

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-95-26

Druk nr 2999
Warszawa, 30 lipca 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego

Art. 1. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się odnośnik nr 1 do tytułu ustawy;
- 2) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ustawy stosuje się również do osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, które zajmują się obrotem produktami rybołówstwa, w zakresie dotyczącym:

- 1) danych gromadzonych w rejestrze naruszeń, o którym mowa w art. 80 ust. 1;
- 2) ważenia produktów rybołówstwa.”;
- 3) w art. 2 w ust. 1:

- a) uchyla się pkt 14 i 18,
- b) po pkt 19 dodaje się pkt 19a–19c w brzmieniu:

„19a) rozporządzenie 2025/2196 – rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/2196 z dnia 17 października 2025 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 w odniesieniu do dostępu do wód i zasobów, kontroli połowów, nadzoru, inspekcji i egzekwowania, odliczania kwot i nakładu połowowego, danych i informacji oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 (Dz. Urz. UE L 2025/2196 z 12.11.2025, z późn. zm.);

19b) rozporządzenie 2025/1766 – rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2025/1766 z dnia 27 sierpnia 2025 r. uzupełniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 przez ustanowienie przepisów dotyczących kontroli połowów oraz nadzoru nad działalnością połowową i inspekcji działalności połowowej oraz egzekwowania i przestrzegania przepisów (Dz. Urz. UE L 2025/1766 z 12.11.2025);

19c) rozporządzenie 2019/1241 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych,

zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 105, z późn. zm.);”;

c) po pkt 27 dodaje się pkt 27a w brzmieniu:

„27a) wynagrodzenie – przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;”;

4) w art. 12 w pkt 2 uchyla się lit. f;

5) w art. 18 w pkt 1 w lit. b dodaje się tiret szóste w brzmieniu:

„– statek został uprzednio wycofany z wykonywania rybołówstwa komercyjnego na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 2 lit. d oraz nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 83a ust. 1;”;

6) w art. 19 w ust. 1 w pkt 2 w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) decyzja o cofnięciu licencji w przypadku, o którym mowa w art. 92 ust. 6 zdanie trzecie rozporządzenia nr 1224/2009, stała się ostateczna.”;

7) w art. 20 w ust. 4 wyrazy „art. 6 rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2025/2196”;

8) w rozdziale 2 po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. Dokumenty, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2025/2196, wydaje lub zatwierdza uznana organizacja klasyfikacyjna.”;

9) w art. 22 w ust. 2 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) z urzędu, w przypadkach, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2 lit. b–d, lub”;

10) w art. 33 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli licencja jest wydawana na wniosek armatora statku rybackiego, na który zostały przyznane punkty za poważne naruszenia, o których mowa w art. 90 ust. 2 lub 3 rozporządzenia nr 1224/2009, zwane dalej „poważnymi naruszeniami”, minister

właściwy do spraw rybołówstwa niezwłocznie informuje Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego o wydaniu tej licencji.”;

11) w art. 35 w pkt 2 wyrazy „art. 129 ust. 2 rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „art. 92 ust. 6 zdanie trzecie rozporządzenia nr 1224/2009”;

12) w art. 36:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw rybołówstwa zawiesza, w drodze decyzji, licencję na odpowiednie okresy wskazane w art. 92 ust. 6 zdanie pierwsze i drugie rozporządzenia nr 1224/2009, jeżeli armatorowi statku rybackiego, na który wydano tę licencję, przyznano na ten statek liczbę punktów, o której mowa w tych przepisach, za poważne naruszenia.”,

b) w ust. 2 wyrazy „art. 92 ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 92 ust. 6”,

c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa zawiesza, w drodze decyzji, licencję w przypadku otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 74c ust. 4 lub art. 74e ust. 4, na okres do dnia przeprowadzenia odpowiednio bezpośredniej weryfikacji mocy silnika statku rybackiego albo bezpośredniej weryfikacji pojemności statku rybackiego.

4. Minister właściwy do spraw rybołówstwa niezwłocznie informuje Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego o zawieszeniu licencji, o którym mowa w ust. 1 lub 3.”;

13) w art. 37:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) o którym mowa w art. 92 ust. 6 zdanie trzecie rozporządzenia nr 1224/2009;”,

– w pkt 4 wyrazy „art. 19 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 19 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a–c”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw rybołówstwa niezwłocznie informuje Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego o cofnięciu licencji.”;

14) w art. 39 w ust. 1 wyrazy „załączniku II do rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „załączniku II do rozporządzenia 2025/2196”;

- 15) w art. 42 w ust. 1 wyrazy „załączniku III do rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „załączniku III lub IV do rozporządzenia 2025/2196”;
- 16) w art. 55 w ust. 4 w pkt 1 skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 42 rozporządzenia nr 1005/2008 albo w rozumieniu art. 90 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009”;
- 17) uchyla się art. 68;
- 18) w art. 69:
 - a) uchyla się ust. 1–5,
 - b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dane z elektronicznego dziennika połowowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, zwanego dalej „elektronicznym dziennikiem połowowym”, przekazuje się do Centrum Monitorowania Rybołówstwa stanowiącego ośrodek monitorowania rybołówstwa, o którym mowa w art. 9a ust. 1 tego rozporządzenia, zwanego dalej „CMR”.”,
 - c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6c w brzmieniu:

„6a. W przypadku awarii elektronicznego systemu raportowania połowów CMR niezwłocznie informuje na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rybołówstwa o niedziałaniu tego systemu.

6b. CMR niezwłocznie informuje na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rybołówstwa o wznowieniu działania elektronicznego systemu raportowania połowów.

6c. Po wznowieniu działania elektronicznego systemu raportowania połowów lub po usunięciu awarii urządzenia służącego do raportowania połowów znajdującego się na statku rybackim kapitan statku rybackiego wznowia przekazywanie danych z połowów przez elektroniczny dziennik połowowy.”,
 - d) uchyla się ust. 7,
 - e) uchyla się ust. 8–14;
- 19) uchyla się art. 70;
- 20) w art. 71 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do elektronicznego dziennika połowowego wpisuje się współczynniki przeliczeniowe służące do przeliczania masy organizmów morskich przechowywanych lub przetworzonych na ich wagę w relacji pełnej, o których mowa w załącznikach XII–XIV do rozporządzenia 2025/2196.”;
- 21) w art. 72:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Deklarację przeładunkową, o której mowa w art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, lub deklarację wyładunkową, o której mowa w art. 23 ust. 1 tego rozporządzenia, kapitan statku rybackiego przekazuje do CMR.”,

b) uchyla się ust. 2–4;

22) po art. 72 dodaje się art. 72a i art. 72b w brzmieniu:

„Art. 72a. 1. Informacje, o których mowa w art. 19a ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009, przekazuje się Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego za pośrednictwem CMR co najmniej na 12 godzin przed szacowaną godziną przybycia statku rybackiego do portu w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej.

2. Informacje, o których mowa w art. 20 ust. 2b rozporządzenia nr 1224/2009, przekazuje się Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego za pośrednictwem CMR.

Art. 72b. 1. Statek rybacki o długości całkowitej mniejszej niż 12 m jest wyposażony w urządzenie z aplikacją do monitorowania ruchu tego statku.

2. Kapitan statku rybackiego, o którym mowa w ust. 1, utrzymuje aplikację do monitorowania ruchu tego statku w działaniu ciągłym w trakcie całego rejsu połowowego.

3. Dane z aplikacji do monitorowania ruchu statku rybackiego, o którym mowa w ust. 1, są przekazywane do CMR.”;

23) w art. 73:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) krajowego planu prac, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2017, str. 1, z późn. zm.), oraz

2) monitorowania przyłowu waleni w ramach systemu, o którym mowa w załączniku XIII do rozporządzenia 2019/1241.”,

b) w ust. 4 wyrazy „Programy, o których mowa w ust. 1,” zastępuje się wyrazami „Plan, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, i system, o którym mowa w załączniku XIII do rozporządzenia 2019/1241.”;

24) w art. 74:

- a) w ust. 2, 4, 6 i 7 wyrazy „programu krajowego” zastępuje się wyrazami „planu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 1”,
- b) w ust. 3 wyrazy „programu krajowego” zastępuje się wyrazami „planu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 1,”;

25) w dziale II po rozdziale 7 dodaje się rozdziały 7a i 7b w brzmieniu:

„Rozdział 7a

Monitorowanie połowów i statków rybackich

Art. 74a. 1. Armator statku rybackiego należącego do segmentu floty określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ust. 3 lit. a rozporządzenia nr 1224/2009 instaluje na pokładzie tego statku system zdalnego monitorowania elektronicznego, o którym mowa w art. 13 ust. 1 tego rozporządzenia, zwany dalej „systemem REM”.

2. Dane z systemu REM armator statku rybackiego udostępnia Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego.

3. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wykorzystuje udostępnione mu dane z systemu REM do realizacji zadania, o którym mowa w art. 107 ust. 1 pkt 4.

4. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego zabezpiecza udostępnione mu dane z systemu REM przed dostępem osób trzecich.

Art. 74b. 1. Armator statku rybackiego:

- 1) wyposażonego w silnik o nominalnej mocy przekraczającej 221 kW i
- 2) dla którego w licencji wydanej na ten statek zostały określone narzędzia połowowe ciągnione lub włożone oraz
- 3) który stwarza wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika

– instaluje na pokładzie tego statku urządzenie z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1224/2009.

2. Wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, ustala się na podstawie przeprowadzonej oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009.

3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa ogłasza na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra informację o przeprowadzonej ocenie ryzyka, o której mowa

w art. 39a ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, i jej wynikach oraz zmiany tej informacji.

4. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, które statki rybackie stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika, mając na względzie wyniki przeprowadzonej oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, oraz racjonalną i zrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza.

Art. 74c. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przeprowadza weryfikację danych dotyczących mocy silnika statku rybackiego, o której mowa w art. 41 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, której wyniki odnotowuje w protokole, o którym mowa w art. 113 ust. 1.

2. Jeżeli po przeprowadzeniu weryfikacji danych dotyczących mocy silnika statku rybackiego, o której mowa w art. 41 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, zachodzi uzasadnione podejrzenie, że moc silnika statku rybackiego przekracza moc wskazaną w licencji wydanej na ten statek, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przeprowadza bezpośrednią weryfikację mocy silnika tego statku zgodnie z art. 41 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia w terminie uzgodnionym z armatorem tego statku i nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania protokołu, o którym mowa w art. 113 ust. 1.

3. W przypadku nieuzgodnienia z armatorem statku rybackiego terminu przeprowadzenia bezpośredniej weryfikacji mocy silnika tego statku, o której mowa w ust. 2, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wyznacza termin przeprowadzenia tej weryfikacji.

4. W przypadku niepoddania przez armatora statku rybackiego bezpośredniej weryfikacji mocy silnika tego statku w terminie, o którym mowa w ust. 2 albo 3, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego składa do ministra właściwego do spraw rybołówstwa wniosek o zawieszenie licencji wydanej na ten statek rybacki na okres do dnia przeprowadzenia bezpośredniej weryfikacji mocy silnika tego statku.

Art. 74d. 1. Jeżeli dane z urządzenia z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1224/2009, lub wyniki bezpośredniej weryfikacji mocy silnika statku rybackiego, o której mowa w art. 74c ust. 2, wskazują, że moc silnika tego statku przekracza moc wskazaną w licencji wydanej na ten statek:

- 1) nie więcej niż o 5 % – Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego odnotowuje informację o tym przekroczeniu w protokole, o którym mowa w art. 113 ust. 1;
- 2) więcej niż o 5 % – Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego stwierdza, w drodze decyzji, dokonanie naruszenia przepisów WPR oraz ustala, czy naruszenie ma poważny charakter.

2. Armator statku rybackiego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, dostosowuje moc silnika tego statku do wartości wskazanej w licencji wydanej na ten statek i przekazuje Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego dokument potwierdzający dostosowanie mocy silnika statku rybackiego do wartości wskazanej w tej licencji, wydany przez uznaną organizację klasyfikacyjną, niezwłocznie po tym dostosowaniu i nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania odpowiednio protokołu, o którym mowa w art. 113 ust. 1, albo decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 74e. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przeprowadza weryfikację danych dotyczących pojemności statku rybackiego, której wyniki odnotowuje w protokole, o którym mowa w art. 113 ust. 1.

2. Jeżeli po przeprowadzeniu weryfikacji danych dotyczących pojemności statku rybackiego zachodzi uzasadnione podejrzenie, że pojemność statku rybackiego przekracza pojemność wskazaną w licencji wydanej na ten statek, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przeprowadza bezpośrednią weryfikację pojemności tego statku w terminie uzgodnionym z armatorem tego statku i nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania protokołu, o którym mowa w art. 113 ust. 1.

3. W przypadku niezgodnienia z armatorem statku rybackiego terminu przeprowadzenia bezpośredniej weryfikacji pojemności statku rybackiego, o której mowa w ust. 2, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wyznacza termin przeprowadzenia tej weryfikacji.

4. W przypadku niepoddania przez armatora statku rybackiego bezpośredniej weryfikacji pojemności tego statku w terminie, o którym mowa w ust. 2 albo 3, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego składa do ministra właściwego do spraw rybołówstwa wniosek o zawieszenie licencji wydanej na ten statek rybacki na okres do dnia przeprowadzenia bezpośredniej weryfikacji pojemności tego statku.

5. Jeżeli wynik bezpośredniej weryfikacji pojemności statku rybackiego, o której mowa w ust. 2, wskazuje, że pojemność tego statku przekracza pojemność wskazaną

w licencji wydanej na ten statek, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego, w drodze decyzji, nakłada na armatora tego statku karę pieniężną.

6. Armator statku rybackiego w przypadku, o którym mowa w ust. 5, dostosowuje pojemność tego statku do wartości wskazanej w licencji wydanej na ten statek i przekazuje Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego dokument potwierdzający dostosowanie pojemności statku rybackiego do wartości wskazanej w tej licencji, wydany przez uznaną organizację klasyfikacyjną, niezwłocznie po tym dostosowaniu i nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia otrzymania decyzji, o której mowa w ust. 5.

Rozdział 7b

Ważenie produktów rybołówstwa pochodzących z wykonywania rybołówstwa komercyjnego

Art. 74f. 1. Produkty rybołówstwa pochodzące z wykonywania rybołówstwa komercyjnego podlegają ważeniu przeprowadzanemu na podstawie upoważnienia do ważenia:

- 1) przy wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów rybołówstwa;
- 2) przy wyładunku z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa;
- 3) na pokładzie statku rybackiego.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, wydaje się, jeżeli Komisja Europejska zatwierdziła plan, o którym mowa odpowiednio w art. 60 ust. 3 lit. a i b rozporządzenia nr 1224/2009.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest wydawane:

- 1) armatorowi statku rybackiego na statek rybacki wpisany do rejestru inny niż statek, o którym mowa w ust. 8, który:
 - a) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa,
 - b) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w lit. a, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności;
- 2) przedsiębiorcy, z wyłączeniem przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 9, który:

- a) jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2045 oraz z 2026 r. poz. ...),
- b) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa,
- c) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w lit. b, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest wydawane przedsiębiorcy, który:

- 1) jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego;
- 2) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu:
 - a) zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa, oraz
 - b) urządzeń innych niż urządzenie wagowe, o którym mowa w lit. a, zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa, oraz
 - c) systemu monitoringu wizyjnego;
- 3) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 2 lit. a, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności;
- 4) posiada zatwierdzoną przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w protokole, o którym mowa w art. 74h ust. 4, procedurę pobierania prób wagowych wyladowywanych produktów rybołówstwa;
- 5) posiada zatwierdzony przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w protokole, o którym mowa w art. 74h ust. 4, schemat rozmieszczenia elementów systemu monitoringu wizyjnego oraz ich zasięgu.

5. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest wydawane armatorowi statku rybackiego:

- 1) na statek rybacki wpisany do rejestru wyposażony w zalegalizowane i zaplombowane urządzenie wagowe, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa na pokładzie tego statku będącego w morzu;
- 2) który posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 1, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności.

6. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na wniosek armatora statku rybackiego, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 albo ust. 5, albo przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 albo ust. 4, przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 74h ust. 1, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa odpowiednio w ust. 3 pkt 1, ust. 5, ust. 3 pkt 2 albo ust. 4.

7. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres nie dłuższy niż 2 lata.

8. Kapitan statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m, przy użyciu którego jest wykonywane rybołówstwo komercyjne z użyciem biernych narzędzi połowowych, oraz kapitan statku rybackiego o długości całkowitej równej albo większej niż 12 m, przy użyciu którego jest wykonywane rybołówstwo komercyjne i którym w okresie 2 lat przed dniem przeprowadzania ważenia nie popełniono poważnego naruszenia, jest upoważniony do ważenia przy wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów rybołówstwa pochodzących z wykonywania rybołówstwa komercyjnego prowadzonego przy użyciu tego statku, jeżeli:

- 1) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa;
- 2) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 1, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności.

9. Przedsiębiorca, który jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, i który w okresie roku przed dniem przeprowadzania ważenia wystawił dokument sprzedaży, o którym mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, albo deklarację przejęcia, o której mowa w art. 66

ust. 1 tego rozporządzenia, jest upoważniony do ważenia przy wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów rybołówstwa, jeżeli:

- 1) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa;
- 2) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 1, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności.

Art. 74g. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) numer, pod którym przedsiębiorca jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, w przypadku gdy wnioskodawcą jest przedsiębiorca wpisany do tego rejestru;
- 3) numer CFR i oznakę rybacką statku rybackiego oraz jego nazwę, jeżeli ta nazwa została nadana, w przypadku gdy wnioskodawcą jest armator statku rybackiego;
- 4) imię i nazwisko kapitana statku rybackiego, który będzie przeprowadzał ważenie produktów rybołówstwa pochodzących z wykonywania rybołówstwa komercyjnego prowadzonego przy użyciu tego statku, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 3;
- 5) model i numer seryjny urządzenia wagowego, przy użyciu którego będą ważone produkty rybołówstwa, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 3;
- 6) datę ważności legalizacji urządzenia wagowego;
- 7) wykaz zawierający informacje dotyczące urządzeń innych niż urządzenie wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2;
- 8) informacje dotyczące systemu monitoringu wizyjnego, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2.

2. Wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego.

3. We wniosku, o którym mowa w art. 74f ust. 6, wnioskodawca wyraża zgodę na udostępnienie w rejestrze, o którym mowa w art. 74n ust. 1, informacji zawartych w wydanym upoważnieniu, o którym mowa w art. 74f ust. 1, w zakresie, o którym mowa w art. 74n ust. 2.

4. Do wniosku, o którym mowa w art. 74f ust. 6, dołącza się:

- 1) zgodę właściciela urządzeń wagowych, urządzeń innych niż urządzenia wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa i systemu monitoringu wizyjnego na ich użytkowanie, w przypadku gdy wnioskodawca nie jest właścicielem tych urządzeń i tego systemu;
- 2) procedurę pobierania prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2;
- 3) schemat rozmieszczenia elementów systemu monitoringu wizyjnego oraz ich zasięgu, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2;

5. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, nie zawiera wszystkich wymaganych danych, o których mowa w ust. 1, lub nie dołączono do niego wszystkich wymaganych załączników, o których mowa w ust. 4, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia tego wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

6. W przypadku nieuzupełnienia wniosku, o którym mowa w art. 74f ust. 6, w terminie, o którym mowa w ust. 5, ten wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 74h. 1. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, zawiera wszystkie wymagane dane, o których mowa w art. 74g ust. 1, oraz dołączono do niego wszystkie wymagane załączniki, o których mowa w art. 74g ust. 4, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przeprowadza kontrolę w miejscu, w którym wnioskodawca zamierza przeprowadzać ważenie produktów rybołówstwa.

2. W trakcie czynności kontrolnych inspektor rybołówstwa morskiego jest uprawniony do sprawdzenia:

- 1) miejsc lub pomieszczeń, w których:
 - a) produkty rybołówstwa będą ważone lub
 - b) próby wagowe wyładowywanych produktów rybołówstwa będą pobierane, dzielone na gatunki tych produktów lub przechowywane;
- 2) urządzenia wagowego lub urządzeń innych niż urządzenie wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa;

- 3) dowodu legalizacji urządzenia wagowego;
- 4) systemu monitoringu wizyjnego, w tym rozmieszczenia elementów tego systemu oraz ich zasięgu.

3. Wnioskodawca jest obowiązany umożliwić inspektorowi rybołówstwa morskiego wykonanie czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2.

4. Po przeprowadzeniu czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2, inspektor rybołówstwa morskiego sporządza protokół.

5. W przypadku gdy ważenie będzie przeprowadzane z wykorzystaniem prób wagowych wyladowywanych produktów rybołówstwa inspektor rybołówstwa morskiego zamieszcza w protokole, o którym mowa w ust. 4, informację o zatwierdzeniu treści dokumentów, o których mowa w art. 74g ust. 4 pkt 2 i 3, albo uwagi do tych dokumentów.

6. W przypadku zgłoszenia w protokole, o którym mowa w ust. 4, uwag, o których mowa w ust. 5, wnioskodawca przekazuje Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego dokumenty, o których mowa w art. 74g ust. 4 pkt 2 i 3, poprawione zgodnie z tymi uwagami, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu.

7. Po otrzymaniu poprawionych zgodnie z uwagami, o których mowa w ust. 5, dokumentów, o których mowa w art. 74g ust. 4 pkt 2 i 3, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego ponownie przeprowadza kontrolę, o której mowa w ust. 1. Przepisy ust. 2–6 stosuje się.

Art. 74i. 1. Upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1, zawiera odpowiednio dane, o których mowa w art. 74g ust. 1.

2. Dokumenty, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 i 5, stanowią załączniki do upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2.

3. Wzory upoważnień, o których mowa w art. 74f ust. 1, zamieszcza się na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego.

Art. 74j. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego informuje wnioskodawcę, w formie pisemnej, o odmowie wydania upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, w przypadku gdy nie są spełnione warunki, o których mowa odpowiednio w art. 74f ust. 3, 4 albo 5, podając przyczyny tej odmowy.

2. Do doręczenia informacji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące doręczeń.

Art. 74k. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego informuje przedsiębiorcę albo armatora statku rybackiego, którym wydano upoważnienie, o którym mowa

w art. 74f ust. 1, w formie pisemnej, o cofnięciu tego upoważnienia, w przypadku gdy warunki, o których mowa odpowiednio w art. 74f ust. 3, 4 albo 5, przestały być spełnione, podając przyczyny cofnięcia tego upoważnienia.

2. Do doręczenia informacji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące doręczeń.

3. Cofnięcie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, następuje z dniem doręczenia informacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 74l. Na informacje, o których mowa w art. 74j ust. 1 i art. 74k ust. 1, przysługuje prawo wniesienia do sądu administracyjnego skargi na zasadach i w trybie określonych dla aktów lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846).

Art. 74m. 1. Zmiana upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, w zakresie danych, o których mowa w art. 74g ust. 1, lub w zakresie dokumentów, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 lub 5, następuje na wniosek armatora statku rybackiego albo przedsiębiorcy, którym wydano to upoważnienie.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego na formularzu udostępnionym na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające zmienione dane, o których mowa w art. 74g ust. 1, lub zmienione dokumenty, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 lub 5.

4. Zmiana dokumentów, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 lub 5, wymaga przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 74h ust. 1.

5. Do zmiany upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, przepisy art. 74g, art. 74i, art. 74j i art. 74l stosuje się odpowiednio.

Art. 74n. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego prowadzi rejestr wydanych upoważnień, o których mowa w art. 74f ust. 1.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje:

- 1) numer, rodzaj i okres ważności wydanego upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę armatora statku rybackiego albo przedsiębiorcy, którym wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1;

- 3) oznakę rybacką statku rybackiego, na który armatorowi statku rybackiego wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 i 3.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego.

Art. 74o. 1. Ważenie produktów rybołówstwa przeprowadza się w sposób:

- 1) zapewniający dokładne ustalenie wagi wyładowywanych produktów rybołówstwa poszczególnych gatunków;
- 2) określony w planie, o którym mowa odpowiednio w art. 60 ust. 3 lit. a lub b rozporządzenia nr 1224/2009, w przypadku ważenia przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2 lub 3.

2. Podczas ważenia przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2, wyładowywane produkty rybołówstwa, których gatunek nie jest możliwy do ustalenia, zalicza się do gatunków produktów rybołówstwa złowionych w trakcie połowów zgodnie z procentowym składem połowów określonym na podstawie prób wagowych tych produktów z gatunków możliwych do ustalenia.

Art. 74p. 1. System monitoringu wizyjnego rejestruje cały proces wyładunku i ważenia produktów rybołówstwa w celu zapewnienia przestrzegania przepisów WPR, przepisów ustawy i przepisów wydanych na jej podstawie dotyczących ważenia produktów rybołówstwa.

2. Elementy systemu monitoringu wizyjnego rozmieszcza się w sposób zapewniający pełny, wyraźny i niezakłócony obraz całego procesu wyładunku i ważenia produktów rybołówstwa oraz zapobiegający w możliwie największym stopniu identyfikacji osób fizycznych.

3. Przedsiębiorca, któremu wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2, przechowuje nagrania z systemu monitoringu wizyjnego przez 31 dni w celu:

- 1) umożliwienia inspektorowi rybołówstwa morskiego wykonania czynności kontrolnych, o których mowa w art. 111 ust. 1a;
- 2) wykonania przez tego przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w art. 111 ust. 1b.

4. Nagrania z systemu monitoringu wizyjnego zabezpiecza się przed dostępem osób trzecich.

Art. 74q. 1. Przedsiębiorca oraz kapitan statku rybackiego, którzy przeprowadzają ważenie produktów rybołówstwa, prowadzą rejestr ważenia, o którym mowa w art. 60

ust. 5 zdanie trzecie rozporządzenia nr 1224/2009, w postaci elektronicznej, zwany dalej „rejestrem ważenia”.

2. Rejestr ważenia zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę przedsiębiorcy oraz kapitana statku rybackiego, którzy przeprowadzili ważenie produktów rybołówstwa;
- 2) kody alfa-3 FAO zważonych gatunków produktów rybołówstwa;
- 3) wynik ważenia każdego wyładowanego gatunku produktów rybołówstwa;
- 4) oznakę rybacką statku rybackiego, z którego pochodzą zważone produkty rybołówstwa, oraz numer CFR tego statku, jeżeli został nadany;
- 5) postać zważonych gatunków produktów rybołówstwa;
- 6) datę ważenia;
- 7) inne niż wymienione w pkt 1–6 dane istotne dla prawidłowego ustalenia wagi każdego gatunku wyładowanych produktów rybołówstwa lub określone w przepisach wydanych na podstawie art. 60a rozporządzenia nr 1224/2009.

3. Przedsiębiorca oraz kapitan statku rybackiego, którzy przeprowadzają ważenie produktów rybołówstwa na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, oraz na podstawie art. 74f ust. 8 i 9, dokonują zmiany danych zawartych w rejestrze ważenia w obecności inspektora rybołówstwa morskiego do czasu zakończenia ważenia.

4. Przedsiębiorca oraz kapitan statku rybackiego, którzy przeprowadzili ważenie produktów rybołówstwa, przekazują dane z rejestru ważenia do CMR:

- 1) niezwłocznie po zakończeniu ważenia – w przypadku ważenia produktów rybołówstwa przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 i 2, oraz na podstawie art. 74f ust. 8 i 9;
- 2) przed rozpoczęciem wyładunku – w przypadku ważenia produktów rybołówstwa przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 3.

5. W przypadku przeprowadzenia ważenia produktów rybołówstwa przez przedsiębiorcę dane z rejestru ważenia, niezwłocznie po zakończeniu tego ważenia, są przekazywane przez tego przedsiębiorcę kapitanowi statku rybackiego, z którego pochodzą zważone produkty rybołówstwa, w celu wypełnienia przez tego kapitana deklaracji wyładunkowej, o której mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009.

Art. 74r. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób lub szczegółowe warunki przeprowadzania ważenia

produktów rybołówstwa lub szczegółowy zakres danych wpisywanych do rejestru ważenia, mając na względzie konieczność zapewnienia prawidłowego raportowania połowów i wyładunków produktów rybołówstwa.”;

26) w art. 75 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) udział statku rybackiego o polskiej przynależności w operacji przeładunku, o którym mowa w art. 20 ust. 2a rozporządzenia nr 1224/2009.”;

27) w art. 77 w ust. 2 w pkt 3 po wyrazie „portowych” dodaje się wyrazy „lub jeżeli państwo przynależności tego statku znajduje się na liście, o której mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 1005/2008”;

28) po art. 78 dodaje się art. 78a i art. 78b w brzmieniu:

„Art. 78a. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego odmawia udzielenia zgody na dokonanie operacji wyładunku ze statku rybackiego o polskiej przynależności w porcie, o którym mowa w art. 19a ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, jeżeli informacje, o których mowa w art. 19a ust. 3 tego rozporządzenia, są niekompletne lub nieprawidłowe.

2. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego odmawia udzielenia zgody na udział statku rybackiego o polskiej przynależności w operacji przeładunku, o którym mowa w art. 20 ust. 2a rozporządzenia nr 1224/2009, jeżeli informacje, o których mowa w art. 20 ust. 2b tego rozporządzenia, są niekompletne lub nieprawidłowe.

3. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego niezwłocznie informuje, drogą elektroniczną, kapitanów statków rybackich, o których mowa w ust. 1 lub 2, o odmowie udzielenia zgody, o której mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2.

Art. 78b. Jeżeli po analizie informacji, o których mowa w art. 19a ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009, zachodzi uzasadnione podejrzenie naruszenia przepisów WPR, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego zawiadamia o tym podejrzeniu właściwy organ państwa portu, o którym mowa w art. 19a ust. 1 tego rozporządzenia.”;

29) w art. 79:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przyznaje, w drodze decyzji, armatorowi statku rybackiego wykonującemu rybołówstwo komercyjne punkty za poważne naruszenia na ten statek rybacki.”,

b) w ust. 2 i 4 wyrazy „XXX do rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „III do rozporządzenia nr 1224/2009”;

- c) w ust. 5 skreśla się wyrazy „przepisów WPR”,
- d) uchyla się ust. 7,
- e) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. W przypadku, o którym mowa w art. 92 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przenosi, w drodze decyzji, na nowego armatora statku rybackiego punkty za poważne naruszenia przyznane na ten statek.

9. Decyzji, o której mowa w ust. 8, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”;

30) w art. 80:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rejestr naruszeń prowadzi, w formie elektronicznej, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego.”,

- b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer CFR lub oznakę rybacką statku rybackiego, przy użyciu którego dokonano naruszenia przepisów WPR, a w przypadku statku rybackiego o obcej przynależności innej niż przynależność do państwa członkowskiego Unii Europejskiej – nazwę, państwo przynależności oraz numer IMO statku rybackiego nadany przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO) lub międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy (IRCS);”;

31) uchyla się art. 81;

32) po art. 81 dodaje się art. 81a w brzmieniu:

„Art. 81a. 1. Tworzy się rejestr kapitanów statków rybackich, którym przyznano punkty za poważne naruszenia, zwany dalej „rejestrem kapitanów”.

2. Rejestr kapitanów prowadzi, w formie elektronicznej, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego.

3. Rejestr kapitanów zawiera informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe.

4. Wpisów do rejestru kapitanów oraz ich aktualizacji dokonuje Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego niezwłocznie po wystąpieniu okoliczności uzasadniającej dokonanie wpisu lub jego aktualizacji.

5. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów wykorzystuje się do realizacji

obowiązków, o których mowa w art. 83a i art. 92 ust. 4 i 6–9 rozporządzenia nr 1224/2009 oraz art. 37 ust. 1–3 i 5 rozporządzenia 2025/1766.

6. Do informacji, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym danych osobowych, zawartych w rejestrze kapitanów mają dostęp Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego oraz inspektorzy rybołówstwa morskiego na podstawie imiennego upoważnienia udzielonego przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w zakresie określonym w tym upoważnieniu i niezbędnym do realizacji przez nich zadań.

7. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów udostępnia się:

- 1) organom administracji rybołówstwa morskiego państwa, którego obywatelem jest kapitan statku rybackiego, którego dotyczą te informacje, w tym dane osobowe – w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2 lit. a ppkt (i) lub ust. 3 rozporządzenia 2025/1766;
- 2) Komisji Europejskiej – w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2 lit. b ppkt (i) lub ust. 3 rozporządzenia 2025/1766;
- 3) kapitanowi statku rybackiego, którego dotyczą te informacje, w tym dane osobowe, na jego wniosek.

8. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów usuwa się po upływie okresu, o którym mowa w art. 37 ust. 5 rozporządzenia 2025/1766.

9. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego:

- 1) ustala, co najmniej raz na 3 lata, czy informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów są niezbędne do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 83a i art. 92 ust. 4 i 6–9 rozporządzenia nr 1224/2009 oraz art. 37 ust. 1–3 i 5 rozporządzenia 2025/1766;
- 2) wykreśla informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, z rejestru kapitanów, w przypadku gdy nie są konieczne do realizacji obowiązków określonych w pkt 1.

10. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów zabezpiecza się przed dostępem osób trzecich.”;

33) art. 82 otrzymuje brzmienie:

„Art. 82. 1. W przypadku zgromadzenia przez armatora statku rybackiego liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego niezwłocznie informuje o tym fakcie ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

2. W przypadku zgromadzenia przez kapitana statku rybackiego liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6 zdanie pierwsze i drugie rozporządzenia nr 1224/2009, nie może on dowodzić statkiem rybackim jako kapitan przez odpowiednie okresy wskazane w tych przepisach, liczone od dnia doręczenia temu kapitanowi decyzji, o której mowa w art. 79 ust. 3, na skutek której doszło do zgromadzenia przez tego kapitana tej liczby punktów.

3. Okres zawieszenia po raz pierwszy prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan wynosi 2 miesiące.

4. W przypadku zgromadzenia przez kapitana statku rybackiego co najmniej 90 punktów za poważne naruszenia, cofnięcie prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan rozpoczyna się od dnia doręczenia temu kapitanowi decyzji, o której mowa w art. 79 ust. 3, na skutek której doszło do zgromadzenia przez tego kapitana tych punktów.

5. W decyzji, o której mowa w art. 79 ust. 3, na skutek której doszło do zgromadzenia przez kapitana statku rybackiego liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wskazuje termin, do którego zawiesza się prawo do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan, albo informuje o cofnięciu prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan.

6. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego niezwłocznie informuje dyrektora urzędu morskigo, który wydał kapitanowi statku rybackiego dokument kwalifikacyjny uprawniający do zajmowania stanowiska kapitana statku rybackiego, o wydaniu decyzji, o której mowa w art. 79 ust. 3, na skutek której doszło do zgromadzenia przez tego kapitana liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009, zwraca się o umieszczenie tego kapitana na liście, o której mowa w art. 72 ust. 8 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, oraz wskazuje termin, do którego zawieszono prawo do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan, albo informuje o cofnięciu prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan.

7. W przypadku gdy kapitan statku rybackiego jest obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego informuje to państwo członkowskie o zgromadzeniu przez tego kapitana liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009.

8. W przypadku gdy kapitan statku rybackiego jest obywatelem państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego informuje Komisję Europejską o zgromadzeniu przez tego kapitana liczby punktów, o której mowa art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009.”;

34) uchyla się art. 83;

35) w rozdziale 9 po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu:

„Art. 83a. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 92 ust. 8 rozporządzenia nr 1224/2009 lub art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2025/1766, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego, w drodze decyzji, anuluje odpowiednio w całości lub w części punkty za poważne naruszenia przyznane armatorowi statku rybackiego lub kapitanowi statku rybackiego.

2. W przypadku anulowania punktów za poważne naruszenia przyznanych armatorowi statku rybackiego lub kapitanowi statku rybackiego Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wykreśla odpowiednią liczbę punktów z rejestru naruszeń lub rejestru kapitanów.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wskazuje liczbę punktów za poważne naruszenia, które pozostały w rejestrze naruszeń lub rejestrze kapitanów po anulowaniu odpowiedniej liczby punktów zgodnie z ust. 2.

4. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”;

36) w art. 90 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Osoba fizyczna niebędąca podmiotem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zamierzająca wykonywać rybołówstwo rekreacyjne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana posiadać oprogramowanie przeznaczone dla urządzeń mobilnych służące do zarejestrowania osób fizycznych zamierzających wykonywać rybołówstwo rekreacyjne oraz do zapisywania i raportowania danych o połowach rekreacyjnych, wskazane na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, zwane dalej „aplikacją do połowów rekreacyjnych”, i zarejestrować się w tej aplikacji przed rozpoczęciem wykonywania tego rybołówstwa.”;

37) po art. 90 dodaje się art. 90a w brzmieniu:

„Art. 90a. Jeżeli gatunek organizmów morskich pochodzący z wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego został objęty obowiązkiem gromadzenia danych, o którym mowa w art. 55 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, lub obowiązkiem raportowania, o którym mowa w art. 55 ust. 3 tego rozporządzenia, osoba fizyczna niebędąca podmiotem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1, sporządza w aplikacji do połowów rekreacyjnych raport z połowów rekreacyjnych nie później niż do końca dnia, w którym prowadziła te połowy.”;

38) w art. 91:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli gatunek organizmów morskich objęty pozwoleniem na wykonywanie rybołówstwa rekreacyjnego, o którym mowa w art. 90 ust. 3 pkt 1, został objęty obowiązkiem gromadzenia danych, o którym mowa w art. 55 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, lub obowiązkiem raportowania, o którym mowa w art. 55 ust. 3 tego rozporządzenia, w tym pozwoleniu określa się również obowiązek sporządzenia raportów z połowów rekreacyjnych.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Raport z połowów rekreacyjnych, o którym mowa w ust. 3, osoba fizyczna niebędąca podmiotem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1, która uczestniczy w zawodach sportowych, sporządza w aplikacji do połowów rekreacyjnych nie później niż do końca dnia, w którym prowadziła te połowy.”;

39) uchyla się art. 94;

40) uchyla się art. 96a;

41) art. 105 otrzymuje brzmienie:

„Art. 105. Minister właściwy do spraw rybołówstwa:

- 1) jest odpowiedzialny za monitorowanie działalności połowowej statków rybackich za pomocą systemu monitorowania statków, o którym mowa w art. 9 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, zwanego dalej „systemem VMS”;
- 2) zbiera, gromadzi i przetwarza dane w zakresie raportowania działalności połowowej statków rybackich oraz w zakresie ważenia, przewozu, przejęcia i pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa, a także zapewnia wymianę tych danych;
- 3) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej dotyczące:

- a) krajowego planu prac, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008, w tym przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 25 ust. 3 rozporządzenia nr 1380/2013,
- b) monitorowania przyłowu waleni w ramach systemu, o którym mowa w załączniku XIII do rozporządzenia 2019/1241;
- 4) pełni funkcję organu, o którym mowa w art. 5 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009;
- 5) pełni funkcję organu, o którym mowa w art. 68 rozporządzenia 2025/2196;
- 6) za pośrednictwem CMR:
 - a) przyjmuje uprzednie powiadomienia, o których mowa w art. 17 i art. 19a rozporządzenia nr 1224/2009,
 - b) przyjmuje uprzednie powiadomienia, o których mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiającego wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz. Urz. UE L 191 z 15.07.2016, str. 1, z późn. zm.),
 - c) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie powiadomienia o wejściu do portu statku rybackiego i wyładunku w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, o których mowa w art. 17 ust. 2 i art. 24 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009,
 - d) realizuje zadania punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 80 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009,
 - e) monitoruje dane, o których mowa w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2025/2196, i dokonuje ich kontroli,
 - f) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 48 ust. 3 zdanie drugie i ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009,
 - g) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 4 ust. 3 i 4 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia 2025/1766;

- 7) przekazuje Komisji Europejskiej dane, o których mowa w art. 33 i art. 34 rozporządzenia nr 1224/2009;
 - 8) opracowuje oraz przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie, o którym mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia nr 1380/2013, oraz plan działania, o którym mowa w art. 22 ust. 4 rozporządzenia nr 1380/2013;
 - 9) opracowuje oraz przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009;
 - 10) tworzy elektroniczną bazę danych do celów zatwierdzania danych, o której mowa w art. 109 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009;
 - 11) tworzy, aktualizuje i przekazuje Komisji Europejskiej krajowy plan wdrożenia systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 109 ust. 8 rozporządzenia nr 1224/2009;
 - 12) dokonuje korekty danych, w odniesieniu do których wykryto niezgodności w następstwie procedury zatwierdzania przeprowadzonej zgodnie z art. 52 rozporządzenia 2025/2196, jeżeli dokonanie tej korekty jest uzasadnione potrzebą zapewnienia prawidłowości danych gromadzonych przez CMR na podstawie rozporządzenia nr 1224/2009;
 - 13) udostępnia informacje, o których mowa w art. 115 rozporządzenia nr 1224/2009, na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra;
 - 14) opracowuje plan, o którym mowa w art. 31 ust. 3 rozporządzenia 2019/1241.”;
- 42) w art. 107:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego:

 - 1) sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim i o organizacji rynku rybnego, w tym:
 - a) przeprowadza analizę ryzyka w rozumieniu art. 4 pkt 17 rozporządzenia nr 1224/2009,
 - b) przeprowadza kontrole, w tym kontrole krzyżowe, i inspekcje, o których mowa w przepisach rozporządzenia nr 1224/2009 i rozporządzenia nr 1005/2008, z wykorzystaniem dostępnych dokumentów i źródeł informacji, w tym elektronicznej bazy danych do celów zatwierdzania danych, o której mowa w art. 109 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 109 ust. 3 rozporządzenia

nr 1224/2009, oraz systemu automatycznej identyfikacji, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009;

- 2) umożliwia przekazywanie informacji, o których mowa w art. 40 ust. 1 rozporządzenia nr 1005/2008, za pośrednictwem strony internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego;
- 3) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia nr 1005/2008;
- 4) monitoruje i kontroluje działalność połowową statków rybackich za pomocą systemu REM;
- 5) dokonuje oceny wagi naruszeń przepisów WPR w ramach unijnego systemu kontroli rybołówstwa;
- 6) nakłada kary pieniężne za naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim i o organizacji rynku rybnego;
- 7) przyznaje, przenosi lub anuluje punkty za poważne naruszenia;
- 8) poświadcza dokumenty, o których mowa w art. 14 ust. 5 lub 6;
- 9) realizuje zadania związane z zapobieganiem wprowadzaniu do środowiska i przeciwdziałaniem rozprzestrzenianiu się w środowisku inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii, inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Polski oraz inwazyjnych gatunków obcych prawdopodobnie spełniających kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii w zakresie określonym w przepisach ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych;
- 10) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie:
 - a) przyjęcia deklaracji, o której mowa w art. 8 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1005/2008,
 - b) przeprowadzenia oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, oraz weryfikacji mocy silnika statku rybackiego zgodnie z art. 41 ust. 1–3 rozporządzenia nr 1224/2009 oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 41 ust. 4 i 5 tego rozporządzenia,
 - c) poświadczenia planu, o którym mowa w art. 49 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2594 z dnia 18 września 2024 r. w sprawie ustanowienia środków ochrony,

zarządzania i kontroli obowiązujących na obszarze objętym Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku, zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 i rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1236/2010 oraz rozporządzeń Rady (EWG) nr 1899/85 i (EWG) nr 1638/87 (Dz. Urz. UE L 2024/2594 z 08.10.2024, z późn. zm.), oraz zmian tego planu w zakresie zgodności z przepisami tego rozporządzenia, a także okresowego sprawdzania tego planu,

- d) o którym mowa w art. 37 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2025/1766;
- 11) przeprowadza weryfikację pojemności statku rybackiego, o której mowa w art. 41a ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009;
- 12) gromadzi, przetwarza, zatwierdza i przekazuje Komisji Europejskiej dane dotyczące połowów rekreacyjnych zgodnie z art. 55 ust. 1–3 rozporządzenia nr 1224/2009 oraz art. 2 i art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/274 z dnia 12 lutego 2025 r. ustanawiającego przepisy szczegółowe w zakresie stosowania art. 55 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 dotyczącego kontroli połowów rekreacyjnych (Dz. Urz. UE L 2025/274 z 12.02.2025);
- 13) wydaje upoważnienia, o których mowa w art. 74f ust. 1;
- 14) tworzy i aktualizuje elektroniczną bazę danych, o której mowa w art. 78 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009;
- 15) opracowuje krajowe programy kontroli, o których mowa w art. 93a ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009;
- 16) opracowuje i przekazuje Komisji Europejskiej roczne sprawozdanie z kontroli i inspekcji, o którym mowa w art. 93b ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009.”,
- b) w ust. 2 wyrazy „pkt 7” zastępuje się wyrazami „pkt 10 lit. a”,
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przy realizacji swoich zadań współdziała z organami i jednostkami organizacyjnymi Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Krajowej Administracji Skarbowej, Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Pracy, Inspekcji Ochrony Środowiska, Głównego Urzędu Miar, Państwowej Straży

Rybackiej, Społecznej Straży Rybackiej, Straży Granicznej, Inspekcji Transportu Drogowego i Policji oraz ze strażami gminnymi, podmiotami zarządzającymi portami i przystaniami morskimi, a także z terenowymi organami administracji morskiej, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów, jednostek organizacyjnych i podmiotów.”;

43) w art. 108 w ust. 3 wyrazy „art. 97 rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „art. 14 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia 2025/1766”;

44) w art. 109:

a) w ust. 1:

- w pkt 1 wyrazy „dziennika połowowego” zastępuje się wyrazami „elektronicznego dziennika połowowego”,
- w pkt 4 wyrazy „dokumentów pierwszej sprzedaży” zastępuje się wyrazami „dokumentu sprzedaży, o którym mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, deklaracji przejęcia, o której mowa w art. 66 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009”,
- pkt 5b otrzymuje brzmienie:
„5b) kontroli urządzenia wagowego, w tym sprawdzania, czy jest zalegalizowane i zaplombowane;”,
- po pkt 5b dodaje się pkt 5c–5p w brzmieniu:
„5c) kontroli urządzeń innych niż urządzenie wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa;
5d) kontroli rejestrów ważenia;
5e) kontroli miejsc lub pomieszczeń, w których produkty rybołówstwa są ważone, lub próby wagowe wyładowywanych produktów rybołówstwa są pobierane, dzielone na gatunki tych produktów lub przechowywane;
5f) kontroli zgodności przeprowadzania ważenia, w tym pobierania prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa, z obowiązującymi przepisami WPR, przepisami ustawy lub przepisami wydanymi na jej podstawie;
5g) kontroli elementów systemu monitoringu wizyjnego, w tym sprawdzania, czy ich rozmieszczenie i zasięg są zgodne z dokumentem, o którym mowa w art. 74f ust. 4 pkt 5, oraz zapisów nagrań z tego systemu;

- 5h) pobierania prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa lub kontroli pobranych prób wagowych tych produktów;
 - 5i) zakładania plomb na pomieszczeniach statków rybackich i innych pomieszczeniach służących do przechowywania produktów rybołówstwa lub na środkach transportu służących do przewozu tych produktów;
 - 5j) wykonywania zdjęć i nagrań audio-wideo, w tym przy użyciu dronów;
 - 5k) sprawdzania, czy jest zainstalowany system VMS oraz danych z tego systemu;
 - 5l) sprawdzania, czy jest zainstalowane urządzenie z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1224/2009, oraz danych z tego urządzenia;
 - 5m) sprawdzania dokumentów oraz danych dotyczących pojemności statku rybackiego;
 - 5n) sprawdzania systemu REM oraz danych z tego systemu;
 - 5o) sprawdzania aplikacji do monitorowania ruchu statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m oraz danych z tej aplikacji;
 - 5p) sprawdzania dokumentów, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2025/2196;”,
- b) w ust. 2 wyrazy „art. 103 rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „art. 18 rozporządzenia 2025/1766”,
- c) dodaje się ust. 3–11 w brzmieniu:

„3. Zdjęcia i nagrania audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, wykorzystuje się do realizacji zadań, o których mowa w art. 107 ust. 1 pkt 1, 5–7 i 9.

4. Do zdjęć i nagrań audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, mają dostęp Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego oraz inspektorzy rybołówstwa morskiego na podstawie imiennego upoważnienia udzielonego przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w zakresie określonym w tym upoważnieniu i niezbędnym do realizacji przez nich zadań.

5. Zdjęcia i nagrania audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, udostępnia się:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw rybołówstwa w celu rozpatrzenia odwołania od decyzji w sprawie naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim lub

o organizacji rynku rybnego zarejestrowanego na tych zdjęciach i nagraniach audio-wideo,

- 2) sądom administracyjnym w celu rozpatrzenia skargi na decyzję ministra właściwego do spraw rybołówstwa wydaną w wyniku rozpatrzenia odwołania, o którym mowa w pkt 1.

6. W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa statku rybackiego lub osób na nim przebywających, zanieczyszczenia lub zagrożenia zanieczyszczeniem polskich obszarów morskich lub innego zdarzenia stwarzającego zagrożenie bezpieczeństwa publicznego lub stanowiącego czyn zabroniony, zdjęcia i nagrania audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, mogą być udostępniane dyrektorowi Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektorowi urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku rybackiego, Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich oraz izbie morskiej, badającym przyczyny wypadku morskiego, Komendantowi Morskiego Oddziału Straży Granicznej oraz jednostkom organizacyjnym Policji i prokuraturom zgodnie z ich kompetencjami i w zakresie niezbędnym do wykonywania przez nich zadań.

7. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego usuwa zdjęcia i nagrania audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, po zakończeniu postępowania administracyjnego i sądownoadministracyjnego, a w przypadku gdy nie wszczyna się postępowania administracyjnego – niezwłocznie po zakończeniu czynności kontrolnych.

8. Zdjęcia i nagrania audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, zabezpiecza się przed dostępem osób trzecich.

9. Jeżeli w wyniku analizy wskaźników określonych w załączniku V do rozporządzenia 2025/1766 zachodzi uzasadnione podejrzenie wykonywania rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej, inspektor rybołówstwa morskiego zawiadamia o tym fakcie Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, który niezwłocznie przekazuje tę informację:

- 1) Komendantowi Morskiego Oddziału Straży Granicznej w celu przeprowadzenia kontroli na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821 i 864);

- 2) Głównemu Inspektorowi Pracy w celu przeprowadzenia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów prawa pracy;
- 3) dyrektorowi urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku rybackiego w celu przeprowadzenia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów prawa pracy.

10. Jeżeli w wyniku kontroli, o których mowa w ust. 9, stwierdzono wykonywanie rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przyznaje punkty za poważne naruszenie.

11. Nie wymierza się kar pieniężnych, o których mowa w art. 126, jeżeli w wyniku kontroli, o których mowa w ust. 9, stwierdzono wykonywanie rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej oraz została wymierzona kara na podstawie innych przepisów.”;

45) w art. 111:

a) w ust. 1:

- w pkt 2 wyrazy „miesięcznego raportu połowowego” zastępuje się wyrazami „elektronicznego dziennika połowowego”,
- w pkt 4 wyrazy „dzienniku połowowym” zastępuje się wyrazami „elektronicznym dzienniku połowowym”,
- po pkt 5 dodaje się pkt 5a–5g w brzmieniu:
 - „5a) umożliwić obejrzenie elementów systemu VMS;
 - 5b) umożliwić obejrzenie urządzenia z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1224/2009, oraz przedstawić do wglądu dane z tego urządzenia;
 - 5c) umożliwić obejrzenie elementów systemu REM oraz przedstawić do wglądu dane z tego systemu;
 - 5d) udostępnić urządzenie z aplikacją do monitorowania ruchu statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m oraz przedstawić do wglądu dane z tej aplikacji;
 - 5e) przedstawić do wglądu dokumenty, o których mowa w art. 8 ust. 2 lub 3 rozporządzenia 2025/2196;

- 5f) przedstawić do wglądu dokumenty dotyczące pojemności statku rybackiego;
 - 5g) przedstawić do wglądu dokumenty dotyczące mocy silnika statku rybackiego;”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:
- „1a. Przedsiębiorca oraz kapitan statku rybackiego, którzy przeprowadzają ważenie produktów rybołówstwa, umożliwiają, na wezwanie inspektora rybołówstwa morskiego, wykonanie czynności kontrolnych, a w szczególności:
- 1) udostępniają temu inspektorowi do wglądu odpowiednio:
 - a) dowód legalizacji urządzenia wagowego, przy użyciu którego jest przeprowadzane ważenie produktów rybołówstwa,
 - b) dane z rejestru ważenia,
 - c) zapisy nagrań z systemu monitoringu wizyjnego za okres nie dłuższy niż 31 ostatnich dni;
 - 2) zapewniają temu inspektorowi dostęp odpowiednio do:
 - a) miejsc lub pomieszczeń, w których:
 - produkty rybołówstwa są ważone,
 - próby wagowe wyładowywanych produktów rybołówstwa są pobierane, dzielone na gatunki tych produktów lub przechowywane,
 - b) urządzenia wagowego lub urządzeń innych niż urządzenie wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa,
 - c) elementów systemu monitoringu wizyjnego;
 - 3) umożliwiają temu inspektorowi sprawdzenie pobranych prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa lub pobranie prób wagowych tych produktów.
- 1b. Na wezwanie inspektora rybołówstwa morskiego przedsiębiorca, któremu wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2, przekazuje temu inspektorowi kopię nagrań z systemu monitoringu wizyjnego za okres nie dłuższy niż 31 ostatnich dni.
- 1c. Kopię nagrań z systemu monitoringu wizyjnego, o której mowa w ust. 1b, wykorzystuje się do realizacji zadań, o których mowa w art. 107 ust. 1 pkt 1 i 5–7.
- 1d. Kopię nagrań z systemu monitoringu wizyjnego, o której mowa w ust. 1b, zabezpiecza się przed dostępem osób trzecich.

1e. Kopię nagrań z systemu monitoringu wizyjnego, o której mowa w ust. 1b, usuwa się po zakończeniu postępowania administracyjnego i sądownoadministracyjnego, a w przypadku gdy nie wszczyna się postępowania administracyjnego – niezwłocznie po zakończeniu czynności kontrolnych.”,

- c) w ust. 2 wyrazy „Kapitan statku rybackiego jest obowiązany” zastępuje się wyrazami „Przedsiębiorca, który przeprowadza ważenie produktów rybołówstwa, oraz kapitan statku rybackiego są obowiązani”;

46) w art. 113:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po zakończeniu czynności kontrolnych inspektor rybołówstwa morskiego sporządza protokół zgodnie z art. 76 ust. 1–3 rozporządzenia nr 1224/2009 oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 76 ust. 4 tego rozporządzenia.”,

- b) uchyla się ust. 7;

47) po art. 125 dodaje się art. 125a–125e w brzmieniu:

„Art. 125a. Armator statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m, który przeprowadza ważenie produktów rybołówstwa:

- 1) bez uzyskania upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 lub 3, albo niezgodnie z tym upoważnieniem,
- 2) przy użyciu niezalegalizowanego lub niezaplombowanego urządzenia wagowego,
- 3) niezgodnie ze sposobem lub z warunkami przeprowadzania ważenia produktów rybołówstwa określonymi w przepisach WPR, przepisach ustawy lub przepisach wydanych na podstawie art. 74r

– podlega karze pieniężnej w wysokości niemniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia.

Art. 125b. Armator statku rybackiego o długości całkowitej równej albo większej niż 12 m, który przeprowadza ważenie produktów rybołówstwa:

- 1) bez uzyskania upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 lub 3, albo niezgodnie z tym upoważnieniem,
- 2) przy użyciu niezalegalizowanego lub niezaplombowanego urządzenia wagowego,
- 3) niezgodnie ze sposobem lub z warunkami przeprowadzania ważenia produktów rybołówstwa określonymi w przepisach WPR, przepisach ustawy lub przepisach wydanych na podstawie art. 74r

– podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięćdziesięciokrotności wynagrodzenia.

Art. 125c. Kapitan statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m:

- 1) który przeprowadza ważenie produktów rybołówstwa:
 - a) niezgodnie z upoważnieniem, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 lub 3,
 - b) przy użyciu niezalegalizowanego lub niezaplombowanego urządzenia wagowego,
 - c) niezgodnie ze sposobem lub z warunkami przeprowadzania ważenia produktów rybołówstwa określonymi w przepisach WPR, przepisach ustawy lub przepisach wydanych na podstawie art. 74r,
- 2) nie przekazuje danych z rejestru ważenia do CMR,
- 3) przekazuje dane z rejestru ważenia do CMR w terminach innych niż terminy wskazane w art. 74q ust. 4,
- 4) wpisuje do rejestru ważenia nieprawdziwe dane,
- 5) wbrew obowiązкови określönemu w art. 60 ust. 4 rozporządzenia nr 1224/2009, nie zapewnia, aby:
 - a) wszystkie produkty rybołówstwa pochodzące z wykonywania rybołówstwa komercyjnego prowadzonego przy użyciu tego statku zostały zważone,
 - b) produkty, o których mowa w lit. a, zostały zważone przez operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009

– podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia.

Art. 125d. 1. Kapitan statku rybackiego o długości całkowitej równej albo większej niż 12 m, który przeprowadza ważenie produktów rybołówstwa:

- 1) niezgodnie z upoważnieniem, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 lub 3,
- 2) przy użyciu niezalegalizowanego lub niezaplombowanego urządzenia wagowego,
- 3) niezgodnie ze sposobem lub z warunkami przeprowadzania ważenia produktów rybołówstwa określonymi w przepisach WPR, przepisach ustawy lub przepisach wydanych na podstawie art. 74r

– podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięćdziesięciokrotności wynagrodzenia.

2. Kapitan statku rybackiego o długości całkowitej równej albo większej niż 12 m, który:

- 1) nie przekazuje danych z rejestru ważenia do CMR,
 - 2) przekazuje dane z rejestru ważenia do CMR w terminach innych niż terminy wskazane w art. 74q ust. 4,
 - 3) wpisuje do rejestru ważenia nieprawdziwe dane,
 - 4) wbrew obowiązкови określönemu w art. 60 ust. 4 rozporządzenia nr 1224/2009, nie zapewnia, aby:
 - a) wszystkie produkty rybołówstwa pochodzące z wykonywania rybołówstwa komercyjnego prowadzonego przy użyciu tego statku zostały zważone,
 - b) produkty, o których mowa w lit. a, zostały zważone przez operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009
- podlega karze pieniężnej w wysokości niemniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej dziesięciokrotności wynagrodzenia.

Art. 125e. 1. Przedsiębiorca, który przeprowadza ważenie produktów rybołówstwa:

- 1) bez uzyskania upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 lub 2, albo niezgodnie z tym upoważnieniem lub z dokumentem, o którym mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4,
 - 2) przy użyciu niezalegalizowanego lub niezaplombowanego urządzenia wagowego,
 - 3) bez użycia urządzeń ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 74g ust. 1 pkt 7,
 - 4) bez użycia systemu monitoringu wizyjnego lub przy użyciu tego systemu niezgodnego z dokumentem, o którym mowa w art. 74f ust. 4 pkt 5,
 - 5) niezgodnie ze sposobem lub z warunkami przeprowadzania ważenia produktów rybołówstwa określonymi w przepisach WPR, przepisach ustawy lub przepisach wydanych na podstawie art. 74r
- podlega karze pieniężnej w wysokości niemniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięćdziesięciokrotności wynagrodzenia.

2. Przedsiębiorca, który:

- 1) nie przekazuje danych z rejestru ważenia do CMR lub kapitanowi statku rybackiego,
 - 2) przekazuje dane z rejestru ważenia do CMR w terminie innym niż termin wskazany w art. 74q ust. 4 pkt 1,
 - 3) wpisuje do rejestru ważenia nieprawdziwe dane
- podlega karze pieniężnej w wysokości niemniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej dziesięciokrotności wynagrodzenia.”;

48) art. 126 otrzymuje brzmienie:

„Art. 126. 1. Kto dopuścił się poważnego naruszenia, w wyniku którego doszło do pozyskania produktów rybołówstwa, podlega karze pieniężnej w wysokości dwukrotności wartości tych produktów, która jest ustalana na podstawie sumy średnich cen rynkowych gatunków tych produktów wynikających z elektronicznego systemu raportowania połowów na dzień popełnienia tego naruszenia, a jeżeli w tym systemie brak jest średniej ceny rynkowej na dzień popełnienia tego naruszenia – bierze się pod uwagę średnią cenę rynkową wynikającą z tego systemu na dzień najbliższy przed dniem, w którym popełniono to naruszenie.

2. Kto w okresie 3 kolejnych lat dopuścił się co najmniej dwukrotnie poważnego naruszenia, w wyniku którego doszło do pozyskania produktów rybołówstwa, podlega karze pieniężnej w wysokości trzykrotności wartości tych produktów, która jest ustalana na podstawie sumy średnich cen rynkowych gatunków tych produktów wynikających z elektronicznego systemu raportowania połowów na dzień popełnienia ostatniego z tych naruszeń, a jeżeli w tym systemie brak jest średniej ceny rynkowej na dzień popełnienia tego ostatniego naruszenia – bierze się pod uwagę średnią cenę rynkową wynikającą z tego systemu na dzień najbliższy przed dniem, w którym popełniono to ostatnie naruszenie.

3. Kto dopuścił się poważnego naruszenia, w wyniku którego nie doszło do pozyskania produktów rybołówstwa, podlega karze pieniężnej w wysokości:

- 1) od 10 000 zł do 20 000 zł – za naruszenie, o którym mowa w art. 90 ust. 2 lit. f, i oraz m lub art. 90 ust. 3 lit. b oraz d–f rozporządzenia nr 1224/2009;
 - 2) od 25 000 zł do 30 000 zł – za naruszenie, o którym mowa w art. 90 ust. 2 lit. a–d, n oraz o lub art. 90 ust. 3 lit. a, k oraz n rozporządzenia nr 1224/2009;
 - 3) od 40 000 zł do 50 000 zł – za naruszenie, o którym mowa w art. 90 ust. 2 lit. g, h, l oraz p lub art. 90 ust. 3 lit. i oraz j rozporządzenia nr 1224/2009.”;
- 49) po art. 126 dodaje się art. 126a i art. 126b w brzmieniu:

„Art. 126a. 1. Kto dopuścił się poważnego naruszenia polegającego na prowadzeniu działalności połowowej w okresie zawieszenia licencji albo po jej cofnięciu zgodnie z art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009, w wyniku którego doszło do pozyskania produktów rybołówstwa, podlega karze pieniężnej w wysokości pięciokrotności wartości tych produktów.

2. Wartość produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia, o którym mowa w ust. 1, jest ustalana na podstawie sumy średnich cen

rynkowych gatunków tych produktów wynikających z elektronicznego systemu raportowania połowów na dzień popełnienia tego naruszenia, a jeżeli w tym systemie brak jest średniej ceny rynkowej na dzień popełnienia tego naruszenia – bierze się pod uwagę średnią cenę rynkową wynikającą z tego systemu na dzień najbliższy przed dniem, w którym popełniono to naruszenie.

3. Kto dopuścił się poważnego naruszenia polegającego na prowadzeniu działalności połowowej w okresie zawieszenia licencji albo po jej cofnięciu zgodnie z art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009, w wyniku którego nie doszło do pozyskania produktów rybołówstwa, podlega karze pieniężnej w wysokości 50 000 zł.

Art. 126b. Kto dowodzi statkiem rybackim jako kapitan, w przypadku gdy jego prawo do dowodzenia tym statkiem zostało zawieszone albo cofnięte zgodnie z art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości 50 000 zł.”;

50) w art. 127:

a) w ust. 1:

- w pkt 1 skreśla się wyrazy „lub wbrew warunkom określonym w art. 94”,
- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) bez dokonania uprzedniej rejestracji w aplikacji do połowów rekreacyjnych,”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kto wbrew obowiązkom określonym w art. 90a lub art. 91 ust. 3a nie sporządza w aplikacji do połowów rekreacyjnych raportu z połowów rekreacyjnych lub sporządza ten raport w terminach innych niż określone w tych przepisach, podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do wysokości nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia.”;

51) art. 129 otrzymuje brzmienie:

„Art. 129. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 120, art. 124 pkt 3 lit. a, art. 125–125e, art. 127 ust. 1 i 1a oraz art. 128 ust. 1, różnicując je w zależności od rodzaju dokonanych naruszeń, ich społecznej szkodliwości, wpływu na stan żywych zasobów morza i ekosystemu morskiego oraz w zależności od osiągniętych korzyści finansowych wynikających z danego naruszenia lub od wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku tego naruszenia.”;

52) w dziale VI:

- a) tytuł działu otrzymuje brzmienie:

„Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy epizodyczne, przejściowe
i końcowe”,

- b) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Przepisy epizodyczne

Art. 135a. 1. Do dnia 10 stycznia 2027 r. upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2 i 3, wydaje się także, jeżeli Komisja Europejska zatwierdziła plan, o którym mowa odpowiednio w art. 60 ust. 1 albo 3 rozporządzenia nr 1224/2009 (w brzmieniu z dnia 9 stycznia 2024 r.).

2. Do dnia 10 stycznia 2027 r. ważenie produktów rybołówstwa na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2 i 3, przeprowadza się także w sposób określony w planie, o którym mowa odpowiednio w art. 60 ust. 1 albo 3 rozporządzenia nr 1224/2009 (w brzmieniu z dnia 9 stycznia 2024 r.).

3. Do dnia 10 stycznia 2027 r. w przypadku ważenia przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 3, i zgodnie z planem, o którym mowa w art. 60 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009 (w brzmieniu z dnia 9 stycznia 2024 r.), produkty rybołówstwa zważone na pokładzie statku rybackiego podlegają dodatkowo ważeniu przy wyładunku z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa przeprowadzanemu na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2.

Art. 135b. Do dnia 9 stycznia 2028 r.:

- 1) kapitan wykonujący rybołówstwo komercyjne przy użyciu statku rybackiego o długości całkowitej co najmniej 10 m oraz kapitan statku rybackiego, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiającego wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007, prowadzą dziennik połowowy w postaci papierowej albo elektronicznej;
- 2) do dziennika połowowego albo miesięcznego raportu połowowego wpisuje się współczynniki przeliczeniowe służące do przeliczania masy organizmów

morskich przechowywanych lub przetworzonych na ich wagę w relacji pełnej, o których mowa w załącznikach XII–XIV do rozporządzenia 2025/2196.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2045) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w pkt 1:
 - a) uchyla się lit. c,
 - b) w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:
„e) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1010/2009 z dnia 22 października 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz. Urz. UE L 280 z 27.10.2009, str. 5, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1010/2009;”;
- 2) w art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Obowiązkowi, o którym mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia nr 1379/2013, nie podlegają produkty rybołówstwa sprzedawane bezpośrednio ze statku rybackiego, pod warunkiem że masa lub liczba tych produktów sprzedawanych dziennie nie przekracza wartości określonych w art. 58 ust. 8 rozporządzenia nr 1224/2009.”;
- 3) w art. 13 w ust. 3 uchyla się pkt 6;
- 4) w art. 15 w ust. 1 uchyla się pkt 2;
- 5) w art. 16:
 - a) w pkt 2:
 - lit. a i b otrzymują brzmienie:
„a) nie wystawia lub nie przekazuje dokumentu sprzedaży, o którym mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, zwanego dalej „dokumentem sprzedaży”, albo deklaracji przejęcia, o której mowa w art. 66 ust. 1 tego rozporządzenia, zwanej dalej „deklaracją przejęcia”,
 - b) wystawia lub przekazuje dokument sprzedaży z naruszeniem wymagań określonych w art. 62 ust. 1 zdanie pierwsze lub art. 64 rozporządzenia nr 1224/2009, lub w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 6 tego rozporządzenia albo deklarację przejęcia – z naruszeniem wymagań określonych w art. 66 ust. 1 zdanie pierwsze, ust. 4 lub 5 rozporządzenia

nr 1224/2009, lub w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 6 tego rozporządzenia”,

– uchyla się lit. c,

b) w pkt 2a skreśla się wyrazy „Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego”;

6) w art. 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca wpisany do rejestru skupujących wystawia dokument sprzedaży albo deklarację przejęcia.”,

b) uchyla się ust. 2, 3 i 5;

7) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. Dokument sprzedaży, deklarację przejęcia oraz dokument przewozowy, o którym mowa w art. 68 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, zwany dalej „dokumentem przewozowym”, wystawia się w formie elektronicznej oraz przekazuje do Centrum Monitorowania Rybołówstwa stanowiącego ośrodek monitorowania rybołówstwa, o którym mowa w art. 9a ust. 1 tego rozporządzenia.”;

8) uchyla się art. 19 i art. 20;

9) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przeprowadza kontrolę:

- 1) kompletności wystawienia i terminowości przekazania dokumentu sprzedaży, deklaracji przejęcia oraz dokumentu przewozowego;
- 2) terminowości i sposobu przekazywania kopii dokumentu sprzedaży albo innego równoważnego dokumentu zawierającego informacje określone w art. 64 rozporządzenia nr 1224/2009, o której mowa w art. 62 ust. 4 tego rozporządzenia, lub kopii deklaracji przejęcia albo innego równoważnego dokumentu zawierającego informacje określone w art. 66 ust. 4 lub 5 rozporządzenia nr 1224/2009, o której mowa w art. 66 ust. 3 tego rozporządzenia”;

10) uchyla się art. 22;

11) w art. 62b w ust. 1:

a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) przyjmuje, sprawdza i potwierdza oświadczenie, o którym mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 1005/2008, w przypadku wywozu lub powrotnego wywozu produktów rybołówstwa, a także weryfikuje i zatwierdza inne dokumenty związane z wywozem lub powrotnym wywozem tych produktów;

- 2b) przyjmuje dokumenty i informacje, o których mowa w art. 6a ust. 1 rozporządzenia nr 1010/2009;”,
 - b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
 - „7) pełni rolę punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 6a ust. 4 rozporządzenia nr 1010/2009.”;
- 12) w art. 62g:
- a) w ust. 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „Minister właściwy do spraw rybołówstwa” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego”,
 - w pkt 1 wyrazy „Komisji (WE) nr 1010/2009 z dnia 22 października 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz. Urz. UE L 280 z 27.10.2009, str. 5), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1010/2009” zastępuje się wyrazami „nr 1010/2009”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „Minister właściwy do spraw rybołówstwa” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego”;
- 13) w art. 62i w ust. 3 wyrazy „Minister właściwy do spraw rybołówstwa” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego”;
- 14) w art. 63 w ust. 1:
- a) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:
 - „5) wbrew obowiązkom, o których mowa w art. 18a, nie wystawia lub nie przekazuje dokumentu sprzedaży albo deklaracji przejęcia lub dokumentu przewozowego,
 - 6) wystawia lub przekazuje dokument sprzedaży albo deklarację przejęcia lub dokument przewozowy z naruszeniem art. 18a lub odpowiednio art. 62 ust. 1 zdanie pierwsze lub art. 64 rozporządzenia nr 1224/2009, lub przepisów wydanych na podstawie art. 62 ust. 6 tego rozporządzenia, lub art. 66 ust. 1 zdanie pierwsze, lub ust. 4 lub 5 tego rozporządzenia, lub przepisów wydanych na podstawie art. 66 ust. 6 tego rozporządzenia, lub art. 68 ust. 1, 2, 4, 5 lub 9 tego rozporządzenia, lub przepisów wydanych na podstawie art. 68 ust. 10 tego rozporządzenia,”

b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a–6c w brzmieniu:

„6a) nie przekazuje kopii dokumentu sprzedaży albo innego równoważnego dokumentu zawierającego informacje określone w art. 64 rozporządzenia nr 1224/2009, o której mowa w art. 62 ust. 4 tego rozporządzenia, albo przekazuje tę kopię z naruszeniem wymagań określonych w tych przepisach,

6b) nie przekazuje kopii deklaracji przejęcia albo innego równoważnego dokumentu zawierającego informacje określone w art. 66 ust. 4 lub 5 rozporządzenia nr 1224/2009, o której mowa w art. 66 ust. 3 tego rozporządzenia, albo przekazuje tę kopię z naruszeniem wymagań określonych w tych przepisach,

6c) przewozi produkty rybołówstwa, zadeklarowane w dokumencie sprzedaży jako sprzedane, do innego miejsca niż miejsce wyładunku tych produktów i nie posiada dokumentów potwierdzających ich zakup lub sprzedaż, w szczególności dokumentu sprzedaży lub faktur,”

c) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury, z wyłączeniem produktów rybołówstwa i akwakultury objętych pozycjami 1604 i 1605 działu 16 Nomenklatury scalonej oraz objętych podpozycją 1212 21 działu 12 Nomenklatury scalonej:

a) nie stosuje oznakowania zgodnie z art. 58 ust. 2 rozporządzenia nr 1224/2009,

b) nie udostępnia informacji, o których mowa w art. 58 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009,

c) udostępnia informacje, o których mowa w art. 58 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009, w sposób niezgodny z art. 58 ust. 6 lit. b rozporządzenia nr 1224/2009,”

d) po pkt 10a dodaje się pkt 10b w brzmieniu:

„10b) w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury:

a) nie stosuje oznakowania zgodnie z art. 58 ust. 2 rozporządzenia nr 1224/2009,

b) nie udostępnia informacji, o których mowa w art. 58 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009,

- c) udostępnia informacje, o których mowa w art. 58 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009, w sposób niezgodny z art. 58 ust. 6 lit. b rozporządzenia nr 1224/2009,”;

15) po art. 73 dodaje się art. 73a w brzmieniu:

„Art. 73a. Traci moc art. 63 ust. 1 pkt 10a.”.

Art. 3. W przypadku gdy przed dniem wejścia w życie ustawy kapitan statku rybackiego dopuścił się poważnego naruszenia w rozumieniu art. 42 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiającego unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylającego rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz. Urz. UE L 286 z 29.10.2008, str. 1, z późn. zm.) oraz w rozumieniu art. 90 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz. Urz. UE L 343 z 22.12.2009, str. 1, z późn. zm.) (w brzmieniu z dnia 9 stycznia 2024 r.) albo poważnego naruszenia, o którym mowa w art. 90 ust. 2 lub 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006, zwanych dalej „poważnym naruszeniem”, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego anuluje, w drodze decyzji, wszystkie punkty za poważne naruszenia przyznane temu kapitanowi, jeżeli ten kapitan nie dopuścił się poważnego naruszenia w okresie 3 lat od dnia popełnienia ostatniego poważnego naruszenia.

Art. 4. Do poważnego naruszenia w sprawach objętych postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. Do zmiany wpisu w rejestrze statków rybackich w sprawach objętych postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Do wydania licencji, zawieszenia licencji oraz cofnięcia licencji w sprawach objętych postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz przepisy art. 33 ust. 3, art. 36 ust. 3 i 4 oraz art. 37 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 7. Przedsiębiorca wpisany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, albo armator statku rybackiego mogą przeprowadzać ważenie produktów rybołówstwa bez upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, do czasu jego uzyskania, lecz nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli:

- 1) ten przedsiębiorca spełnia wymagania określone w art. 74f ust. 3 pkt 2 lit. b i c lub ust. 4 pkt 2 i 3, art. 74o–74q oraz art. 111 ust. 1b ustawy zmienianej w art. 1;
- 2) ten armator spełnia wymagania określone w art. 74f ust. 3 pkt 1 lub ust. 5 oraz zapewnia spełnianie wymagań określonych w art. 74o ust. 1 i art. 74q ust. 1–3 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 8. W przypadku gdy zawody sportowe, o których mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, odbyły się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, do sporządzania raportu z połowów rekreacyjnych stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 9. Rejestr naruszeń przepisów wspólnej polityki rybołówstwa prowadzony na podstawie art. 80 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 staje się rejestrem naruszeń przepisów wspólnej polityki rybołówstwa prowadzonym na podstawie art. 80 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. Do wykreślania przedsiębiorcy z rejestru przedsiębiorców skupujących produkty rybołówstwa, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, w sprawach objętych postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 11. Do przyznawania, zawieszania i odbierania statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego oraz wydawania i cofania świadectwa zatwierdzonego podmiotu gospodarczego, o których mowa w art. 62g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, w sprawach objętych postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 12. Do czynów określonych w art. 63 ust. 1 pkt 5 lub 6 ustawy zmienianej w art. 2 popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 13. Do czynów określonych w art. 63 ust. 1 pkt 10a ustawy zmienianej w art. 2 popełnionych przed dniem 10 stycznia 2029 r. stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu obowiązującym przed dniem 10 stycznia 2029 r.

Art. 14. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 108 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 tracą moc z dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 108 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie później niż z dniem 1 stycznia 2028 r.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 129 ustawy zmienianej w art. 1 tracą moc z dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 129 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie później niż po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 tracą moc z dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, jednak nie później niż po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. 1. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym ustawy wynosi w:

- 1) 2026 r. – 0 zł;
- 2) 2027 r. – 1,24 mln zł;
- 3) 2028 r. – 1,37 mln zł;
- 4) 2029 r. – 1,41 mln zł;
- 5) 2030 r. – 1,44 mln zł;
- 6) 2031 r. – 1,47 mln zł;
- 7) 2032 r. – 1,50 mln zł;
- 8) 2033 r. – 1,53 mln zł;
- 9) 2034 r. – 1,57 mln zł;
- 10) 2035 r. – 1,60 mln zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczenia albo przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na obniżeniu wymiaru czasu pracy osób zatrudnionych do realizacji zadań określonych ustawą i zapewniający właściwy poziom realizacji wspólnej polityki rybołówstwa oraz zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z przepisów Unii Europejskiej.

3. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw rybołówstwa monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 3 lit. c, pkt 18 lit. a, b oraz d, pkt 19–21, pkt 25 w zakresie rozdziału 7a, pkt 44 lit. a tiret pierwsze oraz pkt 45 lit. a tiret pierwsze i drugie, które wchodzi w życie z dniem 10 stycznia 2028 r.;
- 2) art. 2 pkt 14 lit. d i pkt 15, które wchodzi w życie z dniem 10 stycznia 2029 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego, zwany dalej „projektem ustawy”, ma na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego zrewidowanych przepisów Unii Europejskiej w zakresie kontroli rybołówstwa.

Unijny system kontroli rybołówstwa został ustanowiony przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz. Urz. UE L 343 z 22.12.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie kontroli”. Szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia w sprawie kontroli zostały określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz. Urz. UE L 112 z 30.04.2011, str. 1, z późn. zm.). Powyższe przepisy Unii Europejskiej zostały wykonane w prawie krajowym przede wszystkim przepisami ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590) oraz ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2045), a także przepisami aktów wykonawczych wydanych na podstawie ww. ustaw.

W związku z tym, że rozporządzenie w sprawie kontroli zostało przyjęte kilkanaście lat temu, system kontroli rybołówstwa Unii Europejskiej (UE) wymagał dostosowania do obecnej sytuacji w rybołówstwie, w tym do zreformowanej Wspólnej Polityki Rybołówstwa (WPR), w celu umożliwienia wykorzystania nowoczesnych i bardziej efektywnych kosztowo technologii kontroli oraz uwzględnienia w kontroli rybołówstwa najnowszych ustaleń naukowych w zakresie zapewnienia w perspektywie długoterminowej zrównoważenia środowiskowej działalności połowowej. Mając powyższe na uwadze, system kontroli rybołówstwa UE został poddany rewizji, w wyniku której przepisy rozporządzenia w sprawie kontroli zostały w znacznym stopniu zmienione przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2842 z dnia 22 listopada 2023 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009, a także zmieniającego rozporządzenia Rady (WE)

nr 1967/2006 i (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139, (UE) 2017/2403 i (UE) 2019/473, w odniesieniu do kontroli rybołówstwa (Dz. Urz. UE L 2023/2842 z 20.12.2023), zwanego dalej „znowelizowanym rozporządzeniem nr 1224/2009”. Ponadto, na podstawie znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, Komisja Europejska została upoważniona do wydania szeregu aktów wykonawczych określających szczegółowe zasady stosowania tego rozporządzenia, które docelowo zastąpią przepisy ww. rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011. Część z tych aktów wykonawczych została już wydana przez Komisję Europejską, m.in.:

- 1) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/274 z dnia 12 lutego 2025 r. ustanawiające przepisy szczegółowe w zakresie stosowania art. 55 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 dotyczącego kontroli połowów rekreacyjnych (Dz. Urz. UE L 2025/274 z 12.02.2025);
- 2) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/1474 z dnia 24 maja 2024 r. ustanawiające przepisy dotyczące stosowania art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 w związku z odstępstwem od marginesu tolerancji przy szacowaniu połowów w odniesieniu do niesortowanych wyładunków i przeładunków pochodzących z połowów małych gatunków pelagicznych, połowów przemysłowych i połowów tuńczyka tropikalnego okrężnicą (Dz. Urz. UE L 2024/1474 z 27.05.2024);
- 3) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/2196 z dnia 17 października 2025 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 w odniesieniu do dostępu do wód i zasobów, kontroli połowów, nadzoru, inspekcji i egzekwowania, odliczania kwot i nakładu połowowego, danych i informacji oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 (Dz. Urz. UE L 2025/2196 z 12.11.2025), zwane dalej „rozporządzeniem 2025/2196”;
- 4) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2025/1766 z dnia 27 sierpnia 2025 r. uzupełniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 przez ustanowienie przepisów dotyczących kontroli połowów oraz nadzoru nad działalnością połowową i inspekcji działalności połowowej oraz egzekwowania i przestrzegania przepisów (Dz. Urz. UE L 2025/1766 z 12.11.2025), zwane dalej „rozporządzeniem 2025/1766”.

Przepisy znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 oraz niektórych wydanych na jego podstawie aktów wykonawczych są, co do zasady, stosowane od dnia 10 stycznia 2026 r. Jednakże przedmiotowe rozporządzenie przewiduje również szereg wyjątków, zgodnie

z którymi niektóre jego przepisy są stosowane od dnia 9 stycznia 2024 r. lub od dnia 10 lipca 2024 r., a część jego przepisów będzie stosowana od dnia 10 stycznia 2028 r.

Znowelizowane rozporządzenie nr 1224/2009, a także przepisy wydane na jego podstawie, czyli obowiązujące wprost przepisy Unii Europejskiej, regulują w zasadniczym stopniu zasady wdrażania unijnego systemu kontroli rybołówstwa. Z tego względu wymagają one wykonania w prawie krajowym jedynie w zakresie, w jakim są niewystarczające z punktu widzenia systemu prawa krajowego i wymagają właściwego wdrożenia do polskiego porządku prawnego lub uszczegółowienia w przepisach krajowych. W tym celu został opracowany projekt ustawy, w którym zawarto regulacje prawne niezbędne do skutecznego wdrożenia unijnego systemu kontroli rybołówstwa.

Mając powyższe na względzie, w projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie następujących regulacji:

I. Art. 1 – zmiany w zakresie ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim:

Ustawa z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim jest głównym aktem prawa krajowego wdrażającym przepisy WPR, w tym w zakresie unijnego systemu kontroli rybołówstwa. W art. 1 projektu ustawy proponuje się zatem wprowadzenie szeregu zmian do tej ustawy wdrażających przepisy znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 w zakresie następujących kwestii:

1. Zmiany w dziale I – Przepisy ogólne

W art. 1 w ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim proponuje się rozszerzenie zakresu podmiotowego ustawy, tak aby projektowane przepisy w zakresie ważenia ryb miały zastosowanie do osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, które zajmują się obrotem produktami rybołówstwa.

W art. 2 w ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim proponuje się aktualizację katalogu definicji pojęć używanych w tej ustawie przez usunięcie definicji rozporządzenia nr 812/2004 (z uwagi na uchylenie przepisów tego rozporządzenia) oraz dodanie definicji pojęć stosowanych w projektowanej ustawie, tj. definicji rozporządzenia 2025/2196, rozporządzenia 2025/1766, rozporządzenia 2019/1241 oraz wynagrodzenia (z uwagi na projektowane usunięcie ust. 3 w art. 69 tej ustawy, który dotyczy obecnie terminu „wynagrodzenie”).

2. Zmiany w dziale II – Rybołówstwo komercyjne, w rozdziale 1 – Przepisy ogólne

W art. 12 w pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim proponuje się uchylenie lit. f, ustanawiającej zakaz wykonywania rybołówstwa komercyjnego bez zgody ministra właściwego do spraw rybołówstwa, o której mowa w art. 69 ust. 8, z uwagi na projektowane zmiany w art. 69.

3. Zmiany w dziale II – Rybołówstwo komercyjne, w rozdziale 2 – Rejestr statków rybackich i oznaka rybacka

Zgodnie z art. 92 ust. 6 zdanie trzecie znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, w przypadku gdy do zawieszenia licencji (wydanej na dany statek rybacki) doszło po raz piąty, a liczba punktów wynosi co najmniej 90, licencję połowową wycofuje się, a statek rybacki nie jest wykorzystywany do komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza. W celu zapewnienia właściwego stosowania przywołanego powyżej przepisu UE proponuje się wprowadzenie następujących zmian w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim:

- 1) w art. 18 w pkt 1 w lit. b, polegających na uzupełnieniu katalogu przypadków, w których minister właściwy do spraw rybołówstwa odmawia dokonania zmiany wpisu w rejestrze statków rybackich o sytuację, gdy zmiana wpisu dotyczy ponownego wprowadzenia statku rybackiego do wykonywania rybołówstwa komercyjnego, jeżeli statek został uprzednio wycofany z wykonywania tego rybołówstwa z powodu cofnięcia licencji wydanej na ten statek na skutek zgromadzenia przez armatora tego statku liczby punktów za poważne naruszenia przepisów WPR, o której mowa w art. 92 ust. 6 zdanie trzecie znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, i nie została wydana decyzja o anulowaniu punktów zgromadzonych przez tego armatora;
- 2) w art. 19 w ust. 1 w pkt 2, polegających na uzupełnieniu katalogu przypadków, w których minister właściwy do spraw rybołówstwa uznaje, z urzędu, statek rybacki za wycofany z wykonywania rybołówstwa komercyjnego, o sytuację, gdy decyzja o cofnięciu licencji w przypadku, o którym mowa w art. 37 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy (tj. decyzja o cofnięciu licencji wydana na skutek zgromadzenia przez armatora statku rybackiego 90 punktów za poważne naruszenia przepisów WPR), stała się ostateczna.

Ponadto w art. 20 w ust. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim proponuje się aktualizację odesłania do rozporządzenia nr 404/2011, z uwagi na uchylenie tego rozporządzenia przepisami rozporządzenia 2025/2196.

W celu zapewnienia właściwego stosowania art. 8 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2025/2196 w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim proponuje się dodanie art. 21a wskazującego, że dokumenty, o których mowa w ww. przepisach UE, wydaje lub zatwierdza uznana organizacja klasyfikacyjna.

4. Zmiany w dziale II – Rybołówstwo komercyjne, w rozdziale 3 – Zdolność połowowa

Z uwagi na projektowane zmiany w art. 19 w ust. 1 w pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim niezbędne jest określenie podmiotu dysponującego zdolnością połowową pozostałą po statku rybackim wycofanym z wykonywania rybołówstwa komercyjnego w przypadku, o którym mowa w ww. przepisie. W tym celu proponuje się zmianę w art. 22 w ust. 2 w pkt 2 w lit. b tej ustawy polegającą na wskazaniu, że przedmiotowa zdolność połowowa jest jednym z elementów indywidualnej zdolności połowowej, którą (zgodnie z art. 22 ust. 1 obowiązującej ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim) dysponuje właściciel statku rybackiego.

5. Zmiany w dziale II – Rybołówstwo komercyjne, w rozdziale 4 – Licencja połowowa

Zgodnie z art. 92 ust. 1–3 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 państwa członkowskie UE stosują system punktów za poważne naruszenia, o których mowa w art. 90, z wyjątkiem poważnych naruszeń, które nie mają zastosowania do właściciela licencji połowowej lub kapitana (art. 92 ust. 1 ww. rozporządzenia). Gdy osoba fizyczna dopuściła się poważnego naruszenia lub osoba prawna została uznana za odpowiedzialną za takie naruszenie, właścicielowi licencji połowowej danego statku rybackiego zostaje przydzielona odpowiednia liczba punktów obliczona zgodnie z załącznikiem III (art. 92 ust. 2 ww. rozporządzenia). Przypisane punkty są przenoszone na każdego przyszłego właściciela licencji połowowej dla danego statku łowczego w przypadku sprzedaży statku lub licencji połowowej, przekazania ich lub jakiegokolwiek innej zmiany ich właściciela po dacie popełnienia naruszenia, w tym do innego państwa członkowskiego UE (art. 92 ust. 3 ww. rozporządzenia). Ponadto, zgodnie z art. 92 ust. 6 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, gdy całkowita liczba punktów wynosi co najmniej 18, licencja połowowa lub prawo do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan zostają automatycznie zawieszone na okres co najmniej dwóch miesięcy. Okres ten wynosi cztery miesiące, jeżeli zawieszenie występuje po raz drugi, a liczba punktów wynosi co najmniej 36, osiem miesięcy, jeżeli zawieszenie występuje po raz trzeci, a liczba punktów wynosi co najmniej 54, oraz rok, jeżeli zawieszenie występuje po raz czwarty, a liczba punktów wynosi co najmniej 72. W przypadku gdy do zawieszenia doszło po raz piąty, a liczba punktów wynosi co najmniej 90, licencję połowową i prawo dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan

wycofuje się, a statek rybacki nie jest wykorzystywany do komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza. Przepis art. 92 ust. 10 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 stanowi z kolei, że państwa członkowskie UE wyznaczają właściwe organy krajowe odpowiedzialne za utworzenie systemu przypisywania punktów za poważne naruszenia przepisów, przydzielanie odpowiedniej liczby punktów właścicielowi licencji połowowej i kapitanowi oraz przenoszenie punktów zgodnie z ust. 3.

Co do zasady system punktów za poważne naruszenia przepisów WPR został już wdrożony w przepisach ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, jednakże niektóre jej przepisy, w zakresie związanym z wydawaniem, zawieszaniem i cofaniem licencji połowowych, wymagają aktualizacji i dostosowania do znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. Z powyższych względów w projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie następujących zmian w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim:

- 1) dodanie ust. 3 w art. 33, zgodnie z którym minister właściwy do spraw rybołówstwa będzie informował Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego (GIRM) o wydaniu licencji na statek, na który wcześniej zostały przyznane punkty za poważne naruszenia przepisów WPR, co umożliwi realizację obowiązku wynikającego z art. 92 ust. 3 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009;
- 2) w art. 35 w pkt 2 przez aktualizację odesłania do rozporządzenia nr 404/2011, które zostanie uchylone rozporządzeniem 2025/2196;
- 3) w art. 36 przez:
 - a) aktualizację w ust. 1 i 2 odesłań do przepisów UE (z uwagi na zmiany wprowadzone w rozporządzeniu nr 1224/2009 oraz uchylenie rozporządzenia nr 404/2011),
 - b) ustanowienie w dodawanym ust. 3 obowiązku dla ministra właściwego do spraw rybołówstwa do zawieszenia licencji w przypadku otrzymania wniosku, o którym mowa w projektowanym art. 74c ust. 4 lub art. 74 e ust. 4, tj. wniosku składanego do ministra przez GIRM w przypadku niepoddania przez armatora statku bezpośredniej weryfikacji mocy silnika tego statku lub jego pojemności. Wprowadzana regulacja ma na celu zapewnienie stosowania art. 39 rozporządzenia nr 1224/2009, zgodnie z którym zakazuje się połowów statkom rybackim wyposażonym w silniki, których moc przekracza moc określoną w licencji połowowej, a państwa członkowskie dbają o to, aby certyfikowana moc silników nie była przekraczana,

- c) ustanowienie w dodawanym ust. 4 obowiązku dla ministra właściwego do spraw rybołówstwa do informowania GIRM o zawieszeniu licencji (w celu umożliwienia GIRM prowadzenia skutecznego nadzoru nad statkami, których licencje zostały zawieszone),
- d) w art. 37 przez aktualizację w ust. 1 w pkt 1 odesłań do przepisów UE (z uwagi na zmiany wprowadzone w rozporządzeniu nr 1224/2009 oraz uchylenie rozporządzenia nr 404/2011) oraz skorygowanie odesłania zawartego w ust. 1 pkt 4 jedynie do art. 19 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a–c (bez dodawanej projektem ustawy lit. d w ust. 1 pkt 2 tego przepisu), w celu zachowania wewnętrznej spójności regulacji art. 19 ust. 1 pkt 2 lit. d i art. 37 ust. 1 pkt 4 ustawy. W wyniku bowiem proponowanego art. 19 ust. 1 pkt 2 lit. d minister właściwy do spraw rybołówstwa będzie uznawał statek rybacki za wycofany z wykonywania rybołówstwa komercyjnego, w przypadku gdy decyzja o cofnięciu licencji połowowej zgodnie z art. 92 ust. 6 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 stała się ostateczna. Niemożliwe jest zatem, żeby jednocześnie na podstawie art. 37 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim minister właściwy do spraw rybołówstwa cofał licencję w przypadku wydania decyzji o uznaniu statku rybackiego za wycofany z wykonywania rybołówstwa komercyjnego, o której mowa w proponowanym przepisie art. 19 ust. 1 pkt 2 lit. d tej ustawy.

Ponadto w art. 37 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim proponuje się ustanowienie obowiązku dla ministra właściwego do spraw rybołówstwa do informowania GIRM o cofnięciu licencji (w celu umożliwienia GIRM prowadzenia skutecznego nadzoru nad statkami, których licencje zostały cofnięte) oraz aktualizację w art. 39 ust. 1 tej ustawy odesłania do rozporządzenia nr 404/2011, z uwagi na uchylenie tego rozporządzenia rozporządzeniem 2025/2196.

6. Zmiany w dziale II – Rybołówstwo komercyjne, w rozdziale 5 – Specjalne zezwolenie połowowe

Proponuje się wprowadzenie zmian w art. 42 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim przez aktualizację w ust. 1 odesłania do rozporządzenia nr 404/2011, z uwagi na uchylenie tego rozporządzenia rozporządzeniem 2025/2196.

7. Zmiany w dziale II – Rybołówstwo komercyjne, w rozdziale 6 – Kwoty połowowe

Z uwagi na wprowadzenie skrótu „poważne naruszenie” w dodawanym ust. 3 w art. 33 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim niezbędne jest wprowadzenie odpowiedniej zmiany dostosowującej również w art. 55 w ust. 4 w pkt 1 tej ustawy.

8. Zmiany w dziale II – Rybołówstwo komercyjne, w rozdziale 7 – Zbieranie danych połowowych

Przepisami zrewidowanego rozporządzenia w sprawie kontroli, w odróżnieniu od przepisów dotychczasowych, wprowadzono obowiązek prowadzenia dziennika połowowego oraz sporządzania deklaracji wyładunkowych i przeładunkowych w formie elektronicznej przez kapitana każdego statku rybackiego (niezależnie od jego długości całkowitej). Wprowadzone zostały również szczegółowe zasady postępowania przez kapitana statku rybackiego w przypadku awarii elektronicznego systemu raportowania połowów. Dodatkowo w odniesieniu do każdego statku rybackiego UE został wprowadzony obowiązek zainstalowania na pokładzie tego statku w pełni działającego urządzenia lokacyjnego, które dzięki automatycznemu przesyłaniu danych dotyczących pozycji statku w regularnych odstępach czasu pozwala na automatyczną lokalizację tego statku i jego identyfikację przez system monitorowania statków. Przepisy znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 w powyższym zakresie od dnia 10 stycznia 2028 r. będą stosowane do statków rybackich o długości całkowitej mniejszej niż 12 m, zaś do pozostałych statków rybackich – od dnia 10 stycznia 2026 r.

Mając powyższe na uwadze, proponuje się odpowiednio dostosować przepisy działu II, rozdziału 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim przez:

- 1) uchylenie art. 68, który określa postać, w jakiej kapitan statku rybackiego powinien prowadzić dziennik połowowy. Obecnie obowiązek prowadzenia przez kapitana statku rybackiego dziennika połowowego w postaci elektronicznej wynika bezpośrednio z art. 14 znowelizowanego rozporządzenia kontrolnego. Tym niemniej, z uwagi na to, że w odniesieniu do statków rybackich o długości całkowitej mniejszej niż 12 m obowiązek ten wejdzie w życie dopiero z dniem 10 stycznia 2028 r., proponuje się, aby dotychczasowy art. 68 był przepisem epizodycznym (projektowany art. 135b pozwalający na prowadzenie w okresie do dnia 9 stycznia 2028 r. dziennika połowowego w postaci papierowej);
- 2) odpowiednie preredagowanie przepisów art. 69, art. 71 i art. 72 w celu dostosowania brzmienia tych przepisów do znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, w tym w celu aktualizacji zawartych w tych przepisach odesłań do przepisów UE;

- 3) uchylenie (od dnia 10 stycznia 2028 r.) przepisu art. 70 dotyczącego prowadzenia przez kapitana statku rybackiego o długości mniejszej niż 10 m miesięcznego raportu połowowego.

Ponadto przewiduje się uregulowanie zasad przekazywania przez kapitanów statków rybackich powiadomień o wyładunku w porcie państwa trzeciego oraz przeładunku na morzu poza wodami UE lub w porcie państwa trzeciego, które to powiadomienia zostały wprowadzone przepisami znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. W tym celu przewiduje się dodanie do ww. ustawy art. 72a, w ramach którego:

- 1) w ust. 1 zostanie wskazany GIRM jako organ właściwy w sprawach przyjmowania powiadomienia, o którym mowa w art. 19a ust. 3 (powiadomienie o wyładunku w porcie państwa trzeciego) znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. Ponadto w tym przepisie wprowadzono krótszy niż określony w przepisach UE termin na dokonanie takiego powiadomienia. Art. 19a ust. 1 ww. rozporządzenia UE wymaga przekazania przez kapitana statku rybackiego powiadomienia o wyładunku w porcie państwa trzeciego co najmniej 48 godzin przed szacowaną godziną przybycia do portu w państwie trzecim. Jednakże, zgodnie z art. 19a ust. 2 ww. rozporządzenia UE, państwo członkowskie bandery może ustalić krótszy okres, niekrótszy niż dwie godziny, na przedłożenie informacji, o którym mowa w ust. 1, dla statków rybackich pływających pod jego banderą, z uwzględnieniem rodzaju produktów rybołówstwa, odległości między łowiskami a portem oraz czasu potrzebnego na analizę informacji, o których mowa w ust. 3, oraz na wypełnienie obowiązków na podstawie ust. 4. Z uwagi na fakt, że w przypadku statków rybackich pływających pod polską banderą czas pokonania odległości od łowiska do portu w państwie trzecim jest zdecydowanie krótszy niż 48 godzin, w projektowanej ustawie proponuje się ustalenie terminu na dokonanie powiadomienia o wyładunku w porcie państwa trzeciego wynoszącego co najmniej 12 godzin przed szacowaną godziną przybycia do takiego portu. Zaproponowany termin umożliwi bardziej ekonomiczne prowadzenie połowów i wyładunków, jednocześnie zapewniając GIRM odpowiednią ilość czasu na analizę otrzymanego powiadomienia. W tym miejscu należy również wyjaśnić, że GIRM będzie odmawiał udzielenia zgody na dokonanie wyładunku w porcie państwa trzeciego, jeżeli informacje, o których mowa w art. 19a ust. 3 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, są niekompletne. Rozwiązanie to zostało zaprojektowane w dodawanym art. 78a w ust. 1. Ponadto w przypadku, gdy w odniesieniu do ww. statku zajdzie uzasadnione podejrzenie naruszenia przepisów WPR, GIRM zawiadomi o tym

podejrzeniu właściwy organ państwa portu, w którym ma się odbyć wyładunek (projektowany art. 78b);

- 2) w ust. 2 GIRM zostanie wskazany jako organ właściwy w sprawach przyjmowania powiadomienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2b znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 (powiadomienie o przeładunku na morzu poza wodami unijnymi lub w portach w państwach trzecich). W tym miejscu należy również wyjaśnić, że GIRM będzie odmawiał udzielenia zgody na udział statku rybackiego o polskiej przynależności w operacji przeładunku na morzu poza wodami unijnymi lub w portach w państwach trzecich, jeżeli informacje, o których mowa w art. 20 ust. 2b znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, są niekompletne. Rozwiązanie to zostało zaproponowane w dodawanym w ww. ustawie art. 78a w ust. 2.

Dodatkowo należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 9 ust. 1 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 państwa członkowskie UE stosują systemy monitorowania statków w celu skutecznego monitorowania pozycji i ruchu statków rybackich pływających pod ich banderą, niezależnie od miejsca, w którym te statki się znajdują, a także statków rybackich na wodach tych państw. Każde państwo członkowskie bandery gromadzi i analizuje dane dotyczące pozycji statku oraz zapewnia ich stałe i systematyczne monitorowanie. W celu zapewnienia prawidłowej realizacji ww. przepisu UE przewiduje się wprowadzenie obowiązku wyposażenia statków rybackich o długości całkowitej mniejszej niż 12 m w urządzenie z oprogramowaniem do monitorowania ruchu takich statków (projektowany art. 72b w ww. ustawie). Obecnie ruch ww. statków rybackich nie jest objęty monitorowaniem elektronicznym, jednakże jest to niezbędne, z uwagi na konieczność wzmocnienia nadzoru nad tymi statkami. Rozwiązanie to jest również oczekiwane przez środowisko rybackie, z uwagi na fakt, że umożliwi ono organom administracji rybołówstwa morskiego szybsze i sprawniejsze ustalanie liczby dni prowadzenia przez ww. statki połowów w ciągu roku (określona liczba dni połowowych w ciągu roku jest jednym z warunków umożliwiających armatorom statków rybackich ubieganie się o dofinansowanie realizacji niektórych rodzajów operacji w ramach Programu Fundusze Europejskie dla Rybactwa na lata 2021–2027).

9. Dodanie w dziale II – Rybołówstwo komercyjne rozdziałów 7a i 7b

W celu zapewnienia właściwego i skutecznego stosowania przepisów art. 13, art. 39, art. 39a, art. 41 oraz art. 41a znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim proponuje się dodanie rozdziału 7a – Monitorowanie połowów i statków rybackich. Przepisy przedmiotowego rozdziału, zgodnie

z postanowieniami znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, wejdą w życie z dniem 10 stycznia 2028 r. W przedmiotowym rozdziale proponuje się:

- 1) wskazanie obowiązku wyposażenia w system zdalnego monitorowania elektronicznego, o którym mowa w art. 13 ust. 1 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 (system REM), statków rybackich należących do segmentu floty określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ust. 3 lit. a znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 (projektowany art. 74a). Zgodnie z art. 13 ww. rozporządzenia UE państwa członkowskie UE zapewniają monitorowanie i kontrolę działalności połowowej za pomocą systemów REM. Do celów monitorowania i kontroli obowiązku wyładunku państwa członkowskie UE zapewniają, aby pływające pod ich banderą unijne statki łowcze o długości całkowitej co najmniej 18 m, których dotyczy wysokie ryzyko nieprzestrzegania obowiązku wyładunku, zainstalowały na pokładzie i obsługiwały systemy REM. Zgodnie z art. 13 ust. 3 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 Komisja Europejska w drodze aktów wykonawczych ustala, na podstawie oceny ryzyka nieprzestrzegania obowiązku wyładunku, do których segmentów floty unijnych statków łowczych będzie miał zastosowanie obowiązek zainstalowania na pokładzie systemu REM, a także określa, uwzględniając najnowsze osiągnięcia techniczne i naukowe, szczegółowe przepisy dotyczące wymogów, specyfikacji technicznych, instalowania, konserwacji i funkcjonowania systemu REM oraz okresu, w którym system REM powinien działać. Z uwagi na fakt, że dotychczas nie zostały wydane przez Komisję Europejską ww. akty wykonawcze, na chwilę obecną nie są znane segmenty floty rybackiej, które będą podlegały obowiązkowi wyposażenia w system REM; Należy również wskazać, że armatorzy statków rybackich zobowiązani do zainstalowania systemu REM będą mogli ubiegać się o dofinansowanie kosztów takiej instalacji ze środków Programu Fundusze Europejskie dla Rybactwa 2021–2027. Ponadto, w celu zapewnienia właściwego stosowania art. 13 ust. 2 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, niezbędne jest wprowadzenie w projektowanym art. 74a obowiązku dla armatora statku rybackiego do udostępniania GIRM danych z systemu REM. Intencją projektowanych przepisów jest, aby system REM instalowany na statku rybackim przez armatora danego statku był własnością tego armatora. GIRM będzie natomiast przetwarzał dane z systemu REM udostępnione mu przez armatora danego statku, w związku z czym w projekcie ustawy wskazano cel, w jakim GIRM będzie mógł wykorzystywać udostępnione mu dane, którym jest realizacja obowiązku dotyczącego monitorowania i kontroli działalności połowowej, oraz nałożono

na GIRM obowiązek zabezpieczenia udostępnionych mu danych z systemu REM przed dostępem osób trzecich. Pozostałe elementy przetwarzania danych z systemu REM nie zostały określone w projektowanej ustawie, ponieważ kwestie te zostaną określone przez Komisję Europejską w drodze aktów wykonawczych (zgodnie z art. 13 ust. 3 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009). Ponadto należy wyjaśnić, że z uwagi na fakt, że szczegółowy kształt techniczny, architektura oraz sposób funkcjonowania systemu REM będą dopiero przedmiotem prac projektowych i wdrożeniowych, na obecnym etapie legislacyjnym brak jest wystarczających danych technicznych i organizacyjnych, które umożliwiłyby przeprowadzenie pełnej i rzetelnej oceny skutków dla ochrony danych osobowych (w związku z przetwarzaniem danych z systemu REM) w rozumieniu art. 35 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (RODO). Przeprowadzenie oceny skutków dla ochrony danych (DPIA) będzie możliwe dopiero na etapie projektowania i wdrażania konkretnych rozwiązań systemowych, w oparciu o ich ostateczny zakres funkcjonalny oraz przyjęte środki techniczne i organizacyjne. Obowiązek przeprowadzenia DPIA będzie zatem realizowany przez administratorów danych na etapie wdrażania systemu, zgodnie z obowiązującymi przepisami;

- 2) wskazanie obowiązku zainstalowania na pokładzie określonych statków rybackich urządzenia z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, wprowadzenie obowiązku dla ministra właściwego do spraw rybołówstwa do ogłoszenia na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra informacji o przeprowadzonej ocenie ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 ww. rozporządzenia, oraz do określenia, w drodze rozporządzenia, które statki rybackie stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika (projektowany art. 74b). Należy wskazać, że zgodnie z art. 39a ust. 1 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, państwa członkowskie UE, na podstawie oceny ryzyka, określają, które statki wyposażone w stacjonarny silnik napędowy o certyfikowanej mocy silnika przekraczającej 221 kilowatów i stosujące narzędzia ciągnięte w rozumieniu art. 6 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2019/1241 stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika. Zapewniają one, aby statki te zostały wyposażone w zainstalowane na stałe systemy do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika. Zgodnie z art. 39a ust. 7 ww. przepisu UE, ocena ryzyka jest przeprowadzana wspólnie przez państwa członkowskie UE we współpracy z Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa (EFCA). Przedmiotowa

ocena ryzyka nie została dotychczas przeprowadzona, tym samym na chwilę obecną nie są znane kategorie statków rybackich, które będą podlegały obowiązkowi zainstalowania ww. urządzenia do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika. Z powyższych względów projektuje się, że jeżeli ww. ocena ryzyka zostanie przeprowadzona, minister właściwy do spraw rybołówstwa ogłosi na stronie internetowej informację o przeprowadzeniu tej oceny i jej wynikach, a następnie określi, w drodze rozporządzenia, które statki rybackie stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika, mając m.in. na względzie wyniki przeprowadzonej oceny ryzyka. Należy również wskazać, że armatorzy zobowiązani do zainstalowania systemu do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika będą mogli ubiegać się o dofinansowanie kosztów takiej instalacji ze środków Programu Fundusze Europejskie dla Rybactwa 2021–2027;

- 3) określenie zasad przeprowadzania weryfikacji mocy silnika statku rybackiego oraz dostosowania mocy silnika do wartości wskazanej w licencji połowowej (projektowane art. 74c i art. 74d). W celu wdrożenia przepisów art. 39 i art. 41 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 w projektowanej ustawie proponuje się, aby GIRM przeprowadzał weryfikację danych dotyczących mocy silnika statku rybackiego, które to dane ujęte są w poszczególnych dokumentach wydanych na dany statek rybacki. Wyniki ww. weryfikacji zostaną ujęte w protokole kontroli, o którym mowa w art. 113 ust. 1 obecnie obowiązującej ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim. W przypadku gdy po przeprowadzeniu ww. weryfikacji zachodzi uzasadnione podejrzenie, że moc silnika statku rybackiego przekracza moc wpisaną w licencji wydanej na ten statek, GIRM przeprowadzi bezpośrednią (fizyczną) weryfikację mocy tego silnika w terminie uzgodnionym z armatorem tego statku i nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania protokołu, o którym mowa w art. 113 ust. 1. W przypadku niezgodnienia z armatorem statku rybackiego terminu przeprowadzenia bezpośredniej weryfikacji mocy silnika, GIRM wyznaczy termin takiej weryfikacji. W przypadku niepoddania przez armatora statku rybackiego bezpośredniej weryfikacji mocy silnika tego statku w terminie uzgodnionym lub wyznaczonym przez GIRM, GIRM złoży do ministra właściwego do spraw rybołówstwa wniosek o zawieszenie licencji wydanej na ten statek na okres do dnia przeprowadzenia bezpośredniej weryfikacji mocy silnika tego statku. Powyższe ma na celu zapewnienie stosowania art. 38 rozporządzenia nr 1224/2009, zgodnie z którym państwa członkowskie UE odpowiadają za przeprowadzanie niezbędnych czynności kontrolnych w celu zadbania o to, aby całkowita zdolność połowowa odpowiadająca wydanym przez

państwo członkowskie UE licencjom połowowym, wyrażona w GT i kW, nie była nigdy wyższa niż maksymalne poziomy zdolności połowowych dla tego państwa członkowskiego UE, oraz art. 39 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, zgodnie z którym zakazuje się połowów statkom rybackim wyposażonym w silniki, których moc przekracza moc określoną w licencji połowowej. Państwa członkowskie UE dbają o to, aby certyfikowana moc silników nie była przekraczana. Ponadto zostały zaprojektowane działania następcze podejmowane, w przypadku gdy dane z urządzenia z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, lub wyniki bezpośredniej weryfikacji mocy silnika statku rybackiego wskazują, że moc silnika tego statku przekracza moc wskazaną w licencji wydanej na ten statek (projektowany art. 74d). Doprecyzowano, że karę pieniężną nakłada się w przypadku przekroczenia mocy silnika statku rybackiego wpisanej w licencji wydanej na ten statek o więcej niż 5 %, natomiast w każdym przypadku przekroczenia mocy wskazanej w licencji wydanej na statek rybacki armator tego statku zobowiązany będzie do dostosowania mocy silnika tego statku do wartości wskazanej w licencji;

- 4) określenie zasad przeprowadzania weryfikacji danych dotyczących pojemności statku rybackiego oraz bezpośredniej weryfikacji tej pojemności (projektowany art. 74e). W celu wdrożenia art. 41a znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 proponuje się, aby GIRM przeprowadzał weryfikację danych dotyczących pojemności statku rybackiego, które to dane są ujęte w poszczególnych dokumentach wydanych na dany statek rybacki. Wyniki tej weryfikacji zostaną odnotowane w protokole, o którym mowa w art. 113 ust. 1. W przypadku gdy po przeprowadzeniu ww. weryfikacji zachodzi uzasadnione podejrzenie, że pojemność statku rybackiego przekracza wartość wpisaną w licencji wydanej na ten statek, GIRM przeprowadzi bezpośrednią (fizyczną) weryfikację pojemności statku rybackiego w terminie uzgodnionym z armatorem tego statku i nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania protokołu. W przypadku niezgodnienia z armatorem statku rybackiego terminu przeprowadzenia bezpośredniej weryfikacji pojemności tego statku, GIRM wyznaczy termin takiej weryfikacji. W przypadku niepoddania przez armatora statku rybackiego bezpośredniej weryfikacji pojemności tego statku w terminie uzgodnionym lub wyznaczonym przez GIRM, GIRM złoży do ministra właściwego do spraw rybołówstwa wniosek o zawieszenie licencji wydanej na ten statek na okres do dnia przeprowadzenia bezpośredniej weryfikacji pojemności tego statku. Powyższe ma na celu zapewnienie stosowania art. 38 rozporządzenia nr 1224/2009, zgodnie z którym państwa

członkowskie UE odpowiadają za przeprowadzanie niezbędnych czynności kontrolnych w celu zadbania o to, aby całkowita zdolność połowowa odpowiadająca wydanym przez państwo członkowskie UE licencjom połowowym, wyrażona w GT i kW, nie była nigdy wyższa niż maksymalne poziomy zdolności połowowych dla tego państwa członkowskiego UE. Jeżeli wynik bezpośredniej weryfikacji pojemności statku rybackiego wskazuje, że pojemność tego statku przekracza pojemność wskazaną w licencji wydanej na ten statek, GIRM, w drodze decyzji, nałoży na armatora tego statku karę pieniężną za naruszenie przepisów o rybołówstwie morskim. Jednocześnie projektowane przepisy nakładają na armatora przedmiotowego statku obowiązek dostosowania pojemności tego statku do wartości wskazanej w licencji niepóźniej niż w terminie 12 miesięcy od dnia otrzymania decyzji nakładającej karę pieniężną.

W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim proponuje się także wprowadzenie rozdziału 7b dotyczącego ważenia ryb. Dodanie przedmiotowego rozdziału wynika zarówno z konieczności prawidłowego wdrożenia przepisów znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, jak i niedostatecznego wdrożenia do prawa krajowego przepisów dotychczasowego rozporządzenia nr 1224/2009 (co zostało wykazane w raporcie z audytu Komisji Europejskiej przeprowadzonego w Polsce w zakresie przyjętego przez Polskę systemu rejestracji i ważenia ryb).

Zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1224/2009 zarówno w brzmieniu obowiązującym przed wspomnianą powyżej rewizją, jak też w brzmieniu znowelizowanym wszystkie ilości produktów rybołówstwa powinny być ważone w podziale na gatunki bezpośrednio po wyładunku w państwie członkowskim UE przez operatorów upoważnionych do przeprowadzania ważenia oraz przy użyciu systemów ważenia zatwierdzonych przez właściwe organy, zanim produkty te będą przechowywane, przewożone lub wprowadzane do obrotu.

Dodatkowo, w drodze odstępstwa od tej zasady, ww. przepisy UE przewidują możliwość ważenia ryb na pokładzie statku rybackiego albo ważenia z wykorzystaniem prób wagowych ryb, tj. bez wcześniejszego ich podziału na poszczególne gatunki, zarówno w porcie przy wyładunku, jak i po przewiezieniu z miejsca wyładunku, np. do zakładu przetwórczego. Wspomniane odstępstwa są jednak możliwe do zastosowania przez dane państwo członkowskie UE jedynie pod warunkiem przyjęcia przez to państwo zatwierdzonego przez Komisję Europejską planu próbkowania (w przypadku ważenia ryb na pokładzie statku rybackiego lub ważenia z wykorzystaniem prób wagowych ryb) lub planu kontroli (w przypadku ważenia ryb po przewiezieniu z miejsca wyładunku). Możliwość stosowania ww. planów wynikała

z przepisów art. 60 i art. 61 rozporządzenia nr 1224/2009 w brzmieniu sprzed nowelizacji (tj. w brzmieniu z dnia 9 stycznia 2024 r.), jak również została przewidziana w przepisach art. 60 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009.

Z uwagi na zastrzeżenia Komisji Europejskiej wskazane w raporcie z audytu dotyczącego przyjętego przez Polskę systemu rejestracji i ważenia ryb, Polska (jeszcze na podstawie przepisów rozporządzenia nr 1224/2009 w brzmieniu z dnia 9 stycznia 2024 r.) opracowała projekt planu próbkowania dotyczącego ważenia ryb wyładowywanych bez sortowania, w przypadku których jest zasadne ustalanie wagi poszczególnych gatunków ryb z wykorzystaniem prób wagowych ryb, bez wcześniejszego sortowania wyładowywanych ryb wg gatunków, oraz projekt planu próbkowania dotyczącego ryb sortowanych i ważonych na pokładzie statku rybackiego. Przedmiotowe projekty zostały uzgodnione i zatwierdzone przez Komisję Europejską. Zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 2023/2842 plany zatwierdzone przez Komisję Europejską na podstawie przepisów rozporządzenia nr 1224/2009 w brzmieniu z dnia 9 stycznia 2024 r. mogą być stosowane do dnia 10 stycznia 2027 r. Natomiast po dniu 10 stycznia 2027 r., zgodnie z art. 1 pkt 55 rozporządzenia nr 2023/2842 (art. 60 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009), będą możliwe do stosowania plany przyjęte przez Komisję Europejską w drodze aktów wykonawczych do znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009.

W celu umożliwienia skutecznego stosowania postanowień planów zatwierdzonych przez Komisję Europejską (jeszcze na podstawie rozporządzenia nr 1224/2009 w brzmieniu z dnia 9 stycznia 2024 r.) oraz w celu zapewnienia właściwego stosowania znowelizowanych przepisów rozporządzenia nr 1224/2009 w zakresie ważenia ryb (art. 60) niezbędne jest wprowadzenie szeregu regulacji zapewniających prawidłowe ważenie ryb pochodzących z połowów komercyjnych.

Mając powyższe na względzie, w projekcie ustawy przewiduje się, że produkty rybołówstwa pochodzące z połowów komercyjnych będą podlegały ważeniu przeprowadzanemu na podstawie upoważnienia do ważenia, zwanego dalej „upoważnieniem”:

- 1) przy wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów rybołówstwa;
- 2) przy wyładunku z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa;
- 3) na pokładzie statku rybackiego.

Należy w tym miejscu wyjaśnić, że sam obowiązek posiadania przez pomiot ważący upoważnienia do prowadzenia działań związanych z ważeniem, wydanego przez właściwy organ państwa członkowskiego UE, wynika bezpośrednio z art. 60 ust. 5 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim uszczegółowiono natomiast:

- 1) rodzaje wydawanych upoważnień; przewiduje się, że w Polsce będą wydawane trzy rodzaje upoważnień (projektowany art. 74f ust. 1). Dodatkowo doprecyzowano, że upoważnienia, o których mowa w projektowanym art. 74f ust. 1 pkt 2 i 3, będą wydawane jedynie w przypadku zatwierdzenia przez Komisję Europejską planów, o których mowa w art. 60 ust. 3 lit. a i b znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. Jednocześnie wprowadzono przepis epizodyczny (projektowany art. 135a) przewidujący, w okresie do dnia 10 stycznia 2027 r., możliwość wydawania upoważnień, o których mowa w proponowanym art. 74f ust. 1 pkt 2 i 3, również w przypadku zatwierdzenia przez Komisję Europejską planów, o których mowa w art. 60 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1224/2009 w brzmieniu sprzed nowelizacji;
- 2) organ właściwy do wydania upoważnienia; projektuje się, że tym organem będzie GIRM jako organ sprawujący nadzór nad przestrzeganiem przepisów w zakresie rybołówstwa morskiego oraz organizacji rynku rybnego;
- 3) podmioty, którym może zostać wydane upoważnienie; zgodnie z art. 60 ust. 5 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 ważenie przeprowadza operator będący zarejestrowanym nabywcą, zarejestrowanym ośrodkiem aukcyjnym, organizacją producentów lub inną osobą fizyczną lub prawną, w tym kapitanem, upoważnionym przez właściwe organy do prowadzenia działań związanych z ważeniem. W projektowanej ustawie doprecyzowano, że upoważnienie, o którym mowa w projektowanym art. 74f ust. 1 pkt 1, będzie mógł uzyskać armator statku rybackiego (innego niż statek rybacki, o którym mowa w projektowanym art. 74f ust. 8) oraz przedsiębiorca wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ustawy o organizacji rynku rybnego, zwanego dalej „rejestrem skupujących”; upoważnienie, o którym mowa w projektowanym art. 74f ust. 1 pkt 2, będzie mógł uzyskać przedsiębiorca wpisany do rejestru skupujących, zaś upoważnienie, o którym mowa w projektowanym art. 74f ust. 1 pkt 3 – armator statku rybackiego, po spełnieniu warunków wskazanych w projektowanej ustawie. Konieczność spełnienia ww. warunków przez podmioty ubiegające się o uzyskanie upoważnienia ma na celu zagwarantowanie prawidłowego i dokładnego ważenia wyladowywanych ryb, tak aby

w efekcie zapewnić prawidłowe rozliczanie przyznawanych Polsce corocznie kwot połowowych poszczególnych gatunków ryb. Niezbędne do spełnienia warunki dotyczą konieczności dysponowania w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 – odpowiednimi urządzeniami wagowymi oraz dowodem legalizacji posiadanych urządzeń wagowych, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2 – odpowiednimi urządzeniami wagowymi oraz dowodami legalizacji posiadanych urządzeń wagowych, a także dodatkową infrastrukturą techniczną zapewniającą prawidłowe ważenie ryb (w tym systemem monitoringu wizyjnego), jak również uzgodnionymi z GIRM dokumentami, tj. procedurą pobierania prób wagowych ryb i schematem rozmieszczenia elementów systemu monitoringu wizyjnego oraz ich zasięgu. Konieczność uzgodnienia ww. dokumentów z GIRM ma na celu zapewnienie, że pobieranie prób wagowych ryb odbywa się w prawidłowy sposób, a poszczególne elementy systemu monitoringu wizyjnego rozmieszczone są tak, aby zagwarantować monitorowanie całego procesu postępowania związanego z ważeniem ryb, tj. od momentu wyładunku ryb, poprzez pobieranie prób wagowych ryb do momentu ustalenia jej składu gatunkowego oraz wagi, a w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 3 – odpowiednim urządzeniem wagowym zapewniającym dokładne ważenie ryb oraz dowodem legalizacji ww. urządzenia;

- 4) szczególne rozwiązanie dla kapitana statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m, przy użyciu którego jest wykonywane rybołówstwo komercyjne z użyciem biernych narzędzi połowowych, oraz kapitana statku rybackiego o długości równej lub większej niż 12 m, przy użyciu którego jest wykonywane rybołówstwo komercyjne i którym w okresie 2 lat przed dniem przeprowadzania ważenia nie popełniono poważnego naruszenia; projektuje się, że kapitanowie ww. statków rybackich będą, na podstawie ustawy, upoważnieni do ważenia produktów rybołówstwa pochodzących z połowów komercyjnych prowadzonych przez te statki przy ich wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów rybołówstwa. Tym samym kapitanowie ww. statków rybackich nie będą musieli ubiegać się o uzyskanie dokumentu upoważnienia do ważenia ryb, co ma na celu wprowadzenie ułatwień dla statków rybackich wykonujących rybołówstwo małoskalowe oraz statków przestrzegających obowiązujących przepisów. Tym niemniej, w celu zapewnienia zgodności przepisów krajowych z przepisami znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, kapitanowie wskazanych statków rybackich będą zobowiązani przeprowadzać ważenie produktów rybołówstwa przy użyciu

zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego oraz posiadać dowód legalizacji urządzenia wagowego;

- 5) szczególne rozwiązanie dla przedsiębiorcy wpisanego do rejestru skupujących, który w okresie roku przed dniem przeprowadzania ważenia wystawił dokument sprzedaży albo deklarację przejęcia; projektuje się, że taki przedsiębiorca będzie, na podstawie ustawy, upoważniony do ważenia produktów rybołówstwa przy wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów rybołówstwa. Tym samym ww. przedsiębiorca nie będzie musiał ubiegać się o uzyskanie dokumentu upoważnienia do ważenia ryb, co ma na celu wprowadzenie ułatwień dla przedsiębiorców wpisanych do rejestru skupujących i faktycznie, aktywnie zajmujących się skupem ryb. Tym niemniej, w celu zapewnienia zgodności przepisów krajowych z przepisami znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, ww. przedsiębiorca, podobnie jak wszystkie podmioty zajmujące się ważeniem ryb, będzie zobowiązany przeprowadzać ważenie produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego oraz posiadać dowód legalizacji urządzenia wagowego;
- 6) tryb składania i rozpatrywania wniosków o wydanie upoważnienia; projektowana ustawa przewiduje, że wnioski o wydanie upoważnienia będą składane do GIRM na formularzu udostępnionym na stronie internetowej urzędu obsługującego GIRM. Projektowany art. 74g wskazuje informacje, które powinny być zawarte we wniosku o wydanie upoważnienia, oraz dokumenty, jakie należy do niego dołączyć. Informacje te oraz załączniki określono w taki sposób, aby umożliwić GIRM dokonanie wstępnej oceny spełnienia przez podmiot ubiegający się o wydanie upoważnienia warunków niezbędnych do jego wydania. Po zarejestrowaniu kompletnego wniosku o wydanie upoważnienia GIRM zobowiązany będzie do przeprowadzenia kontroli (projektowany art. 74h) w miejscu planowanego ważenia, tak aby potwierdzić spełnienie przez dany podmiot warunków niezbędnych do wydania upoważnienia, a w przypadku gdy ważenie będzie przeprowadzane z wykorzystaniem prób wagowych ryb – aby uzgodnić z podmiotem wążącym procedurę pobierania prób wagowych ryb oraz schemat rozmieszczenia elementów systemu monitoringu wizyjnego. Uzgodnienie przedmiotowych dokumentów z organem sprawującym nadzór nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim jest niezbędne z uwagi na konieczność zapewnienia prawidłowego i dokładnego ustalania wagi poszczególnych gatunków wyładowywanych ryb na podstawie pobieranych prób wagowych ryb;

- 7) zakres danych zawartych w upoważnieniu, jego forma i wzór; zakres danych wpisywanych do upoważnienia został przewidziany w projektowanym art. 74i, zgodnie z którym w upoważnieniu znajdują się dane zawarte we wniosku o jego wydanie. Uzgodnione z GIRM dokumenty, tj. procedura pobierania prób wagowych ryb oraz schemat rozmieszczenia elementów systemu monitoringu wizyjnego, będą stanowiły załączniki do upoważnienia. Przewiduje się ponadto, że wzór upoważnienia zostanie zamieszczony na stronie internetowej urzędu obsługującego GIRM;
- 8) przypadki, w których organ odmówi wydania upoważnienia lub wydane upoważnienie zostanie cofnięte; projektowana ustawa przewiduje, że GIRM odmówi wydania upoważnienia (projektowany art. 74j), jeżeli nie są spełnione warunki do wydania upoważnienia, tj. warunki, o których mowa w projektowanym art. 74f ust. 3 albo 4 albo 5. Ponadto projektuje się, że wydane upoważnienie zostanie cofnięte, w przypadku gdy warunki do jego wydania przestaną być spełniane (projektowany art. 74k). Określenie w projektowanej ustawie sytuacji, w których organ odmówi wydania upoważnienia lub wydane upoważnienie zostanie cofnięte, ma na celu zapewnienie, że ważenie ryb na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzane będzie jedynie przez te podmioty, które spełniają wymogi gwarantujące dokładność i rzetelność tego ważenia, tj. są wyposażone w odpowiednie urządzenia lub systemy i posiadają stosowną dokumentację. Ponadto należy wyjaśnić, że GIRM będzie zobowiązany poinformować wnioskodawcę lub posiadacza upoważnienia odpowiednio o odmowie wydania upoważnienia lub o jego cofnięciu, w formie pisemnej, a wnioskodawcy będzie przysługiwało prawo wniesienia do sądu administracyjnego skargi na zasadach i w trybie określonych dla aktów lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143, z późn. zm.);
- 9) tryb dokonywania zmian w wydanym upoważnieniu; przewidziano możliwość zmiany wydanego upoważnienia (projektowany art. 74m), w przypadku gdy wystąpią okoliczności uzasadniające dokonanie zmiany, np. wydanie nowego dokumentu potwierdzającego legalizację urządzenia wagowego. W takiej sytuacji podmiot wnioskujący o dokonanie zmiany upoważnienia będzie zobowiązany dołączyć do wniosku o dokonanie zmiany jedynie dokumenty potwierdzające dane, których dotyczy zmiana – bez konieczności składania pełnego wniosku o wydanie nowego upoważnienia. Jednakże, w przypadku gdy wnioskowana zmiana upoważnienia będzie dotyczyła uzgodnionej wcześniej z GIRM procedury pobierania prób wagowych ryb lub uzgodnionego schematu rozmieszczenia

elementów systemu monitoringu wizyjnego oraz ich zasięgu, wprowadzenie zmiany będzie wymagało ponownego przeprowadzenia przez GIRM kontroli, o której mowa w projektowanym art. 74h. Rozwiązanie takie jest podyktowane koniecznością zapewnienia, że pobieranie prób wagowych ryb odbywa się w prawidłowy sposób, a poszczególne elementy systemu monitoringu wizyjnego rozmieszczone są tak, aby zagwarantować monitorowanie całego procesu postępowania związanego z ważeniem ryb, tj. od momentu wyładunku ryb, poprzez pobieranie prób wagowych ryb, do momentu ustalenia jej składu gatunkowego oraz wagi.

Ponadto, w ramach uregulowań dotyczących ważenia ryb, w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim ustanowiono obowiązek prowadzenia przez GIRM rejestru wydanych upoważnień (projektowany art. 74n). Rejestr ten będzie udostępniony na stronie internetowej urzędu obsługującego GIRM. Propozycja udostępnienia ww. rejestru ma na celu umożliwienie prawidłowej realizacji planów próbkowania, uzgodnionych z Komisją Europejską, przez podmioty zainteresowane stosowaniem odstępstw od podstawowej zasady ważenia ryb. Ponadto udostępnienie rejestru na stronie internetowej GIRM umożliwi kapitanom statków rybackich realizację obowiązku wynikającego z art. 60 ust. 4 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, tj. obowiązku zapewnienia, że wszystkie ilości wyładowywanych produktów rybołówstwa zostaną zważone przez podmioty, o których mowa w art. 60 ust. 5 ww. rozporządzenia UE. Kapitan statku rybackiego powinien zatem mieć możliwość weryfikacji, czy dany przedsiębiorca skupujący produkty rybołówstwa posiada upoważnienie do ważenia ryb wydane przez GIRM. Analogicznie, przedsiębiorca skupujący produkty rybołówstwa, który na podstawie planu próbkowania dotyczącego ryb ważonych na pokładzie statku rybackiego będzie przeprowadzał tzw. „ważenie sprawdzające” (próbkowanie) przy wyładunku w porcie, powinien mieć możliwość weryfikacji, czy armator statku, na pokładzie którego ryby zostały zważone, posiada stosowne upoważnienie.

Dodatkowo doszczegółowiono kwestie związane z rejestrem ważenia, o którym mowa w art. 60 ust. 5 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 (projektowany art. 74q). Zaproponowano, aby rejestr ważenia był prowadzony w postaci elektronicznej, co ułatwi i przyspieszy rejestrowanie danych dotyczących ważenia ryb oraz przyspieszy ich przekazywanie do organów administracji rybołówstwa morskiego, zapewniając tym samym możliwość prowadzenia skutecznej kontroli ważenia ryb przez GIRM. Przewiduje się, że w przypadku ważenia ryb na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 lub 2, albo na podstawie art. 74f ust. 8 i 9 podmiot ważący (odpowiednio kapitan lub

przedsiębiorca wpisany do rejestru skupujących) będzie przekazywał dane z rejestru ważenia do Centrum Monitorowania Rybołówstwa (CMR), funkcjonującego w ramach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rybołówstwa, niezwłocznie po zakończeniu ważenia. Z kolei w przypadku ważenia przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 3, kapitan statku rybackiego, na pokładzie którego ryby zostały zważone, będzie przekazywał dane z rejestru ważenia do CMR przed rozpoczęciem wyładunku, co w praktyce oznacza, że kapitan będzie mógł przekazać przedmiotowe dane z rejestru ważenia już po wejściu statku rybackiego do portu, gdzie zapewniony jest zasięg Internetu lub sieci komórkowej niezbędny do przekazywania danych w formie elektronicznej. Dodatkowo w projektowanym art. 74q proponuje się wprowadzenie możliwości dokonywania przez przedsiębiorcę oraz kapitana statku rybackiego korekt danych wpisanych do rejestru ważenia – jednakże tylko do momentu zakończenia ważenia i w obecności inspektora rybołówstwa morskiego, co wynika z zatwierdzonych przez Komisję Europejską planów próbkowania dotyczących ważenia w Polsce ryb wyładowywanych bez sortowania oraz ważenia ryb sortowanych na pokładzie statku rybackiego i ma na celu zapewnienie prawidłowości danych wpisywanych do rejestru ważenia.

Ponadto, w celu zapewnienia właściwej realizacji planu próbkowania dotyczącego ważenia ryb niesortowanych, niezbędne jest określenie sposobu postępowania z rybami, których gatunek nie jest możliwy do ustalenia (np. ze względu na uszkodzenie złowionych ryb spowodowane awarią urządzeń na statku rybackim). W tym celu w projektowanej ustawie (projektowany art. 74o) proponuje się wprowadzenie zasady, zgodnie z którą podczas ważenia ryb niesortowanych (tj. podczas ważenia przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2) ryby, których gatunek nie jest możliwy do ustalenia, zaliczane są do gatunków organizmów morskich złowionych w trakcie połowów, zgodnie z procentowym składem połowów określonym na podstawie prób wagowych ryb z gatunków możliwych do ustalenia. Przedmiotowe rozwiązanie zostało uzgodnione z Komisją Europejską jako jeden z elementów planu próbkowania dotyczącego ważenia ryb niesortowanych, mających na celu zagwarantowanie prawidłowego raportowania połowów i wyładunków ryb, a tym samym prawidłowego rozliczania zużycia przyznawanych Polsce corocznie kwot połowowych poszczególnych gatunków ryb. Przyjęcie przedmiotowego rozwiązania przyczyni się również do wyeliminowania zjawiska błędnego raportowania połowów i wyładunków niesortowanych, wynikającego z raportu Komisji Europejskiej z audytu dotyczącego przyjętego w Polsce systemu ważenia i rejestracji połowów.

Dodatkowo w projektowanym rozdziale dotyczącym ważenia ryb (projektowany art. 74p) określono wymogi, jakim musi odpowiadać system monitoringu wizyjnego, którego posiadanie jest jednym z warunków umożliwiających uzyskanie przez przedsiębiorcę upoważnienia do ważenia ryb, o którym mowa w projektowanym art. 74f ust. 1 pkt 2. W szczególności projektuje się, że poszczególne elementy systemu monitoringu wizyjnego należy rozmieścić tak, aby zagwarantować monitorowanie całego procesu postępowania związanego z ważeniem ryb, tj. od momentu wyładunku ryb, przez pobieranie prób wagowych ryb, do momentu ustalenia jej składu gatunkowego oraz wagi. Jednocześnie elementy ww. systemu powinny być rozmieszczone w sposób zapobiegający, w możliwie największym stopniu, identyfikacji osób fizycznych. W celu zapewnienia właściwej kontroli ważenia przeprowadzanego przez przedsiębiorcę na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2 (tj. ważenia z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych ryb), niezbędne jest nałożenie na tego przedsiębiorcę obowiązku przechowywania nagrań z systemu monitoringu wizyjnego i udostępniania tych nagrań inspektorowi rybołówstwa morskiego. Obowiązek ten wynika również z postanowień planu próbkowania dotyczącego ważenia ryb wyładowywanych bez sortowania zatwierdzonego przez Komisję Europejską. Ponadto, w celu zapewnienia ochrony danych osobowych potencjalnie zarejestrowanych przez system monitoringu wizyjnego, w projektowanym art. 74p wprowadzono obowiązek zabezpieczania nagrań z tego systemu przed dostępem osób trzecich.

W projektowanym rozdziale dotyczącym ważenia ryb zaproponowano również, że szczegółowy sposób lub szczegółowe warunki przeprowadzania ważenia ryb lub szczegółowy zakres danych wpisywanych do rejestru ważenia będą mogły zostać określone przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa w drodze rozporządzenia (projektowany art. 74r).

10. Zmiany w dziale II – Rybołówstwo komercyjne, w rozdziale 8 – System zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania

W celu umożliwienia właściwego stosowania art. 20 ust. 2a znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, zgodnie z którym unijne statki rybackie są uprawnione do dokonania przeładunku na morzu poza wodami unijnymi lub w portach w państwach trzecich wyłącznie po otrzymaniu zezwolenia przez ich państwo członkowskie bandery, niezbędne jest wskazanie w przepisach krajowych organu właściwego w sprawach wyrażania zgody na dokonanie ww. przeładunku. W związku z powyższym proponuje się uzupełnienie art. 75 ustawy z dnia

19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim przez wskazanie, że GIRM jest organem właściwym w sprawach wyrażania przedmiotowej zgody.

Ponadto w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim proponuje się dodanie art. 78a i art. 78b. Dodawane przepisy mają na celu umożliwienie właściwego stosowania art. 19a i art. 20 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 (szczegółowe wyjaśnienia w tym zakresie zawarto w uzasadnieniu projektowanego art. 72a ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim).

11. Zmiany w dziale II – Rybołówstwo komercyjne, w rozdziale 9 – Poważne naruszenia przepisów Wspólnej Polityki Rybołówstwa

W projekcie ustawy proponuje się szereg zmian w celu prawidłowego wdrożenia do prawa krajowego przepisów znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 w zakresie poważnych naruszeń przepisów WPR, w tym systemu punktów za te naruszenia. Projektowane zmiany dotyczą:

- 1) art. 79 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim w zakresie:
 - a) zastąpienia odesłań do rozporządzenia nr 404/2011 odesłaniami do znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009,
 - b) uchylecia upoważnienia dla ministra właściwego do spraw rybołówstwa (zawartego w art. 79 ust. 7 obowiązującej ustawy) do określenia, w drodze rozporządzenia, kryteriów uznawania naruszeń przepisów WPR za poważne naruszenia. Należy wskazać, że w wyniku nowelizacji rozporządzenia nr 1224/2009 kryteria uznawania naruszeń za poważne określone zostały bezpośrednio w załączniku IV znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, w związku z czym należy uchylić krajowe przepisy wydane na podstawie art. 79 ust. 7 obowiązującej ustawy,
 - c) wskazania GIRM jako organu, który przenosi punkty na nowego właściciela licencji połowowej (tj. nowego armatora statku rybackiego) w przypadku sprzedaży statku rybackiego, na który uprzednio przyznane zostały punkty za poważne naruszenia przepisów WPR lub jakiegokolwiek innej zmiany właściciela licencji połowowej takiego statku – w celu zapewnienia właściwego stosowania art. 92 ust. 3 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224. Projektuje się, że przeniesienie punktów będzie następowało w drodze decyzji administracyjnej, której (w celu zapewnienia skuteczności unijnego systemu punktów za poważne naruszenia) nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności;

- 2) art. 80 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim; zgodnie z art. 93 ust. 1 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 państwa członkowskie Unii Europejskiej zapisują w rejestrze krajowym wszystkie potwierdzone naruszenia przepisów WPR popełnione przez statki rybackie pływające pod ich banderą lub przez ich obywateli oraz przez statki rybackie pływające pod banderą państwa trzeciego lub przez obywateli państw trzecich, w przypadku gdy te naruszenia zostały popełnione na wodach znajdujących się pod ich jurysdykcją lub na ich terytorium. W tym miejscu należy wskazać, że rejestr naruszeń przepisów WPR został już utworzony na podstawie art. 80 obowiązującej ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim. Prowadzi go minister właściwy do spraw rybołówstwa w formie elektronicznej. Jednakże, z uwagi na zakres zadań poszczególnych organów administracji rybołówstwa morskiego (minister właściwy do spraw rybołówstwa oraz GIRM), w tym w szczególności właściwość GIRM w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim, prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawach o naruszenia, nakładania kar pieniężnych za te naruszenia oraz przyznawania punktów za poważne naruszenia przepisów WPR, zasadne jest, aby to GIRM był organem prowadzącym rejestr naruszeń przepisów WPR. Pozwoli to na skuteczniejsze stosowanie przepisu art. 93 ust. 1 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. Ponadto projektowana zmiana ma także na celu uzupełnienie informacji wpisywanych do rejestru naruszeń przepisów WPR o dane dotyczące statku rybackiego o obcej przynależności innej niż przynależność do państwa członkowskiego UE. Proponowane uzupełnienie wynika z konieczności uwzględnienia w przedmiotowym rejestrze wszelkich naruszeń stwierdzonych przez GIRM, niezależnie od bandery statku rybackiego, przy użyciu którego dokonano naruszenia, co wynika z treści art. 93 ust. 1 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009;
- 3) uchylenia art. 81 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim; przewidziana w art. 81 obowiązującej ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim zasada przyznawania kapitanowi statku rybackiego maksymalnie 12 punktów za poważne naruszenia przepisów WPR, w przypadku gdy podczas jednej kontroli inspektor rybołówstwa morskiego stwierdzi dokonanie przez tego kapitana co najmniej dwóch poważnych naruszeń przepisów WPR, wynika bezpośrednio z art. 92 ust. 5 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. Nie ma zatem potrzeby jej powtarzania w przepisach ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim;

- 4) dodania w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim art. 81a dotyczącego utworzenia rejestru kapitanów statków rybackich, którym przyznano punkty za poważne naruszenia. Dodawany przepis ma na celu wprowadzenie obowiązku prowadzenia przez GIRM, w formie elektronicznej, rejestru kapitanów statków rybackich, którym przyznano punkty za poważne naruszenia. Obowiązek prowadzenia przedmiotowego rejestru wynika z przepisów art. 37 rozporządzenia 2025/1766. Z uwagi na zadania GIRM w zakresie przyznawania punktów za poważne naruszenia WPR, zasadne jest, aby to właśnie ten organ prowadził ww. rejestr kapitanów. Zakres danych wpisywanych do rejestru kapitanów został określony w załączniku VI do ww. rozporządzenia UE. Proponuje się, że GIRM będzie dokonywał wpisów i aktualizacji wpisów do ww. rejestru, a więc będzie przetwarzał informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe zawarte w tym rejestrze. W związku z powyższym w projektowanym art. 81a ww. ustawy zostały ujęte kwestie dotyczące celu wykorzystywania informacji, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym danych osobowych zawartych w rejestrze, dostępu do tych danych przez GIRM oraz upoważnionych inspektorów rybołówstwa morskiego, podstawy prawnej udostępniania tych informacji organom administracji rybołówstwa morskiego innego państwa członkowskiego UE, którego obywatelem jest kapitan, oraz Komisji Europejskiej, w przypadku gdy kapitan jest obywatelem państwa trzeciego. Proponuje się również, aby informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe z rejestru, były udostępniane kapitanowi, którego one dotyczą, na jego wniosek. Ponadto w projektowanej regulacji art. 81a wskazano, że informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe zgromadzone w rejestrze, usuwa się po upływie okresu, o którym mowa w art. 37 ust. 5 rozporządzenia 2025/1766. Jednocześnie należy wyjaśnić, że okres wskazany ww. przepisie UE wynosi co najmniej 3 lata, chyba że przepisy WPR stanowią inaczej lub jeżeli przechowywanie uznaje się za niezbędne do celów inspekcji, weryfikacji, audytów lub postępowań wyjaśniających, w tym dotyczących skarg, naruszeń lub postępowań sądowych lub administracyjnych. W związku z powyższym projektuje się, że GIRM będzie ustalał, co najmniej raz na 3 lata, czy informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe zawarte w rejestrze kapitanów, są niezbędne do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 83a ustawy, w art. 92 ust. 4 i 6–9 rozporządzenia nr 1224/2009 lub w art. 37 rozporządzenia 2025/1766, oraz wykreślał z tego rejestru informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zbędne do realizacji

tych obowiązków. Ponadto projektuje się, że informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe zawarte w rejestrze kapitanów, są zabezpieczone przed dostępem osób trzecich;

- 5) art. 82 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim w zakresie:
- a) wprowadzenia obowiązku informowania ministra właściwego do spraw rybołówstwa przez GIRM o zgromadzeniu przez armatora statku rybackiego liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, tj. liczby punktów skutkującej koniecznością zawieszenia lub cofnięcia licencji połowowej. Z uwagi na fakt, że punkty za poważne naruszenia są przyznawane przez GIRM, a licencje połowowe wydawane, zawieszane lub cofane przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa, niezbędny jest właściwy przepływ informacji między tymi organami, co zagwarantuje skuteczność unijnego systemu punktów za poważne naruszenia przepisów WPR,
 - b) dostosowania regulacji w zakresie konsekwencji dla kapitana statku rybackiego w przypadku zgromadzenia przez niego określonej liczby punktów do przepisów znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. Dotychczas przedmiotowe konsekwencje były określone jedynie w prawie krajowym i polegały na zakazie pełnienia funkcji kapitana przez okres 2, 4, 8 miesięcy, roku lub 2 lat, w zależności od ilości zgromadzonych punktów przez tego kapitana. Obecnie konsekwencje zgromadzenia przez kapitana statku rybackiego określonej liczby punktów wynikają bezpośrednio z art. 92 ust. 6 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 i obejmują one zawieszenie prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan przez okres 2, 4, 8 miesięcy lub roku lub wycofanie tego prawa. Mając powyższe na uwadze, w projektowanej ustawie proponuje się wskazać, że w przypadku zgromadzenia przez kapitana określonej liczby punktów za poważne naruszenia przepisów WPR (18, 36, 54, 72 lub 90 punktów) będzie on miał zawieszone prawo do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan przez okres odpowiednio 2, 4, 8, 12 miesięcy lub będzie on miał wycofane prawo do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan od dnia doręczenia decyzji o przyznaniu punktów za poważne naruszenie, na skutek której doszło do zgromadzenia odpowiedniej liczby punktów. Projektuje się również, że w decyzji o przyznaniu punktów za poważne naruszenie przepisów WPR, na skutek której doszło do zgromadzenia przez kapitana odpowiedniej liczby punktów skutkującej zawieszeniem prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan,

GIRM będzie wskazywał okres tego zawieszenia albo będzie informował o wycofaniu prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan. O wydaniu takiej decyzji GIRM będzie informował dyrektora urzędu morskigo, który wydał kapitanowi statku rybackiego dokument kwalifikacyjny uprawniający do zajmowania stanowiska kapitana, celem podjęcia stosownych czynności przez tego dyrektora, tj. odpowiednio zawieszenia lub cofnięcia dokumentu kwalifikacyjnego i umieszczenia kapitana na liście, o której mowa w art. 72 ust. 8 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim. Ponadto, w celu zapewnienia skuteczności unijnego systemu punktów za poważne naruszenia przepisów WPR, w przypadku gdy kapitan, któremu została wydana decyzja o przyznaniu punktów za poważne naruszenia skutkująca zakazem pełnienia funkcji kapitana, jest obywatelem państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, GIRM będzie zobowiązany poinformować o wydaniu przedmiotowej decyzji państwo członkowskie UE, którego obywatelem jest kapitan, lub Komisję Europejską (w przypadku wydania decyzji kapitanowi będącemu obywatelem państwa trzeciego);

- 6) uchylenia art. 83 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, który dotyczy przypadku, w którym punkty przyznane kapitanowi statku rybackiego mogą zostać wykreślone z rejestru naruszeń przepisów WPR, oraz zasad wykreślania z tego rejestru punktów przyznanych armatorowi statku rybackiego lub jego kapitanowi. Obecnie warunki anulowania punktów przyznanych armatorowi lub kapitanowi statku rybackiego są określone w art. 92 ust. 8 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 oraz w przepisach rozporządzenia 2025/1766. Nie ma zatem potrzeby ich powielania w przepisach krajowych;
- 7) dodania ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim art. 83a regulującego sposób anulowania punktów w przypadkach określonych w art. 92 ust. 8 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 oraz w przepisach rozporządzenia 2025/1766. Jak wyżej wspomniano, warunki uzasadniające anulowanie punktów przyznanych armatorowi lub kapitanowi statku rybackiego zostały określone bezpośrednio w ww. przepisach UE. Natomiast dodawany art. 83a doprecyzowuje, że przedmiotowe punkty będą anulowane przez GIRM w drodze decyzji administracyjnej, której będzie nadawany rygor natychmiastowej wykonalności. W ww. decyzji GIRM będzie jednocześnie wskazywał liczbę pozostałych punktów. W przypadku wydania decyzji o anulowaniu punktów GIRM

będzie wykreślał odpowiednią liczbę punktów z rejestru naruszeń przepisów WPR lub rejestru kapitanów.

12. Zmiany w dziale II – Rybołówstwo niekomercyjne, w rozdziale 2 – Rybołówstwo rekreacyjne

Przepisy rozporządzenia nr 2023/2842 wprowadziły zmiany do art. 55 rozporządzenia nr 1224/2009 polegające na zobowiązaniu państw członkowskich UE do dysponowania elektronicznym systemem zapisu i raportowania połowów rekreacyjnych określonych gatunków ryb, opracowanym na poziomie krajowym lub unijnym. Ponadto nadbrzeżne państwa członkowskie UE zostały zobowiązane do gromadzenia danych dotyczących połowów przez osoby fizyczne prowadzące połowy rekreacyjne w przypadku gatunków, stad lub grup stad, dla których uprawnienia do połowów zostały ustalone przez UE, które są objęte planem wieloletnim lub podlegają obowiązkowi wyładunku. Nadbrzeżne państwa członkowskie UE przesyłają te dane Komisji Europejskiej nie rzadziej niż raz w roku, odnosząc się do poprzedniego roku kalendarzowego (art. 55 ust. 2 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009). Jednocześnie nadbrzeżne państwa członkowskie UE muszą zapewnić, aby osoby fizyczne prowadzące połowy rekreacyjne były rejestrowane oraz codziennie zapisywały i zgłaszały swoje połowy za pośrednictwem systemu elektronicznego w odniesieniu do gatunków, stad lub grup stad objętych unijnymi środkami ochronnymi mającymi zastosowanie do połowów rekreacyjnych, takimi jak kwoty, limity połowów i limity ilościowe (art. 55 ust. 3 lit. a znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009).

Rzeczpospolita Polska jest jednym z państw członkowskich UE, które zwróciły się do Komisji Europejskiej z wnioskiem o opracowanie elektronicznego systemu zapisu i raportowania połowów rekreacyjnych na poziomie UE. W związku z powyższym Komisja Europejska, wspólnie z zainteresowanymi państwami członkowskimi UE, przeprowadziła prace nad opracowaniem przedmiotowego systemu (tzw. RecFishing), w tym dedykowanej aplikacji elektronicznej dla wędkarzy (tzw. Fisher's app). Wspomniana aplikacja umożliwi rejestrację osób fizycznych prowadzących połowy rekreacyjne oraz zapisywanie i zgłaszanie tych połowów przez osoby fizyczne.

Mając na względzie powyższe, w celu prawidłowego wdrożenia do prawa krajowego przepisów znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 w zakresie zapisu i raportowania połowów rekreacyjnych, w projekcie ustawy proponuje się szereg zmian w przepisach ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim w zakresie odnoszącym się do rybołówstwa rekreacyjnego. Projektowane zmiany dotyczą:

- 1) art. 90 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim w zakresie wprowadzenia dodatkowych warunków wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego w polskich obszarach morskich, w ramach których osoby fizyczne chcące wykonywać rybołówstwo rekreacyjne przed rozpoczęciem połowów rekreacyjnych będą zobowiązane zarejestrować się w aplikacji elektronicznej wskazanej na stronie internetowej GIRM;
- 2) dodania w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim art. 90a, który wprowadza obowiązek sporządzania przez osobę fizyczną w aplikacji elektronicznej raportu z połowów rekreacyjnych dotyczących gatunków ryb wymienionych w art. 55 ust. 2 lub 3 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. Projektuje się, że osoba fizyczna będzie zobowiązana do sporządzenia ww. raportu nie później niż do końca dnia, w którym prowadziła połowy. Proponowany termin sporządzania raportów z połowów rekreacyjnych pozwoli zapewnić skuteczne stosowanie art. 55 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, umożliwi inspektorom rybołówstwa morskiego weryfikowanie realizacji przez osoby fizyczne obowiązku polegającego na sporządzeniu raportu z połowów rekreacyjnych, a jednocześnie umożliwi sporządzenie przedmiotowego raportu po zakończeniu połowów, np. w domu, w przypadku trudności technicznych związanych z obsługą aplikacji (np. z uwagi na ewentualny brak umiejętności cyfrowych);
- 3) art. 91 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim dotyczącego obowiązku raportowania połowów rekreacyjnych prowadzonych w ramach pozwolenia wydanego dla organizatora zawodów sportowych. W ramach projektowanych zmian w art. 91 doprecyzowano, że raportowanie połowów rekreacyjnych odbywa się z wykorzystaniem aplikacji elektronicznej i dotyczy gatunków ryb określonych w art. 55 ust. 2 lub 3 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, jak również wskazano, że tym obowiązkiem są objęte osoby fizyczne biorące udział w zawodach sportowych;
- 4) uchylenia art. 94 i art. 96a ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, dotyczących odpowiednio raportowania połowów rekreacyjnych prowadzonych na podstawie pozwolenia wydanego dla organizatora zawodów sportowych oraz raportowania połowów rekreacyjnych prowadzonych przez osoby fizyczne ze statków, z uwagi na niezgodność tych przepisów z przepisami art. 55 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 i wskazane powyżej, projektowane zmiany ustawowe w zakresie raportowania połowów rekreacyjnych.

13. Zmiany w dziale IV – Organy administracji rybołówstwa morskiego

13.1. Zadania ministra właściwego do spraw rybołówstwa

W ramach rewizji rozporządzenia nr 1224/2009 wprowadzono szereg nowych zadań dla organów administracji rybołówstwa morskiego w państwach członkowskich UE. Mając powyższe na względzie, niezbędne jest odpowiednie zwiększenie zakresu zadań ministra właściwego do spraw rybołówstwa wymienionych w art. 105 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim. Dodatkowo proponuje się uwzględnienie w art. 105 tej ustawy również zadań ministra właściwego do spraw rybołówstwa związanych z realizacją przepisów UE, które w praktyce są przez tego ministra wykonywane, jednak nie były dotychczas uregulowane w przepisach ww. ustawy. Z uwagi na dużą liczbę zmian niezbędnych do wprowadzenia w art. 105 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, w projektowanej ustawie proponuje się nadanie nowego brzmienia art. 105, tak aby jego zakres rozszerzyć o następujące zadania ministra właściwego do spraw rybołówstwa:

- 1) sprawowanie funkcji organu, o którym mowa w art. 68 rozporządzenia 2025/2196, będącego polskim punktem kontaktowym w ramach współpracy administracyjnej prowadzonej z poszczególnymi państwami członkowskimi UE;
- 2) przekazywanie Komisji Europejskiej informacji, o których mowa w art. 33 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, tj. informacji o wielości połowów poszczególnych gatunków ryb prowadzonych przez polskie statki rybackie;
- 3) opracowanie oraz przekazanie Komisji Europejskiej informacji, o której mowa w art. 89 ust. 3 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, tj. informacji o ustanowionych przez państwo członkowskie UE przepisach krajowych dotyczących środków i kar stosowanych w odniesieniu do podmiotów, które dopuściły się naruszenia przepisów WPR;
- 4) utworzenie elektronicznej bazy danych, o której mowa w art. 109 ust. 1 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, której celem będzie zatwierdzanie danych zapisanych zgodnie z ww. rozporządzeniem UE;
- 5) utworzenie, aktualizowanie i przekazanie Komisji Europejskiej krajowego planu wdrożenia systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 109 ust. 8 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009;
- 6) dokonywanie niezbędnych korekt wykrytych w następstwie walidacji danych zgodnie z art. 52 rozporządzenia 2025/2196, w celu zapewnienia prawidłowości (kompletności

i poprawności) danych gromadzonych przez CMR na podstawie rozporządzenia nr 1224/2009;

- 7) udostępnianie informacji, o których mowa w art. 115 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra.

Ponadto dotychczasowe zadanie ministra właściwego do spraw rybołówstwa, o którym mowa w art. 105 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (tj. zbieranie, gromadzenie i przetwarzanie danych w zakresie wykonywania rybołówstwa morskiego) zostało doszczegółowione, tak aby objąć nim wszystkie dane zbierane i przetwarzane przez ministra na podstawie rozporządzenia nr 1224/2009 (tj. dane zarówno w zakresie działalności połowowej, jak i organizacji rynku rybnego).

Dodatkowo w art. 105 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim proponuje się wprowadzenie następujących zmian porządkowych i czyszczących:

- 1) uchylenie dotychczasowego pkt 7 w ust. 1 w art. 105. Zmiana ta ma charakter porządkowy i dostosowuje przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim do przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, zgodnie z którymi (po zmianach, które weszły w życie w dniu 5 października 2023 r.) wdrażaniem unijnego systemu świadectw połowowych, w tym zatwierdzaniem świadectw połowowych w przypadkach, o których mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 1005/2008, zajmuje się GIRM;
- 2) uchylenie dotychczasowego pkt 8 w ust. 1 w art. 105. Zgodnie z przywołanym przepisem minister właściwy do spraw rybołówstwa wyznacza obserwatorów kontroli, o których mowa w art. 93 ust. 2 rozporządzenia nr 404/2011. Należy wskazać, że po przeprowadzonej rewizji unijnego systemu kontroli rybołówstwa, regulacje odnoszące się do obserwatorów kontroli zostały co do zasady uregulowane w art. 73 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, który stanowi, że w przypadku gdy zgodnie z Traktatem ustanowiono unijny program obecności obserwatorów kontroli, obserwatorzy kontroli na pokładach statków rybackich wyznaczonych przez państwa członkowskie monitorują przestrzeganie przez statki rybackie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Należy wskazać, że obecnie nie funkcjonuje unijny program obecności obserwatorów kontroli na statkach rybackich, tym samym brak jest podstaw do wyznaczania takich obserwatorów;
- 3) uchylenie dotychczasowego pkt 11 w art. 105 w ust. 1, zgodnie z którym minister właściwy do spraw rybołówstwa opracowuje wieloletni krajowy plan strategiczny, o którym mowa

w art. 34 ust. 2 rozporządzenia nr 1380/2013. Przedmiotowe zadanie jest obecnie nieaktualne, bowiem zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia nr 1380/2013 państwa członkowskie ustanawiają wieloletni krajowy plan strategiczny na rzecz rozwoju działań w zakresie akwakultury na swoim terytorium do dnia 30 czerwca 2014 r.;

- 4) uchylenie dotychczasowego ust. 2 w art. 105. Zmiana ta ma charakter porządkowy i dostosowuje przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim do przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, zgodnie z którymi (po zmianach, które weszły w życie z dniem 5 października 2023 r.) wdrażaniem unijnego systemu świadectw połowowych, w tym zatwierdzaniem (oraz odmową zatwierdzenia) świadectw połowowych w przypadkach, o których mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 1005/2008, zajmuje się GIRM.

13.2. Zadania Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego

W ramach rewizji rozporządzenia nr 1224/2009 wprowadzono szereg nowych zadań dla organów zajmujących się kontrolą rybołówstwa morskiego w państwach członkowskich UE. Mając na względzie powyższe, niezbędne jest odpowiednie zwiększenie zakresu zadań GIRM wymienionych w art. 107 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim. Tym samym w projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie następujących nowych zadań GIRM:

- 1) przeprowadzanie analizy ryzyka wystąpienia zdarzenia, które mogłoby stanowić naruszenie przepisów WPR, zgodnie z rozporządzeniem nr 1224/2009. Zgodnie z rozporządzeniem nr 1224/2009 (zarówno w brzmieniu sprzed rewizji unijnego systemu kontroli, jak i po przedmiotowej rewizji), państwa członkowskie UE są zobowiązane prowadzić działania inspekcyjne i kontrolne na podstawie analizy ryzyka nieprzestrzegania przepisów WPR. Zarządzanie tym ryzykiem, w tym jego analiza i ustalanie na jej podstawie celów prowadzonej inspekcji, jest nieodzowną częścią działalności kontrolnej prowadzonej przez właściwe organy w państwach członkowskich UE. Tym samym proponuje się, aby to zadanie było realizowane przez GIRM;
- 2) umożliwianie przekazywania informacji, o których mowa w art. 40 ust. 1 rozporządzenia nr 1005/2008, przez stronę internetową urzędu obsługującego GIRM. Przedmiotowe zadanie dotyczy realizacji obowiązku określonego w art. 40 ust. 1 rozporządzenia nr 1005/2008, zgodnie z którym państwa członkowskie UE zachęcają podmioty krajowe do przekazywania informacji na temat swoich interesów mających charakter prawny, finansowy lub gospodarczy, w odniesieniu do statków rybackich pływających pod

banderami państw trzecich, lub informacji dotyczących sprawowania przez nie kontroli nad takimi statkami, a także do podawania nazw tych statków. Zgodnie z art. 105 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim to zadanie jest obecnie realizowane przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa. Jednakże, z uwagi na przeniesienie (w ramach nowelizacji przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, która weszły w życie z dniem 5 października 2023 r.) większości kompetencji związanych z wdrażaniem unijnego systemu świadectw połowowych, o którym mowa w rozporządzeniu nr 1005/2008, do GIRM, przekazanie GIRM również realizacji przedmiotowego zadania jest zasadne;

- 3) realizacja obowiązków państwa członkowskiego UE, o których mowa w art. 55 rozporządzenia nr 1005/2008. Zgodnie z ww. przepisem, co dwa lata państwa członkowskie UE przekazują Komisji Europejskiej, najpóźniej do dnia 30 kwietnia następnego roku kalendarzowego, sprawozdanie ze stosowania rozporządzenia nr 1005/2008. Z uwagi na fakt, że wdrażaniem przedmiotowego rozporządzenia zajmuje się obecnie GIRM, wskazane jest, aby to GIRM realizował obowiązek wynikający z art. 55 tego rozporządzenia;
- 4) monitorowanie i kontrola działalności połowowej za pomocą systemów zdalnego monitorowania elektronicznego, o których mowa w art. 13 ust. 1 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. Przepisy ww. rozporządzenia UE (art. 13) nałożyły na państwa członkowskie UE obowiązek zapewnienia monitorowania i kontroli działalności połowowej za pomocą systemów zdalnego monitorowania elektronicznego (tzw. system REM). Obowiązek ten wejdzie w życie z dniem 10 stycznia 2028 r. Dostęp do danych z systemu REM powinien być zapewniony dla organów w państwach członkowskich UE odpowiedzialnych za kontrolę rybołówstwa. W Polsce przedmiotowym organem jest GIRM;
- 5) przenoszenie oraz anulowanie punktów za poważne naruszenia przepisów WPR. Kwestie związane z przenoszeniem punktów na nowego właściciela licencji połowowej (w przypadku zmiany własności statku rybackiego, na który przyznano punkty) oraz możliwością anulowania punktów w określonych przypadkach były ujęte zarówno w przepisach rozporządzenia nr 1224/2009 w brzmieniu sprzed jego rewizji, jak również są ujęte w przepisach zrewidowanych. Tym niemniej dotychczasowe przepisy krajowe nie wskazywały organu właściwego w ww. sprawach. Z uwagi na fakt, że punkty za poważne

naruszenia przepisów WPR są przyznawane przez GIRM, zasadne jest, aby przenoszeniem oraz anulowaniem ww. punktów również zajmował się ten organ;

- 6) wykonywanie obowiązków państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie przeprowadzenia oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, oraz weryfikacji mocy silnika statku rybackiego zgodnie z art. 41 rozporządzenia nr 1224/2009. Przedmiotowe zadania wynikają z obowiązków nałożonych na państwa członkowskie UE przepisami art. 39a i art. 41 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. Z uwagi na dotychczasową właściwość GIRM w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim, a także w zakresie przeprowadzania weryfikacji mocy silników statków rybackich zgodnie z art. 41 rozporządzenia nr 1224/2009 (w brzmieniu sprzed jego nowelizacji), zasadne jest, aby obowiązki państwa członkowskiego UE wynikające z art. 39a i art. 41 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 były realizowane przez GIRM;
- 7) wykonywanie obowiązków państwa członkowskiego UE w zakresie poświadczenia planu, o którym mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2594 z dnia 18 września 2024 r. w sprawie ustanowienia środków ochrony, zarządzania i kontroli obowiązujących na obszarze objętym Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku, zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 i rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1236/2010 oraz rozporządzeń Rady (EWG) nr 1899/85 i (EWG) nr 1638/87 (Dz. Urz. UE L 2594 z 08.10.2024, str. 1, z późn. zm.), a także zmian tego planu w zakresie zgodności z przepisami ww. rozporządzenia, oraz okresowego sprawdzania przedmiotowego planu. Projektowany przepis ma na celu implementację art. 49 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2594, który nakłada na państwa członkowskie UE obowiązek poświadczenia planów dotyczących przetwarzania i rozładunku połowów oraz ich zmian. Nadanie kompetencji GIRM w tym zakresie zapewnia zgodność z prawem UE przez realizację obowiązku poświadczenia przez właściwy organ państwa bandery. GIRM jest krajowym organem wyspecjalizowanym w kontroli rybołówstwa morskiego. Rozwiązanie to zwiększa transparentność prowadzonych połowów i przyczyni się do ich bezpieczeństwa i legalności, gdyż weryfikacja zgodności planów z wymaganiami prawnymi ograniczy ryzyko nielegalnych praktyk. Kwestie te nie były dotychczas uregulowane w prawie krajowym, dlatego wprowadzenie przepisu uzupełnia system

regulacji dotyczących rybołówstwa morskiego i rozszerza kompetencje GIRM określone w obowiązującej ustawie;

- 8) wykonywanie obowiązków państwa członkowskiego UE w zakresie art. 37 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2025/1766. Wymienione przepisy UE nakładają na państwa członkowskie bandery statku rybackiego obowiązek niezwłocznego informowania państwa członkowskiego UE, którego obywatelem jest kapitan tego statku, lub Komisji Europejskiej (jeżeli kapitan jest obywatelem państwa innego niż państwo członkowskie UE) o przyznaniu punktów za poważne naruszenie temu kapitanowi lub o anulowaniu takich punktów. Projektowany obowiązek dla GIRM w tym zakresie ma na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rejestru kapitanów statków rybackich, którym przyznano punkty za poważne naruszenia przepisów WPR, do utworzenia którego zobowiązane zostało każde państwo członkowskie UE przepisami znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. Z uwagi na fakt, że kapitan zatrudniony na statku rybackim pływającym pod określoną banderą może być obywatelem państwa członkowskiego innego niż państwo bandery lub obywatelem państwa trzeciego, niezbędne jest zapewnienie wymiany informacji między poszczególnymi państwami UE na temat liczby punktów przyznawanych ich obywatelom przez inne państwa członkowskie UE, tak aby dane w rejestrach kapitanów zawierały pełne informacje nt. punktów zgromadzonych przez kapitanów na różnych statkach rybackich;
- 9) weryfikacja pojemności statku rybackiego zgodnie z art. 41a znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. W wyniku rewizji rozporządzenia nr 1224/2009 państwa członkowskie UE zostały zobowiązane (art. 41a ust. 1 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009) do przeprowadzania weryfikacji pojemności statku rybackiego, w przypadkach gdy są dostępne dowody, że pojemność statku łowczego różni się od pojemności wskazanej w licencji połowowej. Ze względu na właściwość GIRM w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim, przedmiotowe zadanie powinno być realizowane przez ten organ;
- 10) gromadzenie, przetwarzanie, zatwierdzanie i przekazywanie Komisji Europejskiej danych dotyczących połowów rekreacyjnych zgodnie z art. 55 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 oraz art. 2 i art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/274 z dnia 12 lutego 2025 r. ustanawiającego przepisy szczegółowe w zakresie stosowania art. 55 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 dotyczącego kontroli połowów rekreacyjnych. Przepisy znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 zobowiązały

państwa członkowskie UE do dysponowania elektronicznym systemem zapisu i raportowania połowów rekreacyjnych określonych gatunków ryb, opracowanym na poziomie krajowym lub unijnym, a także do gromadzenia danych dotyczących połowów rekreacyjnych prowadzonych przez osoby fizyczne i przekazywania tych danych Komisji Europejskiej. Ze względu na obecną właściwość GIRM w sprawach wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego w polskich obszarach morskich (w tym w zakresie nadawania uprawnień do prowadzenia połowów rekreacyjnych oraz zbierania danych z tych połowów), począwszy od dnia 10 stycznia 2026 r. GIRM będzie zobowiązany gromadzić, przetwarzać, zatwierdzać i przekazywać do Komisji Europejskiej dane dotyczące połowów rekreacyjnych. Ponadto GIRM będzie zapewniał obsługę aplikacji opracowanej do celów rejestrowania wędkarzy (szacuje się, że w Polsce będzie to około 60 000 użytkowników) i raportowania połowów rekreacyjnych;

- 11) wydawanie upoważnień do ważenia ryb. W projektowanej ustawie proponuje się wprowadzenie do ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim nowego rozdziału 7b dotyczącego ważenia ryb. Stosownie do projektowanych przepisów w tym zakresie przewiduje się, że GIRM będzie wydawał podmiotom ważącym ryby upoważnienia do przeprowadzenia takiego ważenia;
- 12) opracowywanie krajowego programu kontroli, o którym mowa w art. 93a ust. 1 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. Przepisy ww. rozporządzenia UE zobowiązały państwa członkowskie UE do ustanowienia rocznych lub wieloletnich krajowych programów kontroli w zakresie inspekcji i kontroli przepisów WPR. Państwa członkowskie UE powinny powiadamiać Komisję Europejską o swoich krajowych programach kontroli nie później niż trzy miesiące od ich ustanowienia lub aktualizacji. Ze względu na właściwość GIRM w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim oraz o organizacji rynku rybnego, przedmiotowe zadanie powinno być realizowane przez ten organ;
- 13) opracowywanie i przekazywanie Komisji Europejskiej sprawozdania rocznego z kontroli i inspekcji, o którym mowa w art. 93b ust. 1 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. Przepisy znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 zobowiązały państwa członkowskie UE do przedkładania Komisji Europejskiej i publikowania na swojej stronie internetowej rocznego sprawozdania z kontroli i inspekcji przeprowadzonych w poprzednim roku. Ze względu na właściwość GIRM w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim oraz

o organizacji rynku rybnego, w tym wykonywania kontroli i inspekcji, przedmiotowe zadanie powinno być realizowane przez ten organ;

- 14) utworzenie i aktualizowanie elektronicznej bazy danych, o której mowa w art. 78 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. Przepisy ww. rozporządzenia UE zobowiązały każde państwo członkowskie UE do utworzenia i aktualizowania elektronicznej bazy danych, a także do umieszczania w niej wszystkich sprawozdań z inspekcji i sprawozdań z nadzoru dotyczących operatorów mających siedzibę na terytorium danego państwa członkowskiego UE oraz statków rybackich pływających pod jego banderą. Przedmiotowa baza danych, jako narzędzie pracy inspektorów rybołówstwa morskiego, powinna zostać opracowana i prowadzona przez GIRM.

Ponadto dotychczasowe zadanie GIRM dotyczące wykonywania kontroli, a także inspekcji (określone w art. 107 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim) zostało doszczegółowione przez wskazanie, że w ramach wykonywanych kontroli GIRM wykonuje także kontrole krzyżowe, a do wykonywania kontroli i inspekcji wykorzystuje się również system automatycznej identyfikacji (system AIS), o którym mowa w art. 10 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. Proponowane doszczegółowienie pozwoli na pełniejsze wdrożenie przepisów ww. rozporządzenia UE.

13.3. Uprawnienia Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego oraz inspektorów rybołówstwa morskiego

W celu prawidłowego wdrożenia do polskiego prawa przepisów znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 niezbędne jest poszerzenie uprawnień GIRM oraz inspektorów rybołówstwa morskiego, zapewniając tym samym możliwość skutecznej realizacji zadań nakładanych ww. rozporządzeniem na organy zajmujące się kontrolą rybołówstwa w państwach członkowskich UE. Mając powyższe na względzie, w projekcie ustawy proponuje się:

- 1) rozszerzenie kręgu podmiotów wymienionych w art. 107 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, tj. podmiotów, z którymi GIRM współdziała, z uwagi na nowe zadania GIRM związane z kontrolą ważenia ryb oraz postępowaniem w przypadku podejrzenia wykonywania rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej (konieczność zawiadomienia właściwego organu);
- 2) rozszerzenie uprawnień inspektora rybołówstwa morskiego (określonych w dotychczasowym art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie

morskim) w czasie wykonywania czynności kontrolnych i inspekcji, tak aby zapewnić skuteczne sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim, w tym aby umożliwić inspektorom skuteczną realizację zadań z zakresu kontroli ważenia ryb, w tym pobierania lub sprawdzania pobranych prób wagowych ryb, kontroli systemu do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika napędowego statku rybackiego (w tym sprawdzania danych z tego systemu), sprawdzania dokumentów i danych dotyczących pojemności statku rybackiego, sprawdzania systemu zdalnego monitorowania elektronicznego (REM) oraz danych z tego systemu, sprawdzania systemu VMS oraz danych z tego systemu, sprawdzania oprogramowania do monitorowania ruchu statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m oraz danych z tego systemu, sprawdzania dokumentów, o których mowa w art. 8 ust. 2 lub 3 rozporządzenia 2025/2196 (tj. planów ładowni statku rybackiego, dokumentów z wymiarami zbiorników ze schłodzoną wodą morską na statku rybackim). Ponadto, w celu zwiększenia skuteczności prowadzonych kontroli, proponuje się nadać inspektorom uprawnienie do wykonywania w czasie prowadzonych działań inspekcyjnych, w tym przy użyciu dronów, zdjęć i nagrań audio-wideo, a także do zakładania plomb na pomieszczeniach statków, innych pomieszczeniach służących do przechowywania ryb lub środkach transportu służących do przewozu ryb. Z uwagi na projektowane uprawnienie do wykonywania zdjęć i nagrań audio-wideo, co wiąże się z przetwarzaniem danych osobowych, w projektowanej ustawie proponuje się wskazanie celu, w jakim te nagrania i zdjęcia będą mogły być wykorzystywane, podmiotów, które będą miały dostęp do ww. nagrań i zdjęć (GIRM oraz upoważnieni do tego inspektorzy rybołówstwa morskiego), a także organów, jakim ww. nagrania i zdjęcia będą mogły być udostępniane. Projektuje się, że przedmiotowe zdjęcia i nagrania audio-wideo będą udostępniane ministrowi właściwemu do spraw rybołówstwa oraz sądom administracyjnym, w przypadku gdy te zdjęcia lub nagrania będą stanowiły materiał dowodowy w postępowaniu administracyjnym w sprawie naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim lub o organizacji rynku rybnego, w wyniku którego to postępowania została wydana decyzja GIRM wymierzająca karę pieniężną za naruszenie, a od decyzji wniesione zostało odwołanie (do ministra właściwego do spraw rybołówstwa), a następnie skarga na decyzję ministra do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Zdjęcia lub nagrania audio-wideo udostępnione ministrowi właściwemu do spraw rybołówstwa lub sądowi administracyjnemu umożliwią tym organom właściwe rozpatrzenie wniesionego odwołania lub skargi. Ponadto, z uwagi na prowadzoną przez GIRM współpracę z organami administracji morskiej, jednostkami organizacyjnymi

Policji czy Straży Granicznej, w przypadku gdy za pomocą zdjęć lub nagrań audio-wideo, o których mowa powyżej, zostanie zarejestrowane niebezpieczne zdarzenie lub wypadek na morzu, stwarzające zagrożenie dla bezpieczeństwa statku rybackiego lub jego załogi, zanieczyszczenie lub zagrożenie zanieczyszczenia morza, lub inne zdarzenie stwarzające zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego lub stanowiące czyn zabroniony, zasadne jest, aby przedmiotowe zdjęcia lub nagrania audio-video były udostępniane właściwym organom zgodnie z ich kompetencjami, tj. dyrektorowi Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektorowi urzędu morskowego właściwego dla portu macierzystego statku rybackiego, Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich oraz izbie morskiej, badającym przyczyny wypadku morskiego, a także Komendantowi Morskiego Oddziału Straży Granicznej oraz jednostkom organizacyjnym Policji i prokuraturom, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich zadań ustawowych. Należy wyjaśnić, że w takiej sytuacji nastąpi zmiana celu przetwarzania danych osobowych zarejestrowanych przy użyciu zdjęć lub nagrań audio-wideo na cel inny niż cel, w którym dane te zostały pierwotnie zebrane. Jednakże ta zmiana jest w tej sytuacji niezbędna zgodnie z art. 23 ust. 1 lit. c i d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), tj. służy bezpieczeństwu publicznemu, a także zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu postępowań przygotowawczych, wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych lub wykonywaniu kar, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom. Dodatkowo w projektowanych przepisach przewiduje się, że nagrania audio-wideo i zdjęcia będą usuwane niezwłocznie po zakończeniu postępowania administracyjnego i sądowoadministracyjnego związanego z zarejestrowanym naruszeniem przepisów o rybołówstwie morskim lub o organizacji rynku rybnego, a w przypadku gdy nie wszczyna się postępowania – niezwłocznie po zakończeniu czynności kontrolnych. Zdjęcia i nagrania audio-video wykonane przez inspektora rybołówstwa morskiego będą musiały być zabezpieczone przed dostępem osób trzecich;

- 3) określenie uprawnień i sposobu postępowania inspektora rybołówstwa morskiego oraz GIRM w przypadku podejrzenia wykonywania rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej, o której mowa w art. 74 ust. 8 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. W celu zapewnienia właściwego stosowania ww. przepisu

UE w projektowanej ustawie proponuje się nałożenie na GIRM obowiązku informowania o uzasadnionym podejrzeniu wykonywania rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej organów właściwych w sprawach prawa pracy na morzu, tj. Komendanta Morskiego Oddziału Straży Granicznej, Głównego Inspektora Pracy oraz dyrektora urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku rybackiego, celem przeprowadzenia stosownej kontroli przez te organy. W przypadku gdy organ właściwy w sprawach prawa pracy potwierdzi wykonywanie rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej, GIRM będzie zobowiązany stwierdzić poważne naruszenie przepisów WPR (zgodnie z art. 90 ust. 2 lit. p znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009) i przyznać punkty za to naruszenie. Jednocześnie przewiduje się, że GIRM nie będzie wymierzał kary pieniężnej za ww. poważne naruszenie przepisów WPR, jeżeli kara została wymierzona na podstawie innych przepisów (tj. z zakresu prawa pracy).

13.4. Obowiązki podmiotu kontrolowanego

W celu zapewnienia skutecznej realizacji przez inspektorów rybołówstwa morskiego zadań kontrolnych wprowadzanych projektowaną ustawą niezbędne jest nałożenie na podmiot dokonujący połowu organizmów morskich na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej obowiązków, których realizacja umożliwi wykonanie stosownych czynności kontrolnych przez inspektora.

Mając powyższe na uwadze, w projektowanej ustawie zaproponowano zmianę art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim polegającą na zobowiązaniu podmiotu kontrolowanego do umożliwienia inspektorowi obejrzenia szeregu urządzeń znajdujących się na statku rybackim (tj. urządzeń do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika statku rybackiego, elementów systemu VMS, elementów systemu REM, urządzenia z aplikacją do monitorowania ruchu statku rybackiego) oraz do przedstawienia do wglądu inspektora szeregu danych i dokumentów związanych z ww. urządzeniami oraz ze statkiem rybackim, znajdujących się na tym statku.

Ponadto, z uwagi na projektowane wymagania dotyczące ważenia ryb pochodzących z połowów komercyjnych, w art. 111 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim proponuje się dodanie ust. 1a–1e, w których określono obowiązki podmiotów ważących w czasie wykonywania przez inspektora rybołówstwa morskiego czynności kontrolnych i inspekcji. Celem projektowanej regulacji jest zapewnienie skutecznej kontroli przestrzegania przepisów o ważeniu ryb przez zagwarantowanie inspektorom rybołówstwa morskiego możliwości wglądu do dokumentów, danych, zapisów nagrań z systemu monitoringu

wizyjnego związanych z ważeniem ryb, a także dostępu do miejsc lub pomieszczeń, w których ryby są ważone lub pobierane, sortowane i przechowywane są próby wagowe ryb, oraz dostępu do urządzeń wykorzystywanych do ważenia ryb. W ramach projektowanej regulacji przewiduje się również obowiązek umożliwienia inspektorowi rybołówstwa morskiego sprawdzenia pobranych prób wagowych wyładowywanych ryb lub umożliwienia pobrania takich prób. Ponadto, w celu zapewnienia skutecznego nadzoru nad ważeniem ryb wyładowywanych bez sortowania (tj. nad ważeniem przeprowadzanym przez przedsiębiorcę na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2), a także w celu umożliwienia stosowania zatwierdzonego przez Komisję Europejską planu próbkowania dotyczącego ważenia ryb wyładowywanych bez sortowania, w projektowanej regulacji przewiduje się, że przedsiębiorca będzie zobowiązany, na wezwanie inspektora rybołówstwa morskiego, przekazać temu inspektorowi kopię nagrań z systemu monitoringu wizyjnego za okres nie dłuższy niż 31 ostatnich dni. Z uwagi na fakt, że na przekazywanych kopiach nagrań mogą potencjalnie znajdować się dane osobowe, w projektowanej ustawie przewiduje się również regulacje gwarantujące ochronę tych danych. Wskazano wyraźnie cel, w jakim będzie wykorzystywana kopia nagrań z systemu monitoringu wizyjnego (tj. sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim oraz o organizacji rynku rybnego, dokonywanie oceny wagi naruszeń przepisów WPR, nakładanie kar pieniężnych i przyznawanie punktów za poważne naruszenia). Kopia nagrań będzie zabezpieczana przed dostępem osób trzecich i usuwana po zakończeniu postępowania administracyjnego i sądowoadministracyjnego, a w przypadku gdy nie wszczyna się postępowania administracyjnego – niezwłocznie po zakończeniu czynności kontrolnych.

Ponadto wynikający z ust. 2 w art. 111 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim obowiązek udzielania inspektorowi rybołówstwa morskiego pomocy w czasie wykonywania przez niego czynności w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim został rozszerzony na przedsiębiorcę poddawanego kontroli.

13.5. Protokół kontroli

W celu zapewnienia właściwego stosowania art. 76 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 niezbędne jest odpowiednie dostosowanie treści art. 113 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim do ww. przepisu UE. Proponowane w tym zakresie zmiany polegają na wprowadzeniu w ust. 1 tego artykułu odesłania do art. 76 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 oraz na usunięciu z art. 113 treści, która wynika obecnie bezpośrednio z przepisów ww. rozporządzenia UE.

14. Zmiany w dziale V – Kary pieniężne

W celu właściwego wdrożenia do prawa krajowego przepisów znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 w zakresie egzekwowania przestrzegania przepisów WPR w projektowanej ustawie proponuje się dodanie w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim art. 125a–125e dotyczących kar pieniężnych za naruszenia przepisów dotyczących ważenia ryb. W projektowanych przepisach zostały określone czyny podlegające karom oraz wysokości kar pieniężnych w zależności od podmiotu dokonującego naruszeń oraz wagi tych naruszeń. Proponuje się zatem ustalenie kar pieniężnych za naruszenia związane z przeprowadzaniem ważenia ryb:

- 1) w przypadku armatora statku rybackiego – za przeprowadzanie ważenia bez uzyskania upoważnienia do jego przeprowadzania lub niezgodnie z danymi w nim ujętymi lub przy użyciu niezalegalizowanego lub niezaplombowanego urządzenia wagowego, lub niezgodnie ze sposobem lub warunkami przeprowadzania ważenia określonymi w przepisach WPR, ustawie lub przepisach wydanych na jej podstawie;
- 2) w przypadku kapitana statku rybackiego – za przeprowadzanie ważenia niezgodnie z danymi wpisanymi do upoważnienia do ważenia ryb lub przeprowadzanie ważenia przy użyciu niezalegalizowanego lub niezaplombowanego urządzenia wagowego, lub przeprowadzanie ważenia niezgodnie ze sposobem lub warunkami przeprowadzania ważenia określonymi w przepisach WPR, ustawie lub przepisach wydanych na jej podstawie, lub nieprzekazywanie danych z rejestru ważenia do CMR, lub przekazywanie tych danych niezgodnie z wymaganymi terminami, lub wpisywanie nieprawdziwych danych do rejestru ważenia, lub niezapewnienie, wbrew obowiązкови określonemu w art. 60 ust. 4 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, aby wszystkie produkty rybołówstwa pochodzące z połowów prowadzonych przy użyciu tego statku zostały zważone przez podmiot upoważniony do przeprowadzania ważenia ryb;
- 3) w przypadku przedsiębiorcy – za przeprowadzanie ważenia bez uzyskania upoważnienia do jego przeprowadzania lub niezgodnie z danymi w nim ujętymi, lub przeprowadzanie ważenia przy użyciu niezalegalizowanego lub niezaplombowanego urządzenia wagowego, lub przeprowadzanie ważenia bez użycia urządzeń zapewniających prawidłowe ważenie ryb, które ujęte zostały w wykazie dołączanym do wniosku o wydanie upoważnienia do ważenia ryb, lub przeprowadzanie ważenia bez użycia systemu monitoringu wizyjnego lub przy użyciu systemu niezgodnego z zatwierdzonym przez GIRM schematem rozmieszczenia elementów systemu monitoringu wizyjnego oraz ich zasięgu, lub

przeprowadzanie ważenia niezgodnie ze sposobem lub warunkami przeprowadzania ważenia określonymi w przepisach WPR, ustawie lub przepisach wydanych na jej podstawie, lub za nieprzekazywanie danych z rejestru ważenia do CMR, lub przekazywanie tych danych niezgodnie z wymaganymi terminami, wpisywanie nieprawdziwych danych do rejestru ważenia.

Proponuje się ustalenie wysokości kar pieniężnych za wymienione powyżej naruszenia na następującym poziomie:

- 1) w przypadku armatora i kapitana statku rybackiego o długości mniejszej niż 12 m – od 500 zł do pięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) w przypadku armatora statku rybackiego o długości równej lub większej niż 12 m – od 500 zł do pięćdziesięciokrotności wskazanego powyżej wynagrodzenia;
- 3) w przypadku kapitana statku rybackiego o długości równej lub większej niż 12 m – od 500 zł do pięćdziesięciokrotności wskazanego powyżej wynagrodzenia (w przypadku naruszeń związanych z samym procesem ważenia) oraz od 500 zł do dziesięciokrotności ww. wynagrodzenia (w przypadku naruszeń związanych z rejestracją i przekazywaniem wyników ważenia oraz naruszeń dotyczących obowiązku określonego w art. 60 ust. 4 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009);
- 4) w przypadku przedsiębiorcy – od 500 zł do pięćdziesięciokrotności wskazanego powyżej wynagrodzenia (w przypadku naruszeń związanych z samym procesem ważenia) oraz od 500 zł do dziesięciokrotności ww. wynagrodzenia (w przypadku naruszeń związanych z rejestracją i przekazywaniem wyników ważenia).

Należy wskazać, że zakres wysokości kar pieniężnych określanych w projektowanych art. 125a–125e jest, co do zasady, tożsamy z zakresem wysokości kar za naruszenia związane z wykonywaniem rybołówstwa komercyjnego z naruszeniem przepisów WPR, przepisów ustawy lub aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie. Ponadto, określając przedziały kar pieniężnych dla poszczególnych podmiotów, wzięto pod uwagę skalę i wagę naruszeń możliwych do popełnienia przez te podmioty. Tym samym zaprojektowano, że armatorzy i kapitanowie małych statków rybackich (o długości mniejszej niż 12 m), przy użyciu których są prowadzone połowy na małą skalę, będą podlegali znacznie niższym karom niż armatorzy

i kapitanowie dużych statków rybackich połowiących i wyławiających ryby w znacznie większej ilości. Wysokość kar dla przedsiębiorcy proponuje się określić na poziomie tożsamym z wysokością kar przewidzianych dla armatora lub kapitana dużego statku rybackiego. Jednocześnie projektuje się, że kary za naruszenia związane z samym procesem ważenia (jako naruszenia większej wagi) będą na poziomie wyższym niż kary za naruszenia związane z rejestracją i przekazywaniem wyników ważenia ryb.

Ponadto projektuje się, że szczegółowa wysokość kar pieniężnych za naruszenia związane z ważeniem ryb zostanie określona, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa. W tym celu proponuje się rozszerzenie zakresu upoważnienia, zawartego w art. 129 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, tak aby w rozporządzeniu wydanym na jego podstawie było możliwe ujęcie wysokości kar pieniężnych za naruszenia związane z ważeniem ryb.

Wprowadzenie zmian w art. 126 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim określającym wysokość kar pieniężnych za poważne naruszenia przepisów WPR. Obecna wysokość kar pieniężnych za poważne naruszenia WPR wynika z przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylającego rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999. Zgodnie z art. 44 ust. 2 ww. rozporządzenia, państwa członkowskie stosują karę w maksymalnej wysokości wynoszącej co najmniej pięciokrotność wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia. W przypadku poważnego naruszenia powtarzającego się w okresie pięciu lat państwa członkowskie UE stosują karę w maksymalnej wysokości wynoszącej co najmniej ośmiokrotność wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia. Mając powyższe na uwadze, w art. 126 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim ustalono kary za poważne naruszenia przepisów WPR w wysokości pięciokrotności wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia, a w przypadku poważnych naruszeń powtarzających się w okresie 5 kolejnych lat – w wysokości nie mniejszej niż ośmiokrotność wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia i nieprzekraczającej dwudziestokrotności tej wartości. Szczegółowa wysokość kar pieniężnych za poważne naruszenia przepisów WPR powtarzające się w okresie 5 kolejnych lat została określona w rozporządzeniu Ministra

Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie wysokości kar pieniężnych za poważne naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz. U. poz. 1455, z późn. zm.).

W wyniku rewizji unijnego systemu kontroli rybołówstwa kwestia kar za poważne naruszenia WPR została ujęta w art. 91a znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. Zgodnie z ww. przepisem UE, bez uszczerbku dla innych kar stosowanych zgodnie z tym rozporządzeniem i prawem krajowym, państwa członkowskie UE zapewniają, aby poważne naruszenie, które doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury, podlegało administracyjnym karom finansowym w minimalnej wysokości równej co najmniej wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia i w maksymalnej wysokości równej co najmniej pięciokrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia (art. 91a ust. 1 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009). W przypadku powtarzającego się w ramach trzyletniego okresu poważnego naruszenia, które doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury, państwa członkowskie UE zapewniają, aby poważne naruszenie podlegało administracyjnym karom finansowym w minimalnej wysokości równej co najmniej dwukrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia i w maksymalnej wysokości równej co najmniej ośmiokrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia (art. 91a ust. 2 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009). Niezależnie od ust. 1 i 2 państwa członkowskie UE mogą w swoim krajowym systemie prawnym zamiast minimalnych kar administracyjnych ustanowić standardowe stawki administracyjnych kar finansowych. Minimalne stawki standardowe nie mogą być niższe od średniej wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia. W przypadku powtarzającego się poważnego naruszenia, o którym mowa w ust. 2, minimalne stawki standardowe nie mogą być niższe niż dwukrotność tej średniej wartości (art. 91a ust. 3 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009). Ponadto, w przypadku gdy poważne naruszenie nie doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury, państwa członkowskie UE ustalają zgodnie z art. 89a administracyjne kary finansowe na poziomie zapewniającym, by były one skuteczne, proporcjonalne i odstraszające (art. 91a ust. 6 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009).

Stosownie do powyższych przepisów UE, w projektowanej ustawie proponuje się ustalenie wysokości kar pieniężnych za poważne naruszenia przepisów WPR na poziomie dwukrotności wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia.

Wartość produktów rybołówstwa będzie ustalana (tak jak obecnie) na podstawie średniej ceny rynkowej danego gatunku organizmów morskich wynikającej z elektronicznego systemu raportowania połowów na dzień popełnienia naruszenia, a jeżeli w tym systemie brak jest średniej ceny rynkowej na dzień popełnienia naruszenia, bierze się pod uwagę średnią cenę rynkową wynikającą z tego systemu na dzień najbliższy przed dniem, w którym popełniono naruszenie. Ponadto w projektowanej ustawie zaproponowano ustalenie wysokości kar pieniężnych za poważne naruszenia przepisów WPR powtarzające się w okresie 3 kolejnych lat na poziomie trzykrotności wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia. Jednocześnie projektuje się, że w przypadku poważnego naruszenia przepisów WPR, w wyniku którego nie doszło do pozyskania produktów rybołówstwa, kara pieniężna za to naruszenie będzie wynosiła od 10 000 zł do 50 000 zł w zależności od rodzaju poważnego naruszenia, przy czym proponuje się nie określać przedmiotowej kary pieniężnej za te poważne naruszenia, które w praktyce nie mogą zaistnieć bez pozyskania produktów rybołówstwa.

Należy wskazać, że w porównaniu z obecnym stanem prawnym projektowane wysokości kar pieniężnych za poważne naruszenia przepisów WPR będą, co do zasady, łagodniejsze dla sprawców tych naruszeń, ale jednocześnie zachowają swój skuteczny, odstraszający i proporcjonalny charakter, w szczególności z uwagi na ustalenie wysokości kar pieniężnych za poważne naruszenia, w wyniku których nie pozyskano produktów rybołówstwa.

Dodanie w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim art. 126a określającego wysokość kary pieniężnej za poważne naruszenie przepisów WPR polegające na prowadzeniu działalności połowowej w okresie zawieszenia licencji lub po jej wycofaniu na podstawie art. 92 ust. 6 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, tj. po zgromadzeniu przez armatora statku rybackiego odpowiednio 18, 36, 54, 72 (pierwsze, drugie, trzecie i czwarte zawieszenie licencji) lub 90 punktów za poważne naruszenia przepisów WPR (cofnięcie licencji). Z uwagi na dużą wagę takiego naruszenia proponuje się ustalenie wysokości kary pieniężnej za jego popełnienie na poziomie pięciokrotności wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia. W przypadku gdy w wyniku przedmiotowego naruszenia nie doszło do pozyskania produktów rybołówstwa, proponuje się ustalenie wysokości kary pieniężnej na poziomie 50 000 zł.

Dodanie w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim art. 126b, który określa wysokość kary pieniężnej za dowodzenie, wbrew zakazowi, statkiem rybackim jako kapitan. Należy wskazać, że w przypadku zgromadzenia przez kapitana statku rybackiego określonej

liczby punktów za poważne naruszenia przepisów WPR (18, 36, 54 lub 72 punkty) nie może on dowodzić statkiem rybackim jako kapitan przez okres odpowiednio 2, 4, 8 miesięcy lub roku. W przypadku zgromadzenia przez kapitana statku rybackiego 90 punktów za poważne naruszenia przepisów WPR ma on wycofane prawo do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan. Naruszenie ww. zakazów powinno podlegać odstrasżającym sankcjom, z tego też względu zaproponowano ustalenie wysokości kary pieniężnej za tego rodzaju naruszenie na poziomie 50 000 zł, niezależnie od kwestii pozyskania, w wyniku popełnienia tego naruszenia, produktów rybołówstwa.

Wprowadzenie zmian w art. 127 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, który określa wysokość kar pieniężnych za naruszenia związane z wykonywaniem rybołówstwa rekreacyjnego. Z uwagi na wprowadzane projektowaną ustawą zmiany w zakresie prowadzenia i raportowania połowów rekreacyjnych niezbędne jest odpowiednie dostosowanie brzmienia art. 127 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, tak aby objąć karami pieniężnymi naruszenia polegające na braku rejestracji osoby prowadzącej połowy rekreacyjne w aplikacji elektronicznej do raportowania połowów rekreacyjnych oraz na braku sporządzania w ww. aplikacji raportów z połowów rekreacyjnych lub nieterminowym sporządzaniu przedmiotowych raportów.

15. Zmiany w dziale VI – Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Z uwagi na konieczność wprowadzenia do obowiązującej ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim przepisu epizodycznego dotyczącego postaci, w jakiej jest sporządzany dziennik połowowy, oraz w celu umożliwienia wydawania upoważnień, o których mowa w projektowanym art. 74f ust. 1 pkt 2 i 3, na podstawie zatwierdzonego przez Komisję Europejską planu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 lub 3 rozporządzenia nr 1224/2009 w brzmieniu sprzed jego nowelizacji (który to plan może być stosowany do dnia 10 stycznia 2027 r.), proponuje się:

- 1) zmianę tytułu działu VI na: „Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy epizodyczne, przejściowe i końcowe”;
- 2) dodanie w ww. dziale VI rozdziału 1a „Przepisy epizodyczne”, w ramach którego proponuje się wprowadzenie:
 - a) art. 135a przewidującego możliwość wydawania w okresie do dnia 10 stycznia 2027 r. upoważnień, o których mowa w projektowanym art. 74f ust. 1 pkt 2 i 3, jeżeli Komisja

Europejska zatwierdziła plan, o którym mowa w art. 60 ust. 1 lub 3 rozporządzenia nr 1224/2009 w brzmieniu z dnia 9 stycznia 2024 r. (tj. w brzmieniu sprzed jego nowelizacji). Wprowadzenie przedmiotowej regulacji jest niezbędne w celu umożliwienia stosowania przez zainteresowanych przedsiębiorców i armatorów statków rybackich zatwierdzonych przez Komisję Europejską planów próbkowania dotyczących ważenia w Polsce ryb wyładowywanych bez sortowania oraz ważenia ryb sortowanych na pokładzie polskich statków rybackich (które mogą być stosowane do dnia 10 stycznia 2027 r.). Dodatkowo przepisy ust. 2 i 3 w projektowanym art. 135a mają na celu doprecyzowanie, że do dnia 10 stycznia 2027 r. ważenie na podstawie ww. upoważnień, o których mowa w projektowanym art. 74f ust. 1 pkt 2 i 3, jest przeprowadzane w sposób określony we wskazanych powyżej planach próbkowania,

- b) art. 135b przewidującego możliwość sporządzania w okresie do dnia 9 stycznia 2028 r. przez kapitanów statków rybackich o długości mniejszej niż 12 m dziennika połowowego w postaci papierowej. Potrzeba wprowadzenia tego przepisu epizodycznego wynika z wykonywania projektowaną ustawą przepisów znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 w zakresie elektronicznego raportowania działalności połowowej, które w odniesieniu do statków rybackich o długości całkowitej mniejszej niż 12 m wejdą w życie z dniem 10 stycznia 2028 r.

II. Art. 2 – zmiany w zakresie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego:

W celu prawidłowego wykonania w prawie krajowym przepisów rozporządzenia nr 2023/2842 niezbędne jest również wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego. W art. 2 projektu ustawy wprowadza się zmiany w tym zakresie.

Rozporządzenie nr 2023/2842 zmieniło dotychczasową regulację dotyczącą małej ilości produktów sprzedawanych konsumentom bezpośrednio ze statków rybackich i przeznaczonych wyłącznie do spożycia prywatnego. Przepisy rozporządzenia nr 1224/2009 przewidywały maksymalny limit w wysokości 50 euro wartości produktów rybołówstwa sprzedawanych bezpośrednio ze statku rybackiego do konsumenta indywidualnego. Rozporządzeniem 2023/2842 zmieniono ten limit na 10 kg na konsumenta dziennie (w przypadku łososa atlantyckiego złowionego w Morzu Bałtyckim próg ten ma wynosić dwa osobniki na konsumenta dziennie). Zmiana wynika z konieczności dostosowania.

Zmiany w przepisach dotyczących rejestru przedsiębiorców skupujących produkty rybołówstwa wynikają ze zmiany kategorii przedsiębiorców, którzy zobligowani są do

raportowania w sposób elektroniczny. Z uwagi na to, że przepisy rozporządzenia nr 2023/2842 wprowadzają konieczność elektronicznego raportowania operacji sprzedaży lub przejęcia dla wszystkich przedsiębiorców bez względu na osiągniętą przez nich wysokość rocznego obrotu finansowego (dotychczas tylko przedsiębiorcy o obrocie co najmniej 200 000 euro raportowali w sposób elektroniczny, pozostali papierowo), dostosowano przepisy w tym zakresie.

Wprowadzone obligatoryjne elektroniczne raportowanie także spowodowało konieczność zmiany art. 16 i art. 21 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego przez dostosowanie przepisu do raportowania w sposób elektroniczny, jak również art. 18 tej ustawy przez dostosowanie jednostki, do której dokumenty są przekazywane. Jednocześnie zostały uchylone artykuły regulujące kwestie raportowania z wykorzystaniem papierowych formularzy.

Ponadto, z uwagi na wprowadzone ustawą z dnia 26 maja 2023 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury na lata 2021–2027 (Dz. U. poz. 1273) wcześniejsze zmiany w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego przenoszące na GIRM określone kompetencje ministra właściwego do spraw rybołówstwa związane ze świadectwami połowowymi, w projekcie ustawy przeniesiono na GIRM również obowiązki i uprawnienia związane z przyznawaniem, zawieszaniem i odbieraniem statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego oraz wydawaniem i cofaniem świadectwa zatwierdzonego podmiotu gospodarczego. W ramach weryfikacji spełniania kryteriów zatwierdzonego podmiotu gospodarczego analizie podlegają m.in. operacje przywozowe związane ze świadectwami połowowymi, których dokumentacja znajduje się w GIRM. Wobec powyższego nastąpi lepsza koordynacja i usprawnienie czynności w ramach przeprowadzenia procedury przyznania statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego.

Jednocześnie w projekcie ustawy uporządkowano właściwość organów związaną z zatwierdzaniem dokumentu, o którym mowa w art. 14 ust. 2 i załączniku IV rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylającego rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz. Urz. UE L 286 z 29.10.2008, str. 1, z późn. zm.). Wskazany dokument wymagają niektóre kraje trzecie w przypadku wwozu na ich teren produktów wytworzonych w

Polsce z surowca pochodzącego z importu. Dotychczas wskazana kwestia nie była uregulowana.

Z uwagi na wprowadzony obowiązek przedkładania świadectw i towarzyszących im dokumentów w sposób elektroniczny (za pośrednictwem systemu udostępnionego przez Komisję Europejską, tzw. „CATCH”) nastąpiła konieczność uregulowania kwestii z tym związanych. Stosowne zmiany dotyczące obowiązku przedkładania dokumentów w sposób elektroniczny za pośrednictwem systemu CATCH oraz wyznaczenia krajowego punktu kontaktowego w zakresie CATCH wprowadzono w art. 62b ust. 1 pkt 2b i 7 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego.

W projekcie ustawy wprowadzono także zmiany dostosowujące katalog możliwych do nałożenia kar za nieprzestrzeganie wymogów zawartych w zmienionych przepisach. W związku z odejściem od możliwości raportowania i przechowywania dokumentów pierwszej sprzedaży, deklaracji przejęcia i dokumentu przewozowego w formie papierowej, dostosowano katalog kar w zakresie penalizacji uchybień wynikających z wprowadzenia elektronicznego obiegu powyższych dokumentów i deklaracji. Ponadto, ze względu na szczególny interes społeczny, w celu przeciwdziałania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz zapewnienia bezpieczeństwa żywności w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury, zdecydowano o konieczności wprowadzenia kar za naruszenia przepisów w zakresie identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, od ich połowu do etapu handlu detalicznego (niewypełnienia obowiązku przekazywania w formie elektronicznej określonych informacji wskazanych w zmienianych przepisach na kolejne etapy łańcucha dostaw). Za wyżej wymienione naruszenia proponuje się ustalenie wysokości kar pieniężnych na poziomie tożsamym z obecnie obowiązującym zakresem wysokości kar pieniężnych nakładanych za naruszenia wpływające na zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku rybnego (na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego).

III. Art. 3–15 – przepisy przejściowe

Zgodnie z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, w przypadku gdy w okresie 3 kolejnych lat od dnia doręczenia decyzji o przyznaniu punktów za poważne naruszenia kapitanowi, kapitan ten nie dokona kolejnego poważnego naruszenia przepisów WPR, z rejestru naruszeń wykreśla się wszystkie punkty przyznane temu kapitanowi za poważne naruszenia. Z kolei zgodnie z art. 92 ust. 8 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, jeżeli kapitan nie dopuści się poważnego naruszenia przepisów w okresie trzech

lat od daty popełnienia ostatniego poważnego potwierdzonego naruszenia, anuluje się wszystkie punkty. Należy wskazać, że termin, od którego należy obliczać trzyletni okres bez poważnych naruszeń, określony w ww. rozporządzeniu UE, jest dla kapitanów statków rybackich korzystniejszy niż termin wskazany w obecnie obowiązującej ustawie o rybołówstwie morskim. Z powyższych względów w art. 3 projektowanej ustawy proponuje się wskazanie, że w przypadku popełnienia przez kapitana statku rybackiego poważnego naruszenia przed wejściem w życie projektowanej ustawy trzyletni okres, po upływie którego anuluje się wszystkie punkty, będzie obliczany na podstawie przepisów nowych (tj. zgodnie z art. 92 ust. 8 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009).

W art. 4 projektu ustawy proponuje się wskazać, że do postępowań w sprawie poważnych naruszeń przepisów WPR, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, będą miały zastosowanie przepisy nowe. Rozwiązanie to z jednej strony przyczyni się do zwiększenia skuteczności unijnego systemu punktów za poważne naruszenia przepisów WPR określonego przepisami znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, a z drugiej strony – umożliwi wymierzenie sprawcy poważnego naruszenia (w odniesieniu do którego postępowanie administracyjne nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy) kary pieniężnej za to naruszenie w wysokości określonej projektowaną ustawą, tj. w wysokości, co do zasady, niższej niż przewidziana w ramach obecnie obowiązującej ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim.

W ramach art. 5 projektu ustawy proponuje się wskazać, że do spraw dotyczących zmiany wpisu w rejestrze statków rybackich, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, będą miały zastosowanie przepisy nowe. Rozwiązanie to ma na celu zwiększenie skuteczności unijnego systemu punktów za poważne naruszenia przepisów WPR, określonego przepisami znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009. W ramach projektowanej ustawy jest rozszerzany katalog przypadków, w których minister właściwy do spraw rybołówstwa odmawia dokonania zmiany wpisu w rejestrze statków rybackich, o przypadek, w którym statek został uprzednio wycofany z wykonywania rybołówstwa komercyjnego z powodu cofnięcia licencji wydanej na ten statek na skutek zgromadzenia odpowiedniej liczby punktów za poważne naruszenia przepisów WPR oraz nie została wydana decyzja o anulowaniu punktów przyznanych na ten statek. Z uwagi na konieczność zapewnienia skuteczności unijnego systemu punktów za poważne naruszenia przepisów WPR, taki statek rybacki nie powinien zostać ponownie wpisany do rejestru statków rybackich. Proponuje się zatem wskazać, że do postępowań dotyczących zmiany wpisu w rejestrze statków rybackich,

wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, zastosowanie będą miały przepisy nowe.

W art. 6 projektu ustawy proponuje się wskazać, że do spraw dotyczących wydania, zawieszenia oraz cofnięcia licencji, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, zastosowanie będą miały przepisy nowe. Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie zwiększenia skuteczności unijnego systemu punktów za poważne naruszenia przepisów WPR, określonego przepisami znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, z uwagi na nakładane projektowaną ustawą na ministra właściwego do spraw rybołówstwa obowiązki w zakresie informowania GIRM o wydaniu licencji na statek rybacki, na który przyznane zostały punkty za poważne naruszenia przepisów WPR, jak również o zawieszeniu lub cofnięciu licencji. Przedmiotowe obowiązki w zakresie informowania GIRM powinny mieć zastosowanie do wszystkich postępowań związanych z wydaniem, zawieszeniem oraz cofnięciem licencji, w tym również do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy.

W art. 7 projektu ustawy proponuje się wskazać, że przedsiębiorca skupujący produkty rybołówstwa albo armator statku rybackiego może przeprowadzać ważenie ryb bez upoważnienia do ważenia ryb, o którym mowa w projektowanym art. 74f ust. 1, do czasu jego uzyskania, lecz nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, o ile posiada wymagane projektowaną ustawą urządzenia i systemy zapewniające prawidłowe ważenie oraz dokumenty, a także jeżeli przeprowadza i rejestruje ważenie w sposób określony w przepisach projektowanej ustawy. Należy w tym miejscu wyjaśnić, że stosownie do przepisów znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, każdy podmiot przeprowadzający ważenie ryb wylądowywanych w portach UE będzie zobowiązany do posiadania upoważnienia do ważenia ryb wydanego przez właściwy organ. W Polsce organem tym będzie GIRM, zaś podmiotami przeprowadzającymi ważenie ryb są przedsiębiorcy skupujący produkty rybołówstwa wpisani do rejestru, o którym mowa w art. 13 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, zwanego dalej „rejestrem skupujących”, albo kapitanowie statków rybackich. Z uwagi na fakt, że do rejestru skupujących jest wpisanych około 600 podmiotów prowadzących skup produktów rybnych, a projektowany zakres czynności niezbędnych do wykonania przez GIRM w ramach procedury wydawania upoważnienia do ważenia ryb będzie bardzo szeroki (wieloetapowy proces kontroli obejmujący złożenie wniosku przez przedsiębiorcę do GIRM w odpowiedniej formie, weryfikację danych zawartych we wniosku z informacjami dostępnymi w systemach informatycznych, sprawdzenie wniosku

pod względem formalnym oraz pod kątem zgodności z przepisami dotyczącymi wydawania upoważnień do ważenia ryb, przeprowadzenie kontroli w miejscu wskazanym jako lokalizacja ważenia, sporządzenie dokumentacji związanej z wydaniem upoważnienia do ważenia ryb, wydanie tego upoważnienia), niezbędne jest zapewnienie wystarczającej ilości czasu na uzyskanie, przez podmiot skupujący produkty rybne, przedmiotowego upoważnienia, tak aby jednocześnie nie powodować nagłego wstrzymania, w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy, wyładunków ryb w polskich portach. Z powyższych względów proponuje się ustalenie maksymalnie 12-miesięcznego okresu, w którym ww. podmioty ważące będą mogły przeprowadzać ważenie ryb bez posiadania dokumentu upoważnienia do przeprowadzania tego ważenia. Jednocześnie, z uwagi na konieczność zapewnienia prawidłowego ustalania wagi poszczególnych wyładowywanych gatunków ryb, niezbędne jest wprowadzenie w ww. okresie warunku polegającego na konieczności spełniania przez przedsiębiorcę skupującego produkty rybołówstwa i armatora statku rybackiego wymagań określonych w przepisach projektowanej ustawy w zakresie posiadania niezbędnych urządzeń lub systemów gwarantujących prawidłowe ważenie, dowodu legalizacji urządzeń wagowych czy przeprowadzania i rejestrowania ważenia zgodnie z przepisami projektowanej ustawy.

W art. 8 projektu ustawy proponuje się wskazać, że do raportowania połowów rekreacyjnych prowadzonych w ramach zawodów sportowych, które odbyły się przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe. Dopiero bowiem w ramach zawodów sportowych rozpoczętych po wprowadzeniu projektowaną ustawą obowiązku rejestrowania się przez wędkarzy w aplikacji do połowów rekreacyjnych będzie możliwe raportowanie połowów rekreacyjnych w sposób określony w projektowanej ustawie (tj. przy użyciu aplikacji do połowów rekreacyjnych).

W art. 9 projektu ustawy proponuje się wskazać, że rejestr naruszeń przepisów WPR, o którym mowa w art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, staje się rejestrem naruszeń przepisów WPR, o którym mowa w art. 80 ust. 2 tej ustawy w brzmieniu nadanym projektem ustawy. Należy wyjaśnić, że rejestr naruszeń przepisów WPR został utworzony na podstawie art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim. Projekt ustawy dokonuje zmiany organu odpowiedzialnego za prowadzenie ww. rejestru naruszeń. Sam rejestr, co do zasady, pozostaje jednak bez zmian.

W art. 10 projektu ustawy proponuje się wskazać, że do postępowań w sprawie wykreślania przedsiębiorców z rejestru skupujących, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, wszczętych przed dniem wejścia w życie projektu ustawy

i niezakończonych decyzją ostateczną przed tym dniem stosuje się przepisy ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego w brzmieniu dotychczasowym. Projektowane rozwiązanie ma na celu zapewnienie ciągłości postępowań administracyjnych oraz wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych mogących powstać w związku ze zmianą stanu prawnego w toku ich prowadzenia. Wprowadzenie zasady stosowania przepisów dotychczasowych do spraw będących w toku pozwala uniknąć konieczności dostosowywania już prowadzonych postępowań do nowych regulacji, co mogłoby prowadzić do wydłużenia postępowań lub powstawania rozbieżności w ich rozstrzyganiu. Zastosowanie przepisów w brzmieniu dotychczasowym umożliwia zakończenie tych postępowań na zasadach, które były znane stronom od początku ich trwania, co wzmacnia zasadę stabilności prawa.

W art. 11 projektu ustawy proponuje się wskazać, że do postępowań w sprawie przyznawania, zawieszania i odbierania statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego oraz wydawania i cofania świadectwa zatwierdzonego podmiotu gospodarczego, wszczętych przed dniem wejścia w życie projektu ustawy i niezakończonych decyzją ostateczną przed tym dniem, stosuje się przepisy ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego w brzmieniu dotychczasowym. Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie ciągłości prowadzonych postępowań oraz uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych związanych ze zmianą przepisów. Dzięki zastosowaniu dotychczasowego brzmienia ustawy do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji będzie możliwe ich sprawne zakończenie zgodnie z obowiązującymi wcześniej regulacjami, co gwarantuje stabilność prawną i nie zakłóca procedowania postępowań już rozpoczętych.

W art. 12 projektu ustawy proponuje się wskazać, że do czynów dotyczących niewystawiania lub nieprzekazywania dokumentu sprzedaży, dokumentu przewozowego lub deklaracji przejęcia, jak również dotyczących wystawiania lub przekazywania tych dokumentów i tej deklaracji z naruszeniem przepisów, wszczętych przed dniem wejścia w życie projektu ustawy i niezakończonych decyzją ostateczną przed tym dniem, stosuje się przepisy ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego w brzmieniu dotychczasowym. Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie ciągłości prowadzonych postępowań oraz uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych związanych ze zmianą przepisów. Dzięki zastosowaniu dotychczasowego brzmienia ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji będzie możliwe ich sprawne zakończenie zgodnie z obowiązującymi wcześniej regulacjami, co gwarantuje stabilność prawną i nie zakłóca procedowania postępowań już rozpoczętych.

W projektowanym art. 13 proponuje się wprowadzenie regulacji dotyczącej stosowania przepisów sankcyjnych określonych w art. 63 ust. 1 pkt 10a ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, w związku z wprowadzeniem tego przepisu oraz jego uchyleniem z dniem 10 stycznia 2029 r. i jednoczesnym wprowadzeniem nowej regulacji (pkt 10b). Proponowane rozwiązanie ma na celu zapewnienie spójności i ciągłości stosowania prawa w okresie przejściowym oraz umożliwienie sankcjonowania czynów popełnionych przed dniem utraty mocy art. 63 ust. 1 pkt 10a tej ustawy. Dzięki jednoznaczemu wskazaniu, że do czynów popełnionych przed dniem 10 stycznia 2029 r. stosuje się przepisy dotychczasowe, zostaje zapewniona stabilność proceduralna. Rozwiązanie to przyczyni się do sprawnego zakończenia spraw oraz ogranicza ryzyko rozbieżności interpretacyjnych.

W projektowanym art. 14 ust. 1 proponuje się wskazać, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 108 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, określające wzór legitymacji służbowej i oznaki służbowej inspektora rybołówstwa morskiego, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych w tym zakresie, jednak nie dłużej niż do końca 2027 r. Przedmiotowe rozwiązanie zostało podyktowane terminem ważności legitymacji służbowych obecnie posiadanych przez inspektorów rybołówstwa morskiego (tj. do końca 2027 r.) i ma na celu dostosowanie terminu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych w zakresie legitymacji i oznaki służbowej do terminów przeprowadzenia przez GIRM niezbędnej procedury zamówieniowej w celu pozyskania nowych legitymacji. Projektowane rozwiązanie pozwoli również na ograniczenie kosztów zamówienia i wykonania nowych legitymacji.

Ponadto w projektowanym art. 14 ust. 2 proponuje się wskazać, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 129 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, określające wysokość kar pieniężnych za naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Pozwoli to na uniknięcie luki w ww. przepisach wykonawczych w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy.

W ramach art. 15 projektowanej ustawy proponuje się wskazać, że dotychczasowe przepisy wykonawcze dotyczące wysokości kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie projektowanej ustawy, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

W art. 16 ust. 1 projektowanej ustawy wskazano maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym ustawy. Wskazane wydatki budżetu państwa wynikają z potrzeby utworzenia 10 nowych etatów w Głównym Inspektoracie Rybołówstwa Morskiego, co jest niezbędne do prawidłowej realizacji zadań z zakresu kontroli wykonywania rybołówstwa morskiego nałożonych na Rzeczpospolitą Polską nowymi przepisami Unii Europejskiej. Realizacja tych zadań wymaga zwiększenia potencjału kadrowego GIRM. W obecnych warunkach organizacyjnych nie jest możliwe zapewnienie realizacji obowiązków, nakładanych na GIRM projektowaną ustawą, w sposób rzetelny, terminowy i zgodny z przepisami prawa bez zwiększenia zatrudnienia o minimum 10 etatów.

Ponadto w art. 16 ust. 2 projektowanej ustawy wprowadzono zapisy dotyczące mechanizmu korygującego, który będzie polegał na obniżeniu wymiaru czasu pracy osób zatrudnionych do realizacji zadań określonych w ustawie w przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok limitu wydatków. W art. 16 ust. 3 i 4 projektowanej ustawy wyznaczono organy, które będą wdrażać mechanizm korygujący i monitorować wykorzystanie limitu wydatków.

IV. Art. 17 – wejście w życie

W art. 17 projektowanej ustawy wskazano, że wejdzie ona w życie, co do zasady, po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami w zakresie art. 1 pkt 3 lit. c, pkt 18 lit. a, b oraz d, pkt 19–21, pkt 25 w zakresie rozdziału 7a, pkt 44 lit. a tiret pierwsze oraz pkt 45 lit. a tiret pierwsze i drugie, które wejdą w życie z dniem 10 stycznia 2028 r., oraz w zakresie art. 2 pkt 14 lit. d i pkt 15, które wejdą w życie z dniem 10 stycznia 2029 r.

Proponowany termin wejścia w życie projektowanej ustawy wynika z przepisów rozporządzenia nr 2023/2842 zmieniającego rozporządzenie nr 1224/2009, które co do zasady są stosowane od dnia 10 stycznia 2026 r. Jednakże przedmiotowe rozporządzenie UE przewiduje również szereg wyjątków, zgodnie z którymi:

- 1) niektóre jego przepisy będą stosowane od dnia 10 stycznia 2028 r. Dotyczy to przepisów w zakresie elektronicznego raportowania połowów, wyładunków i przeładunków przez statki rybackie o długości całkowitej mniejszej niż 12 m, systemu REM, monitorowania i weryfikowania mocy silników statków rybackich, w tym dostosowywania tej mocy do wartości wskazanej w licencji wydanej na statek rybacki, oraz weryfikowania pojemności statku rybackiego;
- 2) przepisy ww. rozporządzenia UE w zakresie wymogów dotyczących identyfikowalności partii i składu partii produktów rybołówstwa i akwakultury objętych pozycjami 1604 i 1605

działu 16 Nomenklatury scalonej oraz objętych podpozycją 1212 21 działu 12 Nomenklatury scalonej będą stosowane od dnia 10 stycznia 2029 r.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, o którym mowa w § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem UE.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), ponieważ wymogi wskazane w przedmiotowym projekcie wynikają z przepisów bezpośrednio stosowanego prawa UE (zwłaszcza znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009) i mają na celu zapewnienie stosowania unijnych zasad kontroli połowów.

Projekt ustawy nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Projekt ustawy wpłynie na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Szczegółowe informacje w tym zakresie zostały zawarte w pkt 7 OSR.

Nazwa projektu: Projekt ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Czerniak – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Zasepa, Dyrektor Departamentu Rybołówstwa tel. +48 22 623 29 72, sekretariat.dr@minrol.gov.pl	Data sporządzenia: 03.09.2025 r. Źródło: Prawo Unii Europejskiej Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC119
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozwiązywanym problemem jest brak krajowych regulacji prawnych wykonujących nowe przepisy Unii Europejskiej (UE) z zakresu kontroli rybołówstwa.

Należy wyjaśnić, że unijny system kontroli rybołówstwa został ustanowiony przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz. Urz. UE L 343 z 22.12.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1224/2009”, a także przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz. Urz. UE L 112 z 30.04.2011, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem wykonawczym nr 404/2011”. Z uwagi na fakt, że rozporządzenie nr 1224/2009 zostało przyjęte kilkanaście lat temu, wymagało ono dostosowania do obecnej sytuacji w rybołówstwie, w tym do zreformowanej Wspólnej Polityki Rybołówstwa (WPR), w celu umożliwienia wykorzystania nowoczesnych i bardziej efektywnych kosztowo technologii kontroli oraz uwzględnienia w kontroli rybołówstwa najnowszych ustaleń naukowych w zakresie zapewnienia, w perspektywie długoterminowej, zrównoważenia środowiskowego działalności połowowej. W związku z powyższym unijny system kontroli rybołówstwa został poddany rewizji, w wyniku której przepisy rozporządzenia nr 1224/2009 zostały w bardzo dużym stopniu zmienione przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2842 z dnia 22 listopada 2023 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009, a także zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 i (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139, (UE) 2017/2403 i (UE) 2019/473, w odniesieniu do kontroli rybołówstwa (Dz. Urz. UE L 2023/2842 z 20.12.2023), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/2842”. Ponadto, na podstawie rozporządzenia 2023/2842, Komisja Europejska została zobowiązana do wydania szeregu aktów wykonawczych i delegowanych określających szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia 2023/2842, które to akty docelowo zastąpią obowiązujące rozporządzenie wykonawcze nr 404/2011.

Mając powyższe na uwadze, niezbędne jest opracowanie i przyjęcie krajowych regulacji prawnych zapewniających właściwe stosowanie rozporządzenia 2023/2842 oraz aktów wykonawczych i delegowanych Komisji Europejskiej określających szczegółowe zasady stosowania tego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt.

Cel polegający na rozwiązaniu problemu wskazanego w pkt 1 OSR może zostać osiągnięty jedynie za pomocą środków o charakterze legislacyjnym. Podstawowymi polskimi aktami prawnymi służącymi zapewnieniu stosowania rozporządzenia nr 1224/2009 oraz rozporządzenia wykonawczego nr 404/2011 są ustawa z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590) oraz, w mniejszym zakresie, ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2045). Zmiany do rozporządzenia nr 1224/2009 wprowadzone rozporządzeniem 2023/2842, jak również przepisy aktów wykonawczych i delegowanych określających szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia 2023/2842 wymagają odpowiedniego dostosowania do przepisów ww. ustaw.

W związku z powyższym rekomendowanym rozwiązaniem problemu wskazanego w pkt 1 OSR jest opracowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego. Projektowana ustawa będzie zawierała szczegółowe regulacje w zakresie, w jakim przepisy UE są niewystarczające z punktu widzenia systemu prawa krajowego i wymagają właściwego wykonania w polskim porządku prawnym.

Mając powyższe na względzie, w ramach projektowanych zmian w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, proponuje się w szczególności uregulowanie następujących kwestii.

Raportowanie działalności połowowej

Przepisami rozporządzenia 2023/2842 wprowadzono obowiązek prowadzenia dziennika połowowego oraz sporządzania deklaracji wyładunkowych i przeładunkowych w postaci elektronicznej przez kapitana każdego statku rybackiego, niezależnie od jego długości całkowitej. Będzie to nowe rozwiązanie dla statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 m, ponieważ obecnie zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie rozporządzenia 2023/2842, jedynie w odniesieniu do statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 m jest obowiązek sporządzania ww. dokumentów w postaci elektronicznej. Ponadto przepisami rozporządzenia 2023/2842 oraz aktów wykonawczych wydanych na jego podstawie zostały określone nowe zasady postępowania kapitana statku rybackiego w przypadku awarii elektronicznego systemu raportowania połowów. Mając powyższe na uwadze, niezbędne jest odpowiednie dostosowanie w tym zakresie przepisów obowiązującej ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim. Należy wskazać, że zgodnie z przepisami rozporządzenia 2023/2842 zmiany w ww. zakresie będą stosowane w odniesieniu do statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 m od dnia 10 stycznia 2028 r., zaś w odniesieniu do pozostałych statków rybackich – od dnia 10 stycznia 2026 r.

Ponadto w ramach projektowanej ustawy przewiduje się uregulowanie zasad przekazywania przez kapitanów statków rybackich powiadomień o wyładunku w porcie państwa trzeciego oraz przeładunku na morzu poza wodami unijnymi lub w porcie państwa trzeciego, które to powiadomienia zostały wprowadzone przepisami rozporządzenia 2023/2842.

Monitorowanie ruchu statków rybackich

Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009 (w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem 2023/2842), państwa członkowskie UE stosują systemy monitorowania statków w celu skutecznego monitorowania pozycji i ruchu statków rybackich pływających pod ich banderą, niezależnie od miejsca, w którym te statki się znajdują, a także statków rybackich na wodach tych państw. Każde państwo członkowskie bandery gromadzi i analizuje dane dotyczące pozycji statku i zapewnia ich stałe i systematyczne monitorowanie. W celu zapewnienia prawidłowej realizacji ww. przepisu UE projektowana ustawa przewiduje wprowadzenie obowiązku wyposażenia statków rybackich o długości całkowitej mniejszej niż 12 m w urządzenie z oprogramowaniem do monitorowania ruchu takich statków. Obecnie ruch ww. statków rybackich nie jest objęty monitorowaniem elektronicznym, jednakże jest to niezbędne z uwagi na konieczność wzmocnienia nadzoru nad tym statkami. Rozwiązanie to jest również oczekiwane przez środowisko rybackie, z uwagi na fakt, że umożliwi ono organom administracji rybołówstwa morskiego szybsze i sprawniejsze ustalanie liczby dni prowadzenia przez ww. statki połowów w ciągu roku (określona liczba dni połowowych w ciągu roku jest jednym z warunków umożliwiających armatorom statków rybackich ubieganie się o dofinansowanie realizacji niektórych rodzajów operacji w ramach Programu Fundusze Europejskie dla Rybactwa na lata 2021–2027).

Zdalne monitorowanie elektroniczne (REM)

W ramach projektowanej ustawy przewiduje się wprowadzenie obowiązku w odniesieniu do statków rybackich należących do segmentu floty, o którym mowa w art. 13 ust. 3 lit. a rozporządzenia nr 1224/2009 (w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem 2023/2842), do zainstalowania systemu zdalnego monitorowania elektronicznego (tzw. systemu REM). Zgodnie z ww. rozporządzeniem UE państwa członkowskie UE są zobowiązane zapewnić, że pływające pod ich banderą unijne statki łowcze o długości całkowitej co najmniej 18 metrów, których dotyczy wysokie ryzyko nieprzestrzegania obowiązku wyładunku, mają zainstalowane na pokładzie i obsługują system REM.

Monitorowanie mocy silników statków rybackich

Zgodnie z art. 39a ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem 2023/2842, państwa członkowskie UE, na podstawie oceny ryzyka, określają, które statki rybackie wyposażone w stacjonarny silnik napędowy o certyfikowanej mocy silnika przekraczającej 221 kilowatów i stosujące narzędzia ciągnięte w rozumieniu art. 6 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2019/1241 stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika. Zapewniają one, aby te statki zostały wyposażone w zainstalowane na stałe systemy do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika. Zgodnie z art. 39a ust. 7 ww. przepisu UE ocena ryzyka jest przeprowadzana wspólnie przez państwa członkowskie UE we współpracy z Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa (EFCA).

W celu zapewnienia właściwego stosowania powyższych przepisów UE w ramach projektowanej ustawy przewiduje się wskazanie organu właściwego w sprawach związanych z przeprowadzaniem ww. oceny ryzyka. Ponadto

przewiduje się, że minister właściwy do spraw rybołówstwa ogłosi na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra informację o przeprowadzonej ocenie ryzyka i jej wynikach, a także określi, w drodze rozporządzenia, które statki rybackie stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika, mając na względzie wyniki oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, oraz racjonalną i zrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza. Ponadto, w ramach projektowanej ustawy, przewiduje się określenie zasad przeprowadzania weryfikacji mocy silnika statku rybackiego oraz zasad postępowania w przypadku przekroczenia mocy wpisanej w licencji połowowej wydanej na ten statek, w tym dostosowywania mocy silnika statku rybackiego do wartości wskazanej w licencji.

Weryfikacja pojemności statków rybackich

W celu wdrożenia do prawa krajowego przepisów rozporządzenia 2023/2842 dotyczących weryfikacji pojemności statku rybackiego, w projektowanej ustawie przewiduje się zobowiązanie Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego (GIRM) do przeprowadzania weryfikacji tej pojemności. Ponadto w projekcie ustawy zostały określone zasady postępowania, w przypadku gdy pojemność statku przekracza wartość wskazaną w licencji połowowej wydanej na ten statek.

Ważenie ryb wyławianych w polskich obszarach morskich

W ramach projektowanej regulacji proponuje się dodanie do ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim nowego rozdziału dotyczącego ważenia ryb. Konieczność uregulowania w prawie krajowym kwestii ważenia ryb wynika zarówno z konieczności prawidłowego wdrożenia przepisów rozporządzenia 2023/2842, jak i niedostatecznego wdrożenia do prawa krajowego przepisów dotychczasowego rozporządzenia nr 1224/2009 (w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie rozporządzenia 2023/2842). W ramach projektowanych regulacji przewiduje się wprowadzenie obowiązku uzyskania upoważnienia do ważenia ryb przez podmiot, który będzie przeprowadzał to ważenie (tj. przedsiębiorca wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, oraz armator statku rybackiego). Projektowane przepisy będą również wskazywały organ właściwy do wydania ww. upoważnienia, warunki jego uzyskania, tryb wydawania oraz zmiany wydanych upoważnień, a także przypadki, w których organ odmówi wydania upoważnienia lub wydane upoważnienie utraci ważność. Przewiduje się również ustanowienie obowiązku prowadzenia przez GIRM rejestru wydanych upoważnień, określenie obowiązków podmiotów ważących podczas przeprowadzania czynności kontrolnych przez inspektora rybołówstwa morskiego, a także wprowadzenie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw rybołówstwa do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu przeprowadzania ważenia ryb oraz szczegółowych warunków w zakresie sporządzania przez podmioty ważące tzw. rejestru ważenia.

Połowy rekreacyjne

Przepisy rozporządzenia 2023/2842 zobowiązały państwa członkowskie UE do dysponowania elektronicznym systemem zapisu i raportowania połowów rekreacyjnych określonych gatunków ryb. Ponadto państwa członkowskie UE zostały zobowiązane do rejestrowania osób fizycznych prowadzących połowy rekreacyjne oraz do gromadzenia danych dotyczących tych połowów i przysyłania ich Komisji Europejskiej. W związku z powyższym w ramach projektowanej ustawy przewiduje się zobowiązanie osób fizycznych planujących wykonywanie rybołówstwa rekreacyjnego do zarejestrowania się w dedykowanej aplikacji do połowów rekreacyjnych, a także do sporządzania w ww. aplikacji raportów z prowadzonych połowów. Jednocześnie projektuje się, że organem właściwym w sprawach gromadzenia danych o połowach rekreacyjnych oraz przekazywania ich Komisji Europejskiej będzie GIRM.

System punktów za poważne naruszenia przepisów WPR

W odniesieniu do kwestii funkcjonowania systemu punktów za poważne naruszenia przepisów WPR należy wyjaśnić, że przepisy rozporządzenia nr 1224/2009, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie rozporządzenia 2023/2842, zdefiniowały tzw. poważne naruszenia przepisów WPR oraz ustanowiły system punktów za te naruszenia przyznawanych właścicielowi licencji połowowej (w Polsce – armatorowi statku rybackiego). Jednocześnie ww. przepisy UE zobowiązały państwa członkowskie UE do ustanowienia, na poziomie krajowym, systemu punktów za poważne naruszenia przepisów WPR przyznawanych kapitanowi statku rybackiego. W związku z tym w przepisach ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim został ustanowiony ww. system punktów dla kapitanów statków rybackich, w ramach którego w tej ustawie wskazano liczbę punktów przyznawanych kapitanowi przez GIRM za poszczególne poważne naruszenia przepisów WPR, konsekwencje zgromadzenia przez kapitana określonej liczby punktów oraz okoliczności, w których przyznane kapitanowi punkty mogą zostać anulowane. Obecnie te kwestie zostały uregulowane bezpośrednio w przepisach rozporządzenia 2023/2842, co oznacza konieczność odpowiedniego dostosowania przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie

morskim do przepisów tego rozporządzenia. Ponadto, w celu zapewnienia skuteczności unijnego systemu punktów za poważne naruszenia przepisów WPR, w przypadku gdy kapitan, któremu została wydana decyzja o przyznaniu punktów za poważne naruszenia, jest obywatelem państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, GIRM będzie zobowiązany poinformować o wydaniu przedmiotowej decyzji państwo członkowskie UE, którego obywatelem jest kapitan, lub Komisję Europejską (w przypadku wydania decyzji kapitanowi będącemu obywatelem państwa trzeciego). Projektuje się również, że GIRM będzie prowadził rejestr naruszeń przepisów WPR oraz rejestr kapitanów statków rybackich, którym przyznano punkty za poważne naruszenia przepisów WPR.

Zmiany w zakresie kar pieniężnych za naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim oraz za poważne naruszenia przepisów WPR

W celu właściwego wdrożenia do prawa krajowego przepisów rozporządzenia 2023/2842 w zakresie egzekwowania przestrzegania przepisów WPR niezbędne jest wprowadzenie zmian w dziale V „Kary pieniężne” ustawy z dnia 19 grudnia 2025 r. o rybołówstwie morskim. W związku z powyższym projektuje się wprowadzenie kar pieniężnych za naruszenia nowo wprowadzanych regulacji (w szczególności dotyczących ważenia ryb, z uwagi na dodawany do tej ustawy nowy rozdział w tym zakresie, oraz wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego). Co do zasady proponuje się ustalenie wysokości kar pieniężnych za wymienione powyżej naruszenia na poziomie tożsamym z obecnie obowiązującym (na podstawie ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim) zakresem wysokości kar pieniężnych za naruszenia związane z wykonywaniem rybołówstwa komercyjnego oraz rekreacyjnego.

Ponadto, w ramach projektowanej ustawy, przewiduje się zmianę dotychczasowej wysokości kar pieniężnych za poważne naruszenia przepisów WPR w celu uwzględnienia zmian w wysokości tych kar wynikających z przepisów rozporządzenia 2023/2842. Zgodnie z rozporządzeniem 2023/2842 państwa członkowskie UE zapewniają, aby poważne naruszenie przepisów WPR, które doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury, podlegało administracyjnym karom finansowym w minimalnej wysokości równej co najmniej wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia i w maksymalnej wysokości równej co najmniej pięciokrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia. W przypadku powtarzającego się w ramach trzyletniego okresu poważnego naruszenia, które doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury, państwa członkowskie UE zapewniają, aby poważne naruszenie podlegało administracyjnym karom finansowym w minimalnej wysokości równej co najmniej dwukrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia i w maksymalnej wysokości równej co najmniej ośmiokrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia. Niezależnie od powyższego państwa członkowskie UE mogą ustanowić w swoim krajowym systemie prawnym zamiast minimalnych kar administracyjnych – standardowe stawki administracyjnych kar finansowych. Minimalne stawki standardowe nie mogą być niższe od średniej wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia. W przypadku powtarzającego się poważnego naruszenia minimalne stawki standardowe nie mogą być niższe niż dwukrotność tej średniej wartości. Ponadto, w przypadku gdy poważne naruszenie nie doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury, państwa członkowskie UE ustalają administracyjne kary finansowe na poziomie zapewniającym, aby były one skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Ponadto, w ramach projektowanych zmian w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego proponuje się uregulowanie kwestii dotyczących:

- 1) produktów sprzedawanych konsumentom bezpośrednio ze statków rybackich i przeznaczonych wyłącznie do spożycia prywatnego. Przepisy rozporządzenia nr 1224/2009 przewidywały maksymalny limit w wysokości 50 euro wartości produktów rybołówstwa sprzedawanych bezpośrednio ze statku rybackiego do konsumenta indywidualnego. Rozporządzeniem 2023/2842 ten limit zmieniono na 10 kg na konsumenta dziennie (w przypadku łososia atlantyckiego złowionego w Morzu Bałtyckim próg ten ma wynosić dwa osobniki na konsumenta dziennie). W związku z powyższym w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego należy zmienić terminologię i odejść od wartości produktów rybnych na rzecz masy (lub liczby jednostkowej) produktów rybnych;
- 2) elektronicznego raportowania operacji sprzedaży lub przejęcia przez wszystkich przedsiębiorców skupujących produkty rybołówstwa. Przepisy rozporządzenia nr 1224/2009 wskazywały, że jedynie przedsiębiorcy, których obrót wynikający z pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa przekroczył 200 000 euro, byli zobowiązani do przekazywania dokumentów pierwszej sprzedaży i deklaracji przejęcia produktów rybołówstwa w formie elektronicznej. Niniejszy limit został zniesiony przepisami rozporządzenia 2023/2842, gdzie wprowadzono konieczność elektronicznego raportowania operacji sprzedaży lub przejęcia dla wszystkich przedsiębiorców, bez względu na osiągniętą przez nich wysokość rocznego obrotu. Dodatkowo, w przypadku gdy przewóz produktów rybołówstwa miał miejsce przed ich pierwszą sprzedażą, dla przewoźników wprowadzono wymóg

elektronicznego przekazywania dokumentu przewozowego. W związku z powyższym zachodzi konieczność uchylecia przepisów regulujących kwestie raportowania z wykorzystaniem papierowych formularzy;

- 3) przyznawania, zawieszania i odbierania statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego oraz wydawania i cofania świadectwa zatwierdzonego podmiotu gospodarczego. W ramach zmian wprowadzonych do ustawy o organizacji rynku rybnego w 2023 r. określone kompetencje ministra właściwego do spraw rybołówstwa związane ze świadectwami połowowymi przeniesiono na GIRM. W ramach weryfikacji spełniania kryteriów zatwierdzonego podmiotu gospodarczego analizie podlegają przede wszystkim operacje przywózowe związane właśnie ze świadectwami połowowymi, których dokumentacja po zmianach z 2023 r. znajduje się w GIRM. Dlatego kompetencje jak na wstępie przyznano GIRM;
- 4) zatwierdzania dokumentu, o którym mowa w art. 14 ust. 2 i w załączniku IV rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylającego rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz. Urz. UE L 286 z 29.10.2008, str. 1, z późn. zm.). Dotychczas powyższa kwestia nie była uregulowana w prawodawstwie krajowym. Wskazany dokument wymagają niektóre kraje trzecie w przypadku wwozu na ich teren produktów wytworzonych w Polsce z surowca pochodzącego z importu, w związku z powyższym doregulowano przepisy w tym zakresie. Wskazano, że właściwym do zatwierdzenia dokumentu jest GIRM, z uwagi na pełnione zadania inspekcyjne związane z obrotem produktami rybołówstwa;
- 5) przedkładania świadectw połowowych i towarzyszących im dokumentów w sposób elektroniczny. Z uwagi na wprowadzony obowiązek przedkładania świadectw i towarzyszących im dokumentów w sposób elektroniczny (za pośrednictwem systemu udostępnionego przez Komisję Europejską, tzw. „CATCH”) nastąpiła konieczność uregulowania kwestii z tym związanych. Dotychczas wskazane dokumenty importerzy produktów rybołówstwa przedkładali w sposób papierowy, a forma elektroniczna była formą dobrowolną;
- 6) w celu zapewnienia właściwego wykonania przepisów rozporządzenia 2023/2842 niezbędne jest wprowadzenie zmian dostosowujących katalog możliwych do nałożenia kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymogów zawartych w zmienianych przepisach. W związku z odejściem od możliwości raportowania i przechowywania dokumentów pierwszej sprzedaży, deklaracji przejęcia i dokumentu przewozowego w formie papierowej dostosowano katalog kar w zakresie penalizacji uchybień wynikających z wprowadzenia elektronicznego obiegu powyższych dokumentów. Ponadto, ze względu na szczególny interes społeczny, w celu przeciwdziałania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz zapewnienia bezpieczeństwa żywności w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury, zdecydowano o konieczności wprowadzenia kar za naruszenia przepisów w zakresie identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, od ich połowu do etapu handlu detalicznego (niewypełnienia obowiązku przekazywania w formie elektronicznej określonych informacji wskazanych w zmienianych przepisach na kolejne etapy łańcucha dostaw). Za wyżej wymienione naruszenia proponuje się ustalenie wysokości kar pieniężnych na poziomie tożsamym z obecnie obowiązującym zakresem wysokości kar pieniężnych nakładanych za naruszenia wpływające na zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku rybnego (na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 roku o organizacji rynku rybnego).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Pozostałe państwa członkowskie UE regulują kwestie wskazane w pkt 1 i 2 OSR w drodze wewnętrznych przepisów prawa. Należy wskazać, że wszystkie państwa członkowskie UE są zobowiązane do zapewnienia właściwego stosowania przepisów rozporządzenia 2023/2842 w drodze swojego prawa krajowego. Rewizja rozporządzenia kontrolnego miała na celu uszczegółowienie rozwiązań dotyczących kontroli przestrzegania przepisów WPR w taki sposób, aby były one jednolicie stosowane we wszystkich państwach członkowskich UE. Wobec szczegółowości zaproponowanych na poziomie UE rozwiązań w zakresie kontroli przestrzegania przepisów WPR istnieje wysokie prawdopodobieństwo ustanowienia przez państwa członkowskie UE analogicznych środków prawnych w tym zakresie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt.

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister właściwy do spraw rybołówstwa	1	Ustawa z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim	Projektowana regulacja porządkuje podział zadań nakładanych na organy administracji rybołówstwa morskiego (ministra właściwego do spraw rybołówstwa oraz GIRM), które wynikają z

			przepisów UE dotyczących kontroli rybołówstwa morskiego. Projektowana ustawa nakłada na ministra właściwego do spraw rybołówstwa szereg zadań, m.in.: sprawowanie funkcji organu będącego polskim punktem kontaktowym w sprawach kontroli rybołówstwa; przekazywanie informacji Komisji Europejskiej o wielkości połowów poszczególnych gatunków ryb prowadzonych przez polskie statki rybackie; opracowywanie i przekazywanie informacji Komisji Europejskiej o ustanowionych przez państwo członkowskie UE przepisach krajowych dotyczących środków i kar w odniesieniu do podmiotów, które dopuściły się naruszenia przepisów WPR; utworzenie, aktualizowanie i przekazywanie Komisji Europejskiej krajowego planu wdrożenia systemu zatwierdzania danych.
GIRM	1	Ustawa z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim	Projektowana regulacja porządkuje podział zadań nakładanych na organy administracji rybołówstwa morskiego (ministra właściwego do spraw rybołówstwa oraz GIRM), które wynikają z przepisów UE dotyczących kontroli rybołówstwa morskiego. Projektowana ustawa nakłada na GIRM szereg nowych zadań, w szczególności w zakresie: ważenia ryb, weryfikacji mocy silników statków rybackich, weryfikacji pojemności statków rybackich, zdalnego monitorowania elektronicznego (system REM), rejestracji osób

			fizycznych wykonujących rybołówstwo rekreacyjne, gromadzenia danych o połowach rekreacyjnych i przekazywania ich Komisji Europejskiej, prowadzenia rejestru naruszeń przepisów WPR oraz rejestru kapitanów statków rybackich, którym przyznano punkty za poważne naruszenia przepisów WPR, przyznawania, zawieszania i odbierania statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego oraz wydawania i cofania świadectwa zatwierdzonego podmiotu gospodarczego, a także zatwierdzania dokumentu, o którym mowa w art. 14 ust. 2 i w załączniku IV rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008.
Armatorzy i kapitanowie statków rybackich o polskiej przynależności	ok. 670	Rejestr Statków Rybackich, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim	Projektowana regulacja zobowiązuje określonych armatorów statków rybackich do instalowania na pokładzie statków różnorodnych systemów elektronicznych służących kontroli rybołówstwa, w tym systemu do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika statku rybackiego, systemu zdalnego monitorowania elektronicznego (systemu REM), systemu do monitorowania ruchu statku rybackiego, systemu do elektronicznego raportowania działalności połowowej. Co do zasady kapitanowie statków rybackich będą zobowiązani do utrzymywania tych systemów w działaniu ciągłym. Ponadto projektowana regulacja wprowadza szereg wymogów związanych z ważeniem ryb na pokładzie statku rybackiego, które będą dotyczyły zarówno

			armatorów, jak i kapitanów statków rybackich.
Przedsiębiorcy skupujący produkty rybołówstwa, przewoźnicy produktów rybołówstwa (w przypadku gdy produkty rybołówstwa są przewożone przed ich pierwszą sprzedażą)	ok. 600	Rejestr Przedsiębiorców Skupujących Produkty Rybołówstwa, o którym mowa w art. 13 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego	Projektowana regulacja wprowadza szereg wymogów związanych z ważeniem ryb przy wyładunku w porcie, które będą dotyczyły przedsiębiorców skupujących produkty rybołówstwa. Ponadto w ramach projektowanej regulacji proponuje się wprowadzenie elektronicznego raportowania operacji sprzedaży lub przejęcia przez wszystkich przedsiębiorców skupujących produkty rybołówstwa, jak również operacji przewozu, w przypadku gdy produkty rybołówstwa są przewożone przed ich pierwszą sprzedażą, z jednoczesnym uchyleniem obowiązku raportowania w postaci papierowej.
Osoby fizyczne wykonujące rybołówstwo rekreacyjne	ok. 60 000	Szacunki własne na podstawie informacji z GIRM	Projektowana regulacja wprowadza obowiązek rejestracji osób fizycznych wykonujących rybołówstwo rekreacyjne w aplikacji elektronicznej. Ponadto osoby fizyczne będą zobowiązane raportować dane o połowach rekreacyjnych niektórych gatunków ryb za pomocą wspomnianej aplikacji elektronicznej.
Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oraz Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie	2	-	Podmioty niezadowolone z wydanych decyzji będą miały prawo skargi do sądu administracyjnego oraz skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W dniach 17 października – 7 listopada 2025 r. zostały przeprowadzone konsultacje publiczne na podstawie § 36 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), z terminem na zgłaszanie uwag wynoszącym 21 dni od dnia udostępnienia projektu. Konsultacje zostały przeprowadzone w szczególności z podmiotami, które wykonują rybołówstwo morskie i będą zobowiązane do przestrzegania przepisów WPR w zakresie objętym projektowaną regulacją. W związku z powyższym zaproponowane rozwiązania podlegały konsultacjom i opiniowaniu z GIRM oraz następującymi podmiotami, w tym organizacjami

społeczno-zawodowymi rybaków:

- 1) Kołobrzeską Grupą Producentów Ryb Sp. z o.o.;
- 2) Krajową Izbą Producentów Ryb w Ustce;
- 3) Organizacją Producentów Rybnych Władysławowo Sp. z o.o.;
- 4) Zrzeszeniem Rybaków Morskich – Organizacją Producentów;
- 5) Darłowską Grupą Producentów Ryb i Armatorów Łodzi Rybackich Sp. z o.o.;
- 6) Organizacją Rybaków Łódzianych – Producentów Rybnych Sp. z o.o.;
- 7) Organizacją Producentów Ryb Bałtyk Sp. z o.o.;
- 8) Zachodniopomorską Grupą Producentów Ryb Sp. z o.o.;
- 9) Pomorską Organizacją Producentów – Arka Sp. z o.o.;
- 10) Darłowską Izbą Producentów Ryb Sp. z o.o.;
- 11) Związkiem Rybaków Polskich w Ustce;
- 12) Stowarzyszeniem Armatorów Łódzianych;
- 13) Stowarzyszeniem Rybaków Zalewu Wiślanego;
- 14) Zrzeszeniem Rybaków Zalewów Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie;
- 15) Stowarzyszeniem Rybak w Tolkmicku;
- 16) Wolińskim Stowarzyszeniem Rybaków;
- 17) Północnoatlantycką Organizacją Producentów;
- 18) Polskim Stowarzyszeniem Przetwórców Ryb;
- 19) Środkowopomorską Grupą Rybacką;
- 20) Stowarzyszeniem Importerów Ryb;
- 21) Stowarzyszeniem Polskich Rybaków Przybrzeżnych;
- 22) Związkiem Polskich Producentów Ryb;
- 23) Zrzeszeniem Rybaków Zalewu Wiślanego;
- 24) Fundacją WWF Polska;
- 25) Fundacją Greenpeace Polska;
- 26) Fundacją MARE;
- 27) Krajową Izbą Gospodarki Morskiej;
- 28) Klubem Gaja;
- 29) Klubem Przyrodników;
- 30) Związkiem Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 31) Polską Radą Organizacji Młodzieżowych;
- 32) Związkiem Województw Rzeczypospolitej;
- 33) Polskim Towarzystwem Prawa Antydyskryminacyjnego;
- 34) Radą Krajowego Sekretariatu Transportowców NSZZ Solidarność;
- 35) Morskim Instytutem Rybackim – Państwowym Instytutem Badawczym;
- 36) Instytutem Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza – Państwowym Instytutem Badawczym;
- 37) Akademią Morską w Szczecinie;
- 38) Uniwersytetem Morskim w Gdyni;
- 39) Zachodniopomorskim Uniwersytetem Technologicznym w Szczecinie;
- 40) Uniwersytetem Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie (Wydziałem Nauk o Środowisku);
- 41) Uniwersytetem Gdańskim;
- 42) Szkołą Główną Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie;
- 43) Uniwersytetem Przyrodniczym we Wrocławiu;
- 44) Polską Akademią Nauk;
- 45) Urzędem Morskim w Gdyni;
- 46) Urzędem Morskim w Szczecinie;
- 47) Państwową Radą Ochrony Przyrody;

48) Związkiem Zawodowym Rolnictwa Polskiego Wolni i Solidarni.

W wyniku konsultacji publicznych zostały zgłoszone liczne uwagi, z których część została przyjęta. Zgłoszone uwagi zostały szczegółowo omówione w raporcie z konsultacji publicznych projektowanej ustawy.

Ze względu na zakres projektowanej ustawy, który nie dotyczy problematyki praw i interesów organizacji pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i organizacje związkowe. Projektowana ustawa nie dotyczy również spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2026 r. poz. 836).

Ponadto projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych.

(ceny stałe z 2025 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0,511	0,565	0,579	0,591	0,604	0,618	0,631	0,645	0,659	0,674	6,077
budżet państwa	0	0,426	0,471	0,482	0,493	0,504	0,515	0,526	0,538	0,550	0,562	5,066
JST	0	0,085	0,094	0,096	0,098	0,100	0,103	0,105	0,107	0,109	0,112	1,009
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	1,244	1,374	1,407	1,438	1,469	1,502	1,535	1,569	1,603	1,638	14,779
budżet państwa	0	1,244	1,374	1,407	1,438	1,469	1,502	1,535	1,569	1,603	1,638	14,779
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	-0,733	-0,809	-0,828	-0,847	-0,865	-0,884	-0,904	-0,924	-0,944	-0,964	-8,702
budżet państwa	0	-0,818	-0,903	-0,925	-0,945	-0,965	-0,987	-1,009	-1,031	-1,053	-1,076	-9,713
JST	0	0,085	0,094	0,096	0,098	0,100	0,103	0,105	0,107	0,109	0,112	1,009
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Projekt ustawy UC119 będzie wiązał się z koniecznością zwiększenia zatrudnienia w Głównym Inspektoracie Rybołówstwa Morskiego (GIRM) o 10 nowych etatów. W związku z powyższym istnieje konieczność zwiększenia środków budżetowych na wynagrodzenia określonych w corocznych ustawach budżetowych, począwszy od 2027 r.: • w części 62 – rybołówstwo (grupa paragrafów z czwartą cyfrą 0), w kwocie 1 243 830,29 zł w 2027 r., 1 373 896,47zł w 2028 r., 1 406 869,98 zł w 2029 r., 1 437 821,12 zł w 2030 r., 1 469 453,18 zł w 2031 r., 1 501 781,16 zł w 2032 r., 1 534 820,34 zł w 2033 r., 1 568 586,39 zł w 2034 r., 1 603 095,29 zł w 2035 r., 1 638 363,38 zł w 2036 r. Szczegółowe zestawienie kosztów dla 10 nowych etatów GIRM finansowanych z budżetu państwa przedstawiono w Załączniku do OSR. Do obliczeń przyjęto liczbę 10 nowych etatów.
---------------------	--

	Koszty w roku 2026 wynoszą 0 w związku z realnym terminem rozpoczęcia pracy przez nowo zatrudnionych inspektorów od mies. 01/2027r. Na średniomiesięczną wartość brutto 8 367,08 zł w 2027 składa się wysokość wynagrodzenia zasadniczego wg przyjętego mnożnika, dodatek stażowy wys. 20% oraz fundusz nagród w wys. 3%. Do określenia wysokości kosztów w kolejnych latach uwzględniono średnioroczną dynamikę wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w 2028 r. – 2,4%, w 2029 r. – 2,4%, w 2030 r. – 2,2%, w latach 2031–2036 – 2,2%. Do obliczenia składki ZUS pracodawcy przyjęto ubezpieczenie emerytalne 9,76%, ubezpieczenie rentowe 6,5% oraz ubezpieczenie wypadkowe 0,74%, łącznie 17%. FUS pracownika wynosi 13,71%. Składka zdrowotna NFZ wynosi 9% podstawy opodatkowania, a składka na FP 2,45%. Jako dochody mające wpływ na sektor finansów publicznych uwzględniono wpływy składkowe ZUS oraz wpływy podatkowe US i tak po uwzględnieniu dynamiki wzrostu cen wynoszą one: – w 2027 r.: 0,411 mln ZUS oraz 0,10 mln US – w 2028 r.: 0,454 mln ZUS oraz 0,111 mln US – w 2029 r.: 0,46 5mln ZUS oraz 0,114 mln US – w 2030 r.: 0,475 mln ZUS oraz 0,116 mln US – w 2031 r.: 0,486 mln ZUS oraz 0,119 mln US – w 2032 r.: 0,496 mln ZUS oraz 0,121 mln US – w 2033 r.: 0,507 mln ZUS oraz 0,124 mln US – w 2034 r.: 0,518 mln ZUS oraz 0,127 mln US – w 2035 r.: 0,530 mln ZUS oraz 0,130 mln US – w 2036 r.: 0,54 1mln ZUS oraz 0,132 mln US Szczegółowe zestawienie wpływów ZUS w kolejnych latach obowiązywania ustawy (począwszy od 2026 roku będącego rokiem „0”) przedstawiono w poniższej tabeli: <table><tr><th></th><th>0</th><th>1</th><th>2</th><th>3</th><th>4</th><th>5</th><th>6</th><th>7</th><th>8</th><th>9</th><th>10</th><th>Łącznie (0-10)</th></tr><tr><td>FUS</td><td>0</td><td>0,308</td><td>0,341</td><td>0,349</td><td>0,357</td><td>0,365</td><td>0,373</td><td>0,381</td><td>0,389</td><td>0,398</td><td>0,407</td><td>3,667</td></tr><tr><td>NFZ</td><td>0</td><td>0,078</td><td>0,086</td><td>0,088</td><td>0,090</td><td>0,092</td><td>0,094</td><td>0,096</td><td>0,098</td><td>0,100</td><td>0,103</td><td>0,925</td></tr><tr><td>FP</td><td>0</td><td>0,010</td><td>0,011</td><td>0,011</td><td>0,012</td><td>0,012</td><td>0,012</td><td>0,012</td><td>0,013</td><td>0,013</td><td>0,013</td><td>0,118</td></tr><tr><td>Fundusz solidarnościowy</td><td>0</td><td>0,015</td><td>0,016</td><td>0,016</td><td>0,017</td><td>0,017</td><td>0,017</td><td>0,018</td><td>0,018</td><td>0,019</td><td>0,019</td><td>0,173</td></tr></table>		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	FUS	0	0,308	0,341	0,349	0,357	0,365	0,373	0,381	0,389	0,398	0,407	3,667	NFZ	0	0,078	0,086	0,088	0,090	0,092	0,094	0,096	0,098	0,100	0,103	0,925	FP	0	0,010	0,011	0,011	0,012	0,012	0,012	0,012	0,013	0,013	0,013	0,118	Fundusz solidarnościowy	0	0,015	0,016	0,016	0,017	0,017	0,017	0,018	0,018	0,019	0,019	0,173
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)																																																						
FUS	0	0,308	0,341	0,349	0,357	0,365	0,373	0,381	0,389	0,398	0,407	3,667																																																						
NFZ	0	0,078	0,086	0,088	0,090	0,092	0,094	0,096	0,098	0,100	0,103	0,925																																																						
FP	0	0,010	0,011	0,011	0,012	0,012	0,012	0,012	0,013	0,013	0,013	0,118																																																						
Fundusz solidarnościowy	0	0,015	0,016	0,016	0,017	0,017	0,017	0,018	0,018	0,019	0,019	0,173																																																						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<u>Uzasadnienie zapotrzebowania na dodatkowe etaty w GIRM</u> Szczególnego podkreślenia wymaga fakt, że wskazane w OSR zwiększenie zatrudnienia w GIRM, przez utworzenie 10 nowych etatów, jest niezbędne do prawidłowej realizacji zadań z zakresu kontroli wykonywania rybołówstwa morskiego nałożonych na Rzeczpospolitą Polską nowymi przepisami Unii Europejskiej. Realizacja tych zadań wymaga zwiększenia potencjału kadrowego GIRM. W obecnych warunkach organizacyjnych nie jest możliwe zapewnienie realizacji obowiązków w sposób rzetelny, terminowy i zgodny z przepisami prawa bez zwiększenia zatrudnienia o minimum 10 etatów. Nowe zadania, które nakładane są projektowaną ustawą na GIRM w związku z nowymi przepisami UE, obejmują m.in.: • realizację procedur związanych z wydawaniem upoważnień do ważenia ryb dla ponad 600 podmiotów prowadzących skup produktów rybnych, • prowadzenie kontroli i inspekcji związanych z planami próbkowania, • prowadzenie rejestru naruszeń przepisów WPR, w tym wpisywanie i przekazywanie danych do KE i państw członkowskich UE,																																																																	

- obsługę aplikacji do połowów rekreacyjnych – „RecFishing” (ponad 60 000 potencjalnych użytkowników) wraz z niezbędnym wsparciem IT,
- potwierdzanie i weryfikację świadectw połowowych przy imporcie i eksporcie,
- weryfikację danych dotyczących pojemności jednostek rybackich,
- obsługę systemów REM, VMS, ERS, AIS (monitorowanie elektroniczne jednostek rybackich), w tym analizę zapisów wideo,
- przyznawanie, zawieszanie i odbieranie statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego (APEO).

Każde z powyższych zadań jest procesem ciągłym, powtarzalnym i czasochłonnym. Ich realizacja wymaga zatrudnienia pełnoetatowych (40 godzin tygodniowo) dedykowanych pracowników posiadających odpowiednie kompetencje (m.in. prawnicze, administracyjne, inspekcyjne oraz techniczne). Brak zapewnienia wskazanego minimum kadrowego skutkować będzie niewykonywaniem nałożonych ustawowo obowiązków, a w konsekwencji ryzykiem sankcji finansowych i utraty wiarygodności Polski wobec instytucji unijnych.

Szczegółowy zakres obowiązków nowych stanowisk:

Pracownicy ds. ważenia ryb (3 etaty, każdy po 40 godzin tygodniowo):

- przyjmowanie i weryfikacja formalna wniosków o wydanie upoważnień,
- prowadzenie postępowań administracyjnych w sprawie wydania, odmowy lub cofnięcia upoważnienia,
- przygotowywanie projektów upoważnień, postanowień i zawiadomień,
- prowadzenie ewidencji podmiotów uprawnionych,
- praca w terenie – regularna weryfikacja mająca na celu porównanie danych zawartych w złożonej dokumentacji z faktycznym stanem na miejscu oraz bieżąca współpraca z inspektorami przy kontrolach podmiotów i planach próbkowania,
- obsługa korespondencji i kontakt z wnioskodawcami,
- sporządzanie sprawozdań i zestawień dla kierownictwa oraz ministerstwa.

W kontrolach związanych z uzyskaniem upoważnienia do ważenia ryb GIRM nie dysponuje precyzyjnymi danymi wynikającymi z dotychczasowej praktyki, gdyż ww. kontrole będą zadaniami nowymi. W związku z powyższym przyjęto następujące szacunkowe dane:

- absolutnym minimum czasu na przygotowanie ww. kontroli jest 0,5 dnia (ocena złożonego wniosku, merytoryczne przygotowanie inspektora, zapoznanie się z dotychczasową działalnością wytypowanego podmiotu, przygotowanie zagadnień do sprawdzenia itp.),
- czynności kontrolne prowadzone na miejscu będą trwały średnio 1 dzień. Obejmą one sprawdzenie dokumentacji, dostępności, rozmieszczenia oraz zasięgu urządzeń lub systemów zapewniających prawidłowe ważenie ryb, w tym systemu monitoringu wizyjnego,
- minimalny czas na przeprowadzenie czynności pokontrolnych to 0,8 dnia. Złożą się na nie czynności o charakterze administracyjno-technicznym, ewidencyjnym, a przede wszystkim sformułowanie i skierowanie zaleceń pokontrolnych, celem uzyskania upoważnienia, analiza wyników kontroli pod kątem zasadności wydania upoważnienia.

Biorąc powyższe pod uwagę, średni czas na przeprowadzenie kontroli związanych z wydawaniem upoważnień do ważenia ryb to 2,3 dnia.

Przyjmując, że liczba dni pracujących w roku wynosi 250, jeden pracownik GIRM będzie w stanie przeprowadzić maksymalnie 41 ww. kontroli rocznie (250 dni pracujących / 6 dni na kontrolę).

Jednocześnie zwraca się uwagę, że przy maksymalnym czasie GIRM jest w stanie obsłużyć rocznie tylko 328 wniosków (109*3 wnioskowane etaty = 328 rozpatrzonych wniosków).

Pracownik ds. rejestru naruszeń WPR (1 etat) – 40 godzin tygodniowo:

- prowadzenie rejestru naruszeń przepisów WPR oraz rejestru kapitanów, którym przyznano punkty za poważne naruszenia przepisów WPR,
- wprowadzanie danych do systemów i ich aktualizacja,
- sporządzanie raportów dla KE i państw członkowskich,
- obsługa korespondencji i zapytań związanych z rejestrem.

Pracownicy ds. aplikacji RecFishing (2 etaty + 1 etat IT – każdy po 40 godzin tygodniowo):

- weryfikacja i zatwierdzanie wniosków użytkowników aplikacji,
- bieżąca obsługa systemu i kontakt z użytkownikami,
- sporządzanie zestawień i raportów z zakresu wykorzystania aplikacji,
- współpraca z inspektorami terenowymi,
- wsparcie użytkowników aplikacji (IT),
- rozwiązywanie problemów technicznych (IT),
- kontakt z dostawcami systemu (IT),
- testowanie aktualizacji i zapewnienie ciągłości działania aplikacji (IT).

Z uwagi na fakt, że GIRM dysponuje obecnie jedynie jednym stanowiskiem specjalisty ds. systemów IT, zapewnienie prawidłowej obsługi i rozwoju aplikacji RecFishing, która obejmuje potencjalnie ponad 60 000 użytkowników, wymaga zatrudnienia dodatkowego informatyka. Wskazane wyżej nowe zadania wykraczają poza możliwości jednej osoby. Dlatego konieczne jest utworzenie dodatkowego etatu specjalisty ds. systemów IT, który będzie:

- wspierał obecnego pracownika w bieżących zadaniach,
- odpowiadał za realizację nowych obowiązków wynikających z obsługi i rozwoju aplikacji RecFishing,
- zapewniał ciągłość działania systemu oraz terminowe reagowanie na zgłoszenia użytkowników.

Pracownik ds. weryfikacji pojemności jednostek (1 etat, 40 godzin tygodniowo):

- praca w terenie polegająca na bieżącej weryfikacji danych dotyczących pojemności statku rybackiego ujętych w poszczególnych dokumentach wydanych na statek rybacki,
- analiza dokumentacji technicznej, prowadzenie weryfikacji zgodnie z przepisami,
- sporządzanie protokołów i opinii technicznych.

Pracownicy ds. systemów REM/VMS/ERS/AIS (2 etaty po 40 godzin tygodniowo):

- analiza zapisów wideo i danych telemetrycznych,
- kontrola zgodności z przepisami,
- sporządzanie raportów i dokumentacji,
- współpraca z inspektorami terenowymi,
- obsługa systemów i archiwizacja materiałów,
- przyznawanie, zawieszanie i odbieranie statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego (APEO),
- prowadzenie ewidencji i archiwum,
- sporządzanie raportów i zestawień.

Projektowana ustawa nakłada szereg nowych zadań na GIRM wynikających z przepisów UE, których realizacja nie będzie możliwa bez zwiększenia zatrudnienia w GIRM o 10 nowych etatów (wg wyliczeń GIRM). W OSR do projektu ustawy szczegółowo uzasadniono zapotrzebowanie na nowe etaty w GIRM, wskazując nowe zadania, które będą realizowane przez GIRM, oraz wymaganą w odniesieniu do poszczególnych zadań minimalną liczbę etatów wnioskowanych przez GIRM. Szczegółowo opisana została czasochłonność etatów dotyczących zadań związanych z kontrolą wazenia ryb. Jak wskazuje GIRM, na obecnym etapie prac nad ustawą oraz biorąc pod uwagę, że wymienione w OSR zadania nie były realizowane dotychczas przez GIRM, nie ma możliwości bardziej szczegółowego przewidzenia czasochłonności zadań dla etatów, o które wnioskuje GIRM (tych niezajmujących się wazeniem), ponieważ brak jest w tym przypadku odniesienia do zakresu obecnie realizowanych zadań. Podkreślenia wymaga fakt, że nowe zadania wymagają obsadzenia dodatkowych stanowisk w GIRM, a liczba wskazanych etatów uwzględnia również zastępowalność pracowników w okresie ich absencji.

Obecnie w GIRM zatrudnionych jest 87 osób, z których 65 jest bezpośrednio zaangażowanych w kontrolę (20 osób stanowi załogę 5 statków inspekcyjnych). Środowisko rybackie wielokrotnie podkreślało niewystarczające zasoby kadrowe Inspekcji Rybołówstwa Morskiego, mając na uwadze długość linii brzegowej, wielkość floty oraz szczegółowe regulacje określające

sposób wykonywania rybołówstwa, których przestrzeganie należy kontrolować. GIRM będzie odpowiadał za kontrolę nie tylko całej floty w szerszym zakresie, ale powierzone zostaną mu nowe obowiązki związane z rejestracją podmiotów skupujących ryby. Zakłada się, że przed rozpoczęciem kontroli fizycznej dokonana zostanie weryfikacja formalna wniosku, na co kontroler przeznaczy od 30 do 60 minut. Zaplanowanie kontroli uwzględniające przygotowanie wcześniej stosownej analizy ryzyka w odniesieniu do grupy kontrolowanych podmiotów, zakres kontroli, listę kontrolną i wzór protokołu z kontroli trwać będzie ok 1,5–3 godzin. Sama kontrola na miejscu, zważywszy jej zakres oraz odległość podmiotu od siedziby inspekcji, potrwa jeden dzień roboczy (dojazd do siedziby podmiotu 1–2 godziny; kontrola w zależności od stopnia przygotowania podmiotu – 3–6 godzin). Zakłada się, że przygotowanie raportu z kontroli, analiza ewentualnych uzupełnień może potrwać do 60 minut. Kontrola zakończona wydaniem decyzji. W związku z liczbą koniecznych do skontrolowania podmiotów wynoszącą 600, kontrole umożliwiające zalegalizowanie podmiotów skupujących łącznie zajmą od 528 do 925 dni roboczych (przy założeniu 8 godzinnej pracy). Zatem kontrole umożliwiające funkcjonowanie podmiotów skupujących na rynku realizowane przez 3 inspektorów zajmą minimalnie 176, maksymalnie 308 dni. Po tym czasie nowe 3 etaty odpowiadać będą za kontrolę następcze upoważnienia podmiotów skupujących i kontrolę ważenia, zaś 6 etatów będzie skupiało się na obsłudze, monitorowaniu i kontroli podmiotów zobowiązanych do korzystania z systemów elektronicznych udostępnionych przez KE. 1 etat odpowiedzialny będzie za kontrolę pojemności jednostek. Czasochłonność takiego etatu jest porównywalna do pracy inspektora ds. ważenia i rejestracji podmiotów skupujących.

Co do czasochłonności etatu odpowiadającego za poważne naruszenia zakłada się, że taki etat będzie dokonywał wpisu naruszeń do prowadzonego rejestru. Zakłada się, że początkowo wpis do rejestru naruszeń trwać będzie od 30 do 45 minut – dla przypadku oczywistego oraz 1,5–2 godziny w sytuacji uzyskania dodatkowych wyjaśnień. Zatem etat będzie miesięcznie dokonywał wpisu ok. 160 prostych rekordów, zaś w przypadku naruszeń bardziej skomplikowanych takich wniosków będzie ok. 80.

Rozwój systemów informatycznych oraz odchodzenie na poziomie UE od analogowej formy raportowania stwarza konieczność zatrudnienia dodatkowych pracowników, w tym specjalisty IT do wdrożenia oraz obsługi takich systemów. Początkowa obsługa aplikacji RecFishing wymagała będzie dokonania procesu rejestracji wszystkich użytkowników prowadzących rekreacyjny połów ryb – szacunkowo ok. 60 tys. Przewiduje się, że czasochłonność takiego zadania ze względu na liczebność użytkowników będzie odpowiadała pracy 2 etatów w pełnym wymiarze. Zakłada się, że etaty ds. obsługi aplikacji RecFishing będą obsługiwały podmioty wykonujące rybołówstwo rekreacyjne przez około 5 min/podmiot. Początkowo czas pracy dedykowany będzie weryfikacji wniosków użytkowników i ich zatwierdzaniu oraz asyście przy dokonywaniu wpisów do aplikacji. Przy założeniu, że wszystkie podmioty wykonujące rybołówstwo rekreacyjne będą rejestrowały się w tym samym czasie, to taka rejestracja przy zaangażowaniu 2 etatów i założeniu obsługi 160–200 zgłoszeń miesięcznie zajmie od 5 do 8 miesięcy. Po okresie rejestracji etaty te będą weryfikowały dane z aplikacji, współpracowały w inspektorami dokonującymi kontroli fizycznej w terenie oraz raportowały ilości i gatunki złowionych ryb w celu sporządzenia analizy ryzyka dla przyszłych kontroli. Wsparciem dla tych dwóch etatów, jak również etatu dedykowanemu rejestrowi naruszeń, będzie etat ds. IT. Jego rolą będzie zapewnienie ciągłego działania i pełnej operacyjności aplikacji RecFishing, systemu ERS, VMS, REM oraz AIS, a w przypadku usprawiedliwionej nieobecności etatu ds. systemów etat ten będzie też wykonywał jego zadania w czasie nieobecności.

Etaty ds. systemów będą śledziły i analizowały alerty pojawiające się w systemach. Zakłada się, że wstępna weryfikacja alertów potrwa ok 10 min/1 zdarzenie. Analiza przypadku trwać będzie około 2 godzin, w wyniku czego powstanie raport. Zatem takie dwa etaty będą w stanie tygodniowo dokonać około 20 analiz zraportowanych do kontrolerów terenowych zidentyfikowanych ok. 400 alertów.

Dodatkowe informacje i wyjaśnienia:

W uzupełnieniu powyższych informacji – w odniesieniu do nakładanych na GIRM zadań w zakresie kontroli ważenia ryb – należy wskazać, że konieczność realizacji tych zadań wynika nie tylko z przepisów rozporządzenia 2023/2842, ale również z licznych zastrzeżeń Komisji Europejskiej do przyjętego przez Polskę systemu ważenia, rejestrowania i raportowania połowów ryb, wyrażonych w raporcie z audytu przeprowadzonego przez KE w kwietniu 2022 r.

W szczególności Komisja Europejska stwierdziła, że w Polsce nie wdrożono niezbędnych środków w celu ograniczenia ryzyka związanego z błędnym raportowaniem składu gatunkowego połowów oraz wagi poszczególnych gatunków ryb, a stosowane w Polsce praktyki dotyczące ważenia ryb są często niezgodne z przepisami UE i powodują, że ilości ryb rejestrowane w dokumentacji wyładunkowej są niedokładne. W konsekwencji prawidłowe rozliczanie zużycia przyznawanych Polsce corocznie kwot połowowych poszczególnych gatunków ryb nie jest możliwe. W związku z powyższym Komisja Europejska zobowiązała Polskę do podjęcia natychmiastowych działań naprawczych, które zapewnią prawidłowe ważenie, rejestrowanie i raportowanie połowów. Realizacja przedmiotowych zadań w oparciu o obecnie posiadane przez GIRM zasoby kadrowe jest niemożliwa z uwagi na istniejące obciążenie GIRM licznymi zadaniami, w tym w szczególności zadaniami przekazanymi GIRM na mocy zmiany ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, wprowadzonej przepisami ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem europejskiego funduszu morskiego, rybackiego i akwakultury na lata 2021–2027. **Przedmiotowa zmiana rozszerzyła w 2023 r. zakres zadań GIRM (bez jednoczesnego zwiększenia zatrudnienia)** o czynności związane z potwierdzaniem świadectw połowowych wymaganych przy imporcie produktów rybnych pochodzących z państw trzecich drogą lądową oraz lotniczą, a także weryfikacją i zatwierdzaniem świadectw połowowych dla eksporterów ryb z połowów polskich jednostek. Praktyka funkcjonowania tych przepisów wykazała, że skala realizowanych przez GIRM czynności znacznie przekroczyła pierwotne założenia i przykładowo w 2024 r. inspektorzy rybołówstwa morskiego potwierdzili/zweryfikowali i zatwierdzili łącznie około 3000 świadectw połowowych. Zadania te są obecnie realizowane w całości przez istniejące zasoby kadrowe GIRM, co w sposób istotny obciąża personel i uniemożliwia przyjmowanie kolejnych obowiązków bez adekwatnego wzmocnienia kadrowego. Należy w tym miejscu również podkreślić, że realizacja zadań dotyczących kontroli ważenia ryb wiąże się z koniecznością wydawania upoważnień do ważenia ryb dla ponad 600 podmiotów prowadzących skup produktów rybnych. Planowany zakres czynności wynikających z procedury wydawania upoważnień do ważenia ryb (których ważność będzie obowiązywać przez 2 lata lub do momentu stwierdzenia nieprawidłowości), a także z późniejszej weryfikacji stanu faktycznego, będzie bardzo szeroki z uwagi na wieloetapowy proces kontroli obejmujący: złożenie wniosku przez przedsiębiorcę do GIRM w odpowiedniej formie, weryfikację danych zawartych we wniosku z informacjami dostępnymi w systemach informatycznych, sprawdzenie wniosku pod względem formalnym oraz pod kątem zgodności z przepisami dotyczącymi wydawania upoważnień do ważenia ryb, przeprowadzenie kontroli w miejscu wskazanym jako lokalizacja ważenia, sporządzenie dokumentacji związanej z wydaniem upoważnienia do ważenia ryb, wydanie tego upoważnienia. Ponadto należy uwzględnić konieczność ponownego wydawania upoważnienia do ważenia ryb w przypadku m.in. modernizacji infrastruktury ważącej, zmiany lokalizacji ważenia, zmiany rozmieszczenia elementów systemu monitoringu wizyjnego, doposażenia lub wymiany urządzeń wagowych. W okresie ważności wydanych upoważnień do ważenia ryb planowane jest prowadzenie inspekcji terenowych, których celem będzie porównanie danych zawartych w złożonej dokumentacji z faktycznym stanem na miejscu. W związku z powyższym nastąpi wzrost liczby zadań realizowanych przez inspektorów terenowych, którzy muszą posiadać odpowiednie kwalifikacje oraz zostać wyposażeni w niezbędne narzędzia umożliwiające skuteczne przeprowadzanie kontroli.

Przy określaniu zapotrzebowania kadrowego uwzględniono również obowiązki realizowane obecnie przez inne komórki organizacyjne wykonujące działania inspekcyjne niezwiązane bezpośrednio z kontrolą jednostek rybackich wyładujących świeżą rybę w portach krajowych. Dotyczy to w szczególności działań związanych z przeciwdziałaniem nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (IUU). Zapewnienie ciągłości realizacji tych zadań, ze względu na ich wpływ na działalność gospodarczą podmiotów objętych nadzorem, jest kluczowe dla uniknięcia generowania dodatkowych kosztów po stronie przedsiębiorców.

Dodatkowo, należy wyjaśnić, że w związku z planowanym nałożeniem na GIRM wyżej wskazanych nowych zadań wynikających z przepisów UE, na obecnym etapie nie jest możliwe precyzyjne określenie pełnego zapotrzebowania czasowego oraz kadrowego niezbędnego do ich realizacji. Na podstawie analizy dotychczasowych doświadczeń GIRM w realizacji zadań o zbliżonym charakterze oraz przy uwzględnieniu obecnego maksymalnego obciążenia kadrowego jednoznacznie stwierdzono, że wykonywanie nowych obowiązków w sposób rzetelny, terminowy i zgodny z wymogami prawa nie będzie możliwe bez zwiększenia limitu

		zatrudnienia o co najmniej 10 dodatkowych etatów. Niezapewnienie wskazanego minimum kadrowego skutkować będzie brakiem możliwości wykonania nałożonych przepisami nowych zadań, co w konsekwencji może prowadzić do niewywiązywania się GIRM z ustawowych obowiązków. W urzędzie obsługującym GIRM obecnie zatrudnione są 82 osoby, a zakres działania jednostki obejmuje całe wybrzeże od Świnoujścia po Frombork. Wymienione wyżej dodatkowe obowiązki będą pracochłonne i konieczne będzie stworzenie stanowisk z zakresem obowiązków odpowiadającym stricte tym zadaniom.						
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Bez wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowana regulacja przyczyni się do ułatwienia raportowania połowów i wyładunków przez statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 m (z uwagi na odejście od papierowych dzienników połowowych na rzecz raportowania elektronicznego). Ponadto projektowana regulacja przyczyni się do ułatwienia raportowania operacji sprzedaży lub przejęcia produktów rybołówstwa z uwagi na proponowane wprowadzenie elektronicznego raportowania operacji sprzedaży lub przejęcia przez wszystkich przedsiębiorców skupujących produkty rybołówstwa z jednoczesnym uchyleniem obowiązku raportowania w postaci papierowej. Dodatkowo projekt wprowadza przepisy regulujące przeprowadzanie ważenia ryb wyładowywanych w polskich portach rybackich, w tym ważenia z wykorzystaniem prób wagowych ryb, co docelowo wpłynie na możliwość skorzystania przez polskie statki rybackie, wyładowujące ryby w stanie nieposortowanym, z przewidzianego przepisami UE odstępstwa od podstawowej zasady obliczania dozwolonego marginesu tolerancji w szacowaniu połowów zatrzymanych na burcie statku rybackiego. Możliwość korzystania z przedmiotowego odstępstwa ułatwi kapitanom statków rybackich prowadzących wyładunki niesortowane wywiązywanie się z obowiązku dokładnego szacowania połowów ryb.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowana regulacja wprowadza obowiązek rejestracji osób fizycznych w aplikacji do połowów rekreacyjnych oraz obowiązek raportowania, przez osoby fizyczne, danych o połowach rekreacyjnych w ww. aplikacji.						
	osoby z niepełnosprawnościami oraz osoby starsze	Bez wpływu.						
Niemierzalne	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Bez wpływu.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana ustawa wprowadza szereg wymogów, które będą generowały koszty dla sektora mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, a także, w niewielkim stopniu, dla obywateli: – projekt zobowiązuje określonych armatorów statków rybackich do instalowania na pokładzie statków systemów elektronicznych służących kontroli rybołówstwa, w tym systemu do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika statku rybackiego, systemu zdalnego monitorowania elektronicznego (systemu REM), systemu do monitorowania ruchu statku rybackiego, systemu do elektronicznego raportowania działalności połowowej. Co do zasady obowiązki instalacji ww. systemów wejdzie w życie z dniem 10 stycznia 2028 r., a więc po przyjęciu przez Komisję Europejską szczegółowych przepisów dotyczących specyfikacji technicznej przedmiotowych systemów. Z uwagi na brak pełnej informacji w zakresie wymogów technicznych, jakim powinny odpowiadać wymagane systemy, obecnie nie jest możliwe określenie kosztów ich instalacji. Należy jednak wskazać, że w ramach Priorytetu 1 objętego programem Fundusze Europejskie dla Rybactwa na lata 2021–2027 przewidziana została możliwość przyznania pomocy dla armatora statku rybackiego, przy użyciu którego jest wykonywane rybołówstwo komercyjne, na zakup, instalację lub modernizację na statkach rybackich niezbędnych elementów systemów śledzenia statków rybackich, elektronicznego raportowania, elektronicznych systemów zdalnego monitorowania, urządzeń do pomiaru ciągłego i rejestracji mocy napędowej silnika lub usług telekomunikacyjnych. Pomoc na realizację ww. operacji przyznawana jest w formie zwrotu poniesionych kosztów kwalifikowalnych w wysokości do 85 % tych kosztów, – projekt wprowadza nowe regulacje dotyczące ważenia ryb, stosownie do których podmioty ważące ryby (przedsiębiorca, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego lub armator statku rybackiego) zainteresowane korzystaniem z przewidzianych prawem UE odstępstw od podstawowej zasady ważenia ryb będą zobowiązane posiadać wymaganą infrastrukturę techniczną i urządzenia zapewniające prawidłowe ważenie tych ryb. Z posiadanych informacji wynika, że podmioty dokonujące ważenia ryb już w chwili obecnej dysponują częścią wymaganej infrastruktury technicznej. Brak jest jednak szczegółowych danych nt. kosztów niezbędnych do poniesienia w celu pełnego dostosowania się do projektowanych wymagań. Ponadto należy wskazać, że w ramach Priorytetu 1 programu Fundusze Europejskie dla Rybactwa na lata 2021–2027 została przewidziana możliwość przyznania pomocy dla armatora statku rybackiego, a także dla przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (tj. skupującego produkty rybołówstwa), na zakup, instalację, rozbudowę lub utrzymanie sprzętu komputerowego, oprogramowania, urządzeń lub innych elementów zapewniających prawidłowość ważenia produktów rybołówstwa lub umożliwiających wdrożenie systemu identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury. Pomoc na realizację ww. operacji przyznawana jest w formie zwrotu poniesionych kosztów kwalifikowalnych w wysokości do 85 % tych kosztów. Nabór wniosków o dofinansowanie na ww. przedsięwzięcia został przeprowadzony w dniach 1–15 października 2024 r., – projekt nakłada na osoby fizyczne prowadzące połowy rekreacyjne obowiązek zarejestrowania się w aplikacji elektronicznej do raportowania tych połowów. Aplikacja zostanie opracowana przez Komisję Europejską i udostępniona państwom członkowskim UE. Tym niemniej korzystanie z tej aplikacji przez osoby fizyczne będzie wiązało się z ewentualnymi kosztami zakupu urządzenia mobilnego do jej zainstalowania (smartfonu) oraz internetu umożliwiającego elektroniczne raportowanie (przesyłanie) danych o połowach rekreacyjnych. Zakłada się jednak, że koszty te będą niewielkie z uwagi na powszechność posiadanych przez obywateli telefonów z abonamentem uwzględniającym pakiet transmisji danych, – projektowana regulacja nakłada na armatora statku rybackiego obowiązek dostosowania, w określonych przypadkach, mocy silnika statku rybackiego lub pojemności statku rybackiego do wartości wskazanej w licencji połowowej wydanej na ten statek. Armator statku rybackiego będzie zatem ponosił koszty takiego dostosowania. Należy jednak wyjaśnić, że dostosowanie mocy silnika lub pojemności statku rybackiego do wartości wskazanej w licencji będzie przeprowadzane tylko wówczas, gdy GIRM wykryje niezgodność mocy silnika statku rybackiego lub pojemności tego statku z wartościami wpisanymi do licencji połowowej wydanej na ten statek. Z tego też względu, na chwilę obecną, brak jest informacji pozwalających oszacować ewentualne koszty ww. dostosowania mocy silnika lub pojemności statku rybackiego,
--	---

	– projektowana regulacja wprowadza kary pieniężne za naruszenia związane z nieprzestrzeganiem nowo wprowadzanych obowiązków. Ogólne widełki kar pieniężnych zostaną określone w projektowanej ustawie, natomiast szczegółowe wysokości kar za poszczególne rodzaje naruszeń określone zostaną w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw rybołówstwa. Z uwagi na fakt, że będą to nowe kary za naruszenia nowych obowiązków ujętych w projektowanej regulacji, brak jest na chwilę obecną informacji pozwalających oszacować ewentualne koszty z tytułu kar dla armatorów, kapitanów statków rybackich i skupujących produkty rybołówstwa.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu.

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

☐ tak

☒ nie

☐ nie dotyczy

☒ zmniejszenie liczby dokumentów

☒ zmniejszenie liczby procedur

☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy

☐ inne:

☒ zwiększenie liczby dokumentów

☒ zwiększenie liczby procedur

☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy

☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

☒ tak

☐ nie

☐ nie dotyczy

Komentarz:

Należy wskazać, że projektowana ustawa wprowadza szereg nowych obowiązków dla podmiotów z branży rybołówstwa morskiego oraz dla organów administracji rybołówstwa morskiego i w tym zakresie przyczyni się do zwiększenia liczby stosowanych procedur i wydawanych w ich następstwie dokumentów. Dotyczy to w szczególności konieczności:

- sporządzania w postaci elektronicznej dokumentacji połowowej, wyładunkowej i przeładunkowej przez statki rybackie o długości całkowitej mniejszej niż 12 m,
- przekazywania uprzednich powiadomień o wyładunku lub przeładunku poza wodami UE,
- posiadania urządzenia do monitorowania ruchu statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m,
- instalowania na określonych kategoriach statków rybackich systemu REM oraz urządzeń do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, a także udostępniania GIRM danych z tych systemów lub urządzeń,
- uzyskiwania upoważnienia do ważenia ryb oraz gromadzenia, uzgadniania z GIRM i przechowywania dokumentacji związanej z prawidłowym ważeniem ryb,
- przeprowadzania przez GIRM weryfikacji mocy silnika statku rybackiego oraz weryfikacji pojemności statku rybackiego,
- dostosowania przez armatora statku rybackiego mocy silnika statku rybackiego oraz pojemności statku rybackiego do wartości wskazanej w licencji połowowej wydanej na ten statek oraz przekazywania do GRM dokumentów potwierdzających przeprowadzenie ww. dostosowania,
- rejestrowania się osób fizycznych prowadzących połowy rekreacyjne w aplikacji do połowów rekreacyjnych, zapisywania i raportowania przez osoby fizyczne, za pomocą ww. aplikacji, danych o takich połowach, a także przesyłania zagregowanych danych przez GIRM do Komisji Europejskiej,
- prowadzenia przez GIRM rejestru kapitanów, którym przyznano punkty za poważne naruszenia przepisów WPR, oraz zapewnienia wymiany informacji między GIRM a innymi państwami członkowskimi UE oraz Komisją Europejską w przypadku przyznania przez GIRM punktów za poważne naruszenia przepisów WPR kapitanowi, który nie jest obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej.

Jednocześnie, jak wcześniej wspomniano, projektowana ustawa przewiduje wprowadzenie rozwiązań elektronicznych dla statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 m w zakresie raportowania połowów, wyładunków i przeładunków ryb, co przyczyni się do zmniejszenia liczby sporządzanych przez kapitanów statków rybackich i następnie gromadzonych przez organy administracji rybołówstwa morskiego dokumentów połowowych, wyładunkowych i przeładunkowych w postaci papierowej. W ramach projektowanej regulacji przewiduje się również uchylenie obowiązku sporządzania w postaci papierowej, przez przedsiębiorców skupujących produkty rybołówstwa,

dokumentów sprzedaży lub deklaracji przejścia produktów rybołówstwa i pozostawienie obowiązku sporządzania ww. dokumentów i deklaracji jedynie w postaci elektronicznej.

Należy również wyjaśnić, że implementując prawo UE za pomocą projektowanej ustawy dążono do nakładania wyłącznie obowiązków administracyjnych niezbędnych do osiągnięcia celów implementowanych przepisów. Ze względu na cel projektowanej ustawy, jakim jest implementacja przepisów UE, przy opracowaniu projektu ustawy brak jest możliwości proporcjonalnego ograniczania obowiązków administracyjnych wobec przedsiębiorców wykonujących rybołówstwo komercyjne oraz prowadzących skup produktów rybołówstwa.

9. Wpływ na rynek pracy.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy, w szczególności poprzez zwiększenie możliwości zatrudnienia w urzędzie obsługującym GIRM. Ponadto wymagane projektowanymi przepisami inwestycje technologiczne na statkach rybackich oraz w portach wyładunkowych przyczynią się do wzrostu wydajności pracy w sektorze rybołówstwa morskiego oraz do wzrostu zatrudnienia w jego otoczeniu biznesowym.

10 Wpływ na pozostałe obszary.

☒ środowisko naturalne	☐ demografia	☒ informatyzacja
☒ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☒ sądy powszechne, sądy administracyjne i sądy wojskowe	☐ inne:	

Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na szereg obszarów. Wdrażane przepisy UE z zakresu kontroli rybołówstwa przyczynią się do skuteczniejszej ochrony żywych zasobów morza, zwłaszcza przez zapobieganie nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom, w tym poprzez odstraszanie potencjalnych sprawców naruszeń przepisów WPR od popełniania tych naruszeń z uwagi na nakładane kary pieniężne i punkty za poważne naruszenia przepisów WPR. W dłuższej perspektywie przyczyni się to do poprawy stanu zasobów morskich. Inwestycje technologiczne na statkach rybackich oraz w portach rybackich przyczynią się do rozwoju regionów nadmorskich. W zakresie informatyzacji projektowana ustawa wprowadza prowadzenie: – elektronicznego rejestru kapitanów statków rybackich, którym przyznano punkty za poważne naruszenia przepisów Wspólnej Polityki Rybołówstwa, – elektronicznego dziennika połowowego przez statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 m, – elektronicznego monitorowania ruchu statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 m, – zdalnego monitorowania elektronicznego REM, – elektronicznego pomiaru i zapisu mocy silnika statku rybackiego, – elektronicznego rejestru ważenia, – elektronicznej rejestracji osób fizycznych wykonujących rybołówstwo rekreacyjne oraz elektronicznego raportowania danych o połowach rekreacyjnych. Ponadto projektowane regulacje mogą przyczynić się do zwiększenia nakładu pracy w sądach administracyjnych, ponieważ podmioty niezadowolone z decyzji wydanych na podstawie projektowanej ustawy będą miały prawo skargi do sądu administracyjnego oraz skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego.
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego.

Rozwiązanie problemu wskazanego w pkt 1 nastąpi wraz z wejściem w życie projektowanej ustawy.

Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) przepisów regulujących elektroniczne raportowanie działalności połowowej, wyładunkowej i przeładunkowej przez statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 m, zdalne monitorowanie elektroniczne statków rybackich z wykorzystaniem systemu REM, instalowanie urządzeń z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika statku rybackiego, przeprowadzanie weryfikacji dotyczących mocy silnika i pojemności statku rybackiego, które wejdą w życie z dniem 10 stycznia 2028 r.;
- 2) przepisów dotyczących identyfikowalności produktów rybołówstwa, które w odniesieniu do wymogów dotyczących

identyfikowalności partii i składu partii produktów rybołówstwa i akwakultury objętych pozycjami 1604 i 1605 działu 16 Nomenklatury scalonej oraz objętych podpozycją 1212 21 działu 12 Nomenklatury scalonej, w tym stosowania systemów cyfrowych, wejdą w życie z dniem 10 stycznia 2029 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Przy założeniu, że efektem projektu miałyby być sprawne wdrożenie do prawa krajowego przepisów rozporządzenia 2023/2842, miernikami mogą być:

- liczba wydanych upoważnień do ważenia ryb,
- liczba statków rybackich z zainstalowanym systemem REM,
- liczba statków rybackich z zainstalowanym systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika,
- liczba statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 m z wprowadzonym elektronicznym raportowaniem działalności połowowej,
- liczba statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 m z wprowadzonym elektronicznym monitorowaniem ruchu,
- liczba stwierdzonych poważnych naruszeń przepisów WPR i podmiotów, którym z tego tytułu przyznano punkty karne,
- liczba osób fizycznych prowadzących połowy rekreacyjne zarejestrowanych w aplikacji elektronicznej,
- łączna wysokość nałożonych kar pieniężnych.

Efekty stosowania przepisów projektowanej ustawy powinny dać wymierne wyniki i być widoczne w ciągu 3 lat od wejścia przepisów w życie.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.).

Załącznik do OSR.

Założenia w zakresie kosztów projektowanej ustawy wraz ze szczegółowymi wyliczeniami dla 10 etatów

1. Koszty zatrudnienia finansowane z budżetu państwa - paragrafy z 4-tą cyfrą 0

			0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Lp		Nazwa	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	Rok 2035	Rok 2036
		Wynagrodzenia 402(0)		12 mies.	12 mies.	12 mies.	12 mies.	12 mies.	12 mies.	12 mies.	12 mies.	12 mies.	12 mies.
1		Wynagrodzenie zasadnicze		812 292,00	831 787,01	851 749,90	870 488,39	889 639,14	909 211,20	929 213,85	949 656,55	970 548,99	991 901,07
2		Stażowe	20%	-	162 483,60	166 383,21	170 376,40	174 124,68	177 955,43	181 870,45	185 871,60	189 960,77	194 139,91
3		fundusz nagród	3%	-	29 274,00	29 976,58	30 696,01	31 371,33	32 061,50	32 766,85	33 487,72	34 224,45	34 977,39
4		DWR	8,50%	-	-	82 855,93	84 844,47	86 711,05	88 618,69	90 568,31	92 560,81	94 597,15	96 678,28
5		ZUS (pracodawca)	17,00%	-	170 688,43	188 870,46	193 403,35	197 658,22	202 006,71	206 450,85	210 992,77	215 634,61	220 378,57
7		FP (1%) + FS (1,45%)	2,45%	-	24 599,22	27 219,57	27 872,84	28 486,04	29 112,74	29 753,22	30 407,79	31 076,76	31 760,45
8		PPK	1,50%	-	15 060,74	16 665,04	17 065,00	17 440,43	17 824,12	18 216,25	18 617,01	19 026,58	19 445,17
9		ZFŚS		-	29 432,30	30 138,68	30 862,00	31 540,97	32 234,87	32 944,04	33 668,80	34 409,52	35 166,53
		Fundusz plac		-	1 004 049,60	1 111 002,72	1 137 666,79	1 162 695,45	1 188 274,75	1 214 416,80	1 241 133,97	1 268 438,92	1 296 344,57
		Pochodne + PPK + ZFŚS		-	239 780,69	262 893,75	269 203,20	275 125,67	281 178,43	287 364,36	293 686,37	300 147,47	306 750,72
		RAZEM KOSZTY BP (0)		-	1 243 830,29	1 373 896,47	1 406 869,98	1 437 821,12	1 469 453,18	1 501 781,16	1 534 820,34	1 568 586,39	1 603 095,29
		SUMA mln zł		-	1,244	1,374	1,407	1,438	1,469	1,502	1,535	1,569	1,603

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA

projektu ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego (UC119)

Zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) przedmiotowy projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W trybie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt został przekazany do konsultacji publicznych i opiniowania (z terminem 21 dni na zgłaszanie uwag) do podmiotów wyszczególnionych w pkt 5 Oceny Skutków Regulacji, w których zgłoszono następujące uwagi.

Lp.	Jedn. red.	Zgłaszający uwagę	Treść uwagi (zachowano oryginalną treść)	Stanowisko Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
1	Rozdział 5 oraz art. 107 obecnie obowiązującej ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim	Główny Inspektorat Rybołówstwa Morskiego	Główny Inspektorat Rybołówstwa Morskiego z siedzibą w Słupsku zgłasza następujące uwagi do projektu <i>ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz niektórych innych ustaw:</i> 1. Wnioskujemy aby w <i>ustawie o rybołówstwie morskim</i> , w Rozdziale 5 <i>Specjalne zezwolenia połowowe</i> , dodać zapis o treści: „W czasie wykonywania rybołówstwa komercyjnego dokument specjalnego zezwolenia połowowego albo jego duplikat lub ich kopia poświadczona przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego za zgodność z oryginałem znajduje się na statku rybackim, na który zostały wydane”. Uzasadnienie: Obecnie nie ma obowiązku posiadania na statku rybackim prowadzącym połowy komercyjne dokumentu specjalnego zezwolenia połowowego ani jego kopii. W trakcie przeprowadzania inspekcji statku rybackiego na łowisku, inspektorzy rybołówstwa morskiego nie są w stanie ustalić czy dany statek	Uwaga nieuwzględniona - uwaga wykracza poza zakres projektowanej ustawy.

			proceedzi połowy zgodnie z warunkami zawartymi w specjalnym zezwoleniu połowowym (np. przydzielone kwoty połowowe poszczególnych gatunków organizmów morskich), ani czy taki dokument został wydany dla tego statku. 2.Wnioskujemy aby w art.107 ust.1 ustawy o rybołówstwie morskim uchylić w całości punkt 6a). Uzasadnienie: Organ Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego wraz z obsługującym go urzędem nie posiada zasobów kadrowych oraz materialnych do realizacji zadań związanych z zapobieganiem wprowadzaniu do środowiska i przeciwdziałaniem rozprzestrzenianiu się w środowisku inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii, inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Polski oraz inwazyjnych gatunków obcych prawdopodobnie spełniających kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii, w zakresie określonym w ustawie z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych. Przepis ten w praktyce pozostaje martwy.	
2	Art. 1 pkt 19-23, pkt 26 projektu	Stowarzyszenie Innowacji Rybactwa i Akwakultury	Uwagi koncentrują się na najistotniejszych naszym zdaniem aspektach projektu UC119, w tym: • braku proaktywnego podejścia administracji i konieczności wdrożenia okresowych audytów wewnętrznych, • przerzuceniu kosztów i obowiązków na operatorów bez zapewnienia adekwatnych mechanizmów wsparcia, • ryzyku nadregulacji w zakresie REM i CCTV, • braku mechanizmów ewaluacji skuteczności reformy, • ograniczonym dialogu z sektorem rybackim oraz potrzebie jego stałej instytucjonalizacji,	Uwagi w zakresie ryzyka nadregulacji w zakresie REM i CCTV uwzględnione. Projekt został odpowiednio przepracowany w tym zakresie. W pozostałym zakresie uwagi nieuwzględnione, za względu na poniższe: - Minister właściwy do spraw rybołówstwa sprawuje nadzór nad Głównym Inspektorem Rybołówstwa Morskiego, w związku z czym już obecnie dysponuje mechanizmami inicjowania przeglądu i zmian w zakresie działalności statutowej GIRM. Obowiązek przeprowadzania kontroli w GIRM wynika z przepisów odrębnych, - koszty wdrożenia poszczególnych systemów wprowadzanych projektowaną ustawą przez armatorów statków rybackich i przedsiębiorców skupujących produkty rybołówstwa kwalifikują się do dofinansowania ze środków Programu

		• konieczności zapewnienia spójności nowych przepisów z politykami i programami finansowymi UE i krajowymi. Szczegółowe uwagi oraz rekomendacje przedstawia poniższe zestawienie: • Brak mechanizmów nadzoru wewnętrznego nad GIRM. Projekt ustawy nie przewiduje stałego audytu lub okresowej oceny skuteczności systemu kontroli rybołówstwa. Propozycja zmiany: Wprowadzić obowiązek przeprowadzania audytu wewnętrznego GIRM oraz corocznego raportowania do ministra o efektywności systemu. Uzasadnienie: Zapewni to bieżącą kontrolę jakości pracy Inspektoratu i ograniczy ryzyko ponownej interwencji KE. • Reaktywne podejście administracji wobec zaleceń KE. Zmiany mają charakter naprawczy, a nie prewencyjny. Propozycja zmiany: Wzmocnić funkcję Departamentu Rybołówstwa jako jednostki inicjującej przeglądy i zmiany systemowe, niezależnie od zaleceń KE. Uzasadnienie: Zwiększy to autonomię krajowej administracji i pozwoli działać wyprzedzająco. • Przerzucenie kosztów i obowiązków na operatorów (rybaków, przedsiębiorców). Projekt nakłada kosztowne obowiązki (REM, CCTV, ważenie, raportowanie), nie przewidując odpowiednich mechanizmów kompensacyjnych. Propozycja zmiany:	Fundusze Europejskie dla Rybactwa na lata 2021-2027 zgodnie z § 26 - 27 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 września 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i wypłaty pomocy finansowej na realizację operacji w ramach Priorytetu 1. Wspieranie zrównoważonego rybołówstwa oraz odbudowy i ochrony żywych zasobów wodnych objętego programem Fundusze Europejskie dla Rybactwa na lata 2021-2027 oraz wysokości tej pomocy, - wymogi kwalifikacyjne dla inspektorów rybołówstwa morskiego wynikają z przepisów unijnych oraz przepisów o służbie cywilnej, - mechanizm ewaluacji wdrożenia przepisów projektowanej ustawy został przewidziany w Ocenie Skutków Regulacji, brak potrzeby regulowania mechanizmu ewaluacji przepisami projektowanej ustawy, - dialog z sektorem rybackim prowadzony jest na bieżąco i nie wymaga regulowania przepisami projektowanej ustawy.
--	--	--	--

			Wprowadzić okresy przejściowe, system dofinansowań i katalog kosztów kwalifikowalnych. Uzasadnienie: Zmniejszy to ryzyko ekonomiczne i społeczne dla sektora oraz poprawi akceptację regulacji. • Brak szczegółowych wymogów kwalifikacyjnych i językowych dla inspektorów. Projekt nie określa minimalnych kwalifikacji, w tym znajomości języków obcych i obsługi systemów REM/VMS/ERS. Propozycja zmiany: Dodać delegację ustawową do określenia minimalnych standardów kwalifikacji i szkoleń w rozporządzeniu wykonawczym. Uzasadnienie: Zwiększy to zgodność z art. 109 rozporządzenia 2023/2842 i umożliwi wdrożenie przyszłych aktów delegowanych KE. • Ryzyko nadregulacji - rozszerzenie REM i CCTV. Rozwiązania krajowe wykraczają poza wymogi UE i mogą obniżać konkurencyjność sektora. Propozycja zmiany: Ograniczyć stosowanie REM do jednostek powyżej 18 m lub wprowadzić pilotaż REM dla mniejszych jednostek z okresem testowym. Uzasadnienie: Umożliwi to weryfikację skuteczności i proporcjonalności regulacji przed jej pełnym wdrożeniem. • Brak mechanizmu ewaluacji skutków wdrożenia ustawy. Brak przepisów zobowiązujących do oceny efektywności reformy po jej wejściu w życie. Propozycja zmiany:	
--	--	--	--	--

			Dodać obowiązek przedstawienia przez GIRM okresowego raportu ewaluacyjnych, np. do 2027 r. Uzasadnienie: Pozwoli ocenić rzeczywiste skutki regulacji i ewentualnie skorygować przepisy. • Ograniczony dialog z sektorem rybackim. Projekt nie przewiduje stałego mechanizmu konsultacji z branżą w zakresie wdrażania REM, CCTV i ERS. Propozycja zmiany: Utworzyć Radę Konsultacyjną ds. Kontroli Rybołówstwa przy ministrze właściwym ds. rybołówstwa. Uzasadnienie: Zapewni to ciągły dialog i współodpowiedzialność sektora za wdrożenie reformy. • Brak powiązania reformy z politykami finansowymi i morskimi. Propozycje prawne nie są skoordynowane z programami finansowania np. polityka morska RP. Propozycja zmiany: Zapewnić powiązanie przepisów z programami finansowania inwestycji w systemy kontroli. Uzasadnienie: Wzmocni to efektywność wdrożenia i spójność polityki rybackiej.	
--	--	--	--	--

3	Art. 1 pkt 19, pkt 26, pkt 49 projektu	Zrzeszenie Rybaków Zalewu Wiślanego	Z prowadzenia elektronicznego dziennika połowowego winny być zwolnione łodzie do 12 m, które prowadzą połowy na jednostkach odkrytopokładowych albowiem ze względu na często występujące trudne warunki atmosferyczne takie jak (deszcz, wiatr, wilgoć) sprawiają, że jest to niewykonalne i trudnym jest aby takowy dziennik miał być prowadzony. - co do wysokości kar (art. 126) w planowanych regulacjach uzależniono wysokość kary od wysokości połowów. Należałoby rozważyć, czy lepszym rozwiązaniem byłoby określenie widełek wysokości tej kary, albowiem nie zawsze wysokość udokumentowanego przyłowu będzie adekwatna do naruszenia i może spowodować iluzoryczność sankcji. - w rozdziale 7b (Ważenie produktów rybołówstwa) dotyczących wydawania upoważnień przez GIRM należy zwrócić uwagę na to, że to rybak za każdym razem będzie ponosił koszt za dokonanie legalizacji wagi, którego wysokość będzie zależeć od jej typu i klasy nośności i wahać się może od kilkudziesięciu do kilkuset złotych. Wiemy, że legalizacja wagi jest ważna przez okres 2 lat w przypadku nowej lub przez 25 miesięcy przy legalizacji ponownej. To kolejny cykliczny obowiązek obciążający rybaka finansowo. - proponujemy wprowadzenie możliwości refundacji w tym przypadku (zawarcia porozumienia z Głównym Urzędem Miar, organem nadzorującym system miar w Polsce a MRiRW) aby odciążyć rybołówstwo przybrzeżne od kolejnych nakładanych obostrzeń. - ponadto składamy propozycję umieszczenia na stronie Ministerstwa informacji dotyczącej rejestru drastycznych naruszeń WPR i kar przewidzianych dla rybołówstwa.	Uwaga w zakresie umieszczenia na stronie Ministerstwa informacji dotyczącej rejestru drastycznych naruszeń WPR i kar przewidzianych dla rybołówstwa – uwzględniona. W pozostałym zakresie uwagi nieuwzględnione, ponieważ: - przepisy UE nie przewidują możliwości zwolnienia statków rybackich o długości całkowitej mniejszej niż 12 m z obowiązku prowadzenia elektronicznego dziennika połowowego. Będzie to jednak dziennik uproszczony w stosunku do dziennika prowadzonego przez statki rybackie o długości co najmniej 12 m; - projektowane zmiany w art. 126 dotyczą wysokości kar pieniężnych za poważne naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, które zgodnie z przepisami UE (art. 91a rozporządzenia 1224/2009) uzależnione są od wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia. W przypadku poważnego naruszenia, w wyniku którego nie pozyskano produktów rybołówstwa, stosownie do przepisów wdrażanego rozporządzenia UE, państwa członkowskie ustalają kary finansowe na poziomie zapewniającym by były one skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, co znalazło odzwierciedlenie w zmienianym art. 126 ust. 3 ustawy o rybołówstwie morskim; - koszty zakupu, instalacji, rozbudowy lub utrzymania sprzętu komputerowego, oprogramowania, urządzeń lub innych elementów zapewniających prawidłowość ważenia produktów rybołówstwa lub umożliwiających wdrożenie systemu identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury kwalifikują się do wsparcia finansowego w ramach Priorytetu 1, działanie Kontrola i egzekwowanie, objętego programem Fundusze Europejskie dla Rybactwa na lata 2021-2027. Pomoc na realizację ww. operacji przyznaje się armatorowi statku rybackiego, przy użyciu którego jest wykonywane rybołówstwo komercyjne, oraz przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy o organizacji rynku rybnego (zgodnie z § 26 pkt 7 i § 27 pkt 4 i 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z
---	--	-------------------------------------	---	---

				dnia 22 września 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i wypłaty pomocy finansowej na realizację operacji w ramach Priorytetu 1. Wspieranie zrównoważonego rybołówstwa oraz odbudowy i ochrony żywych zasobów wodnych objętego programem Fundusze Europejskie dla Rybactwa na lata 2021-2027 oraz wysokości tej pomocy).
--	--	--	--	---

4	Całość projektu (w szczególności art. 1 pkt 19, 22, 26, pkt 48, 49 projektu)	Krajowa Izba Producentów Ryb	1. Przede wszystkim pragniemy podkreślić, że opublikowane rozporządzenia Komisji Europejskiej (KE) stanowią akty prawne bezpośrednio obowiązujące w krajach UE i nie ma potrzeby powielać tych zapisów w procedowanej ustawie. Dodatkowo wskazujemy, iż wiele z rozstrzygnięć szczegółowych zawartych w niniejszym projekcie zastrzega sobie KE – w drodze aktów wykonawczych – do ustanawiania szczegółowych przepisów. Nie jest nam znany żaden akt wykonawczy KE wprowadzający szczegółowe przepisy dotyczące m.in. zainstalowania na stałe systemów do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, czy określający – uwzględniając najnowsze osiągnięcia techniczne i naukowe – szczegółowe przepisy dotyczące wymogów, specyfikacji technicznych, instalowania, konserwacji i funkcjonowania systemu REM oraz okresu, w którym system REM musi działać (zgodnie z art. 13 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2842 z dnia 22 listopada 2023 r.). Zaproponowane przez Departament Rybołówstwa zapisy mogą spowodować, iż KE przyjmie odmienne rozwiązanie od Polskiego i procedowana ustawa okaże się niezgodna z przepisami unijnymi. Nie wyobrażamy sobie również sytuacji, w której armator montuje urządzenie wskazane w ustawie, które za np. pół roku będzie niezgodne z nowym rozporządzeniem delegowanym KE. 2. W odniesieniu do pkt 19) - Art. 69 w brzmieniu dotyczącym elektronicznego monitorowania proponujemy zostawić w dotychczasowym brzmieniu od pkt. 7 do 14. Ponadto proponujemy doszczegółowienie tego przepisu w rozporządzeniu wykonawczym, z zapewnieniem uwagi nr (30) rozp. (UE) 2023/2842, że <i>W przypadku statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów elektroniczny dziennik połowowy i przekazywanie zawartych w nim</i>	Uwagi częściowo uwzględnione, tj.: Uwaga w pkt 1 uwzględniona, Uwaga w pkt 2 nieuwzględniona, z uwagi na fakt, że przepisy UE nie przewidują możliwości stosowania papierowego dziennika połowowego, w tym również w przypadku awarii lub niedziałania elektronicznego systemu raportowania połowów. Zgodnie z art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/1766 z dnia 27 sierpnia 2025 r. uzupełniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 przez ustanowienie przepisów dotyczących kontroli połowów oraz nadzoru nad działalnością połowową i inspekcji działalności połowowej oraz egzekwowania i przestrzegania przepisów, w przypadku awarii lub niedziałania kapitan lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciel, przekazuje CMR państwa członkowskiego bandery dane z dzienników połowowych, uprzednich powiadomień, deklaracji przeładunkowych i deklaracji wyładunkowych co najmniej raz na 24 godziny, chyba że wymagany jest krótszy odstęp czasu. Komunikacja ta odbywa się przy użyciu wszelkich dostępnych środków telekomunikacyjnych, które zapewniają przekazywanie kompletnych i dokładnych danych, nawet w przypadku braku połowów na pokładzie. Stosownie do powyższego, w projekcie ustawy przewiduje się, że CMR poinformuje na stronie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rybołówstwa o konieczności przekazywania, w przypadku awarii, danych połowowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Ponadto, zgodnie z art. 7 ust. 3 ww. rozporządzenia 2025/1766, w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statków unijny statek rybacki może opuścić port dopiero wtedy, gdy urządzenie do monitorowania statków będzie w pełni operacyjne, co musi zostać potwierdzone przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery. Z kolei zgodnie z art. 7 ust. 5 ww. rozporządzenia UE, w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub
---	--	------------------------------	--	--

		informacji nie powinny pociągać za sobą nieproporcjonalnego obciążenia dla kapitanów tych statków. Zatem w przypadku statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów kapitanowie powinni być zobowiązani do przekazywania informacji zawartych w dzienniku połowowym dopiero po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed rozpoczęciem wyładunku. Wersja papierowa dziennika powinna jednak pozostać na wypadek nieprzewidzianych awarii zarówno systemu jak i urządzenia na statku. Jest to również zasadne w dobie obecnych zakłóceń elektronicznych na południowym Bałtyku oraz potencjalnych ataków na infrastrukturę krytyczną. W przeciwnym wypadku statek będzie musiał czekać na wejście z rybą do portu aż urzędnicy naprawią system lub ogłoszą na stronie www informację o awarii. Wskazujemy również, że Art 9a rozp.(UE) 2023/2842 dotyczący Ośrodków monitorowania rybołówstwa nakazuje, żeby "Każde państwo członkowskie wyznacza właściwe organy odpowiadające za funkcjonowanie jego ośrodka monitorowania rybołówstwa i przyjmuje właściwe środki w celu zapewnienia, by jego ośrodek monitorowania rybołówstwa dysponował odpowiednimi zasobami ludzkimi i był wyposażony w sprzęt i oprogramowanie komputerowe pozwalające na automatyczne przetwarzanie danych, analizę, kontrolę, elektroniczne przesyłanie danych oraz monitorowanie danych przez siedem dni w tygodniu 24 godziny na dobę. Państwa członkowskie zapewniają procedury zabezpieczania i odzyskiwania danych w przypadku awarii systemu" 3. W odniesieniu do pkt 22) - w Art. 71a wskazany w projekcie proponujemy usunąć, ponieważ wg rozporządzenia unijnego wystarczy określić jedynie rodzaj narzędzia połowowego i wielkości oczka. Obecna propozycja zapisu jest zbytnim utrudnieniem działalności rybackiej.	niedziałania urządzenia do monitorowania statków kapitan unijnego statku rybackiego, który nie przekazuje danych dotyczących pozycji statku zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1, niezwłocznie przekazuje dane albo zwraca statek do portu w celu przeprowadzenia niezbędnych czynności kontrolnych, napraw lub wymiany urządzenia do monitorowania statków; Uwaga w pkt 3 uwzględniona – projektowany przepis został usunięty; Uwaga w pkt 4 uwzględniona – projekt ustawy został odpowiednio przeredagowany; Uwaga w pkt 5 co do zasady uwzględniona – projekt ustawy został odpowiednio przeredagowany; Uwaga w pkt 6 nieuwzględniona – projektowany art. 74e ma na celu wdrożenie do polskiego prawa art. 41a znowelizowanego rozporządzenia 1224/2009, który zobowiązuje państwo członkowskie bandery do przeprowadzenia weryfikacji pojemności statku rybackiego w przypadku, gdy dostępne są dowody, że pojemność statku różni się od pojemności wskazanej w licencji połowowej. Projektowana ustawa nakłada obowiązek przeprowadzenia ww. weryfikacji na Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, tym niemniej w praktyce, GIRM będzie korzystał ze wsparcia instytucji dysponującej odpowiednią wiedzą ekspercką i wyposażeniem umożliwiającym przeprowadzenie ww. weryfikacji. Uwaga w pkt 7 została uwzględniona w zakresie trzech rodzajów upoważnień do ważenia ryb wymienionych w projektowanym art. 74f ust. 1. Uwaga w zakresie automatycznego upoważnienia do ważenia ryb, z mocy ustawy (i tym samym braku konieczności uzyskiwania dokumentu upoważnienia), uwzględniona w przypadku kapitana statku rybackiego o długości mniejszej niż 12 m wykonującego rybołówstwo komercyjne przy użyciu biernych narzędzi połowowych (ze względu na niewielkie ilości ryb
--	--	---	--

		4. W odniesieniu do pkt 26) - w art. 74a proponujemy zapis: [Minister właściwy ds. rybołówstwa określi w drodze rozporządzenia sposób instalacji na pokładzie statków o długości całkowitej co najmniej 12 metrów system zdalnego monitorowania elektronicznego, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, zwany dalej „systemem REM”, jeżeli z przeprowadzonej oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 tego rozporządzenia, wynika, że statek ten stwarza wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR]. Przytaczamy tu dokładne brzmienie Artykułu 13 rozp.(UE) 2023/2842 dotyczącego Zdalnego monitorowania elektronicznego: „Do celów monitorowania i kontroli obowiązku wyładunku państwa członkowskie zapewniają, aby pływające pod ich banderą unijne statki łowcze o długości całkowitej co najmniej 18 metrów, których dotyczy wysokie ryzyko nieprzestrzegania obowiązku wyładunku, zainstalowały na pokładzie i obsługiwały systemy REM. Ocenę ryzyka nieprzestrzegania obowiązku wyładunku przeprowadza się zgodnie z aktami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 95 ust. 1. System REM jest w stanie skutecznie monitorować i kontrolować przestrzeganie obowiązku wyładunku, obejmuje CCTV i może obejmować inne przyrządy lub sprzęt. Kapitan zapewnia, aby dane z systemu REM były udostępniane właściwym organom”. Wynika z niego, że administracja państwa najpierw analizuje, które jednostki stwarzają ryzyko, a dopiero potem nakazuje im montaż systemu. Proponowane zapisy ustawy odwracają cały system i traktują wszystkich polskich rybaków kutrowych jak przestępców oszukujących obywateli UE. Nie ma na to naszej zgody. 5. W odniesieniu do pkt 26) - w art. 74b proponujemy zapis: [Minister właściwy ds. rybołówstwa określi w drodze rozporządzenia sposób instalacji na pokładzie statków o długości całkowitej co najmniej 12 metrów	wyładowywanych z połowów małoskalowych). Analogiczna uwaga nieuwzględniona w zakresie automatycznego upoważnienia do ważenia ryb, z mocy ustawy, armatora statku rybackiego (innego niż statek rybacki o długości mniejszej niż 12 m i stosujący bierne narzędzia połowowe) lub przedsiębiorcy skupującego produkty rybołówstwa. Zgodnie z art. 60 ust. 5 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, ważenie przeprowadza operator będący zarejestrowanym nabywcą, zarejestrowanym ośrodkiem aukcyjnym, organizacją producentów lub inną osobą fizyczną lub prawną, w tym kapitanem, upoważnionym przez właściwe organy do prowadzenia działań związanych z ważeniem. Ponadto, Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy, o których mowa w ust. 5, byli odpowiednio wyposażeni do przeprowadzania ważenia (art. 60 ust. 6 ww. rozporządzenia). Z uwagi na powyższe, w projekcie ustawy przewiduje się, że warunkiem uzyskania upoważnienia do ważenia ryb będzie spełnienie określonych warunków oraz pozytywne przejście kontroli GIRM potwierdzającej odpowiednie przygotowanie danego podmiotu do przeprowadzania ważenia. Dodatkowo, w przypadku upoważnienia do ważenia ryb przy wyładunku z wykorzystaniem prób wagowych, niezbędne będzie posiadanie przez przedsiębiorcę skupującego produkty rybołówstwa zatwierdzonej przez GIRM procedury pobierania prób wagowych produktów rybołówstwa oraz zatwierdzonego przez GIRM schematu rozmieszczenia elementów systemu monitoringu wizyjnego oraz ich zasięgu. Wymienione wyżej dokumenty są niezbędne w celu zapewnienia prawidłowego ustalania wagi poszczególnych gatunków ryb w przypadku ważenia z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa. Ponadto, konieczność posiadania przedmiotowych dokumentów wynika z zatwierdzonego przez Komisję i przyjętego przez Polskę planu próbkowania dotyczącego ważenia ryb niesortowanych. Przyjęcie ww. planu próbkowania było jednym z działań naprawczych niezbędnych do podjęcia przez Polskę w celu zapewnienia prawidłowego ważenia, rejestrowania i raportowania połowów, do czego
--	--	---	--

		system do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, jeżeli z przeprowadzonej oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 tego rozporządzenia, wynika, że statek ten stwarza wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika. Przytaczamy tu dokładne brzmienie Artykułu 39a rozp.(UE) 2023/2842 dotyczącego stałego monitorowania mocy silnika: „Państwa członkowskie, w oparciu o ocenę ryzyka, określają, które statki wyposażone w stacjonarny silnik napędowy o certyfikowanej mocy silnika przekraczającej 221 kilowatów i stosujące narzędzia ciągnięte w rozumieniu art. 6 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2019/1241, stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika. Zapewniają one, by statki te zostały wyposażone w zainstalowane na stałe systemy do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika”. Wynika z niego, że administracja państwa najpierw analizuje, która jednostka stwarza ryzyko, a dopiero potem nakazuje jej montaż systemu. Proponowane zapisy ustawy odwracają cały system i traktują na początku wszystkich polskich rybaków jak przestępców oszukujących obywateli UE. Nie ma na to naszej zgody. W związku z powyższym zapisem to art. 74c i art. 74d są naszym zdaniem do usunięcia z ustawy i przyjęcia ich w formie rozporządzenia. . 6. W odniesieniu do pkt 26) art. 74e. naszym zdaniem jest do usunięcia, ponieważ podważa dotychczasowe dokumenty jednostek certyfikujących. Armatorzy aby otrzymać zezwolenie z Urzędu Morskiego na wyjście jednostki z portu (karta bezpieczeństwa) co roku są poddawani kontroli państwa flagi, co 5 lat odnawiają świadectwo klasy statku. Do tych czynności niezbędne jest posiadanie świadectwa pomiarowego – dokumentu wydanego przez uznane towarzystwo klasyfikacyjne (przeważnie jest to Polski Rejestr	Komisja zobowiązała Polskę w wyniku przeprowadzonego w kwietniu 2022 r. audytu dotyczącego ważenia ryb; Uwaga w pkt 8 – nieuwzględniona ze względu na wyjaśnienia wskazane w odniesieniu do uwagi w pkt 7; Uwaga w pkt 9 nieuwzględniona ze względu na zbyt ogólny charakter proponowanego zapisu; Uwaga w pkt 10 nieuwzględniona ze względu na analogiczny wymóg zawarty w zatwierdzonym przez Komisję i przyjętym przez Polskę planie próbkowania dotyczącym ważenia ryb niesortowanych; Uwaga w pkt 11 częściowo uwzględniona. W art. 125a wysokość kary pieniężnej została dostosowana do wysokości proponowanej - w przypadku kapitana statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m stosującego bierne narzędzia połowowe (tj. wykonującego rybołówstwo małoskalowe). W pozostałych przypadkach – wysokość kary powinna być odpowiednio wyższa, stąd pozostawiona została wysokość pierwotnie projektowana. W art. 125b wysokość kary pieniężnej została obniżona do wysokości proponowanej (wynoszącej maksymalnie pięciokrotność wynagrodzenia) w przypadku kapitana statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m stosującego bierne narzędzia połowowe (tj. wykonującego rybołówstwo małoskalowe). W pozostałych przypadkach – wysokość kary pieniężnej powinna być odpowiednio wyższa, stąd też ustalona została na poziomie od 500 zł do dziesięciokrotności wynagrodzenia; Uwaga w pkt 12 częściowo uwzględniona. Projektowany art. 126 ust. 3 został odpowiednio przeredagowany, tak aby w sposób precyzyjny wskazać za jakie naruszenia przyznawana jest kara pieniężna.
--	--	---	---

			Statków), w którym to towarzystwo klasyfikacyjne zapewnia, że dana jednostka ma zweryfikowaną pojemność statku. Proponowane zapisy negują pracę dwóch polskich instytucji rządowych, a za właściwe wskazują weryfikację pojemności statku przez niewykwalifikowanych w tej dziedzinie pracowników GIRM. Obecne przepisy obowiązujące w Polsce skutecznie eliminują przypadki fałszowania danych dotyczących pojemności statku. 7. W odniesieniu do pkt 26) art. 74f. proponujemy zapis: Art. 74f. 1. Produkty rybołówstwa pochodzące z połowów komercyjnych podlegają ważeniu przeprowadzanemu przez upoważnionych do ważenia: 1) przy wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów rybołówstwa; 2) przy wyładunku z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa; 3) na pokładzie statku rybackiego; 2. Ważenie, o którym mowa ust. 1 pkt 2, albo 3, przeprowadza się, jeżeli Komisja Europejska zatwierdziła odpowiedni dla danego ważenia plan, o którym mowa w art. 60 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009 albo w art. 60 ust. 1 i 3 oraz art. 61 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009 (w brzmieniu z dnia 9 stycznia 2024 r.). 3. Upoważnionym do ważenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2, jest przedsiębiorca, który: 1) jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2045); 2) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu: a) zalegalizowanych, skalibrowanych i zaplombowanych urządzeń wagowych i posiada ważne	
--	--	--	--	--

			dokumenty potwierdzające legalizację i kalibrację tych urządzeń b) urządzeń lub systemów zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa, innych niż wymienione w lit. a, w tym systemu monitoringu wizyjnego, w przypadku gdy ważenie będzie przeprowadzane z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa; 4. Upoważnionym, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest armator statku rybackiego, który: 1) jest wpisany do rejestru statków rybackich i jest wyposażony w zalegalizowane, skalibrowane i zaplombowane urządzenie wagowe, które jest dostosowane do ważenia produktów rybołówstwa na pokładzie tego statku będącego w morzu; 2) posiada ważne dokumenty potwierdzające legalizację i kalibrację urządzenia, o którym mowa w pkt 1. 8. W związku z powyższym zapisem to od art. 74g do art. 74n są naszym zdaniem do usunięcia z ustawy. 9. W odniesieniu do pkt 26) Art. 74o. Ważenie produktów rybołówstwa przeprowadza się przy użyciu legalizowanych urządzeń 10. W odniesieniu do pkt 26) Art. 74r ust 2 do usunięcia w naszej ocenie. 11. W odniesieniu do pkt 48) Art. 125a. Pkt 4) proponujemy zapis „– podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięćdziesięciokrotności wynagrodzenia.” zamienić na: – podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia” „Art. 125b. Kapitan statku rybackiego, który wbrew obowiązкови określönemu w art. 60 ust. 4	
--	--	--	---	--

			rozporządzenia nr 1224/2009, nie zapewnia, aby wszystkie produkty rybołówstwa pochodzące z połowów komercyjnych prowadzonych przy użyciu tego statku zostały zważone, podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia.”; 12. W odniesieniu do pkt 49) Art. 126 ust 3 do usunięcia – ponieważ nie wiadomo za co dokładnie następuje kara. Proponujemy zachowanie tego podpunktu w brzmieniu dotychczasowym Podsumowując, uważamy proponowane zapisy ustawy za zbyt rygorystyczne w stosunku do zamierzeń rozporządzenia UE nr 1224/2009 z późniejszymi zmianami. Nie jesteśmy obywatelami Unii Europejskiej drugiej kategorii i nie życzymy sobie, aby nasza własna administracja tak nas traktowała. Dlatego żądamy zmiany ustawy jedynie w takim zakresie, jaki faktycznie przewiduje Komisja Europejska.	
--	--	--	--	--

5	Art. 1 pkt 8, 22, 26 projektu	Dalekomorska Organizacja Producentów Ryb sp. z o.o.	1. Gatunek docelowy oraz wielkość oczka narzędzia połowowego Zgodnie z art. 1 pkt 22) projektu ustawy, przed rozpoczęciem rejsu kapitan ma obowiązek wpisania do elektronicznego dziennika połowowego gatunek organizmu morskiego będący celem połowów ukierunkowanych oraz wielkość oczka narzędzia połowowego. Biorąc powyższe pod uwagę, wskazujemy na specyfikę rybołówstwa dalekomorskiego, które charakteryzuje się m.in. kilkutygodniowymi rejsami podczas których może zmieniać się zarówno gatunek organizmu morskiego będący celem połowów ukierunkowanych, jak i stosowane narzędzia połowowe (wielkość oczka). W związku z tym zwracamy się z uprzejmą prośbą o umożliwienie zmiany gatunku docelowego oraz odpowiednich narzędzi połowowych (wielkość oczka) w trakcie tego samego rejsu połowowego. Wskazujemy, że brak takiej elastyczności będzie skutkował nie tylko poważnymi trudnościami operacyjnymi, ale również znacznym wzrostem zużycia paliwa (konieczność powrotu do portu jedynie w celu rozpoczęcia nowego rejsu i wpisania nowego gatunku docelowego). Będzie się to wiązało zarówno z negatywnym wpływem na środowisko (zwiększony ślad węglowy), jak i znacznymi dodatkowymi kosztami finansowymi dla armatorów. Powyższe stawiałoby również polską flotę dalekomorską w gorszej pozycji konkurencyjnej względem flot z innych państw członkowskich UE, w których brak analogicznego ograniczenia, tworząc tym samym nierówne warunki prowadzenia działalności gospodarczej. 2. Uznana organizacja klasyfikacyjna W art. 1 pkt 8) oraz pkt 26) projektowana ustawa przyznaje uznanym organizacjom klasyfikacyjnym	Uwaga w pkt 1 uwzględniona. Przepis został usunięty. Uwaga w pkt 2 zasadna, nie wymaga zmiany zapisów w projektowanej ustawie. Uwaga w pkt 3 co do zasady uwzględniona. Poszczególne terminy wprowadzane projektowaną regulacją zostały wydłużone w stopniu umożliwiającym armatorowi statku rybackiego oraz GIRM wywiązanie się z nakładanych projektowaną ustawą obowiązków i jednocześnie umożliwiającym organom rybołówstwa morskiego zapewnienie zgodności zdolności połowowej z maksymalnym pułapem określonym przepisami rozporządzenia nr 1380/2013.
---	-------------------------------	---	---	---

			(dalej – uznane organizacje) określone kompetencje, takie jak: a) wydawanie lub zatwierdzanie dokumentów, o których mowa w art. 8 ust. 2 lub 3 rozporządzenia wykonawczego, b) wydawanie dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie bezpośredniej weryfikacji mocy silnika, c) wydawanie dokumentu potwierdzającego zainstalowanie na pokładzie statku urządzenia z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, d) wydawanie dokumentu potwierdzającego dostosowanie mocy silnika statku rybackiego do wartości wskazanej w licencji wydanej na ten statek, e) wydawanie dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie bezpośredniej weryfikacji pojemności Biorąc powyższe pod uwagę oraz, że zgodnie z treścią rozporządzenia wykonawczego właściwy organ państwa bandery wydaje lub zatwierdza dokumenty o których mowa w art. 8 ust. 2 lub 3 tego rozporządzenia, zwracamy się z uprzejmą prośbą o rozważenie udzielenia odpowiednich upoważnień uznanym organizacjom do wydawania wyżej wymienionych dokumentów w imieniu państwa bandery. W naszej ocenie rozwiązanie to mogłoby w praktyce ułatwić wykonywanie nowych kompetencji przypisanych uznanym organizacjom, zapewniając jednocześnie, że wydawane przez nie dokumenty będą uznawane przez administracje innych państw członkowskich UE oraz państw trzecich (spoza UE). Ma to szczególne znaczenie w odniesieniu do działalności rybołówstwa dalekomorskiego, gdzie kontrola dokumentów odbywa się np. na wodach międzynarodowych zarządzanych przez regionalne	
--	--	--	--	--

		organizacje ds. rybołówstwa (RFMO), na wodach państw trzecich (z UE i spoza UE) lub w portach państw trzecich. 3. Termin 30 dni określony w art. 1 pkt 26) projektu ustawy Art. 1 pkt 26) nakłada na armatora obowiązek przekazania Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego niezwłocznie, a nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania protokołu pokontrolnego: a) wydany przez uznaną organizację klasyfikacyjną dokument potwierdzający przeprowadzenie bezpośredniej weryfikacji mocy silnika tego statku oraz wyniki tej weryfikacji, b) wydany przez uznaną organizację klasyfikacyjną dokument potwierdzający zainstalowanie na pokładzie tego statku urządzenia z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, c) wydany przez uznaną organizację klasyfikacyjną dokument potwierdzający dostosowanie mocy silnika statku rybackiego do wartości wskazanej w licencji wydanej na ten statek, d) wydany przez uznaną organizację klasyfikacyjną dokument potwierdzający przeprowadzenie bezpośredniej weryfikacji pojemności statku Mając na uwadze konieczność długofalowego planowania rejsów dalekomorskich, a także ograniczenia geograficzne (odległe łowiska) i czasowe (rejsy trwające do kilku tygodni) nierozdzielnie związane z rybołówstwem dalekomorskim, zwracamy się z uprzejmą prośbą o rozważenie wydłużenia powyższego terminu do 6 miesięcy. Zdaniem DOPR, rozwiązanie to zapewniłoby realną możliwość wykonania obowiązku w sposób zgodny ze specyfiką działalności dalekomorskiej, bez narażania armatorów na sankcje administracyjne. Powyższy krótki termin, stawiałby również polską flotę dalekomorską w gorszej pozycji konkurencyjnej	
--	--	---	--

			względem flot z innych państw członkowskich UE, w których brak analogicznego ograniczenia, tworząc tym samym nierówne warunki prowadzenia działalności gospodarczej.	
--	--	--	---	--

6	Art. 1 pkt 19, 26, pkt 49 projektu	Stowarzyszenie Polskich Rybaków Przybrzeżnych	Zgłaszamy następujące uwagi: Z prowadzenia elektronicznego dziennika połowowego winny być zwolnione łodzie do 12 m, które prowadzą połowy na jednostkach odkrytopokładowych albowiem ze względu na często występujące trudne warunki atmosferyczne takie jak (deszcz, wiatr, wilgoć) sprawiają, że jest to niewykonalne i trudnym jest aby takowy dziennik miał być prowadzony. Co do wysokości kar (art 126) w planowanych regulacjach uzależniono wysokość kary od wysokości połowów. Należałoby rozważyć, czy lepszym rozwiązaniem byłoby określenie widełek wysokości tej kary, albowiem nie zawsze wysokość udokumentowanego przyłowu, będzie adekwatna do naruszenia i może spowodować iluzoryczność sankcji. Proponujemy wprowadzenie możliwości refundacji w tym przypadku (zawarcia porozumienia z Głównym Urzędem Miar, organem nadzorującym system miar w Polsce a MRiRW) aby odciążyć rybołówstwo przybrzeżne od kolejnych nakładanych obostrzeń. Ponadto składamy propozycję umieszczenia na stronie Ministerstwa informacji dotyczącej rejestru drastycznych naruszeń WPR i kar przewidzianych dla rybołówstwa. W rozdziale 7b (ważenie produktów rybołówstwa) Obciążenie Finansowe, konieczność cyklicznego ponoszenia kosztów legalizacji wagi (od kilkudziesięciu do kilkuset złotych), której ważność wynosi 2 lata (<u>pierwsza</u>) lub 25 miesięcy (ponowna). Stanowi to stały, powtarzalny obowiązek finansowy dla rybaka. Wyzwania Logistyczne: Brak miejsca na łodzi, małe jednostki mają problem z wygospodarowaniem przestrzeni na pokładzie na wymaganą wagę. Brak infrastruktury na lądzie, większość rybaków przy małym rybołówstwie nie posiada boksów ani	Uwaga w zakresie umieszczenia na stronie Ministerstwa informacji dotyczącej rejestru drastycznych naruszeń WPR i kar przewidzianych dla rybołówstwa – uwzględniona. W pozostałym zakresie uwagi nieuwzględnione, ponieważ: - przepisy UE nie przewidują możliwości zwolnienia statków rybackich o długości całkowitej mniejszej niż 12 m z obowiązku prowadzenia elektronicznego dziennika połowowego. Będzie to jednak dziennik uproszczony w stosunku do dziennika prowadzonego przez statki rybackie o długości co najmniej 12 m; - projektowane zmiany w art. 126 dotyczą wysokości kar pieniężnych za poważne naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, które zgodnie z przepisami UE (art. 91a rozporządzenia 1224/2009) uzależnione są od wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia. W przypadku poważnego naruszenia, w wyniku którego nie pozyskano produktów rybołówstwa, stosownie do przepisów wdrażanego rozporządzenia UE, państwa członkowskie ustalają kary finansowe na poziomie zapewniającym by były one skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, co znalazło odzwierciedlenie w zmienianym art. 126 ust. 3 ustawy o rybołówstwie morskim; - koszty zakupu, instalacji, rozbudowy lub utrzymania sprzętu komputerowego, oprogramowania, urządzeń lub innych elementów zapewniających prawidłowość ważenia produktów rybołówstwa lub umożliwiających wdrożenie systemu identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury kwalifikują się do wsparcia finansowego w ramach Priorytetu 1, działanie Kontrola i egzekwowanie, objętego programem Fundusze Europejskie dla Rybactwa na lata 2021-2027. Pomoc na realizację ww. operacji przyznaje się armatorowi statku rybackiego, przy użyciu którego jest wykonywane rybołówstwo komercyjne, oraz przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy o organizacji rynku rybnego (zgodnie z § 26 pkt 7 i § 27 pkt 4 i 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z
---	------------------------------------	---	---	---

			bezpiecznych miejsc do przechowywania wagi na nabrzeży. Opinia inspektora rybołówstwa o transparentności dotychczasowego ważenia i zapisywaniu danych w Dzienniku Raportów CRM, sugerują, że dla wielu rybaków obecny system był wystarczający i nie generował nadużyć W kontekście zmian regulacyjnych, postulaty te są sygnałem dla władz – Główny Inspektorat Rybołówstwa Morskiego o konieczności ponownej analizy zasady proporcjonalności i realnego wpływu nowych przepisów na sektor małego rybołówstwa.	dnia 22 września 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i wypłaty pomocy finansowej na realizację operacji w ramach Priorytetu 1. Wspieranie zrównoważonego rybołówstwa oraz odbudowy i ochrony żywych zasobów wodnych objętego programem Fundusze Europejskie dla Rybactwa na lata 2021-2027 oraz wysokości tej pomocy).
--	--	--	---	---

7	Art. 1 pkt 26 (w zakresie ważenia)	Polska Akademia Nauk	W nawiązaniu do pisma (znak sprawy: RYB.krr.0210.1.2025) z dn. 17 października 2025 r., Komitet Nauk Zootechnicznych i Akwakultury PAN nie zgłasza istotnych uwag do projektu ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz niektórych innych ustaw (nr UC119 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów). Projekt przedmiotowej ustawy ma na celu implementację do krajowego porządku prawnego zrewidowanych przepisów Unii Europejskiej (UE) w zakresie kontroli rybołówstwa. Zakłada dostosowanie obecnej sytuacji w rybołówstwie UE do zreformowanej Wspólnej Polityki Rybołówstwa (WPR), umożliwiającej wykorzystanie nowoczesnych i efektywnych technologii kontroli rybołówstwa bazujących na aktualnej wiedzy naukowej zapewniającej prowadzenie zrównoważonej środowiskowo działalności połowowej w długoterminowej perspektywie. Przedstawiony do zaopiniowania projekt Ustawy wynika z konieczności dostosowania przepisów krajowych do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych oraz rozporządzeń wykonawczych Komisji (UE). Proponowane zapisy dotyczą między innymi rejestracji i przekazywania danych z elektronicznego dziennika połowowego do Centrum Monitorowania Rybołówstwa (CMR). W Dziale II, po rozdziale 7 wprowadzono rozdziały 7a (Monitorowanie połowów) oraz 7b (Ważenie produktów rybołówstwa), co również wynika z przepisów nadrzędnych. Monitorowanie połowów w zależności od długości całkowitej jednostki połowowej prowadzone ma być przy użyciu systemu zdalnego monitorowania elektronicznego (REM). Podobnie znowelizowana Ustawa zakłada posiadanie	Zmieniono projektowane przepisy.
---	--	-------------------------	---	----------------------------------

			przez jednostki połowowe wyposażone w silnik napędowy o mocy przekraczającej 221 kW urządzenia z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika dla jednostek. Wszystkie przedstawione powyżej zapisy oraz te zawarte m. in. w rozdziale 8 System zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, w rozdziale 9 Poważne naruszenia przepisów WPR oraz kolejnych Działach nie budzą wątpliwości i wynikają z przepisów nadrzędnych. Uwaga szczegółowa dotyczy rozdziału 7b – ważenie produktów rybołówstwa. O ile zapis odnoszący się do legalizacji urządzeń wagowych nie budzi zastrzeżeń, o tyle kwestia kalibracji nie jest do końca jasna. Większość takich urządzeń kalibruje się każdorazowo przed użyciem, natomiast dokument potwierdzający kalibrację może dotyczyć pierwszej walidacji dokonywanej przed jego legalizacją. Dokument potwierdzający kalibrację danego urządzenia ma też określony termin ważności. Po upływie tego terminu procedurę trzeba przeprowadzić ponownie. W projekcie Ustawy należałoby wyjaśnić, że kwestia posiadania dokumentu kalibracji powiązana jest właśnie z właściwym dokumentem (o określonym terminie ważności), a nie każdorazowej kalibracji przed użyciem danego urządzenia wagowego.	
--	--	--	--	--

8	Całość projektu (w szczególności art. 1 pkt 19, 22, 26, pkt 48, 49 projektu)	Organizacja Producentów Ryb Bałtyk	Rozdział 7 Zbieranie danych połowowych Art. 69. w odniesieniu do elektronicznego dziennika połowowego proponujemy pozostawić w dotychczasowym brzmieniu punkty 7 do 14 włącznie. Ponadto konieczne jest doszczegółowienie przepisu w rozporządzeniu wykonawczym. Wersja papierowa dziennika powinna pozostać na wypadek nieprzewidzianych, nieintencyjnych awarii zarówno systemu jak i urządzeń na pokładzie jednostki. Jest to również zasadne ze względu na zakłócenia w sferze elektronicznej z czym się borykają kapitanowie statków na Bałtyku oraz potencjalnych ataków na infrastrukturę krytyczną. W przeciwnym wypadku statek będzie zmuszony czekać na wejście z rybą do portu do momentu naprawy systemu przez urzędników lub ogłoszenia informacji na stronie www. Art. 71a. proponujemy brzmienie: „Kapitan statku rybackiego o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 m, który wykonuje rybołówstwo komercyjne przy użyciu narzędzi połowowych ciągnionych lub włączonych, wpisuje do elektronicznego dziennika połowowego przed rozpoczęciem rejsu rodzaj narzędzia połowowego oraz wielkość oczka narzędzia.” Propozycja organu jest nad wyraz uszczegóławiająca. Rozdział 7a Monitorowanie połowów Art. 74a. proponujemy brzmienie: „Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi w drodze rozporządzenia rodzaj oraz sposób instalacji na pokładzie wszystkich statków o długości całkowitej co najmniej 12 m zdalnego systemu monitorowania, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, zwany dalej „systemem REM”. System REM jak i CCTV ma za zadanie wyeliminować wyrzucanie za burtę niechcianego gatunku ryb lub ryb	Uwagi częściowo uwzględnione, tj.: W odniesieniu do propozycji pozostawienia dotychczasowego art. 69 ust. 7-14 oraz papierowego dziennika połowowego - uwaga nieuwzględniona, z uwagi na fakt, że przepisy UE nie przewidują możliwości stosowania papierowego dziennika połowowego, w tym również w przypadku awarii lub niedziałania elektronicznego systemu raportowania połowów. Zgodnie z art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/1766 z dnia 27 sierpnia 2025 r. uzupełniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 przez ustanowienie przepisów dotyczących kontroli połowów oraz nadzoru nad działalnością połowową i inspekcji działalności połowowej oraz egzekwowania i przestrzegania przepisów, w przypadku awarii lub niedziałania kapitan lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciel, przekazuje CMR państwa członkowskiego bandery dane z dzienników połowowych, uprzednich powiadomień, deklaracji przeładunkowych i deklaracji wyładunkowych co najmniej raz na 24 godziny, chyba że wymagany jest krótszy odstęp czasu. Komunikacja ta odbywa się przy użyciu wszelkich dostępnych środków telekomunikacyjnych, które zapewniają przekazywanie kompletnych i dokładnych danych, nawet w przypadku braku połowów na pokładzie. Stosownie do powyższego, w projekcie ustawy przewiduje się, że CMR poinformuje na stronie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rybołówstwa o konieczności przekazywania, w przypadku awarii, danych połowowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Ponadto, zgodnie z art. 7 ust. 3 ww. rozporządzenia 2025/1766, w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statków unijny statek rybacki może opuścić port dopiero wtedy, gdy urządzenie do monitorowania statków będzie w pełni operacyjne, co musi zostać potwierdzone przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery.
---	--	------------------------------------	--	---

		o niepożądanym rozmiarze. Przestrzeganie obowiązku wyładunku. Wieloletnie doświadczenie oraz obserwacja pokazują, że problem z przestrzeganiem obowiązku wyładunku występuje na jednostkach, które nie są wyposażone w bezkontaktowy system transportu ryb z narzędzia połowowego do ładowni. Art. 74b.1. proponujemy brzmienie: „Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi w drodze rozporządzenia rodzaj, sposób instalacji oraz weryfikacji danych na pokładzie wszystkich statków o długości całkowitej co najmniej 12 m system do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009.” System do ciągłego monitorowania i rejestracji mocy silnika ma za zadanie wyeliminowanie manipulacji w zainstalowanym silniku głównym na poszczególnych jednostkach (rzeczywista moc silnika głównego w porównaniu z zapisem w rejestrze rybackim). Wieloletnie doświadczenie oraz obserwacje pokazują, że jednostki z mniejszych segmentów długościowych używają narzędzi połowowych o zbliżonych a w niektórych przypadkach tożsamy rozmiarach co jednostki z największego segmentu długościowego co wskazuje na zbliżoną moc silników głównych. Art. 74e.1. proponujemy brzmienie: „Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wspólnie z Inspektorem Polskiego Rejestru Statków przeprowadza weryfikację danych dotyczących pojemności statku rybackiego, której wyniki odnotowuje w protokole, o którym mowa w art. 113 ust. 1.” Zwracamy jednak uwagę, że ponowna weryfikacja dokumentów z danymi dotyczącymi pojemność statków rybackich podważa dotychczasowe dokumenty jednostek certyfikujących. Rozdział 7b	Z kolei zgodnie z art. 7 ust. 5 ww. rozporządzenia UE, w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statków kapitan unijnego statku rybackiego, który nie przekazuje danych dotyczących pozycji statku zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1, niezwłocznie przekazuje dane albo zwraca statek do portu w celu przeprowadzenia niezbędnych czynności kontrolnych, napraw lub wymiany urządzenia do monitorowania statków; W odniesieniu do propozycji dotyczącej art. 71a - uwaga uwzględniona – projektowany przepis został usunięty; W odniesieniu do propozycji dotyczącej art. 74a (objęcie systemem REM wszystkich statków rybackich o długości co najmniej 12 m) - uwaga nieuwzględniona ze względu na ryzyko nadregulacji; W odniesieniu do propozycji dotyczącej art. 74b (instalacja na pokładzie wszystkich statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 12 m systemu do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika) - uwaga nieuwzględniona ze względu na ryzyko nadregulacji; W odniesieniu do propozycji dotyczącej art. 74e - uwaga nie wymaga uwzględnienia. Projektowany art. 74e ma na celu wdrożenie do polskiego prawa art. 41a znowelizowanego rozporządzenia 1224/2009, który zobowiązuje państwo członkowskie bandery do przeprowadzenia weryfikacji pojemności statku rybackiego w przypadku, gdy dostępne są dowody, że pojemność statku różni się od pojemności wskazanej w licencji połowowej. Projektowana ustawa nakłada obowiązek przeprowadzenia ww. weryfikacji na Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, tym niemniej w praktyce, GIRM będzie korzystał ze wsparcia instytucji dysponującej odpowiednią wiedzą ekspercką i wyposażeniem umożliwiającym przeprowadzenie ww. weryfikacji.
--	--	---	--

		Ważenie produktów rybołówstwa Art. 74f.1. proponujemy brzmienie: „Produkty rybołówstwa pochodzące z połowów komercyjnych podlegają ważeniu przeprowadzonemu za pomocą zalegalizowanego, skalibrowanego urządzenia.” Podmioty nie posiadają upoważnień do ważenia. Brak zatwierdzonego planu dla danego upoważnienia przez Komisję Europejską. Ponadto proponujemy usunąć pkt 4. Ponieważ występuje zagrożenie wystąpienia różnic w wadze poszczególnych gatunków zapisanych w dzienniku elektronicznym na statku rybackim a po przewiezieniu z miejsca wyładunku. Wnioskujemy również o usunięcie zapisów, ilekroć jest w nich mowa o upoważnieniu do przeprowadzania ważeń. Brak zatwierdzonego planu dla upoważnień przez Komisję Europejską. Art. 74o. proponujemy brzmienie: „Ważenie produktów rybołówstwa przeprowadza się przy użyciu legalizowanych, skalibrowanych urządzeń lub systemów.” Takie brzmienie w swojej ogólności wyczerpuje temat urządzeń bądź systemów, za pomocą których będzie przeprowadzane ważenie produktów rybołówstwa. Uszczegółowienie powinno być ujęte w rozporządzeniu do ustawy. Art. 74p.3 oraz 4 proponujemy usunięcie zapisów o przesyłaniu rejestru ważeń do CMR a pozostawienie jedynie wymogu prowadzenia i udostępnienia do wglądu inspektora rybołówstwa co jest zgodne z zapisami rozporządzenia UE. Wnioskujemy o usunięcie art. 74q. Zapis „produkty rybołówstwa, których gatunek nie jest możliwy do ustalenia zalicza się do gatunków produktów rybołówstwa złowionych w trakcie połowów zgodnie z procentowym składem połowów określonym na	Uwagi dotyczące ważenia produktów rybołówstwa częściowo uwzględnione, tj.: - uwaga w zakresie trzech rodzajów upoważnień do ważenia ryb wymienionych w projektowanym art. 74f ust. 1 uwzględniona; - uwaga w zakresie usunięcia zapisów odnoszących się do upoważnienia do ważenia ryb – nieuwzględniona. Należy wyjaśnić, że obowiązek przeprowadzania ważenia przez upoważnione podmioty wynika z art. 60 ust. 5 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, zgodnie z którym ważenie przeprowadza operator będący zarejestrowanym nabywcą, zarejestrowanym ośrodkiem aukcyjnym, organizacją producentów lub inną osobą fizyczną lub prawną, w tym kapitanem, upoważnionym przez właściwe organy do prowadzenia działań związanych z ważeniem. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy, o których mowa w ust. 5, byli odpowiednio wyposażeni do przeprowadzania ważenia (art. 60 ust. 6 ww. rozporządzenia). Z uwagi na powyższe, w projekcie ustawy przewiduje się, że ważenie będzie przeprowadzane na podstawie upoważnienia wydanego przez GIRM (z wyjątkiem kapitanów statków rybackich o długości mniejszej niż 12 m używających biernych narzędzi połowowych), a warunkiem uzyskania upoważnienia do ważenia ryb będzie spełnienie określonych warunków oraz pozytywne przejście kontroli GIRM potwierdzającej odpowiednie przygotowanie danego podmiotu do przeprowadzania ważenia. Dodatkowo, należy wyjaśnić, że plan próbkowania dotyczący ważenia ryb niesortowanych oraz plan próbkowania dotyczący ważenia ryb na pokładzie statku rybackiego zostały zatwierdzone Decyzją Komisji z dnia 26.11.2025 r., - uwaga dotycząca art. 74o - nieuwzględniona ze względu na zbyt ogólny charakter proponowanego zapisu, - uwaga dotycząca art. 74p (usunięcie zapisów o przesyłaniu rejestru ważenia do CMR) – nieuwzględniona ze względu na
--	--	---	---

		podstawie prób wagowych tych produktów z gatunków możliwych do ustalenia” mówi o gatunkach zniszczonych mechanicznie niemożliwych do zidentyfikowania. Pozostawienie art. 74q tworzyć będzie nieprawdziwy obraz składu gatunkowego. Fałszować będzie dane. Różnorodność gatunkowa. Wnioskujemy o usunięcie art. 74r ust. 1 ppkt 1 lit. a. Brak zatwierdzonego planu dla upoważnień przez Komisję Europejską. Wnioskujemy o usunięcie art. 74r ust. 2. Zapis monitoringu wizyjnego powinien być tylko i wyłącznie do wglądu inspektora. Udostępnienia tego typu materiału mogą być sprzeczne z przepisami RODO. Wchodzi również w grę własność intelektualna, która, będzie zarejestrowana na materiale. Art. 125a. proponujemy brzmienie: „-podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia.” Propozycja organu mówiąca o pięćdziesięciokrotności wynagrodzenia jest nad wyraz dotkliwa i nieproporcjonalna. Art. 125b. proponujemy brzmienie: „Kapitan statku rybackiego, który wbrew obowiązkowi określonymu w art. 60 ust. 4 rozporządzenia nr 1224/2009, nie zapewnia, aby wszystkie produkty rybołówstwa pochodzące z połowów komercyjnych prowadzonych przy użyciu tego statku zostały zważone, podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia.” Propozycja organu mówiąca o pięćdziesięciokrotności wynagrodzenia jest nad wyraz dotkliwa i nieproporcjonalna. Wnioskujemy o usunięcie art. 126 ust. 3.	wymogi zawarte w zatwierdzonych przez Komisję i przyjętych przez Polskę planach próbkowania, - uwagi dotyczące art. 74q oraz 74r (produkty rybołówstwa, których gatunek nie jest możliwy do ustalenia oraz udostępnianie GIRM zapisów z monitoringu wizyjnego) – nieuwzględnione ze względu na wymogi zawarte w zatwierdzonym przez Komisję i przyjętym przez Polskę planie próbkowania dotyczącym ważenia ryb niesortowanych. Należy wskazać, że zgodnie z ww. planem próbkowania, niezbędne jest powiadomienie użytkowników systemu ważenia, zsypu do poboru próbek, miejsca rozładunku oraz wyznaczonego obszaru sortowania i ważenia próbek, a także wszystkie osoby znajdujące się w odległości do 2 metrów od niego, o istnieniu systemu kamer rejestrujących obraz na żywo, a także o konieczności ciągłego rejestrowania obrazu w celu zapewnienia zgodności z warunkami wydanego upoważnienia do przeprowadzania ważenia z wykorzystaniem prób wagowych wyładowanych produktów rybołówstwa. Dodatkowo, zgodnie z rozporządzeniem Wykonawczym Komisji (UE) 2024/1474 z dnia 24 maja 2024 r. ustanawiającym przepisy dotyczące stosowania art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 w związku z odstępstwem od marginesu tolerancji przy szacowaniu połowów w odniesieniu do niesortowanych wyładunków i przeładunków pochodzących z połowów małych gatunków pelagicznych, połowów przemysłowych i połowów tuńczyka tropikalnego okrężnicą, należy zapewnić, aby systemy zdalnego monitorowania elektronicznego wyposażone w kamery CCTV lub inną równoważną technologię wykorzystywaną do celów niniejszego rozporządzenia były obsługiwane w sposób wykluczający obrazy i identyfikację osób fizycznych na zapisanych materiałach wideo. W tym celu przy stosowaniu takich systemów i technologii należy je umiejscowić w taki sposób, aby umożliwić monitorowanie wyłącznie określonych części statków i obszarów, systemów lub obiektów, w których ma miejsce wyładunek, przeładunek i ważenie połowów objętych odstępstwem od marginesu tolerancji określonym w art. 14 ust. 4 lit. a) i art. 21 ust. 3 rozporządzenia
--	--	---	---

			Brak skonkretyzowanej informacji czego faktycznie dopuścić by się musiał podmiot. Podsumowując, uważamy proponowane zapisy ustawy za zbyt rygorystyczne w stosunku do zamierzeń rozporządzenia UE nr 1224/2009 z późniejszymi zmianami. Nie jesteśmy obywatelami Unii Europejskiej drugiej kategorii i nie życzymy sobie, aby nasza własna administracja tak nas traktowała. Dlatego żądamy zmiany ustawy jedynie w takim zakresie, jaki faktycznie przewiduje Komisja Europejska bez dodatkowych, nadinterpretujących a co za tym idzie szkodliwych dla branży przepisów.	w sprawie kontroli. W przypadkach gdy obrazy osób fizycznych są jednak rejestrowane i wykrywane w sposób umożliwiający bezpośrednią lub pośrednią identyfikację tych osób fizycznych, ich obrazy należy bez zbędnej zwłoki zanonimizować. Uwaga dotycząca art. 125a - częściowo uwzględniona. Wysokość kary pieniężnej została dostosowana do wysokości proponowanej w przypadku kapitana statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m stosującego bierne narzędzia połowowe (tj. wykonującego rybołówstwo małoskalowe). W pozostałych przypadkach - wysokość kary powinna być odpowiednio wyższa, stąd pozostawiona została wysokość pierwotnie projektowana. Uwaga dotycząca art. 125b - częściowo uwzględniona. Wysokość kary pieniężnej została obniżona do wysokości proponowanej (wynoszącej maksymalnie pięciokrotność wynagrodzenia) w przypadku kapitana statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m stosującego bierne narzędzia połowowe (tj. wykonującego rybołówstwo małoskalowe). W pozostałych przypadkach - wysokość kary pieniężnej powinna być odpowiednio wyższa, stąd też ustalona została na poziomie od 500 zł do dziesięciokrotności wynagrodzenia. Uwaga dotycząca projektowanego art. 126 ust. 3 - częściowo uwzględniona. Przepis został odpowiednio przeredagowany, tak aby w sposób precyzyjny wskazać za jakie naruszenia przyznawana jest kara pieniężna.
--	--	--	--	--

9	Całość projektu (w szczególności art. 1 pkt 19, 22, 26, pkt 48, 49 projektu)	Pomorska Organizacja Producentów -ARKA Sp. z o.o.	1. Przede wszystkim pragniemy podkreślić, że opublikowane rozporządzenia Komisji Europejskiej (KE) stanowią akty prawne bezpośrednio obowiązujące w krajach UE i nie ma potrzeby powielać tych zapisów w procedowanej ustawie. Dodatkowo wskazujemy, iż wiele z rozstrzygnięć szczegółowych zawartych w niniejszym projekcie zastrzega sobie KE – w drodze aktów wykonawczych – do ustanawiania szczegółowych przepisów. Nie jest nam znany żaden akt wykonawczy KE wprowadzający szczegółowe przepisy dotyczące m.in. zainstalowania na stałe systemów do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, czy określający – uwzględniając najnowsze osiągnięcia techniczne i naukowe – szczegółowe przepisy dotyczące wymogów, specyfikacji technicznych, instalowania, konserwacji i funkcjonowania systemu REM oraz okresu, w którym system REM musi działać (zgodnie z art. 13 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2842 z dnia 22 listopada 2023 r.). Zaproponowane przez Departament Rybołówstwa zapisy mogą spowodować, iż KE przyjmie odmienne rozwiązanie od Polskiego i procedowana ustawa okaże się niezgodna z przepisami unijnymi. Nie wyobrażamy sobie również sytuacji, w której armator montuje urządzenie wskazane w ustawie, które za np. pół roku będzie niezgodne z nowym rozporządzeniem delegowanym KE. 2. W odniesieniu do pkt 19) - Art. 69 w brzmieniu dotyczącym elektronicznego monitorowania proponujemy zostawić w dotychczasowym brzmieniu od pkt. 7 do 14. Ponadto proponujemy doszczegółowienie tego przepisu w rozporządzeniu wykonawczym, z zapewnieniem uwagi nr (30) rozp. (UE) 2023/2842, że <i>W przypadku statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów elektroniczny dziennik połowowy i przekazywanie zawartych w nim</i>	Uwagi częściowo uwzględnione, tj.: Uwaga w pkt 1 - uwzględniona. Uwaga w pkt 2 - uwaga nieuwzględniona, z uwagi na fakt, że przepisy UE nie przewidują możliwości stosowania papierowego dziennika połowowego, w tym również w przypadku awarii lub niedziałania elektronicznego systemu raportowania połowów. Zgodnie z art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/1766 z dnia 27 sierpnia 2025 r. uzupełniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 przez ustanowienie przepisów dotyczących kontroli połowów oraz nadzoru nad działalnością połowową i inspekcji działalności połowowej oraz egzekwowania i przestrzegania przepisów, w przypadku awarii lub niedziałania kapitan lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciel, przekazuje CMR państwa członkowskiego bandery dane z dzienników połowowych, uprzednich powiadomień, deklaracji przeładunkowych i deklaracji wyładunkowych co najmniej raz na 24 godziny, chyba że wymagany jest krótszy odstęp czasu. Komunikacja ta odbywa się przy użyciu wszelkich dostępnych środków telekomunikacyjnych, które zapewniają przekazywanie kompletnych i dokładnych danych, nawet w przypadku braku połowów na pokładzie. Stosownie do powyższego, w projekcie ustawy przewiduje się, że CMR poinformuje na stronie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rybołówstwa o konieczności przekazywania, w przypadku awarii, danych połowowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Ponadto, zgodnie z art. 7 ust. 3 ww. rozporządzenia 2025/1766, w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statków unijny statek rybacki może opuścić port dopiero wtedy, gdy urządzenie do monitorowania statków będzie w pełni operacyjne, co musi zostać potwierdzone przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery.
---	--	---	--	--

		informacji nie powinny pociągać za sobą nieproporcjonalnego obciążenia dla kapitanów tych statków. Zatem w przypadku statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów kapitanowie powinni być zobowiązani do przekazywania informacji zawartych w dzienniku połowowym dopiero po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed rozpoczęciem wyładunku. Wersja papierowa dziennika powinna jednak pozostać na wypadek nieprzewidzianych awarii zarówno systemu jak i urządzenia na statku. Jest to również zasadne w dobie obecnych zakłóceń elektronicznych na południowym Bałtyku oraz potencjalnych ataków na infrastrukturę krytyczną. W przeciwnym wypadku statek będzie musiał czekać na wejście z rybą do portu aż urzędnicy naprawią system lub ogłoszą na stronie www informację o awarii. Wskazujemy również, że Art 9a rozp.(UE) 2023/2842 dotyczący Ośrodków monitorowania rybołówstwa nakazuje, żeby "Każde państwo członkowskie wyznacza właściwe organy odpowiadające za funkcjonowanie jego ośrodka monitorowania rybołówstwa i przyjmuje właściwe środki w celu zapewnienia, by jego ośrodek monitorowania rybołówstwa dysponował odpowiednimi zasobami ludzkimi i był wyposażony w sprzęt i oprogramowanie komputerowe pozwalające na automatyczne przetwarzanie danych, analizę, kontrolę, elektroniczne przysyłanie danych oraz monitorowanie danych przez siedem dni w tygodniu 24 godziny na dobę. Państwa członkowskie zapewniają procedury zabezpieczania i odzyskiwania danych w przypadku awarii systemu" 3. W odniesieniu do pkt 22) - w Art. 71a wskazany w projekcie proponujemy usunąć, ponieważ wg rozporządzenia unijnego wystarczy określić jedynie rodzaj narzędzia połowowego i wielkości oczka. Obecna propozycja zapisu jest zbytnim utrudnieniem działalności rybackiej.	Z kolei zgodnie z art. 7 ust. 5 ww. rozporządzenia UE, w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statków kapitan unijnego statku rybackiego, który nie przekazuje danych dotyczących pozycji statku zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1, niezwłocznie przekazuje dane albo zwraca statek do portu w celu przeprowadzenia niezbędnych czynności kontrolnych, napraw lub wymiany urządzenia do monitorowania statków; Uwaga w pkt 3 - uwaga uwzględniona, projektowany przepis został usunięty; Uwaga w pkt 4 - częściowo uwzględniona. W zakresie konieczności przeprowadzenia uprzedniej analizy ryzyka - uwaga uwzględniona. W odniesieniu do propozycji dotyczącej objęcia ww. analizą statków rybackich o długości co najmniej 12 m - uwaga nieuwzględniona ze względu na ryzyko nadregulacji; Uwaga w pkt 5 - częściowo uwzględniona. W zakresie konieczności przeprowadzenia uprzedniej analizy ryzyka - uwaga uwzględniona. W odniesieniu do propozycji dotyczącej objęcia ww. analizą statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 12 m - uwaga nieuwzględniona ze względu na ryzyko nadregulacji. Projektowane zapisy art. 74c i 74d zostały odpowiednio przeredagowane; Uwaga w pkt 6 - nieuwzględniona. Projektowany art. 74e ma na celu wdrożenie do polskiego prawa art. 41a znowelizowanego rozporządzenia 1224/2009, który zobowiązuje państwo członkowskie bandery do przeprowadzenia weryfikacji pojemności statku rybackiego w przypadku, gdy dostępne są dowody, że pojemność statku różni się od pojemności wskazanej w licencji połowowej. Projektowana ustawa nakłada obowiązek przeprowadzenia ww. weryfikacji na Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, tym niemniej w praktyce, GIRM będzie korzystał ze wsparcia instytucji dysponującej
--	--	---	---

		4. W odniesieniu do pkt 26) - w art. 74a proponujemy zapis: [Minister właściwy ds. rybołówstwa określi w drodze rozporządzenia sposób instalacji na pokładzie statków o długości całkowitej co najmniej 12 metrów system zdalnego monitorowania elektronicznego, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, zwany dalej „systemem REM”, jeżeli z przeprowadzonej oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 tego rozporządzenia, wynika, że statek ten stwarza wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR]. Przytaczamy tu dokładne brzmienie Artykułu 13 rozp.(UE) 2023/2842 dotyczącego Zdalnego monitorowania elektronicznego: „Do celów monitorowania i kontroli obowiązku wyładunku państwa członkowskie zapewniają, aby pływające pod ich banderą unijne statki łowcze o długości całkowitej co najmniej 18 metrów, których dotyczy wysokie ryzyko nieprzestrzegania obowiązku wyładunku, zainstalowały na pokładzie i obsługiwały systemy REM. Ocenę ryzyka nieprzestrzegania obowiązku wyładunku przeprowadza się zgodnie z aktami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 95 ust. 1. System REM jest w stanie skutecznie monitorować i kontrolować przestrzeganie obowiązku wyładunku, obejmuje CCTV i może obejmować inne przyrządy lub sprzęt. Kapitan zapewnia, aby dane z systemu REM były udostępniane właściwym organom”. Wynika z niego, że administracja państwa najpierw analizuje, które jednostki stwarzają ryzyko, a dopiero potem nakazuje im montaż systemu. Proponowane zapisy ustawy odwracają cały system i traktują wszystkich polskich rybaków kutrowych jak przestępców oszukujących obywateli UE. Nie ma na to naszej zgody. 5. W odniesieniu do pkt 26) - w art. 74b proponujemy zapis: [Minister właściwy ds. rybołówstwa określi w drodze rozporządzenia sposób instalacji na pokładzie statków o długości całkowitej co najmniej 12 metrów	odpowiednią wiedzą ekspercką i wyposażeniem umożliwiającym przeprowadzenie ww. weryfikacji. Uwaga w pkt 7 została uwzględniona w zakresie trzech rodzajów upoważnień do ważenia ryb wymienionych w projektowanym art. 74f ust. 1. Uwaga w zakresie automatycznego upoważnienia do ważenia ryb, z mocy ustawy (i tym samym braku konieczności uzyskiwania dokumentu upoważnienia), uwzględniona w przypadku kapitana statku rybackiego o długości mniejszej niż 12 m wykonującego rybołówstwo komercyjne przy użyciu biernych narzędzi połowowych (ze względu na niewielkie ilości ryb wyładowywanych z połowów małoskalowych). Analogiczna uwaga nieuwzględniona w zakresie automatycznego upoważnienia do ważenia ryb, z mocy ustawy, armatora statku rybackiego (innego niż statek rybacki o długości mniejszej niż 12 m i stosujący bierne narzędzia połowowe) lub przedsiębiorcy skupującego produkty rybołówstwa. Zgodnie z art. 60 ust. 5 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, ważenie przeprowadza operator będący zarejestrowanym nabywcą, zarejestrowanym ośrodkiem aukcyjnym, organizacją producentów lub inną osobą fizyczną lub prawną, w tym kapitanem, upoważnionym przez właściwe organy do prowadzenia działań związanych z ważeniem. Ponadto, Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy, o których mowa w ust. 5, byli odpowiednio wyposażeni do przeprowadzania ważenia (art. 60 ust. 6 ww. rozporządzenia). Z uwagi na powyższe, w projekcie ustawy przewiduje się, że warunkiem uzyskania upoważnienia do ważenia ryb będzie spełnienie określonych warunków oraz pozytywne przejście kontroli GIRM potwierdzającej odpowiednie przygotowanie danego podmiotu do przeprowadzania ważenia. Dodatkowo, w przypadku upoważnienia do ważenia ryb przy wyładunku z wykorzystaniem prób wagowych, niezbędne będzie posiadanie przez przedsiębiorcę skupującego produkty rybołówstwa zatwierdzonej przez GIRM procedury pobierania prób wagowych produktów rybołówstwa oraz zatwierdzonego przez GIRM schematu rozmieszczenia elementów systemu
--	--	--	--

		system do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, jeżeli z przeprowadzonej oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 tego rozporządzenia, wynika, że statek ten stwarza wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika. Przytaczamy tu dokładne brzmienie Artykułu 39a rozp. (UE) 2023/2842 dotyczącego stałego monitorowania mocy silnika: „Państwa członkowskie, w oparciu o ocenę ryzyka, określają, które statki wyposażone w stacjonarny silnik napędowy o certyfikowanej mocy silnika przekraczającej 221 kilowatów i stosujące narzędzia ciągnięte w rozumieniu art. 6 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2019/1241, stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika. Zapewniają one, by statki te zostały wyposażone w zainstalowane na stałe systemy do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika”. Wynika z niego, że administracja państwa najpierw analizuje, która jednostka stwarza ryzyko, a dopiero potem nakazuje jej montaż systemu. Proponowane zapisy ustawy odwracają cały system i traktują na początku wszystkich polskich rybaków jak przestępców oszukujących obywateli UE. Nie ma na to naszej zgody. W związku z powyższym zapisem to art. 74c i art. 74d są naszym zdaniem do usunięcia z ustawy i przyjęcia ich w formie rozporządzenia. . 6. W odniesieniu do pkt 26) art. 74e. naszym zdaniem jest do usunięcia, ponieważ podważa dotychczasowe dokumenty jednostek certyfikujących. Armatorzy aby otrzymać zezwolenie z Urzędu Morskiego na wyjście jednostki z portu (karta bezpieczeństwa) co roku są poddawani kontroli państwa flagi, co 5 lat odnawiają świadectwo klasy statku. Do tych czynności niezbędne jest posiadanie świadectwa pomiarowego – dokumentu wydanego przez uznane towarzystwo klasyfikacyjne (przeważnie jest to Polski Rejestr	monitoringu wizyjnego oraz ich zasięgu. Wymienione wyżej dokumenty są niezbędne w celu zapewnienia prawidłowego ustalania wagi poszczególnych gatunków ryb w przypadku ważenia z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa. Ponadto, konieczność posiadania przedmiotowych dokumentów wynika z zatwierdzonego przez Komisję i przyjętego przez Polskę planu próbkowania dotyczącego ważenia ryb niesortowanych. Przyjęcie ww. planu próbkowania było jednym z działań naprawczych niezbędnych do podjęcia przez Polskę w celu zapewnienia prawidłowego ważenia, rejestrowania i raportowania połowów, do czego Komisja zobowiązała Polskę w wyniku przeprowadzonego w kwietniu 2022 r. audytu dotyczącego ważenia ryb; Uwaga w pkt 8 – nieuwzględniona ze względu na wyjaśnienia wskazane w odniesieniu do uwagi w pkt 7; Uwaga w pkt 9 nieuwzględniona ze względu na zbyt ogólny charakter proponowanego zapisu; Uwaga w pkt 10 nieuwzględniona ze względu na analogiczny wymóg zawarty w zatwierdzonym przez Komisję i przyjętym przez Polskę planie próbkowania dotyczącym ważenia ryb niesortowanych; Uwaga w pkt 11 częściowo uwzględniona. W art. 125a wysokość kary pieniężnej została dostosowana do wysokości proponowanej - w przypadku kapitana statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m stosującego bierne narzędzia połowowe (tj. wykonującego rybołówstwo małoskalowe). W pozostałych przypadkach – wysokość kary powinna być odpowiednio wyższa, stąd pozostawiona została wysokość pierwotnie projektowana. W art. 125b wysokość kary pieniężnej została obniżona do wysokości proponowanej (wynoszącej maksymalnie pięciokrotność wynagrodzenia) w przypadku kapitana statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m stosującego bierne narzędzia połowowe (tj. wykonującego rybołówstwo małoskalowe). W pozostałych przypadkach – wysokość kary pieniężnej powinna być
--	--	--	---

		Statków), w którym to towarzystwo klasyfikacyjne zapewnia, że dana jednostka ma zweryfikowaną pojemność statku. Proponowane zapisy negują pracę dwóch polskich instytucji rządowych, a za właściwe wskazują weryfikację pojemności statku przez niewykwalifikowanych w tej dziedzinie pracowników GIRM. Obecne przepisy obowiązujące w Polsce skutecznie eliminują przypadki fałszowania danych dotyczących pojemności statku. 7. W odniesieniu do pkt 26) art. 74f proponujemy zapis: Art. 74f. 1. Produkty rybołówstwa pochodzące z połowów komercyjnych podlegają ważeniu przeprowadzanemu przez upoważnionych do ważenia: 1) przy wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów rybołówstwa; 2) przy wyładunku z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa; 3) na pokładzie statku rybackiego; 2. Ważenie, o którym mowa ust. 1 pkt 2, albo 3, przeprowadza się, jeżeli Komisja Europejska zatwierdziła odpowiedni dla danego ważenia plan, o którym mowa w art. 60 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009 albo w art. 60 ust. 1 i 3 oraz art. 61 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009 (w brzmieniu z dnia 9 stycznia 2024 r.). 3. Upoważnionym do ważenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2, jest przedsiębiorca, który: 1) jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2045); 2) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu: a) zalegalizowanych, skalibrowanych i zaplombowanych urządzeń wagowych i posiada ważne	odpowiednio wyższa, stąd też ustalona została na poziomie od 500 zł do dziesięciokrotności wynagrodzenia; Uwaga w pkt 12 częściowo uwzględniona. Projektowany art. 126 ust. 3 został odpowiednio przeredagowany, tak aby w sposób precyzyjny wskazać za jakie naruszenia przyznawana jest kara pieniężna. Uwaga w zakresie przekazywania indywidualnych kwot połowowych oraz systemu ITQ – nieuwzględniona, ponieważ wykracza poza zakres projektu ustawy.
--	--	--	---

			dokumenty potwierdzające legalizację i kalibrację tych urządzeń b) urządzeń lub systemów zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa, innych niż wymienione w lit. a, w tym systemu monitoringu wizyjnego, w przypadku gdy ważenie będzie przeprowadzane z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa; 4. Upoważnionym, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest armator statku rybackiego, który: 1) jest wpisany do rejestru statków rybackich i jest wyposażony w zalegalizowane, skalibrowane i zaplombowane urządzenie wagowe, które jest dostosowane do ważenia produktów rybołówstwa na pokładzie tego statku będącego w morzu; 2) posiada ważne dokumenty potwierdzające legalizację i kalibrację urządzenia, o którym mowa w pkt 1. 8. W związku z powyższym zapisem to od art. 74g do art. 74n są naszym zdaniem do usunięcia z ustawy. 9. W odniesieniu do pkt 26) Art. 74o. Ważenie produktów rybołówstwa przeprowadza się przy użyciu legalizowanych urządzeń 10. W odniesieniu do pkt 26) Art. 74r ust 2 do usunięcia w naszej ocenie. 11. W odniesieniu do pkt 48) Art. 125a. Pkt 4) proponujemy zapis „– podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięćdziesięciokrotności wynagrodzenia.” zamienić na: – podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia” „Art. 125b. Kapitan statku rybackiego, który wbrew obowiązкови określönemu w art. 60 ust. 4	
--	--	--	---	--

			rozporządzenia nr 1224/2009, nie zapewnia, aby wszystkie produkty rybołówstwa pochodzące z połowów komercyjnych prowadzonych przy użyciu tego statku zostały zważone, podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia.”; 12. W odniesieniu do pkt 49) Art. 126 ust 3 do usunięcia – ponieważ nie wiadomo za co dokładnie następuje kara. Proponujemy zachowanie tego podpunktu w brzmieniu dotychczasowym Ponadto, wnioskujemy o wszczęcie procedury powrotu do korzystania przez Armatorów statków rybackich z możliwości przekazywania indywidualnych kwot połowowych, jak również wprowadzania systemu ITQ o który wielokrotnie wnioskujemy na spotkaniach roboczych.	
--	--	--	--	--

10	Całość projektu	Organizacja Rybaków Łódziowych - Producentów Rybnych Sp. z o.o.	Jako środowisko rybackie środkowego wybrzeża, w pełni popieramy opinię naszych kolegów z Ustki dotyczące przygotowanego projektu zmiany Ustaw o Rybołówstwie. Jednocześnie zwracamy uwagę, że ważne dla środowiska dobre rozwiązania dotyczące zarządzania kwotami połowowymi w projekcie zostały pominięte, co budzi nasze zaniepokojenie. Priorytetem dla administracji jest zaostrenie przepisów a nie wprowadzanie ułatwień w zakresie praktycznego prowadzenia połowów. Mając na uwadze powyższe popieramy wszystkie propozycje przedstawione w piśmie KIPR z dnia 6.11.2025 znak KIPR.OUT – 36/25 i postulaty zawarte w tym piśmie zgłaszamy również jako nasze uwagi. Dodatkowo wnioskujemy, aby zmiana Ustawy objęła również kwestie przekazywania kwot połowowych na inne jednostki. Uważamy, że taka zmiana jest kluczowa dla przyszłości polskiego rybołówstwa.	W odniesieniu do uwag KIPR – stanowisko jak w wierszu 4 W odniesieniu do kwestii przekazywania kwot połowowych – uwagi nieuwzględnione, ponieważ wykraczają poza zakres projektowanej regulacji.
----	-----------------	---	--	--

11	Całość projektu (w szczególności art. 1 pkt 19, 22, 26, pkt 48, 49 projektu)	Organizacja Producentów Rybnych Władysławowo Hel	1. Zakres regulacji unijnych. Przede wszystkim pragniemy podkreślić, że opublikowane rozporządzenia Komisji Europejskiej (KE) stanowią akty prawne bezpośrednio obowiązujące w państwach członkowskich Unii Europejskiej, wobec czego nie ma potrzeby powielać ich zapisów w procedowanej ustawie. Wiele szczegółowych rozstrzygnięć, zawartych w projekcie, należy do kompetencji Komisji Europejskiej, która – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy. Zgodnie ze złożonym oświadczeniem w dniu 4 listopada br. podtrzymujemy stanowisko, że nie jest nam znany żaden akt wykonawczy KE wprowadzający przepisy dotyczące m.in. stałych systemów pomiaru i rejestracji mocy silnika czy systemu zdalnego monitorowania elektronicznego (REM), zgodnie z art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2842 z dnia 22 listopada 2023 r. Ponadto projektodawca nie ujawnił informacji w zakresie warunków jakie muszą spełnić wdrażane regulacje w odniesieniu do obowiązujących przepisów zawartych w Rozporządzeniu o Ochronie Danych Osobowych oraz przepisach krajowych, takie jak Kodeks Pracy i Kodeks Cywilny w Polsce. Zaproponowane w projekcie zapisy mogą doprowadzić do sytuacji, w której KE przyjmie odmienne rozwiązania, co spowoduje niezgodność krajowej ustawy z prawem unijnym. Trudno sobie wyobrazić sytuację, w której armator zainstaluje urządzenie wskazane w ustawie, a po kilku miesiącach okaże się ono niezgodne z rozporządzeniem delegowanym Komisji Europejskiej. Projektodawca nie wykazał w uzasadnieniu odpowiednich procedur jak również nie przywołał właściwych przepisów wykonawczych dla regulacji. 2. Art. 69 – elektroniczne monitorowanie.	Uwagi częściowo uwzględnione, tj.: Uwaga w pkt 1 - uwzględniona. Uwaga w pkt 2 - uwaga nieuwzględniona, z uwagi na fakt, że przepisy UE nie przewidują możliwości stosowania papierowego dziennika połowowego, w tym również w przypadku awarii lub niedziałania elektronicznego systemu raportowania połowów. Zgodnie z art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/1766 z dnia 27 sierpnia 2025 r. uzupełniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 przez ustanowienie przepisów dotyczących kontroli połowów oraz nadzoru nad działalnością połowową i inspekcji działalności połowowej oraz egzekwowania i przestrzegania przepisów, w przypadku awarii lub niedziałania kapitan lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciel, przekazuje CMR państwa członkowskiego bandery dane z dzienników połowowych, uprzednich powiadomień, deklaracji przeładunkowych i deklaracji wyładunkowych co najmniej raz na 24 godziny, chyba że wymagany jest krótszy odstęp czasu. Komunikacja ta odbywa się przy użyciu wszelkich dostępnych środków telekomunikacyjnych, które zapewniają przekazywanie kompletnych i dokładnych danych, nawet w przypadku braku połowów na pokładzie. Stosownie do powyższego, w projekcie ustawy przewiduje się, że CMR poinformuje na stronie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rybołówstwa o konieczności przekazywania, w przypadku awarii, danych połowowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Ponadto, zgodnie z art. 7 ust. 3 ww. rozporządzenia 2025/1766, w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statków unijny statek rybacki może opuścić port dopiero wtedy, gdy urządzenie do monitorowania statków będzie w pełni operacyjne, co musi zostać potwierdzone przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery.
----	--	--	--	--

		Proponujemy pozostawić art. 69 w dotychczasowym brzmieniu w zakresie pkt 7–14. Dalsze doprecyzowanie tego przepisu powinno nastąpić w rozporządzeniu wykonawczym, z uwzględnieniem motywu (30) rozporządzenia (UE) 2023/2842, zgodnie z którym: „W przypadku statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów elektroniczny dziennik połowowy i przekazywanie zawartych w nim informacji nie powinny pociągać za sobą nieproporcjonalnego obciążenia dla kapitanów tych statków. Zatem w przypadku statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów kapitanowie powinni być zobowiązani do przekazywania informacji zawartych w dzienniku połowowym dopiero po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed rozpoczęciem wyładunku.” Warto podkreślić, że przedstawiciele sektora rybackiego od wielu miesięcy zgłaszają administracji morskiej i rybackiej występowanie na akwenie Morza Bałtyckiego zakłóceń urządzeń elektronicznych (nawigacyjnych). W tym kontekście dla możliwości kontynuowania działalności połowowej każdej jednostki łowczej bardzo istotnym jest, aby wersja papierowa dziennika połowowego pozostała obowiązkowa na wypadek awarii systemów elektronicznych lub urządzeń na statku, co jest szczególnie istotne wobec obecnych zakłóceń sygnałów na południowym Bałtyku oraz ryzyka ataków na infrastrukturę krytyczną. W przeciwnym wypadku jednostki rybackie będą zmuszone czekać na decyzje administracji w sprawie awarii, co może sparaliżować działalność połowową. Wdrożenie obowiązku i wyeliminowanie dzienników papierowych od 10 stycznia 2026r jest nieproporcjonalnym do stanu faktycznego działaniem.	Z kolei zgodnie z art. 7 ust. 5 ww. rozporządzenia UE, w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statków kapitan unijnego statku rybackiego, który nie przekazuje danych dotyczących pozycji statku zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1, niezwłocznie przekazuje dane albo zwraca statek do portu w celu przeprowadzenia niezbędnych czynności kontrolnych, napraw lub wymiany urządzenia do monitorowania statków. Ponadto należy wyjaśnić, że proponowane zmniejszenie obciążeń związanych z raportowaniem danych połowowych przez statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 metrów wynika bezpośrednio z przepisu art. 15 ust. 2 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 („Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 kapitanowie unijnych statków łowczych o długości całkowitej wynoszącej poniżej 12 metrów przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14, właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego bandery po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed rozpoczęciem wyładunku.”). Dodatkowo należy wyjaśnić, że zastąpienie papierowych dzienników połowowych dziennikami elektronicznymi nastąpi z dniem 10 stycznia 2028 r. (nie zaś 2026 r.). Uwaga w pkt 3 - uwaga uwzględniona, projektowany przepis został usunięty; Uwaga w pkt 4 – częściowo uwzględniona. W zakresie konieczności przeprowadzenia uprzedniej analizy ryzyka - uwaga uwzględniona. W odniesieniu do propozycji dotyczącej objęcia ww. analizą statków rybackich o długości co najmniej 12 m - uwaga nieuwzględniona ze względu na ryzyko nadregulacji; Uwaga w pkt 5 – częściowo uwzględniona. W zakresie konieczności przeprowadzenia uprzedniej analizy ryzyka - uwaga uwzględniona. W odniesieniu do propozycji dotyczącej objęcia ww. analizą statków rybackich o długości całkowitej co
--	--	---	--

		Zgodnie z art. 9a rozporządzenia (UE) 2023/2842, każde państwo członkowskie zobowiązane jest do zapewnienia, aby ośrodki monitorowania rybołówstwa dysponowały odpowiednimi zasobami ludzkimi, sprzętem i procedurami zabezpieczania danych – w tym mechanizmami odzyskiwania danych w przypadku awarii systemu. Tym samym należy zwrócić uwagę na konieczność finansowania systemu przez administrację rybacką wdrażania lub modernizacji systemu monitoringu. 3. W odniesieniu do pkt 22) - w art. 71a wskazany w projekcie proponujemy usunąć, ponieważ wg rozporządzenia unijnego wystarczy określić jedynie rodzaj narzędzia połowowego i wielkości oczka. Obecna propozycja zapisu jest nieproporcjonalnym utrudnieniem działalności połowowej dla Polskich Armatorów Rybackich. 4. W odniesieniu do pkt 26) - w art. 74a – system REM. Proponujemy następujący zapis: „Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób instalacji na pokładzie statków o długości całkowitej co najmniej 12 metrów systemu zdalnego monitorowania elektronicznego (REM), o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, jeżeli z przeprowadzonej oceny ryzyka wynika, że statek ten stwarza wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR.” Zgodnie z art. 13 rozporządzenia (UE) 2023/2842, obowiązek instalacji systemu REM dotyczy jedynie statków o długości co najmniej 18 metrów, które uznano – na podstawie oceny ryzyka – za stwarzające wysokie ryzyko naruszeń. Proponowane zapisy ww. ustawy odwracają tę zasadę, traktując wszystkich armatorów jako potencjalnych sprawców naruszeń, co jest niezgodne z prawem UE i zasadą proporcjonalności.	najmniej 12 m - uwaga nieuwzględniona ze względu na ryzyko nadregulacji. Projektowane zapisy art. 74c i 74d zostały odpowiednio przeredagowane; Uwaga w pkt 6 - nieuwzględniona. Projektowany art. 74e ma na celu wdrożenie do polskiego prawa art. 41a znowelizowanego rozporządzenia 1224/2009, który zobowiązuje państwo członkowskie bandery do przeprowadzenia weryfikacji pojemności statku rybackiego w przypadku, gdy dostępne są dowody, że pojemność statku różni się od pojemności wskazanej w licencji połowowej. Projektowana ustawa nakłada obowiązek przeprowadzenia ww. weryfikacji na Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, tym niemniej w praktyce, GIRM będzie korzystał ze wsparcia instytucji dysponującej odpowiednią wiedzą ekspercką i wyposażeniem umożliwiającym przeprowadzenie ww. weryfikacji. Uwaga w pkt 7 została uwzględniona w zakresie trzech rodzajów upoważnień do ważenia ryb wymienionych w projektowanym art. 74f ust. 1. Uwaga w zakresie automatycznego upoważnienia do ważenia ryb, z mocy ustawy (i tym samym braku konieczności uzyskiwania dokumentu upoważnienia), uwzględniona w przypadku kapitana statku rybackiego o długości mniejszej niż 12 m wykonującego rybołówstwo komercyjne przy użyciu biernych narzędzi połowowych (ze względu na niewielkie ilości ryb wyładowywanych z połowów małoskalowych). Analogiczna uwaga nieuwzględniona w zakresie automatycznego upoważnienia do ważenia ryb, z mocy ustawy, armatora statku rybackiego (innego niż statek rybacki o długości mniejszej niż 12 m i stosujący bierne narzędzia połowowe) lub przedsiębiorcy skupującego produkty rybołówstwa. Zgodnie z art. 60 ust. 5 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, ważenie przeprowadza operator będący zarejestrowanym nabywcą, zarejestrowanym ośrodkiem aukcyjnym, organizacją producentów lub inną osobą fizyczną lub prawną, w tym kapitanem, upoważnionym przez właściwe organy do prowadzenia działań związanych z ważeniem. Ponadto,
--	--	--	--

			Niemniej jednak odnosząc zaproponowany powyżej zakres regulacji w zakresie stosowania regulacji względem jednostek 12-18 tylko w przypadku tylko gdy w specjalnym zezwoleniu połowowym została określona kwota pelagiczna jest niezrozumiałe w zestawieniu z danymi ujawnionymi w raportach kontrolnych za lata 2019-2024, zawierających dane z segmentów 12-18 metrów m.in.: połowy denne i jednocześnie wykorzystywanie kwoty rezerwowej gatunków pelagicznych jako przyłowów przy gatunkach nielimitowanych oraz analizy zawartych w raportach flotowych. Celowym jest, aby segment jednostek o długości 12-18 metrów został objęty regulacją bez względu na gatunki jakie posiada w specjalnym zezwoleniu, ponieważ stanowi grupę pośrednią pomiędzy jednostkami przybrzeżnymi a tzw. „większymi” kutrami pełnomorskimi. Jednostki te: a. operują zarówno na obszarach przybrzeżnych (22-24), jak i na akwenach centralnego Bałtyku (25-32), b. wykonują znaczną część połowów gatunków limitowanych (śledź, szprot, dorsz, łosoś) w ramach kwoty na przyłowy, c. często prowadzą działalność w portach o ograniczonych możliwościach nadzoru bezpośredniego, d. korzystały w przeszłości z funduszy pomocowych, co wiąże się z obowiązkiem zapewnienia przejrzystości i zgodności z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa. W związku z powyższym, uwzględniając fakt iż prowadzone czynności obejmują tego typu jednostki to jasnym jest że poprawnie wykonana analiza ryzyka w tym segmencie powinna uwzględniać: a. różnice w poziomie wykorzystania kwot połowowych w zależności od rejonu (22-24 vs. 25-32),	Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy, o których mowa w ust. 5, byli odpowiednio wyposażeni do przeprowadzania ważenia (art. 60 ust. 6 ww. rozporządzenia). Z uwagi na powyższe, w projekcie ustawy przewiduje się, że warunkiem uzyskania upoważnienia do ważenia ryb będzie spełnienie określonych warunków oraz pozytywne przejście kontroli GIRM potwierdzającej odpowiednie przygotowanie danego podmiotu do przeprowadzania ważenia. Dodatkowo, w przypadku upoważnienia do ważenia ryb przy wyładunku z wykorzystaniem prób wagowych, niezbędne będzie posiadanie przez przedsiębiorcę skupującego produkty rybołówstwa zatwierdzonej przez GIRM procedury pobierania prób wagowych produktów rybołówstwa oraz zatwierdzonego przez GIRM schematu rozmieszczenia elementów systemu monitoringu wizyjnego oraz ich zasięgu. Wymienione wyżej dokumenty są niezbędne w celu zapewnienia prawidłowego ustalania wagi poszczególnych gatunków ryb w przypadku ważenia z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa. Ponadto, konieczność posiadania przedmiotowych dokumentów wynika z zatwierdzonego przez Komisję i przyjętego przez Polskę planu próbkowania dotyczącego ważenia ryb niesortowanych. Przyjęcie ww. planu próbkowania było jednym z działań naprawczych niezbędnych do podjęcia przez Polskę w celu zapewnienia prawidłowego ważenia, rejestrowania i raportowania połowów, do czego Komisja zobowiązała Polskę w wyniku przeprowadzonego w kwietniu 2022 r. audytu dotyczącego ważenia ryb; Uwaga w pkt 8 – nieuwzględniona ze względu na wyjaśnienia wskazane w odniesieniu do uwagi w pkt 7; Uwaga w pkt 9 nieuwzględniona ze względu na zbyt ogólny charakter proponowanego zapisu; Uwaga w pkt 10 nieuwzględniona ze względu na analogiczny wymóg zawarty w zatwierdzonym przez Komisję i przyjętym przez Polskę planie próbkowania dotyczącym ważenia ryb niesortowanych;
--	--	--	---	---

		b. potencjalne przenoszenie działalności połowowej pomiędzy akwenami w celu obejścia ograniczeń, c. zgodność danych z dzienników elektronicznych z faktycznymi wyładunkami, d. wpływ sezonowych zakazów połowów na praktyki eksploatacyjne, e. stopień wykorzystania kwot pelagicznych z ustanowionej rezerwy na przyłowy lub rezerwy ministerialnej. e. historię korzystania ze środków publicznych w relacji do aktywności połowowej. Biorąc pod uwagę powyższe uwarunkowania, regulacja w segmencie jednostek 12–18 metrów bez względu na fakt posiadania kwot w specjalnym zezwoleniu połowowym jest zasadne, gdyż: a. segment ten operuje w zróżnicowanych obszarach połowowych o różnym statusie regulacyjnym, b. w przeszłości korzystał z nadzwyczajnych środków wsparcia publicznego, co rodzi potrzebę weryfikacji ich wykorzystania w zgodzie z przepisami, c. wykazuje relatywnie wysoką mobilność operacyjną, umożliwiającą zmianę rejonów połowowych i różnorodność gatunkową w odpowiedzi na restrykcje, d. stanowi istotny element krajowych rozliczeń kwot połowowych w tym gatunków nielimitowanych, połowów dennych, rezerw ustanowionych przepisami krajowymi i wymian kwot lub specjalnych decyzji administracyjnych, e. posiada zróżnicowany poziom wyposażenia technicznego i systemów monitorowania, co utrudnia jednolity nadzór administracyjny. Dlatego w naszej ocenie nadzór w tym segmencie powinien być prowadzony w oparciu wyłącznie o analizę ryzyka, uwzględniającą: a. rejon prowadzenia połowów, b. historię naruszeń i zgodności z ograniczeniami,	Uwaga w pkt 11 częściowo uwzględniona. W art. 125a wysokość kary pieniężnej została dostosowana do wysokości proponowanej - w przypadku kapitana statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m stosującego bierne narzędzia połowowe (tj. wykonującego rybołówstwo małoskalowe). W pozostałych przypadkach - wysokość kary powinna być odpowiednio wyższa, stąd pozostawiona została wysokość pierwotnie projektowana. W art. 125b wysokość kary pieniężnej została obniżona do wysokości proponowanej (wynoszącej maksymalnie pięciokrotność wynagrodzenia) w przypadku kapitana statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m stosującego bierne narzędzia połowowe (tj. wykonującego rybołówstwo małoskalowe). W pozostałych przypadkach - wysokość kary pieniężnej powinna być odpowiednio wyższa, stąd też ustalona została na poziomie od 500 zł do dziesięciokrotności wynagrodzenia; Uwaga w pkt 12 częściowo uwzględniona. Projektowany art. 126 ust. 3 został odpowiednio przeredagowany, tak aby w sposób precyzyjny wskazać za jakie naruszenia przyznawana jest kara pieniężna.
--	--	--	--

		c. poziom wykorzystania przyznaných pierwotnych kwot połowowych, dodatkowych i pozyskanych z wymian lub decyzji administracyjnych, d. poziom korzystania z wymiany kwot zgodnie z przepisami ustawy i stopień występowania przyłówów gatunków nielimitowanych i wykorzystania rezerwy ustawowej na przyłowy. e. oraz powiązania z działaniami pomocowymi współfinansowanymi ze środków UE. W Naszej ocenie na uwagę zasługuje fakt, że selektywne zwiększenie kontroli wyłącznie na jednostkach zakwalifikowanych jako wysokiego ryzyka a nie tylko tych które posiadają kwoty pelagiczne: 1. pozwala na efektywne wykorzystanie zasobów kontrolnych, 2. chroni uczciwych armatorów przed nadmiernymi obciążeniami i stosowaniem odpowiedzialności zbiorowej stosowanej w poprzednich latach, pomimo iż administracja rybacka posiadała informacje o nieprawidłowościach, 3. utrzymuje zgodność z zasadą proporcjonalności i równego traktowania, 4. umożliwia właściwe raportowanie wobec Komisji Europejskiej oraz zapewnia przejrzystość wykorzystania funduszy publicznych. 5. W odniesieniu do pkt 26) - Art. 74b – pomiar mocy silnika. Proponujemy analogiczny zapis: „Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób instalacji systemu do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika na statkach o długości całkowitej co najmniej 12 metrów, jeżeli z przeprowadzonej oceny ryzyka wynika, że statek ten stwarza wysokie ryzyko naruszenia przepisów WPR dotyczących mocy silnika.” Zgodnie z art. 39a rozporządzenia (UE) 2023/2842, państwa członkowskie zobowiązane są jedynie do	
--	--	--	--

			wskazania jednostek wysokiego ryzyka – dopiero wobec nich można nałożyć obowiązek instalacji systemów pomiarowych. W związku z tym art. 74c i 74d powinny zostać usunięte z ustawy i uregulowane w rozporządzeniu. Logika zaproponowanych w projekcie ustawy zapisów w sposób całkowicie niezrozumiały odwraca cały europejski system tej regulacji pomijając ogólnodostępne informacje z rejestrów floty UE i krajowych towarzystw klasyfikacyjnych nt. zamontowanych mocy silników na statkach rybackich (wymiana silnika) i dotychczas stosowanych form ograniczenia mocy silników (blokada listwy paliwowej) oraz procedury kontrolnej która wymaga wcześniejszego powiadomienia (co jest fikcją czynności kontrolnych utrzymywaną w Polsce przez wiele lat za zgodą administracji rybackiej). Pozorność dotyczy również uwzględnienia wyłącznie jednostek, które stosują narzędzia aktywne (ciągnione), ponieważ pomijana jest kwestia kwalifikacji jednostek na podstawie wieloaspektowej analizy ryzyka. 6. W odniesieniu do pkt 26) art. 74e – pojemność statku. Proponujemy usunięcie art. 74e, ponieważ przepis ten podważa dotychczasowe dokumenty wydawane przez uznane towarzystwa klasyfikacyjne, takie jak Polski Rejestr Statków. Obowiązujące procedury kontrolne skutecznie eliminują przypadki fałszowania danych dotyczących pojemności jednostek. 7. W odniesieniu do pkt 26) art. 74f. proponujemy zapis: Art. 74f. 1. Produkty rybołówstwa pochodzące z połowów komercyjnych podlegają ważeniu przeprowadzanemu przez upoważnionych do ważenia: 1) przy wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów rybołówstwa;	
--	--	--	--	--

			2) przy wyładunku z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa; 3) na pokładzie statku rybackiego; 2. Ważenie, o którym mowa ust. 1 pkt 2, albo 3, przeprowadza się, jeżeli Komisja Europejska zatwierdziła odpowiedni dla danego ważenia plan, o którym mowa w art. 60 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009 albo w art. 60 ust. 1 i 3 oraz art. 61 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009 (w brzmieniu z dnia 9 stycznia 2024 r.). 3. Upoważnionym do ważenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2, jest przedsiębiorca, który: 1) jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2045); 2) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu: a) zalegalizowanych, skalibrowanych i zaplombowanych urządzeń wagowych i posiada ważne dokumenty potwierdzające legalizację i kalibrację tych urządzeń b) urządzeń lub systemów zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa, innych niż wymienione w lit. a, w tym systemu monitoringu wizyjnego, w przypadku, gdy ważenie będzie przeprowadzane z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa; 4. Upoważnionym, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest armator statku rybackiego, który: 1) jest wpisany do rejestru statków rybackich i jest wyposażony w zalegalizowane, skalibrowane i zaplombowane urządzenie wagowe, które jest dostosowane do ważenia produktów rybołówstwa na pokładzie tego statku będącego w morzu;	
--	--	--	--	--

		2) posiada ważne dokumenty potwierdzające legalizację i kalibrację urządzenia, o którym mowa w pkt 1. 8. W związku z propozycją brzmienia art. 74 f wnosimy o usunięcie projektowanych zapisów art. 74g–74n z projektu ustawy. 9. W odniesieniu do pkt 26) Art. 74o. Ważenie produktów rybołówstwa przeprowadza się przy użyciu legalizowanych urządzeń 10. W odniesieniu do pkt 26) Art. 74r ust. 2 do Art. 74r ust. 2. Proponujemy usunięcie, gdyż przepis jest nieprecyzyjny i może prowadzić do niejasności interpretacyjnych. 11. W odniesieniu do pkt 48) art. 125a Pkt 4) i art. 125b – kary pieniężne. Proponujemy zmianę brzmienia: a. art. 125a Pkt 4 - „Podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia.” b. „art. 125b. Kapitan statku rybackiego, który wbrew obowiązкови określönemu w art. 60 ust. 4 rozporządzenia nr 1224/2009, nie zapewnia, aby wszystkie produkty rybołówstwa pochodzące z połowów komercyjnych prowadzonych przy użyciu tego statku zostały zważone, podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia.”; Zmiana ma na celu zachowanie proporcjonalności sankcji do charakteru naruszenia i możliwości finansowych rybaków prowadzących połowy. 12. W odniesieniu do pkt 49) Art. 126 ust. 3. Proponujemy usunięcie zaproponowanej zmiany, ponieważ nie wskazuje ona jednoznacznie, za jakie naruszenie nakładana jest kara. Wnosimy o pozostawienie przepisu w dotychczasowym brzmieniu.	
--	--	--	--

			Podsumowując pragniemy podkreślić, że zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązania są zbyt rygorystyczne i wykraczają poza zakres przewidziany w rozporządzeniu (UE) 2023/2842 oraz 1224/2009. Formuła obejmujący rygor tego formatu wymaga zastosowania większej ostrożności i analizy. Zastosowane przez projektodawcę wyłączenia w zakresie systemu REM i pomiaru mocy silnika nie odwzorowują faktycznego stanu floty powyżej 12m (jednostki bez kwot pelagicznych w specjalnym pozwoleniu połowowym korzystają z rezerwy ustawowej ustanowionej na przyłowy, oraz działalność połowowa jednostki stosującej bierne narzędzia połowowe podlega w takim samym zakresie pod system kontroli rybołówstwa i analizę ryzyka jak tej stosującej narzędzia czynne – ciągnione, włączane). Tym samym Organizacja Producentów Rybnych Władysławowo Hel oczekuje, że zmiany zostaną ograniczone do niezbędnego minimum wynikającego z prawa unijnego, tak aby nie nakładać na polskich rybaków obowiązków wykraczających poza standardy unijne. Zachwianie konkurencyjnością całego polskiego sektora rybackiego jest działaniem szkodliwym i nieuzasadnionym w żadnej mierze. Podobnie jak niejasne uprzywilejowanie wyłączeniem z nowego rygoru kontroli części floty i wdrażania środków na jednostkach, które podlegają pod procedurę omijając zastosowane kryterium (korzystanie z systemu kwot rezerwowych wynika wprost z nieposiadania kwot pelagicznych w specjalnym zezwoleniu połowowym).	
--	--	--	--	--

12	Całość projektu (w szczególności art. 1 pkt 19, 22, 26, pkt 48 projektu)	Zrzeszenie Rybaków Morskich – Organizacja Producentów	1. ZRM-OP w odniesieniu do projektu ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz nowelizacji innych ustaw, gdzie nowelizacja służy stosowaniu rozporządzenia PE i Rady (UE) 2023/2842 z dnia 22.11.2023 roku oraz inny rozporządzeń przywołanych w preambule nowelizacji ustawy zwraca uwagę, że rozporządzenie 2023/2842 wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich UE i ma walor nadrzędności w stosowaniu przepisów Wspólnej Polityki Rybackiej. 2. Zasadniczym jest zatem pytanie jaki jest sens powielania w nowelizacji ustawy o rybołówstwie przepisów obowiązujących i wiążących z mocy prawa . 3. Nowelizacja przepisów Unii Europejskiej dla osiągnięcia celów reformy WPR oraz praktyczne stosowanie przepisów (np. wprowadzenie i funkcjonowanie systemu REM) nie może w polskim rozwiązaniu i stosowaniu być opresyjnym, niezgodnym z zamysłem i stosowaniem UE zawartym w rozporządzeniu 2023/2842 w tym względzie, 4. Należy wskazać, że część propozycji Departamentu Rybołówstwa wykraczają nawet poza kompetencje KE. Wiele aspektów technicznych komisje chcą regulować szczegółowymi przepisami w przyszłości. Oczywiście, po szerokich konsultacjach i opiniach, nie tylko prawnych ale i rzeczowych, a przede wszystkim technologicznie wykonywalnych, m.in. systemów ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika - REM. Zaproponowane przez Departament Rybołówstwa zapisy przypominają trochę „zaczarowany ołówek”, napiszemy i stanie się. Kwestia ciągłego pomiaru mocy silnika jest procesem wielce skomplikowanym i niełatwym do określenia ad-hoc, na zasadzie stwórzmy formułkę np. REM – a wszyscy jakoś się dostosują . 5. W odniesieniu do pkt - Art. 69 w brzmieniu dotyczącym elektronicznego monitorowania	Uwagi częściowo uwzględnione, tj.: Uwagi w pkt 1-4 uwzględnione. Uwagi w pkt 5 i 6 - nieuwzględnione, z uwagi na fakt, że przepisy UE nie przewidują możliwości stosowania papierowego dziennika połowowego, w tym również w przypadku awarii lub niedziałania elektronicznego systemu raportowania połowów. Zgodnie z art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/1766 z dnia 27 sierpnia 2025 r. uzupełniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 przez ustanowienie przepisów dotyczących kontroli połowów oraz nadzoru nad działalnością połowową i inspekcji działalności połowowej oraz egzekwowania i przestrzegania przepisów, w przypadku awarii lub niedziałania kapitan lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciel, przekazuje CMR państwa członkowskiego bandery dane z dzienników połowowych, uprzednich powiadomień, deklaracji przeładunkowych i deklaracji wypadunkowych co najmniej raz na 24 godziny, chyba że wymagany jest krótszy odstęp czasu. Komunikacja ta odbywa się przy użyciu wszelkich dostępnych środków telekomunikacyjnych, które zapewniają przekazywanie kompletnych i dokładnych danych, nawet w przypadku braku połowów na pokładzie. Stosownie do powyższego, w projekcie ustawy przewiduje się, że CMR poinformuje na stronie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rybołówstwa o konieczności przekazywania, w przypadku awarii, danych połowowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Ponadto, zgodnie z art. 7 ust. 3 ww. rozporządzenia 2025/1766, w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statków unijny statek rybacki może opuścić port dopiero wtedy, gdy urządzenie do monitorowania statków będzie w pełni operacyjne, co musi zostać potwierdzone przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery.
----	--	---	---	--

		proponujemy zostawić w dotychczasowym brzmieniu od pkt 7 do 14. Ponadto proponujemy doszczegółowienie tego przepisu w rozporządzeniu wykonawczym, z zapewnieniem uwagi nr (30) rozp. (UE) 2023/2842, że W przypadku statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów elektroniczny dziennik połowowy i przekazywanie zawartych w nim informacji nie powinny pociągać za sobą nieproporcjonalnego obciążenia dla kapitanów tych statków. Proponowane w projekcie zmiany nakładają obowiązek na kapitanów wszystkich jednostek i to w dodatku online. 6. Apelujemy o pozostawienie wersji papierowej dziennika połowowego. Wszelkie systemy monitorowania elektronicznego są coraz bardziej podatne na działanie stron trzecich. W przypadku jego awarii, armatorzy nie będą mogli prowadzić działalności gospodarczej. Przypominamy, że obecnie znajdujemy się w sytuacji wojny hybrydowej. 7. W odniesieniu do propozycji art. 74a proponujemy preredagowany zapis: [Minister właściwy ds. rybołówstwa określi w drodze rozporządzenia sposób instalacji na pokładzie statków o długości całkowitej co najmniej 12 metrów system zdalnego monitorowania elektronicznego, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, zwany dalej „systemem REM”, jeżeli z przeprowadzonej oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 tego rozporządzenia, wynika, że statek ten stwarza wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR]. Przytaczamy tu dokładne brzmienie artykułu 13 2023/2842 dotyczącego Zdalnego monitorowania elektronicznego: „Do celów monitorowania i kontroli obowiązku wyładunku państwa członkowskie zapewniają, aby pływające pod ich banderą unijne statki łowcze o długości całkowitej co najmniej 18 metrów,	Z kolei zgodnie z art. 7 ust. 5 ww. rozporządzenia UE, w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statków kapitan unijnego statku rybackiego, który nie przekazuje danych dotyczących pozycji statku zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1, niezwłocznie przekazuje dane albo zwraca statek do portu w celu przeprowadzenia niezbędnych czynności kontrolnych, napraw lub wymiany urządzenia do monitorowania statków. Ponadto należy wyjaśnić, że proponowane zmniejszenie obciążeń związanych z raportowaniem danych połowowych przez statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 metrów wynika bezpośrednio z przepisu art. 15 ust. 2 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 („Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 kapitanowie unijnych statków łowczych o długości całkowitej wynoszącej poniżej 12 metrów przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14, właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego bandery po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed rozpoczęciem wyładunku.”). Uwaga w pkt 7 - częściowo uwzględniona. W zakresie konieczności przeprowadzenia uprzedniej analizy ryzyka - uwaga uwzględniona. W odniesieniu do propozycji dotyczącej objęcia ww. analizą statków rybackich o długości co najmniej 12 m - uwaga nieuwzględniona ze względu na ryzyko nadregulacji; Uwaga w pkt 8 - częściowo uwzględniona. W zakresie konieczności przeprowadzenia uprzedniej analizy ryzyka - uwaga uwzględniona. W odniesieniu do propozycji dotyczącej objęcia ww. analizą statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 12 m - uwaga nieuwzględniona ze względu na ryzyko nadregulacji; Uwaga w pkt 9 - nieuwzględniona. Projektowany art. 74e ma na celu wdrożenie do polskiego prawa art. 41a znowelizowanego rozporządzenia 1224/2009, który zobowiązuje państwo członkowskie bandery do przeprowadzenia weryfikacji
--	--	--	---

		których dotyczy wysokie ryzyko nieprzestrzegania obowiązku wyładunku, zainstalowały na pokładzie i obsługiwały systemy REM. Ocenę ryzyka nieprzestrzegania obowiązku wyładunku przeprowadza się zgodnie z aktami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 95 ust. 1. System REM jest w stanie skutecznie monitorować i kontrolować przestrzeganie obowiązku wyładunku, obejmuje CCTV i może obejmować inne przyrządy lub sprzęt. Kapitan zapewnia, aby dane z systemu REM były udostępniane właściwym organom". Wynika z niego, że administracja państwa najpierw analizuje, które jednostki stwarzają ryzyko, a dopiero potem nakazuje im montaż systemu. Proponowane zapisy są bezpodstawnie restrykcyjne wobec całej floty. Komisja w rozporządzeniu podstawowym daje Państwu członkowskiemu mechanizmy do kontroli podejrzanych segmentów lub poszczególnych jednostek, a nie nakładania dodatkowych obowiązków na wszystkich armatorów. 8. W odniesieniu propozycji art. 74b proponujemy zapis: [Minister właściwy ds. rybołówstwa określi w drodze rozporządzenia sposób instalacji na pokładzie statków o długości całkowitej co najmniej 12 metrów system do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, jeżeli z przeprowadzonej oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 tego rozporządzenia, wynika, że statek ten stwarza wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika. Przytaczamy tu dokładne brzmienie Artykułu 39a rozp.(UE) 2023/2842 dotyczącego stałego monitorowania mocy silnika: „Państwa członkowskie, w oparciu o ocenę ryzyka, określają, które statki wyposażone w stacjonarny silnik napędowy o certyfikowanej mocy silnika przekraczającej 221 kilowatów i stosujące narzędzia ciągnięte w rozumieniu art. 6 pkt 12 rozporządzenia (UE)	pojemności statku rybackiego w przypadku, gdy dostępne są dowody, że pojemność statku różni się od pojemności wskazanej w licencji połowowej. Projektowana ustawa nakłada obowiązek przeprowadzenia ww. weryfikacji na Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, tym niemniej w praktyce, GIRM będzie korzystał ze wsparcia instytucji dysponującej odpowiednią wiedzą ekspercką i wyposażeniem umożliwiającym przeprowadzenie ww. weryfikacji. Ponadto, ciężar przeprowadzenia bezpośredniej (fizycznej) weryfikacji pojemności statku rybackiego został przeniesiony na GIRM, a armator zobowiązany będzie dostarczyć dokumenty potwierdzające odpowiednie dostosowanie GT do wartości wskazanej w licencji tylko w przypadku, gdy zostanie wcześniej udowodnione przez GIRM (w wyniku weryfikacji fizycznej), że rzeczywista pojemność statku przekracza pojemność wskazaną w licencji połowowej. Uwagi w pkt 10 – nieuwzględnione. Projektowane art. 74f – 74r mają na celu zapewnienie stosowania przepisów znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, a także zatwierdzonych przez Komisję planów próbkowania dotyczących ważenia ryb niesortowanych oraz ważenia ryb na pokładzie statku rybackiego. Przyjęcie ww. planów próbkowania było jednym z działań naprawczych niezbędnych do podjęcia przez Polskę w celu zapewnienia prawidłowego ważenia, rejestrowania i raportowania połowów, do czego Komisja zobowiązała Polskę w wyniku przeprowadzonego w kwietniu 2022 r. audytu dotyczącego ważenia ryb; Uwaga w pkt 11 – częściowo uwzględniona. W art. 125a wysokość kary pieniężnej została dostosowana do wysokości proponowanej - w przypadku kapitana statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m stosującego bierne narzędzia połowowe (tj. wykonującego rybołówstwo małoskalowe). W pozostałych przypadkach – wysokość kary powinna być odpowiednio wyższa, stąd pozostawiona została wysokość pierwotnie projektowana.
--	--	--	---

		2019/1241, stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika. Zapewniają one, by statki te zostały wyposażone w zainstalowane na stałe systemy do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika”. Wynika z niego, że administracja państwa najpierw analizuje, która jednostka stwarza ryzyko, a dopiero potem nakazuje jej montaż systemu. Proponowane zapisy ustawy narzucają odpowiedzialność zbiorową, nie chcąc się „ubrudzić” eliminacją działalności NNN. 9. W odniesieniu do proponowanych zapisów art. 74e. zapisy są niekompetencyjne. Inspektor rybołówstwa morskiego nie ma kompetencji do oceny wielkości GT czy też kW. Dodatkowo dublowanie kompetencji towarzystw certyfikujących tj. Urzędu Morskiego lub Polskiego Rejestru Statków stwarza możliwości manipulacji i sporu kompetencyjnego pomiędzy urzędami. Która opinia lub decyzja będzie wiążąca? Jednocześnie nakładanie dodatkowych obciążeń finansowych na armatorów, w formie wyjaśnień potwierdzonych przez PRS niesie znaczne koszty po stronie armatora. Nadmieniamy, że podważenie aktualnych dokumentów certyfikujących będzie się odbywało na drodze przeczcucia inspektora lub jego podejrzenia?? 10. Dotyczy rozdziału 7B Ważenie produktów rybołówstwa - Art. 74fdo art. 74r. zaproponowane zapisy są niekompetencyjne i stanowiące obostrzenia, których efekt będzie odrębny od zamierzonego. Zgodnie z definicją Tomasza z Akwinu, prawo powinno konstytuować porządek społeczny, określający normy postępowania. To prawo, w zbornym rozumieniu terminu, stanowi podstawę każdego państwa prawnego. Normy prawne, które są elementem prawa regulują zachowania ludzi, określają, co jest dozwolone, a co jest zabronione. Są one	Uwaga w pkt 12 - częściowo uwzględniona. W art. 125b wysokość kary pieniężnej została obniżona do wysokości proponowanej (wynoszącej maksymalnie pięciokrotność wynagrodzenia) w przypadku kapitana statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m stosującego bierne narzędzia połowowe (tj. wykonującego rybołówstwo małostkalowe). W pozostałych przypadkach – wysokość kary pieniężnej powinna być odpowiednio wyższa, stąd też ustalona została na poziomie od 500 zł do dziesięciokrotności wynagrodzenia.
--	--	--	---

			wyznaczane przez różne instytucje, takie jak parlament, rząd czy sądy i są zawsze egzekwowane przez państwo. Jednakże, prawo to nie tylko normy. Obejmuje także instytucje, które te normy tworzą, interpretują i stosują. Proponowane w projekcie normy te nie tylko nie tworzą ale i uniemożliwiają ich stosowanie. Proponujemy ponownie przeredagować powyższe zapisy, a przede wszystkim określić ich cel i drogę do osiągnięcia tego celu. 11. W odniesieniu do zapisów art. 125a. Pkt 4) proponujemy zapis „– podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięćdziesięciokrotności wynagrodzenia.” zamienić na: – podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia” 12. Art. 125b. Kapitan statku rybackiego, który wbrew obowiązkowi określönemu w art. 60 ust. 4 rozporządzenia nr 1224/2009, nie zapewnia, aby wszystkie produkty rybołówstwa pochodzące z połowów komercyjnych prowadzonych przy użyciu tego statku zostały zważone, podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia.”; Mając na uwadze proponowany bardzo szeroki zakres zmian, proponujemy zorganizować konferencję uzgodnieniową i przeredagować proponowane zapisy zmiany ustawy o rybołówstwie, określając przede wszystkim ich cel i drogę do osiągnięcia tego celu, a nie tworzenie kolejnego galimatiasu prawnego.	
--	--	--	---	--

13	Art. 1 pkt 24, 26, 49	Stowarzyszenie Rybaków Łódziowych "MIERZEJA"	Stowarzyszenie Rybaków Łódziowych "Mierzeja" skupiające tylko i wyłącznie rybaków przybrzeżnych, małoskalowych, stoi na stanowisku, iż proponowany projekt o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz niektórych innych ustaw zawiera w sobie bardzo rygorystyczne przepisy, które mogą spowodować, że tradycyjne rybołówstwo przybrzeżne może przestać istnieć. Dlatego należałoby wprowadzić, (o co wnioskujemy od lat) odrębne, uproszczone przepisy dla łodzi do 12 m, ponieważ statki do 12 m nie mają takich samych kwot połowowych, zdolności przeładunkowych, dużej mobilności, ani wpływu na zasoby tak jak duże kutry. Zasada równości nie ma tutaj zastosowania. Wspólna polityka rybacka UE opiera się na proporcjonalności i państwa członkowskie nie mogą nad regulować przepisów, które przekraczają cel kontroli. UE dopuszcza elastyczne wdrażanie systemów kontroli. Polska może i powinna skorzystać z wyjątku dla małej floty przybrzeżnej art. 15 rozporządzenia 1224/2009. Mała flota to jednostki rybackie, poławiające w strefie przybrzeżnej, często nie posiadające na pokładzie sterówki. Powinno się wprowadzić okres przejściowy i pilotażowy pod względem zastosowania aplikacji, albo zaniechać wprowadzenia stosowania aplikacji od dnia 10 stycznia 2026 r., ponieważ w 2028 r. zostanie wdrożony dziennik elektroniczny, który ma zastąpić dzienniki papierowe i raporty połowowe. Należy tak przygotować i usprawnić system, aby armator nie był narażony na potencjalne kary za czyny niezamierzone, a nie narzucać armatorom aplikację, która w obecnym stanie nie jest konieczna, do tego mamy wojnę za naszą wschodnią granicą i Rosja bardzo zakłóca nasze urządzenia elektroniczne. Przykład: realizacja działania środowiskowego 1.11, gdzie rybacy musieli pracować na aplikacji, widzieliśmy	Uwagi częściowo uwzględnione. Zarówno przepisy UE, jak i krajowe, wprowadzają odrębne, uproszczone regulacje dla statków rybackich o długości poniżej 12 m. Dodatkowo, procedowany projekt ustawy wprowadza odrębne rozwiązanie dla ww. statków rybackich w zakresie ważenia ryb (brak konieczności uzyskiwania upoważnienia do ważenia). Wyjątek przewidziany dla statków rybackich o długości poniżej 12 m (przekazywanie danych połowowych po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed rozpoczęciem wyładunku) wynika wprost z art. 15 ust. 2 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009 i nie ma potrzeby powielania go w przepisach krajowych. Obowiązek posiadania aplikacji do monitorowania ruchu statku wprowadzany jest z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, ponieważ przepisy UE (art. 9 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009) nakładają na państwa członkowskie obowiązek skutecznego monitorowania pozycji i ruchu statków rybackich pływających pod ich banderą, niezależnie od miejsca, w którym te statki się znajdują. Z kolei elektroniczny dziennik połowowy, który rzeczywiście będzie stosowany od dnia 10 stycznia 2028 r., służy innym celom niż monitorowanie ruchu statku. W odniesieniu do propozycji dotyczącej kar za poważne naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w wyniku których nie pozyskano produktów rybołówstwa, projektowany art. 126 ust. 3 został odpowiednio przeredagowany. W odniesieniu do kwestii weryfikacji mocy silnika, uwaga nieuwzględniona, ponieważ proponowane wykreślenie z przepisów dotyczących weryfikacji mocy silnika jednostek rybackich do 12 m byłoby niezgodne z art. 41 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009.
----	-----------------------	--	---	--

			jak Rosja zakłóca nasze urządzenia. Obawiamy się, że w przyszłości takie działania zakłócania urządzeń np. aplikacja, GPS przez państwo prowadzące wojnę za naszą wschodnią granicą mogą się jeszcze bardziej nasilić i rybacy, z nie ze swojej winy będą narażeni na konsekwencje administracyjne i ekonomiczne. Dlatego wnioskujemy, aby wprowadzić brak sankcji w I etapie, bez kar administracyjnych za błędy techniczne, opóźnienia oraz zerwania łączy. Dzięki etapowemu wdrażaniu Ministerstwo uniknie chaosu, masowych błędów oraz składaniu pozwów do Sądu. Trzeba nadmienić, że rybacy przybrzeżni nie mają doświadczenia z systemami elektronicznymi ani stałego dostępu do internetu. Należy także doprecyzować w jaki sposób na podstawie aplikacji lub dziennika elektronicznego będą zliczane dni aktywności połowowej. Zamiast kar – w pierwszym etapie potrzebne są szkolenia i pomoc techniczna, bowiem zapis „poważne naruszenie i kara 50 tys złotych” jest zapisem szeroko pojętym. Należy poddać ten zapis analizie oraz w Rozporządzeniu podać taryfikator kar dla poszczególnych naruszeń. W 2028 r. wchodzi przepisy dotyczące weryfikacji mocy silnika wszystkich statków rybackich, tych do 12 m również. Przepis ma na celu ograniczenie mocy połowowej, aby nie został zwiększony nakład połowowy. Wnioskujemy o wykreślenie z tych przepisów jednostki rybackie do 12 m.	
--	--	--	---	--

TYTUŁ WDRAŻAJĄCEGO AKTU PRAWNEGO:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO:		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2017, str. 1, z późn. zm.).			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uwagi
ROZDZIAŁ I	PRZEPISY OGÓLNE				
Art. 1	Artykuł 1 Przedmiot i zakres stosowania 1. W celu przyczynienia się do realizacji celów wspólnej polityki rybołówstwa określonych w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy w zakresie gromadzenia danych biologicznych, środowiskowych, technicznych i społeczno-ekonomicznych w sektorze rybołówstwa, zarządzania nimi i ich wykorzystywania, jak przewidziano w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. 2. Dane, o których mowa w ust. 1, gromadzi się jedynie, jeżeli na mocy aktów prawnych Unii innych niż niniejsze rozporządzenie nie przewidziano obowiązku ich gromadzenia. 3. W odniesieniu do danych niezbędnych do zarządzania rybołówstwem, które mają być gromadzone na podstawie aktów prawnych Unii innych niż niniejsze rozporządzenie,	N			Obowiązuje bezpośrednio

	określa się w nim jedynie zasady wykorzystywania i przekazywania tych danych.				
Art. 2	Artykuł 2 Ochrona danych W stosownych przypadkach przetwarzanie i wykorzystywanie danych gromadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz zarządzanie nimi odbywa się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE, rozporządzeniami (WE) nr 45/2001 i (WE) nr 223/2009 oraz bez uszczerbku dla tych aktów.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 3	Artykuł 3 Definicje Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Ponadto stosuje się następujące definicje: 1) „sektor rybołówstwa” oznacza działania związane z rybołówstwem przemysłowym, połowami rekreacyjnymi, akwakulturą i przemysłem przetwórczym produktów rybołówstwa; 2) „połowy rekreacyjne” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza eksploatowane są w celach rekreacyjnych, turystycznych lub sportowych; 3) „region morski” oznacza obszar geograficzny wymieniony w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, obszar ustanowiony przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem lub obszar zdefiniowany w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 9 ust. 11; 4) „dane pierwotne” oznaczają dane odnoszące się do poszczególnych statków, osób fizycznych lub prawnych lub pojedynczych prób badawczych; 5) „metadane” oznaczają dane o jakości i ilości zgromadzonych danych pierwotnych; 6) „dane szczegółowe” oznaczają dane oparte na danych pierwotnych, mające formę, która nie pozwala bezpośrednio ani pośrednio zidentyfikować osób fizycznych lub prawnych; 7) „dane zagregowane” oznaczają wynik zsumowania danych pierwotnych lub danych szczegółowych do celów konkretnej analizy;	N			Obowiązuje bezpośrednio

	8) „obserwator naukowy” oznacza osobę wyznaczoną do obserwacji działalności połowowej w związku z gromadzeniem danych do celów naukowych, powołaną przez organ odpowiedzialny za wdrażanie krajowych planów prac dotyczących gromadzenia danych; 9) „dane naukowe” oznaczają dane, o których mowa w art. 1 ust. 1, które są gromadzone lub wykorzystywane, lub którymi zarządza się na mocy niniejszego rozporządzenia.				
ROZDZIAŁ II	GROMADZENIE DANYCH W RAMACH WIELOLETNICH PROGRAMÓW UNII I ZARZĄDZANIE TYMI DANYMI				
SEKCJA 1	Wieloletnie programy Unii				
Art. 4	Artykuł 4 Ustanowienie wieloletniego programu Unii 1. Komisja ustanawia wieloletni program Unii dotyczący gromadzenia danych, o których mowa w art. 1 ust. 1, oraz zarządzania nimi, posiadający treść określoną w art. 5 i odpowiadający kryteriom określonym w tym artykule. Komisja przyjmuje, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 24, część wieloletniego programu Unii obejmującą kwestie określone w art. 5 ust. 1 lit. a). Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2, część wieloletniego programu Unii obejmującą kwestie określone w art. 5 ust. 1 lit. b) i c). PL L 157/8 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 20.6.2017 2. Przed przyjęciem aktów delegowanych i wykonawczych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja przeprowadza konsultacje z regionalnymi grupami koordynacyjnymi, o których mowa w art. 9, STECF oraz wszelkimi innymi odpowiednimi organami naukowymi, o których mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 5	Artykuł 5 Treść i kryteria przyjmowania wieloletniego programu Unii 1. W wieloletnim programie Unii określa się: a) szczegółowy wykaz wymagań dotyczących danych służących realizacji celów określonych w art. 2 i 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013; b) wykaz obowiązkowych połowów kontrolnych na morzu;	N			Obowiązuje bezpośrednio

c) progi, poniżej których państwa członkowskie nie są zobowiązane do gromadzenia danych, na podstawie swojej działalności w zakresie rybołówstwa i akwakultury, lub do prowadzenia połowów kontrolnych na morzu. 2. Dane, o których mowa w ust. 1 lit. a), obejmują: a) dane biologiczne na temat wszystkich stad poławianych i przyławianych w ramach unijnych połowów przemysłowych i, w stosownych przypadkach, rekreacyjnych na wodach Unii oraz na wodach nienależących do Unii, w tym połowów węgorza i łososa na odpowiednich wodach śródlądowych, a także innych gatunków ryb diadromicznych o znaczeniu handlowym, na potrzeby zastosowania ekosystemowego podejścia do zarządzania rybołówstwem i ochrony niezbędnych do realizacji wspólnej polityki rybołówstwa; b) dane służące ocenie wpływu rybołówstwa unijnego na ekosystem morski obejmujący wody Unii oraz wody nienależące do Unii, w tym dane na temat przyłowu gatunków niebędących gatunkami docelowymi, w szczególności gatunków chronionych na mocy prawa Unii lub prawa międzynarodowego, dane dotyczące wpływu rybołówstwa na siedliska morskie, w tym wrażliwe obszary morskie, i dane na temat wpływu rybołówstwa na sieci pokarmowe; c) dane dotyczące działalności unijnych statków rybackich na wodach Unii i wodach nienależących do Unii, w tym poziomy połowów i dane dotyczące nakładu połowowego oraz zdolności połowowej floty Unii; d) dane społeczno-ekonomiczne dotyczące rybołówstwa umożliwiające ocenę społeczno-ekonomicznych wyników unijnego sektora rybołówstwa; e) dane społeczno-ekonomiczne i dane dotyczące zrównoważonego rozwoju akwakultury morskiej, umożliwiające ocenę społeczno-ekonomicznych wyników i zrównoważonego rozwoju unijnego sektora akwakultury, w tym jego wpływu na środowisko; f) dane społeczno-ekonomiczne dotyczące sektora przetwórstwa ryb umożliwiające ocenę społeczno-ekonomicznych wyników tego sektora. 3. Ponadto dane, o których mowa w ust. 1 lit. a), mogą obejmować dane społeczno-ekonomiczne i dane dotyczące zrównoważonego rozwoju akwakultury słodkowodnej umożliwiające ocenę społeczno-ekonomicznych wyników i				
---	--	--	--	--

zrównoważonego rozwoju unijnego sektora akwakultury, w tym jego wpływu na środowisko. 4. W celu przyjęcia wieloletniego programu Unii Komisja uwzględnia: a) zapotrzebowanie na informacje do celów zarządzania wspólną polityką rybołówstwa i jej skutecznego wdrażania, w dążeniu do osiągnięcia jej celów określonych w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Takie informacje umożliwiają też określenie celów koniecznych do wdrożenia planów wieloletnich, o których mowa w art. 9 tego rozporządzenia; b) zapotrzebowanie na odpowiednie, kompletne i wiarygodne dane w celu podejmowania decyzji dotyczących zarządzania rybołówstwem oraz ochrony ekosystemów, w tym wrażliwych gatunków i siedlisk; c) zapotrzebowanie na dane i ich znaczenie dla zrównoważonego rozwoju akwakultury na poziomie Unii, z uwzględnieniem głównie lokalnego zasięgu jego skutków; d) potrzebę wsparcia ocen skutków środków z zakresu polityki; e) koszty i korzyści, z uwzględnieniem najbardziej opłacalnych rozwiązań służących osiągnięciu celu gromadzenia danych; f) potrzebę unikania sytuacji przerwania istniejących szeregów czasowych; g) potrzebę uproszczenia i uniknięcia wielokrotnego gromadzenia tych samych danych, zgodnie z art. 1; h) w odpowiednich przypadkach, potrzebę gromadzenia danych odnoszących się do połowów, w odniesieniu do których brakuje danych; i) specyfikę regionalną i umowy regionalne zawierane przez regionalne grupy koordynacyjne; j) międzynarodowe zobowiązania Unii i jej państw członkowskich; k) zakres przestrzenny i czasowy działań w zakresie gromadzenia danych. 5. Wykaz obowiązkowych połowów kontrolnych na morzu, o którym mowa w ust. 1 lit. b), sporządza się z uwzględnieniem następujących wymagań: a) zapotrzebowanie na informacje do celów zarządzania wspólną polityką rybołówstwa, w dążeniu do osiągnięcia jej celów określonych w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;				
--	--	--	--	--

	b) zapotrzebowanie na informacje, wynikające z międzynarodowych uzgodnień dotyczących koordynacji i harmonizacji; c) zapotrzebowanie na informacje umożliwiające ocenę planów zarządzania; d) zapotrzebowanie na informacje w celu monitorowania zmiennych dotyczących ekosystemów; e) zapotrzebowanie na informacje obejmujące w odpowiednim zakresie obszary występowania stad; f) potrzeba unikania powielania połowów kontrolnych na morzu; oraz g) potrzeba unikania sytuacji przerwania szeregów czasowych. 6. W przypadku stad objętych limitami połowowymi przepisy dotyczące udziału poszczególnych państw członkowskich w połowach kontrolnych na morzu, o których mowa w ust. 1 lit. b), określa się w oparciu o udział poszczególnych państw członkowskich w całkowitych dopuszczalnych połowach udostępnionych Unii w odniesieniu do danych stad. W przypadku stad nieobjętych limitami połowowymi przepisy te określa się w oparciu o względny udział poszczególnych państw członkowskich w całkowitej eksploatacji danego stada. 7. W przypadku stad objętych limitami połowowymi próg, o którym mowa w ust. 1 lit. c), określa się w oparciu o udział danego państwa członkowskiego w całkowitych dopuszczalnych połowach udostępnionych Unii w odniesieniu do danego stada. W przypadku stad nieobjętych limitami połowowymi próg ten określa się w oparciu o względny udział danego państwa członkowskiego w łącznej eksploatacji danego stada. W odniesieniu do akwakultury i sektora przetwórstwa takie progi muszą być proporcjonalne do wielkości tych sektorów w danym państwie członkowskim.				
SEKCJA 2	Wdrażanie wieloletniego programu Unii przez państwa członkowskie				
Art. 6	Artykuł 6 Krajowe plany prac 1. Bez uszczerbku dla obecnych obowiązków państw członkowskich w zakresie gromadzenia danych,	T	Art. 1 pkt 23 i 41	23) w art. 73: a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) krajowego planu prac, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich	

wynikających z prawa Unii, państwa członkowskie gromadzą dane w ramach programu operacyjnego, o którym mowa w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, oraz planu prac sporządzonego zgodnie z wieloletnim programem Unii i zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 508/2014 (zwanego dalej „krajowym planem prac”). 2. Podczas zatwierdzania krajowych planów prac, zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, Komisja uwzględnia ocenę przeprowadzoną przez STECF zgodnie z art. 10 niniejszego rozporządzenia. Jeżeli z takiej oceny wynika, że krajowy plan prac nie jest zgodny z niniejszym artykułem lub nie zapewnia przydatności naukowej danych lub dostatecznej jakości proponowanych metod i procedur, Komisja niezwłocznie informuje o tym dane państwo członkowskie i wskazuje zmiany do tego planu prac, jakie uważa za konieczne. Następnie dane państwo członkowskie przedkłada Komisji poprawiony krajowy plan prac. 3. Krajowe plany prac muszą zawierać szczegółowy opis: a) danych, które należy gromadzić zgodnie z wieloletnim programem Unii; b) czasowego i przestrzennego rozkładu oraz częstotliwości gromadzenia danych; c) źródła danych, procedur oraz metod gromadzenia danych oraz ich przetwarzania do postaci zbiorów danych, które zostaną dostarczone użytkownikom końcowym danych naukowych; d) ram zapewniania jakości i kontroli jakości w celu zapewnienia odpowiedniej jakości danych zgodnie z art. 14; e) formy i terminu, w jakich dane mają zostać udostępnione użytkownikom końcowym danych naukowych, z uwzględnieniem potrzeb określonych przez użytkowników końcowych danych naukowych, jeżeli są one znane; f) międzynarodowych i regionalnych uzgodnień dotyczących współpracy i koordynacji, w tym umów dwustronnych i wielostronnych zawartych na potrzeby realizacji celów niniejszego rozporządzenia; oraz g) sposobu, w jaki zostały uwzględnione międzynarodowe zobowiązania Unii i jej państw członkowskich. 4. Przygotowując krajowy plan prac, każde państwo członkowskie w ramach regionalnych grup koordynacyjnych, o których mowa w art. 9, współpracuje z innymi państwami członkowskimi i koordynuje z nimi		wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2017, str. 1, z późn. zm.), oraz 2) monitorowania przyłowu walen w ramach systemu, o którym mowa w załączniku XIII do rozporządzenia 2019/1241.”, b) w ust. 4 wyrazy „Programy, o których mowa w ust. 1,” zastępuje się wyrazami „Plan, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, i system, o którym mowa w załączniku XIII do rozporządzenia 2019/1241,”; 41) art. 105 otrzymuje brzmienie: „Art. 105. Minister właściwy do spraw rybołówstwa: (...) 3) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej dotyczące: (...) b) monitorowania przyłowu walen w ramach systemu, o którym mowa w załączniku XIII do rozporządzenia 2019/1241;	
--	--	--	--

	swoje działania, w szczególności z państwami położonymi w tym samym regionie morskim, w celu zapewnienia skutecznego pozyskania wystarczających danych i uniknięcia powielania działań w zakresie gromadzenia danych. W tym procesie państwa członkowskie dążą również do zaangażowania odpowiednich zainteresowanych stron na właściwym szczeblu. W odpowiednich przypadkach taką współpracę i koordynację można również prowadzić poza regionalnymi grupami koordynacyjnymi.				
Art. 7	Artykuł 7 Korespondenci krajowi 1. Każde państwo członkowskie wyznacza korespondenta krajowego i informuje o tym Komisję. Korespondent krajowy pełni funkcję punktu kontaktowego do celów wymiany informacji między Komisją a danym państwem członkowskim w odniesieniu do przygotowywania i wdrażania krajowych planów prac.PL 20.6.2017 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 157/11 2. Ponadto korespondent krajowy wykonuje w szczególności następujące zadania: a) koordynuje przygotowywanie sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 11; b) zapewnia przekazywanie informacji w danym państwie członkowskim; oraz c) koordynuje obecność odpowiednich ekspertów na posiedzeniach grup eksperckich organizowanych przez Komisję i ich udział w odpowiednich regionalnych grupach koordynacyjnych, o których mowa w art. 9. 3. Jeżeli w danym państwie członkowskim we wdrażaniu krajowego planu plac uczestniczy kilka podmiotów, korespondent krajowy jest odpowiedzialny za koordynację tych prac. 4. Każde państwo członkowskie zapewnia, by jego korespondent krajowy dysponował wystarczającymi uprawnieniami do reprezentowania państwa członkowskiego w regionalnych grupach koordynacyjnych, o których mowa w art. 9.	N			Wymóg jest już wdrożony w obecnie obowiązującej ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim
Art. 8	Artykuł 8 Współpraca w obrębie Unii Państwa członkowskie współpracują i koordynują swoje działania w celu dalszej poprawy jakości i zakresu danych oraz terminowości ich dostarczania, umożliwiając	N			Obowiązuje bezpośrednio

	zwiększenie wiarygodności metod gromadzenia danych, w celu usprawnienia swoich działań w zakresie gromadzenia danych.				
Art. 9	<i>Artykuł 9</i> Koordinacja i współpraca regionalna 1. Jak przewidziano w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, państwa członkowskie koordynują swoje działania w zakresie gromadzenia danych z pozostałymi państwami członkowskimi położonymi w tym samym regionie morskim i dokładają wszelkich starań, aby skoordynować swoje działania z państwami trzecimi, które sprawują zwierzchnictwo lub jurysdykcję nad wodami w tym samym regionie morskim. 2. Aby ułatwić koordynację regionalną, zainteresowane państwa członkowskie powołują regionalne grupy koordynacyjne dla każdego regionu morskiego. 3. Celem regionalnych grup koordynacyjnych jest opracowywanie i wdrażanie procedur, metod, a także zapewnianie jakości i kontroli jakości gromadzenia i przetwarzania danych w celu umożliwienia zwiększenia wiarygodności doradztwa naukowego. W tym celu regionalne grupy koordynacyjne dążą do rozwijania i wdrażania regionalnych baz danych. 4. Regionalna grupa koordynacyjna składa się z ekspertów wyznaczanych przez państwa członkowskie, w tym korespondentów krajowych, oraz przez Komisję. 5. Regionalne grupy koordynacyjne opracowują i uzgadniają regulamin wewnętrzny swojej działalności. 6. Regionalne grupy koordynacyjne koordynują ze sobą i z Komisją działania w kwestiach mających wpływ na kilka regionów morskich. 7. Przedstawiciele odpowiednich użytkowników końcowych danych naukowych, w tym odpowiednie organy naukowe, o których mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, komitety doradcze i państwa trzecie są w razie potrzeby zapraszane do udziału w posiedzeniach regionalnych grup koordynacyjnych w charakterze obserwatorów. PL L 157/12 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 20.6.2017	N			Obowiązuje bezpośrednio

8. Regionalne grupy koordynacyjne mogą przygotowywać projekty regionalnych planów prac, które muszą być zgodne z niniejszym rozporządzeniem oraz z wieloletnim programem Unii. Te projekty regionalnych planów prac mogą obejmować procedury, metody, zapewnianie jakości i kontrolę jakości gromadzenia i przetwarzania danych, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) i b) i ust. 5, a także koordynowane regionalnie strategie pobierania próbek oraz warunki wprowadzania danych do regionalnych baz danych. Mogą one także zawierać ustalenia w zakresie podziału kosztów udziału w połowach kontrolnych na morzu. 9. W przypadku gdy przygotowany zostaje projekt regionalnego planu prac, zainteresowane państwo członkowskie przedkłada go Komisji do dnia 31 października roku poprzedzającego rok, w którym ten regionalny plan prac ma być stosowany, chyba że nadal obowiązuje aktualny plan; w takim przypadku zainteresowane państwa członkowskie powiadamiają o nim Komisję. Komisja może zatwierdzić projekt regionalnego planu prac w drodze aktu wykonawczego. Taki akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2. W tym celu Komisja uwzględnia w odpowiednich przypadkach ocenę przeprowadzoną przez STECF, o której mowa w art. 10. Jeżeli z takiej oceny wynika, że projekt regionalnego planu prac nie jest zgodny z niniejszym artykułem lub nie zapewnia przydatności naukowej danych lub dostatecznej jakości proponowanych metod i procedur, Komisja niezwłocznie informuje o tym dane państwo członkowskie i wskazuje zmiany do tego projektu planu prac, jakie uważa za konieczne. Następnie dane państwo członkowskie przedkłada Komisji poprawiony projekt regionalnego planu prac. 10. Uznaje się, że regionalny plan prac zastępuje lub uzupełnia odpowiednie części krajowych planów prac każdego zainteresowanego państwa członkowskiego. 11. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące procedur, ustaleń w zakresie podziału kosztów udziału w połowach kontrolnych na morzu, obszaru regionu morskiego do celów gromadzenia danych oraz formy i harmonogramów				
---	--	--	--	--

	składania i zatwierdzania regionalnych planów prac, o których mowa w ust. 8. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2.				
Art.. 10	Artykuł 10 Ocena planów prac przez STECF STECF dokonuje oceny krajowych planów prac i projektów regionalnych planów prac, o których mowa w art. 6 i 9. W ramach tej oceny STECF bierze pod uwagę: a) zgodność planów prac i zmian do nich z art. 6 i 9; oraz b) przydatność naukową danych objętych planami prac do celów określonych w art. 1 ust. 1 oraz jakość proponowanych metod i procedur.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 11	Artykuł 11 Ocena i zatwierdzanie efektów krajowych planów prac 1. Państwa członkowskie corocznie przedstawiają Komisji sprawozdanie z wdrażania ich krajowych planów prac. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające przepisy dotyczące procedur, formy i terminów składania i zatwierdzania sprawozdań rocznych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2. 2. Zgodnie z art. 10 STECF ocenia: a) wykonanie krajowych planów prac; oraz b) jakość danych zgromadzonych przez państwa członkowskie.PL 20.6.2017 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 157/13 3. Komisja ocenia wdrażanie krajowych planów prac na podstawie: a) oceny dokonanej przez STECF; oraz b) konsultacji z odpowiednimi regionalnymi organizacjami ds. zarządzania rybołówstwem, dla których Unia jest umawiającą się stroną lub obserwatorem, i z właściwymi międzynarodowymi organami naukowymi.	N			Obowiązuje bezpośrednio
SEKCJA 3	Wymagania co do procedury gromadzenia danych				
Art. 12	Artykuł 12 Dostęp do miejsc pobierania prób badawczych 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty gromadzące dane wyznaczone przez organ, któremu powierzono wdrażanie krajowego planu prac, miały do celów służbowych dostęp do wszystkich połowów, statków	T	Art. 1 pkt 24	24) w art. 74: a) użyte w ust. 2, 4, 6 i 7 wyrazy „programu krajowego” zastępuje się wyrazami „planu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 1”, b) w ust. 3 wyrazy „programu krajowego” zastępuje się wyrazami „planu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 1,”;	Co do zasady, już obecnie wdrożone w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, wymagana aktualizacja odesłań zawartych w przepisach ww. ustawy

	i innych miejsc pobierania próbek oraz do rejestrów przedsiębiorców i wszelkich innych niezbędnych danych. 2. Kapitanowie unijnych statków rybackich przyjmują na pokład obserwatorów naukowych i współpracują z nimi tak, by mogli oni na pokładzie unijnego statku rybackiego wypełnić swoje obowiązki, a także, w odpowiednich przypadkach, umożliwiają stosowanie alternatywnych metod gromadzenia danych określonych w krajowych planach prac, bez uszczerbku dla zobowiązań międzynarodowych 3. Kapitanowie unijnych statków rybackich mogą odmówić przyjęcia na pokład obserwatorów naukowych działających w ramach programu monitorowania na morzu jedynie wtedy, gdy na statku ewidentnie brak jest miejsca lub jeżeli wynika to ze względów bezpieczeństwa zgodnie z prawem krajowym. W takich przypadkach dane gromadzone są przy zastosowaniu alternatywnych metod gromadzenia danych określonych w krajowym planie prac, opracowanych i kontrolowanych przez organ odpowiedzialny za wdrażanie krajowego planu prac.				
SEKCJA 4	Procedura zarządzania danymi				
Art. 13	Artykuł 13 Przechowywanie danych Państwa członkowskie: a) zapewniają, aby dane pierwotne zgromadzone w ramach krajowych planów prac były bezpiecznie przechowywane w komputerowych bazach danych i podejmują wszelkie konieczne działania, by dane te były traktowane jako dane poufne; b) zapewniają, aby metadane odnoszące się do społeczno-gospodarczych danych pierwotnych zgromadzonych w ramach krajowych planów prac były bezpiecznie przechowywane w komputerowych bazach danych; c) podejmują wszelkie niezbędne środki techniczne, by dane te ochronić przed przypadkowym lub nielegalnym zniszczeniem, przypadkową utratą, uszkodzeniem, dostępem osób niepowołanych lub rozpowszechnieniem.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 14	Artykuł 14 Kontrola jakości danych i ich zatwierdzanie	N			Obowiązuje bezpośrednio

	1. Państwa członkowskie odpowiadają za jakość i kompletność danych pierwotnych, które zgromadzono w ramach krajowych planów prac, oraz za pochodne od nich dane szczegółowe i zagregowane, które przekazuje się użytkownikom końcowym danych naukowych. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby: a) dane pierwotne gromadzone w ramach krajowych planów prac były odpowiednio sprawdzane pod kątem błędów według właściwych procedur kontroli jakości; b) dane szczegółowe i zagregowane pochodne od danych pierwotnych zgromadzonych w ramach krajowych planów prac były zatwierdzane, zanim zostaną przekazane użytkownikom końcowym danych naukowych; c) względem danych pierwotnych, szczegółowych i zagregowanych, o których mowa w lit. a) i b), zostały opracowane procedury zapewnienia jakości zgodne z procedurami przyjętymi przez międzynarodowe organy naukowe, regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, STECF i regionalne grupy koordynacyjne.				
ROZDZIAŁ III	WYKORZYSTANIE DANYCH				
Art. 15	Artykuł 15 Dostęp do danych pierwotnych i ich przekazywanie 1. Do celów weryfikacji istnienia danych pierwotnych zgromadzonych zgodnie z art. 6 ust. 1, innych niż dane społeczno-gospodarcze, państwa członkowskie zapewniają Komisji dostęp do krajowych komputerowych baz danych, o których mowa w art. 13 lit. a).	N			Obowiązuje bezpośrednio

	2. Do celów weryfikacji danych społeczno-gospodarczych zgromadzonych zgodnie z art. 6 ust. 1 państwa członkowskie zapewniają Komisji dostęp do krajowych komputerowych baz danych, o których mowa w art. 13 lit. b). 3. Państwa członkowskie zawierają z Komisją porozumienia zapewniające Komisji skuteczny i nieograniczony dostęp do krajowych komputerowych baz danych, o których mowa w ust. 1 i 2, z zastrzeżeniem obowiązków wynikających z innych przepisów unijnych. 4. Państwa członkowskie zapewniają, aby dane pierwotne zgromadzone podczas połowów kontrolnych na morzu były przekazywane międzynarodowym organizacjom naukowym i odpowiednim organom naukowym przy regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii i państw członkowskich.				
Art. 16	Artykuł 16 Przetwarzanie danych pierwotnych 1. Państwa członkowskie przetwarzają dane pierwotne do postaci zbiorów danych szczegółowych lub zagregowanych zgodnie z: a) w stosownych przypadkach – odpowiednimi normami międzynarodowymi; b) w stosownych przypadkach – protokołami uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym lub regionalnym. 2. Państwa członkowskie dostarczają w razie konieczności użytkownikom końcowym danych naukowych i Komisji opis metod użytych do przetwarzania danych, o które wystąpiono, i ich właściwości statystycznych	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 17	Artykuł 17	N			Obowiązuje bezpośrednio

Procedura zapewniania dostępności danych szczegółowych i zagregowanych 1. Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie procedury i technologie elektroniczne, aby zapewnić skuteczne stosowanie art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i niniejszego rozporządzenia. Nie wprowadzają one ograniczeń w zakresie rozpowszechniania danych szczegółowych i zagregowanych wśród użytkowników końcowych danych naukowych i innych zainteresowanych stron, które nie są konieczne. 2. W przypadku danych obejmujących informacje dotyczące zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania osób fizycznych lub podmiotów prawnych państwa członkowskie zapewniają odpowiednie zabezpieczenia. Państwo członkowskie może odmówić przekazania odnośnych danych szczegółowych i zagregowanych, jeżeli istnieje ryzyko, że osoby fizyczne lub podmioty prawne zostaną zidentyfikowane, w którym to przypadku dane państwo członkowskie może zaproponować alternatywne sposoby spełnienia potrzeb użytkownika końcowego danych naukowych, które zapewnią anonimowość. 3. W przypadku wniosków przedstawionych przez użytkowników końcowych danych naukowych o wykorzystanie danych jako podstawy do formułowania zaleceń w zarządzaniu rybołówstwem państwa członkowskie zapewniają, by stosowne dane szczegółowe i zagregowane były aktualizowane oraz udostępniane odpowiednim użytkownikom końcowym danych naukowych w terminie określonym we wniosku, który nie może być krótszy niż miesiąc od daty otrzymania wniosku o te dane. 4. W przypadku wniosków innych niż te, o których mowa w ust. 3, państwa członkowskie zapewniają, by stosowne dane były aktualizowane oraz udostępniane odpowiednim użytkownikom końcowym danych naukowych i innym zainteresowanym stronom w rozsądnym terminie. W terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku państwa członkowskie informują wnioskodawcę o takim				
---	--	--	--	--

	terminie, który jest proporcjonalny do zakresu wniosku i ewentualnej potrzeby dodatkowego przetworzenia danych stanowiących przedmiot wniosku. 5. W przypadku gdy wniosek o udostępnienie danych złożony przez innych użytkowników końcowych danych naukowych niż użytkownicy, o których mowa w ust. 3, lub przez inne zainteresowane strony wymaga dodatkowego przetwarzania zgromadzonych już danych, państwa członkowskie mogą pobrać od wnioskodawcy opłatę odpowiadającą faktycznym kosztom wymaganego dodatkowego przetwarzania danych przed przekazaniem tych danych. 6. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może wyrazić zgodę na przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 3. 7. W przypadku wniosku o szczegółowe dane na potrzeby publikacji naukowej państwa członkowskie mogą zażądać odroczenia publikacji danych o trzy lata od daty, do której dane te się odnoszą, w celu ochrony interesu zawodowego podmiotów gromadzących dane wyznaczonych przez organ, któremu powierzono wdrażanie krajowego planu prac. Państwa członkowskie informują użytkowników końcowych danych naukowych i Komisję o wszelkich takich decyzjach i ich uzasadnieniu.				
Art. 18	Artykuł 18 Kompatybilne systemy przechowywania i wymiany danych 1. W celu zmniejszenia kosztów i ułatwienia dostępu do danych szczegółowych i zagregowanych użytkownikom końcowym danych naukowych i innym zainteresowanym stronom państwa członkowskie, Komisja, naukowe organy doradcze oraz wszelcy odpowiedni użytkownicy końcowi danych naukowych współpracują nad stworzeniem kompatybilnych systemów przechowywania i wymiany danych, z uwzględnieniem przepisów dyrektywy 2007/2/WE. Systemy te muszą również ułatwiać rozpowszechnianie informacji wśród innych zainteresowanych stron. Takie systemy mogą przybrać postać regionalnych baz danych. Regionalne plany prac, o	N			Obowiązuje bezpośrednio

	których mowa w art. 9 ust. 8 niniejszego rozporządzenia, mogą stanowić podstawę porozumienia w sprawie takich systemów. 2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających przepisy dotyczące procedur, formatów, kodów i harmonogramów, które należy wykorzystywać w celu zapewnienia kompatybilności systemów przechowywania i wymiany danych oraz w celu wprowadzenia w stosownych przypadkach zabezpieczeń, jeżeli systemy przechowywania i wymiany danych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obejmują informacje dotyczące zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania osób fizycznych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2.				
Art. 19	Artykuł 19 Weryfikacja odmowy dostarczenia danych Jeżeli państwo członkowskie odmawia dostarczenia danych na podstawie art. 17 ust. 7, użytkownik końcowy danych naukowych może wystąpić do Komisji o zweryfikowanie tej odmowy. Jeżeli Komisja uzna, że odmowa nie jest należycie uzasadniona, może zażądać od państwa członkowskiego, by dostarczyło dane użytkownikowi końcowemu danych naukowych w terminie miesiąca.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 20	Artykuł 20 Obowiązki użytkowników końcowych danych naukowych i innych zainteresowanych stron 1. Użytkownicy końcowi danych naukowych i inne zainteresowane strony: a) wykorzystują dane jedynie do celu wskazanego w ich wniosku o informacje zgodnie z art. 17; b) należycie podają źródła danych;	N			Obowiązuje bezpośrednio

	c) odpowiadają za prawidłowe i odpowiednie wykorzystywanie danych z punktu widzenia etyki naukowej; d) informują Komisję i zainteresowane państwa członkowskie o wszelkich przypuszczalnych problemach z danymi; e) przekazują zainteresowanym państwom członkowskim i Komisji odniesienia do wyników, które uzyskano dzięki korzystaniu z danych; f) nie przekazują otrzymanych danych stronom trzecim bez zgody zainteresowanego państwa członkowskiego; g) nie sprzedają danych stronom trzecim. 2. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich naruszeniach, których dopuścili się użytkownicy końcowi danych naukowych lub inne zainteresowane strony. 3. Jeżeli użytkownicy końcowi danych naukowych lub inne zainteresowane strony nie zachowują wymagań określonych w ust. 1, Komisja może zezwolić, by odnośne państwo członkowskie ograniczyło danemu użytkownikowi dostęp do danych lub odmówiło mu takiego dostępu.				
ROZDZIAŁ IV	ROZDZIAŁ IV WSPARCIE DORADZTWA NAUKOWEGO				
Art. 21	Artykuł 21 Uczestnictwo w posiedzeniach organów międzynarodowych Państwa członkowskie zapewniają uczestnictwo ich krajowych ekspertów w odpowiednich posiedzeniach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, dla których Unia jest umawiającą się stroną lub	N			Obowiązuje bezpośrednio

	obserwatorem, i w posiedzeniach międzynarodowych organów naukowych.				
Art. 22	Artykuł 22 Koordinacja i współpraca międzynarodowa 1. Państwa członkowskie i Komisja koordynują swoje wysiłki i współpracują w celu dalszej poprawy jakości i zakresu danych oraz terminowości ich dostarczania, umożliwiającą zwiększenie wiarygodności doradztwa naukowego oraz poprawę jakości planów prac i metod pracy regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, w odniesieniu do których Unia jest umawiającą się stroną lub obserwatorem, oraz międzynarodowych organów naukowych. 2. Taką koordynację i współpracę prowadzi się bez uszczerbku dla otwartej debaty naukowej i z myślą o propagowaniu bezstronnego doradztwa naukowego.	N			Obowiązuje bezpośrednio
ROZDZIAŁ V	PRZEPISY KOŃCOWE				
Art. 23	Artykuł 23 Monitorowanie 1. Komisja wraz ze STECF śledzi postępy planów prac w ramach komitetu ds. rybołówstwa i akwakultury, o którym mowa w art. 25. 2. Do dnia 11 lipca 2020 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wdrożenia i funkcjonowania niniejszego rozporządzenia.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 24	Artykuł 24	N			Obowiązuje bezpośrednio

Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 1, powierza się Komisji na okres trzech lat od dnia 10 lipca 2017 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu trzech lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin				
---	--	--	--	--

	ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
Art. 25	Artykuł 25 Procedura komitetowa 1. We wdrażaniu niniejszego rozporządzenia Komisję wspomaga komitet ds. rybołówstwa i akwakultury ustanowiony na mocy art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 26	Artykuł 26 Uchylenie i przepisy przejściowe 1. Rozporządzenie (WE) nr 199/2008 traci moc ze skutkiem od dnia 10 lipca 2017 r. 2. Niezależnie od ust. 1: a) uchylone przepisy mają jednak nadal zastosowanie do programów krajowych zatwierdzonych przed dniem 10 lipca 2017 r.; b) wieloletni program Unii obowiązujący w dniu 10 lipca 2017 r., o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 199/2008, pozostaje w mocy przez okres jego trwania lub do czasu przyjęcia nowego wieloletniego programu Unii na mocy niniejszego rozporządzenia, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej. 3. Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z	N			Obowiązuje bezpośrednio

	tabelą korelacji znajdującą się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.				
Art. 27	Artykuł 27 Wejście w życie Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.	N			Obowiązuje bezpośrednio

TYTUŁ WDRAŻAJĄCEGO AKTU PRAWNEGO:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego			
TYTUŁ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 105, z późn. zm.)			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uwagi
Art. 1	Niniejsze rozporządzenie ustanawia środki techniczne dotyczące: a) połowu i wyładunku żywych zasobów morskich; b) używania narzędzi połowowych; oraz c) wzajemnych oddziaływań między działalnością połowową a ekosystemami morskimi.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 2	1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się – bez uszczerbku dla zasadniczej odpowiedzialności państwa bandery – do działalności prowadzonej przez unijne statki rybackie i obywateli państw członkowskich w obszarach połowowych, o których mowa w art. 5, jak również przez statki rybackie pływające pod banderą państw trzecich i w nich zarejestrowane, prowadzące połowy na wodach Unii. 2. Art. 7, 10, 11 i 12 stosuje się również do połowów rekreacyjnych. W przypadku gdy połowy rekreacyjne mają istotny wpływ w danym regionie, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych na podstawie art. 15 i zgodnie z art. 29 w celu zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez zapewnienie, aby	N			Obowiązuje bezpośrednio

	odpowiednie przepisy art. 13 lub części A lub C załączników V–X miały zastosowanie także do połowów rekreacyjnych. 3. Z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 25 i 26 środków technicznych określonych w niniejszym rozporządzeniu nie stosuje się do operacji połowowych prowadzonych wyłącznie do celów: a) badań naukowych; oraz b) bezpośredniego zarybiania lub przesiedlania gatunków morskich.				
Art. 3	1. Środki techniczne przyczyniają się, jako narzędzia wspierające realizację WPRyb, do osiągania celów WPRyb określonych w mających zastosowanie przepisach art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. 2. Środki techniczne przyczyniają się w szczególności do osiągnięcia następujących celów: a) optymalizacja modeli eksploatacji w celu ochrony młodocianych osobników i skupisk tarłowych żywych zasobów morza; b) zapewnienie, aby będące wynikiem rybołówstwa przypadkowe połowy wrażliwych gatunków morskich, w tym gatunków wymienionych w dyrektywach 92/43/EWG i 2009/147/WE, były ograniczane do minimum i w miarę możliwości eliminowane, tak by nie stanowiły zagrożenia dla stanu ochrony tych gatunków; c) zapewnienie, również przy wykorzystaniu odpowiednich zachęt, aby negatywny środowiskowy wpływ rybołówstwa na siedliska morskie był ograniczony do minimum; d) wprowadzenie środków zarządzania rybołówstwem do celów zgodności z dyrektywami 92/43/EWG, 2000/60/WE i 2008/56/WE, w szczególności z myślą o osiągnięciu dobrego stanu środowiska zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy 2008/56/WE, i dyrektywy 2009/147/WE.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 4	1. Celem środków technicznych jest zapewnienie aby: a) połowy gatunków morskich o rozmiarach mniejszych niż minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony zostały zredukowane w jak największym stopniu zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;	N			Obowiązuje bezpośrednio

	b) przypadkowe połowy ssaków morskich, gadów morskich, ptaków morskich i innych gatunków wykorzystywanych do celów innych niż handlowe nie przekraczały poziomów przewidzianych w przepisach prawa Unii i w umowach międzynarodowych, którymi Unia jest związana; c) środowiskowy wpływ działalności połowowej na siedliska dna morskiego był zgodny z art. 2 ust. 5 lit. j) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. 2. Zakres, w jakim poczynione zostały postępy w osiągnięciu tych wartości docelowych, jest poddawany przeglądowi w ramach procesu sprawozdawczego określonego w art. 31.				
Art. 5	Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące geograficzne definicje obszarów połowowych: a) „Morze Północne” oznacza wody Unii w rejonach ICES (1) 2a i 3a oraz podobszarze ICES 4; b) „Morze Bałtyckie” oznacza wody Unii w rejonach ICES 3b, 3c i 3d; c) „wody północno-zachodnie ” oznaczają wody Unii w podobszarach ICES 5, 6 i 7; d) „wody południowo-zachodnie” oznaczają podrejon ICES 8, 9 i 10 (wody Unii) i obszary CECAF (2) 34.1.1, 34.1.2 oraz 34.2.0 (wody Unii); e) „Morze Śródziemne” oznacza wody morskie Morza Śródziemnego na wschód od linii wskazującej 5°36' W; f) „Morze Czarne” oznacza wody w podobszarze geograficznym 29 GFCM zgodnie z definicją zawartą w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 (3); g) „wody Unii na Oceanie Indyjskim i zachodnim Atlantyku” oznaczają wody wokół Gwadelupy, Gujany Francuskiej, Martyniki, Majotty, Reunionu i Saint-Martin podlegające zwierzchnictwu lub jurysdykcji jednego z państw członkowskich; i) „obszar objęty porozumieniem GFCM” oznacza Morze Śródziemne, Morze Czarne i wody przyległe, zgodnie z definicją w rozporządzeniu (UE) nr 1343/2011.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 6	Do celów niniejszego rozporządzenia, poza definicjami określonymi w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, stosuje się następujące definicje:	N			Obowiązuje bezpośrednio

	1) „model eksploatacji” oznacza sposób rozłożenia śmiertelności połowowej w stosunku do struktury wiekowej i wielkościowej stada; 2) „selektywność” oznacza wyrażenie ilościowe, za pomocą którego określa się prawdopodobieństwo złowienia żywych zasobów morskich o określonej wielkości lub należących do określonych gatunków; 3) „ukierunkowane połowy” oznaczają nakład połowowy skierowany na określony gatunek lub grupę gatunków, który może zostać doprecyzowany na poziomie regionalnym w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 27 ust. 7 niniejszego rozporządzenia; 4) „dobry stan środowiska” oznacza stan środowiska wód morskich zdefiniowany w art. 3 pkt 5 dyrektywy 2008/56/WE; 5) „stan ochrony gatunku” oznacza sumę oddziaływań na dany gatunek mogących mieć wpływ na długoterminowe rozmieszczenie i liczebność jego populacji; 6) „stan ochrony siedliska” oznacza sumę oddziaływań na dane siedlisko przyrodnicze i typowe dla niego gatunki mogących mieć wpływ na jego długoterminowe naturalne rozmieszczenie, strukturę i funkcje, a także długoterminowe przetrwanie typowych dla niego gatunków; 7) „siedlisko wrażliwe” oznacza siedlisko, na którego stan ochrony, w tym jego wielkość i stan (strukturę i funkcję) jego komponentów biotycznych i niebiotycznych, jest wywierany niekorzystny wpływ z powodu presji wynikającej z działalności człowieka, w tym działalności połowowej. Siedliska wrażliwe obejmują w szczególności typy siedlisk wymienione w załączniku I oraz siedliska gatunków wymienionych w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG, siedliska gatunków wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2009/147/WE, siedliska, których ochrona jest niezbędna do osiągnięcia dobrego stanu środowiska zgodnie z dyrektywą 2008/56/WE oraz wrażliwe ekosystemy morskie zdefiniowane w art. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 734/2008 (4); 8) „gatunek wrażliwy” oznacza gatunek, na którego stan ochrony, w tym jego siedlisko, rozmieszczenie,				
--	---	--	--	--	--

	liczebność lub stan populacji, jest wywierany niekorzystny wpływ z powodu presji wynikającej z działalności człowieka, w tym działalności połowowej. Gatunki wrażliwe obejmują w szczególności gatunki wymienione w załącznikach II i IV do dyrektywy 92/43/EWG, gatunki objęte dyrektywą 2009/147/WE oraz gatunki, których ochrona jest niezbędna do osiągnięcia dobrego stanu środowiska zgodnie z dyrektywą 2008/56/WE; 9) „małe gatunki pelagiczne” oznaczają gatunki takie jak makrela, śledź atlantycki, ostrobok, sardela europejska, sardynka europejska, błękit, argentyńska smukła, szprot i kaprosz; 10) „komitety doradcze” oznaczają grupy zainteresowanych stron ustanowione zgodnie z art. 43 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013; 11) „włók” oznacza narzędzie połowowe czynnie ciągnięte przez przynajmniej jeden statek rybacki i składające się z sieci zamkniętej z tyłu workiem włoka; 12) „ciągnione narzędzia połowowe” oznaczają włoki, niewody duńskie, dragi oraz podobne narzędzia połowowe, które są czynnie przemieszczane w wodzie przez co najmniej jeden statek rybacki lub za pomocą innego zmechanizowanego systemu; 13) „włók denny” oznacza włók zaprojektowany i uzbrojony do prowadzenia działalności na dnie morskim lub w jego pobliżu; 14) „tuka denna” oznacza włók denny ciągnięty jednocześnie przez dwie jednostki, po jednej z każdej strony włoka. Poziome otwarcie włoka jest utrzymywane dzięki odległości pomiędzy dwoma statkami, które ciągną narzędzie; 15) „włók pelagiczny” oznacza włók zaprojektowany i uzbrojony do prowadzenia działalności w toni wodnej; 16) „włók rozprzowy” oznacza narzędzie z włokiem otwartym poziomo przy użyciu rozprza, skrzydła lub podobnego urządzenia; 17) „włók rozprzowy zelektryfikowany ” oznacza włók, który wykorzystuje prąd elektryczny do połowu żywych zasobów morskich; 18) „niewód duński” lub „niewód szkocki” oznacza okrążające i ciągnione narzędzie połowowe, kierowane z łodzi za pomocą dwóch długich sznurów (sznurów				
--	--	--	--	--	--

	niewodu) przeznaczonych do spędzania ryb w kierunku otworu niewodu. Wykonane z tkaniny sieciowej narzędzie, które jest podobne pod względem budowy do włoka dennego; 19) „niewody dobrzeżne” oznaczają sieci okrążające i niewody ciągnione wydawane z łodzi i ciągnięte w kierunku brzegu, gdy są wydawane z brzegu lub ze statku zacumowanego lub zakotwiczonego przy brzegu; 20) „sieci okrążające” oznaczają sieci, które łowią ryby, otaczając je zarówno z boku, jak i od dołu. Mogą być one wyposażone w linę ściągającą; 21) „okrężnica” lub „okrężnica małoskalowa” oznaczają sieć okrążającą, której dno jest ściągane za pomocą sznura okrężnicy umieszczonego u spodu sieci, przechodzącego przez pierścienie położone wzdłuż podbory i umożliwiającego zaciśnięcie i zamknięcie sieci; 22) „dragi” oznaczają narzędzia, które są albo aktywnie ciągnięte przez główny silnik łodzi (dragi ramowe), albo ciągnięte z zakotwiczonego statku przez napędzaną silnikiem wciągarkę (dragi mechaniczne), służą do połowów małży, ślimaków lub gąbek i składają się z siatkowego worka lub metalowego kosza zamocowanego na sztywnej ramie lub trzonie o różnych rozmiarach i kształtach, którego dolna część może zawierać zaokrąglone, zastrzone albo zębate ostrze zgarniające, oraz mogą być wyposażone w rostry i odskocznie. Niektóre dragi są wyposażone w napęd hydrauliczny (dragi hydrauliczne). Do celów niniejszego rozporządzenia za ciągnione narzędzia połowowe nie są uznawane dragi ciągnięte ręcznie lub za pomocą wciągarki ręcznej w płytkich wodach przy użyciu lub bez użycia łodzi, stosowane do połowów małży, ślimaków lub gąbek (dragi ręczne); 23) „sieci stawne” oznaczają wszelkie rodzaje sieci skrzelowych, oplątujących lub drygawic, które są kotwiczone do dna morskiego, tak aby ryby do nich wpływały i zaplątywały się w sieć lub były chwywane w jej oczka; 24) „pławница” oznacza sieć utrzymywaną za pomocą urządzeń pływających na powierzchni wody lub na pewnej głębokości, dryfującą z prądem osobno lub wraz z łodzią, z którą sieć może być połączona. Może				
--	--	--	--	--	--

	być wyposażona w urządzenia, które mają ją stabilizować lub ograniczać jej dryfowanie; 25) „sieć skrzelowa” oznacza sieć stawną składającą się z pojedynczego kawałka tkaniny sieciowej i utrzymywaną w wodzie w pozycji pionowej za pomocą pływaków i ciężarów; 26) „sieć oplatująca” oznacza sieć stawną złożoną z pojedynczego płata tkaniny sieciowej zamocowanego w taki sposób, że tkanina ta jest podwieszona na linach, aby stworzyć większą powierzchnię luźnej sieci niż w przypadku sieci skrzelowej; 27) „drygawica” oznacza sieć stawną składającą się z kilku warstw tkaniny sieciowej z dwiema zewnętrznymi warstwami o dużym rozmiarze oczek i z umieszczoną między nimi warstwą o małych oczkach; 28) „sieci oplatująco-skrzelowe” oznaczają sieć skrzelową denną połączoną z drygawicą, która stanowi dolną część zestawu; 29) „takla” oznacza narzędzie połowowe składające się z liny głównej o zróżnicowanej długości, do której przymocowane są sznury dodatkowe (stągiewki) z haczykami rozmieszczone w odstępach ustalonych w zależności od gatunku docelowego. Lina główna jest kotwiczona poziomo na dnie albo blisko dna lub pionowo lub może unosić się na powierzchni; 30) „więcierze i kosze” oznaczają pułapki w postaci klatek lub koszy, mające co najmniej jedno wejście, przeznaczone do połowu skorupiaków, mięczaków lub ryb, umieszczane na dnie morskim lub zawieszane nad nim; 31) „węda ręczna” oznacza pojedynczą linę połowową z jednym wabikiem lub haczykiem z przynętą lub większą liczbą wabików lub haczyków; 32) „krzyż św. Andrzeja” oznacza chwytak, który dzięki działaniu podobnemu do pracy nożyczek umożliwia zbieranie na przykład małży lub koralu czerwonego z dna morskiego; 33) „worek włoka” oznacza najbardziej do tyłu wysuniętą część włoka, mającą kształt walca o takim samym obwodzie na całej swojej długości, albo kształt zwężający się. Może się ona składać z jednej lub wielu ścian (części tkaniny sieciowej) połączonych bokami jedna z drugą i może zawierać część przedłużającą,				
--	---	--	--	--	--

	składającą się z jednego lub większej liczby paneli umieszczonych tuż przed właściwym workiem włoka; 34) „rozmiar oczek sieci” oznacza: (i) w przypadku tkaniny węzłowej: najdłuższą odległość między dwoma przeciwległymi węzłami w tym samym oczku przy całkowitym rozciągnięciu; (ii) w przypadku tkaniny bezwęzłowej: wewnętrzną odległość między przeciwległymi złączami w tym samym oczku przy całkowitym rozciągnięciu wzdłuż jego najdłuższej możliwej osi; 35) „oczko kwadratowe” oznacza czworoboczne oczko składające się z dwóch zestawów równoległych boków o tej samej nominalnej długości, przy czym jedna seria jest równoległa do osi podłużnej sieci, a druga jest do niej prostopadła; 36) „oczko rombowe” oznacza oczko składające się z czterech boków tej samej długości, przy czym przekątne oczka są do siebie prostopadłe i jedna przekątna jest równoległa do osi podłużnej sieci; 37) „włoki T90” to włoki, niewody duńskie lub podobne ciągnięte narzędzia połowowe mające worek włoka i przedłużenie wykonane z tkaniny sieciowej wiązanej w romby obrócone o 90°, tak że główny kierunek splotu sznurka sieci jest równoległy do kierunku ciągnięcia; 38) „okno selektywne typu »BACOMA«” oznacza płat wyjściowy zbudowany z bezwęzłowej tkaniny sieciowej o kwadratowych oczkach umieszczony w górnym płacie worka włoka, którego dolna krawędź znajduje się nie więcej niż cztery oczka od sznurówki worka włoka; 39) „sieć przesiewająca” oznacza kawałek tkaniny sieciowej zamocowany do całego obwodu włoka krewetkowego przed workiem włoka lub przedłużeniem zwężającym się ku końcowi, gdzie jest przymocowany do dolnej powierzchni włoka krewetkowego. W miejscu, w którym sieć przesiewająca styka się z workiem włoka, znajduje się otwór wyjściowy, przez który mogą wydostawać się gatunki lub osobniki zbyt duże, aby przejść przez sito, natomiast krewetki mogą przejść przez sito i dostać się do worka włoka;				
--	---	--	--	--	--

	40) „opad” oznacza sumę wysokości oczek (łącznie z węzłami) mokrej sieci rozciągniętej prostopadle do liny nośnej; 41) „czas zanurzenia” oznacza okres od momentu pierwszego umieszczenia narzędzia w wodzie do chwili pełnego wyjęcia narzędzia na statek rybacki; 42) „czujniki do monitorowania narzędzi” oznaczają zdalne czujniki elektroniczne, które są umieszczone na narzędziu połowowym w celu monitorowania najważniejszych parametrów użytkowych, takich jak odległość między rozpornicami lub wielkość połowu; 43) „lina dociążona” oznacza linę z przymocowanymi haczykami z przynętą z dodatkowym obciążeniem, które ma na celu zwiększenie prędkości jej zatapiania, dzięki czemu ogranicza się czas narażenia ptaków morskich na kontakt z nią; 44) „dźwiękowe urządzenie odstrasżające” oznacza urządzenia służące do odstrasżania gatunków, takich jak ssaki morskie od narzędzi połowowych za pomocą wydawania sygnałów dźwiękowych; 45) „podbory straszące” (zwane także „linami płoszącymi tori”) oznaczają liny z powiewającymi wstążkami zamocowane w wysokim punkcie blisko rufy statku rybackiego i ciągnięte za statkiem w celu odstrasżania ptaków morskich od haków w czasie gdy rozmieszczane są haki z przynętą; 46) „bezpośrednie zarybianie” oznacza uwalnianie żywych dzikich zwierząt wybranych gatunków do wód, w których występują one w warunkach naturalnych, w celu wykorzystania naturalnej produkcji środowiska wodnego do zwiększenia liczby osobników, które można łowić, lub do zwiększenia naturalnego odnawiania gatunku; 47) „przesiedlanie” oznacza proces, w wyniku którego gatunek jest celowo transportowany i uwalniany przez człowieka na obszarach występowania ustalonych populacji tego gatunku; 48) „wskaźnik skuteczności selektywności” oznacza narzędzie monitorowania postępów w czasie w realizacji celu WPRyb polegającego na zminimalizowaniu niechcianych połowów;				
--	---	--	--	--	--

	49) „kusza” oznacza pneumatycznie lub mechanicznie zasilaną broń ręczną, która wystrzeliwuje harpuny do celów połowów podwodnych; 50) „długość zapewniająca optymalną selektywność (L opt)” oznacza średnią długość złowionej ryby, zgodnie z najlepszą dostępną opinią naukową, zapewniającą optymalizację wzrostu osobników danego stada.				
Art. 7	1. Zabrania się połowów lub zbierania gatunków morskich przy użyciu następujących metod: a) substancji toksycznych, oszałamiających lub żrących; b) prądu elektrycznego z wyjątkiem włoka rozprzowego zelektryfikowanego, który jest dozwolony wyłącznie na podstawie przepisów szczególnych załącznika V część D; c) środków wybuchowych; d) młotów pneumatycznych lub innych urządzeń uderzających; e) narzędzi ciągnionych do zbierania koralu czerwonego lub innego rodzaju koralu lub organizmów koralowatych; f) krzyża św. Andrzeja i podobnych chwytaków do zbierania, w szczególności, koralu czerwonego lub innego rodzaju koralu lub koralowatych; g) wszelkiego typu pocisków, z wyjątkiem tych stosowanych do uboju tuńczyka umieszczonego w klatkach lub schwytanego w sieć pułapkową lub harpunów ręcznych i kusz stosowanych do połowów rekreacyjnych bez wykorzystania akwalungu, od świtu do zmierzchu; 2. Niezależnie od art. 2 niniejszy artykuł stosuje się do statków unijnych w wodach międzynarodowych i w wodach państw trzecich, chyba że przepisy przyjęte przez wielostronne organizacje ds. rybołówstwa na podstawie umów dwustronnych lub wielostronnych lub przez państwo trzecie wyraźnie stanowią inaczej.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 8	1. Do celów załączników V–XI rozmiar oczek ciągnionych narzędzi połowowych określony w tych załącznikach oznacza minimalny rozmiar oczek każdego worka włoka i każdego przedłużenia, które znajdują się na statku rybackim i są przyłączone lub nadają się do przyłączenia do dowolnej sieci ciągnięcej. Niniejszego ustępu nie stosuje się do	N			Obowiązuje bezpośrednio

	narzędzi sieciowych stosowanych w celu mocowania czujników do monitorowania narzędzi lub gdy są one stosowane w połączeniu z urządzeniami zapobiegającymi przypadkowemu połowowi ryb i żółwi. Dalsze odstępstwa służące poprawie selektywności pod względem rozmiaru lub gatunku w przypadku gatunków morskich mogą zostać przewidziane w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z art. 15. 2. Ust. 1 nie stosuje się do drag. Jeżeli jednak podczas rejsu przewożone są na statku dragi: a) zabrania się przeładunku organizmów morskich; b) w Morzu Bałtyckim zabrania się zatrzymywania na statku lub wyładunku jakiejkolwiek ilości organizmów morskich, chyba że co najmniej 85 % masy w relacji pełnej tych organizmów stanowią małże lub <i>Furcellaria lumbricalis</i>; c) w pozostałych basenach morskich, z wyjątkiem Morza Śródziemnego, jeżeli art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 znajduje zastosowanie, zabrania się zatrzymywania na statku lub wyładunku jakiejkolwiek ilości organizmów morskich, chyba że co najmniej 95 % masy w relacji pełnej tych organizmów stanowią małże, ślimaki i gąbki. Lit. b) i c) niniejszego ustępu nie stosuje się do niezamierzonych połowów gatunków podlegających obowiązkowi wyładunku określonego w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Takie niezamierzone połowy są wyładowywane i odliczane od kwot. 3. W przypadku gdy jednocześnie przez jeden statek rybacki lub większą ich liczbę ciągnięta jest więcej niż jedna sieć, każda z sieci musi mieć ten sam nominalny rozmiar oczek. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych na podstawie art. 15 i zgodnie z art. 29 ustanawiających odstępstwa od niniejszego ustępu, w przypadku gdy stosowanie kilku sieci o różnych rozmiarach oczek sieci przynosi takie korzyści pod względem ochrony żywych zasobów morskich, które są przynajmniej równoważne korzyściom wynikającym z obecnych metod połowowych.				
--	--	--	--	--	--

	4. Zabrania się stosowania jakiegokolwiek urządzenia, które blokuje lub w inny sposób skutecznie zmniejsza wielkość oczek sieci worka włoka lub dowolnej części ciągnionych narzędzi połowowych, a także przewożenia na statku jakiegokolwiek tego typu narzędzia przeznaczonego specjalnie do tego celu. Niniejszy ustęp nie wyklucza stosowania określonych urządzeń ograniczających zużywanie się lub wzmacniających ciągnione narzędzia połowowe lub ograniczających uciekanie połowów w przedniej części ciągnionych narzędzi połowowych. 5. Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące specyfikacji worków włoka i urządzeń, o których mowa w ust. 4. Te akty wykonawcze opierają się na najlepszych dostępnych opiniach naukowych i technicznych i mogą określać: a) ograniczenia dotyczące grubości sznurka; b) ograniczenia dotyczące obwodu worków włoka; c) ograniczenia dotyczące stosowania materiałów sieciowych; d) budowę i mocowanie worków włoka; e) dozwolone urządzenia ograniczające zużywanie się; oraz f) dozwolone urządzenia ograniczające uciekanie połowów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 30 ust. 2.				
Art. 9	1. Zabrania się posiadania na statku lub rozmieszczania jednej pławnicy lub większej ich liczby, jeżeli ich długość indywidualna lub całkowita przekracza 2,5 km. 2. Zabrania się stosowania pławnic do połowu gatunków wymienionych w załączniku III. 3. Niezależnie od ust. 1 zabrania się posiadania na statku lub rozmieszczania pławnic na Morzu Bałtyckim. 4. Zabrania się stosowania sieci skrzelowych dennych, sieci oplątujących i drygawic do połowu następujących gatunków: a) tuńczyk biały (<i>Thunnus alalunga</i>); b) tuńczyk błękitnopłetwy (<i>Thunnus thynnus</i>); c) brama (<i>Brama brama</i>); d) włócznik (<i>Xiphias gladius</i>);	N			Obowiązuje bezpośrednio

	e) rekiny należące do następujących gatunków lub rodzin: <i>Hexanchus griseus</i>; <i>Cetorhinus maximus</i>; wszystkie gatunki <i>Alopiidae</i>; <i>Carcharhinidae</i>; <i>Sphyrnidae</i>; <i>Isuridae</i>; <i>Lamnidae</i>. 5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4, przypadkowe połowy w Morzu Śródziemnym nie więcej niż trzech osobników gatunków rekina, o których mowa w tym ustępie, mogą zostać zatrzymane na statku lub wylądowane, pod warunkiem że nie należą one do gatunków chronionych na podstawie prawa Unii. 6. Zabrania się rozmieszczania sieci skrzelowych dennych, sieci oplatających i drygawic w miejscu, gdzie wskazana na mapach głębokość wynosi powyżej 200 m. 7. Niezależnie od ust. 6 niniejszego artykułu: a) szczegółowe odstępstwa określone w załączniku V część C pkt 6.1, załączniku VI część C pkt 9.1 oraz załączniku VII część C pkt 4.1 stosuje się, w przypadku gdy głębokość wskazana na mapie wynosi 200–600 m; b) w Morzu Śródziemnym zezwala się na rozmieszczanie sieci skrzelowych dennych, sieci oplatających i drygawic w miejscu, gdzie wskazana na mapie głębokość wynosi powyżej 200 m.				
Art. 10	1. Zabrania się poławiania, zatrzymywania na statku, przeładunku lub wylądunku gatunków ryb lub skorupiaków, o których mowa w załączniku IV do dyrektywy 92/43/EWG, z wyjątkiem przypadku przyznania odstępstw zgodnie z art. 16 tej dyrektywy. 2. Oprócz gatunków, o których mowa w ust. 1, statkom unijnym zabrania się poławiania, zatrzymywania na statku, przeładunku, wylądunku, przechowywania, sprzedaży, wystawiania lub oferowania do sprzedaży gatunków, które wymieniono w załączniku I lub gatunków, których połowy są zabronione zgodnie z innymi aktami prawnymi Unii. 3. Złowionych przypadkowo osobników gatunków, o których mowa w ust. 1 i 2, nie wolno okaleczać i należy je niezwłocznie uwolnić z powrotem do morza; wyjątkiem jest umożliwienie – zgodnie z obowiązującym prawem Unii – badań naukowych przypadkowo zabitych osobników. 4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu zmiany wykazu	N			Obowiązuje bezpośrednio

	określonego w załączniku I, w przypadku gdy z najlepszych dostępnych opinii naukowych wynika, że w wykazie konieczne jest dokonanie zmiany. 5. Środki przyjęte na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu mają na celu osiągnięcie wartości docelowych określonych w art. 4 ust. 1 lit. b) i mogą uwzględniać umowy międzynarodowe dotyczące ochrony gatunków wrażliwych.				
Art. 11	1. Zabrania się połowów, zatrzymywania na statku, przeładunku lub wylądunku ssaków morskich lub gadów morskich, o których mowa w załącznikach II i IV do dyrektywy 92/43/EWG, i gatunków ptaków morskich objętych dyrektywą 2009/147/WE. 2. Złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać i należy je niezwłocznie uwolnić. 3. Niezależnie od ust. 1 i 2 zezwala się na zatrzymywanie na statku, przeładunek lub wylądunek przypadkowo złowionych osobników gatunków morskich, o których mowa w ust. 1, w stopniu, w jakim jest to konieczne do zapewnienia wsparcia przy odzyskiwaniu pojedynczych zwierząt i do umożliwienia badania naukowego przypadkowo zabitych osobników, pod warunkiem że zainteresowane właściwe organy krajowe zostały z wyprzedzeniem w pełni o tym poinformowane jak najszybciej po złowieniu i zgodnie z obowiązującym prawem Unii. 4. W oparciu o najlepsze dostępne opinie naukowe państwo członkowskie może wprowadzić, w odniesieniu do statków pływających pod jego banderą, środki łagodzące lub ograniczenia dotyczące stosowania określonych narzędzi połowowych. Takie środki ograniczają do minimum i w miarę możliwości eliminują połowy gatunków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są zgodne z celami określonymi w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 oraz są co najmniej tak samo rygorystyczne jak środki techniczne mające zastosowanie na mocy prawa Unii. 5. Celem środków przyjętych na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu jest osiągnięcie wartości docelowych określonych w art. 4 ust. 1 lit. b). Do celów kontroli państwa członkowskie powiadamiają inne zainteresowane państwa członkowskie o	N			Obowiązuje bezpośrednio

	przepisach przyjętych na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu. Podają one do wiadomości publicznej odpowiednie informacje na temat takich środków.				
Art. 12	1. Zabrania się rozmieszczania narzędzi połowowych wymienionych w załączniku II w odpowiednich obszarach określonych w tym załączniku. 2. W przypadku gdy w najlepszych dostępnych opiniach naukowych zaleca się zmianę wykazu obszarów wymienionych w załączniku II, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 29 niniejszego rozporządzenia i zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w celu odpowiedniej zmiany załącznika II. Przyjmując takie zmiany, Komisja zwraca szczególną uwagę na łagodzenie niekorzystnych skutków przemieszczania działalności połowowej na inne wrażliwe obszary. 3. W przypadku gdy siedliska, o których mowa w ust. 1, lub inne siedliska wrażliwe, w tym wrażliwe ekosystemy morskie, występują na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji państwa członkowskiego, to państwo członkowskie może ustanowić obszary zamknięte lub inne środki ochrony w celu ochrony takich siedlisk, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Takie środki są zgodne z celami określonymi w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 oraz są co najmniej tak samo rygorystyczne jak środki przewidziane na mocy prawa Unii. 4. Celem środków przyjętych na podstawie ust. 2 i 3 niniejszego artykułu jest osiągnięcie wartości docelowych określonych w art. 4 ust. 1 lit. c).	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 13	1. Minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony gatunków morskich określonych w części A załączników V–X do niniejszego rozporządzenia stosuje się w celu: a) zapewnienia ochrony młodocianych osobników gatunków morskich na podstawie art. 15 ust. 11 i 12 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013; b) ustanawiania obszarów odbudowy stad ryb zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;	N			Obowiązuje bezpośrednio

	c) określania minimalnych rozmiarów do celów obrotu zgodnie z art. 47 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 (5). 2. Oznaczenia rozmiarów okazu gatunku morskiego dokonuje się zgodnie z załącznikiem IV. 3. W przypadku gdy w odniesieniu do danego gatunku morskiego istnieje więcej niż jedna metoda oznaczania rozmiarów, danego okazu nie uznaje się za mający rozmiar mniejszy od minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, jeżeli wymiary oznaczone za pomocą jednej z tych metod są równe lub większe niż minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony. 4. Homary, langusty oraz małże i ślimaki należące do jednego z gatunków, w odniesieniu do których w załącznikach V, VI lub VII określono minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony, mogą być zatrzymywane na statku wyłącznie w całości oraz mogą być wyładowywane wyłącznie w całości.				
Art. 14	1. Bez uszczerbku dla art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 państwa członkowskie mogą realizować projekty pilotażowe w celu zbadania metod służących unikaniu, minimalizowaniu i eliminowaniu niechcianych połowów. Te projekty pilotażowe uwzględniają opinie odpowiednich komitetów doradczych i opierają się na najlepszych dostępnych opiniach naukowych. 2. W przypadku gdy wyniki tych badań pilotażowych lub inne opinie naukowe wskazują, że niechciane połowy są znaczące, zainteresowane państwa członkowskie dążą do ustanowienia zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 środków technicznych w celu ograniczenia niechcianych połowów.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 15	1. Środki techniczne ustanowione na poziomie regionalnym są określone w następujących załącznikach: a) w załączniku V w odniesieniu do Morza Północnego; b) w załączniku VI w odniesieniu do wód północno-zachodnich; c) w załączniku VII w odniesieniu do wód południowo-zachodnich;	N			Obowiązuje bezpośrednio

	d) w załączniku VIII w odniesieniu do Morza Bałtyckiego; e) w załączniku IX w odniesieniu do Morza Śródziemnego; f) w załączniku X w odniesieniu do Morza Czarnego; g) w załączniku XI w odniesieniu do wód Unii na Oceanie Indyjskim i zachodnim Atlantyku; h) w załączniku XIII w odniesieniu do gatunków wrażliwych. 2. W celu uwzględnienia regionalnych uwarunkowań odpowiednich połowów Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 29 niniejszego rozporządzenia oraz art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 aktów delegowanych w celu zmiany, uzupełnienia, uchylecia lub odstąpienia od środków technicznych określonych w załącznikach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w tym przy wykonywaniu obowiązku wyładunku w kontekście art. 15 ust. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komisja przyjmuje takie akty delegowane na podstawie wspólnego zalecenia przedłożonego zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i zgodnie z odpowiednimi artykułami rozdziału III niniejszego rozporządzenia. 3. Do celów przyjęcia takich aktów delegowanych państwa członkowskie, które mają bezpośredni interes związany z zarządzaniem, mogą przedkładać wspólne zalecenia zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 po raz pierwszy nie później niż 24 miesiące, a następnie 18 miesięcy, od każdego przedłożenia sprawozdania, o którym mowa w art. 31 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Mogą one również przedkładać takie zalecenia, gdy uznają to za konieczne. 4. Środki techniczne przyjęte na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu: a) służą osiągnięciu celów i wartości docelowych określonych w art. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia; b) służą osiągnięciu celów i spełniają warunki określone w innych odpowiednich aktach Unii przyjętych w dziedzinie WPRyb, w szczególności w ramach planów wieloletnich, o których mowa w art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;				
--	--	--	--	--	--

	c) odpowiadają zasadom dobrych rządów określonym w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013; d) jako minimum prowadzą do takich korzyści dla ochrony żywych zasobów morskich, które są co najmniej równoważne środkom, o których mowa w ust. 1, w szczególności pod względem modeli eksploatacji i poziomu ochrony przewidzianej dla gatunków i siedlisk wrażliwych. Uwzględnia się także potencjalny wpływ działalności połowowej na ekosystem morski. 5. Stosowanie warunków w odniesieniu do specyfikacji dotyczących rozmiaru oczek sieci określonych w art. 27 i w części B załączników V–XI nie może prowadzić do pogorszenia standardów selektywności, w szczególności pod względem zwiększenia połowów osobników młodocianych, obowiązujących w dniu 14 sierpnia 2019 r., i służy osiągnięciu celów i wartości docelowych określonych w art. 3 i 4. 6. We wspólnych zaleceniach przedkładanych do celów przyjęcia środków, o których mowa w ust. 2, państwa członkowskie dostarczają dowody naukowe uzasadniające przyjęcie tych środków. 7. Komisja może zażądać od STECF oceny wspólnych zaleceń, o których mowa w ust. 2.				
Art. 16	Wspólne zalecenie przedkładane do celów przyjęcia środków, o których mowa w art. 15 ust. 2, dotyczących właściwości narzędzi zapewniających selektywność pod względem rozmiarów i gatunków przedstawia dowody naukowe wykazujące, że środki te skutkują właściwościami w zakresie selektywności w odniesieniu do danych gatunków lub kombinacji gatunków, które są co najmniej równoważne właściwościom w zakresie selektywności narzędzi określonych w części B załączników V–X i w części A załącznika XI.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 17	Wspólne zalecenie przedkładane do celów przyjęcia środków, o których mowa w art. 15 ust. 2, dotyczących części C załączników V–VIII i X oraz części B załącznika XI lub w celu ustanowienia nowych obszarów zamkniętych lub objętych ograniczeniami obejmuje następujące elementy w odniesieniu do takich obszarów zamkniętych lub objętych ograniczeniami: a) cel zamknięcia; b) zakres geograficzny i czas trwania zamknięcia;	N			Obowiązuje bezpośrednio

	c) ograniczenia dotyczące konkretnych narzędzi połowowych; oraz d) mechanizmy kontroli i monitorowania.				
Art. 18	Wspólne zalecenie przedkładane do celów przyjęcia środków, o których mowa w art. 15 ust. 2, dotyczących części A załączników V–X jest zgodne z celem zapewnienia ochrony młodocianych osobników gatunków morskich.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 19	1. Wspólne zalecenie przedkładane do celów przyjęcia środków, o których mowa w art. 15 ust. 2, dotyczących wprowadzenia doraźnych zamknięć służących zapewnieniu ochrony gatunków wrażliwych lub skupisk młodocianych osobników, ryb odbywających tarło lub gatunków skorupiaków obejmuje następujące elementy: a) zakres geograficzny i czas trwania zamknięcia; b) gatunki i wartości progowe, które powodują zamknięcie; c) stosowanie wysoce selektywnych narzędzi połowowych w celu umożliwienia dostępu do obszarów w innych przypadkach zamkniętych; oraz d) mechanizmy kontroli i monitorowania. 2. Wspólne zalecenie przedkładane do celów przyjęcia środków, o których mowa w art. 15 ust. 2, dotyczących przepisów o przenoszeniu się obejmuje: a) gatunki i wartości progowe, które powodują obowiązek przeniesienia; b) odległość, na którą dany statek musi odejść od swojego poprzedniego stanowiska połowowego.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 20	1. Wspólne zalecenie przedkładane do celów przyjęcia środków, o których mowa w art. 15 ust. 2, dotyczących stosowania w określonym basenie morskim innowacyjnych narzędzi połowowych zawiera ocenę prawdopodobnego wpływu stosowania takich narzędzi na gatunki docelowe oraz na gatunki i siedliska wrażliwe. Zainteresowane państwa członkowskie gromadzą odpowiednie dane niezbędne do przeprowadzenia takiej oceny. 2. Stosowanie innowacyjnych narzędzi połowowych nie jest dozwolone, w przypadku gdy oceny, o których mowa w ust. 1, wykazują, że ich stosowanie ma istotny negatywny wpływ na siedliska wrażliwe i gatunki niebędące gatunkami docelowymi.	N			Obowiązuje bezpośrednio

Art. 21	Wspólne zalecenie przedkładane do celów przyjęcia środków, o których mowa w art. 15 ust. 2, dotyczących ochrony gatunków i siedlisk wrażliwych może w szczególności: a) tworzyć wykazy gatunków i siedlisk wrażliwych, które według najlepszych dostępnych opinii naukowych są najbardziej zagrożone przez działalność połowową w danym regionie; b) określać wykorzystanie środków dodatkowych lub alternatywnych wobec środków, o których mowa w załączniku XIII, w celu zminimalizowania przypadkowych połowów gatunków, o których mowa w art. 11; c) przedstawiać informacje na temat skuteczności istniejących środków ochrony i mechanizmów monitorowania; d) określać środki służące minimalizowaniu wpływu narzędzi połowowych na siedliska wrażliwe; e) określać ograniczenia dotyczące używania określonych narzędzi połowowych lub wprowadzać całkowity zakaz stosowania określonych narzędzi połowowych w obszarze, w którym narzędzia te stanowią zagrożenie dla stanu ochrony gatunków w tym obszarze zgodnie z art. 10 i 11 lub innych siedlisk wrażliwych.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 22	1. W przypadku gdy państwa członkowskie przedkładają wspólne zalecenia dotyczące ustanowienia środków technicznych w tymczasowych planach dotyczących odrzutów, o których mowa w art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, zalecenia te mogą zawierać między innymi następujące elementy: a) specyfikacje narzędzi połowowych i zasady dotyczące ich stosowania; b) specyfikacje zmian dotyczących narzędzi połowowych lub stosowania urządzeń zapewniających selektywność pod względem rozmiaru lub gatunku; c) ograniczenia lub zakazy stosowania określonych narzędzi połowowych, a także działalności połowowej, na określonych obszarach lub w określonych okresach; d) minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony; e) odstępstwa przyjęte na podstawie art. 15 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	2. Środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, służą osiągnięciu celów określonych w art. 3, a w szczególności ochronie młodocianych osobników lub skupisk tarlowych ryb lub gatunków skorupiaków.				
Art. 23	1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 29 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie przez określenie projektów pilotażowych dotyczących opracowania systemu pełnej dokumentacji połowów i odrzutów na podstawie wymiernych celów i wartości docelowych, aby osiągnąć zarządzanie połowami oparte na wynikach. 2. Projekty pilotażowe, o których mowa w ust. 1, mogą wprowadzać odstępstwa od środków określonych w części B załączników V–XI dla określonego obszaru na okres maksymalnie jednego roku, pod warunkiem że można wykazać, że te projekty pilotażowe przyczyniają się do osiągnięcia celów i wartości docelowych określonych w art. 3 i 4 oraz, w szczególności, mają na celu poprawę selektywności narzędzi połowowych lub odnośnych praktyk lub w inny sposób zmniejszają wpływ na środowisko. Ten okres jednego roku może zostać wydłużony o jeden dodatkowy rok na takich samych warunkach. Należy go ograniczyć do nie więcej niż 5 % statków w danym metier z każdego państwa członkowskiego. 3. Przedkładając wspólne zalecenia dotyczące ustanowienia projektów pilotażowych, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie przedstawiają dowody naukowe uzasadniające ich przyjęcie. STEFC dokonuje oceny tych wspólnych zaleceń i podaje ją do wiadomości publicznej. W ciągu sześciu miesięcy od zakończenia projektu państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie przedstawiające wyniki, w tym szczegółową ocenę zmian w selektywności i innych skutków dla środowiska. 4. STEFC ocenia sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3. W przypadku pozytywnej oceny wkładu nowego narzędzia lub nowej praktyki w realizację celu określonego w ust. 2 Komisja może zgodnie z TFUE przedłożyć wniosek, aby umożliwić upowszechnione	N			Obowiązuje bezpośrednio

	stosowanie tego narzędzia lub tej praktyki. Ocenę STEFC podaje się do wiadomości publicznej. 5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 29 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie przez zdefiniowanie specyfikacji technicznych dla systemu pełnej dokumentacji połowów i odrzutów, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.				
Art. 24	1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze dotyczące: a) specyfikacji urządzeń zapewniających selektywność mocowanych do narzędzi połowowych określonych w części B załączników V– IX; b) szczegółowych przepisów dotyczących specyfikacji narzędzi połowowych określonych w części D załącznika V w odniesieniu do ograniczeń w zakresie budowy narzędzi połowowych i środków kontroli i monitorowania przyjętych przez państwo członkowskie bandery; c) szczegółowych przepisów dotyczących środków kontroli i monitorowania przyjmowanych przez państwo członkowskie bandery w odniesieniu do stosowania narzędzi połowowych, o których mowa w załączniku V część C pkt 6, załączniku VI część C pkt 9 i załączniku VII część C pkt 4; d) szczegółowych przepisów dotyczących środków kontroli i monitorowania przyjmowanych w odniesieniu do obszarów zamkniętych lub objętych ograniczeniami, opisanych w załączniku V część C pkt 2 i w załączniku VI część C pkt 6 i 7; e) szczegółowych przepisów dotyczących charakterystyki sygnału i stosowania dźwiękowych urządzeń odstraszających, o których mowa w załączniku XIII część A; f) szczegółowych przepisów dotyczących budowy i rozmieszczania podbór straszących i lin dociążonych, o których mowa w załączniku XIII część B; g) szczegółowych przepisów dotyczących specyfikacji urządzeń zapobiegających przypadkowemu połowowi żółwi, o których mowa w załączniku XIII część C. 2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z art. 30 ust. 2.	N			Obowiązuje bezpośrednio

Art. 25	1. Środków technicznych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu nie stosuje się do operacji połowowych prowadzonych do celów badań naukowych, o ile spełnione są następujące warunki: a) operacje połowowe prowadzone są za zgodą i z upoważnienia państwa członkowskiego bandery; b) Komisja oraz państwo członkowskie, które sprawuje zwierzchnictwo lub jurysdykcję nad wodami, na których mają być prowadzone dane operacje połowowe („nadbrzeżne państwo członkowskie”), są informowane z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem o zamiarze prowadzenia takich operacji połowowych, ze wskazaniem uczestniczących statków i planowanych badań naukowych; c) statek lub statki prowadzące operacje połowowe mają ważne upoważnienie do połowów zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; d) na wniosek nadbrzeżnego państwa członkowskiego skierowany do państwa członkowskiego bandery kapitan statku jest zobowiązany zabrać na statek obserwatora z nadbrzeżnego państwa członkowskiego na czas operacji połowowych, chyba że nie jest to możliwe ze względów bezpieczeństwa; e) operacje połowowe prowadzone przez statki handlowe do celów badań naukowych muszą być ograniczone w czasie. Gdy operacje połowowe prowadzone przez statki handlowe do celów konkretnego badania obejmują więcej niż sześć statków handlowych, Komisja jest o tym informowana przez państwo członkowskie bandery z co najmniej trzymiesięcznym wyprzedzeniem i zwraca się, w stosownych przypadkach, o opinię STECF w celu potwierdzenia, że ten poziom uczestnictwa jest uzasadniony z naukowego punktu widzenia; jeżeli zgodnie z opinią STECF poziom uczestnictwa nie zostanie uznany za uzasadniony, zainteresowane państwo członkowskie odpowiednio zmienia warunki tych badań naukowych; f) w przypadku włoka rozprzowego zelektryfikowanego statki prowadzące badania naukowe muszą przestrzegać określonego protokołu naukowego będącego częścią planu badań naukowych, który został oceniony lub zatwierdzony przez ICES lub	N			Obowiązuje bezpośrednio
---------	---	---	--	--	-------------------------

	STECF, a także systemu monitorowania, kontroli i oceny. 2. Gatunki morskie złowione do celów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu mogą być sprzedawane, przechowywane, wystawiane lub oferowane na sprzedaż, pod warunkiem że – w stosownych przypadkach – będą odliczane od kwot zgodnie z art. 33 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz: a) osiągają minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony określone w załącznikach IV–X do niniejszego rozporządzenia; lub b) są sprzedawane w celach innych niż bezpośrednie spożycie przez ludzi.				
Art. 26	1. Środków technicznych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu nie stosuje się do operacji połowowych prowadzonych wyłącznie w celu bezpośredniego zarybiania lub przesiedlania gatunków morskich, pod warunkiem że operacje te są prowadzone za zgodą i z upoważnienia państwa członkowskiego lub państw członkowskich, które mają bezpośredni interes w zarządzaniu. 2. W przypadku gdy bezpośrednie zarybianie lub przesiedlanie prowadzone jest na wodach innego państwa członkowskiego lub państw członkowskich, Komisja i wszystkie te państwa członkowskie są informowane z wyprzedzeniem co najmniej 20 dni kalendarzowych o zamiarze prowadzenia takich operacji połowowych.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 27	1. Udziały procentowe połowu, o których mowa w załącznikach V– VIII, oznaczają maksymalny dopuszczalny udział procentowy gatunków, jaki może być obecny, aby spełniać kwalifikację dla danych rozmiarów oczek sieci określonych w tych załącznikach. Takie udziały procentowe pozostają bez uszczerbku dla obowiązku wyładunku połowów zawartego w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. 2. Udziały procentowe połowów oblicza się jako odsetek masy w relacji pełnej wszystkich żywych zasobów morskich wyladowanych po każdym rejsie połowowym. 3. Udziały procentowe połowów, o których mowa w ust. 2, mogą być obliczane na podstawie jednej lub większej liczby reprezentatywnych próbek.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	4. Do celów niniejszego artykułu równowartość wagi całego homarca otrzymuje się poprzez pomnożenie wagi jego ogona przez trzy. 5. Państwa członkowskie mogą wydawać upoważnienia do połowów zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 w odniesieniu do statków pływających pod ich banderą, gdy prowadzą one działalność połowową z użyciem sieci o rozmiarach oczek przewidzianych w załącznikach V–XI. Takie upoważnienia mogą zostać zawieszone lub cofnięte, w przypadku gdy zostanie stwierdzone, że dany statek nie zachowuje określonych udziałów procentowych przewidzianych w załącznikach V–VIII. 6. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. 7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych na podstawie art. 15 i zgodnie z art. 29 w celu doprecyzowania pojęcia „ukierunkowanych połowów” w odniesieniu do odpowiednich gatunków w części B załączników V–X i części A załącznika XI. Do tego celu państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedmiotowymi połowami przedkładają wspólne rekomendacje po raz pierwszy nie później niż dnia 15 sierpnia 2020 r.				
Art. 29	1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 8 ust. 3, art. 10 ust. 4, art. 12 ust. 2, art. 15 ust. 2, art. 23 ust. 1 i 5, art. 27 ust. 7 i art. 31 ust. 4, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 14 sierpnia 2019 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. 3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 8 ust. 3, art. 10 ust. 4, art. 12 ust. 2, art. 15 ust. 2, art. 23 ust. 1 i 5, art. 27 ust. 7 i art. 31 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez	N			Obowiązuje bezpośrednio

	Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 2, art. 8 ust. 3, art. 10 ust. 4, art. 12 ust. 2, art. 15 ust. 2, art. 23 ust. 1 i 5, art. 27 ust. 7 i art. 31 ust. 4 wchodzi w życie tylko, jeżeli Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeżeli przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
Art. 30	1. Komisję wspiera Komitet ds. rybołówstwa i akwakultury, powołany w art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia Rady (UE) nr 182/2011.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 31	1. Do dnia 31 grudnia 2020 r., a następnie co trzy lata, na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie oraz zainteresowane komitety doradcze i na podstawie oceny STECF, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia. W tym sprawozdaniu ocenia się, w jakim stopniu środki techniczne, zarówno na poziomie regionalnym, jak i	W zakresie ust. 3: T W pozostałym zakresie: N	Art. 1 pkt 41	art. 105 otrzymuje brzmienie: „Art. 105. Minister właściwy do spraw rybołówstwa: 14) opracowuje plan, o którym mowa w art. 31 ust. 3 rozporządzenia 2019/1241.”;	Art. 31 ust. 1, 2 i 4 obowiązują bezpośrednio

	unijnym, przyczyniły się do osiągnięcia celów określonych w art. 3 i wartości docelowych określonych w art. 4. Sprawozdanie to odnosi się również do opinii ICES na temat poczynionych postępów oraz wpływu innowacyjnych narzędzi. Sprawozdanie zawiera wnioski dotyczące korzyści lub negatywnych skutków dla ekosystemów morskich, siedlisk wrażliwych oraz selektywności. 2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera między innymi ocenę wkładu środków technicznych w optymalizację modeli eksploatacji, jak przewidziano w art. 3 ust. 2 lit. a). Do tego celu sprawozdanie może między innymi uwzględniać – jako wskaźnik skuteczności selektywności dla kluczowych stad wskaźnikowych w odniesieniu do gatunków wymienionych w załączniku XIV – długość zapewniającą optymalną selektywność (L_{opt}) w porównaniu ze średnią długością ryb złowionych w każdym roku objętym sprawozdaniem. 3. Na podstawie tego sprawozdania, w przypadku gdy zostanie stwierdzone, że na poziomie regionalnym cele i wartości docelowe nie zostały osiągnięte, państwa członkowskie w tym regionie w ciągu dwunastu miesięcy od przedłożenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, przedkładają plan określający działania, które należy podjąć, aby przyczynić się do osiągnięcia tych celów i wartości docelowych. 4. Na podstawie tego sprawozdania Komisja może również zaproponować Parlamentowi Europejskiemu i Radzie niezbędne zmiany do niniejszego rozporządzenia. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych na podstawie art. 15 i zgodnie z art. 29 w celu zmiany wykazu gatunków określonego w załączniku XIV.				
Art. 32	W rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006 wprowadza się następujące zmiany: a) uchyla się art. 3, 8–12, 14, 15, 16 oraz 25; b) uchyla się załączniki II, III i IV. Odesłania do uchylonych artykułów i załączników traktuje się jako odesłania do odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 33	W tytule IV rozdziału IV rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio

	a) uchyla się sekcję 3; b) dodaje się sekcję 4 w brzmieniu: „S e k c j a 4 Przetwarzanie na statku oraz połowy pelagiczne Artykuł 54a Przetwarzanie na statku 1. Zabrania się prowadzenia na statku rybackim jakiegokolwiek fizycznego lub chemicznego przetwarzania ryb w celu produkcji mączki rybnej, oleju z ryb lub produktów podobnych lub przeładunku połowów ryb do tych celów. 2. Ust. 1 nie stosuje się do: a) przetwarzania lub przeładunku podrobów; lub b) produkcji na statku rybackim surimi. Artykuł 54b Ograniczenia dotyczące przetwarzania połowu i wylądunku w odniesieniu do statków do połowów pelagicznych 1. Maksymalna przestrzeń między prętami separatora wody na statkach do połowów pelagicznych poławiających makrele, śledzia atlantyckiego i ostroboka, prowadzącym działalność w obszarze objętym konwencją NEAFC, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1236/2010, wynosi 10 mm. Pręty muszą być przyspawane. Jeżeli zamiast prętów w separatorze wody stosowane są otwory, ich maksymalna średnica nie może przekraczać 10 mm. Średnica otworów w osłonach separujących poprzedzających separator wody nie może przekraczać 15 mm. 2. Zabrania się statkom do połowów pelagicznych działającym w obszarze objętym konwencją NEAFC wylądunku ryb ze zbiorników buforowych lub zbiorników ze schłodzoną wodą morską (zbiorników RSW) pod linią wodną statku. 3. Kapitan statku przekazuje właściwym organom ds. rybołówstwa państwa członkowskiego bandery zatwierdzone przez właściwe organy państw członkowskich bandery – wraz ze zmianami – plany urządzeń służących do przetwarzania oraz wylądunku, w jakie wyposażone są statki do połowów pelagicznych poławiające makrele, śledzia atlantyckiego i ostroboka				
--	---	--	--	--	--

	w obszarze objętym konwencją NEAFC. Właściwe organy państwa członkowskiego bandery danych statków przeprowadzają okresowe kontrole dokładności przedłożonych planów. Kopie znajdują się na statku przez cały czas. Ograniczenia dotyczące stosowania automatycznych urządzeń sortujących 1. Zabronione jest posiadanie lub stosowanie na statku rybackim urządzeń umożliwiających automatyczne sortowanie ze względu na rozmiar lub płeć śledzia atlantyckiego, makreli lub ostroboka. 2. Zezwala się jednak na posiadanie i stosowanie takich urządzeń, pod warunkiem że: a) statek równocześnie nie ma ani nie stosuje ciągnionych narzędzi połowowych o rozmiarze oczek sieci mniejszym niż 70 mm lub jednej lub większej liczby okrężnic lub podobnych narzędzi połowowych; lub b) całość połowu, który może być zgodnie z prawem zatrzymany na statku: (i) jest przechowywana w stanie zamrożonym, (ii) sortowane ryby są mrożone niezwłocznie po posortowaniu i żadne posortowane ryby nie są wrzucane do morza, oraz (iii) urządzenia są zainstalowane i zlokalizowane na statku w sposób umożliwiający niezwłoczne zamrażanie i niepozwalający na wrzucenie gatunków morskich do morza. 3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu statek uprawniony do prowadzenia połowów w Morzu Bałtyckim, cieśninach Wielki i Mały Bełt oraz Sund może posiadać automatyczne urządzenie sortujące w cieśninie Kattegat, pod warunkiem że wydano upoważnienie do połowów zgodnie z art. 7. W upoważnieniu do połowów określa się gatunki, obszary i okresy oraz inne wymagane warunki mające zastosowanie w odniesieniu do stosowania i posiadania na statku urządzeń sortujących. 4. Niniejszego artykułu nie stosuje się do Morza Bałtyckiego.”.				
Art. 34	Art. 15 ust. 12 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 otrzymuje brzmienie:	N			Obowiązuje bezpośrednio

	„12. W odniesieniu do gatunków, których nie dotyczy obowiązek wyładunku określony w ust. 1, połowów tych gatunków, gdy rozmiar osobników jest mniejszy od minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, nie zatrzymuje się na pokładzie, ale wrzuca się je natychmiast do morza, z wyjątkiem sytuacji, gdy są one używane jako żywa przynęta.”.				
Art. 35	W art. 8 rozporządzenia (UE) 2016/1139 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:: „1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 dotyczących następujących środków technicznych, w zakresie, w jakim nie są one objęte rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 (*): (*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z, 25.7.2019, s. 105).”; b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyczyniają się do osiągnięcia celów wyznaczonych w art. 3 niniejszego rozporządzenia i muszą być zgodne z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/1241.”.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 36	W art. 9 rozporządzenia (UE) 2018/973 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie: „1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w celu uzupełnienia niniejszego	N			Obowiązuje bezpośrednio

	rozporządzenia w odniesieniu do następujących środków technicznych, w zakresie, w jakim nie są one objęte rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 (*): (*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z, 25.7.2019, s. 105).”; b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyczyniają się do osiągnięcia celów wyznaczonych w art. 3 niniejszego rozporządzenia i muszą być zgodne z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/1241.”.				
Art. 37	W art. 9 rozporządzenia (UE) 2019/472 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie: „1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do następujących środków technicznych, w zakresie, w jakim nie są one objęte rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 (*): (*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE)	N			Obowiązuje bezpośrednio

	2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z, 25.7.2019, s. 105).”; b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyczyniają się do osiągnięcia celów wyznaczonych w art. 3 niniejszego rozporządzenia i muszą być zgodne z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/1241.”;				
Art. 38	W art. 13 rozporządzenia (UE) 2019/1022 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie: „1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do następujących środków technicznych, w zakresie, w jakim nie są one objęte rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 (*): (*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z, 25.7.2019, s. 105).”; b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyczyniają się do osiągnięcia celów wyznaczonych w art. 3 niniejszego rozporządzenia i muszą być zgodne z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/1241.”.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 39	Uchyla się rozporządzenia (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	Odesłania do uchylonych rozporządzeń traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.				
Art. 40	Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik I	ZAŁĄCZNIK I GATUNKI OBJĘTE ZAKAZEM POŁOWÓW	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik II	ZAŁĄCZNIK II OBSZARY ZAMKNIĘTE ZE WZGLĘDU NA OCHRONĘ SIEDLISK WRAŻLIWYCH	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik III	ZAŁĄCZNIK III WYKAZ GATUNKÓW OBJĘTYCH ZAKAZEM POŁOWU PŁAWNICAMI	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik IV	ZAŁĄCZNIK IV OZNACZANIE ROZMIARÓW ORGANIZMU MORSKIEGO	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik V	ZAŁĄCZNIK V MORZE PÓŁNOCNE	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik VI	ZAŁĄCZNIK VI WODY PÓŁNOCNO-ZACHODNIE	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik VII	ZAŁĄCZNIK VII WODY POŁUDNIOWO-ZACHODNIE	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik VIII	ZAŁĄCZNIK VIII MORZE BAŁTYCKIE	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik IX	ZAŁĄCZNIK IX MORZE ŚRÓDZIEMNE	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik X	ZAŁĄCZNIK X MORZE CZARNE	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik XI	ZAŁĄCZNIK XI WODY UNII NA OCEANIE INDYJSKIM I ZACHODNIM ATLANTYKU	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik XIII	ZAŁĄCZNIK XIII ŚRODKI ŁAGODZĄCE MAJĄCE NA CELU OGRANICZENIE PRZYPADKOWYCH POŁOWÓW GATUNKÓW WRAŻLIWYCH	T	Art. 1 pkt 23 i 41	23) w art. 73: a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) krajowego planu prac, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia	

			unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2017, str. 1, z późn. zm.), oraz 2) monitorowania przyłowy waleni w ramach systemu, o którym mowa w załączniku XIII do rozporządzenia 2019/1241.”, 41) art. 105 otrzymuje brzmienie: „Art. 105. Minister właściwy do spraw rybołówstwa: 1) jest odpowiedzialny za monitorowanie działalności połowowej statków rybackich za pomocą systemu monitorowania statków, o którym mowa w art. 9 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, zwanego dalej „systemem VMS”; 2) zbiera, gromadzi i przetwarza dane w zakresie raportowania działalności połowowej statków rybackich oraz w zakresie ważenia, przewozu, przejęcia i pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa, a także zapewnia wymianę tych danych; 3) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej dotyczące: a) krajowego planu prac, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008, w tym przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 25 ust. 3 rozporządzenia nr 1380/2013, b) monitorowania przyłowy waleni w ramach systemu, o którym mowa w załączniku XIII do rozporządzenia 2019/1241; 4) pełni funkcję organu, o którym mowa w art. 5 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009; 5) pełni funkcję organu, o którym mowa w art. 68 rozporządzenia 2025/2196; 6) za pośrednictwem CMR: a) przyjmuje uprzednie powiadomienia, o których mowa w art. 17 i art. 19a rozporządzenia nr 1224/2009,	
--	--	--	--	--

			b) przyjmuje uprzednie powiadomienia, o których mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiającego wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz. Urz. UE L 191 z 15.07.2016, str. 1, z późn. zm.), c) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie powiadomienia o wejściu do portu statku rybackiego i wyładunku w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, o których mowa w art. 17 ust. 2 i art. 24 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009, d) realizuje zadania punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 80 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009, e) monitoruje dane, o których mowa w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2025/2196, i dokonuje ich kontroli, f) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 48 ust. 3 zdanie drugie i ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009, g) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 4 ust. 3 i 4 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia 2025/1766; 7) przekazuje Komisji Europejskiej dane, o których mowa w art. 33 i art. 34 rozporządzenia nr 1224/2009; 8) opracowuje oraz przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie, o którym mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia nr 1380/2013, oraz plan działania, o którym mowa w art. 22 ust. 4 rozporządzenia nr 1380/2013; 9) opracowuje oraz przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009; 10) tworzy elektroniczną bazę danych do celów zatwierdzania danych, o której mowa w art. 109 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009; 11) tworzy, aktualizuje i przekazuje Komisji Europejskiej krajowy plan wdrożenia systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 109 ust. 8 rozporządzenia nr 1224/2009; 12) dokonuje korekty danych, w odniesieniu do których wykryto niezgodności w następstwie procedury zatwierdzania przeprowadzonej zgodnie z art. 52 rozporządzenia 2025/2196, jeżeli dokonanie tej korekty jest uzasadnione potrzebą zapewnienia prawidłowości danych	
--	--	--	---	--

				gromadzonych przez CMR na podstawie rozporządzenia nr 1224/2009; 13) udostępnia informacje, o których mowa w art. 115 rozporządzenia nr 1224/2009, na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra; 14) opracowuje plan, o którym mowa w art. 31 ust. 3 rozporządzenia 2019/1241.”;	
Załącznik XIV	ZAŁĄCZNIK XIV GATUNKI UWZGLĘDNIANE WE WSKAŹNIKACH SKUTECZNOŚCI SELEKTYWNO ŚCIE	N			Obowiązuje bezpośrednio

TYTUŁ WDRAŻAJĄCEGO AKTU PRAWNEGO:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego			
TYTUŁ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2842 z dnia 22 listopada 2023 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009, a także zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 i (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139, (UE) 2017/2403 i (UE) 2019/473, w odniesieniu do kontroli rybołówstwa (Dz. Urz. UE L 2023/2842 z 20.12.2023)			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uwagi
ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2023/2842 Z DNIA 22 LISTOPADA 2023 R. ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1224/2009, A TAKŻE ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIA RADY (WE) NR 1967/2006 I (WE) NR 1005/2008 ORAZ ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/1139, (UE) 2017/2403 I (UE) 2019/473, W ODNIESIENIU DO KONTROLI RYBOŁÓWSTWA					
Art. 1	Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 1	w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	wstępna część otrzymuje brzmienie: „Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 i art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej. Stosuje się również następujące definicje:	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	dodaje się punkt w brzmieniu:	N			Obowiązuje bezpośrednio

	„1a) »operacja połowowa« oznacza wszelką działalność związaną z poszukiwaniem ryb, wydawaniem, holowaniem i wybieraniem narzędzia czynnego, stawianiem, pozostawianiem w wodzie, wybieraniem lub przestawianiem narzędzia biernego oraz usuwaniem jakiegokolwiek połowu z narzędzia, sieci do przechowywania lub z sadza transportowego do sadzów służących do tuczu i hodowli;”				
c)	pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) »przepisy wspólnej polityki rybołówstwa« oznaczają prawnie wiążące akty unijne i mające zastosowanie zobowiązania międzynarodowe Unii odnoszące się do kwestii ochrony i eksploatacji żywych zasobów morza oraz zarządzania nimi, do akwakultury, a także do przetwórstwa, przewozu i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury;”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
d)	pkt 5, 6 i 7 otrzymują brzmienie: „5) »nadzór« oznacza obserwowanie działalności połowowej na podstawie obserwacji dokonywanych przez statki inspekcyjne, oficjalne statki powietrzne lub oficjalne zdalnie kierowane bezzałogowe systemy powietrzne (BSP), pojazdy lub przy użyciu innych środków, w tym technicznych metod wykrywania i identyfikacji; 6) »urzędnik« oznacza każdą osobę upoważnioną przez właściwy organ państwa członkowskiego, Komisję lub Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa (EFCA), ustanowioną na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 (*), do przeprowadzania kontroli lub inspekcji; 7) »inspektor unijny« oznacza urzędnika państwa członkowskiego, Komisji lub EFCA, którego imię i nazwisko jest zawarte w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 79;	N			Obowiązuje bezpośrednio

e)	pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie: „9) »licencja połowowa« oznacza urzędowy dokument nadający jego właścicielowi prawo, określone w przepisach krajowych, do wykorzystania danej zdolności połowowej w celu komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza; 10) »upoważnienie do połowów« oznacza upoważnienie wydane unijnemu statkowi rybackiemu, w stosownych przypadkach w uzupełnieniu jego licencji połowowej, upoważniające do prowadzenia określonej działalności połowowej w danym okresie, na danym obszarze lub w odniesieniu do danego łowiska przy spełnieniu warunków szczegółowych;	N			Obowiązuje bezpośrednio
f)	pkt 12 otrzymuje brzmienie: „12) dane dotyczące pozycji statku« oznaczają dane dotyczące identyfikacji statków rybackich, pozycji geograficznej, daty, godziny, kursu i prędkości, przesyłane do ośrodka monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery przez urządzenia lokacyjne znajdujące się na pokładzie statków rybackich;	N			Obowiązuje bezpośrednio
g)	pkt 14 i 15 otrzymują brzmienie: „14) obszar ograniczonych połowów« oznacza konkretny określony geograficznie obszar morski w obrębie jednego basenu morskiego lub większej ich liczby, na którym wszystkie lub niektóre rodzaje działalności połowowej są czasowo lub na stałe ograniczone lub zakazane w celu poprawy ochrony żywych zasobów morza lub ochrony ekosystemów morskich zgodnie z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa 15) ośrodek monitorowania rybołówstwa« oznacza centrum operacyjne utworzone przez państwo członkowskie bandery i wyposażone w sprzęt i oprogramowanie komputerowe pozwalające na automatyczne odbieranie danych, ich przetwarzanie, analizowanie, kontrolowanie, monitorowanie i elektroniczne przesyłanie;	N			Obowiązuje bezpośrednio
h)	dodaje się punkt w brzmieniu: „15a) »miejsce wylądunku« oznacza miejsce inne niż port morski zdefiniowany w art. 2 pkt 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/352 (*), oficjalnie uznane przez państwo członkowskie za odpowiednie do wylądunku	N			Obowiązuje bezpośrednio

i)	pkt 20, 21 i 22 otrzymują brzmienie: „20) »partia« oznacza zestaw jednostek produktów rybołówstwa lub akwakultury 21) »przetwórstwo« oznacza proces przygotowywania określonej postaci produktu. Obejmuje ono rozbiór, filetowanie, pakowanie, puszkowanie, mrożenie, wędzenie, solenie, gotowanie, marynowanie, suszenie lub przygotowywanie ryb do wprowadzenia do obrotu w jakiegokolwiek inny sposób 22) »wyładunek« oznacza pierwsze rozładowanie jakiegokolwiek liczby produktów rybołówstwa z pokładu statku rybackiego na ląd;”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
j)	uchyla się pkt 23;	N			Obowiązuje bezpośrednio
k)	pkt 24 otrzymuje brzmienie: „24) »plan wieloletni« oznacza plan, o którym mowa w art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, lub inny środek unijny przyjęty na podstawie art. 43 ust. 2 TFUE określający specjalne działania w zakresie zarządzania poszczególnymi stadami ryb lub ich odbudowy i obejmujący okres dłuższy niż rok	N			Obowiązuje bezpośrednio
l)	pkt 28 otrzymuje brzmienie: „28) »połowy rekreacyjne« oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza eksploatowane są w celach rekreacyjnych, turystycznych lub sportowych	N			Obowiązuje bezpośrednio
m)	pkt 31 otrzymuje brzmienie: „31) »statek rybacki« oznacza statek łowczy lub każdy inny statek wykorzystywany do komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza, w tym statki pomocnicze, statki przetwórcze, statki dokonujące przeładunku, holowniki, statki pomocnicze rybołówstwa i statki transportowe wykorzystywane do przewozu produktów rybołówstwa, ale z wyłączeniem kontenerowców i statków wykorzystywanych wyłącznie do akwakultury	N			Obowiązuje bezpośrednio

n)	dodaje się punkty w brzmieniu: „33) »statek łowczy« oznacza statek wyposażony lub wykorzystywany do połowu żywych zasobów morza w celach komercyjnych 34) »powodowanie wyslizgiwania się« oznacza praktykę polegającą na celowym uwalnianiu ryb z narzędzi połowowych, zanim dane narzędzie zostanie w pełni wprowadzone na pokład statku łowczego 35) »rejs połowowy« oznacza każdy rejs statku łowczego, który rozpoczyna się w momencie opuszczenia przez statek portu i kończy się po przybyciu do portu 36) »niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego« oznacza specjalny numer wygenerowany przez elektroniczny dziennik połowowy dla każdego rejsu połowowego 37) »gatunek wrażliwy« oznacza gatunek wrażliwy w rozumieniu art. 6 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2019/1241 Parlamentu Europejskiego i Rady 38) »połowy bez statku« oznaczają działania mające na celu komercyjną eksploatację żywych zasobów morza, w ramach których to działań zasoby te są poławiane lub zbierane bez użycia statku łowczego, jak np. zbieranie skorupiaków, połowy podwodne, połowy pod lodem i połowy z brzegu, w tym połowy ręczne 39) »niepowtarzalny numer identyfikacyjny dnia połowowego« oznacza konkretny numer wygenerowany w każdym nieprzerwanym okresie 24 godzin lub jego części, podczas którego odbywają się połowy bez statku.	N			Obowiązuje bezpośrednio
pkt 2	w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	w ust. 5 słowa „Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa ustanowionej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 768/2005” zastępuje się skrótem „EFCA”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	uchyla się ust. 6;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 3	art. 6 i 7 otrzymują brzmienie: „Artykuł 6 Licencja połowowa 1. Unijny statek łowczy może być wykorzystywany do komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza tylko pod	T	Art. 1 pkt 15	15) w art. 42 w ust. 1 wyrazy „załączniku III do rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „załączniku III lub IV do rozporządzenia 2025/2196”;	Wymogi w tym zakresie są, co do zasady, już wdrożone w obecnie obowiązującej ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim. Niezbędne jest natomiast dostosowanie przepisów ww. ustawy

warunkiem posiadania przez niego ważnej licencji połowowej. 2.Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby licencja połowowa spełniała minimalne wymogi informacyjne dotyczące identyfikacji, parametrów technicznych i wyposażenia statku łowczego oraz aby informacje zawarte w licencji połowowej były dokładne i zgodne z informacjami zawartymi w unijnym rejestrze floty rybackiej, o którym mowa w art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. 3.Państwo członkowskie bandery cofa na stałe licencję połowową statku łowczego objętego środkiem dostosowania zdolności połowowej, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. 4.Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące ważności licencji połowowych wydawanych przez państwa członkowskie bandery, a także określić zawarte w nich minimalne wymogi informacyjne dotyczące identyfikacji, parametrów technicznych i wyposażenia statku łowczego. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2. Artykuł 7 Upoważnienia do połowów dla unijnych statków łowczych 1.Unijny statek łowczy jest upoważniony do prowadzenia konkretnego rodzaju działalności połowowej tylko wtedy, gdy jest ona wskazana na jego ważnym upoważnieniu do połowów, jeżeli łowiska lub strefy połowów, w których działalność połowowa jest dozwolona, lub statki, są objęte: - a)systemem zarządzania nakładem połowowym; - b)planem wieloletnim; - c)obszarem ograniczonych połowów; - d)połowami do celów naukowych; - e)obowiązkiem stosowania systemu zdalnego monitorowania elektronicznego (REM), w tym CCTV; lub - f)innymi przypadkami określonymi w prawodawstwie unijnym. 2.W przypadku gdy państwo członkowskie ma specjalny krajowy system upoważnień do połowów dla statków łowczych pływających pod jego banderą, wysyła Komisji na jej żądanie streszczenie informacji zawartych w				w zakresie specjalnych zezwoleń połowowych.
---	--	--	--	--

wydanym upoważnieniu do połowów oraz związane z nimi zagregowane dane dotyczące nakładu połowowego. 3.W przypadku gdy państwo członkowskie bandery przyjęło przepisy krajowe w formie krajowego systemu upoważnień do połowów w celu rozdzielienia posiadanych uprawnień do połowów pomiędzy poszczególne statki łowcze, przesyła Komisji na jej żądanie informacje o statkach łowczych upoważnionych do prowadzenia działalności połowowej na danym łowisku, w szczególności informacje dotyczące oznak rybackich, nazw danych statków łowczych oraz przyznanych im uprawnień do połowów. 4.Upoważnienia do połowów nie wydaje się dla statku łowczego, który nie ma licencji połowowej uzyskanej zgodnie z art. 6 lub którego licencja połowowa została zawieszona lub cofnięta. W przypadku gdy licencja połowowa wydana dla statku łowczego została cofnięta na stałe, upoważnienie do połowów dla tego statku zostaje cofnięte automatycznie. W przypadku gdy licencja połowowa została zawieszona czasowo, zostaje ono zawieszone. 5.Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące upoważnień do połowów wydawanych przez państwo członkowskie bandery, w tym warunki ważności upoważnienia do połowów i minimalne informacje, które należy w nim zawrzeć, a także warunki dostępu do danych z systemów REM. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2. 6.Bez uszczerbku dla zobowiązań międzynarodowych Unii państwo członkowskie może zwolnić unijne statki łowcze o długości całkowitej poniżej 10 metrów z obowiązku posiadania upoważnienia do połowów, jeżeli prowadzą one działalność połowową wyłącznie w jednym lub w obu z następujących obszarów: - a)na jego wodach terytorialnych; - b)na wodach terytorialnych innego państwa członkowskiego, które zwolniono z obowiązku posiadania upoważnienia do połowów statki pływające pod jego banderą i prowadzące działalność połowową na tym samym łowisku. Każde państwo członkowskie, które postanowi zastosować wyjątek, o którym mowa w akapicie pierwszym, informuje				
--	--	--	--	--

	o tym Komisję i pozostałe zainteresowane państwa członkowskie w terminie dziesięciu dni roboczych od podjęcia decyzji				
Pkt 4	dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 7a Upoważnienie do połowów dla unijnych statków rybackich innych niż statki łowcze 1. Unijne statki rybackie inne niż statki łowcze mogą prowadzić działalność połowową tylko wtedy, gdy otrzymały zezwolenie od swojego państwa członkowskiego bandery. 2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące ważności upoważnień do połowów dla unijnych statków rybackich, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, a także dotyczące minimalnego zakresu informacji, jakie muszą być w nich zawarte. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 5	w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	nagłówek art. 8 otrzymuje brzmienie: „Oznakowanie i identyfikacja unijnych statków rybackich i narzędzi”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące: a)oznakowania i identyfikacji statków; b)dokumentów identyfikacyjnych statku przewożonych na pokładzie; c)oznakowania i identyfikacji jednostek i urządzeń do sztucznej koncentracji ryb; d)oznakowania i identyfikacji narzędzi połowowych; e)etykiet do oznakowania narzędzi połowowych; f)oznakowania boj i rozstawienia sznurów; g)procedur powiadamiania i powrotu do portu wycofanych z eksploatacji narzędzi połowowych.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;				
Pkt 6	art. 9 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 9 Systemy monitorowania statków 1. Państwa członkowskie stosują systemy monitorowania statków w celu skutecznego monitorowania pozycji i ruchu statków rybackich pływających pod ich banderą, niezależnie od miejsca, w którym te statki się znajdują, a także statków rybackich na wodach tych państw. Każde państwo członkowskie bandery gromadzi i analizuje dane dotyczące pozycji statku i zapewnia ich stałe i systematyczne monitorowanie. 2. Każdy unijny statek rybacki ma zainstalowane na pokładzie w pełni działające urządzenie lokacyjne, które dzięki automatycznemu przesyłaniu danych dotyczących pozycji statku w regularnych odstępach czasu pozwala na automatyczną lokalizację statku i jego identyfikację przez system monitorowania statków. Systemy monitorowania statków pozwalają również na sprawdzenie w dowolnym momencie pozycji statku rybackiego przez należący do państwa członkowskiego bandery ośrodek monitorowania rybołówstwa, o którym mowa w art. 9a. Przesyłanie danych dotyczących pozycji statku oraz gromadzenie informacji odbywa się albo za pośrednictwem połączenia satelitarnego, albo, w miarę możliwości, naziemnej sieci ruchomej lub równoważnej technologii. 3. W drodze odstępstwa od ust. 2 unijne statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 metrów mogą przewozić na pokładzie urządzenie, które nie musi być zainstalowane na pokładzie i które pozwala na automatyczną lokalizację statku przebywającego na morzu i jego identyfikację przez system monitorowania statków poprzez zapisywanie i przesyłanie danych dotyczących pozycji statku w regularnych odstępach czasu za pośrednictwem połączenia satelitarnego lub innej sieci. Do celów stosowania niniejszego ustępu państwa członkowskie udostępniają taki alternatywny system monitorowania statków. Taki system może zostać opracowany na szczeblu krajowym lub unijnym. Jeżeli do dnia 10 maja 2024 r. co najmniej jedno państwo	N			Obowiązuje bezpośrednio

członkowskie wystąpi z takim wnioskiem, Komisja opracowuje system monitorowania statków dla statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów. Wnioskujące państwo członkowskie wdraża system opracowany przez Komisję. System monitorowania statków pozwala na sprawdzanie pozycji statku rybackiego przez należący do państwa członkowskiego bandery ośrodek monitorowania rybołówstwa, o którym mowa w art. 9a, za pośrednictwem połączenia satelitarnego lub, w miarę możliwości, jakiegokolwiek innej sieci. W przypadku gdy urządzenie, o którym mowa w niniejszym ustępie, nie znajduje się w zasięgu sieci, dane dotyczące pozycji statku są zapisywane przez ten czas i przesyłane automatycznie, gdy tylko statek znajdzie się w zasięgu takiej sieci. Połączenie z siecią zostaje przywrócone najpóźniej przed wejściem do portu lub miejsca wyładunku. 4. Bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z innych unijnych aktów prawnych państwo członkowskie może zwolnić do dnia 31 grudnia 2029 r. statki rybackie o długości całkowitej poniżej 9 metrów, pływające pod jego banderą, z wymogu posiadania systemu monitorowania statków, jeżeli takie statki: a) działają wyłącznie: (i) na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji tego państwa członkowskiego w odległości do sześciu mil morskich od linii podstawowych, od których mierzy się szerokość morza terytorialnego, i stosują wyłącznie narzędzia bierne; lub (ii) na wodach po stronie lądowej linii podstawowej tego państwa członkowskiego; b) nigdy nie spędzają więcej niż 24 godziny na morzu od wyjścia z portu do powrotu do portu; oraz c) nie podlegają ograniczeniom mającym zastosowanie w którymkolwiek z obszarów ograniczonych połowów, w których prowadzą działalność. 5. W przypadku gdy unijny statek rybacki znajduje się na wodach innego państwa członkowskiego, państwo członkowskie bandery udostępnia dane dotyczące pozycji tego statku w drodze automatycznego przesyłania otrzymanych danych do ośrodków monitorowania rybołówstwa nadbrzeżnego państwa członkowskiego. 6. Jeżeli unijny statek rybacki prowadzi działalność połowową na wodach państwa trzeciego lub na wodach, na				
--	--	--	--	--

	których zasoby rybne są zarządzane przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 3 ust. 1, oraz jeżeli umowa z tym państwem trzecim lub mające zastosowanie przepisy tej organizacji tak stanowią, dane dotyczące pozycji statku udostępnia się również temu krajowi lub tej organizacji. 7. Bez uszczerbku dla rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 (*) wszystkie statki rybackie państwa trzeciego upoważnione do prowadzenia działalności połowowej na wodach Unii mają zainstalowane na pokładzie w pełni działające urządzenie, które dzięki przesyłaniu w regularnych odstępach czasu danych dotyczących pozycji statku pozwala na automatyczną lokalizację statku i jego identyfikację przez system monitorowania statków w taki sam sposób, w jaki na podstawie niniejszego artykułu odbywa się to w odniesieniu do unijnych statków rybackich. 8. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące: a) formatu i treści danych dotyczących pozycji statku; b) minimalnych wymogów dotyczących urządzeń do monitorowania statków i minimalnych specyfikacji technicznych tych urządzeń; c) częstotliwości przesyłania danych dotyczących pozycji i ruchu statków rybackich, w tym na obszarze ograniczonych połowów; d) przekazywania danych do nadbrzeżnych państw członkowskich; e) obowiązków kapitanów statków rybackich w zakresie eksploatacji urządzeń do monitorowania statku. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.				
Pkt 7	dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 9a Ośrodki monitorowania rybołówstwa 1. Państwa członkowskie tworzą i prowadzą ośrodki monitorowania rybołówstwa, które monitorują działalność połowową i nakład połowowy. Ośrodek monitorowania rybołówstwa każdego państwa członkowskiego monitoruje statki rybackie pływające pod jego banderą bez względu na wody, na których prowadzą one działania, lub na port, w którym przebywają, jak również monitoruje statki rybackie pływające pod banderą innych państw członkowskich oraz	N			Wymóg jest już wdrożony w obecnie obowiązującej ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim

	statki rybackie państw trzecich upoważnione do prowadzenia działalności połowowej na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji danego państwa członkowskiego. 2. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwe organy odpowiadające za funkcjonowanie jego ośrodka monitorowania rybołówstwa i przyjmuje właściwe środki w celu zapewnienia, by jego ośrodek monitorowania rybołówstwa dysponował odpowiednimi zasobami ludzkimi i był wyposażony w sprzęt i oprogramowanie komputerowe pozwalające na automatyczne przetwarzanie danych, analizę, kontrolę, elektroniczne przesyłanie danych oraz monitorowanie danych przez siedem dni w tygodniu 24 godziny na dobę. Państwa członkowskie zapewniają procedury zabezpieczania i odzyskiwania danych w przypadku awarii systemu. Państwa członkowskie mogą prowadzić wspólny ośrodek monitorowania rybołówstwa. 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ośrodki monitorowania rybołówstwa miały dostęp do wszystkich istotnych danych oraz, w szczególności, danych wymienionych w art. 109 i 110. 4. Ośrodki monitorowania rybołówstwa wspierają monitorowanie statków w czasie rzeczywistym, aby umożliwić podjęcie działań związanych z egzekwowaniem. 5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez przyjęcie szczegółowych przepisów w zakresie monitorowania działalności połowowej i nakładu połowowego przez ośrodki monitorowania rybołówstwa, w szczególności w zakresie: a) monitorowania wejścia na konkretne obszary oraz wyjścia z takich obszarów; b) monitorowania i zapisu działalności połowowej; c) przepisów mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statku; d) środków, które należy przyjąć w przypadku nieotrzymania danych dotyczących pozycji i ruchu statków rybackich.”				
Pkt 8	art. 10 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 10 Systemy automatycznej identyfikacji	T(w zakresie art. 10 ust. 3)	Art. 1 pkt 42 lit. a (zmiany	42) w art. 107: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego:	Ustawa o bezpieczeństwie morskim reguluje obowiązek wyposażenia statków rybackich w AIS i

	1. Zgodnie z art. 6a dyrektywy 2002/59/WE unijne statki rybackie, których długość całkowita przekracza 15 metrów, mają być wyposażone w system automatycznej identyfikacji (AIS) spełniający normy eksploatacyjne, o których mowa w tej dyrektywie, i utrzymywać ten system w ciągłym działaniu. 2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 kapitan unijnego statku rybackiego może wyłączyć system AIS w wyjątkowych okolicznościach, gdy uzna, że bezpieczeństwo lub ochrona załogi są bezpośrednio zagrożone. W przypadku wyłączenia AIS zgodnie z niniejszym ustępem kapitan zgłasza to działanie oraz jego przyczynę właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery oraz, w stosownych przypadkach, również właściwym organom państwa nadbrzeżnego. Po ustaniu sytuacji, o której mowa w niniejszym ustępie, kapitan ponownie uruchamia system AIS, gdy tylko zniknie źródło niebezpieczeństwa. 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby dane z AIS były udostępnianie ich właściwym organom odpowiedzialnym za kontrolę rybołówstwa w celach kontrolnych, w tym na potrzeby kontroli krzyżowych danych z AIS w odniesieniu do innych dostępnych danych zgodnie z art. 109.”;		w art. 107 ust. 1)	1) sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim i o organizacji rynku rybnego, w tym: a) przeprowadza analizę ryzyka w rozumieniu art. 4 pkt 17 rozporządzenia nr 1224/2009, b) przeprowadza kontrole, w tym kontrole krzyżowe, i inspekcje, o których mowa w przepisach rozporządzenia nr 1224/2009 i rozporządzenia nr 1005/2008, z wykorzystaniem dostępnych dokumentów i źródeł informacji, w tym elektronicznej bazy danych do celów zatwierdzania danych, o której mowa w art. 109 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 109 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009, oraz systemu automatycznej identyfikacji, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009;	okoliczności pozwalające na wyłączenie AIS
Pkt 9	art. 12 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 12 Przesyłanie danych na potrzeby operacji nadzoru Do celów bezpieczeństwa morskiego i ochrony na morzu, kontroli granicznej, ochrony środowiska morskiego i ogólnego egzekwowania prawa dane z systemu(-ów) monitorowania statków i systemu wykrywania statków gromadzone w ramach niniejszego rozporządzenia są udostępniane Komisji, agencjom unijnym i właściwym organom państw członkowskich zaangażowanym w operacje nadzoru.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 10	art. 13 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 13 Zdalne monitorowanie elektroniczne 1. Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie i kontrolę działalności połowowej za pomocą systemów zdalnego monitorowania elektronicznego (REM), jak określono w niniejszym artykule. 2. Do celów monitorowania i kontroli obowiązku wyładunku państwa członkowskie zapewniają, aby pływające pod ich banderą unijne statki łowcze o długości	T	Art. 1 pkt 25 (dodawany art. 74a)	25) w dziale II po rozdziale 7 dodaje się rozdział 7a i 7b w brzmieniu: „Rozdział 7a Monitorowanie połowów i statków rybackich Art. 74a. 1. Armator statku rybackiego należącego do segmentu floty określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ust. 3 lit. a rozporządzenia nr 1224/2009 instaluje na pokładzie tego statku system zdalnego monitorowania elektronicznego, o którym mowa w art. 13 ust. 1 tego rozporządzenia, zwany dalej „systemem REM”.	

całkowitej co najmniej 18 metrów, których dotyczy wysokie ryzyko nieprzestrzegania obowiązku wyładunku, zainstalowały na pokładzie i obsługiwały systemy REM. Ocenę ryzyka nieprzestrzegania obowiązku wyładunku przeprowadza się zgodnie z aktami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 95 ust. 1. System REM jest w stanie skutecznie monitorować i kontrolować przestrzeganie obowiązku wyładunku, obejmuje CCTV i może obejmować inne przyrządy lub sprzęt. Kapitan zapewnia, aby dane z systemu REM były udostępniane właściwym organom. Właściwe organy państw członkowskich bandery i nadbrzeżnych państw członkowskich odpowiedzialne za kontrolę rybołówstwa mają równy dostęp do tych danych, bez uszczerbku dla stosownych przepisów dotyczących ochrony danych osobowych. 3. Do celów wykonania ust. 2 Komisja w drodze aktów wykonawczych: a) ustala – na podstawie oceny ryzyka nieprzestrzegania obowiązku wyładunku – do których segmentów floty unijnych statków łowczych będzie miał zastosowanie obowiązek zainstalowania na pokładzie systemu REM; b) określa – uwzględniając najnowsze osiągnięcia techniczne i naukowe – szczegółowe przepisy dotyczące wymogów, specyfikacji technicznych, instalowania, konserwacji i funkcjonowania systemu REM oraz okresu, w którym system REM musi działać. Przepisy te stanowią, że zapisane materiały wideo uzyskane z tych systemów dotyczą wyłącznie narzędzi i części statku, na których produkty rybołówstwa są wprowadzane na pokład, wykorzystywane, przechowywane, oraz wszystkich obszarów, w których mogą wystąpić odrzuty, i w miarę możliwości nie umożliwiają identyfikacji osób fizycznych. Wymagają również, aby w przypadku wykrycia możliwości identyfikacji osób fizycznych na takich nagranych materiałach wideo właściwe organy jak najszybciej zapewniły anonimizację danych osobowych i poinformowały o tym wykryciu kapitana lub operatora systemu REM; c) określa szczegółowe przepisy dotyczące – bez uszczerbku dla art. 112 – przechowywania i wymiany danych z systemu REM oraz dostępu do nich.			2. Dane z systemu REM armator statku rybackiego udostępnia Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego. 3. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wykorzystuje udostępnione mu dane z systemu REM do realizacji zadania, o którym mowa w art. 107 ust. 1 pkt 4. 4. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego zabezpiecza udostępnione mu dane z systemu REM przed dostępem osób trzecich.	
--	--	--	---	--

	Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2. 4. Państwa członkowskie mogą – w oparciu o ocenę ryzyka nieprzestrzegania obowiązku wyładunku przeprowadzoną przez dane państwo członkowskie lub Komisję – zdecydować, że niektóre segmenty floty pływających pod ich banderą unijnych statków łowczych o długości całkowitej poniżej 18 metrów muszą mieć na pokładzie działający system REM. 5. Państwa członkowskie mogą wprowadzić zachęty dla statków, które nie muszą być wyposażone w system REM na podstawie ust. 2 i 4, ale które na zasadzie dobrowolności stosują taki system do kontroli obowiązku wyładunku. 6. Bez uszczerbku dla ust. 2 państwa członkowskie mogą przewidzieć stosowanie systemów REM do kontroli zgodności z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa innymi niż obowiązek wyładunku				
Pkt 11	art. 14 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 14 Wypełnianie dziennika połowowego 1. Kapitan każdego unijnego statku łowczego prowadzi elektroniczny dziennik połowowy do celów zapisu działalności połowowej. 2. Dziennik połowowy, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje: a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego; b) numer w unijnym rejestrze floty rybackiej (CFR) lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku oraz nazwę statku łowczego; c) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów; d) datę oraz – w przypadku statków o długości całkowitej co najmniej 12 metrów – czas połowów; e) datę i czas wyjścia z portu i przybycia do portu; f) rodzaj narzędzia połowowego, jego specyfikacje techniczne i rozmiary; g) szacowane ilości w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników każdego gatunku zatrzymanych na pokładzie, włączając w to, w ramach odrębnego wpisu, ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym od mającego zastosowanie minimalnego	T	Art. 1 pkt 17-19 (zmiany w art. 68, 69, 70)	17) uchyla się art. 68; 18) w art. 69: a) uchyla się ust. 1–5, b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Dane z elektronicznego dziennika połowowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, zwanego dalej „elektronicznym dziennikiem połowowym”, przekazuje się do Centrum Monitorowania Rybołówstwa stanowiącego ośrodek monitorowania rybołówstwa, o którym mowa w art. 9a ust. 1 tego rozporządzenia, zwanego dalej „CMR”.”, c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6c w brzmieniu: „6a. W przypadku awarii elektronicznego systemu raportowania połowów CMR niezwłocznie informuje na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rybołówstwa o niedziałaniu tego systemu. 6b. CMR niezwłocznie informuje na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rybołówstwa o wznowieniu działania elektronicznego systemu raportowania połowów. 6c. Po wznowieniu działania elektronicznego systemu raportowania połowów lub po usunięciu awarii urządzenia służącego do raportowania połowów znajdującego się na statku rybackim kapitan statku rybackiego wznawia przekazywanie danych z połowów przez elektroniczny dziennik połowowy.”,	

rozmiaru odniesienia do celów ochrony. W przypadku unijnych statków łowczych o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów informacje te przedstawia się dla każdej operacji połowowej; h) szacunkowe odrzucone ilości każdego gatunku wyrażone w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, w liczbie osobników; i) w odpowiednich przypadkach, zastosowany(-e) współczynnik(i) przeliczeniowy(-e); j) dane wymagane w związku ze stosowaniem porozumień w sprawie połowów, o których mowa w art. 3 ust. 1. 3. W porównaniu z ilościami wyładowanymi lub z wynikiem inspekcji dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych zapisanych w dzienniku połowowym dotyczących wyrażonych w kilogramach ilości ryb zatrzymanych na pokładzie wynosi 10 % dla każdego gatunku. W przypadku gatunków zatrzymanych na pokładzie, których ilość nie przekracza 100 kg ekwiwalentu masy w relacji pełnej, dopuszczalny margines tolerancji wynosi 20 % dla każdego gatunku. 4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 w przypadku połowów, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w odniesieniu do gatunków, które są wyładowywane nieposortowane, oraz w przypadku połowów tuńczyka tropikalnego okrężnicą w odniesieniu do gatunków, które są wyładowywane nieposortowane, zastosowanie mają następujące marginesy tolerancji: a) w przypadku wyładunków w portach umieszczonych w wykazie i z zastrzeżeniem dodatkowych warunków dotyczących wyładunku i ważenia połowów w celu zapewnienia dokładnego raportowania połowów: (i) dla gatunków stanowiących co najmniej 2 % w kilogramach masy w relacji pełnej wszystkich wyładowanych gatunków dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych, zapisanych w dzienniku połowowym, wyrażonych w kilogramach ryb zatrzymanych na pokładzie, wynosi 10 % całkowitej ilości wszystkich gatunków zapisanych w dzienniku połowowym dla każdego gatunku; (ii) dla gatunków stanowiących co najmniej 2 % w kilogramach masy w relacji pełnej wszystkich			d) uchyla się ust. 7, e) uchyla się ust. 8–14; 19) uchyla się art. 70;	
--	--	--	---	--

wyładowanych gatunków dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych, zapisanych w dzienniku połowowym, wyrażonych w kilogramach ryb zatrzymanych na pokładzie, wynosi dla każdego gatunku 200 kg lub 0,5 % całkowitej ilości wszystkich gatunków zapisanych w dzienniku połowowym – w zależności od tego, która wartość jest większa. Oprócz przepisów określonych w ppkt (i) i (ii), w każdym przypadku, dla całkowitej ilości wszystkich gatunków dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych, zapisanych w dzienniku połowowym dotyczących wyrażonych w kilogramach całkowitej ilości ryb zatrzymanych na pokładzie, wynosi 10 % całkowitej ilości wszystkich gatunków zapisanych w dzienniku połowowym. Warunki dotyczące wyładunku i ważenia obejmują zabezpieczenia umożliwiające dokładne zgłaszanie połowów, takie jak zaangażowanie akredytowanych niezależnych stron trzecich lub szczególne wymogi dotyczące kontroli wrywkowych i ważenia. Warunki te przewidują niezbędną kontrolę przeprowadzaną przez odpowiednie właściwe organy danego państwa oraz współpracę z nimi; b) w przypadku wyładunków innych niż te, o których mowa w lit. a): (i) dla gatunków stanowiących co najmniej 2 % w kilogramach masy w relacji pełnej wszystkich wyładowanych gatunków dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych, zapisanych w dzienniku połowowym, wyrażonych w kilogramach ryb zatrzymanych na pokładzie, wynosi 10% dla każdego gatunku; (ii) dla gatunków stanowiących co najmniej 2 % w kilogramach masy w relacji pełnej wszystkich wyładowanych gatunków dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych, zapisanych w dzienniku połowowym, wyrażonych w kilogramach ryb zatrzymanych na pokładzie, wynosi dla każdego gatunku 200 kg lub 20 % ilości zapisanych w dzienniku połowowym – w zależności od tego, która wartość jest większa. 5. W przypadku unijnych statków łowczych prowadzących połowy, o których mowa w ust. 4, Komisja może, na				
---	--	--	--	--

wniosek co najmniej jednego państwa członkowskiego, zwrócić się do EFCA o opracowanie zharmonizowanych wytycznych technicznych dotyczących najlepszych praktyk w zakresie szacowania połowów na pokładzie. 6. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – do dnia 10 lipca 2024 r. ustanawia przepisy dotyczące warunków odnoszących się w szczególności do wyładunku i ważenia połowów, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, tak aby zapewnić dokładność raportowania połowów. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – zatwierdza porty, które spełniają warunki określone zgodnie z niniejszym artykułem i na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie. Wstępny wykaz portów zostanie przyjęty do dnia 10 lipca 2024 r. Komisja może zmienić wykaz i cofnąć zatwierdzenie portu umieszczonego w wykazie, w przypadku gdy warunki nie są już spełniane. 7. W przypadku utracenia narzędzia połowowego na morzu dziennik połowowy zawiera również następujące informacje: a) rodzaj i przybliżone rozmiary utraconych narzędzi połowowych; b) data i szacowana godzina utraty narzędzi połowowych; c) miejsce utraty narzędzi połowowych; d) środki podjęte w celu odzyskania utraconych narzędzi połowowych. 8. W przypadku połowów gatunków wrażliwych, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2 oraz art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1241, informacje, o których mowa w ust. 2 lit. h) niniejszego artykułu, zawierają również ilości w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników z połowów, które zostały ranne, są martwe lub zostały uwolnione żywe. 9. Na łowiskach podlegających unijnemu systemowi nakładu połowowego kapitanowie unijnych statków łowczych zapisują i podliczają w swoich dziennikach połowowych czas spędzony na danym obszarze w następujący sposób: a) w odniesieniu do narzędzi ciągnionych: (i) wejście do portu i wyjście z portu znajdującego się na tym obszarze				
---	--	--	--	--

	(ii) każde wejście na obszary morskie, na których obowiązują szczegółowe przepisy w sprawie dostępu do wód i zasobów, i wyjście z takich obszarów; (iii) połowy zatrzymane na pokładzie w podziale na gatunki wyrażone w kilogramach masy w relacji pełnej w chwili wyjścia z tego obszaru lub przed wejściem do portu znajdującego się na tym obszarze; b) w odniesieniu do biernych narzędzi połowowych: (i) wejście do portu i wyjście z portu znajdującego się na tym obszarze; (ii) każde wejście na obszary morskie, na których obowiązują szczegółowe przepisy w sprawie dostępu do wód i zasobów, i wyjście z takich obszarów; (iii) datę i godzinę wystawienia lub ponownego wystawienia biernych narzędzi połowowych na tych obszarach; (iv) datę i godzinę zakończenia operacji połowowych prowadzonych przy użyciu biernych narzędzi połowowych; (v) połowy zatrzymane na pokładzie w podziale na gatunki wyrażone w kilogramach masy w relacji pełnej w chwili wyjścia z tego obszaru lub przed wejściem do portu znajdującego się na tym obszarze. 10. W celu przeliczenia masy zatrzymanych lub przetworzonych ryb na masę ryb w relacji pełnej na potrzeby dziennika połowowego kapitanowie unijnych statków łowczych stosują współczynnik przeliczeniowy ustalony zgodnie z ust. 12. 11. Za dokładność danych wpisanych do dziennika połowowego odpowiada kapitan. 12. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustalić współczynniki przeliczeniowe i ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące: a) stosowania marginesu tolerancji zdefiniowanego w ust. 3 i 4; b) zastosowania współczynników przeliczeniowych. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.				
Pkt 12	art. 15 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 15 Przekazywanie dziennika połowowego drogą elektroniczną 1. Kapitanowie unijnych statków łowczych przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14,	T	j.w.	j.w.	

	właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego bandery: a) co najmniej raz dziennie; b) po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed wejściem do portu lub miejsca wyładunku. 2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 kapitanowie unijnych statków łowczych o długości całkowitej wynoszącej poniżej 12 metrów przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14, właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego bandery po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed rozpoczęciem wyładunku. 3. Podczas inspekcji i na wniosek właściwego organu swojego państwa członkowskiego bandery kapitanowie unijnych statków łowczych zapisują i przekazują temu organowi drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14. W przypadku gdy statek znajduje się poza zasięgiem sieci, informacje są przekazywane, gdy tylko statek znajdzie się w zasięgu sieci. 4. Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego przyjmują od państwa członkowskiego bandery elektroniczne raporty zawierające dane ze statków rybackich, o których mowa w ust. 1, 2 i 3. 5. Kapitanowie statków łowczych państw trzecich prowadzących działania na wodach unijnych przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14, właściwemu organowi nadbrzeżnego państwa członkowskiego na tych samych warunkach, które mają zastosowanie do unijnych statków łowczych.”;				
--	---	--	--	--	--

Pkt 13	dodaje się artykuły w brzmieniu: „Artykuł 15a Elektroniczny dziennik połowowy i inne systemy dla statków o długości całkowitej poniżej 12 metrów Do celów art. 14 i 15 w odniesieniu do statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów państwa członkowskie mogą stosować system dzienników połowowych opracowany na poziomie krajowym lub unijnym. Jeżeli do dnia 10 maja 2024 r. co najmniej jedno państwo członkowskie wystąpi z takim wnioskiem, Komisja opracuje taki system dla statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów. Na wniosek co najmniej jednego państwa członkowskiego system opracowany przez Komisję będzie pozwalał zainteresowanym operatorom również na wypełnianie ich obowiązków na podstawie art. 9, 19a, 20, 21, 22, 23 i 24. Wnioskujące państwo członkowskie wdraża system opracowany przez Komisję. Artykuł 15b Akty delegowane i wykonawcze dotyczące wymogów związanych z dziennikiem połowowym1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do: a) zasad mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznego zapisu i raportowania danych z dziennika połowowego; b) przyjęcia środków, które należy przedsięwziąć w przypadku nieotrzymania danych z dziennika połowowego; c) dostępu do danych z dziennika połowowego i środków, które należy przyjąć w przypadku braku dostępu do tych danych; d) zwolnienia niektórych kategorii unijnych statków łowczych z obowiązków określonych w art. 14 ust. 2 lit. d) i g) w zakresie zapisu w dzienniku połowowym czasu połowu i szacunkowych ilości przypadających na operację połowową. 2. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące: a) formy, treści i procedury przekazywania dziennika połowowego;	T	j.w.	j.w.	
--------	--	---	------	------	--

	b) wypełniania dziennika połowowego i elektronicznego zapisu informacji w tym dzienniku; c) działania systemu elektronicznego zapisu i raportowania danych z dziennika połowowego; d) wymogów dotyczących przekazywania danych z dziennika połowowego z unijnego statku łowczego właściwemu organowi jego państwa bandery i komunikatów zwrotnych od władz; e) zadań jednego organu, o którym mowa w art. 5 ust. 5, w odniesieniu do dziennika połowowego; f) częstotliwości przekazywania danych z dziennika połowowego. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”				
Pkt 14	uchyła się art. 16;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 15	w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:	N			

a)	ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich kapitanowie unijnych statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 12 metrów przekazują drogą elektroniczną właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery najpóźniej na cztery godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu lub miejsca wyładunku w danym państwie członkowskim następujące informacje: a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego oraz, w przypadku statków innych niż statki łowcze, niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego związanego z połowami; b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku oraz nazwę statku rybackiego; c) port przeznaczenia lub docelowe miejsce wyładunku oraz cel przybycia, jak np. wyładunek, przeładunek lub dostęp do usług; d) daty rejsu połowowego; e) przewidywaną datę i godzinę przybycia do portu lub miejsca wyładunku; f) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiednie obszary geograficzne, w których dokonano połowów; g) ilości każdego gatunku zapisane w dzienniku połowowym, w tym, jako odrębny wpis, ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony; h) ilości każdego gatunku, które podlegają wyładunkowi lub przeładunkowi, w tym, jako odrębny wpis, ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony.”;	N			Wymóg jest już wdrożony w obecnie obowiązującej ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim oraz w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w sprawie wymiarów i okresów ochronnych organizmów morskich oraz szczegółowych warunków wykonywania rybołówstwa komercyjnego
----	---	---	--	--	---

b)	b) dodaje się ustępy w brzmieniu: „1a. Nadbrzeżne państwo członkowskie, w którym odbywa się wyladunek, może ustalić krótszy okres uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do niektórych kategorii unijnych statków rybackich, z uwzględnieniem rodzaju produktów rybołówstwa i odległości między łowiskami a portem lub miejscem wyladunku oraz pod warunkiem, że taki krótszy okres uprzedniego powiadomienia nie narusza zdolności tego państwa członkowskiego do przeprowadzania inspekcji. Nadbrzeżne państwo członkowskie podaje do wiadomości taki krótszy termin uprzedniego powiadomienia i niezwłocznie informuje o tym Komisję. Komisja udostępnia tę informację na swojej stronie internetowej. 1b. W przypadku gdy połowy dokonywane są w okresie między uprzednim powiadomieniem a przybyciem do portu, te dodatkowe połowy zgłasza się w innym uprzednim powiadomieniu.”;	N			
c)	ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez: a) zwolnienie niektórych kategorii unijnych statków rybackich z obowiązku określonego w ust. 1, uwzględniając ilości i rodzaj produktów rybołówstwa, które mają zostać wyladowane, oraz ryzyko naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa; b) przyjęcie przepisów, które mają mieć zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznego zapisu i raportowania danych pochodzących z uprzednich powiadomień; c) przyjmowanie środków, które należy przedsięwziąć w przypadku nieotrzymania danych z uprzedniego powiadomienia; d) przyjęcie przepisów dotyczących dostępu do danych z uprzedniego powiadomienia i środków, które należy przyjąć w przypadku braku dostępu do danych.”	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 16	uchyla się art. 18;	N			Obowiązuje bezpośrednio

Pkt 17	art. 19 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 19 Zezwolenie na wejście do portu Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego mogą odmówić statkom rybackim dostępu do portu, jeżeli informacje, o których mowa w art. 17, nie są kompletne, oprócz przypadku siły wyższej lub niebezpieczeństwa.”	N			Przepisy krajowe przewidują kary pieniężne za naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 17
Pkt 18	dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 19a Upřednie powiadomienie o wyładunku w portach w państwie trzecim 1. Unijnym statkom rybackim wolno dokonywać wyładunku w portach państw trzecich wyłącznie, jeżeli ich kapitanowie przekazali drogą elektroniczną właściwym organom ich państwa członkowskiego bandery informacje, o których mowa w ust. 3, co najmniej 48 godzin przed szacowaną godziną przybycia do portu w państwie trzecim i jeżeli państwo członkowskie bandery nie odmówiło takiego zezwolenia na wyładunek. 2. Państwo członkowskie bandery może ustalić krótszy okres, nie krótszy niż dwie godziny, na przedłożenie informacji, o którym mowa w ust. 1, dla statków rybackich pływających pod jego banderą, z uwzględnieniem rodzaju produktów rybołówstwa, odległości między łowiskami a portem oraz czasu potrzebnego na analizę informacji, o których mowa w ust. 3, oraz na wypełnienie obowiązków na podstawie ust. 4. Państwo członkowskie bandery powiadamia Komisję o takim krótszym terminie. 3. Kapitanowie unijnych statków rybackich przekazują państwu członkowskiemu bandery w szczególności następujące informacje: a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego oraz, w przypadku statków rybackich innych niż statki łowcze, niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego związanego z połowami; b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku oraz nazwę statku rybackiego; c) port przeznaczenia oraz cel przybycia, jak np. wyładunek lub dostęp do usług; d) daty rejsu połowowego; e) przewidywaną datę i godzinę przybycia do portu;	T	Art. 1 pkt 22 (dodawany art. 72a), art. 1 pkt 28 (dodawany art. 78a i art. 78b)	22) po art. 72 dodaje się art. 72a i art. 72b w brzmieniu: „Art. 72a. 1. Informacje, o których mowa w art. 19a ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009, przekazuje się Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego za pośrednictwem CMR co najmniej na 12 godzin przed szacowaną godziną przybycia statku rybackiego do portu w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej. 2. Informacje, o których mowa w art. 20 ust. 2b rozporządzenia nr 1224/2009, przekazuje się Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego za pośrednictwem CMR.”; 28) po art. 78 dodaje się art. 78a i art. 78b w brzmieniu: „Art. 78a. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego odmawia udzielenia zgody na dokonanie operacji wyładunku ze statku rybackiego o polskiej przynależności w porcie, o którym mowa w art. 19a ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, jeżeli informacje, o których mowa w art. 19a ust. 3 tego rozporządzenia, są niekompletne lub nieprawidłowe. 2. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego odmawia udzielenia zgody na udział statku rybackiego o polskiej przynależności w operacji przeładunku, o którym mowa w art. 20 ust. 2a rozporządzenia nr 1224/2009, jeżeli informacje, o których mowa w art. 20 ust. 2b tego rozporządzenia, są niekompletne lub nieprawidłowe. 3. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego niezwłocznie informuje, drogą elektroniczną, kapitanów statków rybackich, o których mowa w ust. 1 lub 2, o odmowie udzielenia zgody, o której mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2. Art. 78b. Jeżeli po analizie informacji, o których mowa w art. 19a ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009, zachodzi uzasadnione podejrzenie naruszenia przepisów WPR, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego zawiadamia o tym podejrzeniu właściwy organ państwa portu, o którym mowa w art. 19a ust. 1 tego rozporządzenia.”;	

	f) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiednie obszary geograficzne, w których dokonano połowów; g) ilości w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników każdego gatunku zapisane w dzienniku połowowym lub deklaracji przeładunkowej, włączając w to, w ramach odrębnego wpisu, ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym od mającego zastosowanie minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony; h) ilości w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników każdego gatunku, które mają zostać wyładowane, włączając w to, w ramach odrębnego wpisu, ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym od mającego zastosowanie minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony. 4. W przypadku gdy na podstawie analizy przekazanych informacji i innych dostępnych informacji można stwierdzić, że istnieją uzasadnione powody, by sądzić, że unijny statek rybacki nie przestrzega lub nie przestrzegał przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, właściwe organy jego państwa członkowskiego bandery wnoszą o współpracę z państwem trzecim, na terenie którego statek ma zamiar dokonać wyładunku, w celu przeprowadzenia ewentualnej inspekcji. W tym celu państwo członkowskie bandery może zażądać, aby statek rybacki dokonał rozładunku w innym porcie, lub opóźnić godzinę przybycia do portu lub wyładunku.”				
Pkt 19	w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:	N			
a)	w ust. 1 słowa „miejscach wyznaczonych do tego celu, znajdujących się blisko wybrzeża państw członkowskich” zastępuje się słowami „w wyznaczonych do tego celu miejscach wyładunku w państwach członkowskich”;	N			
b)	dodaje się ustępy w brzmieniu: „2a. Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 (*) i art. 43 ust. 3 niniejszego rozporządzenia przeładowujące i przyjmujące unijne statki rybackie są uprawnione do dokonania przeładunku na morzu poza wodami unijnymi lub w portach w państwach trzecich wyłącznie po otrzymaniu zezwolenia przez ich państwo(-a) członkowskie bandery.	T	Art. 1 pkt 22 (dodawany art. 72a ust. 2) Art. 1 pkt 26 (zmiana	22) po art. 72 dodaje się art. 72a i art. 72b w brzmieniu: Art. 72a. 2. Informacje, o których mowa w art. 20 ust. 2b rozporządzenia nr 1224/2009, przekazuje się Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego za pośrednictwem CMR. 26) w art. 75 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:	

	2b. Aby wystąpić o zezwolenie na przeładunek na podstawie ust. 2a, kapitanowie przeładowujących i przyjmujących unijnych statków rybackich co najmniej 48 godzin przed planowanym przeładunkiem przekazują drogą elektroniczną swojemu państwu członkowskiemu bandery następujące informacje: a) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego oraz, w przypadku statków innych niż statki łowcze, niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego związanego z połowami; b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-y) statku oraz nazwę zarówno przeładowującego, jak i przyjmującego statku rybackiego; c) kod alfa-3 FAO każdego przeładowywanego gatunku i odpowiedni(e) obszar(y) geograficzny(-e), w którym(-ch) dokonano połowów; d) szacunkowe ilości każdego przeładowywanego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu i masy w relacji pełnej, w podziale na postać produktu i stan przetwarzania e) port przeznaczenia przyjmującego statku rybackiego; f) datę i godzinę planowanego przeładunku; g) pozycję geograficzną lub dokładną nazwę portu, w którym planowana jest operacja przeładunku. 2c. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące prezentacji produktu i stanu przetwarzania, w szczególności za pomocą kodów i opisów. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.		w art. 75) Art. 1 pkt 28 (dodawany art. 78a ust. 2 i 3)	„5) udział statku rybackiego o polskiej przynależności w operacji przeładunku, o którym mowa w art. 20 ust. 2a rozporządzenia nr 1224/2009.”; 28) po art. 78 dodaje się art. 78a i art. 78b w brzmieniu: „Art. 78a. (...) 2. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego odmawia udzielenia zgody na udział statku rybackiego o polskiej przynależności w operacji przeładunku, o którym mowa w art. 20 ust. 2a rozporządzenia nr 1224/2009, jeżeli informacje, o których mowa w art. 20 ust. 2b tego rozporządzenia, są niekompletne lub nieprawidłowe. 3. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego niezwłocznie informuje, drogą elektroniczną, kapitanów statków rybackich, o których mowa w ust. 1 lub 2, o odmowie udzielenia zgody, o której mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2.	
Pkt 20	art. 21 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 21 Wypełnianie deklaracji przeładunkowej 1. Kapitanowie unijnych statków rybackich prowadzących operacje przeładunku wypełniają elektroniczną deklarację przeładunkową. 2. Deklaracja przeładunkowa, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje: a) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego oraz, w przypadku statków innych niż statki łowcze, niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego związanego z połowami;	T	Art. 1 pkt 20 Art. 1 pkt 21	20) w art. 71 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Do elektronicznego dziennika połowowego wpisuje się współczynniki przeliczeniowe służące do przeliczania masy organizmów morskich przechowywanych lub przetworzonych na ich wagę w relacji pełnej, o których mowa w załącznikach XII–XIV do rozporządzenia 2025/2196.”; 21) w art. 72: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Deklarację przeładunkową, o której mowa w art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, lub deklarację wyładunkową, o	

b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny(-e) numer(y) identyfikacyjne(-y) statku oraz nazwę zarówno przeładowującego, jak i przyjmującego statku rybackiego; c) kod alfa-3 FAO każdego przeładowywanego gatunku i odpowiedni(e) obszar(y) geograficzny(-e), w którym(-ch) dokonano połowów; d) szacunkowe ilości każdego przeładowanego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu i masy w relacji pełnej, w podziale na postać produktu i stan przetwarzania lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników, w tym – jako odrębny wpis – ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony; e) port lub miejsce wyładunku przeznaczenia otrzymującego statku rybackiego oraz przewidywaną datę i godzinę przybycia do portu; f) datę i godzinę przeładunku; g) obszar geograficzny lub wyznaczony port przeładunku; h) zastosowany(-e) współczynnik(i) przeliczeniowy(-e). 3. W porównaniu z ilościami wyładowanymi lub z wynikiem inspekcji dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych zapisanych w deklaracji przeładunkowej dotyczących wyrażonych w kilogramach ilości ryb zatrzymanych na pokładzie ma wartość określoną w art. 14 ust. 3 i 4. 4. Kapitanowie zarówno przeładowującego, jak i przyjmującego statku rybackiego odpowiadają za dokładność danych wpisanych do odpowiednich deklaracji przeładunkowych. 5. W celu przeliczenia na potrzeby deklaracji przeładunkowych masy ryb przechowywanych lub przetworzonych na masę ryb w relacji pełnej kapitanowie statków rybackich stosują współczynnik przeliczeniowy ustalony zgodnie z art. 14 ust. 12. 6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez wyłączenie niektórych kategorii unijnych statków rybackich z obowiązku określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, uwzględniając ilości lub rodzaj produktów rybołówstwa, odległość między łowiskami, miejscami przeładunku a portami, w których dane statki są zarejestrowane.”		której mowa w art. 23 ust. 1 tego rozporządzenia, kapitan statku rybackiego przekazuje do CMR.”, b) uchyla się ust. 2–4;	
--	--	--	--

Pkt 21	art. 22, 23 i 24 otrzymują brzmienie: „Artykuł 22 Elektroniczne przesyłanie danych z deklaracji przeładunkowej 1. Kapitanowie unijnych statków rybackich przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 21, w terminie 24 godzin od zakończenia operacji przeładunku, właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery. 2. W przypadku gdy unijny statek rybacki dokonuje przeładunku połowu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego bandery niezwłocznie po otrzymaniu danych z deklaracji przeładunkowej przekazują je drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, w którym dokonano przeładunku połowu, i państwa członkowskiego, dla którego połowy są przeznaczone. 3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez: a) ustanowienie przepisów mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznego zapisu i raportowania danych dotyczących przeładunku; b) przyjęcie środków, które należy przedsięwziąć w przypadku nieotrzymania danych dotyczących przeładunku; c) przyjęcie przepisów dotyczących dostępu do danych dotyczących przeładunku i środków, które należy przyjąć w przypadku braku dostępu do danych. 4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące: a) formatu i procedury przekazywania deklaracji przeładunkowej; b) wypełniania i elektronicznego zapisu danych w deklaracji przeładunkowej; c) działania systemu elektronicznego zapisu i raportowania danych dotyczących przeładunku; d) wymogów dotyczących przekazywania danych dotyczących przeładunku z unijnego statku rybackiego właściwym organom jego państwa bandery i komunikatów zwrotnych od władz państwa członkowskiego bandery.	T	j.w.	j.w.	
--------	--	---	------	------	--

	Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2. Artykuł 23 Wypełnianie deklaracji wyładunkowej 1. Kapitan unijnego statku rybackiego lub przedstawiciel kapitana wypełnia elektroniczną deklarację wyładunkową. 2. Deklaracja wyładunkowa, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje: a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego; b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku oraz nazwę statku rybackiego; c) kod alfa-3 FAO każdego wyladowanego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów; d) ilości każdego wyladowanego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu zważonego zgodnie z art. 60 i masy w relacji pełnej, w podziale na postać produktu i stan przetwarzania, lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników, w tym – jako odrębny wpis – ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony; e) port wyladunku lub miejsce wyladunku; f) datę i godzinę zakończenia wyladunku lub, w przypadku gdy wyladunek trwa dłużej niż 24 godziny, datę i godzinę rozpoczęcia i zakończenia wyladunku; g) datę i godzinę zakończenia ważenia lub, w przypadku gdy ważenie trwa dłużej niż 24 godziny, datę i godzinę rozpoczęcia i zakończenia ważenia; h) imię i nazwisko (nazwę) lub numer identyfikacyjny operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5; i) wykorzystane współczynniki przeliczeniowe. 3. Kapitan odpowiada za dokładność danych wpisanych do deklaracji wyładunkowej. 4. W celu przeliczenia masy zatrzymanych lub przetworzonych ryb na masę ryb w relacji pełnej na potrzeby wypełnienia deklaracji wyładunkowej kapitan statku rybackiego lub przedstawiciel kapitana stosują współczynnik przeliczeniowy ustalony zgodnie z art. 14 ust. 12. Artykuł 24				
--	--	--	--	--	--

	Elektroniczne przesyłanie danych z deklaracji wyładunkowej 1. Kapitan unijnego statku rybackiego lub przedstawiciel kapitana przekazuje drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 23 ust. 2, w terminie 24 godzin od zakończenia operacji wyładunku, właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery. 2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do produktów rybołówstwa ważonych zgodnie z art. 60 ust. 3 w lit. c) i d) kapitan lub przedstawiciel kapitana przekazuje drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 23, właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery w ciągu 24 godzin od zakończenia ważenia. 3. W przypadku gdy unijny statek rybacki dokonuje wyładunku połowu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego bandery niezwłocznie po otrzymaniu danych z deklaracji wyładunkowej przekazują je drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium dokonano wyładunku połowu. 4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez: a) ustanowienie szczegółowych przepisów dotyczących odstępstw w zakresie przekazywania deklaracji wyładunkowej; b) ustanowienie przepisów mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznego zapisu i raportowania danych z deklaracji wyładunkowej; c) przyjęcie środków, które należy przedsięwziąć w przypadku nieotrzymania danych z deklaracji wyładunkowej; d) przyjęcie przepisów dotyczących dostępu do danych z deklaracji wyładunkowej i środków, które należy przyjąć w przypadku braku dostępu do danych. 5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące: a) formatu i procedury przekazywania deklaracji wyładunkowej;				
--	--	--	--	--	--

	b) wypełniania i cyfrowego zapisu danych z deklaracji wyładunkowej; c) działania systemów elektronicznego zapisu i raportowania danych z deklaracji wyładunkowej; d) wymogów dotyczących przekazywania danych z deklaracji wyładunkowej z unijnego statku rybackiego właściwym organom jego państwa bandery i komunikatów zwrotnych od władz. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”				
--	---	--	--	--	--

Pkt 22	uchyla się art. 25;	N			Brak potrzeby regulacji
Pkt 23	w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:	N			Brak potrzeby regulacji
a)	w ust. 1 wyrażenie „statki rybackie” zastępuje się wyrażeniem „statki łowcze”, a wyrażenie „statku rybackiego” zastępuje się wyrażeniem „statku łowczego”;	N			Brak potrzeby regulacji
b)	w ust. 2 i 3 wyrażenie „statek rybacki” zastępuje się wyrażeniem „unijny statek łowczy”;	N			Brak potrzeby regulacji
c)	w ust. 4 wyrażenie „statki rybackie” zastępuje się wyrażeniem „unijne statki łowcze”;	N			Brak potrzeby regulacji
d)	w ust. 6 wyrażenia „statek rybacki” i „statku rybackiego” zastępuje się, odpowiednio, wyrażeniami „statek łowczy” i „statku łowczego”	N			Brak potrzeby regulacji
Pkt 24	art. 27 ust. 1 słowa „statku rybackiego” i „statek rybacki” zastępuje się, odpowiednio, słowami „unijnego statku łowczego” i „unijny statek łowczy”	N			Brak potrzeby regulacji
Pkt 25	uchyla się art. 28;	N			Brak potrzeby regulacji
Pkt 26	w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:	N			Brak potrzeby regulacji
a)	w ust. 1 wyrażenie „statek rybacki” zastępuje się wyrażeniem „unijny statek łowczy”;	N			Brak potrzeby regulacji
b)	w ust. 2 wyrażenia „statku rybackiego” i „statek rybacki” zastępuje się, odpowiednio, wyrażeniami „unijnego statku łowczego” i „unijny statek łowczy”, a wyrażenie „statki rybackie” zastępuje się wyrażeniami „statki łowcze”;	N			Brak potrzeby regulacji
c)	ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Państwo członkowskie może zdecydować o tym, że do żadnego maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego nie wlicza działań unijnego statku łowczego na obszarze geograficznym podlegającym systemowi zarządzania nakładem połowowym, w przypadku gdy ten unijny statek łowczy był obecny na danym obszarze geograficznym, ale nie mógł dokonywać połowów, ponieważ pomagał innemu statkowi będącemu w potrzebie lub ponieważ przewoził ранego w celu uzyskania przez niego nagłej pomocy medycznej	N			Brak potrzeby regulacji
Pkt 27	w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:	N			Brak potrzeby regulacji
a)	w ust. 1 wyrażenie „statek rybacki” zastępuje się wyrażeniem „unijny statek łowczy”;	N			Brak potrzeby regulacji
b)	w ust. 2 wyrażenie „statek rybacki” zastępuje się wyrażeniem „unijny statek łowczy”;	N			Brak potrzeby regulacji
Pkt 28	art. 31 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 31 Statki łowcze zwolnione ze stosowania systemu zarządzania nakładem połowowym	N			Brak potrzeby regulacji

	Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do unijnych statków łowczych, które są zwolnione ze stosowania systemu zarządzania nakładem połowowym.”				
Pkt 29	uchyla się art. 32;	N			Brak potrzeby regulacji
Pkt 30	art. 33 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 33 Zapis połowów i nakładu połowowego 1. Każde państwo członkowskie bandery lub, w przypadku połowów bez statku, każde nadbrzeżne państwo członkowskie zapisuje wszelkie dane dotyczące połowów i nakładu połowowego, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności dane, o których mowa w art. 14, 21, 23, 54d, 55, 62, 66 i 68, oraz zachowuje te dane w oryginalnym formacie przez okres co najmniej trzech lat zgodnie z prawem krajowym. 2. Przed 15. dniem każdego miesiąca każde państwo członkowskie bandery lub – w przypadku połowów bez statku – każde nadbrzeżne państwo członkowskie przekazuje Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi drogą elektroniczną zagregowane dane dotyczące: a) ilości każdego gatunku, w stosownych przypadkach w podziale na stada lub grupy stad, złowione i zatrzymane na pokładzie oraz ilości każdego odrzuconego gatunku, w ekwiwalencie masy w relacji pełnej, w poprzednim miesiącu, w tym – jako odrębny wpis – ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony; b) nakładu połowowego wykorzystanego w poprzednim miesiącu dla każdego obszaru połowowego objętego systemem zarządzania nakładem połowowym lub, w stosownych przypadkach, dla każdego łowiska objętego systemem zarządzania nakładem połowowym; c) ilości każdego gatunku, w stosownych przypadkach w podziale na stada lub grupy stad, złowione w przypadku połowów bez statku oraz ilości każdego odrzuconego gatunku, w ekwiwalencie masy w relacji pełnej, w poprzednim miesiącu, w tym – jako odrębny wpis – ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony. 3. W przypadku gdy dane przekazane zgodnie z ust. 2 przez państwo członkowskie opierają się na szacunkach	N			Obowiązuje bezpośrednio

dotyczących danego gatunku, danego stada lub danej grupy stad, państwo członkowskie przekazuje Komisji skorygowane dane dotyczące ilości ustalone na podstawie deklaracji wyładunkowych, dokumentów sprzedaży lub deklaracji połowowych, gdy tylko to będzie możliwe, nie później jednak niż trzy miesiące po zakończeniu okresu, w odniesieniu do którego ustalono kwotę lub limit nakładu połowowego. 4. W przypadku gdy państwo członkowskie wykryje rozbieżności między informacjami przekazanymi Komisji zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu a wynikami procesu zatwierdzania przeprowadzonego zgodnie z art. 109, państwo członkowskie przekazuje Komisji skorygowane dane dotyczące ilości ustalone na podstawie tego procesu zatwierdzania, gdy tylko to będzie możliwe, nie później jednak niż sześć miesięcy od zakończenia okresu, w odniesieniu do którego ustalono kwotę lub nakład połowowy. 5. W przypadku gdy Komisja wykryje rozbieżności dotyczące danych przekazanych Komisji przez państwo członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem, konsultuje się z zainteresowanym państwem członkowskim, które poprawia dane i jak najszybciej przekazuje Komisji poprawione dane. 6. Połowy ryb należących do każdego gatunku, danego stada lub danej grupy stad objętych kwotą wlicza się zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 do kwot przysługujących państwom członkowskim. 7. Państwa członkowskie zapisują dokonane w ramach badań naukowych połowy, które są wprowadzane do obrotu i sprzedawane, w tym, w stosownych przypadkach, te o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, oraz przekazują Komisji dane na temat takich połowów. Połowy te wlicza się do kwoty mającej zastosowanie w państwie członkowskim bandery, o ile przekraczają one 2 % danej kwoty. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do połowów dokonanych podczas obowiązkowych połowów kontrolnych na morzu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 (*). 8. Z wyjątkiem nakładu połowowego wykorzystanego przez statki łowcze, które zostały zwolnione ze stosowania				
---	--	--	--	--

	systemu zarządzania nakładem połowowym, każdy nakład połowowy wykorzystany przez unijne statki łowcze, które przewożą na pokładzie narzędzie połowowe, które jest objęte systemem zarządzania nakładem połowowym, lub, w stosownym przypadku, je wykorzystują, lub działają na łowisku objętym systemem zarządzania nakładem połowowym w obszarze geograficznym objętym tym systemem zarządzania nakładem połowowym, odlicza się od maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z takim narzędziem połowowym, łowiskiem lub obszarem geograficznym dostępnym zainteresowanemu państwu członkowskiemu bandery. 9. Nakład połowowy wykorzystany w ramach badań naukowych prowadzonych przez statek łowczy przewożący na pokładzie narzędzie połowowe, które jest objęte systemem zarządzania nakładem połowowym, lub działający na łowisku objętym systemem zarządzania nakładem połowowym w obszarze geograficznym objętym tym systemem zarządzania nakładem połowowym odlicza się od maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z tym narzędziem połowowym, łowiskiem lub obszarem geograficznym, który jest dostępny jego państwu członkowskiemu bandery, jeżeli połowy dokonane podczas wykorzystywania tego nakładu połowowego są wprowadzane do obrotu i sprzedawane, o ile przekraczają one 2 % przyznanego nakładu połowowego. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do połowów dokonanych podczas obowiązkowych połowów kontrolnych na morzu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1004. 10. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić przepisy dotyczące formatów przesyłania danych, o których mowa w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.				
Pkt 31	art. 34 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 34 Dane dotyczące wyczerpania uprawnień do połowów Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego o przekazywanie bardziej szczegółowych informacji niż te przewidziane w art. 33, w przypadku gdy 80 % kwoty w odniesieniu do danego stada lub danej grupy stad zostało	N			Obowiązuje bezpośrednio

	uznane za wyczerpane lub w przypadku gdy uznano, że osiągnięto 80 % maksymalnego nakładu połowowego odpowiadającego danemu narzędziu połowowemu lub łowisku i odpowiedniemu obszarowi geograficznemu.				
Pkt 32	w art. 35 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie: „1. Każde państwo członkowskie ustala datę, począwszy od której: a) uznaje się, że połowy ze stada lub grupy stad objętych kwotą państwa członkowskiego wyczerpały tę kwotę; b) uznaje się, że osiągnięto maksymalny dopuszczalny nakład połowowy dla narzędzi połowowych i łowiska i odpowiadającego mu obszaru geograficznego. 2. Od daty, o której mowa w ust. 1, dane państwo członkowskie zakazuje prowadzenia operacji połowowych, a także połowów bez statku ze stada lub grupy stad, w odniesieniu do których wyczerpano kwotę, na danym łowisku, lub podczas przewożenia na pokładzie danego narzędzia połowowego na obszarze geograficznym, na którym osiągnięto maksymalny dopuszczalny nakład połowowy, przez wszystkie statki łowcze pływające pod banderą tego państwa członkowskiego lub ich część lub, w stosownych przypadkach, przez jego operatorów w przypadku połowów bez statku. W takim przypadku to państwo członkowskie może ustalić datę, do której należy zakończyć przeładunki, przenoszenie i wyładunki lub wypełnić końcowe deklaracje połowowe. 3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest podawana do wiadomości publicznej przez dane państwo członkowskie i niezwłocznie przekazywana Komisji. Komisja udostępnia ją publicznie na swojej stronie internetowej.”	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	dodaje się ustęp w brzmieniu: 3a. Od dnia, w którym zainteresowane państwo członkowskie podało do wiadomości publicznej decyzję, o której mowa w ust. 2, to państwo członkowskie zapewnia, aby żadne operacje połowowe statku łowczego pływającego pod jego banderą lub dokonującego połowów bez statku przez jego operatorów nie miały miejsca w odniesieniu do danego stada lub danej grupy stad.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 33	art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie: 2. W przypadku gdy Komisja ustali, że uprawnienia do połowów przysługujące Unii, danemu państwu członkowskiemu lub grupie państw członkowskich można	N			Obowiązuje bezpośrednio

	uznać za wyczerpane, Komisja powiadamia o tym dane państwa członkowskie i może – w drodze aktów wykonawczych – zakazać prowadzenia operacji połowowych, a także połowów bez statku w odniesieniu do danego obszaru, narzędzia połowowego, stada, grupy stad lub floty biorącej udział w tych konkretnych operacjach połowowych.				
Pkt 34	art. 37 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. W przypadku gdy Komisja zakazała operacji połowowych, a także połowów bez statku z uwagi na domniemane wyczerpanie uprawnień do połowów przysługujących danemu państwu członkowskiemu, grupie państw członkowskich lub Unii, a okaże się, że państwo członkowskie w rzeczywistości nie wyczerpało swoich uprawnień do połowów, stosuje się niniejszy artykuł. 2. Jeżeli szkoda poniesiona przez państwo członkowskie, któremu zakazano prowadzenia operacji połowowych przed wyczerpaniem jego uprawnień do połowów, nie została naprawiona, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje środki mające na celu naprawę spowodowanej szkody we właściwy sposób. W tych aktach wykonawczych określa się w szczególności: a) powiadomienie o poniesionej szkodzie; b) które państwa członkowskie poniosły szkodę, a także wielkość szkody c) które państwa członkowskie dokonały przełowienia, a także ilości ryb złowionych w nadmiernych ilościach; d) odliczenia, których należy dokonać od uprawnień do połowów państw członkowskich, które dokonały przełowienia, proporcjonalnie do przekroczonych uprawnień do połowów; e) dodatkowe ilości, które należy dodać do uprawnień do połowów poszkodowanych państw członkowskich, proporcjonalnie do poniesionej szkody; f) daty, w których te dodatkowe ilości i odliczenia staną się skuteczne. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	uchyla się ust. 4;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 35	tytuł IV nagłówek rozdziału II otrzymuje brzmienie: „Rozdział II Kontrola zdolności połowowej”;	N			Obowiązuje bezpośrednio

Pkt 36	art. 38 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 3 Zdolność połowowa 1. Państwa członkowskie odpowiadają za przeprowadzanie niezbędnych czynności kontrolnych w celu zapewnienia, aby całkowita zdolność połowowa odpowiadająca wydanym przez dane państwo członkowskie licencjom połowowym, wyrażona w GT i kW, nie była nigdy wyższa niż maksymalne poziomy zdolności połowowych dla tego państwa członkowskiego ustalone zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. 2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu dotyczące: a) weryfikacji mocy silnika statków łowczych; b) weryfikacji pojemności statków łowczych; c) weryfikacji rodzaju, numeru i cech charakterystycznych narzędzia połowowego. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”	T	Art. 1 pkt 25 (dodawane art. 74b – 74c)	25) w dziale II po rozdziale 7 dodaje się rozdział 7a i 7b w brzmieniu: „Rozdział 7a Monitorowanie połowów i statków rybackich (...) Art. 74b. 1. Armator statku rybackiego: 1) wyposażonego w silnik o nominalnej mocy przekraczającej 221 kW i 2) dla którego w licencji wydanej na ten statek zostały określone narzędzia połowowe ciągnięte lub włóczone, oraz 3) który stwarza wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika – instaluje na pokładzie tego statku urządzenie z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1224/2009. 2. Wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, ustala się na podstawie przeprowadzonej oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009. 3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa ogłasza na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra informację o przeprowadzonej ocenie ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, i jej wynikach oraz zmiany tej informacji. 4. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, które statki rybackie stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika, mając na względzie wyniki przeprowadzonej oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, oraz racjonalną i zrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza. Art. 74c. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przeprowadza weryfikację danych dotyczących mocy silnika statku rybackiego, o której mowa w art. 41 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, której wyniki odnotowuje w protokole, o którym mowa w art. 113 ust. 1. 2. Jeżeli po przeprowadzeniu weryfikacji danych dotyczących mocy silnika statku rybackiego, o której mowa w art. 41 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, zachodzi uzasadnione podejrzenie, że moc silnika statku rybackiego	
--------	---	---	---	--	--

			przekracza moc wskazaną w licencji wydanej na ten statek, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przeprowadza bezpośrednią weryfikację mocy silnika tego statku zgodnie z art. 41 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia w terminie uzgodnionym z armatorem tego statku i nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania protokołu, o którym mowa w art. 113 ust. 1. 3. W przypadku niezgodnienia z armatorem statku rybackiego terminu przeprowadzenia bezpośredniej weryfikacji mocy silnika tego statku, o której mowa w ust. 2, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wyznacza termin przeprowadzenia tej weryfikacji. 4. W przypadku niepoddania przez armatora statku rybackiego bezpośredniej weryfikacji mocy silnika tego statku w terminie, o którym mowa w ust. 2 albo 3, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego składa do ministra właściwego do spraw rybołówstwa wniosek o zawieszenie licencji wydanej na ten statek rybacki na okres do dnia przeprowadzenia bezpośredniej weryfikacji mocy silnika tego statku. Art. 74d. 1. Jeżeli dane z urządzenia z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1224/2009, lub wyniki bezpośredniej weryfikacji mocy silnika statku rybackiego, o której mowa w art. 74c ust. 2, wskazują, że moc silnika tego statku przekracza moc wskazaną w licencji wydanej na ten statek: 1) nie więcej niż o 5 % – Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego odnotowuje informację o tym przekroczeniu w protokole, o którym mowa w art. 113 ust. 1; 2) więcej niż o 5 % – Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego stwierdza, w drodze decyzji, dokonanie naruszenia przepisów WPR oraz ustala, czy naruszenie ma poważny charakter. 2. Armator statku rybackiego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, dostosowuje moc silnika tego statku do wartości wskazanej w licencji wydanej na ten statek i przekazuje Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego dokument potwierdzający dostosowanie mocy silnika statku rybackiego do wartości wskazanej w tej licencji, wydany przez uznaną organizację klasyfikacyjną, niezwłocznie po tym dostosowaniu i nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania odpowiednio	
--	--	--	--	--

			protokołu, o którym mowa w art. 113 ust. 1, albo decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2. Art. 74e. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przeprowadza weryfikację danych dotyczących pojemności statku rybackiego, której wyniki odnotowuje w protokole, o którym mowa w art. 113 ust. 1. 2. Jeżeli po przeprowadzeniu weryfikacji danych dotyczących pojemności statku rybackiego zachodzi uzasadnione podejrzenie, że pojemność statku rybackiego przekracza pojemność wskazaną w licencji wydanej na ten statek, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przeprowadza bezpośrednią weryfikację pojemności tego statku w terminie uzgodnionym z armatorem tego statku i nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania protokołu, o którym mowa w art. 113 ust. 1. 3. W przypadku niezgodnienia z armatorem statku rybackiego terminu przeprowadzenia bezpośredniej weryfikacji pojemności statku rybackiego, o której mowa w ust. 2, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wyznacza termin przeprowadzenia tej weryfikacji. 4. W przypadku niepoddania przez armatora statku rybackiego bezpośredniej weryfikacji pojemności tego statku w terminie, o którym mowa w ust. 2 albo 3, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego składa do ministra właściwego do spraw rybołówstwa wniosek o zawieszenie licencji wydanej na ten statek rybacki na okres do dnia przeprowadzenia bezpośredniej weryfikacji pojemności tego statku. 5. Jeżeli wynik bezpośredniej weryfikacji pojemności statku rybackiego, o której mowa w ust. 2, wskazuje, że pojemność tego statku przekracza pojemność wskazaną w licencji wydanej na ten statek, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego, w drodze decyzji, nakłada na armatora tego statku karę pieniężną. 6. Armator statku rybackiego w przypadku, o którym mowa w ust. 5, dostosowuje pojemność tego statku do wartości wskazanej w licencji wydanej na ten statek i przekazuje Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego dokument potwierdzający dostosowanie pojemności statku rybackiego do wartości wskazanej w tej licencji, wydany przez uznaną organizację klasyfikacyjną, niezwłocznie po tym dostosowaniu i nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia otrzymania decyzji, o której mowa w ust. 5.	
--	--	--	---	--

Pkt 37	tytuł IV rozdział II nagłówek sekcji 2 otrzymuje brzmienie: „SEKCJA MOC SILNIKA I POJEMNOŚĆ STATKU”;	T	Jak w pkt. 36 tabeli.	Jak w pkt. 36 tabeli.	
Pkt 38	w art. 39 wprowadza się następujące zmiany:				
a)	w ust. 1 słowa „statkom rybackim” zastępuje się słowami „statkom łowczym”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	b) dodaje się ustęp w brzmieniu: 2a. Gdy statek łowczy przekroczy dozwoloną moc silnika określoną w licencji połowowej, można przeprowadzić regularyzację, przestrzegając maksymalnego okresu i zgodnie z kryteriami ustanowionymi przez zainteresowane państwo członkowskie bandery.”	T	jak w pkt. 36 tabeli.	Jak w pkt. 36 tabeli.	
c)	ust. 3 otrzymuje brzmienie: 3. Wszystkie koszty związane z certyfikacją i weryfikacją mocy silnika na podstawie niniejszego artykułu ponoszą państwa członkowskie bandery. Zgodnie z art. 39 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 państwa członkowskie mogą wymagać od operatorów statków łowczych pływających pod ich banderą uczestniczących w danym łowisku, aby brali udział w tych kosztach.	T	j.w.	j.w.	
Pkt 39	dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 39a Stałe monitorowanie mocy silnika 1. Państwa członkowskie, w oparciu o ocenę ryzyka, określają, które statki wyposażone w stacjonarny silnik napędowy o certyfikowanej mocy silnika przekraczającej 221 kilowatów i stosujące narzędzia ciągnięte w rozumieniu art. 6 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2019/1241, stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika. Zapewniają one, by statki te zostały wyposażone w zainstalowane na stałe systemy do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika. 2. Państwa członkowskie zapewniają również, aby statki łowcze były wyposażone w trwale zainstalowane systemy, które mierzą i rejestrują moc silnika w sposób ciągły, w przypadkach gdy statki te stosują włoki denne lub niewody duńskie, są wyposażone w wewnętrzne silniki napędowe o certyfikowanej mocy silnika wynoszącej od 120 do 221 kilowatów oraz działają na obszarze, o którym mowa w	T	j.w.	j.w.	

	części C pkt 2.1 załącznika V do rozporządzenia (UE) 2019/1241. 3. Systemy, o których mowa w ust. 1, zapewniają ciągły pomiar mocy silnika napędowego w kilowatach i przechowywanie tych danych na pokładzie statku. 4. Kapitanowie statków łowczych i właściciele licencji połowowej zapewniają, aby systemy, o których mowa w ust. 1, działały przez cały czas oraz aby dane uzyskane w wyniku ciągłych pomiarów mocy silnika napędowego zapisywano i przechowywano na pokładzie, a także aby były one stale dostępne urzędnikom na pokładzie statków. 5. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące instalacji, wymogów technicznych w odniesieniu do systemów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz cech technicznych tych systemów. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2. 6. Ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1: a) ustanawia poziom ryzyka nieprzestrzegania przepisów w podziale na segmenty floty, na podstawie rodzaju narzędzi, obejmowanego obszaru, systemu zarządzania nakładem, docelowego gatunku, ograniczenia mocy oraz prędkości; b) uwzględnia potwierdzone naruszenia związane z użytkowaniem silnika o mocy przekraczającej moc wskazaną w certyfikacie silnika; c) obejmuje analizę określającą prawdopodobieństwo i wpływ nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika, w szczególności w odniesieniu do przełowienia; d) uwzględnia przekroczenie limitów zdolności połowowej. 7. Ocena ryzyka jest przeprowadzana wspólnie przez państwa członkowskie we współpracy z EFCA. 8. Państwa członkowskie, na podstawie ryzyka nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika, mogą ustalić, że pływające pod ich banderą unijne statki łowcze wyposażone w stacjonarne silniki napędowe o certyfikowanej mocy silnika nieprzekraczającej 221 kilowatów i stosujące narzędzia ciągnięte zdefiniowane w art. 6 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2019/1241 mają być wyposażone w zainstalowane na stałe systemy do pomiaru i rejestracji mocy silnika.				
Pkt 40	w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio

a)	w ust. 1 słowa „statkom rybackim” zastępuje się słowami „statkom łowczym”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	w ust. 2 słowa „statkach rybackich” zastępuje się słowami „statkach łowczych”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
c)	uchyla się ust. 5;	N			Obowiązuje bezpośrednio
d)	ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące certyfikacji mocy silnika napędowego. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 41	art. 41 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 41 Weryfikacja mocy silnika 1. W przypadku statków łowczych, które nie są wyposażone w system stałego monitorowania przewidziany w art. 39a, państwa członkowskie, po przeprowadzeniu analizy ryzyka, dokonują weryfikacji danych, zgodnie z planem kontroli wyrywkowych opartym na metodzie, która ma zostać przyjęta zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu, pod kątem zgodności mocy silnika, wykorzystując wszystkie dostępne informacje dotyczące charakterystyki danego statku. W szczególności sprawdzają informacje zamieszczone w: a) danych dotyczących pozycji statku; b) danych z dziennika połowowego; c) międzynarodowym certyfikacie o zapobieganiu zanieczyszczaniu powietrza przez silnik (EIAPP) wydanym dla danego silnika zgodnie z załącznikiem VI do konwencji MARPOL 73/78; d) świadectwach klasy statku wydanych przez zatwierdzoną organizację dokonującą inspekcji i przeglądów na statkach w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/15/WE (*); e) protokole z prób morskich; f) unijnym rejestrze floty rybackiej; oraz g) każdym innym dokumencie dostarczającym istotnych informacji o mocy statku lub innych związanych z nią danych technicznych. 2. W przypadku gdy po przeprowadzeniu analizy informacji, o których mowa w ust. 1, istnieją wskazówki, że moc silnika statku łowczego przekracza moc wskazaną	T	Jak w pkt. 36 tabeli.	Jak w pkt. 36 tabeli.	

	w licencji połowowej lub w unijnym lub krajowym rejestrze floty rybackiej, państwa członkowskie przeprowadzają bezpośrednią weryfikację mocy silnika lub zapewniają, aby dany statek łowczy był wyposażony w system, o którym mowa w art. 39a ust. 1. 3. Do celów weryfikacji mocy silnika statku łowczego państwa członkowskie stosują wymogi przyjęte przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną w zalecanej przez nią normie międzynarodowej ISO 15016:2015 lub równoważne uznane metody europejskie lub krajowe. 4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych zmieniających ust. 3 niniejszego artykułu w celu dostosowania odniesienia dotyczącego odpowiedniej normy międzynarodowej ISO do postępu technicznego. 5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące weryfikacji mocy silnika, w tym metody ustalania planu kontroli wyrwykowych. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.				
Pkt 42	dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 41a Weryfikacja pojemności statku 1. W przypadkach gdy dostępne są dowody, że pojemność statku łowczego różni się od pojemności wskazanej w licencji połowowej, państwo członkowskie bandery przeprowadza weryfikację pojemności statku. Do tego celu państwa członkowskie biorą pod uwagę w szczególności zmiany w przestrzeni zamkniętej statku lub w jego wymiarach. 2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące weryfikacji pojemności statku. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.	T	j.w.	j.w.	
Pkt 43	w art. 42 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	w ust. 1 słowa „w miejscach znajdujących się blisko brzegu” zastępuje się słowami „w miejscach wyładunku”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	w ust. 2 słowa „w miejscach znajdujących się blisko brzegu” zastępuje się słowami „w miejscach wyładunku”, a	N			Obowiązuje bezpośrednio

	wyrażenie „art. 60 i 61” zastępuje się wyrażeniem „art. 60”;				
Pkt 44	w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: 1. W planie wieloletnim można ustalić próg mający zastosowanie do masy w relacji pełnej gatunków objętych takim planem, powyżej którego to progu unijny statek rybacki będzie miał obowiązek wyładować połowy w wyznaczonym porcie lub w wyznaczonym miejscu wyładunku. 2. W przypadku gdy ilości ryb zatrzymane na pokładzie przekraczają ilość progową, o której mowa w ust. 1, kapitan unijnego statku rybackiego zapewnia, aby wyładunek połowów odbywał się w wyznaczonym porcie lub w wyznaczonym miejscu wyładunku w Unii.	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	w ust. 4, 5 i 6 słowa „znajdujące się blisko brzegu” zastępuje się słowem „wyładunku”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
c)	uchyla się ust. 7;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 45	art. 44 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 44 Oddzielne sztautowanie połowów gatunków dennych objętych planami wieloletnimi 1. Połowy ze stad dennych objętych planem wieloletnim, które są zatrzymywane na pokładzie unijnego statku rybackiego o długości całkowitej co najmniej 12 metrów i których wielkość nie jest poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, są umieszczane – każde takie stado osobno – w skrzyniach, komorach lub pojemnikach, które można odróżnić od innych skrzyń, komór lub pojemników. 2. Kapitanowie unijnych statków rybackich przechowują połowy, o których mowa w ust. 1, zgodnie z planem sztautowania, który wskazuje rozmieszczenie różnych gatunków w ładowniach. 3. Zabrania się zatrzymywania na pokładzie unijnego statku rybackiego w jakiegokolwiek skrzyni, komorze lub pojemniku jakichkolwiek ilości połowów, o których mowa w ust. 1, wraz z innymi produktami rybołówstwa. 4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych dotyczących wyłączenia	N			Obowiązuje bezpośrednio

	niektórych stad dennych z obowiązku określonego w niniejszym artykule.				
Pkt 46	uchyla się art. 45 i 46;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 47	w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Unijny statek łowczy ma na pokładzie sprzęt do odzyskiwania utraconych narzędzi, w tym narzędzi połowowych, urządzeń do sztucznej koncentracji ryb i boj.”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	w ust. 2 słowa „statku rybackiego” zastępuje się słowami „statku łowczego”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
c)	ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku gdy nie można odzyskać utraconych narzędzi połowowych, kapitanowie statku łowczego umieszczają informacje na temat tych narzędzi w dzienniku połowowym na podstawie art. 14 ust. 7. Właściwy organ państwa członkowskiego bandery niezwłocznie przekazuje te informacje właściwemu organowi nadbrzeżnego państwa członkowskiego.”;	T	Art. 1 pkt 41	41) art. 105 otrzymuje brzmienie: „Art. 105. Minister właściwy do spraw rybołówstwa: 1) jest odpowiedzialny za monitorowanie działalności połowowej statków rybackich za pomocą systemu monitorowania statków, o którym mowa w art. 9 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, zwanego dalej „systemem VMS”; 2) zbiera, gromadzi i przetwarza dane w zakresie raportowania działalności połowowej statków rybackich oraz w zakresie ważenia, przewozu, przejęcia i pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa, a także zapewnia wymianę tych danych; 3) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej dotyczące: a) krajowego planu prac, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008, w tym przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 25 ust. 3 rozporządzenia nr 1380/2013, b) monitorowania przyłowy waleni w ramach systemu, o którym mowa w załączniku XIII do rozporządzenia 2019/1241; 4) pełni funkcję organu, o którym mowa w art. 5 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009; 5) pełni funkcję organu, o którym mowa w art. 68 rozporządzenia 2025/2196; 6) za pośrednictwem CMR:	

			a) przyjmuje uprzednie powiadomienia, o których mowa w art. 17 i art. 19a rozporządzenia nr 1224/2009, b) przyjmuje uprzednie powiadomienia, o których mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiającego wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz. Urz. UE L 191 z 15.07.2016, str. 1, z późn. zm.), c) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie powiadomienia o wejściu do portu statku rybackiego i wyładunku w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, o których mowa w art. 17 ust. 2 i art. 24 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009, d) realizuje zadania punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 80 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009, e) monitoruje dane, o których mowa w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2025/2196, i dokonuje ich kontroli, f) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 48 ust. 3 zdanie drugie i ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009, g) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 4 ust. 3 i 4 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia 2025/1766; 7) przekazuje Komisji Europejskiej dane, o których mowa w art. 33 i art. 34 rozporządzenia nr 1224/2009; 8) opracowuje oraz przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie, o którym mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia nr 1380/2013, oraz plan działania, o którym mowa w art. 22 ust. 4 rozporządzenia nr 1380/2013; 9) opracowuje oraz przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009; 10) tworzy elektroniczną bazę danych do celów zatwierdzania danych, o której mowa w art. 109 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009; 11) tworzy, aktualizuje i przekazuje Komisji Europejskiej krajowy plan wdrożenia systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 109 ust. 8 rozporządzenia nr 1224/2009; 12) dokonuje korekty danych, w odniesieniu do których wykryto niezgodności w następstwie procedury	
--	--	--	---	--

				zatwierdzania przeprowadzonej zgodnie z art. 52 rozporządzenia 2025/2196, jeżeli dokonanie tej korekty jest uzasadnione potrzebą zapewnienia prawidłowości danych gromadzonych przez CMR na podstawie rozporządzenia nr 1224/2009; 13) udostępnia informacje, o których mowa w art. 115 rozporządzenia nr 1224/2009, na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra; 14) opracowuje plan, o którym mowa w art. 31 ust. 3 rozporządzenia 2019/1241.”;	
d)	w ust. 4 słowa „statku rybackiego” zastępuje się słowami „statku łowczego”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
e)	ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Państwa członkowskie gromadzą i zapisują informacje dotyczące utraconych narzędzi i przekazują te informacje na żądanie Komisji lub EFCA. 6. Do dnia 31 grudnia każdego roku Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej zestawienie informacji, o których mowa w ust. 5, za poprzedni rok. Komisja może zwrócić się do EFCA o pomoc w zestawieniu takich informacji.	T	Jak w pkt 47 lit. c tabeli.	Jak w pkt 47 lit. c tabeli.	
Pkt 48	w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:	N			
a)	W ust. 1 słowa „statku rybackiego” zastępuje się słowami „statku łowczego”	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Bez uszczerbku dla art. 44 Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące przechowywania na pokładzie planu sztautowania, w podziale na gatunki, w odniesieniu do produktów przetworzonych ze wskazaniem miejsca, w którym znajdują się one w ładowni. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 49	art. 50 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 50 Kontrola obszarów ograniczonych połowów 1. Działalność połowowa na zlokalizowanych na wodach unijnych obszarach ograniczonych połowów jest kontrolowana przez nadbrzeżne państwo członkowskie.	N			Obowiązuje wprost. Rozwiązania techniczne wdrożone

	Nadbrzeżne państwo członkowskie posiada system wykrywania i rejestracji statków rybackich wchodzących na obszary ograniczonych połowów podlegających ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji, przepływających przez te obszary i z nich wychodzących. 2. Działalność połowowa unijnych statków rybackich prowadzona na obszarach ograniczonych połowów zlokalizowanych na wodach państw trzecich lub na morzach pełnych jest kontrolowana przez państwa członkowskie bandery. 3. Unijne statki łowcze i statki łowcze z państw trzecich, które nie są upoważnione do prowadzenia działalności połowowej na obszarach ograniczonych połowów, mogą przepływać przez takie obszary wyłącznie z zastrzeżeniem następujących warunków: a) podczas przepływania wszystkie narzędzia połowowe na pokładzie są przymocowane i zasztauowane; b) przepływanie ma charakter nieprzerwany i szybki, a prędkość w czasie przepływania jest nie mniejsza niż sześć węzłów, z wyjątkiem przypadków siły wyższej. W takich przypadkach kapitan unijnego statku łowczego niezwłocznie informuje ośrodek monitorowania rybołówstwa swojego państwa członkowskiego bandery, który informuje właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego, a kapitan statku łowczego państwa trzeciego niezwłocznie informuje właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego; oraz c) działa urządzenie do monitorowania statków, o którym mowa w art. 9. 4. Ust. 3 ma zastosowanie wyłącznie w zakresie, w jakim obowiązuje odpowiednie ograniczenie lub zakaz prowadzenia wszystkich lub niektórych rodzajów działalności połowowej na obszarach ograniczonych połowów.				
Pkt 50	po art. 54c dodaje się rozdział w brzmieniu: „Rozdział IVa Kontrola połowów bez statku Artykuł 54d Połowy bez statku 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby połowy bez statku na ich terytorium i na wodach Unii były prowadzone zgodnie z celami i przepisami wspólnej polityki rybołówstwa.	N			Brak potrzeby regulacji

	2. Do celu, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie: a) wprowadzają system licencjonowania lub inny alternatywny system rejestracji dla osób fizycznych i prawnych prowadzących taką działalność; oraz b) zapewniają, aby zapisywano ilości złowionych gatunków, stad lub grup stad i przekazywano te zapisy drogą elektroniczną właściwym organom. 3. Osoby fizyczne lub prawne prowadzące połowy bez statku lub ich przedstawiciel zapisują połowy, o których mowa w ust. 2 lit. b), a zapisy te zawierają w szczególności następujące informacje: a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny dnia połowowego; b) niepowtarzalny identyfikator w systemie, o którym mowa w ust. 2 lit. a); c) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów; d) datę połowów; e) kategorię narzędzi połowowych, w stosownych przypadkach; f) ilości każdego gatunku w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników, w tym ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony; g) w stosownych przypadkach, szacowane odrzucone ilości każdego gatunku w kilogramach wagi w relacji pełnej lub, w odpowiednich przypadkach, w liczbie osobników. 4. Zapisy, o których mowa w ust. 2 lit. b), przekazuje się właściwym organom drogą elektroniczną co najmniej raz w ciągu 24 godzin od rozpoczęcia działalności połowowej. 5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące ważenia połowów, a także formatu i przekazywania deklaracji połowowej, o której mowa w ust. 3, uwzględniając w razie potrzeby specyfikę tych połowów. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.				
Pkt 51	art. 55 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 55 Połowy rekreacyjne	T	Art. 1 pkt 36 - 40	36) w art. 90 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Osoba fizyczna niebędąca podmiotem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zamierzająca wykonywać rybołówstwo	

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby połowy rekreacyjne na ich terytorium i na wodach Unii prowadzone były w sposób spójny z celami i przepisami wspólnej polityki rybołówstwa. W tym celu nadbrzeżne państwa członkowskie dysponują elektronicznym systemem zapisu i raportowania połowów w ramach połowów rekreacyjnych. Nadbrzeżne państwa członkowskie mogą korzystać z systemu elektronicznego, o którym mowa w akapicie drugim, opracowanego na poziomie krajowym lub unijnym. Jeżeli do dnia 10 maja 2024 r. co najmniej jedno nadbrzeżne państwo członkowskie wystąpi z takim wnioskiem, Komisja opracowuje taki system. Wnioskujące państwo członkowskie wdraża system opracowany przez Komisję. 2. Z wyjątkiem danych dotyczących połowów rekreacyjnych zapisanych i zgłoszonych na podstawie ust. 3 i bez uszczerbku dla gromadzenia danych dotyczących połowów rekreacyjnych na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1004 nadbrzeżne państwa członkowskie gromadzą dane dotyczące połowów przez osoby fizyczne prowadzące połowy rekreacyjne w przypadku gatunków, stad lub grup stad, dla których uprawnienia do połowów zostały ustalone przez Unię, które są objęte planem wieloletnim lub podlegają obowiązkowi wyładunku. Dane te są gromadzone za pomocą mechanizmów gromadzenia danych opartych na metodzie, która zostanie określona przez każde nadbrzeżne państwo członkowskie i o której powiadamia się Komisję. Nadbrzeżne państwa członkowskie przesyłają te dane Komisji nie rzadziej niż raz w roku, odnosząc się do poprzedniego roku kalendarzowego. 3. Nadbrzeżne państwa członkowskie zapewniają, aby osoby fizyczne prowadzące połowy rekreacyjne były rejestrowane oraz zapisywały i zgłaszały swoje połowy za pośrednictwem systemu elektronicznego, o którym mowa w ust. 1, jak następuje: a) w odniesieniu do gatunków, stad lub grup stad objętych unijnymi środkami ochronnymi mającymi konkretnie zastosowanie do połowów rekreacyjnych, takimi jak kwoty, limity połowów i limity ilościowe, codziennie; oraz b) w odniesieniu do gatunków, stad lub grup stad, dla których uprawnienia do połowów zostały ustalone przez		rekreacyjne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana posiadać oprogramowanie przeznaczone dla urządzeń mobilnych służące do zarejestrowania osób fizycznych zamierzających wykonywać rybołówstwo rekreacyjne oraz do zapisywania i raportowania danych o połowach rekreacyjnych, wskazane na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, zwane dalej „aplikacją do połowów rekreacyjnych”, i zarejestrować się w tej aplikacji przed rozpoczęciem wykonywania tego rybołówstwa.”; 37) po art. 90 dodaje się art. 90a w brzmieniu: „Art. 90a. Jeżeli gatunek organizmów morskich pochodzący z wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego został objęty obowiązkiem gromadzenia danych, o którym mowa w art. 55 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, lub obowiązkiem raportowania, o którym mowa w art. 55 ust. 3 tego rozporządzenia, osoba fizyczna niebędąca podmiotem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1, sporządza w aplikacji do połowów rekreacyjnych raport z połowów rekreacyjnych nie później niż do końca dnia, w którym prowadziła te połowy.”; 38) w art. 91: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Jeżeli gatunek organizmów morskich objęty pozwoleniem na wykonywanie rybołówstwa rekreacyjnego, o którym mowa w art. 90 ust. 3 pkt 1, został objęty obowiązkiem gromadzenia danych, o którym mowa w art. 55 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, lub obowiązkiem raportowania, o którym mowa w art. 55 ust. 3 tego rozporządzenia, w tym pozwoleniu określa się również obowiązek sporządzenia raportów z połowów rekreacyjnych.”; b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Raport z połowów rekreacyjnych, o którym mowa w ust. 3, osoba fizyczna niebędąca podmiotem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1, która uczestniczy w zawodach sportowych, sporządza w aplikacji do połowów rekreacyjnych nie później niż do końca dnia, w którym prowadziła te połowy.”; 39) uchyla się art. 94; 40) uchyla się art. 96a;	
---	--	--	--

	Unię lub które są objęte planem wieloletnim lub podlegają obowiązkowi wyładunku, i w odniesieniu do których to gatunków opinie naukowe Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF), ICES lub równoważnego organu naukowego wskazują, że od dnia 1 stycznia 2030 r. połowy rekreacyjne mają znaczący wpływ na śmiertelność połowową. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć wykaz gatunków, stad lub grup stad, do których ma zastosowanie akapit pierwszy lit. b), oraz ustalić częstotliwość zapisu i raportowania tych połowów. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2. 4. Zapis i raportowanie połowów pochodzących z połowów rekreacyjnych przez osoby fizyczne może prowadzić osoba prawna działająca w ich imieniu. 5. Zabrania się wprowadzania do obrotu lub sprzedaży połowów pochodzących z połowów rekreacyjnych. 6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące: a) przekazywania Komisji danych dotyczących połowów gromadzonych przez państwa członkowskie na podstawie ust. 2 i 3; b) oznakowania w prosty i proporcjonalny sposób narzędzi, z wyjątkiem narzędzi ręcznych, używanych w połowach rekreacyjnych. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2. 7. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do działalności połowowej prowadzonej w celach rekreacyjnych, w tym działalności połowowej organizowanej przez podmioty handlowe w sektorze turystyki i sektorze zawodów sportowych.				
Pkt 52	nagłówek tytułu V otrzymuje brzmienie: „TYTUŁ V KONTROLA W ŁAŃCUCHU DOSTAW”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 53	tytuł V rozdział I otrzymuje brzmienie: „Rozdział I Przepisy ogólne Artykuł 56 Zasady dotyczące kontroli wprowadzania do obrotu	N			Obowiązuje bezpośrednio

1. Każde państwo członkowskie odpowiada na swoim terytorium za kontrolę stosowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa na każdym etapie wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, od wprowadzenia do obrotu po sprzedaż detaliczną, w tym przewóz. Państwa członkowskie w szczególności przyjmują środki w celu zapewnienia, aby wykorzystanie produktów rybołówstwa o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, objętych obowiązkiem wyładunku określonym w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, było ograniczone do celów innych niż bezpośrednie spożycie przez ludzi, o ile inne przepisy wspólnej polityki rybołówstwa nie stanowią inaczej. 2. W przypadku gdy dla danego gatunku ustalono w prawodawstwie unijnym wielkość minimalną, operatorzy, którzy odpowiadają za zakup, sprzedaż, składowanie lub przewóz, muszą być w stanie udowodnić, że dane produkty pochodzą z określonego obszaru geograficznego Artykuł 56a Skład partii niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury 1. Złowione lub zebrane produkty rybołówstwa i akwakultury dzieli się na partie przed wprowadzeniem do obrotu. 2. Partia produktów rybołówstwa lub partia produktów akwakultury, objęta działem 3 Nomenklatury scalonej ustanowionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 (*) („Nomenklatura scalona”), zawiera wyłącznie: a) produkty rybołówstwa pochodzące z jednego gatunku, mające taką samą postać produktu oraz pochodzące z tego samego obszaru geograficznego i z tego samego statku rybackiego lub grupy statków rybackich; lub b) produkty akwakultury pochodzące z jednego gatunku, mające taką samą postać produktu oraz pochodzące z tej samej jednostki produkcji akwakultury. 3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, przed wprowadzeniem do obrotu, ilości produktów rybołówstwa objętych działem 3 Nomenklatury scalonej wynoszące mniej niż 30 kg kilku gatunków i pochodzące z tego samego odpowiedniego obszaru geograficznego i o takiej samej postaci produktu,				
---	--	--	--	--

	na statek łowczy i na dzień, mogą zostać umieszczone w tej samej partii. 4. W drodze odstępstwa od ust. 2, przed wprowadzeniem do obrotu, ilości produktów rybołówstwa objętych działem 3 Nomenklatury scalonej z kilku gatunków, składające się z osobników o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony i pochodzące z tego samego odpowiedniego obszaru geograficznego i z tego samego statku łowczego lub grupy statków łowczych, mogą zostać podzielone na partie do celów innych niż bezpośrednie spożycie przez ludzi. 5. Po wprowadzeniu do obrotu partia produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3 Nomenklatury scalonej może zostać połączona z inną partią lub podzielona, jeżeli partia utworzona w wyniku połączenia lub partie utworzone w wyniku podzielenia spełniają następujące warunki: a) w odniesieniu do nowo utworzonych partii podaje się informacje dotyczące identyfikowalności wymienione w art. 58 ust. 5; b) operator odpowiedzialny za wprowadzenie nowo utworzonej(-ych) partii do obrotu zatrzymuje i jest w stanie dostarczyć informacje na temat składu nowo utworzonej(-ych) partii, w szczególności informacje dotyczące każdej partii produktów rybołówstwa lub akwakultury tworzącej nową(-e) partię(-e) oraz ilości produktów rybołówstwa lub akwakultury pochodzących z każdej partii tworzących nową(-e) partię(-e). 6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do ryb ozdobnych, skorupiaków ozdobnych, mięczaków ozdobnych lub alg ozdobnych. Artykuł 57 Wspólne normy handlowe 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby produkty, do których mają zastosowanie wspólne normy handlowe, były udostępniane na rynku zgodnie z tymi normami. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole służące zapewnieniu takiej zgodności.				
--	--	--	--	--	--

Takie kontrole mogą odbywać się na wszystkich etapach w łańcuchu dostaw, w tym podczas przewozu i świadczenia usług gastronomicznych. 2. Operatorzy na wszystkich etapach łańcucha dostaw odpowiedzialni za zakup, sprzedaż, składowanie lub przewóz partii produktów rybołówstwa i akwakultury są w stanie udowodnić, że produkty te spełniają, w stosownych przypadkach, wspólne normy handlowe. Artykuł 58 Identyfikowalność 1. Bez uszczerbku dla wymogów dotyczących identyfikowalności określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 (**) produkty rybołówstwa i akwakultury są umieszczane przez operatorów w partiach i są identyfikowalne na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, od ich połowu lub zebrania do etapu handlu detalicznego. 2. Partie produktów rybołówstwa lub akwakultury, które udostępniono na rynku lub które mogą być udostępnione na rynku, są odpowiednio oznakowane, aby zapewnić identyfikowalność każdej partii. 3. Państwa członkowskie sprawdzają, czy operatorzy wprowadzili systemy i procedury pozwalające zidentyfikować każdego operatora, który dostarczył im partie produktów rybołówstwa i akwakultury, i któremu dostarczono te produkty. Informacje te są udostępniane na żądanie właściwym organom. 4. Partiom produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3, pozycjami 1604i 1605 rozdziału 16 oraz podpozycją 1212 21 działu 12 Nomenklatury scalonej towarzyszy minimalny zestaw informacji zgodnie z, odpowiednio, ust. 5, 10 i 11 niniejszego artykułu. 5. W odniesieniu do partii produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3 Nomenklatury scalonej udostępnia się co najmniej następujące informacje: a) numer identyfikacyjny partii; b) w przypadku produktów, które nie są przywożone do Unii: (i) w odniesieniu do wszystkich produktów rybołówstwa wchodzących w skład partii – niepowtarzalny(-e) numer(y)				
--	--	--	--	--

identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego lub niepowtarzalny(-e) numer(-y) identyfikacyjny(-e) dni połowowych, lub (ii) w odniesieniu do wszystkich produktów akwakultury wchodzących w skład partii – nazwę i numer rejestracyjny producenta lub jednostki produkcyjnej akwakultury; c) w przypadku produktów przywożonych: (i) w odniesieniu do wszystkich produktów rybołówstwa wchodzących w skład partii – numer IMO lub, jeżeli nie dotyczy, inny niepowtarzalny identyfikator statku(-ów) łowczego(-ych), w stosownych przypadkach, i numer(y) świadectwa(świadectw) połowowego(-ych) przedłożonego(-ych) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008, stosownie do przypadku, lub (ii) w odniesieniu do wszystkich produktów akwakultury wchodzących w skład partii – nazwę i, jeżeli jest dostępny, numer rejestracyjny jednostki produkcyjnej akwakultury; d) kod alfa-3 FAO gatunku i nazwę naukową; e) odpowiedni(-e) obszar(-y) geograficzny(-e) w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na morzu lub obszar połowu lub produkcji w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów w wodach słodkich i produktów akwakultury, o których mowa w art. 38 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013; f) w przypadku produktów rybołówstwa – kategoria narzędzia połowowego, jak określono w pierwszej kolumnie załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 1379/2013; g) data(-y) złowienia produktów rybołówstwa lub zbioru produktów akwakultury; h) ilości w kilogramach wyrażone jako masa netto lub, w stosownych przypadkach, liczba osobników; i) w przypadku gdy w skład partii wchodzi produkty rybołówstwa o rozmiarze mniejszym niż minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, oddzielne informacje na temat ilości w kilogramach wyrażonej przez masę netto lub liczbę osobników poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony; j) w przypadku produktów rybołówstwa i akwakultury podlegających wspólnym normom handlowym – informacje wymagane w celu zapewnienia zgodności z tymi normami. 6. Operatorzy zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji – od złowienia lub				
--	--	--	--	--

zebrania do etapu handlu detalicznego, aby w odniesieniu do każdej partii produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3 Nomenklatury scalonej informacje wymienione w ust. 5: a) były przechowywane; oraz b) udostępniane w sposób cyfrowy operatorowi, któremu dostarczany jest dany produkt rybołówstwa lub akwakultury, oraz – na żądanie – właściwym organom. 7. Państwa członkowskie współpracują ze sobą, aby zapewnić właściwym organom państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, w którym produkty rybołówstwa lub akwakultury zostały podzielone na partie lub do którego zostały przywiezione, dostęp do informacji, o których mowa w ust. 5, w szczególności jeżeli informacje te są podawane za pomocą narzędzia identyfikacji, takiego jak kod, kod kreskowy, chip elektroniczny lub podobne urządzenie lub system oznakowania. 8. Państwa członkowskie mogą zwolnić z wymogów określonych w niniejszym artykule małe ilości produktów rybołówstwa, które są sprzedawane bezpośrednio konsumentom ze statków łowczych, od operatorów połowów bez statku lub od operatorów połowów słodkowodnych, pod warunkiem że produkty te są wykorzystywane wyłącznie do spożycia prywatnego i że ilości te nie przekraczają 10 kg produktów rybołówstwa na konsumenta dziennie. W przypadku łososa atlantyckiego (<i>Salmo salar</i>) złowionego w Morzu Bałtyckim próg ten wynosi dwa osobniki na konsumenta dziennie. Państwa członkowskie mogą zwolnić z wymogów określonych w niniejszym artykule małe ilości produktów akwakultury, które są sprzedawane bezpośrednio konsumentom z jednostki produkcyjnej sektora akwakultury, pod warunkiem że produkty te są wykorzystywane wyłącznie do spożycia prywatnego i że ilości te nie przekraczają 10 kg produktów akwakultury na konsumenta dziennie. 9. Komisja przeprowadza badanie dotyczące wykonalnych systemów i procedur identyfikowalności, w tym minimalnych informacji dotyczących identyfikowalności, w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury objętych pozycjami 1604i 1605 działu 16 Nomenklatury scalonej w celu określenia szczegółowych zasad dotyczących takich produktów. Badanie obejmuje analizę				
---	--	--	--	--

dostępnych rozwiązań lub metod cyfrowych, które spełniają wymogi dotyczące identyfikowalności określone w niniejszym rozporządzeniu, przy jednoczesnym uwzględnieniu wpływu na małych operatorów. 10. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 119a akty delegowane uzupełniające niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do wymogów dotyczących identyfikowalności partii produktów rybołówstwa i akwakultury objętych pozycjami 1604i 1605działu 16 Nomenklatury scalonej, w tym stosowania systemów cyfrowych, na podstawie wyników badania przeprowadzonego zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu. Wymogi te stosuje się od dnia 10 stycznia 2029 r. 11. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 119a akty delegowane uzupełniające niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do wymogów dotyczących identyfikowalności partii i składu partii produktów rybołówstwa i akwakultury objętych podpozycją 1212 21działu 12 Nomenklatury scalonej, w tym stosowania systemów cyfrowych. Wymogi te stosuje się od dnia 10 stycznia 2029 r. 12. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych dotyczących: a) minimalnych wymogów technicznych dotyczących rejestrowania i przesyłania informacji, o których mowa w ust. 5, na podstawie ust. 6; b) metod oznaczania partii i bezpośredniego umieszczania informacji dotyczących identyfikowalności na partiach produktów rybołówstwa i akwakultury; c) dalszej współpracy między państwami członkowskimi w sprawie dostępu do informacji dołączonych do partii; d) wymogów dotyczących identyfikowalności partii produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3 Nomenklatury scalonej zawierających kilka gatunków, o których mowa w art. 56a ust. 3 i 4, oraz partii produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3 Nomenklatury scalonej powstałych w wyniku połączenia lub podziału różnych partii, o którym mowa w art. 56a ust. 5; e) informacji na temat odpowiedniego obszaru geograficznego. 13. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do ozdobnych ryb, ozdobnych skorupiaków, ozdobnych mięczaków i ozdobnych alg.				
--	--	--	--	--

Pkt 54	art. 59 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: 2. Nabywca produktów rybołówstwa w pierwszej sprzedaży musi być zarejestrowany przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym odbywa się pierwsza sprzedaż. Do celów rejestracji każdy nabywca jest w krajowych bazach danych identyfikowany za pomocą jego numeru VAT, podatkowego numeru identyfikacyjnego lub innego niepowtarzalnego identyfikatora. 3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do konsumentów nabywających produkty rybołówstwa, które nie są następnie wprowadzane do obrotu, lecz wykorzystywane wyłącznie do spożycia prywatnego, pod warunkiem że ilości te nie przekraczają 10 kg produktów rybołówstwa na konsumenta dziennie. W przypadku łososia atlantyckiego (<i>Salmo salar</i>) złowionego w Morzu Bałtyckim próg ten wynosi dwa osobniki na konsumenta dziennie.	T	Art. 2 pkt 2	2) w art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie: 4. Obowiązkowi, o którym mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia nr 1379/2013, nie podlegają produkty rybołówstwa sprzedawane bezpośrednio ze statku rybackiego, pod warunkiem że masa lub liczba tych produktów sprzedawanych dziennie nie przekracza wartości określonych w art. 58 ust. 8 rozporządzenia nr 1224/2009.	
Pkt 55	art. 60 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 60 Ważenie produktów rybołówstwa 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie ilości produktów rybołówstwa były ważone w podziale na gatunki bezpośrednio po wylądunku w państwie członkowskim przez operatorów, o których mowa w ust. 5, oraz przy użyciu systemów ważenia zatwierdzonych przez właściwe organy, zanim produkty te będą przechowywane, przewożone lub wprowadzane do obrotu. Kapitanowie statków rybackich państw trzecich wyladowujących produkty rybołówstwa w Unii przestrzegają przepisów dotyczących ważenia mających zastosowanie do kapitanów unijnych statków rybackich. 2. W przypadku wyladunków poza Unią i bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów szczegółowych określonych w szczególności w umowach o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów lub w prawie zainteresowanych państw trzecich kapitanowie unijnych statków rybackich lub ich przedstawiciele zapewniają, aby wszystkie ilości produktów rybołówstwa były ważone, w miarę możliwości, bezpośrednio po wylądunku i przed przechowywaniem, przewozem lub wprowadzeniem do obrotu tych produktów. 3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i pod warunkiem zatwierdzenia przez Komisję w drodze aktów	T	art. 1 pkt 25 (dodawany rozdział 7b) art. 1 pkt 45	25) w dziale II po rozdziale 7 dodaje się rozdziały 7a i 7b w brzmieniu: (...) Rozdział 7b Ważenie produktów rybołówstwa pochodzących z wykonywania rybołówstwa komercyjnego Art. 74f. 1. Produkty rybołówstwa pochodzące z wykonywania rybołówstwa komercyjnego podlegają ważeniu przeprowadzanemu na podstawie upoważnienia do ważenia: 1) przy wylądunku w podziale na gatunki wyladowywanych produktów rybołówstwa; 2) przy wylądunku z wykorzystaniem prób wagowych wyladowywanych produktów rybołówstwa; 3) na pokładzie statku rybackiego. 2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, wydaje się, jeżeli Komisja Europejska zatwierdziła plan, o którym mowa odpowiednio w art. 60 ust. 3 lit. a i b rozporządzenia nr 1224/2009. 3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest wydawane: 1) armatorowi statku rybackiego na statek rybacki wpisany do rejestru inny niż statek, o którym mowa w ust. 8, który: a) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma	

wykonawczych państwa członkowskie, w których wyładowywane są produkty rybołówstwa, mogą zezwolić na ważenie tych produktów w systemach ważenia zatwierdzonych przez właściwe organy: a) przy wyładunku zgodnie z planem kontroli wrywkowych przyjętym na podstawie ust. 10, niezależnie od tego, czy produkty rybołówstwa są posortowane czy nieposortowane; b) na pokładzie, w przypadku posortowanych produktów rybołówstwa, pod warunkiem że produkty te są ważone przy wyładunku zgodnie z planem kontroli wrywkowych przyjętym na podstawie ust. 10. Państwo członkowskie bandery jest odpowiedzialne za przyznanie odstępstwa statkom łowczym pływającym pod jego banderą oraz za zapewnienie zatwierdzenia systemów ważenia na pokładzie; c) po przewiezieniu do miejsca docelowego na terytorium państwa członkowskiego, w którym nastąpił wyładunek, zgodnie z planem kontroli przyjętym na podstawie ust. 10, niezależnie od tego, czy produkty rybołówstwa są posortowane czy nieposortowane; d) po przewiezieniu z państwa członkowskiego, w którym produkty rybołówstwa zostały wyładowane, do miejsca przeznaczenia na terytorium innego państwa członkowskiego, zgodnie ze wspólnym programem kontroli przyjętym na podstawie ust. 10 i za zgodą zainteresowanych państw członkowskich, niezależnie od tego, czy produkty rybołówstwa są posortowane czy nieposortowane. 4. Kapitanowie zapewniają, aby wszystkie ilości wyładowanych produktów rybołówstwa zostały zważone przez operatora, o którym mowa w ust. 5. 5. Ważenie przeprowadza operator będący zarejestrowanym nabywcą, zarejestrowanym ośrodkiem aukcyjnym, organizacją producentów lub inną osobą fizyczną lub prawną, w tym kapitanem, upoważnionym przez właściwe organy do prowadzenia działań związanych z ważeniem. Operator przeprowadzający ważenie odpowiada za dokładność ważenia. Operatorzy ważący produkty rybołówstwa wypełniają rejestr ważenia dla każdego wyładunku. Przechowują rejestry ważenia przez okres trzech lat.		oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa, b) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w lit. a, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności; 2) przedsiębiorcy, z wyłączeniem przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 9, który: a) jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2045 oraz z 2026 r. poz. ...), b) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa, c) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w lit. b, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności. 4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest wydawane przedsiębiorcy, który: 1) jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego; 2) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu: a) zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa, oraz b) urządzeń innych niż urządzenie wagowe, o którym mowa w lit. a, zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa, oraz c) systemu monitoringu wizyjnego; 3) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 2 lit. a, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności; 4) posiada zatwierdzoną przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w protokole, o którym mowa w art. 74h ust. 4, procedurę pobierania prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa;	
---	--	---	--

	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy, o których mowa w ust. 5, byli odpowiednio wyposażeni do przeprowadzania ważenia. 7. Rejestry ważenia są niezwłocznie przekazywane kapitanowi i, w stosownych przypadkach, przewoźnikowi. Wykorzystuje się je przy wypełnianiu deklaracji wyładunkowej i, w stosownych przypadkach, dokumentu przewozowego. Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, w przypadku produktów rybołówstwa zważonych przez urzędnika zgodnie z ust. 9, wynik takiego ważenia wykorzystuje się do wypełnienia deklaracji wyładunkowej i, w stosownych przypadkach, dokumentu przewozowego. 8. Państwa członkowskie mogą wymagać, by operatorzy, o których mowa w ust. 5, w regularnych odstępach czasu lub na żądanie właściwych organów przekazywali rejestry ważenia tym organom. 9. Właściwe organy państwa członkowskiego mogą zażądać, aby każda ilość produktów rybołówstwa wyładowana w tym państwie członkowskim została przed przewiezieniem z miejsca wyładunku zważona przez urzędników tych organów lub w ich obecności. 10. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć plany kontroli wrywkowych, plany kontroli i wspólne programy kontroli, o których mowa w ust. 3 lit. a), b), c) i d) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.		5) posiada zatwierdzony przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w protokole, o którym mowa w art. 74h ust. 4, schemat rozmieszczenia elementów systemu monitoringu wizyjnego oraz ich zasięgu. 5. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest wydawane armatorowi statku rybackiego: 1) na statek rybacki wpisany do rejestru wyposażony w zalegalizowane i zaplombowane urządzenie wagowe, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa na pokładzie tego statku będącego w morzu; 2) który posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 1, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności. 6. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na wniosek armatora statku rybackiego, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 albo ust. 5, albo przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 albo ust. 4, przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 74h ust. 1, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa odpowiednio w ust. 3 pkt 1, ust. 5, ust. 3 pkt 2 albo ust. 4. 7. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres nie dłuższy niż 2 lata. 8. Kapitan statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m, przy użyciu którego jest wykonywane rybołówstwo komercyjne z użyciem biernych narzędzi połowowych, oraz kapitan statku rybackiego o długości całkowitej równej albo większej niż 12 m, przy użyciu którego jest wykonywane rybołówstwo komercyjne i którym w okresie 2 lat przed dniem przeprowadzania ważenia nie popełniono poważnego naruszenia, jest upoważniony do ważenia przy wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów rybołówstwa pochodzących z wykonywania rybołówstwa komercyjnego prowadzonego przy użyciu tego statku, jeżeli: 1) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa; 2) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 1, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął	
--	--	--	---	--

			termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności. 9. Przedsiębiorca, który jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, i który w okresie 1 roku przed dniem przeprowadzania ważenia wystawił dokument sprzedaży, o którym mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, albo deklarację przejęcia, o której mowa w art. 66 ust. 1 tego rozporządzenia, jest upoważniony do ważenia przy wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów rybołówstwa, jeżeli: 1) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa; 2) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 1, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności. Art. 74g. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, zawiera następujące dane: 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy; 2) numer, pod którym przedsiębiorca jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, w przypadku gdy wnioskodawcą jest przedsiębiorca wpisany do tego rejestru; 3) numer CFR i oznakę rybacką statku rybackiego oraz jego nazwę, jeżeli ta nazwa została nadana, w przypadku gdy wnioskodawcą jest armator statku rybackiego; 4) imię i nazwisko kapitana statku rybackiego, który będzie przeprowadzał ważenie produktów rybołówstwa pochodzących z wykonywania rybołówstwa komercyjnego prowadzonego przy użyciu tego statku, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 3; 5) model i numer seryjny urządzenia wagowego, przy użyciu którego będą ważone produkty rybołówstwa, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 3; 6) datę ważności legalizacji urządzenia wagowego;	
--	--	--	---	--

			7) wykaz zawierający informacje dotyczące urządzeń innych niż urządzenia wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2; 8) informacje dotyczące systemu monitoringu wizyjnego, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2. 2. Wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego. 3. We wniosku, o którym mowa w art. 74f ust. 6, wnioskodawca wyraża zgodę na udostępnienie w rejestrze, o którym mowa w art. 74n ust. 1, informacji zawartych w wydanym upoważnieniu, o którym mowa w art. 74f ust. 1, w zakresie, o którym mowa w art. 74n ust. 2. 4. Do wniosku, o którym mowa w art. 74f ust. 6, dołącza się: 1) zgodę właściciela urządzeń wagowych, urządzeń innych niż urządzenia wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa i systemu monitoringu wizyjnego na ich użytkowanie, w przypadku gdy wnioskodawca nie jest właścicielem tych urządzeń i tego systemu; 2) procedurę pobierania prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2; 3) schemat rozmieszczenia elementów systemu monitoringu wizyjnego oraz ich zasięgu, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2; 5. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, nie zawiera wszystkich wymaganych danych, o których mowa w ust. 1, lub nie dołączono do niego wszystkich wymaganych załączników, o których mowa w ust. 4, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia tego wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. 6. W przypadku nieuzupełnienia wniosku, o którym mowa w art. 74f ust. 6, w terminie, o którym mowa w ust. 5, ten wniosek pozostawia się bez rozpoznania. Art. 74h. 1. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, zawiera wszystkie wymagane dane, o których mowa w art. 74g ust. 1, oraz dołączono do niego wszystkie wymagane załączniki, o których mowa w art. 74g ust. 4,	
--	--	--	--	--

				Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przeprowadza kontrolę w miejscu, w którym wnioskodawca zamierza przeprowadzać ważenie produktów rybołówstwa. 2. W trakcie czynności kontrolnych inspektor rybołówstwa morskiego jest uprawniony do sprawdzenia: 1) miejsc lub pomieszczeń, w których: a) produkty rybołówstwa będą ważone, lub b) próby wagowe wyładowywanych produktów rybołówstwa będą pobierane, dzielone na gatunki tych produktów lub przechowywane; 2) urządzenia wagowego lub urządzeń innych niż urządzenie wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa; 3) dowodu legalizacji urządzenia wagowego; 4) systemu monitoringu wizyjnego, w tym rozmieszczenia elementów tego systemu oraz ich zasięgu. 3. Wnioskodawca jest obowiązany umożliwić inspektorowi rybołówstwa morskiego wykonanie czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2. 4. Po przeprowadzeniu czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2, inspektor rybołówstwa morskiego sporządza protokół. 5. W przypadku gdy ważenie będzie przeprowadzane z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa inspektor rybołówstwa morskiego zamieszcza w protokole, o którym mowa w ust. 4, informację o zatwierdzeniu treści dokumentów, o których mowa w art. 74g ust. 4 pkt 2 i 3, albo uwagi do tych dokumentów. 6. W przypadku zgłoszenia w protokole, o którym mowa w ust. 4, uwag, o których mowa w ust. 5, wnioskodawca przekazuje Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego dokumenty, o których mowa w art. 74g ust. 4 pkt 2 i 3, poprawione zgodnie z tymi uwagami, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu. 7. Po otrzymaniu poprawionych zgodnie z uwagami, o których mowa w ust. 5, dokumentów, o których mowa w art. 74g ust. 4 pkt 2 i 3, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego ponownie przeprowadza kontrolę, o której mowa w ust. 1. Przepisy ust. 2–6 stosuje się. Art. 74i. 1. Upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1, zawiera odpowiednio dane, o których mowa w art. 74g ust. 1.	
--	--	--	--	---	--

			2. Dokumenty, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 i 5, stanowią załączniki do upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2. 3. Wzory upoważnień, o których mowa w art. 74f ust. 1, zamieszcza się na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego. Art. 74j. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego informuje wnioskodawcę, w formie pisemnej, o odmowie wydania upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, w przypadku gdy nie są spełnione warunki, o których mowa odpowiednio w art. 74f ust. 3, 4 albo 5, podając przyczyny tej odmowy. 2. Do doręczenia informacji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące doręczeń. Art. 74k. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego informuje przedsiębiorcę albo armatora statku rybackiego, którym wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1, w formie pisemnej, o cofnięciu tego upoważnienia, w przypadku gdy warunki, o których mowa odpowiednio w art. 74f ust. 3, 4 albo 5, przestały być spełnione, podając przyczyny cofnięcia tego upoważnienia. 2. Do doręczenia informacji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące doręczeń. 3. Cofnięcie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, następuje z dniem doręczenia informacji, o której mowa w ust. 1. Art. 74l. Na informacje, o których mowa w art. 74j ust. 1 i art. 74k ust. 1, przysługuje prawo wniesienia do sądu administracyjnego skargi na zasadach i w trybie określonych dla aktów lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846). Art. 74m. 1. Zmiana upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, w zakresie danych, o których mowa w art. 74g ust. 1, lub w zakresie dokumentów, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 lub 5, następuje na wniosek armatora statku rybackiego albo przedsiębiorcy, którym wydano to upoważnienie. 2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego na	
--	--	--	--	--

			formularzu udostępnionym na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego. 3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające zmienione dane, o których mowa w art. 74g ust. 1, lub zmienione dokumenty, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 lub 5. 4. Zmiana dokumentów, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 lub 5, wymaga przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 74h ust. 1. 5. Do zmiany upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, przepisy art. 74g, art. 74i, art. 74j i art. 74l stosuje się odpowiednio. Art. 74n. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego prowadzi rejestr wydanych upoważnień, o których mowa w art. 74f ust. 1. 2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje: 1) numer, rodzaj i okres ważności wydanego upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1; 2) imię i nazwisko lub nazwę armatora statku rybackiego albo przedsiębiorcy, którym wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1; 3) oznakę rybacką statku rybackiego, na który armatorowi statku rybackiego wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 i 3. 3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego. Art. 74o. 1. Ważenie produktów rybołówstwa przeprowadza się w sposób: 1) zapewniający dokładne ustalenie wagi wyladowywanych produktów rybołówstwa poszczególnych gatunków; 2) określony w planie, o którym mowa odpowiednio w art. 60 ust. 3 lit. a lub b rozporządzenia nr 1224/2009, w przypadku ważenia przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2 lub 3. 2. Podczas ważenia przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2, wyladowywane produkty rybołówstwa, których gatunek nie jest możliwy do ustalenia, zalicza się do gatunków produktów rybołówstwa złowionych w trakcie połowów	
--	--	--	---	--

				zgodnie z procentowym składem połowów określonym na podstawie prób wagowych tych produktów z gatunków możliwych do ustalenia. Art. 74p. 1. System monitoringu wizyjnego rejestruje cały proces wyladunku i ważenia produktów rybołówstwa w celu zapewnienia przestrzegania przepisów WPR, przepisów ustawy i przepisów wydanych na jej podstawie dotyczących ważenia produktów rybołówstwa. 2. Elementy systemu monitoringu wizyjnego rozmieszcza się w sposób zapewniający pełny, wyraźny i niezakłócony obraz całego procesu wyladunku i ważenia produktów rybołówstwa oraz zapobiegający w możliwie największym stopniu identyfikacji osób fizycznych. 3. Przedsiębiorca, któremu wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2, przechowuje nagrania z systemu monitoringu wizyjnego przez okres 31 dni w celu: 1) umożliwienia inspektorowi rybołówstwa morskiego wykonania czynności kontrolnych, o których mowa w art. 111 ust. 1a; 2) wykonania przez tego przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w art. 111 ust. 1b. 4. Nagrania z systemu monitoringu wizyjnego zabezpiecza się przed dostępem osób trzecich. Art. 74q. 1. Przedsiębiorca oraz kapitan statku rybackiego, którzy przeprowadzają ważenie produktów rybołówstwa, prowadzą rejestr ważenia, o którym mowa w art. 60 ust. 5 zdanie trzecie rozporządzenia nr 1224/2009, w postaci elektronicznej, zwany dalej „rejestrem ważenia”. 2. Rejestr ważenia zawiera następujące dane: 1) imię i nazwisko lub nazwę przedsiębiorcy oraz kapitana statku rybackiego, którzy przeprowadzili ważenie produktów rybołówstwa; 2) kody alfa-3 FAO zważonych gatunków produktów rybołówstwa; 3) wynik ważenia każdego wyladowanego gatunku produktów rybołówstwa; 4) oznakę rybacką statku rybackiego, z którego pochodzą zważone produkty rybołówstwa, oraz numer CFR tego statku, jeżeli został nadany; 5) postać zważonych gatunków produktów rybołówstwa; 6) datę ważenia;	
--	--	--	--	---	--

			7) inne niż wymienione w pkt 1–6 dane istotne dla prawidłowego ustalenia wagi każdego gatunku wyladowanych produktów rybołówstwa lub określone w przepisach wydanych na podstawie art. 60a rozporządzenia nr 1224/2009. 3. Przedsiębiorca oraz kapitan statku rybackiego, którzy przeprowadzają ważenie produktów rybołówstwa na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, oraz na podstawie art. 74f ust. 8 i 9, dokonują zmiany danych zawartych w rejestrze ważenia w obecności inspektora rybołówstwa morskiego do czasu zakończenia ważenia. 4. Przedsiębiorca oraz kapitan statku rybackiego, którzy przeprowadzili ważenie produktów rybołówstwa, przekazują dane z rejestru ważenia do CMR: 1) niezwłocznie po zakończeniu ważenia – w przypadku ważenia produktów rybołówstwa przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 i 2, oraz na podstawie art. 74f ust. 8 i 9; 2) przed rozpoczęciem wyladunku – w przypadku ważenia produktów rybołówstwa przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 3. 5. W przypadku przeprowadzenia ważenia produktów rybołówstwa przez przedsiębiorcę dane z rejestru ważenia, niezwłocznie po zakończeniu tego ważenia, są przekazywane przez tego przedsiębiorcę kapitanowi statku rybackiego, z którego pochodzą zważone produkty rybołówstwa, w celu wypełnienia przez tego kapitana deklaracji wyladunkowej, o której mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009. Art. 74r. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób lub szczegółowe warunki przeprowadzania ważenia produktów rybołówstwa lub szczegółowy zakres danych wpisywanych do rejestru ważenia, mając na względzie konieczność zapewnienia prawidłowego raportowania połowów i wyladunków produktów rybołówstwa.”; 45) w art. 111: b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu: „1a. Przedsiębiorca oraz kapitan statku rybackiego, którzy przeprowadzają ważenie produktów rybołówstwa, umożliwiają, na wezwanie inspektora rybołówstwa	
--	--	--	---	--

				morskiego wykonanie czynności kontrolnych, a w szczególności: 1) udostępniają temu inspektorowi do wglądu odpowiednio: a) dowód legalizacji urządzenia wagowego, przy użyciu którego jest przeprowadzane ważenie produktów rybołówstwa, b) dane z rejestru ważenia, c) zapisy nagrań z systemu monitoringu wizyjnego za okres nie dłuższy niż 31 ostatnich dni; 2) zapewniają temu inspektorowi dostęp odpowiednio do: a) miejsc lub pomieszczeń, w których: – produkty rybołówstwa są ważone, – próby wagowe wyladowywanych produktów rybołówstwa są pobierane, dzielone na gatunki tych produktów lub przechowywane, b) urządzenia wagowego lub urządzeń innych niż urządzenie wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa, c) elementów systemu monitoringu wizyjnego; 3) umożliwiają temu inspektorowi sprawdzenie pobranych prób wagowych wyladowywanych produktów rybołówstwa lub pobranie prób wagowych tych produktów. 1b. Na wezwanie inspektora rybołówstwa morskiego przedsiębiorca, któremu wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2, przekazuje temu inspektorowi kopię nagrań z systemu monitoringu wizyjnego za okres nie dłuższy niż 31 ostatnich dni. 1c. Kopię nagrań z systemu monitoringu wizyjnego, o której mowa w ust. 1b, wykorzystuje się do realizacji zadań, o których mowa w art. 107 ust. 1 pkt 1 i 5–7. 1d. Kopię nagrań z systemu monitoringu wizyjnego, o której mowa w ust. 1b, zabezpiecza się przed dostępem osób trzecich. 1e. Kopię nagrań z systemu monitoringu wizyjnego, o której mowa w ust. 1b, usuwa się po zakończeniu postępowania administracyjnego i sądownoadministracyjnego, a w przypadku gdy nie wszczyna się postępowania administracyjnego – niezwłocznie po zakończeniu czynności kontrolnych.”,	
Pkt 56	dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 60a	T	Jak w pkt 55	Jak w pkt 55	

	Szczegółowe przepisy dotyczące ważenia 1. Komisja w drodze aktów wykonawczych może przyjmować przepisy dotyczące: a) określenia procedur ważenia; b) rejestrów ważenia, w tym przechowywania tych rejestrów; c) czasu ważenia; d) systemów ważenia, w tym systemów ważenia do celów kontroli; e) ważenia mrożonych produktów rybołówstwa; f) odliczania lodu i wody; g) dostępu właściwych organów do systemów ważenia i rejestrów ważenia. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2. 2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie specjalnych przepisów dotyczących ważenia pewnych gatunków pelagicznych. Przepisy te mogą dotyczyć: a) ważenia połowów śledzia atlantyckiego, makreli, witlinka i ostroboka; b) portów ważenia; c) informacji wysyłanych właściwym organom przed wejściem do portu; d) wyładunku; e) dziennika połowowego; f) publicznych wag najazdowych; g) prywatnych wag najazdowych; h) ważenia ryb mrożonych; i) przechowywania rejestrów ważenia; j) dokumentu sprzedaży i deklaracji przejścia; k) kontroli krzyżowych; l) monitorowania ważenia.				
Pkt 57	uchyla się art. 61;	N			Brak potrzeby regulacji
Pkt 58	art. 62 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 62 Wypełnienie i przekazanie dokumentów sprzedaży 1. Zarejestrowani nabywcy, zarejestrowane ośrodki aukcyjne lub organizacje producentów upoważnione przez państwa członkowskie zapisują w postaci elektronicznej informacje, o których mowa w art. 64 ust. 1, i w ciągu 48	T	Art. 2 pkt 5 – 10	5) w art. 16: a) w pkt 2: – lit. a i b otrzymują brzmienie: „a) nie wystawia lub nie przekazuje dokumentu sprzedaży, o którym mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, zwanego dalej „dokumentem sprzedaży”, albo	

godzin od pierwszej sprzedaży przedkładają drogą elektroniczną zawierające takie informacje dokumenty sprzedaży właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium miała miejsce pierwsza sprzedaż. Za dokładność dokumentu sprzedaży odpowiadają ci nabywcy, te ośrodki aukcyjne, organy lub organizacje producentów. 2. W przypadku gdy państwo członkowskie, na którego terytorium ma miejsce pierwsza sprzedaż, nie jest państwem członkowskim bandery danego statku łowczego, zapewnia ono, aby kopia dokumentu sprzedaży, po jego otrzymaniu, została przekazana drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego bandery. 3. W przypadku gdy pierwsza sprzedaż produktów rybołówstwa nie ma miejsca w państwie członkowskim, w którym produkty zostały wyładowane, państwo członkowskie, na którego terytorium miała miejsce pierwsza sprzedaż, zapewnia, aby kopia dokumentu sprzedaży, po jego otrzymaniu, została przekazana drogą elektroniczną właściwym organom państw członkowskich, w których przedmiotowe produkty zostały wyładowane. 4. W przypadku gdy pierwsza sprzedaż ma miejsce poza Unią, kapitan unijnego statku łowczego lub przedstawiciel kapitana w ciągu 48 godzin od pierwszej sprzedaży przesyłają właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery drogą elektroniczną kopię dokumentu sprzedaży lub jakiegokolwiek innego równoważnego dokumentu zawierającego te same informacje. 5. W przypadku gdy dokument sprzedaży nie odpowiada fakturze lub dokumentowi, który ją zastępuje, jak określono w art. 218 i 219 dyrektywy Rady 2006/112/WE (*), dane państwo członkowskie przyjmuje niezbędne przepisy w celu zapewnienia, aby informacje o ilościach i cenie, bez podatku, za dostawy towarów kupującemu były identyczne z cenami podanymi na fakturze. 6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące: a) rejestracji nabywców; b) formatu dokumentów sprzedaży; c) elektronicznego zapisu i elektronicznego przedkładania dokumentów sprzedaży. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.		deklaracji przejęcia, o której mowa w art. 66 ust. 1 tego rozporządzenia, zwanej dalej „deklaracją przejęcia”; b) wystawia lub przekazuje dokument sprzedaży z naruszeniem wymagań określonych w art. 62 ust. 1 zdanie pierwsze lub art. 64 rozporządzenia nr 1224/2009, lub w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 6 tego rozporządzenia albo deklarację przejęcia – z naruszeniem wymagań określonych w art. 66 ust. 1 zdanie pierwsze, ust. 4 lub 5 rozporządzenia nr 1224/2009, lub w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 6 tego rozporządzenia”; – uchyla się lit. c, b) w pkt 2a skreśla się wyrazy „Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego”; 6) w art. 18: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Przedsiębiorca wpisany do rejestru skupujących wystawia dokument sprzedaży albo deklarację przejęcia.”; b) uchyla się ust. 2, 3 i 5; 7) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu: „Art. 18a. Dokument sprzedaży, deklarację przejęcia oraz dokument przewozowy, o którym mowa w art. 68 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, zwany dalej „dokumentem przewozowym”, wystawia się w formie elektronicznej oraz przekazuje do Centrum Monitorowania Rybołówstwa stanowiącego ośrodek monitorowania rybołówstwa, o którym mowa w art. 9a ust. 1 tego rozporządzenia.”; 8) uchyla się art. 19 i art. 20; 9) art. 21 otrzymuje brzmienie: „Art. 21. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przeprowadza kontrolę: 1) kompletności wystawienia i terminowości przekazania dokumentu sprzedaży, deklaracji przejęcia oraz dokumentu przewozowego; 2) terminowości i sposobu przekazywania kopii dokumentu sprzedaży albo innego równoważnego dokumentu zawierającego informacje określone w art. 64 rozporządzenia nr 1224/2009, o której mowa w art. 62 ust. 4 tego rozporządzenia, lub kopii deklaracji przejęcia albo innego równoważnego dokumentu zawierającego informacje określone w art. 66 ust. 4 lub 5 rozporządzenia nr 1224/2009, o której mowa w art. 66 ust. 3 tego rozporządzenia”;	
---	--	--	--

				10) uchyla się art. 22;	
Pkt 59	uchyla się art. 63; art. 64, 65 i 66 otrzymują brzmienie:	N			
Pkt 60	„Artykuł 64 Treść dokumentów sprzedaży 1. Dokumenty sprzedaży, o których mowa w art. 62, mają niepowtarzalny numer identyfikacyjny i zawierają następujące dane: a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego; b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku łowczego oraz nazwę statku łowczego; c) port wyładunku lub miejsce wyładunku oraz data zakończenia wyładunku; d) imię i nazwisko (nazwa) operatora lub kapitana statku łowczego oraz imię i nazwisko (nazwa) sprzedawcy, jeżeli jest to inna osoba; e) imię i nazwisko (nazwa) nabywcy oraz jego numer VAT, jego podatkowy numer identyfikacyjny lub inny niepowtarzalny identyfikator; f) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów; g) ilości każdego gatunku wyrażone jako masa produktu w podziale na postać produktu i stan przetwarzania lub, w stosownych przypadkach, liczba osobników; h) w przypadku wszystkich produktów objętych wspólnymi normami handlowymi – stosownie do przypadku – jednostkowa wielkość lub masa, kategoria wielkości, postać produktu oraz świeżość; i) w przypadku produktów rybołówstwa poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – ilości w kilogramach wyrażone jako masa netto lub, w stosownych przypadkach, liczba osobników; j) imię i nazwisko (nazwa) lub numer identyfikacyjny operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5; k) miejsce i data sprzedaży; l) w miarę możliwości, numer referencyjny i data faktury oraz, w stosownych przypadkach, umowy sprzedaży;	T	j.w.	j.w.	

m) w stosownych przypadkach, odniesienie do deklaracji przejęcia, o której mowa w art. 66, lub do dokumentu przewozowego, o którym mowa w art. 68; n) cena, bez podatku, i waluta; o) w miarę dostępności, planowane wykorzystanie produktów rybołówstwa, takie jak spożycie przez ludzi lub wykorzystanie jako produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego. 2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w przypadku połowów bez statku dokument sprzedaży zawiera co najmniej następujące informacje: a) niepowtarzalny identyfikator w systemie, o którym mowa w art. 54d ust. 2 lit. a); b) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego; c) informacje, o których mowa w ust. 1 lit. e), f), g), h), i), k), l), m), n) oraz o) niniejszego artykułu. Artykuł 65 Zwolnienia z wymogów dotyczących dokumentów sprzedaży Art. 62 i 64 nie mają zastosowania do konsumentów nabywających produkty rybołówstwa o masie nieprzekraczającej 10 kg dziennie, które nie są następnie sprzedawane, lecz wykorzystywane wyłącznie do spożycia prywatnego. W przypadku łososa atlantyckiego (<i>Salmo salar</i>) złowionego w Morzu Bałtyckim próg ten wynosi dwa osobniki na konsumenta dziennie. Artykuł 66 Wypełnienie i przekazanie deklaracji przejęcia 1. W przypadku gdy produkty rybołówstwa są przeznaczone do sprzedaży na późniejszym etapie, operatorzy, którzy odpowiadają za przechowywanie produktów rybołówstwa wyladowanych w danym państwie członkowskim, zapisują informacje, o których mowa w ust. 4, w formie elektronicznej i w ciągu 24 godzin od wyladunku przekazują drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium ma miejsce przejęcie, deklarację przejęcia zawierającą takie informacje. Operatorzy ci odpowiadają za dokładność deklaracji przejęcia.				
---	--	--	--	--

2. W przypadku gdy państwo członkowskie, na którego terytorium ma miejsce przejście, nie jest państwem członkowskim bandery statku rybackiego, z którego wyladowano ryby, zapewnia ono, aby kopia deklaracji przejścia, po jej otrzymaniu, została przekazana drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego bandery. 3. W przypadku gdy przejście ma miejsce poza Unią, kapitan unijnego statku rybackiego lub przedstawiciel kapitana w ciągu 48 godzin od przejścia przesyłają właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery drogą elektroniczną kopię deklaracji przejścia lub jakiegokolwiek innego równoważnego dokumentu zawierającego te same informacje. 4. Deklaracja przejścia, o której mowa w ust. 1, ma niepowtarzalny numer identyfikacyjny i zawiera co najmniej następujące informacje: a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego; b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku łowczego oraz nazwę statku łowczego; c) port wyladunku lub miejsce wyladunku oraz data zakończenia wyladunku; d) imię i nazwisko (nazwę) operatora lub kapitana statku łowczego; e) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów; f) ilości każdego przechowywanego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu w podziale na postać produktu i stan przetwarzania lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników; g) imię i nazwisko (nazwa) lub numer identyfikacyjny operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5; h) nazwa i adres obiektu, w którym produkty są przechowywane, oraz jego niepowtarzalny identyfikator; i) w stosownych przypadkach, odniesienie do dokumentu przewozowego, o którym mowa w art. 68; j) w przypadku produktów rybołówstwa poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – ilości w kilogramach wyrażone jako masa netto lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników.				
--	--	--	--	--

	5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 w przypadku połowów bez statku deklaracja przejęcia zawiera co najmniej następujące informacje: a) niepowtarzalny identyfikator w systemie, o którym mowa w art. 54d ust. 2 lit. a); b) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego; c) informacje, o których mowa w ust. 4 lit. e), f), h), i) oraz j) niniejszego artykułu. 6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące formatu i przekazywania deklaracji przejęcia. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.				
Pkt 61	uchyla się art. 67;	N			
Pkt 62	art. 68 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 68 Przewóz produktów rybołówstwa oraz wypełnianie i przekazywanie dokumentu przewozowego 1. W przypadku gdy produkty rybołówstwa są przewożone przed ich pierwszą sprzedażą, w tym w przypadkach, o których mowa w art. 60 ust. 3 lit. c) i d), lub przed ich pierwszą sprzedażą w państwie trzecim, towarzyszy im dokument przewozowy wskazujący produkty rybołówstwa i przewożone ilości. 2. Przed rozpoczęciem przewozu, o którym mowa w ust. 1, przewoźnik przekazuje drogą elektroniczną dokument przewozowy właściwym organom państwa członkowskiego bandery, państwa członkowskiego wyładunku, państwa (państw) członkowskiego(-ch) tranzytu oraz państwa członkowskiego przeznaczenia produktów rybołówstwa, stosownie do przypadku. 3. Za dokładność dokumentu przewozowego odpowiada przewoźnik. 4. Dokument przewozowy, o którym mowa w ust. 1, ma niepowtarzalny numer identyfikacyjny i zawiera co najmniej następujące informacje: a) docelowe miejsce(-a) i adresat(-ci) przesyłki(-łek) oraz identyfikacja pojazdu transportowego i przewoźnika; b) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego;	T	j.w.	j.w.	

c) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku łowczego oraz nazwę statku łowczego; d) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów; e) ilości każdego przewożonego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu w podziale na postać produktu i stan przetwarzania lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników oraz, w stosownych przypadkach, docelowe miejsca; f) w stosownych przypadkach – imię i nazwisko (nazwę) lub numer identyfikacyjny operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5; g) imię(-ona) i nazwisko(-a) (nazwa(-y)), niepowtarzalny(-e) identyfikator(y) i adres(-y) odbiorcy(-ów); h) miejsce i data oraz godzina załadunku towarów; i) w przypadku produktów rybołówstwa poniżej mającego zastosowanie minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – ilości w kilogramach wyrażone jako masa netto lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników. 5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 w przypadku połowów bez statku dokument przewozowy zawiera co najmniej następujące informacje: a) niepowtarzalny identyfikator w systemie, o którym mowa w art. 54d ust. 2 lit. a); b) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego; c) informacje, o których mowa w ust. 4 lit. a), d), e), g), h) oraz i) niniejszego artykułu. 6. Właściwe organy państw członkowskich mogą zwolnić z obowiązku określonego w ust. 1 i 2, jeżeli produkty rybołówstwa są przewożone na terenie portu lub w odległości nie większej niż 25 km od miejsca wyładunku. 7. W przypadku gdy produkty rybołówstwa zadeklarowane w dokumencie sprzedaży jako sprzedane są przewożone do innego miejsca niż miejsce wyładunku, przewoźnik jest w stanie udowodnić, że sprzedaż rzeczywiście miała miejsce. 8. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że obowiązki i zadania przewoźnika na podstawie ust. 2, 3 i 7 mają zastosowanie do każdego innego operatora. 9. Dokument przewozowy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może zostać zastąpiony kopią deklaracji wyładunkowej, o której mowa w art. 23, lub				
---	--	--	--	--

	każdym innym równoważnym dokumentem dotyczącym liczby przewożonych produktów rybołówstwa, pod warunkiem że dokument zastępujący dokument przewozowy zawiera te same informacje przewidziane w ust. 4 lub 5 niniejszego artykułu, stosownie do przypadku. 10. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące formatu i przekazywania dokumentu przewozowego. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.				
Pkt 63	uchyla się tytuł V rozdział III;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 64	w art. 71 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	W ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) obserwację statków rybackich przez statki inspekcyjne, nadzorujące statki powietrzne lub inne środki nadzoru;”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Jeżeli obserwacje lub wykrywanie dotyczą statku rybackiego innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, a informacje nie są zgodne z innymi informacjami, którymi dysponuje nadbrzeżne państwo członkowskie, i jeżeli to nadbrzeżne państwo członkowskie nie może podjąć dalszych działań, odnotowuje swoje ustalenia w sprawozdaniu z nadzoru, które przekazuje niezwłocznie, w miarę możliwości drogą elektroniczną, państwu członkowskiemu bandery lub danemu państwu trzeciemu. W przypadku statku państwa trzeciego sprawozdanie z nadzoru wysyła się również do Komisji lub do EFCA.”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
c)	ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić przepisy dotyczące formatu i treści sprawozdania z nadzoru. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 65	w art. 73 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: 1. W przypadku gdy zgodnie z Traktatem ustanowiono unijny program obecności obserwatorów kontroli, obserwatorzy kontroli na pokładach statków rybackich wyznaczonych przez państwa członkowskie monitorują przestrzeganie przez statki rybackie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Wykonują oni wszystkie zadania w ramach programu obecności obserwatorów, w	N			Obowiązuje bezpośrednio

	szczegółności rejestrują działalność połowową statku oraz analizują odpowiednie dokumenty. 2. Obserwatorzy kontroli: a) mają kwalifikacje do wykonywania swoich zadań i przechodzą regularne szkolenia organizowane przez państwa członkowskie lub, w stosownych przypadkach, przez EFCA; b) są niezależni od właściciela, właściciela licencji, kapitana statku rybackiego i jakiegokolwiek członka załogi; c) nie mają żadnych ekonomicznych powiązań z operatorem; d) wykonują swoje zadania w sposób niedyskryminacyjny; e) są wyposażeni w dwukierunkowe urządzenie komunikacyjne niezależne od statku na morzu.				
b)	ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadku gdy obserwatorzy kontroli zauważą poważne naruszenie, w tym utrudnienie lub uniemożliwienie innym obserwatorom kontroli wykonywania obowiązków, informują oni o tym niezwłocznie właściwe organy państwa członkowskiego bandery.”	N			Obowiązuje bezpośrednio
c)	ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie: 8. Wszystkie koszty związane z działalnością obserwatorów kontroli na podstawie niniejszego artykułu ponoszą państwa członkowskie bandery. Zgodnie z art. 39 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 państwa członkowskie mogą wymagać od operatorów statków rybackich pływających pod ich banderą działających w danym łowisku, aby wzięli udział w tych kosztach, bez uszczerbku dla ust. 2 lit. b). 9. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych dotyczących: a) metody stosowanej do identyfikacji statków do celów stosowania programu obecności obserwatorów kontroli; b) formatu i treści sprawozdań obserwatorów; c) systemu komunikacji dla obserwatorów kontroli; d) przepisów dotyczących bezpieczeństwa obserwatorów kontroli na statkach; e) środków w celu zapewnienia niezależności obserwatorów kontroli, w tym ustaleń dotyczących ich wynagradzania;	N			Brak potrzeby regulacji (obecnie nie został ustanowiony program obecności obserwatorów na statkach rybackich)

	f) obowiązków obserwatorów kontroli, w tym w przypadku wystąpienia podejrzenia poważnego naruszenia; g) minimalnych wymogów dotyczących kwalifikacji i szkolenia obserwatorów kontroli.				
Pkt 66	tytuł VII rozdział I otrzymuje brzmienie: „Rozdział I Przepisy ogólne Artykuł 74 Przeprowadzanie inspekcji 1. Państwa członkowskie sporządzają i uaktualniają wykaz urzędników odpowiedzialnych za przeprowadzanie inspekcji. 2. Urzędnicy wykonują swoje obowiązki zgodnie z prawem unijnym. Przygotowują i przeprowadzają w sposób niedyskryminacyjny inspekcje na morzu, na wybrzeżach, w portach i w miejscach wyładunku, podczas przewozu, w obiektach przetwórstwa oraz w całym łańcuchu dostaw produktów rybołówstwa. 3. Urzędnicy sprawdzają zgodność działań przeprowadzanych przez operatorów i kapitanów z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności: a) legalność produktów rybołówstwa zatrzymanych na pokładzie, przechowywanych, przewożonych, przeładowywanych, przenoszonych, wyładowywanych, przetwarzanych lub wprowadzanych do obrotu oraz dokładność związanej z nimi dokumentacji lub przekazów elektronicznych; b) legalność narzędzi połowowych używanych do połowów gatunków docelowych i gatunków stanowiących przyłów oraz do zatrzymanych na pokładzie połowów, a także przestrzeganie innych mających zastosowanie środków technicznych dotyczących zachowania zasobów rybołówstwa i ochrony ekosystemów morskich; c) obecność na pokładzie wyposażenia używanego do odzyskiwania narzędzi połowowych, o którym mowa w art. 48; d) w stosownych przypadkach, plan sztautowania i oddzielne sztautowanie gatunków; e) oznakowanie i identyfikację statków i narzędzi połowowych; f) informacje na temat silnika, o których mowa w art. 40;	Częściowo T	Art. 1 pkt 42 Art. 1 pkt 44	42) w art. 107: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego: 1) sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim i o organizacji rynku rybnego, w tym: a) przeprowadza analizę ryzyka w rozumieniu art. 4 pkt 17 rozporządzenia nr 1224/2009, b) przeprowadza kontrole, w tym kontrole krzyżowe, i inspekcje, o których mowa w przepisach rozporządzenia nr 1224/2009 i rozporządzenia nr 1005/2008, z wykorzystaniem dostępnych dokumentów i źródeł informacji, w tym elektronicznej bazy danych do celów zatwierdzania danych, o której mowa w art. 109 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 109 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009, oraz systemu automatycznej identyfikacji, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009; 2) umożliwia przekazywanie informacji, o których mowa w art. 40 ust. 1 rozporządzenia nr 1005/2008, za pośrednictwem strony internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego; 3) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia nr 1005/2008; 4) monitoruje i kontroluje działalność połowową statków rybackich za pomocą systemu REM; 5) dokonuje oceny wagi naruszeń przepisów WPR w ramach unijnego systemu kontroli rybołówstwa; 6) nakłada kary pieniężne za naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim i o organizacji rynku rybnego; 7) przyznaje, przenosi lub anuluje punkty za poważne naruszenia; 8) poświadcza dokumenty, o których mowa w art. 14 ust. 5 lub 6; 9) realizuje zadania związane z zapobieganiem wprowadzaniu do środowiska i przeciwdziałaniem rozprzestrzenianiu się w środowisku inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii, inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Polski oraz	Co do zasady, wymogi te są już wdrożone w obecnie obowiązującej ustawie o rybołówstwie morskim. Wymagają wdrożenia jedynie w niektórych aspektach.

g) stosowanie i funkcjonowanie systemów REM i innych elektronicznych urządzeń monitorujących, w stosownych przypadkach; h) zgodność z przepisami dotyczącymi obserwatorów kontroli, w stosownych przypadkach. 4. Urzędnicy mogą badać wszystkie odpowiednie obszary, pokłady i pomieszczenia. Mogą również badać połowy, przetworzone lub nie, wszelkie narzędzia połowowe, wyposażenie, pojemniki i opakowania zawierające ryby lub produkty rybołówstwa oraz wszelkie istotne dokumenty lub przekazy elektroniczne, w stosunku do których stwierdzą konieczność sprawdzenia zgodności z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa. Mogą również przepytывать osoby, które mogą dysponować informacjami związanymi z przedmiotem inspekcji. 5. Urzędnicy przechodzą szkolenia niezbędne do wykonywania swoich zadań. 6. Urzędnicy przeprowadzają inspekcje w sposób powodujący jak najmniejsze zakłócenia lub niedogodności dla statku lub pojazdu transportowego i jego działalności oraz dla przechowywania, przetwarzania i wprowadzania połowów do obrotu. Unikają, w miarę możliwości, jakiegokolwiek pogorszenia jakości połowów w trakcie inspekcji. 7. Właściwe organy państw członkowskich mają ustanowione procedury w celu zapewnienia, by wszelkie skargi dotyczące prowadzenia inspekcji zostały należycie wyjaśnione. 8. Jeżeli urzędnik przeprowadzający inspekcję ma powody, by sądzić, że statek rybacki prowadzi działalność połowową z wykorzystaniem pracy przymusowej, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 29 dotyczącej pracy przymusowej, urzędnik ten powiadamia o tym wszelkie inne właściwe organy tego państwa członkowskiego. 9. Nadbrzeżne państwa członkowskie mogą – z zastrzeżeniem odpowiednich uzgodnień z państwem członkowskim bandery – zaprosić urzędników właściwych organów tego państwa członkowskiego do udziału w inspekcjach statków rybackich pływających pod banderą tego państwa członkowskiego w trakcie prowadzenia przez te statki działań na wodach tego nadbrzeżnego państwa			inwazyjnych gatunków obcych prawdopodobnie spełniających kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii w zakresie określonym w przepisach ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych; 10) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie: a) przyjęcia deklaracji, o której mowa w art. 8 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1005/2008, b) przeprowadzenia oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, oraz weryfikacji mocy silnika statku rybackiego zgodnie z art. 41 ust. 1–3 rozporządzenia nr 1224/2009 oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 41 ust. 4 i 5 tego rozporządzenia, c) poświadczenia planu, o którym mowa w art. 49 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2594 z dnia 18 września 2024 r. w sprawie ustanowienia środków ochrony, zarządzania i kontroli obowiązujących na obszarze objętym Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku, zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 i rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1236/2010 oraz rozporządzeń Rady (EWG) nr 1899/85 i (EWG) nr 1638/87 (Dz. Urz. UE L 2024/2594 z 08.10.2024, z późn. zm.), oraz zmian tego planu w zakresie zgodności z przepisami tego rozporządzenia, a także okresowego sprawdzania tego planu, d) o którym mowa w art. 37 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2025/1766; 11) przeprowadza weryfikację pojemności statku rybackiego, o której mowa w art. 41a ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009; 12) gromadzi, przetwarza, zatwierdza i przekazuje Komisji Europejskiej dane dotyczące połowów rekreacyjnych zgodnie z art. 55 ust. 1–3 rozporządzenia nr 1224/2009 oraz art. 2 i art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/274 z dnia 12 lutego 2025 r. ustanawiającego przepisy szczegółowe w zakresie stosowania art. 55 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 dotyczącego kontroli połowów rekreacyjnych (Dz. Urz. UE L 2025/274 z 12.02.2025);	
--	--	--	--	--

członkowskiego lub dokonywania wyładunków w jego portach lub w jego miejscach wyładunku. 10. Państwa członkowskie przyjmują oparte na ryzyku podejście do wyboru celów inspekcji. W odniesieniu do połowów objętych szczegółowymi programami kontroli i inspekcji, o których mowa w art. 95, podejście to ustanawia się zgodnie ze zharmonizowaną metodą ustanowioną przez państwa członkowskie we współpracy z EFCA. 11. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie szczegółowych przepisów dotyczących przeprowadzania inspekcji. Przepisy te mogą dotyczyć: a) upoważnienia i minimalnych norm w zakresie kwalifikacji urzędników odpowiedzialnych za prowadzenie inspekcji na morzu lub na lądzie; b) koordynacji kontroli, inspekcji oraz działań związanych z egzekwowaniem prawa między państwami członkowskimi; c) obowiązków urzędników upoważnionych do przeprowadzania inspekcji; d) przeprowadzania inspekcji na morzu i na lądzie. Artykuł 75 Obowiązki operatora i kapitana 1. Operator i kapitan pomagają urzędnikom i współpracują z nimi przy wykonywaniu ich obowiązków związanych z inspekcjami. Ułatwiają bezpieczny dostęp do statku, w tym jego ładowni, pojazdów transportowych, pojemników lub pomieszczeń magazynowych, w których produkty rybołówstwa są przechowywane, przetwarzane lub wprowadzane do obrotu, lub obiektów, w których są przechowywane lub naprawiane narzędzia połowowe. Zapewniają bezpieczeństwo urzędników i nie utrudniają im wykonywania obowiązków, nie ingerują w nie ani nie próbują zastraszać urzędników. 2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanawianie przepisów dotyczących nałożonych na operatorów i kapitanów obowiązków odnoszących się do inspekcji.		13) wydaje upoważnienia, o których mowa w art. 74f ust. 1; 14) tworzy i aktualizuje elektroniczną bazę danych, o której mowa w art. 78 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009; 15) opracowuje krajowe programy kontroli, o których mowa w art. 93a ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009; 16) opracowuje i przekazuje Komisji Europejskiej roczne sprawozdanie z kontroli i inspekcji, o którym mowa w art. 93b ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009.”, b) w ust. 2 wyrazy „pkt 7” zastępuje się wyrazami „pkt 10 lit. a”; c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przy realizacji swoich zadań współdziała z organami i jednostkami organizacyjnymi Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Krajowej Administracji Skarbowej, Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Pracy, Inspekcji Ochrony Środowiska, Głównego Urzędu Miar, Państwowej Straży Rybackiej, Społecznej Straży Rybackiej, Straży Granicznej, Inspekcji Transportu Drogowego i Policji oraz ze strażami gminnymi, podmiotami zarządzającymi portami i przystaniami morskimi, a także z terenowymi organami administracji morskiej, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów, jednostek organizacyjnych i podmiotów.”; 44) w art. 109: a) w ust. 1: – w pkt 1 wyrazy „dziennika połowowego” zastępuje się wyrazami „elektronicznego dziennika połowowego”; – w pkt 4 wyrazy „dokumentów pierwszej sprzedaży” zastępuje się wyrazami „dokumentu sprzedaży, o którym mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, deklaracji przejścia, o której mowa w art. 66 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009” – pkt 5b otrzymuje brzmienie: „5b) kontroli urządzenia wagowego, w tym sprawdzania, czy jest zalegalizowane i zaplombowane;”; – po pkt 5b dodaje się pkt 5c–5p w brzmieniu: „5c) kontroli urządzeń innych niż urządzenia wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa;	
---	--	--	--

	Artykuł 76 Sprawozdanie z inspekcji 1. Po każdej inspekcji urzędnicy sporządzają sprawozdanie z inspekcji i przekazują je swoim właściwym organom. Dane zawarte w tym sprawozdaniu są zapisywane i przesyłane drogą elektroniczną. W przypadku inspekcji statku rybackiego pływającego pod banderą innego państwa członkowskiego kopia sprawozdania z inspekcji jest przesyłana niezwłocznie do danego państwa członkowskiego bandery drogą elektroniczną. W przypadku inspekcji statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego kopia sprawozdania z inspekcji jest niezwłocznie przesyłana drogą elektroniczną do właściwych organów danego państwa trzeciego. W przypadku wykrycia poważnego naruszenia kopia sprawozdania z inspekcji jest również przesyłana Komisji. W przypadku gdy inspekcja przeprowadzana jest na wodach lub w portach podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję – zgodnie z niniejszym rozporządzeniem – lub na wodach lub w portach podlegających jurysdykcji państwa trzeciego – zgodnie z umowami międzynarodowymi, kopia sprawozdania z inspekcji jest niezwłocznie przesyłana do tego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego drogą elektroniczną. 2. O swoich ustaleniach z inspekcji urzędnicy informują operatora lub kapitana, którzy mają możliwość zgłoszenia uwag na temat inspekcji i jej ustaleń. Uwagi te uwzględnia się w sprawozdaniu z inspekcji. Urzędnicy odnotowują w dzienniku połowowym, że przeprowadzono inspekcję. 3. Kopię sprawozdania z inspekcji przesyła się operatorowi lub kapitanowi jak najszybciej, nie później jednak niż w ciągu piętnastu dni roboczych po zakończeniu inspekcji. 4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące minimalnego formatu i treści sprawozdań z inspekcji oraz wypełniania i przekazywania sprawozdań z inspekcji. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2. Artykuł 77 Dopuszczalność sprawozdań z inspekcji i z nadzoru		5d) kontroli rejestrów ważenia; 5e) kontroli miejsc lub pomieszczeń, w których produkty rybołówstwa są ważone, lub próby wagowe wyładowywanych produktów rybołówstwa są pobierane, dzielone na gatunki tych produktów lub przechowywane; 5f) kontroli zgodności przeprowadzania ważenia, w tym pobierania prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa, z obowiązującymi przepisami WPR, przepisami ustawy lub przepisami wydanymi na jej podstawie; 5g) kontroli elementów systemu monitoringu wizyjnego, w tym sprawdzania, czy ich rozmieszczenie i zasięg są zgodne z dokumentem, o którym mowa w art. 74f ust. 4 pkt 5, oraz zapisów nagrań z tego systemu; 5h) pobierania prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa lub kontroli pobranych prób wagowych tych produktów; 5i) zakładania plomb na pomieszczeniach statków rybackich i innych pomieszczeniach służących do przechowywania produktów rybołówstwa lub na środkach transportu służących do przewozu tych produktów; 5j) wykonywania zdjęć i nagrań audio-wideo, w tym przy użyciu dronów; 5k) sprawdzania, czy jest zainstalowany system VMS, oraz danych z tego systemu; 5l) sprawdzania, czy jest zainstalowane urządzenie z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1224/2009, oraz danych z tego urządzenia; 5m) sprawdzania dokumentów oraz danych dotyczących pojemności statku rybackiego; 5n) sprawdzania systemu REM oraz danych z tego systemu; 5o) sprawdzania aplikacji do monitorowania ruchu statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m oraz danych z tej aplikacji; 5p) sprawdzania dokumentów, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2025/2196;”, b) w ust. 2 wyrazy „art. 103 rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „art. 18 rozporządzenia 2025/1766”, c) dodaje się ust. 3–11 w brzmieniu:	
--	--	--	--	--

Sprawozdania z inspekcji i z nadzoru sporządzone przez inspektorów unijnych lub urzędników z innego państwa członkowskiego lub urzędników Komisji lub właściwe organy z państwa trzeciego stanowią dopuszczalny dowód w postępowaniu administracyjnym lub sądowym prowadzonym przez dowolne państwo członkowskie. Do celów ustalenia faktów sprawozdania z inspekcji i z nadzoru sporządzone przez inspektorów unijnych lub urzędników z innego państwa członkowskiego lub urzędników Komisji są traktowane na tych samych zasadach co sprawozdania z inspekcji i z nadzoru sporządzane przez państwa członkowskie. Artykuł 78 Elektroniczna baza danych 1. Każde państwo członkowskie tworzy i aktualizuje elektroniczną bazę danych, w której umieszcza wszystkie sprawozdania z inspekcji i sprawozdania z nadzoru dotyczące operatorów mających siedzibę na ich terytorium oraz statków rybackich pływających pod ich banderą, które to sprawozdania zostały sporządzone przez urzędników z tego państwa członkowskiego, a także inne sprawozdania z inspekcji i sprawozdania z nadzoru sporządzone przez urzędników z tego państwa. Komisja i EFCA mają zdalny dostęp do baz danych państw członkowskich zgodnie z art. 110. 2. Każde państwo członkowskie przechowuje, w formacie elektronicznym, sprawozdania z inspekcji i sprawozdania z nadzoru dotyczące statków rybackich pływających pod jego banderą, sporządzone przez urzędników z państw trzecich. 3. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące funkcjonowania elektronicznej bazy danych. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2. Artykuł 79 Inspektorzy unijni 1. Państwa członkowskie i Komisja przekazują EFCA wykaz urzędników, którzy mają zostać włączeni do wykazu inspektorów unijnych. EFCA przechowuje i aktualizuje			„3. Zdjęcia i nagrania audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, wykorzystuje się do realizacji zadań, o których mowa w art. 107 ust. 1 pkt 1, 5–7 i 9. 4. Do zdjęć i nagrań audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, mają dostęp Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego oraz inspektorzy rybołówstwa morskiego na podstawie imiennego upoważnienia udzielonego przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w zakresie określonym w tym upoważnieniu i niezbędnym do realizacji przez nich zadań. 5. Zdjęcia i nagrania audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, udostępnia się: 1) ministrowi właściwemu do spraw rybołówstwa w celu rozpatrzenia odwołania od decyzji w sprawie naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim lub o organizacji rynku rybnego zarejestrowanego na tych zdjęciach i nagraniach audio-wideo, 2) sądom administracyjnym w celu rozpatrzenia skargi na decyzję ministra właściwego do spraw rybołówstwa wydaną w wyniku rozpatrzenia odwołania, o którym mowa w pkt 1. 6. W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa statku rybackiego lub osób na nim przebywających, zanieczyszczenia lub zagrożenia zanieczyszczeniem polskich obszarów morskich lub innego zdarzenia stwarzającego zagrożenie bezpieczeństwa publicznego lub stanowiącego czyn zabroniony, zdjęcia i nagrania audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, mogą być udostępniane dyrektorowi Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektorowi urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku rybackiego, Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich oraz izbie morskiej, badającym przyczyny wypadku morskiego, Komendantowi Morskiego Oddziału Straży Granicznej oraz jednostkom organizacyjnym Policji i prokuraturom zgodnie z ich kompetencjami i w zakresie niezbędnym do wykonywania przez nich zadań. 7. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego usuwa zdjęcia i nagrania audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, po zakończeniu postępowania administracyjnego i sądownoadministracyjnego, a w przypadku gdy nie wszczyna się postępowania administracyjnego – niezwłocznie po zakończeniu czynności kontrolnych.	
--	--	--	---	--

wykaz inspektorów unijnych obejmujący urzędników państw członkowskich, urzędników Komisji i urzędników EFCA. EFCA udostępnia ten wykaz Komisji i państwom członkowskim. 2. Bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności nadbrzeżnego państwa członkowskiego inspektorzy unijni mogą przeprowadzać inspekcje zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na terytoriach państw członkowskich oraz na wodach Unii i na unijnych statkach rybackich poza wodami Unii. W przypadku inspekcji na terytorium państwa członkowskiego inspektorzy unijni, którzy nie zostali wyznaczeni przez to państwo członkowskie, mogą przeprowadzać takie inspekcje wyłącznie w obecności urzędnika wyznaczonego przez to państwo członkowskie odpowiedzialnego za inspekcję lub za zgodą tego państwa członkowskiego. 3. Inspektorzy unijni mogą zostać wyznaczeni do: a) wdrażania indywidualnych programów kontroli i inspekcji, przyjętych zgodnie z art. 95; b) realizacji międzynarodowych programów kontroli rybołówstwa, w ramach których Unia jest zobowiązana do przeprowadzania kontroli. 4. Inspektorzy unijni mogą pomagać w szkoleniach związanych z kontrolą oraz inspekcją, w tym w działaniach szkoleniowych obejmujących urzędników z państw trzecich. 5. W celu wywiązania się ze swoich zadań i z zastrzeżeniem ust. 6 inspektorzy unijni mają w takim samym zakresie i na tych samych warunkach co urzędnicy z państwa członkowskiego, w którym ma miejsce inspekcja, niezwłocznie dostęp do: a) wszystkich obszarów na pokładzie unijnych statków rybackich i wszelkich innych statków prowadzących działalność połowową, obiektów publicznych lub miejsc i środków transportu; oraz b) wszelkich odpowiednich informacji i dokumentów, które są potrzebne do wypełniania ich zadań, w szczególności do dzienników połowowych, licencji połowowych, certyfikacji mocy silnika, danych pochodzących z systemów REM, deklaracji wyładunkowych, świadectw połowowych, deklaracji przeładunkowych oraz dokumentów sprzedaży. 6. Inspektorzy unijni poza terytorium swojego państwa członkowskiego pochodzenia lub poza wodami Unii			8. Zdjęcia i nagrania audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, zabezpiecza się przed dostępem osób trzecich. 9. Jeżeli w wyniku analizy wskaźników określonych w załączniku V do rozporządzenia 2025/1766 zachodzi uzasadnione podejrzenie wykonywania rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej, inspektor rybołówstwa morskiego zawiadamia o tym fakcie Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, który niezwłocznie przekazuje tę informację: 1) Komendantowi Morskiego Oddziału Straży Granicznej w celu przeprowadzenia kontroli na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821 i 864); 2) Głównemu Inspektorowi Pracy w celu przeprowadzenia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów prawa pracy; 3) dyrektorowi urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku rybackiego w celu przeprowadzenia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów prawa pracy. 10. Jeżeli w wyniku kontroli, o których mowa w ust. 9, stwierdzono wykonywanie rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przyznaje punkty za poważne naruszenie. 11. Nie wymierza się kar pieniężnych, o których mowa w art. 126, jeżeli w wyniku kontroli, o których mowa w ust. 9, stwierdzono wykonywanie rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej oraz została wymierzona kara na podstawie innych przepisów.”;	
---	--	--	---	--

	podlegającymi zwierzchnictwu i jurysdykcji ich państwa członkowskiego pochodzenia nie mają żadnych uprawnień przysługujących policji lub organom ścigania. 7. Urzędnicy Komisji lub EFCA, którzy zostali wyznaczeni na inspektorów unijnych, nie mają żadnych uprawnień przysługujących policji lub organom ścigania. 8. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące: a) zgłaszania EFCA wykazu inspektorów unijnych; b) przyjęcia i utrzymania wykazu inspektorów unijnych; c) zgłaszania wykazu inspektorów unijnych regionalnym organizacjom ds. zarządzania rybołówstwem; d) uprawnień i obowiązków inspektorów unijnych; e) sprawozdań inspektorów unijnych; f) działań podejmowanych w następstwie sprawozdań inspektorów unijnych. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.				
Pkt 67	art. 80 ust. 4 otrzymuje brzmienie: 4. Państwo członkowskie może przeprowadzać inspekcje unijnych statków rybackich pływających pod jego banderą lub pod banderą innego państwa członkowskiego na wodach lub w portach w państwach trzecich zgodnie z umowami międzynarodowymi.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 68	tytuł VII nagłówek rozdziału III otrzymuje brzmienie: „Procedury w przypadku naruszenia przepisów”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 69	art. 82 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 82 Obowiązki urzędników w przypadku naruszenia przepisów 1. Jeżeli informacje zebrane podczas inspekcji lub wszelkie inne odpowiednie dane lub informacje pozwalają urzędnikowi sądzić, że miało miejsce naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, urzędnik ten: a) odnotowuje wykryte naruszenie w sprawozdaniu z inspekcji; b) podejmuje wszelkie niezbędne działania, aby zapewnić zabezpieczenie dowodów odnoszących się do takiego wykrytego naruszenia; c) niezwłocznie przekazuje sprawozdanie z inspekcji właściwemu organowi; d) informuje osobę fizyczną lub prawną podejrzaną o dopuszczenie się naruszenia lub która została przyłapana na	N			Wymogi te są już wdrożone w obecnie obowiązującej ustawie o rybołówstwie morskim

	dopuszczaniu się naruszenia, że naruszenie przepisów może skutkować nałożeniem kar oraz przyznaniem odpowiedniej liczby punktów zgodnie z art. 92. Zostaje to odnotowane w sprawozdaniu z inspekcji. 2. Urzędnicy mogą pozostać na pokładzie statku rybackiego do czasu podjęcia niezbędnych kroków w związku z dochodzeniem, o którym mowa w art. 85. To samo stosuje się odpowiednio do inspekcji przeprowadzanych w obiektach, w których produkty rybołówstwa lub akwakultury są wyladowywane, składowane, przetwarzane lub wprowadzane do obrotu, a także do inspekcji podczas przewozu tych produktów. W przypadku gdy kontrola jest przeprowadzana w odniesieniu do pojazdu używanego do przewozu produktów rybołówstwa lub akwakultury, pojazd ten nie może być dalej używany, dopóki nie zostaną podjęte niezbędne kroki w związku z dochodzeniem, o których mowa w art. 85.				
Pkt 70	uchyla się art. 84;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 71	w tytule VII skreśla się następujące słowa: „Rozdział IV Postępowanie w sprawie naruszeń przepisów wykrytych podczas inspekcji”;	N			Obowiązuje bezpośrednio

Pkt 72	art. 85 i 86 otrzymują brzmienie: „Artykuł 85 Postępowanie 1. Bez uszczerbku dla art. 72, art. 83 ust. 2 i art. 86 właściwe organy państw członkowskich przyjmują odpowiednie środki zgodnie z tytułem VIII i natychmiast przeprowadzają dochodzenie, w przypadku gdy w trakcie inspekcji przeprowadzanej przez urzędników z tego państwa członkowskiego, urzędników z innych państw członkowskich, inspektorów unijnych lub urzędników z państw trzecich wykryto jakiegokolwiek naruszenie lub w przypadku gdy jakiegokolwiek istotne dane lub informacje pozwalają właściwym organom państw członkowskich sądzić, że miało miejsce naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. 2. W przypadku poważnego naruszenia państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie natychmiastowe środki zgodnie z art. 91. Artykuł 86 Przekazanie postępowania 1. Państwo członkowskie na terytorium lub wodach, na których wykryto naruszenie przepisów, może przekazać postępowanie związane z tym naruszeniem właściwym organom państwa członkowskiego bandery lub państwa członkowskiego, którego obywatelem jest osoba podejrzewana o dopuszczenie się naruszenia przepisów, w porozumieniu z tym państwem członkowskim i pod warunkiem że w wyniku przekazania istnieją większe szanse na osiągnięcie skutku, o którym mowa w art. 89a ust. 2. 2. Państwo członkowskie bandery może przekazać postępowanie związane z danym naruszeniem przepisów właściwym organom państwa członkowskiego, które wykryło to naruszenie, w porozumieniu z tym państwem członkowskim i pod warunkiem że w wyniku przekazania istnieją większe szanse na osiągnięcie skutku, o którym mowa w art. 89a ust. 2.	N			Wymogi te już wdrożone w obecnie obowiązującej ustawie o rybołówstwie morskim.
Pkt 73	uchyla się art. 87;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 74	art. 88 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 88	N			Obowiązuje bezpośrednio

	Środki naprawcze w przypadku braku postępowania ze strony państwa członkowskiego wyładunku lub przeładunku 1. Jeżeli państwo członkowskie wyładunku lub przeładunku nie jest państwem członkowskim bandery, a jego właściwe organy nie podejmą odpowiednich działań przeciw osobom fizycznym lub prawnym odpowiedzialnym za naruszenia przepisów lub nie przekażą postępowania zgodnie z art. 86, ilości ryb złowionych, odrzuconych, wyładowanych lub przeładowanych z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa mogą zostać wliczone do kwoty państwa członkowskiego wyładunku lub przeładunku. 2. Komisja po konsultacji z zainteresowanymi państwami członkowskimi podejmuje – w drodze aktów wykonawczych – decyzję dotyczącą ilości ryb, które mają zostać wliczone do kwoty państwa członkowskiego wyładunku lub przeładunku. 3. Jeżeli państwo członkowskie wyładunku lub przeładunku nie dysponuje już odpowiednią kwotą, zastosowanie ma art. 37. W tym celu ilości ryb złowionych, odrzuconych, wyładowanych lub przeładowanych z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa uznaje się za odpowiednik poniesionej przez państwo członkowskie bandery wielkości szkody, o której mowa w wymienionym artykule.				
Pkt 75	tytuł VIII otrzymuje brzmienie: „TYTUŁ VIII EGZEKWOWANIE Artykuł 89 Środki i kary służące zapewnieniu przestrzegania przepisów 1. Państwa członkowskie zgodnie ze swoim prawem krajowym i przepisami niniejszego rozporządzenia ustanawiają przepisy dotyczące środków i kar w odniesieniu do osoby fizycznej, która dopuściła się naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, lub osoby prawnej odpowiedzialnej za naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, i systematycznie: a) inicjują postępowanie zgodnie z art. 85;	T	art. 1 pkt 29 – 35 art. 1 pkt 47- 51 art. 2 pkt 14	29) w art. 79: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przyznaje, w drodze decyzji, armatorowi statku rybackiego wykonującemu rybołówstwo komercyjne punkty za poważne naruszenia na ten statek rybacki.”, b) w ust. 2 i w ust. 4 wyrazy „XXX do rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „III do rozporządzenia nr 1224/2009”, c) w ust. 5 skreśla się wyrazy „przepisów WPR”, d) uchyla się ust. 7, e) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu: „8. W przypadku, o którym mowa w art. 92 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przenosi, w drodze decyzji, na	

b) przyjmują odpowiednie środki w przypadku wykrycia naruszenia; oraz c) stosują kary na podstawie niniejszego tytułu wobec osób fizycznych lub prawnych, które dopuściły się naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub są za nie odpowiedzialne. 2. Właściwe organy państwa członkowskiego sprawującego jurysdykcję w przypadku naruszenia przepisów niezwłocznie i zgodnie ze swoim prawem krajowym powiadamiają państwo członkowskie bandery, państwo członkowskie, którego obywatelem jest sprawca naruszenia, lub każde inne państwo członkowskie istotne ze względu na postępowanie administracyjne lub karne o takim postępowaniu lub innych środkach przyjętych na podstawie niniejszego tytułu. 3. Państwa członkowskie do dnia 10 kwietnia 2026 r. powiadamiają Komisję o krajowych przepisach, o których mowa w ust. 1, oraz informują ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach mających wpływ na te przepisy. Artykuł 89a Kary 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoba fizyczna, która dopuściła się naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, lub osoba prawna odpowiedzialna za naruszenie tych przepisów podlegała skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom administracyjnym. Państwa członkowskie mogą również – lub na zasadzie alternatywy – stosować skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje karne. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby łączny poziom kar i kar dodatkowych stosowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i odpowiednimi przepisami prawa krajowego był proporcjonalny do wagi naruszeń i odpowiednio surowy, by skutecznie przeciwdziałać dalszym naruszeniom i pozbawiać podmioty, które są odpowiedzialne za naruszenia, korzyści ekonomicznych uzyskanych lub spodziewanych w wyniku dopuszczenia się tego naruszenia, bez uszczerbku dla uznanego prawa do wykonywania zawodu. W tym celu uwzględnia się natychmiastowe środki egzekwowania przyjmowane na podstawie art. 91.		nowego armatora statku rybackiego punkty za poważne naruszenia przyznane na ten statek. 9. Decyzji, o której mowa w ust. 8, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”; 30) w art. 80: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Rejestr naruszeń prowadzi, w formie elektronicznej, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego.”, b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) numer CFR lub oznakę rybacką statku rybackiego, przy użyciu którego dokonano naruszenia przepisów WPR, a w przypadku statku rybackiego o obcej przynależności innej niż przynależność do państwa członkowskiego Unii Europejskiej – nazwę, państwo przynależności oraz numer IMO statku rybackiego nadany przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO) lub międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy (IRCS);”; 31) uchyla się art. 81; 32) po art. 81 dodaje się art. 81a w brzmieniu: „Art. 81a. 1. Tworzy się rejestr kapitanów statków rybackich, którym przyznano punkty za poważne naruszenia, zwany dalej „rejestrem kapitanów”. 2. Rejestr kapitanów prowadzi, w formie elektronicznej, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego. 3. Rejestr kapitanów zawiera informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe. 4. Wpisów do rejestru kapitanów oraz ich aktualizacji dokonuje Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego niezwłocznie po wystąpieniu okoliczności uzasadniających dokonanie wpisu lub jego aktualizacji. 5. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów wykorzystuje się do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 83a i art. 92 ust. 4 i 6–9 rozporządzenia nr 1224/2009 oraz art. 37 ust. 1–3 i 5 rozporządzenia 2025/1766. 6. Do informacji, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym danych osobowych, zawartych w rejestrze kapitanów mają dostęp Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego oraz inspektorzy rybołówstwa morskiego na podstawie imiennego upoważnienia udzielonego przez Głównego Inspektora	
--	--	---	--

3. Określając te kary, państwa członkowskie uwzględniają w szczególności wagę, charakter i zakres naruszenia, w tym uszczerbek lub poziom szkody w zasobach rybnych oraz w danym środowisku morskim, czas jego trwania lub powtarzalność oraz nagromadzenie równoległych naruszeń. Państwa członkowskie mogą również wziąć pod uwagę sytuację ekonomiczną sprawcy w celu zapewnienia odstraszającego charakteru tych kar. 4. Państwa członkowskie mogą stosować system, zgodnie z którym kara finansowa jest proporcjonalna do obrotów osoby prawnej lub do osiągniętej lub oczekiwanej korzyści gospodarczej z danego naruszenia. Artykuł 90 Poważne naruszenia 1. Do celów niniejszego rozporządzenia »poważne naruszenie« oznacza jedno z naruszeń wymienionych w ust. 2 lub uznane za poważne na podstawie ust. 3. 2. Za poważne naruszenie uznaje się każde z następujących działań: a) prowadzenie połowów bez ważnej licencji, upoważnienia lub pozwolenia wydanych przez państwo bandery lub odpowiednie państwo nadbrzeżne; b) fałszowanie lub zatajanie oznakowań, oznaczeń identyfikacyjnych lub rejestracji statku rybackiego; c) ukrywanie dowodów związanych z dochodzeniem, manipulowanie nimi lub ich usuwanie; d) utrudnianie pracy urzędnikom lub obserwatorom przy wykonywaniu ich obowiązków; e) dokonywanie przeładunku bez wymaganego zezwolenia lub w przypadku, gdy jest to zakazane; f) prowadzenie operacji przekazywania lub umieszczania w sadzach, w szczególności o czym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2053 (*), z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa; g) dokonywanie przeładunku ze statków ujętych w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, jak również dokonywanie przeładunku na takie statki lub prowadzenie z nimi operacji przekazywania, uczestnictwo we wspólnych operacjach połowowych z		Rybołówstwa Morskiego w zakresie określonym w tym upoważnieniu i niezbędnym do realizacji przez nich zadań. 7. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów udostępnia się: 1) organom administracji rybołówstwa morskiego państwa, którego obywatelem jest kapitan statku rybackiego, którego dotyczą te informacje, w tym dane osobowe – w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2 lit. a ppkt (i) lub ust. 3 rozporządzenia 2025/1766; 2) Komisji Europejskiej – w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2 lit. b ppkt (i) lub ust. 3 rozporządzenia 2025/1766; 3) kapitanowi statku rybackiego, którego dotyczą te informacje, w tym dane osobowe, na jego wniosek. 8. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów usuwa się po upływie okresu, o którym mowa w art. 37 ust. 5 rozporządzenia 2025/1766. 9. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego: 1) ustala, co najmniej raz na 3 lata, czy informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów są niezbędne do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 83a i art. 92 ust. 4 i 6–9 rozporządzenia nr 1224/2009 oraz art. 37 ust. 1–3 i 5 rozporządzenia 2025/1766; 2) wykreśla informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, z rejestru kapitanów, w przypadku gdy nie są konieczne do realizacji obowiązków określonych w pkt 1. 10. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów zabezpiecza się przed dostępem osób trzecich.”; 33) art. 82 otrzymuje brzmienie: „Art. 82. 1. W przypadku zgromadzenia przez armatora statku rybackiego liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego niezwłocznie informuje o tym fakcie ministra właściwego do spraw rybołówstwa. 2. W przypadku zgromadzenia przez kapitana statku rybackiego liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6	
--	--	---	--

takimi statkami, udzielanie im wsparcia lub ich zaopatrywanie; h) uczestnictwo, w tym jako beneficjent rzeczywisty określony w art. 3 pkt 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (**), w prowadzeniu operacji przez statek ujęty w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, w zarządzaniu takim statkiem i we własności tego statku lub świadczenie usług, w tym logistycznych, ubezpieczeniowych i innych usług finansowych, na rzecz operatorów związanych z takim statkiem; i) prowadzenie działalności połowowej z naruszeniem przepisów mających zastosowanie na obszarze ograniczonych połowów; j) połowy, odlów, zatrzymywanie na pokładzie, przeładunek, wyładunek, przechowywanie, sprzedaż, wystawianie lub oferowanie do sprzedaży gatunków, w odniesieniu do których takie działania są zakazane, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 10 i 11 rozporządzenia (UE) 2019/1241; k) prowadzenie działalności połowowej z udziałem gatunków objętych limitami połowowymi, w odniesieniu do których operator nie dysponuje kwotą lub nie ma dostępu do kwoty państwa członkowskiego bandery, gatunków, w odniesieniu do których kwota została wyczerpana, lub gatunków objętych moratorium na połowy, tymczasowym zakazem lub okresem zamkniętym, z wyjątkiem przypadkowych połowów, chyba że działalność stanowi poważne naruszenie na podstawie lit. j); l) kierowanie statkiem rybackim niemającym przynależności państwowej, a zatem – zgodnie z prawem międzynarodowym – statkiem bez bandery, zarządzanie takim statkiem lub jego posiadanie; m) stosowanie zakazanych narzędzi połowowych lub metod, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) 2019/1241 lub we wszelkich innych równoważnych przepisach wspólnej polityki rybołówstwa; n) fałszowanie dokumentów, informacji lub danych, zapisanych na papierze lub przechowywanych w formie			zдание pierwsze i drugie rozporządzenia nr 1224/2009, nie może on dowodzić statkiem rybackim jako kapitan przez odpowiednie okresy wskazane w tych przepisach, liczone od dnia doręczenia temu kapitanowi decyzji, o której mowa w art. 79 ust. 3, na skutek której doszło do zgromadzenia przez tego kapitana tej liczby punktów. 3. Okres zawieszenia po raz pierwszy prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan wynosi 2 miesiące. 4. W przypadku zgromadzenia przez kapitana statku rybackiego co najmniej 90 punktów za poważne naruszenia, cofnięcie prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan rozpoczyna się od dnia doręczenia temu kapitanowi decyzji, o której mowa w art. 79 ust. 3, na skutek której doszło do zgromadzenia przez tego kapitana tych punktów. 5. W decyzji, o której mowa w art. 79 ust. 3, na skutek której doszło do zgromadzenia przez kapitana statku rybackiego liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wskazuje termin, do którego zawiesza się prawo do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan, albo informuje o cofnięciu prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan. 6. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego niezwłocznie informuje dyrektora urzędu morskiego, który wydał kapitanowi statku rybackiego dokument kwalifikacyjny uprawniający do zajmowania stanowiska kapitana statku rybackiego, o wydaniu decyzji, o której mowa w art. 79 ust. 3, na skutek której doszło do zgromadzenia przez tego kapitana liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009, zwraca się o umieszczenie tego kapitana na liście, o której mowa w art. 72 ust. 8 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, oraz wskazuje termin, do którego zawieszono prawo do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan, albo informuje o cofnięciu prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan. 7. W przypadku gdy kapitan statku rybackiego jest obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego informuje to państwo członkowskie o zgromadzeniu przez tego kapitana liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009.	
---	--	--	---	--

elektronicznej, o których mowa w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa; o) manipulowanie przy silniku lub urządzeniu do monitorowania ciągłej mocy silnika mające na celu zwiększenie mocy statku ponad maksymalną ciągłą moc silnika zgodną z certyfikatem silnika; p) prowadzenie działalności połowowej z wykorzystaniem pracy przymusowej, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 Konwencji MOP nr 29 dotyczącej pracy przymusowej. 3. Za poważne naruszenie uznaje się następujące działania, w przypadku gdy właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego ustali, że spełnione jest co najmniej jedno z kryteriów określonych w załączniku IV: a) wykorzystanie sfałszowanych lub nieważnych dokumentów, informacji lub danych, zapisanych na papierze lub przechowywanych w formie elektronicznej, o których mowa w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa; b) niedopełnienie obowiązków dokładnego zapisywania, przechowywania i przekazywania danych związanych z działalnością połowową, w tym danych przekazywanych za pośrednictwem systemu monitorowania statków, a także danych dotyczących uprzednich powiadomień, deklaracji połowowych, deklaracji przeładunkowych, dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych, rejestrów ważenia, deklaracji przejęcia, dokumentów przewozowych lub dokumentów sprzedaży zgodnie z wymogami przepisów wspólnej polityki rybołówstwa z wyjątkiem obowiązków odnoszących się do marginesu tolerancji, o którym mowa w lit. c); c) niedopełnienie obowiązku dokładnego zapisu szacunkowych ilości w granicach dopuszczalnego marginesu tolerancji, zgodnie z art. 14 ust. 3 i 4 oraz art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia oraz art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 (***); d) niedopełnienie obowiązków dotyczących właściwości lub stosowania narzędzi połowowych, dźwiękowych urządzeń odstrasżających, selektywności lub urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, w szczególności w odniesieniu do oznaczeń i identyfikacji, obszarów, głębokości, okresów, liczby narzędzi i rozmiaru oczek sieci, lub urządzeń sortujących, separatora wody lub przetwarzania		8. W przypadku gdy kapitan statku rybackiego jest obywatelem państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego informuje Komisję Europejską o zgromadzeniu przez tego kapitana liczby punktów, o której mowa art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009.”; 34) uchyla się art. 83; 35) w rozdziale 9 po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu: „Art. 83a. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 92 ust. 8 rozporządzenia nr 1224/2009, lub art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2025/1766, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego, w drodze decyzji, anuluje odpowiednio w całości lub w części punkty za poważne naruszenia przyznane armatorowi statku rybackiego lub kapitanowi statku rybackiego. 2. W przypadku anulowania punktów za poważne naruszenia przyznanych armatorowi statku rybackiego lub kapitanowi statku rybackiego Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wykreśla odpowiednią liczbę punktów z rejestru naruszeń lub rejestru kapitanów. 3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wskazuje liczbę punktów za poważne naruszenia, które pozostały w rejestrze naruszeń lub rejestrze kapitanów po anulowaniu odpowiedniej liczby punktów zgodnie z ust. 2. 4. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”; 47) po art. 125 dodaje się art. 125a–125e w brzmieniu: „Art. 125a. Armator statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m, który przeprowadza ważenie produktów rybołówstwa: 1) bez uzyskania upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 lub 3, albo niezgodnie z tym upoważnieniem, 2) przy użyciu niezalegalizowanego lub niezaplombowanego urządzenia wagowego, 3) niezgodnie ze sposobem lub z warunkami przeprowadzania ważenia produktów rybołówstwa określonymi w przepisach WPR, przepisach ustawy lub przepisach wydanych na podstawie art. 74r – podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia.	
--	--	--	--

lub nieprzestrzeganie środków w zakresie ograniczania przypadkowych połowów gatunków wrażliwych zgodnie z wymogami przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, chyba że działanie stanowi poważne naruszenie na podstawie ust. 2; e) niedopełnienie obowiązku wyciągnięcia i zatrzymania na pokładzie statku rybackiego, również w związku z powodowaniem wyslizgiwania się, lub niedopełnienie obowiązku wyładunku lub, w stosownych przypadkach, przeładunku lub przekazania gatunków objętych obowiązkiem wyładunku, w tym połowów o rozmiarze mniejszym niż minimalny rozmiar do celów ochrony, będące naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa mających zastosowanie do połowów lub obszarów połowowych; f) prowadzenie działalności połowowej na obszarze regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem w sposób niezgodny z mającymi zastosowanie środkami ochrony i zarządzania tej organizacji lub z ich naruszeniem, chyba że działalność ta stanowi poważne naruszenie na podstawie ust. 2 lub na podstawie innych liter niniejszego ustępu; g) udostępnianie na rynku produktów rybołówstwa lub akwakultury z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, chyba że działalność ta stanowi poważne naruszenie na podstawie ust. 2 lub innych liter niniejszego ustępu; h) prowadzenie rekreacyjnej działalności połowowej z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub sprzedawanie produktów rybołówstwa pochodzących z połowów rekreacyjnych; i) dopuszczenie się wielokrotnych naruszeń przepisów wspólnej polityki rybołówstwa; j) prowadzenie któregośkolwiek z działań, o których mowa w ust. 2 lit. g), w odniesieniu do statku prowadzącego połowy NNN w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, ale niewymienionego w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem; k) wykorzystywanie mocy silnika przekraczającej maksymalną ciągłą moc silnika certyfikowaną i zarejestrowaną w rejestrze floty rybackiej państwa członkowskiego;			Art. 125b. Armator statku rybackiego o długości całkowitej równej albo większej niż 12 m, który przeprowadza ważenie produktów rybołówstwa: 1) bez uzyskania upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 lub 3, albo niezgodnie z tym upoważnieniem, 2) przy użyciu niezalegalizowanego lub niezaplombowanego urządzenia wagowego, 3) niezgodnie ze sposobem lub z warunkami przeprowadzania ważenia produktów rybołówstwa określonymi w przepisach WPR, przepisach ustawy lub przepisach wydanych na podstawie art. 74r – podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięćdziesięciokrotności wynagrodzenia. Art. 125c. Kapitan statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m: 1) który przeprowadza ważenie produktów rybołówstwa: a) niezgodnie z upoważnieniem, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 lub 3, b) przy użyciu niezalegalizowanego lub niezaplombowanego urządzenia wagowego, c) niezgodnie ze sposobem lub z warunkami przeprowadzania ważenia produktów rybołówstwa określonymi w przepisach WPR, przepisach ustawy lub przepisach wydanych na podstawie art. 74r, 2) nie przekazuje danych z rejestru ważenia do CMR, 3) przekazuje dane z rejestru ważenia do CMR w terminach innych niż terminy wskazane w art. 74q ust. 4, 4) wpisuje do rejestru ważenia nieprawdziwe dane, 5) wbrew obowiązkowi określonemu w art. 60 ust. 4 rozporządzenia nr 1224/2009, nie zapewnia, aby: a) wszystkie produkty rybołówstwa pochodzące z wykonywania rybołówstwa komercyjnego prowadzonego przy użyciu tego statku zostały zważone, b) produkty, o których mowa w lit. a, zostały zważone przez operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009 – podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia. Art. 125d. 1. Kapitan statku rybackiego o długości całkowitej równej albo większej niż 12 m, który przeprowadza ważenie produktów rybołówstwa:	
--	--	--	--	--

l) wyładunki w portach państw trzecich bez uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w art. 19a; m) prowadzenie działalności gospodarczej bezpośrednio związanej z połowami NNN, w tym handel produktami rybołówstwa pochodzącymi z połowów NNN, przywóz takich produktów, ich wywóz, przetwarzanie i wprowadzanie takich produktów do obrotu; n) nielegalne zbycie narzędzi połowowych lub narzędzi na morzu ze statku rybackiego. 4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych w celu zmiany kryteriów określonych w załączniku IV, w przypadku gdy istnieją wyraźne przesłanki wskazujące, że jest to konieczne do zapewnienia skutecznego i proporcjonalnego egzekwowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie i między nimi. Uwzględni ona w szczególności porady grupy ekspertów ds. zgodności, o której mowa w art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, lub ustalenia zawarte w sprawozdaniu sporządzonym przez Komisję na podstawie art. 118 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Wszelkie takie zmiany nie mogą wprowadzać żadnych nowych kryteriów i uchylają kryteria jedynie w wyjątkowych przypadkach. Artykuł 91 Natychmiastowe środki wykonawcze w przypadku poważnych naruszeń przepisów 1. W przypadku gdy jakiegokolwiek istotne dane lub informacje pozwalają właściwym organom państw członkowskich sądzić, że osoba fizyczna dopuściła się poważnego naruszenia lub osoba prawna jest odpowiedzialna za poważne naruszenie, lub w przypadku gdy osoba fizyczna została przyłapana na dopuszczaniu się poważnego naruszenia, państwa członkowskie, oprócz dochodzenia w sprawie naruszenia zgodnie z przepisami art. 85, zgodnie ze swoim prawem krajowym, niezwłocznie przyjmują odpowiednie i natychmiastowe środki, takie jak: a) zarządzenie zaprzestania działalności połowowej; b) skierowanie statku rybackiego do portu; c) skierowanie pojazdu transportowego w inne miejsce w celu przeprowadzenia inspekcji; d) zarządzenie wniesienia zabezpieczenia;		1) niezgodnie z upoważnieniem, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 lub 3, 2) przy użyciu niezalegalizowanego lub niezaplombowanego urządzenia wagowego, 3) niezgodnie ze sposobem lub z warunkami przeprowadzania ważenia produktów rybołówstwa określonymi w przepisach WPR, przepisach ustawy lub przepisach wydanych na podstawie art. 74r – podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięćdziesięciokrotności wynagrodzenia. 2. Kapitan statku rybackiego o długości całkowitej równej albo większej niż 12 m, który: 1) nie przekazuje danych z rejestru ważenia do CMR, 2) przekazuje dane z rejestru ważenia do CMR w terminach innych niż terminy wskazane w art. 74q ust. 4, 3) wpisuje do rejestru ważenia nieprawdziwe dane, 4) wbrew obowiązkowi określone w art. 60 ust. 4 rozporządzenia nr 1224/2009, nie zapewnia, aby: a) wszystkie produkty rybołówstwa pochodzące z wykonywania rybołówstwa komercyjnego prowadzonego przy użyciu tego statku zostały zważone, b) produkty, o których mowa w lit. a, zostały zważone przez operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009 – podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej dziesięciokrotności wynagrodzenia. Art. 125e. 1. Przedsiębiorca, który przeprowadza ważenie produktów rybołówstwa: 1) bez uzyskania upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 lub 2, albo niezgodnie z tym upoważnieniem, lub z dokumentem, o którym mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4, 2) przy użyciu niezalegalizowanego lub niezaplombowanego urządzenia wagowego, 3) bez użycia urządzeń ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 74g ust. 1 pkt 7, 4) bez użycia systemu monitoringu wizyjnego lub przy użyciu tego systemu niezgodnego z dokumentem, o którym mowa w art. 74f ust. 4 pkt 5, 5) niezgodnie ze sposobem lub z warunkami przeprowadzania ważenia produktów rybołówstwa	
---	--	---	--

e) zajęcie statku rybackiego, pojazdu transportowego, narzędzi połowowych, połowów lub produktów rybołówstwa lub zysków osiągniętych ze sprzedaży połowów lub produktów rybołówstwa; f) ograniczenie lub zakaz wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa; g) czasowe unieruchomienie danego statku rybackiego lub pojazdu transportowego; h) zawieszenie upoważnienia do połowów; i) zarządzenie tymczasowego zaprzestania działalności gospodarczej. 2. Charakter natychmiastowych środków, o których mowa w ust. 1, ma zapobiegać dalszemu dopuszczaniu się danego wykrytego poważnego naruszenia, umożliwić podjęcie wszelkich niezbędnych działań w celu zapewnienia zabezpieczenia dowodów odnoszących się do takiego naruszenia oraz pozwolić właściwym organom na ukończenie dochodzenia. 3. Zainteresowane państwo członkowskie informuje państwo bandery – natychmiast i zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym – o środkach, o których mowa w ust. 1. Artykuł 91a Kary w przypadku poważnych naruszeń przepisów 1. Bez uszczerbku dla innych kar stosowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i prawem krajowym państwa członkowskie zapewniają, aby poważne naruszenie, które doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury, podlegało administracyjnym karom finansowym w minimalnej wysokości równej co najmniej wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia i w maksymalnej wysokości równej co najmniej pięciokrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia. 2. W przypadku powtarzającego się w ramach trzyletniego okresu poważnego naruszenia, które doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury, państwa członkowskie zapewniają, aby poważne naruszenie podlegało administracyjnym karom finansowym w minimalnej wysokości równej co najmniej dwukrotności		określonymi w przepisach WPR, przepisach ustawy lub przepisach wydanych na podstawie art. 74r – podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej pięćdziesięciokrotności wynagrodzenia. 2. Przedsiębiorca, który: 1) nie przekazuje danych z rejestru ważenia do CMR lub kapitanowi statku rybackiego, 2) przekazuje dane z rejestru ważenia do CMR w terminie innym niż termin wskazany w art. 74q ust. 4 pkt 1, 3) wpisuje do rejestru ważenia nieprawdziwe dane – podlega karze pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 500 zł i nieprzekraczającej dziesięciokrotności wynagrodzenia.”; 48) art. 126 otrzymuje brzmienie: „Art. 126. 1. Kto dopuścił się poważnego naruszenia, w wyniku którego doszło do pozyskania produktów rybołówstwa, podlega karze pieniężnej w wysokości dwukrotności wartości tych produktów, która jest ustalana na podstawie sumy średnich cen rynkowych gatunków tych produktów wynikających z elektronicznego systemu raportowania połowów na dzień popełnienia tego naruszenia, a jeżeli w tym systemie brak jest średniej ceny rynkowej na dzień popełnienia tego naruszenia – bierze się pod uwagę średnią cenę rynkową wynikającą z tego systemu na dzień najbliższy przed dniem, w którym popełniono to naruszenie. 2. Kto w okresie 3 kolejnych lat dopuścił się co najmniej dwukrotnie poważnego naruszenia, w wyniku którego doszło do pozyskania produktów rybołówstwa, podlega karze pieniężnej w wysokości trzykrotności wartości tych produktów, która jest ustalana na podstawie sumy średnich cen rynkowych gatunków tych produktów wynikających z elektronicznego systemu raportowania połowów na dzień popełnienia ostatniego z tych naruszeń, a jeżeli w tym systemie brak jest średniej ceny rynkowej na dzień popełnienia tego ostatniego naruszenia – bierze się pod uwagę średnią cenę rynkową wynikającą z tego systemu na dzień najbliższy przed dniem, w którym popełniono to ostatnie naruszenie. 3. Kto dopuścił się poważnego naruszenia, w wyniku którego nie doszło do pozyskania produktów rybołówstwa, podlega karze pieniężnej w wysokości:	
--	--	--	--

wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia i w maksymalnej wysokości równej co najmniej ośmiokrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia. 3. Niezależnie od ust. 1 i 2 państwa członkowskie mogą w swoim krajowym systemie prawnym zamiast minimalnych kar administracyjnych ustanowić standardowe stawki administracyjnych kar finansowych. Minimalne stawki standardowe nie mogą być niższe od średniej wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia. W przypadku powtarzającego się poważnego naruszenia, o którym mowa w ust. 2, minimalne stawki standardowe nie mogą być niższe niż dwukrotność tej średniej wartości. Państwa członkowskie ustanawiające takie stawki standardowe mogą zezwolić sądom lub właściwym organom na odstępienie od tych stawek standardowych, w razie potrzeby, aby kary były skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, oraz na nakładanie administracyjnych kar finansowych w maksymalnej wysokości równej co najmniej pięciokrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia lub, w przypadku powtarzającego się poważnego naruszenia, o którym mowa w ust. 2, równej co najmniej ośmiokrotności tej wartości. 4. Minimalny poziom lub standardowa stawka administracyjnych kar finansowych ustanowione w ust. 1, 2 i 3 pozostają bez uszczerbku dla stosowania wszelkich przepisów dotyczących okoliczności łagodzących i innych czynników przewidzianych w prawie krajowym przy podejmowaniu decyzji o karach, które mają być stosowane w każdym indywidualnym przypadku. 5. Przy obliczaniu wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia państwa członkowskie uwzględniają ceny krajowe pierwszej sprzedaży, ceny określone na głównych rynkach międzynarodowych właściwe dla danego gatunku i łowiska lub ceny podane na platformie Europejskiego Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury (EUMOFA) obowiązujące w czasie, kiedy dane naruszenie zostało popełnione.		1) od 10 000 zł do 20 000 zł – za naruszenie, o którym mowa w art. 90 ust. 2 lit. f, i oraz m lub art. 90 ust. 3 lit. b oraz d–f rozporządzenia nr 1224/2009; 2) od 25 000 zł do 30 000 zł – za naruszenie, o którym mowa w art. 90 ust. 2 lit. a–d, n oraz o lub art. 90 ust. 3 lit. a, k oraz n rozporządzenia nr 1224/2009; 3) od 40 000 zł do 50 000 zł – za naruszenie, o którym mowa w art. 90 ust. 2 lit. g, h, l oraz p lub art. 90 ust. 3 lit. i oraz j rozporządzenia nr 1224/2009.”; 49) po art. 126 dodaje się art. 126a i art. 126b w brzmieniu: „Art. 126a. 1. Kto dopuścił się poważnego naruszenia polegającego na prowadzeniu działalności połowowej w okresie zawieszenia licencji albo po jej cofnięciu zgodnie z art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009, w wyniku którego doszło do pozyskania produktów rybołówstwa, podlega karze pieniężnej w wysokości pięciokrotności wartości tych produktów. 2. Wartość produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia, o którym mowa w ust. 1, jest ustalana na podstawie sumy średnich cen rynkowych gatunków tych produktów wynikających z elektronicznego systemu raportowania połowów na dzień popełnienia tego naruszenia, a jeżeli w tym systemie brak jest średniej ceny rynkowej na dzień popełnienia tego naruszenia – bierze się pod uwagę średnią cenę rynkową wynikającą z tego systemu na dzień najbliższy przed dniem, w którym popełniono to naruszenie. 3. Kto dopuścił się poważnego naruszenia polegającego na prowadzeniu działalności połowowej w okresie zawieszenia licencji albo po jej cofnięciu zgodnie z art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009, w wyniku którego nie doszło do pozyskania produktów rybołówstwa, podlega karze pieniężnej w wysokości 50 000 zł. Art. 126b. Kto dowodzi statkiem rybackim jako kapitan, w przypadku gdy jego prawo do dowodzenia tym statkiem zostało zawieszone albo cofnięte zgodnie z art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości 50 000 zł.”; 50) w art. 127: a) w ust. 1: – w pkt 1 skreśla się wyrazy „lub wbrew warunkom określonym w art. 94”;	
--	--	--	--

6. W przypadku gdy poważne naruszenie nie doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury, państwa członkowskie ustalają zgodnie z art. 89a administracyjne kary finansowe na poziomie zapewniającym, by były one skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. 7. Państwa członkowskie mogą również – lub na zasadzie alternatywy – stosować skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje karne, zapewniając jednocześnie, aby miały one skutek równoważny administracyjnym karom finansowym, o których mowa w niniejszym artykule. Artykuł 91b Kary dodatkowe 1. Karom przewidzianym w art. 89, 89a i 91a mogą towarzyszyć inne kary, w szczególności: a) unieruchomienie statku(-ów) rybackiego(-ch) lub pojazdu(-ów) transportowego(-ych) biorącego(-ych) udział w naruszeniu; b) konfiskata statku(-ów), pojazdu(-ów) transportowego(-ych), zakazanych narzędzi połowowych, połowów lub produktów rybołówstwa; c) zawieszenie lub cofnięcie licencji połowowej lub upoważnienia do połowów; d) ograniczenie lub odebranie praw połowowych; e) odebranie prawa do uzyskania nowych praw połowowych; f) zakaz korzystania z pomocy publicznej lub dotacji; g) zawieszenie lub cofnięcie statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego przyznanego na podstawie art. 16 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008; h) usunięcie statku rybackiego z krajowego rejestru; i) zawieszenie lub zaprzestanie całości lub części działalności gospodarczej operatora związanej ze wspólną polityką rybołówstwa; j) zawieszenie lub cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności handlowej dotyczącej produktów rybołówstwa i akwakultury. 2. Państwa członkowskie określają czas trwania kar, o których mowa w ust. 1, zgodnie z prawem krajowym. 3. Gdy statek podlega unieruchomieniu na podstawie ust. 1 lit. a) zgodnie z decyzją państwa członkowskiego bandery lub gdy jego upoważnienie do połowów zostaje zawieszone		– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) bez dokonania poprzedniej rejestracji w aplikacji do połowów rekreacyjnych,” b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Kto wbrew obowiązkom określonym w art. 90a lub art. 91 ust. 3a nie sporządza w aplikacji do połowów rekreacyjnych raportu z połowów rekreacyjnych lub sporządza ten raport w terminach innych niż określone w tych przepisach, podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do wysokości nieprzekraczającej pięciokrotności wynagrodzenia.”; 51) art. 129 otrzymuje brzmienie: „Art. 129. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 120, art. 124 pkt 3 lit. a, art. 125–125e, art. 127 ust. 1 i 1a oraz art. 128 ust. 1, różnicując je w zależności od rodzaju dokonanych naruszeń, ich społecznej szkodliwości, wpływu na stan żywych zasobów morza i ekosystemu morskiego oraz w zależności od osiągniętych korzyści finansowych wynikających z danego naruszenia lub od wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku tego naruszenia.”; Art. 2 pkt 14 14) w art. 63 w ust. 1: a) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5) wbrew obowiązkom, o których mowa w art. 18a, nie wystawia lub nie przekazuje dokumentu sprzedaży albo deklaracji przejęcia lub dokumentu przewozowego, 6) wystawia lub przekazuje dokument sprzedaży albo deklarację przejęcia lub dokument przewozowy z naruszeniem art. 18a lub odpowiednio art. 62 ust. 1 zdanie pierwsze lub art. 64 rozporządzenia nr 1224/2009, lub przepisów wydanych na podstawie art. 62 ust. 6 tego rozporządzenia, lub art. 66 ust. 1 zdanie pierwsze, lub ust. 4 lub 5 tego rozporządzenia, lub przepisów wydanych na podstawie art. 66 ust. 6 tego rozporządzenia, lub art. 68 ust. 1, 2, 4, 5 lub 9 tego rozporządzenia, lub przepisów wydanych na podstawie art. 68 ust. 10 tego rozporządzenia,” b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a–6c w brzmieniu: „6a) nie przekazuje kopii dokumentu sprzedaży albo innego równoważnego dokumentu zawierającego informacje określone w art. 64 rozporządzenia nr 1224/2009, o której	
---	--	---	--

lub cofnięte zgodnie z ust. 1 lit. c), państwo członkowskie bandery zawiesza jego licencję połowową na ten sam okres lub cofa ją. Artykuł 92 System punktów za poważne naruszenia przepisów 1. Państwa członkowskie stosują system punktów za poważne naruszenia, o których mowa w art. 90, z wyjątkiem poważnych naruszeń, które nie mają zastosowania do właściciela licencji połowowej lub kapitana. 2. Gdy osoba fizyczna dopuściła się poważnego naruszenia lub osoba prawna została uznana za odpowiedzialną za takie naruszenie, właścicielowi licencji połowowej danego statku rybackiego zostaje przydzielona odpowiednia liczba punktów wyliczona zgodnie z załącznikiem III. 3. Przypisane punkty są przenoszone na każdego przyszłego właściciela licencji połowowej dla danego statku łowczego w przypadku sprzedaży statku lub licencji, przekazania ich lub jakiegokolwiek innej zmiany ich właściciela po dacie popełnienia naruszenia, w tym do innego państwa członkowskiego. 4. Państwa członkowskie ustanawiają również system punktów, w którym kapitanowi statku, w wyniku poważnego naruszenia związanego z tym statkiem i popełnionego w okresie jego dowodzenia, przypisuje się zgodnie z załącznikiem III taką samą liczbę punktów co właścicielowi licencji połowowej. W przypadku gdy kapitan statku nie jest obywatelem państwa członkowskiego bandery, państwo członkowskie bandery powiadamia o liczbie punktów przypisanych kapitanowi państwo członkowskie, którego obywatelem jest kapitan, lub, w przypadku obywateli państw trzecich, dane zainteresowane państwo. 5. Gdy w odniesieniu do tej samej osoby fizycznej lub prawnej będącej właścicielem licencji połowowej lub do kapitana wykryto co najmniej dwa poważne naruszenia przepisów w trakcie jednej inspekcji, liczba punktów przypisanych zgodnie z ust. 2 wynosi maksymalnie 12 punktów za wszystkie te naruszenia. 6. Gdy całkowita liczba punktów wynosi co najmniej 18, licencja połowowa lub prawo do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan zostają automatycznie zawieszone			mowa w art. 62 ust. 4 tego rozporządzenia, albo przekazuje tę kopię z naruszeniem wymagań określonych w tych przepisach, 6b) nie przekazuje kopii deklaracji przejęcia albo innego równoważnego dokumentu zawierającego informacje określone w art. 66 ust. 4 lub 5 rozporządzenia nr 1224/2009, o której mowa w art. 66 ust. 3 tego rozporządzenia, albo przekazuje tę kopię z naruszeniem wymagań określonych w tych przepisach, 6c) przewozi produkty rybołówstwa, zadeklarowane w dokumencie sprzedaży jako sprzedane, do innego miejsca niż miejsce wyładunku tych produktów i nie posiada dokumentów potwierdzających ich zakup lub sprzedaż, w szczególności dokumentu sprzedaży lub faktur,” c) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu: „10a) w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury, z wyłączeniem produktów rybołówstwa i akwakultury objętych pozycjami 1604 i 1605 działu 16 Nomenklatury scalonej oraz objętych podpozycją 1212 21 działu 12 Nomenklatury scalonej: a) nie stosuje oznakowania zgodnie z art. 58 ust. 2 rozporządzenia nr 1224/2009, b) nie udostępnia informacji, o których mowa w art. 58 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009, c) udostępnia informacje, o których mowa w art. 58 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009, w sposób niezgodny z art. 58 ust. 6 lit. b rozporządzenia nr 1224/2009,” d) po pkt 10a dodaje się pkt 10b w brzmieniu: „10b) w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury: a) nie stosuje oznakowania zgodnie z art. 58 ust. 2 rozporządzenia nr 1224/2009, b) nie udostępnia informacji, o których mowa w art. 58 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009, c) udostępnia informacje, o których mowa w art. 58 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009, w sposób niezgodny z art. 58 ust. 6 lit. b rozporządzenia nr 1224/2009,”;	
--	--	--	--	--

na okres co najmniej dwóch miesięcy. Okres ten wynosi: cztery miesiące, jeżeli zawieszenie występuje po raz drugi, a liczba punktów wynosi co najmniej 36; osiem miesięcy, jeżeli zawieszenie występuje po raz trzeci, a liczba punktów wynosi co najmniej 54; oraz rok, jeżeli zawieszenie występuje po raz czwarty, a liczba punktów wynosi co najmniej 72. W przypadku gdy do zawieszenia doszło po raz piąty, a liczba punktów wynosi co najmniej 90, licencję połowową i prawo dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan wycofuje się, a statek rybacki nie jest wykorzystywany do komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza. 7. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoba fizyczna, wobec której nastąpiło zawieszenie lub cofnięcie prawa do dowodzenia statkiem rybackim na podstawie ust. 6, nie mogła prowadzić działalności jako kapitan na pokładzie statku rybackiego pływającego pod ich banderą. W przypadku zawieszenia prawa do dowodzenia niniejszy ustęp stosuje się wyłącznie przez okres zawieszenia. 8. Jeżeli właściciel licencji połowowej lub kapitan nie dopuści się poważnego naruszenia przepisów w okresie trzech lat od daty popełnienia ostatniego poważnego potwierdzonego naruszenia, anuluje się wszystkie punkty. 9. W przypadku gdy państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie bandery stwierdziło na podstawie swojego prawa krajowego, że w ramach jego jurysdykcji dokonano poważnego naruszenia, powiadamia o tym państwo członkowskie bandery, by ustaliło i przydzieliło liczbę punktów zgodnie z załącznikiem III. 10. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy krajowe odpowiedzialne za utworzenie systemu przypisywania punktów za poważne naruszenia przepisów, przydzielanie odpowiedniej liczby punktów właścicielowi licencji połowowej i kapitanowi oraz przenoszenie punktów zgodnie z ust. 3. 11. Państwa członkowskie zapewniają, aby sposób prowadzenia postępowań krajowych nie powodował nieefektywności systemu punktów. 12. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie przepisów dotyczących:				
---	--	--	--	--

a) działań następczych w związku z zawieszeniem i cofnięciem na stałe licencji połowowej lub prawa do prowadzenia działalności połowowej jako kapitan; b) środków przyjętych w przypadku nielegalnych połowów w okresie zawieszenia lub po cofnięciu na stałe licencji połowowej lub prawa do prowadzenia działalności połowowej jako kapitan; c) warunków uzasadniających anulowanie punktów; d) rejestracji kapitanów upoważnionych do prowadzenia działalności połowowej oraz zapisu punktów przypisanych kapitanom. 13. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące: a) powiadomień o decyzjach dotyczących przypisania punktów; b) przeniesienia punktów zgodnie z ust. 3; c) skreślenia z odpowiednich wykazów licencji połowowych lub pozbawienia prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan w odniesieniu do osoby odpowiedzialnej za poważne naruszenia; d) obowiązku przekazywania informacji o ustanowionym przez państwa członkowskie systemie punktów dla kapitanów statków rybackich. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2. Artykuł 92a Odpowiedzialność osób prawnych 1. Osoby prawne są pociągane do odpowiedzialności z tytułu poważnych naruszeń, w przypadku gdy takich naruszeń dopuściła się w ich interesie jakakolwiek osoba fizyczna zajmująca istotne stanowisko w strukturach tej osoby prawnej, działając samodzielnie albo jako członek organu zainteresowanej osoby prawnej w oparciu o którykolwiek z poniższych elementów: a) prawo reprezentowania osoby prawnej; b) uprawnienia do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej; lub c) uprawnienia kontrolne w imieniu osoby prawnej. 2. Osoba prawna może także zostać pociągnięta do odpowiedzialności, w przypadku gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie w interesie tej osoby prawnej				
---	--	--	--	--

poważnego naruszenia przez osobę fizyczną działającą pod jej zwierzchnictwem. 3. Odpowiedzialność osób prawnych nie wyklucza możliwości wszczęcia postępowania przeciwko osobom fizycznym z tytułu popełnienia przez nie naruszenia, pomocnictwa w tym czynie lub podżegania do niego. Artykuł 92b Obowiązek powiadomienia o ostatecznym orzeczeniu 1. Właściwe organy państwa członkowskiego sprawującego jurysdykcję w odniesieniu do danego naruszenia niezwłocznie i zgodnie z procedurami mającymi zastosowanie na mocy prawa krajowego powiadamiają państwo bandery, państwo, którego obywatelem jest osoba fizyczna, która dopuściła się naruszenia, lub w którym osoba prawna uznana za odpowiedzialną za naruszenie ma siedzibę, oraz, w stosownych przypadkach, państwo nadbrzeżne, państwo portu lub państwo, w którym odbywa się przetwarzanie, o wszelkich ostatecznych orzeczeniach odnoszących się do takiego naruszenia. W przypadku wykrycia na wodach unijnych lub w portach Unii poważnych naruszeń w odniesieniu do statków rybackich pływających pod banderą państwa trzeciego właściwe organy danego państwa członkowskiego niezwłocznie powiadamiają również Komisję o każdym ostatecznym orzeczeniu dotyczącym takich naruszeń. 2. W przypadku powiadomienia przez państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, państwo członkowskie bandery przypisuje odpowiednią liczbę punktów właścicielowi licencji połowowej i kapitanowi danego statku rybackiego. Artykuł 93 Krajowe rejestry naruszeń przepisów 1. Państwa członkowskie zapisują w rejestrze krajowym wszystkie potwierdzone naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, popełnione przez statki rybackie pływające pod ich banderą lub przez ich obywateli oraz przez statki rybackie pływające pod banderą państwa trzeciego lub przez obywateli państw trzecich, w przypadku gdy naruszenia te zostały popełnione na wodach znajdujących się pod ich jurysdykcją lub na ich terytorium;				
---	--	--	--	--

zapisują również wszystkie wydane decyzje i nałożone kary oraz przypisaną im liczbę punktów. Naruszenia popełnione przez statki rybackie pływające pod ich banderą lub przez ich obywateli, będące przedmiotem sprawy o naruszenie przepisów w innych państwach członkowskich, są również zapisywane przez państwa członkowskie w ich krajowych rejestrach naruszeń przepisów po otrzymaniu powiadomienia o ostatecznym orzeczeniu wydanym przez państwo członkowskie sprawujące jurysdykcję na podstawie art. 92b. 2. Przy podejmowaniu działań następczych w sprawie naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa państwo członkowskie może zwrócić się do innych państw członkowskich o dostarczenie informacji zawartych w ich krajowych rejestrach na temat statków rybackich i osób podejrzewanych przez wnioskujące państwo członkowskie o popełnienie danego naruszenia przepisów lub ujętych na gorącym uczynku przy popełnianiu danego naruszenia. 3. Gdy państwo członkowskie zwraca się do innego państwa członkowskiego o udzielenie informacji związanych z naruszeniem przepisów, to drugie państwo członkowskie udziela niezwłocznie odpowiednich informacji na temat odnośnych statków rybackich oraz osób fizycznych lub prawnych biorących udział w naruszeniu przepisów. 4. Dane zawarte w krajowym rejestrze naruszeń przepisów przechowywane są do celów niniejszego rozporządzenia tak długo jak to konieczne, jednak w każdym przypadku przez co najmniej pięć lat kalendarzowych, licząc od roku następującego po roku, w którym informacja została zapisana.				
--	--	--	--	--

Pkt 76 Sprawozdanie roczne państw członkowskich z kontroli i inspekcji (art. 93b)	w tytule IX dodaje się artykuły w brzmieniu: „Artykuł 93a Krajowe programy kontroli 1.Państwa członkowskie ustanawiają roczne lub wieloletnie krajowe programy kontroli w zakresie inspekcji i kontroli przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Krajowe programy kontroli opierają się na ryzyku i są aktualizowane raz do roku, w razie potrzeby, w szczególności z uwzględnieniem nowo przyjętych środków ochrony i kontroli oraz wszelkich dodatkowych danych. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich krajowych programach kontroli nie później niż trzy miesiące od ich ustanowienia lub aktualizacji. 2.Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące krajowych programów kontroli oraz ustalenia wartości odniesienia dla kontroli i inspekcji z uwzględnieniem celów wspólnej polityki rybołówstwa oraz postępu technicznego i naukowego. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2. Artykuł 93b Sprawozdanie roczne państw członkowskich z kontroli i inspekcji 1. Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji i publikują na swojej stronie internetowej roczne sprawozdanie z kontroli i inspekcji przeprowadzonych w poprzednim roku. Do tego celu państwa członkowskie mogą odnieść się do informacji przekazanych na podstawie aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 95. 2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje: a) istniejące zasoby dostępne na potrzeby kontroli i inspekcji: liczbę statków inspekcyjnych, oficjalnych statków powietrznych i oficjalnych zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych (BSP); inne środki kontroli i inspekcji; liczba zatrudnionych (ekwiwalent pełnego czasu pracy); przydzielone środki budżetowe; b) liczba i rodzaj przeprowadzonych kontroli i inspekcji;	T	Art. 1 pkt 42 lit. a	42) w art. 107: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego: 1) sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim i o organizacji rynku rybnego, w tym: a) przeprowadza analizę ryzyka w rozumieniu art. 4 pkt 17 rozporządzenia nr 1224/2009, b) przeprowadza kontrole, w tym kontrole krzyżowe, i inspekcje, o których mowa w przepisach rozporządzenia nr 1224/2009 i rozporządzenia nr 1005/2008, z wykorzystaniem dostępnych dokumentów i źródeł informacji, w tym elektronicznej bazy danych do celów zatwierdzania danych, o której mowa w art. 109 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 109 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009, oraz systemu automatycznej identyfikacji, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009; 2) umożliwia przekazywanie informacji, o których mowa w art. 40 ust. 1 rozporządzenia nr 1005/2008, za pośrednictwem strony internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego; 3) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia nr 1005/2008; 4) monitoruje i kontroluje działalność połowową statków rybackich za pomocą systemu REM; 5) dokonuje oceny wagi naruszeń przepisów WPR w ramach unijnego systemu kontroli rybołówstwa; 6) nakłada kary pieniężne za naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim i o organizacji rynku rybnego; 7) przyznaje, przenosi lub anuluje punkty za poważne naruszenia; 8) poświadcza dokumenty, o których mowa w art. 14 ust. 5 lub 6; 9) realizuje zadania związane z zapobieganiem wprowadzaniu do środowiska i przeciwdziałaniem rozprzestrzenianiu się w środowisku inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii, inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Polski oraz inwazyjnych gatunków obcych prawdopodobnie spełniających kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie	
--	---	----------	-------------------------------------	---	--

	c) liczba i rodzaj wykrytych i potwierdzonych naruszeń, w tym poważnych naruszeń; d) liczba działań następczych dla każdego rodzaju naruszenia, takich jak sankcje administracyjne, sankcje karne, środki natychmiastowego egzekwowania prawa lub liczba punktów przyznanych za potwierdzone naruszenia. 3. Do dnia 31 grudnia każdego roku Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej zestawienie informacji ze sprawozdań, o których mowa w ust. 1, obejmujących poprzedni rok. Komisja może zwrócić się do EFCA o pomoc w zestawieniu takich informacji. 4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące formatu i przekazywania sprawozdań, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.			dla Unii w zakresie określonym w przepisach ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych; 10) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie: a) przyjęcia deklaracji, o której mowa w art. 8 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1005/2008, b) przeprowadzenia oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, oraz weryfikacji mocy silnika statku rybackiego zgodnie z art. 41 ust. 1–3 rozporządzenia nr 1224/2009 oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 41 ust. 4 i 5 tego rozporządzenia, c) poświadczenia planu, o którym mowa w art. 49 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2594 z dnia 18 września 2024 r. w sprawie ustanowienia środków ochrony, zarządzania i kontroli obowiązujących na obszarze objętym Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku, zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 i rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1236/2010 oraz rozporządzeń Rady (EWG) nr 1899/85 i (EWG) nr 1638/87 (Dz. Urz. UE L 2024/2594 z 08.10.2024, z późn. zm.), oraz zmian tego planu w zakresie zgodności z przepisami tego rozporządzenia, a także okresowego sprawdzania tego planu, d) o którym mowa w art. 37 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2025/1766; 11) przeprowadza weryfikację pojemności statku rybackiego, o której mowa w art. 41a ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009; 12) gromadzi, przetwarza, zatwierdza i przekazuje Komisji Europejskiej dane dotyczące połowów rekreacyjnych zgodnie z art. 55 ust. 1–3 rozporządzenia nr 1224/2009 oraz art. 2 i art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/274 z dnia 12 lutego 2025 r. ustanawiającego przepisy szczegółowe w zakresie stosowania art. 55 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 dotyczącego kontroli połowów rekreacyjnych (Dz. Urz. UE L 2025/274 z 12.02.2025); 13) wydaje upoważnienia, o których mowa w art. 74f ust. 1;	
--	--	--	--	--	--

				14) tworzy i aktualizuje elektroniczną bazę danych, o której mowa w art. 78 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009; 15) opracowuje krajowe programy kontroli, o których mowa w art. 93a ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009; 16) opracowuje i przekazuje Komisji Europejskiej roczne sprawozdanie z kontroli i inspekcji, o którym mowa w art. 93b ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009.”,	
--	--	--	--	--	--

Pkt 77	art. 95 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: 1. Niektóre łowiska mogą być przedmiotem indywidualnych programów kontroli i inspekcji. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – i w porozumieniu z danymi państwami członkowskimi określić łowiska, które będą przedmiotem indywidualnych programów kontroli i inspekcji, w oparciu o potrzebę indywidualnej i skoordynowanej kontroli przedmiotowych łowisk. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2. 2. Akty wykonawcze przyjęte na podstawie ust. 1 określają cele, priorytety i procedury oraz wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych. Takie wartości odniesienia są ustalane na podstawie zarządzania ryzykiem i są poddawane okresowemu przeglądowi po przeprowadzeniu analizy uzyskanych wyników.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 78	art. 102 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: 3. Dane państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wynikach postępowania wyjaśniającego i przesyłają jej sprawozdanie sporządzone nie później niż trzy miesiące po otrzymaniu wniosku Komisji. Komisja może, na podstawie należyte umotywowanego wniosku państwa członkowskiego, przedłużyć ten termin w granicach rozsądku w drodze aktów wykonawczych. 4. Jeżeli administracyjne postępowanie wyjaśniające, o którym mowa w ust. 2, nie doprowadzi do usunięcia nieprawidłowości lub jeżeli Komisja stwierdzi braki w systemie kontroli państwa członkowskiego podczas weryfikacji lub niezależnych inspekcji, o których mowa w art. 98 i 99, lub w ramach audytu, o którym mowa w art. 100, Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustala z tym państwem członkowskim plan działania. Dane państwo członkowskie przyjmuje wszelkie niezbędne środki w celu realizacji tego planu działania.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 79	W art. 104 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. W przypadku gdy państwo członkowskie nie przestrzega swoich obowiązków dotyczących realizacji planu wieloletniego i gdy Komisja ma dowód, że nieprzestrzeganie tych obowiązków stanowi poważne zagrożenie dla ochrony danego stada lub danej grupy stad, Komisja może tymczasowo – w drodze aktów	N			Obowiązuje bezpośrednio

	wykonawczych – zamknąć łowiska, których dotyczą te uchybienia, dla danego państwa członkowskiego.				
b)	ust. 4 otrzymuje brzmienie: 4. Komisja odstępuje – w drodze aktów wykonawczych – od zamknięcia po przedstawieniu przez państwo członkowskie pisemnego i zadowolającego Komisję dowodu świadczącego o tym, że łowisko może być bezpiecznie eksploatowane.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 80	tytuł XI rozdział III nagłówek otrzymuje brzmienie: „Rozdział III Odliczanie i dostosowania kwot i nakładu połowowego”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 81	w art. 105 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	ust. 2 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie: 2. W przypadku przekroczenia przyznanej w danym roku państwu członkowskiemu kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad Komisja dokonuje – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – odliczeń od rocznej kwoty, przydziału lub udziału państwa członkowskiego, które dokonało przełowienia, w następnym roku lub w następnych latach, przy zastosowaniu mnożnika zgodnie z następującą tabelą:	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	dodaje się ustęp w brzmieniu: 2a. W drodze odstępstwa od ust. 2 w przypadku przełowienia przez co najmniej jedno państwo członkowskie kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad dostępnego Unii na podstawie umowy międzynarodowej, Komisja – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – dokonuje odliczeń od danej kwoty, przydziału lub udziału tego państwa członkowskiego, które dokonało przełowienia, w tych samych ramach czasowych co odliczenia stosowane na podstawie danej umowy międzynarodowej oraz przy zastosowaniu mnożnika zgodnie z ust. 2 i 3.	N			Obowiązuje bezpośrednio
c)	dodaje się ustęp w brzmieniu: 3a. W drodze odstępstwa od ust. 2 i 3, w przypadku gdy stosuje się również mnożnik na podstawie odpowiedniej umowy międzynarodowej dotyczącej udziału Unii, do odliczenia kwoty danego państwa członkowskiego ustalanego zgodnie z ust. 2a stosuje się ten z dwóch	N			Obowiązuje bezpośrednio

	mnożników mających zastosowanie, który ma wyższą wartość.				
d)	ust. 4, 5 i 6 otrzymują brzmienie: 4. W przypadku przekroczenia przyznanej w latach wcześniejszych państwu członkowskiemu kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad Komisja może – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – dokonać odliczeń kwot od przyszłych kwot tego państwa członkowskiego, aby uwzględnić poziom przełowienia. 5. Jeżeli odliczenie nie może być dokonane zgodnie z ust. 1 i 2 względem kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad, które zostały przełowione, ponieważ kwota, przydział lub udział w stadzie lub grupie stad nie jest przyznany danemu państwu członkowskiemu lub nie jest wystarczający, wówczas Komisja – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – może w następnym roku lub w następnych latach dokonać odliczeń od kwot dotyczących innych stad lub grup stad przyznanych temu państwu członkowskiemu w tym samym obszarze geograficznym lub o tej samej wartości handlowej zgodnie z ust. 1. 6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić szczegółowe przepisy dotyczące dostosowanej kwoty, w odniesieniu do której oblicza się przekroczenie, odliczeń kwot oraz czasu, przez jaki można dokonywać odliczeń. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.	N			
Pkt 82	w art. 106 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. Gdy Komisja ustali, że państwo członkowskie przekroczyło nakład połowowy, który został mu przyznany, dokonuje – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – odliczeń od przyszłego nakładu połowowego tego państwa członkowskiego.	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	ust. 2 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie: 2. Jeżeli nakład połowowy dostępny państwu członkowskiemu w obszarze geograficznym lub na łowisku został przekroczony, Komisja – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – dokonuje odliczeń od nakładu	N			Obowiązuje bezpośrednio

	połowowego dostępnego państwu członkowskiemu w danym obszarze geograficznym lub łowisku, w następnym roku lub w następnych latach, przy zastosowaniu mnożnika zgodnie z następującą tabelą;				
c)	ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: 3. Jeżeli odliczenia zgodnie z ust. 2 nie można dokonać względem maksymalnego dozwolonego nakładu połowowego, który został przekroczony jako taki, ponieważ taki maksymalny dozwolony nakład połowowy nie jest dostępny danemu państwu członkowskiemu lub nie jest wystarczający, wówczas Komisja może – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – w następnym roku lub w następnych latach dokonać odliczeń od nakładu połowowego dostępnego temu państwu członkowskiemu w tym samym obszarze geograficznym zgodnie z ust. 2. 4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić szczegółowe przepisy dotyczące maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego, w odniesieniu do którego oblicza się wykorzystanie, odliczeń nakładu połowowego oraz czasu, przez jaki można dokonywać odliczeń. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 83	w art. 107 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku gdy istnieją dowody, że przepisy dotyczące wspólnej polityki rybołówstwa nie są przestrzegane przez państwo członkowskie i że może z tego wynikać poważne zagrożenie dla ochrony stad podlegających uprawnieniom do połowów lub systemowi zarządzania nakładem połowowym, Komisja, w drodze aktów wykonawczych, może w następnym roku lub następnych latach dokonać odliczeń od rocznych kwot, przydziałów lub udziałów w stadzie lub grupie stad lub od nakładu połowowego dostępnych dla tego państwa członkowskiego, stosując zasadę proporcjonalności, z uwzględnieniem szkód poczynionych danym stadom.”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do terminu, w którym	N			Obowiązuje bezpośrednio

	państwa członkowskie muszą wykazać, że łowiska mogą być bezpiecznie eksploatowane, do materiału, jaki państwa członkowskie powinny umieścić w swojej odpowiedzi, i do oznaczania ilości, które mają zostać odliczone przy uwzględnieniu: a) zakresu i charakteru nieprzestrzegania przepisów; b) wagi zagrożenia dla ochrony stad; c) szkód spowodowanych w stadzie przez nieprzestrzeganie przepisów.”				
Pkt 84	dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 107a Dostosowanie uprawnień do połowów w przypadku zmniejszenia udziału Unii przypadającego na mocy umowy międzynarodowej W przypadku gdy przełowienie przez co najmniej jedno państwo członkowskie kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad dostępnych Unii na podstawie umowy międzynarodowej prowadzi do zmniejszenia udziału Unii przypadającego na mocy tej umowy międzynarodowej, Rada, przy przydzielaniu uprawnień do połowów w odniesieniu do tego stada lub tej grupy stad na podstawie art. 43 ust. 3 TFUE i art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 na rok, dla którego dokonano tego zmniejszenia, dokonuje dostosowań kwot dla państw członkowskich, które nie dokonały przełowienia, poprzez zwiększenie ich do takiej wysokości, jaką te państwa członkowskie otrzymałyby, gdyby udział Unii na mocy tej umowy międzynarodowej nie został zmniejszony. Jeżeli takiego dostosowania nie można dokonać w danym roku ze względu na niewystarczający udział Unii, pozostałe ilości dostosowuje się w kolejnym roku.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 85	w art. 109 wprowadza się następujące zmiany:				
a)	ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Państwa członkowskie tworzą elektroniczną bazę danych do celów zatwierdzania danych zapisanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Zatwierdzanie zapisanych danych obejmuje poddanie ich kontroli krzyżowej, analizie i weryfikacji. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie dane zapisane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem były dokładne, kompletne i były przedkładane przez operatorów,	T	Art. 1 pkt 41	41) art. 105 otrzymuje brzmienie: „Art. 105. Minister właściwy do spraw rybołówstwa: 1) jest odpowiedzialny za monitorowanie działalności połowowej statków rybackich za pomocą systemu monitorowania statków, o którym mowa w art. 9 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, zwanego dalej „systemem VMS”; 2) zbiera, gromadzi i przetwarza dane w zakresie raportowania działalności połowowej statków rybackich oraz	Wymóg w praktyce jest już wdrożony (elektroniczna baza danych utworzona)

	kapitanów lub inne upoważnione osoby na podstawie niniejszego rozporządzenia z zachowaniem terminów określonych w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa.”			w zakresie ważenia, przewozu, przejęcia i pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa, a także zapewnia wymianę tych danych; 3) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej dotyczące: a) krajowego planu prac, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008, w tym przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 25 ust. 3 rozporządzenia nr 1380/2013, b) monitorowania przyłowu waleni w ramach systemu, o którym mowa w załączniku XIII do rozporządzenia 2019/1241; 4) pełni funkcję organu, o którym mowa w art. 5 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009; 5) pełni funkcję organu, o którym mowa w art. 68 rozporządzenia 2025/2196; 6) za pośrednictwem CMR: a) przyjmuje uprzednie powiadomienia, o których mowa w art. 17 i art. 19a rozporządzenia nr 1224/2009, b) przyjmuje uprzednie powiadomienia, o których mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiającego wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz. Urz. UE L 191 z 15.07.2016, str. 1, z późn. zm.), c) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie powiadomienia o wejściu do portu statku rybackiego i wylądunku w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, o których mowa w art. 17 ust. 2 i art. 24 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009, d) realizuje zadania punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 80 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009, e) monitoruje dane, o których mowa w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2025/2196, i dokonuje ich kontroli,	
--	--	--	--	--	--

				f) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 48 ust. 3 zdanie drugie i ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009, g) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 4 ust. 3 i 4 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia 2025/1766; 7) przekazuje Komisji Europejskiej dane, o których mowa w art. 33 i art. 34 rozporządzenia nr 1224/2009; 8) opracowuje oraz przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie, o którym mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia nr 1380/2013, oraz plan działania, o którym mowa w art. 22 ust. 4 rozporządzenia nr 1380/2013; 9) opracowuje oraz przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia nr 1224/2009; 10) tworzy elektroniczną bazę danych do celów zatwierdzania danych, o której mowa w art. 109 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009; 11) tworzy, aktualizuje i przekazuje Komisji Europejskiej krajowy plan wdrożenia systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 109 ust. 8 rozporządzenia nr 1224/2009; 12) dokonuje korekty danych, w odniesieniu do których wykryto niezgodności w następstwie procedury zatwierdzania przeprowadzonej zgodnie z art. 52 rozporządzenia 2025/2196, jeżeli dokonanie tej korekty jest uzasadnione potrzebą zapewnienia prawidłowości danych gromadzonych przez CMR na podstawie rozporządzenia nr 1224/2009; 13) udostępnia informacje, o których mowa w art. 115 rozporządzenia nr 1224/2009, na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra; 14) opracowuje plan, o którym mowa w art. 31 ust. 3 rozporządzenia 2019/1241.”;	
b)	dodaje się ustęp w brzmieniu: „2a. Do celu ust. 1 i 2: a) państwa członkowskie za pomocą automatycznych algorytmów i mechanizmów komputerowych zatwierdzają następujące dane, w tym dane zapisane w kontekście umów w sprawie połowów, o których mowa w art. 3 ust. 1:	N			Obowiązuje bezpośrednio

	(i) dane dotyczące pozycji statku; (ii) dane dotyczące działalności połowowej, w szczególności dane dotyczące wejścia na obszary połowowe i wyjścia z nich, dane dotyczące dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych, deklaracji przeładunkowych i uprzednich powiadomień; (iii) dane dotyczące nakładu połowowego; (iv) dane zawarte w deklaracjach przejścia, dokumentach przewozowych i dokumentach sprzedaży; (v) dane zawarte w licencjach połowowych i upoważnieniach do połowów; (vi) dane dotyczące kontroli mocy silnika; b) państwa członkowskie zatwierdzają również dane wymienione w lit. a), wykorzystując w szczególności następujące dane, o ile są dostępne: (i) dane z systemu wykrywania statków; (ii) dane dotyczące obserwacji; (iii) dane AIS; (iv) dane ze sprawozdań z inspekcji; (v) dane ze sprawozdań obserwatorów kontroli; (vi) dane z systemów REM”;				
c)	ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W razie wykrycia niespójności danych dane państwo członkowskie przeprowadza niezbędne postępowania wyjaśniające, analizy i kontrole krzyżowe oraz dokumentuje te czynności. Wyniki postępowań wyjaśniających i odpowiednią dokumentację przekazuje Komisji na żądanie. Jeżeli istnieją powody do tego, by podejrzewać, że dopuszczono się naruszenia przepisów, państwo członkowskie prowadzi również postępowania wyjaśniające i niezwłocznie przyjmuje konieczne natychmiastowe środki zgodnie z art. 85 i 91.”	T	jak w pkt 85 lit. a tabeli	Jak w pkt 85 lit. a tabeli	
d)	ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Państwa członkowskie ustanawiają i uaktualniają krajowy plan wdrożenia systemu zatwierdzania obejmującego dane wymienione w ust. 2a lit. a) i b) oraz działań podjętych w następstwie wykrycia niespójności. W planie tym państwa członkowskie określają priorytety zatwierdzania danych oraz późniejsze działania następcze	T	j.w.	j.w.	

	podejmowane w związku wykryciem niespójności, postępując zgodnie z podejściem opartym na ryzyku. Państwa członkowskie przedkładają Komisji ten plan krajowy w terminie dwóch miesięcy od jego przyjęcia lub aktualizacji.”				
--	---	--	--	--	--

Pkt 86	art. 110 i 111 otrzymują brzmienie: „Artykuł 110 Dostęp do danych, przechowywanie i przetwarzanie danych 1. Państwa członkowskie zapewniają Komisji lub organowi przez nią wyznaczonemu, w każdej chwili i bez uprzedzenia, zdalny dostęp do następujących danych w formie niezagregowanej: a) danych związanych z działalnością połowową, w tym danych dotyczących działalności połowowej w kontekście porozumień w sprawie połowów, o których mowa w art. 3 ust. 1; (i) danych dotyczących pozycji statku; (ii) danych dotyczących działalności połowowej, w szczególności danych dotyczących wejścia na obszary połowowe i wyjścia z nich, danych dotyczących dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych, deklaracji przeładunkowych i uprzednich powiadomień; (iii) danych dotyczących nakładu połowowego; (iv) danych zawartych w deklaracjach przejścia, dokumentach przewozowych i dokumentach sprzedaży; b) innych danych dotyczących kontroli: (i) danych dotyczących obserwacji; (ii) danych zawartych w licencjach połowowych i upoważnieniach do połowów; (iii) danych ze sprawozdań z inspekcji; (iv) danych dotyczących kontroli mocy silnika; (v) danych ze sprawozdań obserwatorów kontroli; (vi) krajowych programów kontrolnych; (vii) wykazu urzędników krajowych; c) elektronicznej bazy danych, o której mowa w art. 109, umożliwiającej weryfikację kompletności i jakości zgromadzonych danych. 2. Komisja lub wyznaczony przez nią organ może przetwarzać dane, o których mowa w ust. 1, w celu wypełniania swoich obowiązków zgodnie z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności do celów prowadzenia inspekcji, weryfikacji, audytów i kierowania zapytań lub zgodnie z postanowieniami zawartymi w porozumieniach z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi. Ponadto Komisja może wykorzystywać dane, o których mowa w ust. 1, do	N			Obowiązuje bezpośrednio
--------	--	---	--	--	-------------------------

	opracowywania, tworzenia i rozpowszechniania statystyk europejskich, w szczególności przez Eurostat zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 (*) i zgodnie z jego misją. 3. Do celów prowadzenia badań naukowych lub wydawania opinii naukowych dane wymienione w ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iv) oraz dane dotyczące połowów, odrzutów i wyładunków wymienione w ust. 1 lit. b) ppkt (iii) i (v) mogą, w razie potrzeby, zostać przedłożone niezależnym organom naukowym, które są uznawane na poziomie unijnym, krajowym lub międzynarodowym. Przed przekazaniem takich danych państwa członkowskie rozważają, czy badania naukowe mogą być prowadzone na podstawie danych spseudonimizowanych lub zanonimizowanych. We wszelkich opiniach lub publikacjach opartych na takich danych dane te są anonimizowane. 4. Państwa członkowskie ustanawiają, wdrażają i utrzymują stosowne bazy danych dotyczących połowów zawierające dane, o których mowa w ust. 1. 5. Na uzasadniony wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi dane dotyczące naruszeń. Dane te obejmują w szczególności datę naruszenia, datę ostatecznej decyzji oraz zastosowane kary i środki, w tym przyznane punkty. Artykuł 111 Wymiana danych 1. Każde państwo członkowskie bandery zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę odpowiednich informacji z innymi zainteresowanymi państwami członkowskimi, w szczególności w odniesieniu do: a) danych dotyczących pozycji statku, gdy jego statki rybackie przebywają na wodach innego państwa członkowskiego; b) informacji zawartych w dzienniku połowowym, gdy jego statki rybackie dokonują połowów na wodach innego państwa członkowskiego, lub wyładunków lub przeładunków w portach innego państwa członkowskiego; c) deklaracji wyładunkowych i deklaracji przeładunkowych, gdy ten wyładunek lub przeładunek ma miejsce w portach innego państwa członkowskiego;				
--	--	--	--	--	--

	d) uprzednich powiadomień, gdy port, którego one dotyczą, znajduje się w innym państwie członkowskim; e) dokumentów sprzedaży, dokumentów przewozowych i deklaracji przejęcia, gdy sprzedaż, przewóz lub przejęcie odbywają się w innym państwie członkowskim; f) sprawozdań z inspekcji i z nadzoru oraz analizy ryzyka dla statków rybackich poddawanych inspekcji na wodach lub w portach innego państwa członkowskiego. 2. Każde nadbrzeżne państwo członkowskie zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę odpowiednich informacji z innymi zainteresowanymi państwami członkowskimi i Komisją lub wyznaczonym przez nią organem, w szczególności przez przesyłanie: a) informacji z dokumentów sprzedaży dla państwa członkowskiego bandery, gdy pierwsza sprzedaż pochodzi ze statku rybackiego pływającego pod banderą innego państwa członkowskiego; b) informacji z deklaracji przejęcia, gdy ryby są przechowywane w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery lub państwo członkowskie wyładunku; c) informacji z dokumentów sprzedaży i deklaracji przejęcia dla państwa członkowskiego, w którym nastąpił wyładunek; d) dokumentów przewozowych dla państwa członkowskiego bandery, państwa członkowskiego przeznaczenia i tranzytu przewozu; e) sprawozdań z inspekcji i z nadzoru. 3. Każde państwo członkowskie bandery zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę odpowiednich informacji dotyczących statków pływających pod jego banderą z Komisją lub organem przez nią wyznaczonym; w szczególności w odniesieniu do: a) danych dotyczących pozycji statku; b) informacji z dziennika połowowego; c) deklaracji wyładunkowych i deklaracji przeładunkowych; d) uprzedniego powiadomienia; e) dokumentów sprzedaży, dokumentów przewozowych i deklaracji przejęcia; f) sprawozdań z inspekcji i z nadzoru.				
--	--	--	--	--	--

Pkt 87	dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 111a Jednolite warunki w zakresie wdrażania przepisów dotyczących danych Do celów przepisów wykonujących niniejszy rozdział Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące: a) jakości danych, zgodności z terminami przekazywania danych przez operatorów, zatwierdzania danych, w tym przeprowadzania kontroli krzyżowych, analizy i weryfikacji; b) wymiany danych między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją lub organem przez nią wyznaczonym; c) dostępu Komisji lub organu przez nią wyznaczonego do danych; d) dostępu organów naukowych Unii i Eurostatu do danych; e) interoperacyjności i normalizacji baz danych; f) danych wymienionych w art. 110 ust. 1 i 2, w tym dodatkowych szczególnych zabezpieczeń w zakresie przetwarzania danych osobowych i przepisów dotyczących bezpieczeństwa mających zastosowanie do baz danych. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 88	art. 112 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 112 Ochrona danych osobowych 1. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (*) i (UE) 2018/1725 (**) oraz przepisy krajowe transponujące dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 (***) mają zastosowanie do przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia przez państwa członkowskie, Komisję i organ przez nią wyznaczony. 2. Dane osobowe zgromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą być przetwarzane wyłącznie w następujących celach, pod warunkiem że celów tych nie	N			Obowiązuje bezpośrednio

można osiągnąć przy użyciu danych, które nie pozwalają na identyfikację osób, których dane dotyczą: a) monitorowanie uprawnień do połowów, w tym wykorzystania kwot połowowych; b) zatwierdzanie danych; c) monitorowanie działalności połowowej prowadzonej przez unijne statki rybackie lub działalności połowowej statków rybackich na wodach Unii; d) monitorowanie kontroli działalności połowowej prowadzonej przez państwa członkowskie i w łańcuchu dostaw; e) prowadzenie inspekcji, weryfikacji, audytów i kierowania zapytań; f) opracowanie porozumień międzynarodowych i środków ochrony oraz zgodności z tymi porozumieniami i środkami; g) zarządzanie ryzykiem, ocena polityki i ocena skutków; h) badania naukowe i opinie naukowe oraz tworzenie statystyk; i) zapytania dotyczące skarg i naruszeń oraz postępowań sądowych lub administracyjnych; j) ustanawianie lub przedstawianie dowodów dotyczących praw połowowych poszczególnych statków, państw członkowskich lub Unii. 3. Dane osobowe gromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów wymienionych w ust. 2, a w żadnym razie nie dłużej niż przez pięć lat od dnia, w którym państwo członkowskie lub Komisja uzyskały odpowiednie dane. 4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3: a) dane osobowe gromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów wymienionych w ust. 2 lit. e) oraz i), a w żadnym razie nie dłużej niż do zakończenia danego postępowania administracyjnego lub sądowego lub do czasu potrzebnego na zastosowanie kar na podstawie niniejszego rozporządzenia, takich jak system punktów; b) dane osobowe zawarte w informacjach wymienionych w art. 109 ust. 2a lit. a) ppkt (i)–(v) nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów wymienionych w ust. 2 lit. f) oraz j) niniejszego artykułu, a w żadnym razie nie dłużej niż przez dziesięć lat				
---	--	--	--	--

od dnia uzyskania odpowiednich danych przez państwo członkowskie, Komisję lub organ przez nią wyznaczony; c) dane osobowe zawarte w informacjach wymienionych w art. 109 ust. 2a lit. a) ppkt (i)–(iv) nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów wymienionych w ust. 2 lit. g) oraz h) niniejszego artykułu, a w żadnym razie nie dłużej niż przez 25 lat od dnia uzyskania odpowiednich danych przez państwo członkowskie, Komisję lub organ przez nią wyznaczony. Jeżeli informacje te są zatrzymywane przez dłuższy okres, gdy jest to konieczne do celów wymienionych w ust. 2 lit. g) i h) niniejszego artykułu, dane osobowe są anonimizowane lub pseudonimizowane. 5. Organy państw członkowskich uznaje się za administratorów w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679, w związku z przetwarzaniem danych osobowych, które gromadzą na podstawie niniejszego rozporządzenia. 6. Komisję uznaje się za administratora w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725, w związku z przetwarzaniem danych osobowych, które gromadzą na podstawie niniejszego rozporządzenia. 7. Komisja lub organ przez nią wyznaczony i organy państw członkowskich zapewniają bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych, które odbywa się w związku ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia. Komisja lub organ przez nią wyznaczony i organy państw członkowskich współpracują w zakresie zadań związanych z bezpieczeństwem. 8. W szczególności Komisja przyjmuje konieczne środki, w tym plan bezpieczeństwa, plan ciągłości działania i plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej w celu: a) fizycznej ochrony danych, w tym poprzez opracowywanie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej; b) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania nośników danych; c) uniemożliwienia nieuprawnionego wprowadzania danych i nieuprawnionego oglądania, zmieniania lub usuwania zapisanych danych osobowych;				
--	--	--	--	--

	d) uniemożliwienia nieuprawnionego przetwarzania danych i jakiegokolwiek nieuprawnionego kopiowania, modyfikowania lub usuwania danych; e) zapewnienia, aby osoby upoważnione do dostępu do odpowiednich baz danych dotyczących połowów miały dostęp jedynie do danych objętych ich upoważnieniem dostępu, wyłącznie za pomocą niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika oraz poufnych haseł; f) zapewnienia możliwości sprawdzenia i ustalenia, którym organom można przekazywać dane osobowe oraz które dane, kiedy, przez kogo i w jakim celu są przetwarzane w odpowiednich bazach danych dotyczących połowów; g) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania danych osobowych w trakcie przekazywania danych osobowych do baz danych dotyczących połowów lub z takich baz danych lub podczas przewozu nośników danych, w szczególności za pomocą odpowiednich technik szyfrowania; h) monitorowania skuteczności środków bezpieczeństwa, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz przyjmowania niezbędnych środków organizacyjnych w obszarze kontroli wewnętrznej, aby zapewnić zgodność z przepisami niniejszego rozporządzenia. 9. Organy państw członkowskich przyjmują środki równoważne tym, o których mowa w ust. 8, w zakresie bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez organy mające prawo dostępu do którejkolwiek z odpowiednich baz danych dotyczących połowów.				
Pkt 89	art. 113 ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie: 1. Państwa członkowskie i Komisja podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby dane objęte tajemnicą zawodową i handlową, gromadzone, otrzymywane i przesyłane w ramach niniejszego rozporządzenia, były traktowane zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami dotyczącymi tajemnicy zawodowej i handlowej. 2. Dane, o których mowa w ust. 1, wymieniane między państwami członkowskimi a Komisją mogą być przesyłane osobom innym niż osoby z państw członkowskich lub z Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, których funkcje wymagają dostępu do takich danych, wyłącznie za	N			Obowiązuje bezpośrednio

	zgoda państwa członkowskiego lub Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, które dostarczyły te dane. W przypadku odmowy państwo członkowskie, Komisja lub organ przez nią wyznaczony podaje powody odmowy przesłania danych. Brak odpowiedzi na wniosek o wyrażenie zgody w terminie jednego miesiąca uznaje się za zgodę. 3. Dane, o których mowa w ust. 1, nie są wykorzystywane w żadnym innym celu niż cel przewidziany w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem za zgodą państwa członkowskiego, Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, który przekazał te dane, i pod warunkiem że przepisy obowiązujące w państwie członkowskim organu otrzymującego dane nie zabraniają takiego wykorzystania. W przypadku odmowy państwo członkowskie, Komisja lub organ przez nią wyznaczony podaje powody odmowy.				
--	--	--	--	--	--

Pkt 90	art. 114 i 115 otrzymują brzmienie: „Artykuł 114 Oficjalne strony internetowe Do celów niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie tworzą i uaktualniają oficjalne strony internetowe dla operatorów i ogółu społeczeństwa zawierające co najmniej informacje wymienione w art. 115. Artykuł 115 Treść oficjalnych stron internetowych Na swoich oficjalnych stronach internetowych państwa członkowskie niezwłocznie podają następujące informacje – lub podają do nich bezpośredni link: a) nazwy i adresy właściwych organów odpowiadających za wydawanie licencji połowowych, o których mowa w art. 6, i upoważnień do połowów, o których mowa w art. 7 i 7a; b) wykaz wyznaczonych portów, z określeniem godzin pracy, do celów przeładunku, o których mowa w art. 20; c) miesiąc po wejściu w życie planu wieloletniego oraz po zatwierdzeniu przez Komisję – wykaz wyznaczonych portów, o których mowa w art. 43, z określeniem godzin pracy i, w terminie następnych 30 dni, związane z nimi warunki zapisywania i zgłaszania ilości w odniesieniu do każdego wylądunku gatunków objętych planem wieloletnim; d) decyzje o doraźnych zamknięciach, w tym jasno określające geograficzny obszar łowisk, których dotyczy zamknięcie, czas trwania zamknięcia oraz warunki regulujące połowy w tym obszarze podczas zamknięcia; e) dane punktu kontaktowego do przesyłania lub przekazywania dzienników połowowych, uprzednich powiadomień, deklaracji przeładunkowych, deklaracji wylądunkowych, dokumentów sprzedaży, deklaracji przejęcia i dokumentów przewozowych, o których mowa w art. 14, 17, 20, 23, 54d, 55, 62, 66 i 68; f) mapy ze współrzędnymi obszarów objętych tymczasowym doraźnym zamknięciem wraz z określeniem czasu trwania zamknięcia oraz warunków regulujących połowy w tych obszarach w trakcie zamknięcia; g) decyzję o zamknięciu łowiska na podstawie art. 35, w tym wszelkie niezbędne szczegółowe informacje;	T	Jak w pkt 85 lit. a tabeli	Jak w pkt 85 lit. a tabeli	
--------	---	---	----------------------------	----------------------------	--

	h) wykaz obszarów ograniczonych połowów i odpowiadające im ograniczenia; i) wykaz operatorów, którzy na podstawie art. 60 ust. 5 są upoważnieni do przeprowadzenia ważenia, z określeniem portu i wagi najazdowej; j) krajowy program kontroli, o którym mowa w art. 93a, z wyjątkiem tych części, których ujawnienie mogłoby osłabić skuteczność kontroli; k) roczne sprawozdanie z kontroli i inspekcji oraz link do strony internetowej Komisji, w tym zestawienie informacji ze sprawozdań, o których mowa w art. 93b ust. 1; l) krótszy termin uprzedniego powiadomienia określony na podstawie art. 17 ust. 1a.				
--	--	--	--	--	--

Pkt 91	uchyla się art. 116	N			Brak potrzeby regulacji
Pkt 92	art. 117 ust. 4 otrzymuje brzmienie: 4. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy w sprawie wzajemnej pomocy dotyczące: a) współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi, państwami trzecimi, Komisją i organem przez nią wyznaczonym; b) wyznaczenia jednego organu państwa członkowskiego; c) informowania o środkach następczych przyjętych przez organy krajowe w wyniku wymiany informacji; d) wniosków o pomoc, w tym wniosków o udzielenie informacji, o przyjęcie środków i o zawiadomienia administracyjne, a także określania terminów na udzielenie odpowiedzi; e) informacji przekazywanych bez uprzedniego wniosku; f) stosunków państw członkowskich z Komisją i państwami trzecimi. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 93	art. 118 ust. 5 otrzymuje brzmienie: 5. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące treści i formy sprawozdań sporządzanych przez państwa członkowskie. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 94	art. 119 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 119 Procedura komitetowa 1. Komisję wspiera Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury, ustanowiony w art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*). 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 95	dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 119a	N			Obowiązuje bezpośrednio

	Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o którym mowa w art. 9a ust. 5, art. 15b ust. 1, art. 17 ust. 6, art. 21 ust. 6, art. 22 ust. 3, art. 24 ust. 4, art. 41 ust. 4, art. 44 ust. 4, art. 58 ust. 10, 11 i 12, art. 60a ust. 2, art. 73 ust. 9, art. 74 ust. 11, art. 75 ust. 2, art. 90 ust. 4, art. 92 ust. 12 i art. 107 ust. 4, powierza się Komisji na czas nieokreślony. 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 9a ust. 5, art. 15b ust. 1, art. 17 ust. 6, art. 21 ust. 6, art. 22 ust. 3, art. 24 ust. 4, art. 41 ust. 4, art. 44 ust. 4, art. 58 ust. 10, 11 i 12, art. 60a ust. 2, art. 73 ust. 9, art. 74 ust. 11, art. 75 ust. 2, art. 90 ust. 4, art. 92 ust. 12 i art. 107 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (*). 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 9a ust. 5, art. 15b ust. 1, art. 17 ust. 6, art. 21 ust. 6, art. 22 ust. 3, art. 24 ust. 4, art. 41 ust. 4, art. 44 ust. 4, art. 58 ust. 10, 11 i 12, art. 60a ust. 2, art. 73 ust. 9, art. 74 ust. 11, art. 75 ust. 2, art. 90 ust. 4, art. 92 ust. 12 i art. 107 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję,				
--	---	--	--	--	--

	że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
Pkt 96	uchyla się załącznik I	N			Brak potrzeby regulacji
Pkt 97	Tekst załącznika I do niniejszego rozporządzenia dodaje się w formie załączników III i IV.	T	Art. 1 pkt 29 lit. b – d (zmiany w art. 79 ustawy o rybołów stwie morski m)	29) w art. 79: (...) b) w ust. 2 i 4 wyrazy „XXX do rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „III do rozporządzenia nr 1224/2009”, c) w ust. 5 skreśla się wyrazy „przepisów WPR”, d) uchyla się ust. 7,	
Art. 2	Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/473 W rozporządzeniu (UE) 2019/473 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 1	art. 1 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 1 Cel 1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa (zwaną dalej »Agencją«) w celu zapewnienia wysokiego, jednolitego i efektywnego poziomu kontroli, inspekcji oraz zgodności z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, w tym z jej wymiarem zewnętrznym. 2. W tym celu Agencja współpracuje z państwami członkowskimi i Komisją oraz zapewnia im pomoc w obszarach wspomnianych w ust. 1 niniejszego artykułu, w granicach misji i zadań określonych w rozdziale II.”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 2	w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) »kontrola« oznacza kontrolę w rozumieniu art. 4 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	dodaje się literę w brzmieniu: „aa) »inspekcja« oznacza inspekcję w rozumieniu art. 4 pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 3	w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	lit. e) otrzymuje brzmienie:	N			Obowiązuje bezpośrednio

	„e) pomoc państw członkowskim i Komisji w harmonizowaniu stosowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa i tym samym przyczynianie się do osiągnięcia jej celów, w tym zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza;”;				
b)	lit. f) otrzymuje brzmienie: „f) wkład w prace państw członkowskich i Komisji dotyczące badań i rozwoju technik kontroli i inspekcji oraz udział w tych pracach, a także opracowywanie projektów pilotażowych dotyczących badań i rozwoju takich technik;”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
c)	dodaje się litery w brzmieniu: „k) w stosownych przypadkach współpraca z innymi agencjami zdecentralizowanymi Unii i koordynacja z nimi działań w ramach ich zadań, misji i obszarów działalności; l) pomoc Komisji w realizacji zadań przydzielonych jej w aktach ustawodawczych Unii w odniesieniu do celów Agencji.”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 4	„Artykuł 17 Wymiana i przetwarzanie danych i informacji 1. Komisja, Agencja oraz właściwe organy państw członkowskich wymieniają istotne, dostępne im dane i informacje dotyczące wspólnych działań w zakresie kontroli i inspekcji prowadzonych na terytorium państw członkowskich i na wodach unijnych i międzynarodowych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009. 2. Agencja przyjmuje środki zgodnie z odpowiednimi przepisami prawnymi Unii w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony poufności informacji zgromadzonych lub otrzymywanych na podstawie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. 3. Do przetwarzania danych osobowych przez Agencję stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (*). 4. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych zgromadzonych lub otrzymanych przez Agencję w ramach realizacji jej misji i zadań określonych w rozdziale II niniejszego rozporządzenia Agencję uznaje się za administratora w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	5. Dane osobowe zgromadzone lub otrzymane przez Agencję mogą być przetwarzane wyłącznie do celów wypełniania jej misji i zadań określonych w rozdziale II niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że celów tych nie można osiągnąć za pomocą danych, które nie pozwalają na identyfikację osób, których dane dotyczą. 6. Zgromadzone lub otrzymane dane osobowe nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów, o których mowa w ust. 5, a w żadnym razie nie dłużej niż przez pięć lat od dnia, w którym Agencja otrzyma odpowiednie dane. 7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 6 zgromadzone lub otrzymane dane osobowe nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów, o których mowa w ust. 5, odnoszących się do: a) udziału w kontrolach i inspekcjach lub ich koordynacji; lub b) zapytań dotyczących skarg i naruszeń oraz postępowań sądowych lub administracyjnych. W każdym przypadku dane osobowe, o których mowa w akapicie pierwszym, są przechowywane nie dłużej niż do zakończenia postępowania i dochodzeń, o których mowa w akapicie pierwszym. Jeżeli informacje są zatrzymywane przez okres dłuższy niż określony w ust. 6 lub w niniejszym ustępie, dane osobowe są anonimizowane. 8. Przekazywanie danych osobowych wchodzących w skład danych dotyczących działalności państwowej państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej odbywa się wyłącznie zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz zgodnie z porozumieniem z państwem trzecim lub z mającymi zastosowanie przepisami organizacji międzynarodowej.				
Pkt 5	art. 19 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 19 Wyznaczanie urzędników Agencji na inspektorów unijnych Urzędnicy Agencji mogą zostać wyznaczeni na inspektorów unijnych zgodnie z art. 79 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 6	art. 24 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Roczny program prac, o którym mowa w art. 32 ust. 2 lit. c), jest spójny z wieloletnim programem prac. Wskazuje on wyraźnie nowe elementy, zmiany lub skreślenia w	N			Obowiązuje bezpośrednio

	stosunku do programu prac z roku poprzedniego oraz postępy poczynione w realizacji ogólnych priorytetów i celów wieloletniego programu prac.”;				
Pkt 7	art. 25 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 25 Współpraca w zakresie gospodarki morskiej Agencja przyczynia się do realizacji zintegrowanej polityki morskiej UE, w szczególności zawiera umowy administracyjne z innymi organami w sprawach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia po ich zatwierdzeniu przez Zarząd. Dyrektor zarządzający informuje o tym Zarząd na wczesnym etapie negocjacji.”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 8	w art. 32 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
a)	w lit. b) słowa »do dnia 30 kwietnia każdego roku« zastępuje się słowami »do dnia 1 lipca każdego roku«;	N			Obowiązuje bezpośrednio
b)	lit. c) otrzymuje brzmienie: „c) przyjmuje do dnia 30 listopada każdego roku jednolity dokument programowy zawierający między innymi programowanie wieloletnie i programowanie roczne Agencji na następny rok. Jednolity dokument programowy zawiera priorytety Agencji. Przyznaje priorytet obowiązkom Agencji odnoszącym się do programów kontroli i inspekcji. Zostaje przyjęty bez uszczerbku dla rocznej procedury budżetowej Unii. Jednolity dokument programowy przyjmuje się przy uwzględnieniu opinii Komisji oraz, w odniesieniu do programowania wieloletniego, po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego i Rady. Zarząd niezwłocznie przekazuje ten dokument Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
c)	dodaje się literę w brzmieniu: „i) zapewnia odpowiednie działania następcze w stosunku do ustaleń i zaleceń wynikających ze sprawozdań i ocen z audytów wewnętrznych lub zewnętrznych, jak również z dochodzeń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF).”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 9	art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zarząd jest złożony z przedstawicieli państw członkowskich, sześciu przedstawicieli Komisji oraz jednego przedstawiciela Parlamentu Europejskiego. Każde państwo członkowskie jest uprawnione do mianowania jednego członka. Państwa członkowskie, Komisja i Parlament Europejski mianują po jednym zastępcy każdego	N			Obowiązuje bezpośrednio

	członka Zarządu, który reprezentuje członka Zarządu pod jego nieobecność. Jedynie przedstawiciele państw członkowskich i Komisji mają prawo głosu.”;				
Pkt 10	art. 35 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 35 Posiedzenia 1. Posiedzenia Zarządu są zwoływane przez jego prezesa. Porządek obrad jest określany przez prezesa z uwzględnieniem propozycji składanych przez członków Zarządu oraz dyrektora zarządzającego Agencji. 2. Dyrektor zarządzający i przedstawiciel mianowany przez Radę Doradczą biorą udział w obradach Zarządu bez prawa głosu. 3. Zarząd odbywa posiedzenia zwyczajne co najmniej raz w roku. Dodatkowo Zarząd odbywa posiedzenia z inicjatywy prezesa lub na wniosek Komisji lub jednej trzeciej państw członkowskich reprezentowanych w Zarządzie. 4. Zarząd może zaprosić do udziału w posiedzeniach w charakterze obserwatora przedstawiciela odpowiednich instytucji unijnych lub każdą osobę, której opinią może być zainteresowany. 5. W przypadku wystąpienia kwestii poufnej lub konfliktu interesów Zarząd może zdecydować się na omówienie poszczególnych punktów porządku obrad z wyłączeniem obecności przedstawicieli mianowanych przez Radę Doradczą, przedstawicieli mianowanych przez stosowne instytucje unijne i osoby lub osób, o których mowa w ust. 4. Szczegółowe zasady dotyczące stosowania tego przepisu mogą zostać określone w regulaminie wewnętrznym. 6. Członkowie Zarządu mogą zgodnie z przepisami regulaminu wewnętrznego korzystać z pomocy doradców lub ekspertów. 7. Sekretariat Zarządu jest zapewniany przez Agencję.”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 11	art. 38 ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) przygotowuje projekt jednolitego dokumentu programowego i przedkłada go Zarządowi do zatwierdzenia, zanim projekt zostanie przesłany Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji do dnia 31 stycznia każdego roku. Podejmuje kroki konieczne do realizacji jednolitego dokumentu programowego w granicach określonych niniejszym rozporządzeniem,	N			Obowiązuje bezpośrednio

	przepisami wykonawczymi do niego oraz wszelkimi mającymi zastosowanie przepisami prawa;”;				
Pkt 12	art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Bez uszczerbku dla innego rodzaju przychodów dochody Agencji składają się z: a) wkładu Unii zapisanego w budżecie ogólnym Unii Europejskiej (dział Komisji); b) opłat za usługi świadczone przez Agencję na rzecz państw członkowskich zgodnie z art. 6; c) opłat za publikacje, szkolenia lub wszelkie inne usługi świadczone przez Agencję; d) opłat za usługi świadczone przez Agencję na rzecz Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego w ramach ustanowionej w art. 8 współpracy europejskiej w zakresie funkcji straży przybrzeżnej; e) finansowania Unii w formie umów o delegowaniu zadań lub dotacji doraźnych zgodnie z zasadami finansowymi Agencji, o których mowa w art. 47, oraz postanowieniami stosownych instrumentów wspierających politykę Unii.”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 13	art. 48 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 48 Ocena 1. W regularnych odstępach, nie rzadziej niż co pięć lat, Komisja przeprowadza ocenę, aby przeanalizować w szczególności: a) rezultaty osiągnięte przez Agencję, mając na uwadze jej cele, misję i zadania; b) wpływ, skuteczność i wydajność funkcjonowania Agencji i jej praktyk roboczych w odniesieniu do jej celów, misji i zadań. Komisja konsultuje się z Zarządem w odniesieniu do zakresu uprawnień dla każdej oceny. 2. Komisja przesyła sprawozdanie z oceny wraz ze swoimi wnioskami ze sprawozdania do Parlamentu Europejskiego, Rady i Zarządu. Zarząd może wydawać zalecenia dla Komisji dotyczące zmian w niniejszym rozporządzeniu. Sprawozdanie z oceny i wnioski ze sprawozdania podawane są do wiadomości publicznej.”.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 3	Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006 W rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 1	uchyla się art. 17 ust. 2, 3, 5 i 6;	N			Obowiązuje bezpośrednio

Pkt 2	w art. 20 ust. 1 skreśla się drugie zdanie;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 3	uchyla się art. 21.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 4	Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008 W rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008 wprowadza się następujące zmiany:				
Pkt 1	W tytule rozporządzenia, w artykułach, w nagłówkach artykułów i rozdziałów i w załącznikach rzeczownik „Wspólnota” lub odpowiadający mu przymiotnik zastępuje się rzeczownikiem „Unia” z zachowaniem odpowiedniej formy gramatycznej	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 2	art. 2 pkt 17 otrzymuje brzmienie: „17. »obserwacja« oznacza obserwację statku rybackiego prowadzącego działania, które można uznać za połowy NNN zgodnie z art. 3, prowadzoną przez właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialny za inspekcję na morzu lub przez kapitana unijnego statku rybackiego lub statku państwa trzeciego;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 3	art. 3 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 3 Statki rybackie prowadzące połowy NNN Domniemywa się, że statek rybacki prowadzi połowy NNN, jeżeli wbrew środkom ochrony i zarządzania mającym zastosowanie na danym łowisku prowadził on co najmniej jedno z działań: a) wymienionych w art. 90 ust. 2 lit. a)–m) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; lub b) uznanych za poważne naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. a)–f), h), i), j), l) oraz n) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;”	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 4	art. 10 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 10 Procedura inspekcji Do celów weryfikacji zgodności z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi, wykonawczymi i stosownymi międzynarodowymi środkami ochrony i zarządzania państwa członkowskie stosują przepisy tytułu VII rozdział I rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.	N			Obowiązuje bezpośrednio

Pkt 5	art. 11 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie: „1. Jeżeli informacje zebrane podczas inspekcji lub wszelkie inne odpowiednie dane lub informacje stanowią w ocenie inspektora dowód wskazujący na to, że statek rybacki prowadził połowy NNN zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia, inspektor wykonuje obowiązki określone w art. 82 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. 2. Jeżeli wyniki inspekcji stanowią dowód na to, że statek rybacki z państwa trzeciego prowadził połowy NNN zgodnie z art. 3, właściwy organ państwa członkowskiego portu nie zezwala takiemu statkowi na wyładunek lub przeładunek jego połowu lub na dostęp takiego statku do usług portowych.”	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 6	tytuł rozdziału III otrzymuje brzmienie: „System świadectw połowowych dla produktów rybołówstwa”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 7	uchyla się art. 12 ust. 5;	N			Obowiązuje bezpośrednio

Pkt 8	dodaje się artykuły w brzmieniu: „Artykuł 12a Zintegrowany skomputeryzowany system zarządzania informacjami dla systemu świadectw połowowych 1. Aby umożliwić zintegrowane zarządzanie informacjami, danymi i dokumentami istotnymi dla czynności kontrolnych, weryfikacji, kontroli i innych istotnych czynności urzędowych dotyczących przywozu, powrotnego wywozu i, w stosownych przypadkach, wywozu produktów rybołówstwa, a także przetwarzanie, przechowywanie oraz wymianę tych informacji, danych i dokumentów, Komisja ustanawia zgodnie z art. 12b, 12c i 12d niniejszego rozporządzenia system zarządzania informacjami cyfrowymi (CATCH) dla systemu świadectw połowowych. CATCH jest zintegrowany ze zintegrowanym skomputeryzowanym systemem weterynaryjnym (TRACES), o którym mowa w art. 133 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (*). 2. Wymiana informacji, danych i dokumentów dotyczących przywozu, powrotnego wywozu i, w stosownych przypadkach, wywozu produktów rybołówstwa i powiązanych kontroli, zarządzania ryzykiem, weryfikacji i kontroli, a także w odniesieniu do dokumentów, o których mowa w niniejszym rozdziale, takich jak deklaracje importerów, świadectwa połowowe, świadectwa powrotnego wywozu, oświadczenia, wnioski lub decyzje, między importerem, podmiotem dokonującym powrotnego wywozu i, w stosownych przypadkach, eksporterem i właściwymi organami państw członkowskich, między właściwymi organami państw członkowskich lub między właściwymi organami państw członkowskich a Komisją odbywa się za pomocą CATCH. 3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 54b aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do spraw, w których można ustanowić tymczasowe wyłączenie ze stosowania ust. 2 niniejszego artykułu, i warunków takiego wyłączenia. 4. Właściwe organy państw członkowskich korzystają z informacji przedłożonych przez importerów za pośrednictwem CATCH na podstawie art. 16 ust. 1, do	T	Art. 2 pkt 11	11) w art. 62b w ust. 1: a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu: „2a) przyjmuje, sprawdza i potwierdza oświadczenie, o którym mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 1005/2008, w przypadku wywozu lub powrotnego wywozu produktów rybołówstwa, a także weryfikuje i zatwierdza inne dokumenty związane z wywozem lub powrotnym wywozem tych produktów; 2b) przyjmuje dokumenty i informacje, o których mowa w art. 6a ust. 1 rozporządzenia nr 1010/2009;”; b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) pełni rolę punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 6a ust. 4 rozporządzenia nr 1010/2009.”;	
-------	---	---	------------------	--	--

celów zarządzania ilością, a także – w oparciu o zarządzanie ryzykiem – do celów prowadzenia własnych kontroli i weryfikacji oraz podejmowania decyzji, jak przewidziano w niniejszym rozdziale i w aktach delegowanych i wykonawczych, o których mowa w niniejszym rozdziale i w art. 54a. Artykuł 12b Ogólne funkcje CATCH 1. CATCH: a) umożliwia komputerowe przekazywanie, przetwarzanie i przechowywanie informacji, danych i dokumentów niezbędnych do sprawdzania, zarządzania ryzykiem, przeprowadzania weryfikacji i kontroli, zarządzania ilością oraz podejmowania decyzji przewidzianych w niniejszym rozdziale oraz w powiązanych aktach delegowanych i wykonawczych, o których mowa w niniejszym rozdziale i w art. 54a, zarządzanie takimi informacjami, danymi i dokumentami oraz wymianę takich informacji, danych i dokumentów między właściwymi organami państw członkowskich, między właściwymi organami państw członkowskich a Komisją oraz, w stosownych przypadkach, między właściwymi organami państw członkowskich a właściwymi organami państw bandery, państw przetwarzania i innych zainteresowanych państw trzecich, oraz importerami i eksporterami; b) zapewnia mechanizm zarządzania ilością zapewniający, aby masa surowca dla jednego lub więcej przywozów na podstawie jednego świadectwa połowowego nie była wyższa od masy zatwierdzonej w takim świadectwie; c) od dnia 10 stycznia 2028 r. przewiduje możliwość wymiany informacji, danych i dokumentów istotnych dla przywozu, powrotnego wywozu i, w stosownych przypadkach, wywozu produktów rybołówstwa zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału oraz aktami delegowanymi i wykonawczymi przyjętymi na podstawie niniejszego rozdziału, z innymi organami państw członkowskich oraz z organami celnymi państw członkowskich za pośrednictwem unijnego pojedynczego punktu kontaktowego; d) umożliwia prowadzenie elektronicznego zarządzania ryzykiem i elektronicznej analizy ryzyka.				
--	--	--	--	--

	2. CATCH może być interoperacyjny z innymi systemami wykorzystywanymi w zwalczaniu połowów NNN, w tym za pomocą interfejsu z istniejącymi i funkcjonalnymi krajowymi systemami informatycznymi. Artykuł 12c Funkcjonowanie CATCH Zgodnie z przepisami określonymi w odniesieniu do TRACES Komisja może przyjąć akty wykonawcze dotyczące funkcjonowania CATCH, ustanawiające: a) specyfikacje techniczne CATCH jako składnika systemowego TRACES, w tym mechanizm elektronicznej wymiany danych do celów wymiany z istniejącymi systemami krajowymi i innymi systemami, określanie mających zastosowanie norm, definiowanie struktur wiadomości, warunki dostępu, słowniki danych, wymianę protokołów i procedur; b) szczegółowe zasady funkcjonowania CATCH i jego składników systemowych w celu zapewnienia ochrony danych osobowych i bezpieczeństwa wymiany informacji; c) rozwiązania awaryjne, które mają być stosowane w przypadku niedostępności jakiegokolwiek funkcji CATCH; d) przypadki, w których państwa trzecie i regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, o których mowa w art. 13, lub inne organizacje międzynarodowe mogą uzyskać częściowy dostęp do funkcji CATCH, warunki uzyskania takiego dostępu oraz jego specyfikacje techniczne; e) przepisy, na podstawie których zatwierdzane są dokumenty elektroniczne zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 (**); f) wzory, formularze i zasady wydawania dokumentów urzędowych, w tym w formacie elektronicznym, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, inne niż te przewidziane w niniejszym rozdziale i powiązanych załącznikach. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 54 ust. 2. Artykuł 12d Ochrona danych osobowych				
--	--	--	--	--	--

	1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (***) i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (****) mają zastosowanie w zakresie, w jakim informacje przetwarzane za pośrednictwem CATCH zawierają dane osobowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2016/679. 2. W odniesieniu do obowiązków dotyczących przekazywania stosownych informacji do CATCH i przetwarzania jakichkolwiek danych osobowych, które może być rezultatem tej czynności, właściwe organy państw członkowskich uważa się za administratorów danych w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679. 3. Komisję uznaje się za administratora w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725 w odniesieniu do jej obowiązku dotyczącego zarządzania CATCH i przetwarzania jakichkolwiek danych osobowych, które może być rezultatem tej czynności. 4. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają zgodność CATCH z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych, o których mowa w art. 134 i 135 rozporządzenia (UE) 2017/625. Artykuł 12e Bezpieczeństwo danych Państwa członkowskie i Komisja zapewniają zgodność CATCH z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa danych, o których mowa w art. 134 i 136 rozporządzenia (UE) 2017/625.				
--	--	--	--	--	--

Pkt 9	w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:	N			Obowiązuje wprost
a)	tytuł otrzymuje brzmienie: „Przywóz produktów rybołówstwa”;	N			Obowiązuje wprost
b)	ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Przy przywozie produktów rybołówstwa przewożonych w tej samej postaci do Unii z państwa trzeciego innego niż państwo bandery lub państwo, w którym dokonuje się przetwarzania, o którym mowa w ust. 2, importer przekazuje właściwym organom państw członkowskich przywozu: a) świadectwo(-a) połowowe zatwierdzone przez państwo bandery oraz, w stosownych przypadkach, zatwierdzone oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, w następującej postaci: (i) oryginał świadectwa(świadectw) połowowego(-ych) oraz, w stosownych przypadkach, oryginał oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, dotyczącego danych produktów rybołówstwa, jeżeli całość dostawy podlega wywozowi; lub (ii) kopia oryginału świadectwa(świadectw) połowowego(-ych) oraz, w stosownych przypadkach, kopia oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy tylko część danych produktów rybołówstwa w dostawie podlega wywozowi; oraz b) udokumentowane dowody na to, że w odniesieniu do danych produktów rybołówstwa nie przeprowadzono innych operacji niż wyładunek, ponowny załadunek lub operacje mające na celu zachowanie ich w dobrym i pierwotnym stanie oraz że produkty te pozostawały pod nadzorem właściwych organów w tym państwie trzecim. Takie udokumentowane dowody są przedstawiane w postaci: (i) jeżeli wywozowi podlega cała dostawa objęta danym świadectwem połowowym oraz, w stosownych przypadkach, oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2 – jednego dokumentu przewozowego wydanego w celu objęcia przemieszczenia z terytorium państwa bandery lub państwa, w którym dochodzi do przetwarzania, przez terytorium tego państwa trzeciego; lub	N			Obowiązuje wprost

(ii) jeżeli pierwotna dostawa objęta danym świadectwem połowowym oraz, w stosownych przypadkach, oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zostaje podzielona – dokumentu zatwierdzonego przez właściwe organy tego państwa trzeciego przy użyciu wzoru, o którym mowa w art. 54a, który co najmniej: —zawiera dokładny opis produktów rybołówstwa i masę dostawy podlegającej wywozowi, daty wyładunku i ponownego załadunku produktów rybołówstwa oraz, w stosownych przypadkach, nazwy statków lub innych wykorzystanych środków transportu; oraz — zawiera nazwę i numer identyfikacyjny magazynu oraz warunki, na jakich przedmiotowe produkty rybołówstwa pozostawały w tym państwie trzecim. W przypadku gdy dane gatunki podlegają systemowi dokumentacji połowowej przyjętemu przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem i uznanemu na podstawie art. 13, dokumenty, o których mowa powyżej, mogą zostać zastąpione przez świadectwo powrotnego wywozu tego systemu dokumentacji połowowej, pod warunkiem że państwo trzecie spełniło odpowiednio ciążące na nim wymogi dotyczące powiadomienia. 2. Przy przywozie produktów rybołówstwa stanowiących jedną dostawę i przetworzonych w państwie trzecim importer przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego przywozu oświadczenie przedstawione przez zakład przetwórczy w tym państwie trzecim i potwierdzone przez właściwe organy tego państwa zgodnie z formularzem określonym w załączniku IV: a) zawierające dokładny opis nieprzetworzonych i przetworzonych produktów i ich ilości; b) wskazujące, że przetworzone produkty zostały przetworzone w tym państwie trzecim z połowów posiadających świadectwo(-a) połowowe zatwierdzone przez państwo bandery; oraz c) dokumentowi temu towarzyszy: (i) oryginał świadectwa(świadectw) połowowego(-ych) – w przypadku gdy całość danych połowów została wykorzystana do przetworzenia produktów rybołówstwa wywożonych w ramach jednej dostawy; lub				
--	--	--	--	--

	(ii) kopia oryginału świadectwa(świadectw) połowowego(-ych) – w przypadku gdy dane połowy zostały częściowo wykorzystane do przetworzenia produktów rybołówstwa wywożonych w ramach jednej dostawy. W przypadku gdy dane gatunki podlegają systemowi dokumentacji połowowej przyjętemu przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem i uznanemu na podstawie art. 13, oświadczenie to może zostać zastąpione przez świadectwo powrotnego wywozu tego systemu dokumentacji połowowej, pod warunkiem że państwo trzecie przetworzenia spełniło odpowiednio ciężące na nim wymogi dotyczące powiadomienia.”				
Pkt 10	art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. Importer produktów rybołówstwa do Unii przedkłada właściwym organom państwa członkowskiego, do którego produkty rybołówstwa mają zostać przywiezione, świadectwo połowowe, jak określono w art. 12 ust. 4, wraz z danymi dotyczącymi przewozu określonymi w dodatku do załącznika II, oświadczeniem przedstawionym przez zakład przetwórczy określonym w art. 14 ust. 2 i innymi informacjami, które są wymagane na podstawie art. 12, 14 i 17, drogą elektroniczną za pośrednictwem CATCH. Świadectwa połowowe wraz ze wszystkimi odpowiednimi towarzyszącymi dokumentami należy przedłożyć co najmniej na trzy dni robocze przed przewidywanym terminem przybycia na miejsce wejścia na terytorium Unii. Termin trzech dni roboczych może zostać dostosowany w zależności od rodzaju produktów rybołówstwa, odległości od miejsca wejścia na terytorium Unii lub wykorzystanych środków transportu. Organy te sprawdzają, zgodnie z zasadami zarządzania ryzykiem, wszystkie przedłożone dokumenty, w szczególności świadectwo połowowe, w świetle informacji przekazanych w powiadomieniu otrzymanym od państwa bandery zgodnie z art. 20 i 22.	N			Obowiązuje wprost
Pkt 11	art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Weryfikacje koncentrują się na ryzyku zidentyfikowanym na podstawie kryteriów zarządzania ryzykiem określonych na poziomie Unii. Ponadto państwa członkowskie mogą w tym samym celu opracować dodatkowe kryteria krajowe. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich kryteriach krajowych oraz	N			Obowiązuje bezpośrednio

	o wszelkich ich aktualizacjach. Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, kryteria unijne. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 54 ust. 2.”				
Pkt 12	art. 27 ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Unijne statki rybackie nie są umieszczane w unijnym wykazie statków NNN, jeżeli państwo członkowskie bandery podjęło na podstawie niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 działania przeciwdziałające naruszeniom prawa stanowiącym poważne naruszenia, o których mowa w art. 42 niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla wszelkich działań podjętych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem.”	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 13	w art. 38 dodaje się punkty w brzmieniu: „10) zabrania się własności przez unijnych operatorów, w tym jako beneficjenta rzeczywistego zdefiniowanego w art. 3 pkt 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (*), statków rybackich pływających pod banderą takich państw trzecich, prowadzenia przez nich działalności na takich statkach i zarządzania tymi statkami przez nich. Unijni właściciele, w tym beneficjenci rzeczywisti, statków rybackich pływających pod banderą takich państw występują z wnioskiem o wykreślenie tych statków z rejestru takich państw w terminie dwóch miesięcy od opublikowania wykazu niewspółpracujących państw trzecich zgodnie z art. 33 niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy wniosek nie może zostać złożony bezpośrednio przez właścicieli, w tym beneficjentów rzeczywistych, upoważniają oni odpowiednią osobę fizyczną lub prawną uprawnioną do działania w ich imieniu do złożenia wniosku o takie usunięcie w przewidzianym terminie; 11) zabrania się dostępu do usług portowych oraz prowadzenia operacji wyładunku lub przeładunku w portach Unii przez statki rybackie pływające pod banderą takich państw.	T	Art. 1 pkt 27	27) w art. 77 w ust. 2 w pkt 3 po wyrazie „portowych” dodaje się wyrazy „lub jeżeli państwo przynależności tego statku znajduje się na liście, o której mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 1005/2008”;	
Pkt 14	tytuł rozdziału IX otrzymuje brzmienie: „Rozdział IX Postępowanie i egzekwowanie”;	N			Obowiązuje bezpośrednio

Pkt 15	art. 42 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 42 Poważne naruszenia Do celów niniejszego rozporządzenia »poważne naruszenie« oznacza jakiekolwiek naruszenie wchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia, które jest wymienione w art. 90 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 lub uważane za poważne naruszenie na podstawie art. 90 ust. 3 tego rozporządzenia.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 16	dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 42a Postępowanie w przypadku poważnych naruszeń W przypadku wykrycia poważnego naruszenia, bez uszczerbku dla art. 11 ust. 4 i art. 50 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie stosują art. 85 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 17	art. 43 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 43 Środki i kary W przypadku poważnych naruszeń państwa członkowskie stosują środki i kary zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 18	uchyla się art. 44–47	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 19	art. 54 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 54 Procedura komitetowa 1. Komisję wspiera Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury, ustanowiony w art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*). 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			Obowiązuje bezpośrednio

Pkt 20 Wykonywanie przekazanych uprawnień (nowy art. 54b)	dodaje się artykuły w brzmieniu: „Artykuł 54a Załączniki i dokumenty Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 54b aktów delegowanych zmieniających załącznik I, załącznik II, w tym dodatek do niego, oraz załącznik IV, a także uzupełniających niniejsze rozporządzenie przez przyjęcie i aktualizowanie wzoru dokumentu, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. b) ppkt (ii), w celu uwzględnienia międzynarodowych zmian w systemie dokumentacji połowowej, rozwoju naukowego i postępu technicznego, w tym dostosowań mających na celu wdrożenie CATCH. Komisja jest również uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 54b aktów delegowanych zmieniających załącznik I każdego roku na podstawie informacji zgromadzonych na podstawie rozdziałów II, III, IV, V, VIII, X oraz XII. Artykuł 54b Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 12a ust. 3 i art. 54a, powierza się Komisji na czas nieokreślony. 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12a ust. 3 i art. 54a, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (*).	N			Obowiązuje bezpośrednio
--	---	----------	--	--	--------------------------------

	5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 12a ust. 3 i art. 54a wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
--	---	--	--	--	--

Pkt 21	załącznik II i dodatek do tego załącznika zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;	N			
Pkt 22	W załączniku IV część wprowadzająca otrzymuje brzmienie: „NUMER DOKUMENTU (*): Potwierdzam, że przetworzone produkty rybołówstwa: ... (opis produktu i kod CN) zostały pozyskane z połowów na podstawie następującego(-ych) świadectwa(świadectw) połowowego(-ych):	N			
Art. 5	Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/1139 W rozporządzeniu (UE) 2016/1139 wprowadza się następujące zmiany:				
Pkt 1	uchyla się art. 12;	T	Art. 1 pkt 17	17) uchyla się art. 68;	
Pkt 2	art. 13 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 13 Margines tolerancji 1. Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 do dnia 10 stycznia 2028 r. w odniesieniu do połowów, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie i które są wyladowywane bez sortowania, dopuszczalny margines tolerancji wynosi 20 % dla każdego gatunku. 2. Niezależnie od ust. 1 w przypadku wyladunków w portach umieszczonych w wykazie zgodnie z art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 stosuje się margines tolerancji określony w tej literze.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 6	Zmiana w rozporządzeniu (UE) 2017/2403 W tytule II rozporządzenia (UE) 2017/2403 uchyla się rozdział VI.	N			Obowiązuje bezpośrednio
art. 7	Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania 1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. 2. Art. 1 stosuje się od dnia 10 stycznia 2026 r.	N			Obowiązuje bezpośrednio

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu, następujące punkty art. 1 stosuje się od dnia 9 stycznia 2024 r.: a) pkt 7, 8, 9, 49 i 63; b) części pkt 6, 13 i 51 odnoszące się do opracowania przez Komisję: — systemów monitorowania statków dla statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów, na podstawie art. 9 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem; — dzienników pokładowych oraz innych systemów dla statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów, na podstawie art. 15a rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem; oraz — elektronicznego systemu zapisu i raportowania połowów w ramach połowów rekreacyjnych na podstawie art. 55 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem. 4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu definicje zawarte w art. 1 pkt 1 niniejszego rozporządzenia stosuje się w odniesieniu do każdego artykułu rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem od dnia, w którym ten zmieniony artykuł ma zastosowanie. W odniesieniu do wszelkich innych artykułów rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 definicje te stosuje się od dnia 10 stycznia 2026 r. 5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu art. 1 części pkt 11 i 20 niniejszego rozporządzenia odnoszące się do dozwolonego marginesu tolerancji w zapisywanych szacunkach, odpowiednio, w dzienniku połowowym, na podstawie art. 14 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem, i w deklaracji przeładunkowej, na podstawie art. 21 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem, stosuje się od dnia 10 lipca 2024 r. 6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu art. 1 pkt 76 stosuje się od dnia 1 stycznia 2026 r. 7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu art. 1 pkt 10, 14, 22, 36–42 i 50 stosuje się od dnia 10 stycznia 2028 r.				
---	--	--	--	--

	8. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu art. 1 pkt 58, 60 i 62 nie stosuje się do połowów bez statku do dnia 10 stycznia 2028 r. 9. Art. 2 stosuje się od dnia 9 stycznia 2024 r. 10. Art. 3 stosuje się od dnia 10 stycznia 2026 r. 11. Art. 4 stosuje się od dnia 10 stycznia 2026 r. Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu art. 4 pkt 13, 19 i 20 stosuje się od dnia 9 stycznia 2024 r. 12. Art. 5 pkt 1 stosuje się od dnia 10 stycznia 2028 r., a pkt 2 stosuje się od dnia 10 lipca 2024 r.. 13. Art. 6 stosuje się od dnia 10 stycznia 2026 r. Dz.U. L z 20.12.2023 PL 92/105 ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj 14. Niezależnie od ust. 2–13 niniejszego artykułu przepisy niniejszego rozporządzenia przyznające Komisji uprawnienia delegowane i wykonawcze mają zastosowanie od dnia 9 stycznia 2024 r. Akty delegowane i wykonawcze przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia stosuje się od dnia rozpoczęcia stosowania określonych w ust. 2–13 niniejszego artykułu oraz w innych przepisach niniejszego rozporządzenia bez uszczerbku dla przepisów przejściowych określonych w art. 8.				
Art. 8	Przepisy przejściowe 1. W przypadku gdy przepisy niniejszego rozporządzenia zaczną mieć zastosowanie do niektórych kategorii statków, w szczególności statków o długości całkowitej poniżej 12 metrów, w dniu późniejszym niż 9 stycznia 2024 r., przepisy ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009, które zostały zmienione lub uchylone niniejszym rozporządzeniem i które mają zastosowanie do tych kategorii statków w dniu poprzedzającym tę datę, w szczególności art. 14–25 i 48 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, mają nadal zastosowanie do tych kategorii statków do dnia, w którym przepisy niniejszego rozporządzenia zaczną mieć zastosowanie do tych kategorii statków. 2. W odniesieniu do statków o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów art. 9, art. 14 ust. 1, 2 i 7–12, art. 15, 19a, 21–24 i 48 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem stosuje się od dnia 10 stycznia 2028 r.	N			Obowiązuje bezpośrednio

3. Do dnia 10 stycznia 2027 r. państwa członkowskie mogą nadal stosować plany kontroli wyrwykowych, plany kontroli i wspólne programy kontroli, o których mowa w art. 60 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem, które zostały zatwierdzone przez Komisję zgodnie z art. 60 i 61 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i z art. 76 i 77 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011(30) i załączników XIX, XX i XXI do niego, w brzmieniu mającym zastosowanie w dniu 9 stycznia 2024 r., i które nie wygasły. 4. Od dnia 10 lipca 2024 r. do dnia 10 stycznia 2026 r. i na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 lit. b), art. 3 ust. 2 i art. 42 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w brzmieniu mającym zastosowanie w dniu 8 stycznia 2024 r. niedopełnienie obowiązków polegających na dokładnym zapisie szacunków ilości w ramach dozwolonego marginesu tolerancji przewidzianego w art. 90 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem stanowi poważne naruszenie, w przypadku gdy spełnione jest jedno lub więcej odpowiednich kryteriów określonych w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. 5. Do celów elektronicznego przekazywania za pośrednictwem CATCH świadectw połowowych i wszelkich innych powiązanych dokumentów zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 zmienionego niniejszym rozporządzeniem, do dnia 10 stycznia 2028 r. importer może korzystać ze świadectw połowowych i wszelkich innych powiązanych dokumentów, które zostały zwalidowane, zatwierdzone lub podpisane przed dniem 10 stycznia 2026 r. zgodnie z art. 12 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 oraz załącznikami II i IV do tego rozporządzenia w brzmieniu mającym zastosowanie w momencie ich walidacji, zatwierdzenia lub podpisania. 6. W odniesieniu do obowiązku, o którym mowa w art. 38 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 zmienionego niniejszym rozporządzeniem, unijnych właścicieli, w tym właścicieli ekonomicznych statków rybackich pod banderą państwa trzeciego znajdującego się w wykazie niewspółpracujących państw trzecich zgodnie z art. 33 tego rozporządzenia, usunięcia tych statków z rejestru takich państw, taki wniosek, odnośnie państw już znajdujących się				
--	--	--	--	--

	w tym wykazie w dniu 9 stycznia 2024 r. zostanie złożony do dnia 10 marca 2024 r.				
ZAŁĄCZNIK I	Do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dodaje się załączniki w brzmieniu: ZAŁĄCZNIK III „Punkty przydzielane posiadaczom unijnych licencji połowowych lub unijnym kapitanom za poważne naruszenia” ZAŁĄCZNIK IV Kryteria kwalifikacji danego działania jako poważne naruszenie zgodnie z art. 90 ust. 3	T	Art. 1 pkt 29 lit. b – d (zmiany w art. 79 ustawy o rybołówstwie morskim)	29) w art. 79: (...) b) w ust. 2 i 4 wyrazy „XXX do rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „III do rozporządzenia nr 1224/2009”, c) w ust. 5 skreśla się wyrazy „przepisów WPR”, d) uchyla się ust. 7,	
ZAŁĄCZNIK II	Załącznik II do rozporządzenia (UE) nr 1005/2008 i dodatek do tego załącznika otrzymują brzmienie: „ZAŁĄCZNIK II Świadectwo połowowe i świadectwo powrotnego wywozu Unii Europejskiej”	N			Obowiązuje bezpośrednio

TYTUŁ WDRAŻAJĄCEGO AKTU PRAWNEGO:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego			
TYTUŁ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/1474 z dnia 24 maja 2024 r. ustanawiające przepisy dotyczące stosowania art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 w związku z odstępstwem od marginesu tolerancji przy szacowaniu połowów w odniesieniu do niesortowanych wyladunków i przeładunków pochodzących z połowów małych gatunków pelagicznych, połowów przemysłowych i połowów tuńczyka tropikalnego okrężnicą (Dz. Urz. UE L 2024/1474 z 27.05.2024)			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uwagi
ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1474 Z DNIA 24 MAJA 2024 R. USTANAWIAJĄCE PRZEPISY DOTYCZĄCE STOSOWANIA ART. 14 UST. 4 LIT. A) ROZPORZĄDZENIA RADY (WE) NR 1224/2009 W ZWIĄZKU Z ODSTĘPSTWEM OD MARGINESU TOLERANCJI PRZY SZACOWANIU POŁOWÓW W ODNIESIENIU DO NIESORTOWANYCH WYLADUNKÓW I PRZEŁADUNKÓW POCHODZĄCYCH Z POŁOWÓW MAŁYCH GATUNKÓW PELAGICZNYCH, POŁOWÓW PRZEMYSŁOWYCH I POŁOWÓW TUŃCZYKA TROPIKALNEGO OKRĘŻNICĄ					
Art. 1	1. Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się warunki stosowania odstępstwa dotyczącego marginesów tolerancji przy szacowaniu połowów określonych w art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie kontroli, które są wyladowywane lub przeładowywane bez sortowania, w przypadku (i) połowów, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013(5) oraz (ii) połowów tuńczyka tropikalnego za pomocą okrężnicy. Warunki te dotyczą: a) wykazu portów Unii i państw trzecich, w których ma nastąpić wyladunek, przeładunek i ważenie połowów	N			Obowiązuje bezpośrednio

	objętych art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie kontroli, jeżeli zastosowanie ma odstępstwo od marginesu tolerancji na mocy tego artykułu; oraz b) wylądunku, przeładunku i ważenia połowów objętych art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie kontroli w celu zapewnienia dokładnego raportowania połowów, a także niezbędnych kontroli i zabezpieczeń, których należy przestrzegać w przypadku zastosowania odstępstwa od marginesu tolerancji w portach umieszczonych w wykazie na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia w sprawie kontroli. 2. Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się również procedurę zatwierdzania portu do umieszczenia w wykazie i usuwania go z wykazu określonego zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia w sprawie kontroli. 3. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla warunków i wymogów dotyczących wylądunku, ważenia i przeładunku, a także innych przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, jak określono w art. 4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli, w tym mających zastosowanie zobowiązań międzynarodowych przyjętych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), a także zobowiązań przyjętych w kontekście umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów lub innych porozumień w sprawie połowów zawartych przez Unię z państwami trzecimi.				
Art. 2	Artykuł 2 Warunki dotyczące systemów urządzeń i narzędzi kontrolnych do ważenia 1. Port może zostać umieszczony w wykazie zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia w sprawie kontroli tylko wtedy, gdy jest wyposażony we wszystkie następujące systemy, urządzenia i narzędzia kontrolne do ważenia w celu zapewnienia dokładności raportowania połowów i jego niezbędnej kontroli: a) system zdalnego monitorowania elektronicznego z kamerami telewizji przemysłowej (CCTV) umożliwiający właściwym organom nadbrzeżnego państwa członkowskiego monitorowanie wylądunku, przeładunku i ważenia wszystkich połowów objętych art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie kontroli;	T	Art. 1 pkt 25	25) w dziale II po rozdziale 7 dodaje się rozdziały 7a i 7b w brzmieniu: Rozdział 7b Ważenie produktów rybołówstwa pochodzących z wykonywania rybołówstwa komercyjnego Art. 74f. 1. Produkty rybołówstwa pochodzące z wykonywania rybołówstwa komercyjnego podlegają ważeniu przeprowadzanemu na podstawie upoważnienia do ważenia: 1) przy wylądunku w podziale na gatunki wyladowywanych produktów rybołówstwa; 2) przy wylądunku z wykorzystaniem prób wagowych wyladowywanych produktów rybołówstwa; 3) na pokładzie statku rybackiego. 2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, wydaje się, jeżeli Komisja Europejska zatwierdziła plan, o którym	

	b) wagę pomostową lub dźwigowy system ważenia przeznaczone do ważenia wszystkich połowów ryb objętych art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie kontroli; c) co najmniej jeden separator wody umożliwiający odwadnianie połowów przy wyładunku przed ich ważeniem w odniesieniu do połowów, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (UE) nr 1380/2013; oraz d) zautomatyzowaną lub częściowo zautomatyzowaną zsuwnię do kontroli wyrwykowej, dostępną zarówno dla operatorów, jak i inspektorów w celu zapewnienia bezstronności próbek pobranych zgodnie z mającymi zastosowanie procedurami ważenia próbek w odniesieniu do połowów, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. 2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 systemy ważenia, urządzenia i narzędzia kontrolne, o których mowa w tym ustępie, mogą zostać zastąpione równoważną technologią lub systemem wyposażonym w urządzenia zdolne do zapewnienia takiego samego poziomu dokładności ważenia i rejestracji połowów przy wyładunku lub przeładunku. W celu identyfikacji równoważnej technologii lub systemu można uwzględnić takie aspekty, jak wielkość portu, jego sezonowe wykorzystanie, niewielkie ilości wyładowanych połowów oraz treść planu kontroli lub wspólnego programu kontroli zatwierdzonego przez Komisję.		mowa odpowiednio w art. 60 ust. 3 lit. a i b rozporządzenia nr 1224/2009. 3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest wydawane: 1) armatorowi statku rybackiego na statek rybacki wpisany do rejestru inny niż statek, o którym mowa w ust. 8, który: a) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa, b) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w lit. a, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności; 2) przedsiębiorcy, z wyłączeniem przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 9, który: a) jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2045 oraz z 2026 r. poz. ...), b) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa, c) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w lit. b, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności. 4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest wydawane przedsiębiorcy, który: 1) jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego; 2) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu: a) zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa, oraz b) urządzeń innych niż urządzenie wagowe, o którym mowa w lit. a, zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa, oraz	
--	--	--	---	--

			c) systemu monitoringu wizyjnego; 3) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 2 lit. a, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności; 4) posiada zatwierdzoną przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w protokole, o którym mowa w art. 74h ust. 4, procedurę pobierania prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa; 5) posiada zatwierdzony przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w protokole, o którym mowa w art. 74h ust. 4, schemat rozmieszczenia elementów systemu monitoringu wizyjnego oraz ich zasięgu. 5. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest wydawane armatorowi statku rybackiego: 1) na statek rybacki wpisany do rejestru wyposażony w zalegalizowane i zaplombowane urządzenie wagowe, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa na pokładzie tego statku będącego w morzu; 2) który posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 1, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności. 6. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na wniosek armatora statku rybackiego, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 albo ust. 5, albo przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 albo ust. 4, przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 74h ust. 1, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa odpowiednio w ust. 3 pkt 1, ust. 5, ust. 3 pkt 2 albo ust. 4. 7. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres nie dłuższy niż 2 lata. 8. Kapitan statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m, przy użyciu którego jest wykonywane rybołówstwo komercyjne z użyciem biernych narzędzi połowowych, oraz kapitan statku rybackiego o długości całkowitej równej albo większej niż 12 m, przy użyciu którego jest wykonywane rybołówstwo komercyjne i którym w okresie 2 lat przed dniem przeprowadzania ważenia nie popełniono poważnego naruszenia, jest upoważniony do ważenia przy wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów	
--	--	--	--	--

			rybołówstwa pochodzących z wykonywania rybołówstwa komercyjnego prowadzonego przy użyciu tego statku, jeżeli: 1) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa; 2) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 1, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności. 9. Przedsiębiorca, który jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, i który w okresie roku przed dniem przeprowadzania ważenia wystawił dokument sprzedaży, o którym mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, albo deklarację przejęcia, o której mowa w art. 66 ust. 1 tego rozporządzenia, jest upoważniony do ważenia przy wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów rybołówstwa, jeżeli: 1) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa; 2) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 1, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności. Art. 74g. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, zawiera następujące dane: 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy; 2) numer, pod którym przedsiębiorca jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, w przypadku gdy wnioskodawcą jest przedsiębiorca wpisany do tego rejestru; 3) numer CFR i oznakę rybacką statku rybackiego oraz jego nazwę, jeżeli ta nazwa została nadana, w przypadku gdy wnioskodawcą jest armator statku rybackiego; 4) imię i nazwisko kapitana statku rybackiego, który będzie przeprowadzał ważenie produktów rybołówstwa	
--	--	--	--	--

				pochodzących z wykonywania rybołówstwa komercyjnego prowadzonego przy użyciu tego statku, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 3; 5) model i numer seryjny urządzenia wagowego, przy użyciu którego będą ważone produkty rybołówstwa, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 3; 6) datę ważności legalizacji urządzenia wagowego; 7) wykaz zawierający informacje dotyczące urządzeń innych niż urządzenia wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2; 8) informacje dotyczące systemu monitoringu wizyjnego, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2. 2. Wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego. 3. We wniosku, o którym mowa w art. 74f ust. 6, wnioskodawca wyraża zgodę na udostępnienie w rejestrze, o którym mowa w art. 74n ust. 1, informacji zawartych w wydany upoważnieniu, o którym mowa w art. 74f ust. 1, w zakresie, o którym mowa w art. 74n ust. 2. 4. Do wniosku, o którym mowa w art. 74f ust. 6, dołącza się: 1) zgodę właściciela urządzeń wagowych, urządzeń innych niż urządzenia wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa i systemu monitoringu wizyjnego na ich użytkowanie, w przypadku gdy wnioskodawca nie jest właścicielem tych urządzeń i tego systemu; 2) procedurę pobierania prób wagowych wyladowywanych produktów rybołówstwa, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2; 3) schemat rozmieszczenia elementów systemu monitoringu wizyjnego oraz ich zasięgu, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2; 5. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, nie zawiera wszystkich wymaganych danych, o których mowa w ust. 1, lub nie dołączono do niego wszystkich wymaganych załączników, o których mowa w ust. 4, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wzywa wnioskodawcę do	
--	--	--	--	--	--

			uzupełnienia tego wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. 6. W przypadku nieuzupełnienia wniosku, o którym mowa w art. 74f ust. 6, w terminie, o którym mowa w ust. 5, ten wniosek pozostawia się bez rozpoznania. Art. 74h. 1. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, zawiera wszystkie wymagane dane, o których mowa w art. 74g ust. 1, oraz dołączono do niego wszystkie wymagane załączniki, o których mowa w art. 74g ust. 4, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przeprowadza kontrolę w miejscu, w którym wnioskodawca zamierza przeprowadzać ważenie produktów rybołówstwa. 2. W trakcie czynności kontrolnych inspektor rybołówstwa morskiego jest uprawniony do sprawdzenia: 1) miejsc lub pomieszczeń, w których: a) produkty rybołówstwa będą walone, lub b) próby wagowe wyładowywanych produktów rybołówstwa będą pobierane, dzielone na gatunki tych produktów lub przechowywane; 2) urządzenia wagowego lub urządzeń innych niż urządzenie wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa; 3) dowodu legalizacji urządzenia wagowego; 4) systemu monitoringu wizyjnego, w tym rozmieszczenia elementów tego systemu oraz ich zasięgu. 3. Wnioskodawca jest obowiązany umożliwić inspektorowi rybołówstwa morskiego wykonanie czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2. 4. Po przeprowadzeniu czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2, inspektor rybołówstwa morskiego sporządza protokół. 5. W przypadku gdy ważenie będzie przeprowadzane z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa inspektor rybołówstwa morskiego zamieszcza w protokole, o którym mowa w ust. 4, informację o zatwierdzeniu treści dokumentów, o których mowa w art. 74g ust. 4 pkt 2 i 3, albo uwagi do tych dokumentów. 6. W przypadku zgłoszenia w protokole, o którym mowa w ust. 4, uwag, o których mowa w ust. 5, wnioskodawca przekazuje Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego dokumenty, o których mowa w art. 74g ust. 4 pkt 2 i 3, poprawione zgodnie z tymi uwagami, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu.	
--	--	--	---	--

				7. Po otrzymaniu poprawionych zgodnie z uwagami, o których mowa w ust. 5, dokumentów, o których mowa w art. 74g ust. 4 pkt 2 i 3, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego ponownie przeprowadza kontrolę, o której mowa w ust. 1. Przepisy ust. 2–6 stosuje się. Art. 74i. 1. Upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1, zawiera odpowiednio dane, o których mowa w art. 74g ust. 1. 2. Dokumenty, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 i 5, stanowią załączniki do upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2. 3. Wzory upoważnień, o których mowa w art. 74f ust. 1, zamieszcza się na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego. Art. 74j. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego informuje wnioskodawcę, w formie pisemnej, o odmowie wydania upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, w przypadku gdy nie są spełnione warunki, o których mowa odpowiednio w art. 74f ust. 3, 4 albo 5, podając przyczyny tej odmowy. 2. Do doręczenia informacji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące doręczeń. Art. 74k. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego informuje przedsiębiorcę albo armatora statku rybackiego, którym wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1, w formie pisemnej, o cofnięciu tego upoważnienia, w przypadku gdy warunki, o których mowa odpowiednio w art. 74f ust. 3, 4 albo 5, przestały być spełnione, podając przyczyny cofnięcia tego upoważnienia. 2. Do doręczenia informacji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące doręczeń. 3. Cofnięcie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, następuje z dniem doręczenia informacji, o której mowa w ust. 1. Art. 74l. Na informacje, o których mowa w art. 74j ust. 1 i art. 74k ust. 1, przysługuje prawo wniesienia do sądu administracyjnego skargi na zasadach i w trybie określonych dla aktów lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846).	
--	--	--	--	--	--

				Art. 74m. 1. Zmiana upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, w zakresie danych, o których mowa w art. 74g ust. 1, lub w zakresie dokumentów, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 lub 5, następuje na wniosek armatora statku rybackiego albo przedsiębiorcy, którym wydano to upoważnienie. 2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego na formularzu udostępnionym na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego. 3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające zmienione dane, o których mowa w art. 74g ust. 1, lub zmienione dokumenty, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 lub 5. 4. Zmiana dokumentów, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 lub 5, wymaga przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 74h ust. 1. 5. Do zmiany upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, przepisy art. 74g, art. 74i, art. 74j i art. 74l stosuje się odpowiednio. Art. 74n. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego prowadzi rejestr wydanych upoważnień, o których mowa w art. 74f ust. 1. 2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje: 1) numer, rodzaj i okres ważności wydanego upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1; 2) imię i nazwisko lub nazwę armatora statku rybackiego albo przedsiębiorcy, którym wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1; 3) oznakę rybacką statku rybackiego, na który armatorowi statku rybackiego wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 i 3. 3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego. Art. 74o. 1. Ważenie produktów rybołówstwa przeprowadza się w sposób: 1) zapewniający dokładne ustalenie wagi wyladowywanych produktów rybołówstwa poszczególnych gatunków;	
--	--	--	--	--	--

			2) określony w planie, o którym mowa odpowiednio w art. 60 ust. 3 lit. a lub b rozporządzenia nr 1224/2009, w przypadku ważenia przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2 lub 3. 2. Podczas ważenia przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2, wyładowywane produkty rybołówstwa, których gatunek nie jest możliwy do ustalenia, zalicza się do gatunków produktów rybołówstwa złowionych w trakcie połowów zgodnie z procentowym składem połowów określonym na podstawie prób wagowych tych produktów z gatunków możliwych do ustalenia. Art. 74p. 1. System monitoringu wizyjnego rejestruje cały proces wyładunku i ważenia produktów rybołówstwa w celu zapewnienia przestrzegania przepisów WPR, przepisów ustawy i przepisów wydanych na jej podstawie dotyczących ważenia produktów rybołówstwa. 2. Elementy systemu monitoringu wizyjnego rozmieszcza się w sposób zapewniający pełny, wyraźny i niezakłócony obraz całego procesu wyładunku i ważenia produktów rybołówstwa oraz zapobiegający w możliwie największym stopniu identyfikacji osób fizycznych. 3. Przedsiębiorca, któremu wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2, przechowuje nagrania z systemu monitoringu wizyjnego przez 31 dni w celu: 1) umożliwienia inspektorowi rybołówstwa morskiego wykonania czynności kontrolnych, o których mowa w art. 111 ust. 1a; 2) wykonania przez tego przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w art. 111 ust. 1b. 4. Nagrania z systemu monitoringu wizyjnego zabezpiecza się przed dostępem osób trzecich. Art. 74q. 1. Przedsiębiorca oraz kapitan statku rybackiego, którzy przeprowadzają ważenie produktów rybołówstwa, prowadzą rejestr ważenia, o którym mowa w art. 60 ust. 5 zdanie trzecie rozporządzenia nr 1224/2009, w postaci elektronicznej, zwany dalej „rejestrem ważenia”. 2. Rejestr ważenia zawiera następujące dane: 1) imię i nazwisko lub nazwę przedsiębiorcy oraz kapitana statku rybackiego, którzy przeprowadzili ważenie produktów rybołówstwa; 2) kody alfa-3 FAO zważonych gatunków produktów rybołówstwa;	
--	--	--	--	--

			3) wynik ważenia każdego wyladowanego gatunku produktów rybołówstwa; 4) oznakę rybacką statku rybackiego, z którego pochodzą zważone produkty rybołówstwa, oraz numer CFR tego statku, jeżeli został nadany; 5) postać zważonych gatunków produktów rybołówstwa; 6) datę ważenia; 7) inne niż wymienione w pkt 1–6 dane istotne dla prawidłowego ustalenia wagi każdego gatunku wyladowanych produktów rybołówstwa lub określone w przepisach wydanych na podstawie art. 60a rozporządzenia nr 1224/2009. 3. Przedsiębiorca oraz kapitan statku rybackiego, którzy przeprowadzają ważenie produktów rybołówstwa na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, oraz na podstawie art. 74f ust. 8 i 9, dokonują zmiany danych zawartych w rejestrze ważenia w obecności inspektora rybołówstwa morskiego do czasu zakończenia ważenia. 4. Przedsiębiorca oraz kapitan statku rybackiego, którzy przeprowadzili ważenie produktów rybołówstwa, przekazują dane z rejestru ważenia do CMR: 1) niezwłocznie po zakończeniu ważenia – w przypadku ważenia produktów rybołówstwa przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 i 2, oraz na podstawie art. 74f ust. 8 i 9; 2) przed rozpoczęciem wyladunku – w przypadku ważenia produktów rybołówstwa przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 3. 5. W przypadku przeprowadzenia ważenia produktów rybołówstwa przez przedsiębiorcę dane z rejestru ważenia, niezwłocznie po zakończeniu tego ważenia, są przekazywane przez tego przedsiębiorcę kapitanowi statku rybackiego, z którego pochodzą zważone produkty rybołówstwa, w celu wypełnienia przez tego kapitana deklaracji wyladunkowej, o której mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009. Art. 74r. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób lub szczegółowe warunki przeprowadzania ważenia produktów rybołówstwa lub szczegółowy zakres danych wpisywanych do rejestru ważenia, mając na względzie konieczność	
--	--	--	---	--

				zapewnienia prawidłowego raportowania połowów i wyładunków produktów rybołówstwa.”.	
Art. 3	Artykuł 3 Warunki szczegółowe dokładnego ważenia 1. Port może zostać umieszczony w wykazie zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia w sprawie kontroli wyłącznie wówczas, gdy posiada procedury zapewniające dokładne ważenie wszystkich połowów, o których mowa w art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie kontroli, wyładowywanych lub przeładowywanych w porcie umieszczonym w wykazie oraz zapewniające zgodność z wymogami określonymi w niniejszym artykule. 2. Ważenie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się w jednym z następujących wariantów: a) kontrola ze strony właściwych organów nadbrzeżnego państwa członkowskiego, które w pełni monitorują dokładność ważenia każdego wyładunku i przeładunku połowów objętych art. 14 ust. 4 lit. a); b) odpowiedzialność niezależnych podmiotów trzecich dokonujących ważenia, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 3 i 4; lub c) odpowiedzialność innych osób fizycznych lub prawnych odpowiedzialnych za ważenie, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 5. 3. Niezależny podmiot trzeci dokonujący ważenia, o którym to podmiocie mowa w ust. 2 lit. b), w pełni monitoruje dokładność ważenia każdego wyładunku i przeładunku połowów objętych art. 14 ust. 4 lit. a) i spełnia następujące minimalne wymogi: a) posiada akredytację, zgodnie z normą ISO 17020 typu A lub bardziej rygorystycznymi normami, które potwierdzają niezależność podmiotu trzeciego dokonującego ważenia; b) uzyskał zezwolenie właściwego organu nadbrzeżnego państwa członkowskiego; c) jest bezstronny, wolny od wszelkich konfliktów interesów, a w szczególności powstrzymuje się od angażowania się w sytuacje, które mogą, bezpośrednio lub pośrednio, wpływać na bezstronność jego postępowania	T	j.w.	j.w.	

	zgodnego z etyką zawodową w odniesieniu do wykonywania jego zadań; d) prowadzi rejestr wzorcowania systemów stosowanych do ważenia, w tym posiada kopię świadectw wzorcowania; e) dysponuje wykwalifikowanym personelem z odpowiednim przeszkoleniem w zakresie jego kompetencji, w tym, w stosownych przypadkach, personelem pomocniczym; oraz f) ma dostęp do infrastruktury i urządzeń do wykonywania powierzonych mu zadań. 4. Niezależne podmioty trzecie dokonujące ważenia, o których mowa w ust. 2 lit. b), wypełniają rejestr ważenia dla każdego wyładunku i przeładunku połowów, o których mowa w art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie kontroli, i przekazują go odpowiedniemu operatorowi i właściwym organom nadbrzeżnego państwa członkowskiego. 5. Pozostałe osoby fizyczne lub prawne, o których mowa w ust. 2 lit. c), są upoważnione przez właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego i w pełni monitorują dokładność ważenia każdego wyładunku i przeładunku połowów objętych art. 14 ust. 4 lit. a), za pomocą systemu elektronicznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), lub innej równoważnej technologii, oraz zapewniają właściwym organom nadbrzeżnego państwa członkowskiego dostęp do danych z monitorowania.				
art. 4	Artykuł 4 Warunki ogólne Port państwa trzeciego może zostać umieszczony w wykazie tylko wtedy, gdy: a) znajduje się na terytorium jednej z umawiających się stron Umowy o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania; b) nie znajduje się na terytorium państwa uznanego za niewspółpracujące państwo trzecie lub powiadomionego o możliwości uznania za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozdziałem VI rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008; c) nie znajduje się na terytorium państwa uznanego za państwo pozwalające na niezrównoważone połowy zgodnie	N			Brak potrzeby regulacji

	z art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1026/2012; oraz d) jest to port wyznaczony do celów wyładunku na mocy umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów lub innych dwustronnych porozumień zawartych przez Unię i państwa trzecie lub w ramach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, w stosownych przypadkach.				
Art. 5	Artykuł 5 Warunki szczegółowe dokładnego ważenia 1. Port znajdujący się na terytorium państwa trzeciego może zostać umieszczony w wykazie tylko wtedy, gdy wprowadzono procedury zapewniające, aby: a) miało miejsce dokładne ważenie wszystkich połowów, o których mowa w art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie kontroli, podczas wyładunku lub przeładunku w jego porcie; b) odpowiedzialność za ważenie, o którym mowa w lit. a), ponosił niezależny podmiot trzeci dokonujący ważenia, który spełnia minimalne wymagania określone w ust. 2; oraz c) niezależne podmioty trzecie dokonujące ważenia wypełniały rejestr ważenia dla każdego wyładunku i przeładunku połowów, o których mowa w art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie kontroli, i przekazywały go operatorowi i właściwym organom państwa członkowskiego bandery danego statku rybackiego. 2. Niezależny podmiot trzeci dokonujący ważenia w pełni monitoruje dokładność ważenia każdego wyładunku i przeładunku połowów objętych art. 14 ust. 4 lit. a) i spełnia następujące minimalne wymagania: a) posiada akredytację zgodnie z normą ISO 17020 typu A lub wszelkimi innymi równoważnymi lub bardziej rygorystycznymi normami, które potwierdzają niezależność podmiotu trzeciego dokonującego ważenia; b) jest upoważniony do wykonywania zadania dokładnego ważenia i rejestracji połowów przez właściwy organ państwa członkowskiego bandery; c) jest bezstronny i wolny od konfliktu interesów, a w szczególności nie znajduje się w sytuacji, która bezpośrednio lub pośrednio mogłaby wpłynąć na bezstronność jego postępowania zgodnego z etyką zawodową w odniesieniu do wykonywania jego zadań;	N			Brak potrzeby regulacji

	d) prowadzi rejestr wzorcowania systemów stosowanych do ważenia, w tym posiada kopię świadectw wzorcowania; e) dysponuje wykwalifikowanym personelem z odpowiednim przeszkoleniem w zakresie jego kompetencji, w tym, w stosownych przypadkach, personelem pomocniczym; oraz f) ma dostęp do infrastruktury i urządzeń do wykonywania powierzonych mu zadań.				
Art. 6	Artykuł 6 Składanie wniosków przez państwa członkowskie Państwo członkowskie („wnioskujące państwo członkowskie”) może złożyć do Komisji wniosek o umieszczenie portu znajdującego się na jego terytorium lub terytorium państwa trzeciego w wykazie portów zatwierdzonym przez Komisję zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia w sprawie kontroli. Wnioski zawierają co najmniej następujące informacje: a) nazwę i lokalizację portu, który proponuje się umieścić w wykazie; b) dane kontaktowe odpowiedzialnego za wniosek właściwego organu państwa członkowskiego; c) w stosownych przypadkach dane kontaktowe odpowiedzialnego za kontrolę rybołówstwa organu państwa trzeciego; oraz d) konkretne, wiarygodne i możliwe do zweryfikowania dowody potwierdzające spełnienie wszystkich warunków określonych w rozdziale II w odniesieniu do każdego portu, który ma zostać umieszczony w wykazie. Wnioskujące państwo członkowskie może zawrzeć wszelkie inne informacje, które uzna za istotne.	N			Obowiązuje bezpośrednio
art. 7	Artykuł 7 Ocena przez Komisję 1. Do dnia 1 listopada każdego roku Komisja ocenia wszelkie wnioski złożone zgodnie z art. 6 i otrzymane nie później niż dnia 1 września tego samego roku w celu ustalenia, czy warunki określone w rozdziale II zostały spełnione. 2. Jeżeli w trakcie oceny, o której mowa w ust. 1, Komisja uzna, że brakuje informacji wymaganych na mocy art. 6, zwraca się do wnioskującego państwa członkowskiego o uzupełnienie wniosku w rozsądnym terminie, a w każdym razie nie później niż 60 dni od daty jego złożenia. Jeżeli wnioskujące państwo członkowskie nie uzupełni wniosku	N			Obowiązuje bezpośrednio

	przed upływem tego terminu, Komisja odrzuca wniosek i informuje o tym wnioskujące państwo członkowskie. Można złożyć nowy wniosek na warunkach określonych w niniejszym artykule. 3. Jeżeli Komisja stwierdzi, że warunki określone w rozdziale II zostały spełnione, niezwłocznie informuje o tym wnioskujące państwo członkowskie i przystępuje do umieszczenia portu w wykazie zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia w sprawie kontroli. 4. Jeżeli Komisja stwierdzi, że warunki określone w rozdziale II nie zostały spełnione, w całości lub w części, lub że przedstawione dowody są niewystarczające do oceny spełnienia tych warunków, odrzuca wniosek i informuje o tym wnioskujące państwo członkowskie, wyjaśniając powody takiego odrzucenia. 5. Komisja może zwrócić się do państw trzecich lub państw członkowskich bandery, których dotyczy wniosek złożony na podstawie art. 6, o dostarczenie, w stosownych przypadkach, dodatkowych informacji lub wyjaśnień. Komisja może uwzględnić te informacje lub wyjaśnienia do celów oceny przewidzianej w niniejszym artykule.				
	Artykuł 8 Cofnięcie zatwierdzenia przez Komisję portu umieszczonego w wykazie 1. Komisja cofa zatwierdzenie i zmienia wykaz portów przyjęty zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia w sprawie kontroli, jeżeli: a) posiada dowody na to, że port umieszczony w wykazie przestał spełniać warunki, o których mowa w rozdziale II; lub b) uważa, że informacje, przedłożone zgodnie z art. 14 niniejszego rozporządzenia, są niewystarczające do oceny spełnienia warunków określonych w rozdziale II. 2. Komisja powiadamia o swoim zamiarze cofnięcia zatwierdzenia portu umieszczonego w wykazie wnioskujące państwo członkowskie i państwa członkowskie bandery statków rybackich korzystających z tego portu, które mają 30 dni na dostarczenie Komisji informacji oraz dowodów potwierdzających spełnienie warunków określonych w rozdziale II. Po tym okresie Komisja przystępuje do cofnięcia zatwierdzenia i informuje zainteresowane państwo członkowskie co najmniej miesiąc przed dokonaniem przedmiotowego cofnięcia, jeśli:	N			Obowiązuje bezpośrednio

	a)nie ma wystarczających dowodów na spełnienie tych warunków; b)przedłożone informacje są niewystarczające do oceny spełnienia warunków określonych w rozdziale II; lub c)wnioskujące państwo członkowskie lub właściwe państwo członkowskie bandery statków rybackich korzystających z portu umieszczonego w wykazie nie przekazało żadnych informacji. 3.Komisja może również cofnąć zatwierdzenie i zmienić wykaz portów przyjęty zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia w sprawie kontroli na uzasadniony wniosek wnioskującego państwa członkowskiego.				
art. 9	Artykuł 9 Warunki ogólne 1.W odniesieniu do połowów, o których mowa w art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie kontroli, wyładowywanych lub przeładowywanych w portach umieszczonych w wykazie, kapitanowie unijnych statków rybackich wyładowują lub przeładowują wszystkie połowy dokonane w trakcie tego samego rejsu połowowego jedynie w portach umieszczonych w wykazie. 2.W odniesieniu do połowów tuńczyka tropikalnego okrężnicami, które to połowy mają być wyładowane lub przeładowane w porcie umieszczonym w wykazie znajdującym się na terytorium państwa trzeciego, kapitanowie unijnych statków rybackich dopilnowują, aby sortowanie, kontrola wyrywkowa i ważenie tych połowów na pokładzie były stale kontrolowane za pomocą elektronicznych systemów zdalnego monitorowania wyposażonych w kamery CCTV lub inną równoważną technologię zapewniającą taki sam poziom dokładności kontroli.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 10	Artykuł 10 Plany kontroli wyrywkowych 1. W portach Unii umieszczonych w wykazie państwa członkowskie zapewniają, aby określenie składu połowów, o których mowa w art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie kontroli, wyładowanych lub przeładowanych w porcie umieszczonym w wykazie przez statki rybackie pływające pod ich banderą, opierało się na planach kontroli wyrywkowych przyjętych lub zatwierdzonych przez Komisję, w stosownych przypadkach.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	2. W przypadku połowów tuńczyka tropikalnego skład połowu określa się poprzez sortowanie i ważenie połowu w podziale na gatunki. 3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 skład połowów osobników tuńczyka żółtopłetwego (<i>Thunnus albacares</i>) i opastuna (<i>Thunnus obesus</i>) o masie poniżej 5 kg wyładowanych lub przeładowanych w wymienionym porcie państwa trzeciego można określić zgodnie z metodyką pobierania próbek ustanowioną przez państwo członkowskie bandery w warunkach upoważnienia do połowów dla statku rybackiego.				
art. 11	Artykuł 11 Informacje na temat unijnych statków rybackich korzystających z odstępstwa od marginesu tolerancji 1.Co roku państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz statków rybackich pływających pod ich banderą, które mogą korzystać w porcie umieszczonym w wykazie z odstępstwa od marginesu tolerancji określonego w art. 14 ust. 4 lit. a) i art. 21 ust. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli. 2.Państwa członkowskie zapewniają, aby jedynie statki rybackie umieszczone w wykazie, o którym mowa w ust. 1, i spełniające warunki określone w niniejszym rozdziale korzystały z odstępstwa określonego w art. 14 ust. 4 lit. a) i art. 21 ust. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli. W tym celu państwa członkowskie sprawują niezbędny poziom kontroli nad tymi statkami zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia w sprawie kontroli i zapewniają, aby osoby fizyczne, które dopuściły się naruszenia warunków określonych w niniejszym rozdziale, lub osoby prawne, które są odpowiedzialne za naruszenie tych warunków, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom, obejmującym tymczasowe lub trwale wykreślenie niespełniających wymogów statków rybackich z wykazu, o którym mowa w ust. 1. 3.Państwa członkowskie udostępniają wykaz, o którym mowa w ust. 1, pozostałym państwom członkowskim i Komisji oraz aktualizują go.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 12	Artykuł 12 Kontrola i inspekcja w portach Unii 1.Nadbrzeżne państwa członkowskie portów umieszczonych w wykazie znajdujących się na ich terytoriach zapewniają wprowadzenie środków w celu	N			Obowiązuje bezpośrednio

	skutecznej kontroli dokładności raportowania połowów przez unijne statki rybackie, które korzystają z odstępstwa określonego w art. 14 ust. 4 lit. a) i art. 21 ust. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli, oraz w celu sprawdzenia zgodności z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale. 2.Środki, o których mowa w ust. 1, obejmują minimalne wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych opartych na zarządzaniu ryzykiem w rozumieniu art. 4 pkt 18 rozporządzenia w sprawie kontroli, i okresowo poddawane przeglądowi. Takie poziomy odniesienia nie mogą być niższe niż 5 % łącznej liczby wyładunków i przeładunków oraz 7,5 % ilości wyładowanych i przeładowanych przez unijne statki rybackie wymienione w wykazie i korzystające z odstępstwa określonego w art. 14 ust. 4 lit. a) i art. 21 ust. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli, w ujęciu rocznym.				
art. 13	Artykuł 13 Kontrola i inspekcja w portach państw trzecich 1.Państwa członkowskie bandery statków rybackich korzystających z odstępstwa określonego w art. 14 ust. 4 lit. a) i art. 21 ust. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli zapewniają wprowadzenie środków w celu skutecznej kontroli dokładności raportowania połowów przez te statki rybackie oraz w celu sprawdzenia zgodności z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale. 2.Środki, o których mowa w ust. 1, obejmują minimalne wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych opartych na zarządzaniu ryzykiem w rozumieniu art. 4 pkt 18 rozporządzenia w sprawie kontroli, i okresowo poddawane przeglądowi. Takie poziomy odniesienia nie mogą być niższe niż 5 % łącznej liczby wyładunków i przeładunków oraz 7,5 % ilości wyładowanych i przeładowanych przez unijne statki rybackie wymienione w wykazie i korzystające z odstępstwa określonego w art. 14 ust. 4 lit. a) i art. 21 ust. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli, w ujęciu rocznym. 3.Niniejszy artykuł ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy dostęp do portów umieszczonych w wykazie i obiektów danego państwa trzeciego do celów kontroli i inspekcji jest dozwolony w ramach umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów, innych dwustronnych porozumień zawartych przez Unię z	N			Obowiązuje bezpośrednio

	państwem trzecim lub w każdym innym przypadku na mocy prawa międzynarodowego, które umożliwia urzędnikom określonym w art. 4 ust. 6 rozporządzenia w sprawie kontroli przeprowadzanie inspekcji, o których mowa w ust. 2. 4.Komisja może zwrócić się do danego państwa trzeciego o udzielenie urzędnikom dostępu do jego portu i obiektów do celów kontroli i inspekcji w poszczególnych przypadkach.				
art. 14	Artykuł 14 Obowiązki w zakresie sprawozdawczości 1.Co roku wnioskujące państwa członkowskie dokonują przeglądu informacji, o których mowa w art. 6, i zgłaszają Komisji wszelkie istotne zmiany. 2.Co roku państwa członkowskie zgłaszają Komisji wszelkie wykryte lub potwierdzone niezgodności z warunkami określonymi w rozdziałach II i IV niniejszego rozporządzenia, w tym: a)wyniki wszelkich inspekcji przeprowadzonych na podstawie art. 12 i 13; oraz b)wyniki analizy i kontroli krzyżowej danych zgromadzonych przy użyciu systemów zdalnego monitorowania elektronicznego wyposażonych w kamery CCTV lub inną równoważną technologię na podstawie niniejszego rozporządzenia. 3.Sprawozdanie takie powinno obejmować działania następcze podjęte w związku z niespełnieniem warunków wymienionych w rozdziałach II i IV niniejszego rozporządzenia.	N			Obowiązuje bezpośrednio
art. 15	Artykuł 15 Zarządzanie danymi Państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do danych gromadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia miały zastosowanie te same przepisy dotyczące analizy, dostępu, przetwarzania, wymiany i przechowywania danych jak te określone w art. 109, 110, 111 i 113 rozporządzenia w sprawie kontroli.	N			Obowiązuje bezpośrednio
art. 16	Artykuł 16 Ochrona i przetwarzanie danych osobowych 1.Państwa członkowskie zapewniają, aby dane osobowe gromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia mogły być przetwarzane wyłącznie zgodnie z przepisami określonymi w art. 112 rozporządzenia w sprawie kontroli.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby systemy zdalnego monitorowania elektronicznego wyposażone w kamery CCTV lub inną równoważną technologię wykorzystywaną do celów niniejszego rozporządzenia były obsługiwane w sposób wykluczający obrazy i identyfikację osób fizycznych na zapisanych materiałach wideo. W tym celu przy stosowaniu takich systemów i technologii należy je umiejscowić w taki sposób, aby umożliwić monitorowanie wyłącznie określonych części statków i obszarów, systemów lub obiektów, w których ma miejsce wylądunek, przelądunek i ważenie połowów objętych odstępstwem od marginesu tolerancji określonym w art. 14 ust. 4 lit. a) i art. 21 ust. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli. 3. W przypadkach gdy obrazy osób fizycznych są jednak rejestrowane i wykrywane w sposób umożliwiający bezpośrednią lub pośrednią identyfikację tych osób fizycznych, ich obrazy należy bez zbędnej zwłoki zanonimizować.				
art. 17	Artykuł 17 Wejście w życie Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej	N			Obowiązuje bezpośrednio

TYTUŁ WDRAŻAJĄCEGO AKTU PRAWNEGO:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego			
TYTUŁ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/274 z dnia 12 lutego 2025 r. ustanawiające przepisy szczegółowe w zakresie stosowania art. 55 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 dotyczące kontroli połowów rekreacyjnych (Dz. Urz. UE L 2025/274 z 12.02.2025)			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uwagi
ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/274 Z DNIA 12 LUTEGO 2025 R. USTANAWIAJĄCE PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE W ZAKRESIE STOSOWANIA ART. 55 ROZPORZĄDZENIA RADY (WE) NR 1224/2009 DOTYCZĄCE KONTROLI POŁOWÓW REKREACYJNYCH					
art. 1	Artykuł 1 Definicja Do celów niniejszego rozporządzenia „narzędzia połowowe bierne” oznaczają narzędzia stosowane w połowach rekreacyjnych, które nie są ręcznymi narzędziami połowowymi, jak przewidziano w załączniku I wiersze trzeci, czwarty i piąty.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 2	Artykuł 2 Przekazywanie danych dotyczących połowów zgromadzonych na podstawie art. 55 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli 1.Począwszy od dnia 31 maja 2027 r., do dnia 31 maja każdego roku każde nadbrzeżne państwo członkowskie przekazuje Komisji drogą elektroniczną, za pośrednictwem centralnego serwera unijnego systemu RecFishing, dane	T	Art. 1 pkt 36-40	36) w art. 90 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Osoba fizyczna niebędąca podmiotem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zamierzająca wykonywać rybołówstwo rekreacyjne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana posiadać oprogramowanie przeznaczone dla urządzeń mobilnych służące do zarejestrowania osób fizycznych zamierzających wykonywać rybołówstwo rekreacyjne oraz do zapisywania i raportowania danych o połowach	

zagregowane zgromadzone na podstawie art. 55 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli w odniesieniu do: a) ilości każdego gatunku oznaczonego kodem alfa-3 FAO – w stosownych przypadkach w podziale na stada lub grupy stad – złowionych i zatrzymanych w poprzednim roku kalendarzowym, podanych w tonach ekwiwalentu masy w relacji pełnej oraz, w stosownych przypadkach, w liczbie osobników, — według obszaru geograficznego, — według kategorii metod połowów, — według rodzaju narzędzia połowowego, oraz — w stosownych przypadkach według długości; b) liczby osobników każdego gatunku oznaczonego kodem alfa-3 FAO – w stosownych przypadkach w podziale na stada lub grupy stad – złowionych i uwolnionych w poprzednim roku kalendarzowym oraz – w miarę możliwości – oszacowanych ilości w tonach ekwiwalentu masy w relacji pełnej, — według obszaru geograficznego, — według kategorii metod połowów, — według rodzaju narzędzia połowowego, oraz — w stosownych przypadkach według długości. Do celów przekazywania tych danych narzędzia połowowe określa się zgodnie z rodzajami wymienionymi w załączniku I oraz metodą połowów zgodnie z kategoriami wymienionymi w załączniku II. Do celów przekazywania tych danych odpowiedni obszar geograficzny, na którym złowiono przedmiotowe gatunki, odpowiada terytorium nadbrzeżnego państwa członkowskiego i wód podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, co najmniej w podziale na rejony i podrejonu ICES określone w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009(6) lub, w stosownych przypadkach, na podobszary geograficzne GFCM określone w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2124(7). W przypadku gdy te obszary geograficzne ICES i GFCM nie mają zastosowania, stosuje się system obszarów połowowych FAO na najbardziej szczegółowym dostępnym poziomie. 2. Nadbrzeżne państwa członkowskie sprawdzają dokładność zgromadzonych danych, które przedkładają Komisji. Jeżeli nadbrzeżne państwo członkowskie wykryje			rekreacyjnych, wskazane na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, zwane dalej „aplikacją do połowów rekreacyjnych”, i zarejestrować się w tej aplikacji przed rozpoczęciem wykonywania tego rybołówstwa.”; 37) po art. 90 dodaje się art. 90a w brzmieniu: „Art. 90a. Jeżeli gatunek organizmów morskich pochodzący z wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego został objęty obowiązkiem gromadzenia danych, o którym mowa w art. 55 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, lub obowiązkiem raportowania, o którym mowa w art. 55 ust. 3 tego rozporządzenia, osoba fizyczna niebędąca podmiotem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1, sporządza w aplikacji do połowów rekreacyjnych raport z połowów rekreacyjnych nie później niż do końca dnia, w którym prowadziła te połowy.”; 38) w art. 91: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Jeżeli gatunek organizmów morskich objęty pozwoleniem na wykonywanie rybołówstwa rekreacyjnego, o którym mowa w art. 90 ust. 3 pkt 1, został objęty obowiązkiem gromadzenia danych, o którym mowa w art. 55 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, lub obowiązkiem raportowania, o którym mowa w art. 55 ust. 3 tego rozporządzenia, w tym pozwoleniu określa się również obowiązek sporządzenia raportów z połowów rekreacyjnych.”; b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Raport z połowów rekreacyjnych, o którym mowa w ust. 3, osoba fizyczna niebędąca podmiotem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1, która uczestniczy w zawodach sportowych, sporządza w aplikacji do połowów rekreacyjnych nie później niż do końca dnia, w którym prowadziła te połowy.”; 39) uchyla się art. 94; 40) uchyla się art. 96a;	
--	--	--	--	--

	niespójności w informacjach już przekazanych Komisji, koryguje dane tak szybko, jak to możliwe, a najpóźniej do dnia 31 grudnia roku, w którym je przekazano.				
Art. 3	Artykuł 3 Przekazywanie danych dotyczących połowów zgromadzonych na podstawie art. 55 ust. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli 1. Począwszy od dnia 15 marca 2026 r., do 15. dnia każdego miesiąca każde nadbrzeżne państwo członkowskie przekazuje Komisji drogą elektroniczną, za pośrednictwem centralnego serwera unijnego systemu RecFishing, dane zagregowane zgromadzone na podstawie art. 55 ust. 3 w odniesieniu do: a) ilości każdego gatunku oznaczonego kodem alfa-3 FAO – w stosownych przypadkach w podziale na stada lub grupy stad – złowionych i zatrzymanych w poprzednim miesiącu podanych w tonach ekwiwalentu masy w relacji pełnej oraz, w stosownych przypadkach, w liczbie osobników, — według obszaru geograficznego, — według kategorii metod połowów, — według rodzaju narzędzia połowowego, oraz — w stosownych przypadkach według długości; b) liczby osobników każdego gatunku oznaczonego kodem alfa-3 FAO – w stosownych przypadkach w podziale na stada lub grupy stad – złowionych i uwolnionych w poprzednim miesiącu oraz w miarę możliwości oszacowanych ilości w tonach ekwiwalentu masy w relacji pełnej, — według obszaru geograficznego, — według kategorii metod połowów, — według rodzaju narzędzia połowowego, oraz — w stosownych przypadkach według długości. Do celów przekazywania tych danych narzędzia połowowe określa się zgodnie z rodzajami wymienionymi w załączniku I oraz metodą połowów zgodnie z kategoriami wymienionymi w załączniku II. Do celów przekazywania tych danych odpowiedni obszar geograficzny, na którym złowiono dane gatunki, odpowiada terytorium nadbrzeżnego państwa członkowskiego i wód podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, co najmniej w podziale na prostokąty statystyczne ICES lub, w stosownych przypadkach,	T	j.w.	j.w.	

	równoważne jednostki geograficzne GFCM. W przypadku gdy te obszary geograficzne ICES i GFCM nie mają zastosowania, stosuje się system obszarów połowowych FAO na najbardziej szczegółowym dostępnym poziomie. 2.Nadbrzeżne państwa członkowskie sprawdzają dokładność zgromadzonych danych, które przedkładają Komisji. Jeżeli nadbrzeżne państwo członkowskie wykryje niespójności w informacjach już przekazanych Komisji, koryguje dane tak szybko, jak to możliwe, a najpóźniej 6 miesięcy po przekazaniu.				
Art. 4	Artykuł 4 Znakowanie narzędzi połowowych biernych stosowanych w połowach rekreacyjnych 1.Narzędzia połowowe bierne stosowane w połowach rekreacyjnych są wyraźnie oznakowywane w taki sposób, aby można je było zidentyfikować i powiązać z rybakiem rekreacyjnym stosującym te narzędzia połowowe lub właścicielem tych narzędzi połowowych, a oznakowanie umieszcza się w następujący sposób: a)w przypadku sieci – na identyfikatorach przymocowanych do górnego pierwszego rzędu oczek, a w przypadku boi – na końcach sieci na identyfikatorach lub bezpośrednio na bojach; b)w przypadku takli – na identyfikatorach przymocowanych do liny i w punkcie styczności z bojami kotwicznymi lub bezpośrednio na bojach kotwicznych; c)w przypadku pułapek, wężycerzy, koszy i żaków – na identyfikatorach przymocowanych do narzędzi połowowych, a w przypadku boi – na identyfikatorach lub bezpośrednio na bojach. Oznakowanie narzędzi połowowych biernych stosowanych w połowach rekreacyjnych musi być solidnie zamocowane, niemożliwe do usunięcia i wykonane z trwałych materiałów. 2.Narzędzia połowowe bierne stosowane w połowach rekreacyjnych są odpowiednio oznakowywane również w celu zasygnalizowania obecności narzędzi połowowych na powierzchni wody lub lodu.	N			Brak potrzeby regulacji
Art. 5	Artykuł 5 Zmiana rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011 Uchyla się art. 64 i 65 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011.	N			Obowiązuje bezpośrednio

Art. 6	Artykuł 6 Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 10 stycznia 2026 r.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik I	ZAŁĄCZNIK I RODZAJE NARZĘDZI POŁOWOWYCH STOSOWANYCH W POŁOWACH REKREACYJNYCH	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik II	ZAŁĄCZNIK II KATEGORIE METOD POŁOWÓW W PRZYPADKU POŁOWÓW REKREACYJNYCH	N			Obowiązuje bezpośrednio

TYTUŁ WDRAŻAJĄCEGO AKTU PRAWNEGO:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego			
TYTUŁ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/1522 z dnia 28 lipca 2025 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1010/2009 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz. Urz. UE L 2025/1522 z 29.07.2025)			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uwagi

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/1522 Z DNIA 28 LIPCA 2025 R. ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1010/2009 USTANAWIAJĄCE SZCZEGÓŁOWE ZASADY WYKONANIA ROZPORZĄDZENIA RADY (WE) NR 1005/2008 USTANAWIAJĄCEGO WSPÓLNOTOWY SYSTEM ZAPOBIEGANIA NIELEGALNYM, NIERAPORTOWANYM I NIEUREGULOWANYM POŁOWOM ORAZ ICH POWSTRZYMYWANIA I ELIMINOWANIA					
Art. 1	Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1010/2009	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 1	art. 2 otrzymuje brzmienie: „ <i>Artykuł 2</i> Formularz uprzedniego powiadomienia Formularz uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, określa się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 2	art. 4 otrzymuje brzmienie: „ <i>Artykuł 4</i> Poziomy referencyjne dla inspekcji w portach	N			Obowiązuje bezpośrednio

1. Poziomy referencyjne dla inspekcji w portach, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, obejmują następujące kryteria: a) dane gatunki są objęte systemem inspekcji lub kwotami ustanowionymi przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa; b) dany statek rybacki nie był przedmiotem inspekcji w porcie UE przez ostatnich 6 miesięcy; c) rozbieżności pomiędzy połowami a znaną działalnością połowową państwa bandery, w szczególności w odniesieniu do poławianych gatunków, wielkości lub charakterystyki jego floty rybackiej; d) nieprzestrzeganie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 dotyczącego uprzedniego powiadomienia; rozbieżności pomiędzy danymi o połowie przekazanymi przez przedsiębiorcę i innymi informacjami dostępnymi właściwemu organowi; e) podejrzenie, że właściciel statku lub przedsiębiorcy uczestniczą lub uczestniczyli w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach; f) statek niedawno zmienił nazwę, banderę lub numer rejestracyjny; g) statek pływa lub w ciągu ostatnich 5 lat pływał pod banderą państwa powiadomionego przez Komisję Europejską o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008; h) statek pływający pod banderą państwa niezgłoszonego zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008; i) dostępne informacje na temat ewentualnych nieprawidłowości przy zatwierdzaniu świadectw połowowych przez dane państwo bandery; j) przypuszczalne niedociągnięcia w systemie kontroli państwa bandery; k) dani przedsiębiorcy uczestniczą w nielegalnych działaniach i stanowią potencjalne zagrożenie w związku z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami. l) statkowi rybackiemu odmówiono wejścia do portu lub korzystania z niego zgodnie z odpowiednimi przepisami międzynarodowymi, regionalnymi lub krajowymi, co obejmuje sytuacje, w których statki rybackie ostatecznie otrzymały zezwolenie na wejście do portu lub dostęp do				
---	--	--	--	--

	niego z powodu siły wyższej lub niebezpieczeństwa zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008. 2. Aby zapewnić wdrożenie akapitu pierwszego lit. b), po każdej inspekcji państwa członkowskie niezwłocznie zgłaszają Komisji i Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa nazwę i banderę statku kraju trzeciego poddanego inspekcji oraz datę inspekcji. Komisja lub Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa udostępnia te informacje pozostałym państwom członkowskim.”;				
Pkt 3	art. 6 otrzymuje brzmienie: <i>„Artykuł 6</i> Uprozczone świadectwo połowowe 1. Niniejszy artykuł dotyczy statków rybackich z krajów trzecich: a) o długości całkowitej poniżej 12 metrów bez narzędzia ciągnionego; lub b) o długości całkowitej poniżej 8 metrów z narzędziem ciągnionym. 2. W przypadku połowów ze statków rybackich z krajów trzecich, o których mowa w ust. 1, które wyładowywane są jedynie w państwie bandery tych statków i które razem stanowią jedną przesyłkę, dopuszcza się stosowanie uproszczonego świadectwa połowowego zamiast świadectwa połowowego, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008. Uprozczone świadectwo połowowe zawiera wszystkie informacje wyszczególnione we wzorze przedstawionym w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia i jest zatwierdzane przez organ administracji publicznej państwa bandery posiadający niezbędne kompetencje do poświadczania dokładności tych informacji. 3. Podmiot dokonujący wywozu przesyłki zwraca się do organu administracji publicznej o zatwierdzenie uproszczonego świadectwa połowowego po uprzednim dostarczeniu wszystkich informacji określonych we wzorze przedstawionym w załączniku IV.”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 4	dodaje się art. 6a w brzmieniu: <i>„Artykuł 6a</i> CATCH	T	Art. 2 pkt 11 lit. a pkt 2b	w art. 62b w ust. 1: a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu: „2b) przyjmuje dokumenty i informacje, o których mowa w art. 6a ust. 1 rozporządzenia nr 1010/2009;”,	

1. Zgodnie z art. 12a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 importer, podmiot dokonujący powrotnego wywozu oraz, w razie potrzeby, eksporter przedkładają za pośrednictwem CATCH, w stosownych przypadkach, następujące dokumenty oraz zawarte w nich informacje właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym produkty rybołówstwa mają zostać dopuszczone do obrotu albo – w przypadku powrotnego wywozu – właściwemu organowi państwa członkowskiego, z którego ma mieć miejsce powrotny wywóz, lub – w przypadku wywozu – właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery: a) świadectwo połowowe zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 oraz wzorem ustanowionym w załączniku II do tego rozporządzenia; b) uproszczone świadectwo połowowe zgodnie z art. 6 i wzorem określonym w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia; c) świadectwo powrotnego wywozu ustanowione w art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 i zawarte w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 albo w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia; d) dane dotyczące transportu zawarte w dodatku do załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1005/2008; e) oświadczenie, o którym mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, ustanowione przez zakład przetwórczy w kraju trzecim i potwierdzone przez właściwy organ tego kraju trzeciego zgodnie z formularzem określonym w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1005/2008; f) pojedynczy dokument przewozowy, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, lub dokument w sprawie niemanipulacji zgodnie ze wzorem ustanowionym w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2025/453; g) wszelkie dokumenty uzupełniające lub informacje istotne w ramach systemu świadectw połowowych dotyczące produktów rybołówstwa. 2. Dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1, sporządza się w co najmniej jednym z języków urzędowych UE państwa członkowskiego, w którym ma miejsce ich przedłożenie. 3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 państwo członkowskie, w którym ma miejsce przedłożenie, może wyrazić zgodę na		Art. 2 pkt 11 lit. b	b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) pełni rolę punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 6a ust. 4 rozporządzenia nr 1010/2009.”;	
--	--	-------------------------------------	--	--

otrzymanie dokumentów sporządzonych w innym języku urzędowym UE na wniosek danego przedsiębiorcy. PL Dz.U. L z 29.7.2025 6/18 ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1522/oj 4. Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden punkt kontaktowy ds. CATCH i przekazuje Komisji informacje o wyznaczeniu i jego dane kontaktowe. Państwa członkowskie aktualizują punkty kontaktowe ds. CATCH i niezwłocznie informują Komisję o wszelkich zmianach w tym zakresie. Komisja prowadzi i aktualizuje wykaz punktów kontaktowych i udostępnia go wszystkim państwom członkowskim. 5. Komisja posiada dostęp do wszystkich danych, informacji oraz dokumentów w CATCH, aby monitorować wymianę danych, informacji i dokumentów, które do niego wprowadzono lub w nim sporządzono, w celu zidentyfikowania działań, które są lub wydają się niezgodne z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008. Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa posiada takie same prawa dostępu jak Komisja, aby wspierać Komisję i państwa członkowskie w jednolitym i skutecznym stosowaniu przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473(*), w tym w odniesieniu do zwalczania połowów NNN. 6. Jeżeli chodzi o dostęp użytkowników innych niż Komisja i Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa do danych, informacji oraz dokumentów w CATCH, zastosowanie mają przepisy ogólne dotyczące systemu TRACES ustanowione w art. 36 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1715. 7. Komisja może przyznać właściwemu organowi i przedsiębiorcom kraju trzeciego, na ich wniosek, częściowy dostęp do funkcji CATCH oraz do określonych danych dotyczących tego kraju trzeciego, na potrzeby sporządzania i zatwierdzania świadectw połowowych i powiązanych dokumentów w CATCH, pod warunkiem że wnioskodawca wykaże, że spełnia następujące wymogi: a) posiada zdolność prawną i operacyjną do udzielania, bez zbędnej zwłoki, wsparcia niezbędnego do prawidłowego funkcjonowania CATCH; oraz b) wyznaczył w tym celu punkt kontaktowy.				
--	--	--	--	--

	Częściowy dostęp, o którym mowa w niniejszym ustępie, nie obejmuje dostępu do danych osobowych przetwarzanych w CATCH, chyba że wnioskujący kraj trzeci spełnia warunki zgodnego z prawem przekazywania danych osobowych ustanowione w rozporządzeniach (UE) 2016/679 i (UE) 2018/1725. 8. Wymiany danych między CATCH a innymi systemami elektronicznymi, w tym systemami krajowymi państw członkowskich, są synchroniczne, wzajemne i oparte na normach UN/CEFACT. W ramach wymiany danych między CATCH a systemami krajowymi państw członkowskich wykorzystuje się dane referencyjne znajdujące się w CATCH. 9. W przypadku niedostępności CATCH w celu rejestrowania i wymiany informacji użytkownicy mogą korzystać ze wzorów drukowanych lub elektronicznych, które można wypełnić. Wzory te są powszechnie dostępne na oficjalnej stronie internetowej Komisji. Po ponownym udostępnieniu systemu importer wprowadza do CATCH informacje zarejestrowane we wzorach drukowanych lub elektronicznych, które można wypełnić, i załącza je w CATCH jako dokumenty uzupełniające. W dokumentach tych umieszcza się sformułowanie „utworzono w trakcie awarii”. Na dwa tygodnie przez każdą planowaną niedostępnością Komisja za pośrednictwem CATCH informuje użytkowników o okresie niedostępności i jej przyczynie. 10. Do celów zgodności z art. 22 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 świadectwa połowowe i powiązane dokumenty wygenerowane przez przedsiębiorców z krajów trzecich i zatwierdzone przez organy krajów trzecich drogą elektroniczną w CATCH są przechowywane przez CATCH przez co najmniej 3 lata. Dane osobowe pochodzące ze świadectw połowowych i powiązanych dokumentów są przechowywane przez CATCH przez okres nie dłuższy niż 10 lat. 11. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w CATCH zastosowanie mają przepisy ogólne dotyczące systemu IMSOC ustanowione w art. 10 i 11 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1715.				
Pkt 5	art. 7 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 7	N			Obowiązuje bezpośrednio

	Uznane systemy dokumentacji połowowej w regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa (RFMO) Systemy dokumentacji połowowej przyjęte przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa i wymienione w załączniku V do niniejszego rozporządzenia uznaje się do celów art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 za zgodne z wymaganiami tego rozporządzenia bez dodatkowych warunków.”; art. 12 otrzymuje brzmienie:				
Pkt 6	„<i>Artykuł 12</i> Prowadzenie ewidencji System zarządzania świadectwami połowowymi oraz, w stosownych przypadkach, ewidencji dotyczącej przetwarzania, o którym mowa w art. 16 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, uznaje się za zadowalający, jeżeli informacje zawarte w świadectwach połowowych i powiązanych dokumentach, o których mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, są zarejestrowane w CATCH.”;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 7	tytuł rozdziału III oraz art. 31 otrzymują brzmienie: „<i>ROZDZIAŁ III</i> Kontrole i weryfikacje <i>Artykuł 31</i> Unijne kryteria służące weryfikacji Zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 weryfikacje państw członkowskich koncentrują się na ryzyku określonym na podstawie następujących kryteriów unijnych: a) ostrzeżenia uruchomione w CATCH; b) informacje wymieniane za pośrednictwem komunikatów systemu wzajemnej pomocy zgodnie z art. 51 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 i tytułem IV niniejszego rozporządzenia; c) produkty uzyskane z gatunków objętych kwotami w ramach regionalnej organizacji ds. rybołówstwa; d) państwo powiadomione o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008; e) podejrzenie, że statek, właściciel statku lub przedsiębiorca uczestniczą lub uczestniczyli w połowach NNN;	N			Obowiązuje bezpośrednio

f)statek, właściciel statku lub przedsiębiorca, który brał udział w nielegalnych działaniach innych niż połowy NNN, ale stwarza potencjalne ryzyko w odniesieniu do połowów NNN; g)statek niedawno zmienił nazwę, banderę lub numer rejestracyjny; h)produkty rybołówstwa uzyskane z gatunku o dużej wartości handlowej; i)wprowadzenie nowych rodzajów produktów rybołówstwa, nowych rodzajów prezentacji produktu lub nowej struktury handlu; j)rozbieżności pomiędzy strukturą handlu a znaną działalnością połowową państwa bandery, w szczególności w odniesieniu do poławianych gatunków, wielkości lub charakterystyki jego floty rybackiej; k)rozbieżności pomiędzy strukturą handlu a znaną działalnością połowową prowadzoną przez kraj trzeci, w szczególności w odniesieniu do charakterystyki jego przemysłu przetwórczego lub prowadzonego przez nie obrotu produktami rybołówstwa; l)struktura handlowa nieuzasadniona z punktu widzenia racjonalności ekonomicznej lub logiki; m)znaczący i nagły wzrost wielkości obrotu danym gatunkiem; n)świadectwo połowowe przedłożone w odniesieniu do większej liczby przesyłek; o)generowanie, zatwierdzanie i przedkładanie świadectw połowowych w formie papierowej lub potwierdzanie oświadczeń dotyczących przetwarzania w formie papierowej; p)niespójności między danymi przekazanymi w CATCH przez przedsiębiorcę a danymi zawartymi w świadectwach połowowych w formie papierowej lub wszelkich innych powiązanych dokumentach w formie papierowej lub wszelkimi innymi istotnymi informacjami dostępnymi właściwemu organowi; q)stosowanie rubryki 6 świadectwa połowowego określonego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1005/2008; r)stosowanie rubryki 7 świadectwa połowowego określonego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w przypadku przeladunków;				
---	--	--	--	--

	s)przedłożenie świadectw połowowych wraz z wieloma danymi dotyczącymi transportu, jak przewidziano w dodatku do załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, lub dokumentów przewidzianych w art. 14 ust. 1 tego rozporządzenia; t)produkt z nowego państwa bandery lub z nowego państwa wywozu; u)nowy przedsiębiorca.”;				
Pkt 8	art. 32 otrzymuje brzmienie: <i>„Artykuł 32</i> Obowiązki w zakresie sprawozdawczości i ocena 1. Państwa członkowskie włączają informacje na temat stosowania kryteriów, o których mowa w art. 31, do sprawozdania przekazywanego Komisji co dwa lata zgodnie z art. 55 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008. 2. W sprawozdaniach państwa członkowskie podają następujące informacje: a)kontrole przeprowadzone zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008; b)liczba i charakter dodatkowych wskaźników ryzyka wprowadzonych przez państwa członkowskie w CATCH na szczeblu krajowym; c)liczba ostrzeżeń uruchomionych w CATCH w podziale na wskaźniki ryzyka; d)ryzyko zidentyfikowane na podstawie zastosowania kryteriów unijnych, o których mowa w art. 31 niniejszego rozporządzenia, oraz dodatkowych kryteriów krajowych, jeżeli zgłoszono je Komisji zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008; e)wyniki weryfikacji przeprowadzonych w celu uwzględnienia zidentyfikowanego ryzyka zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008; f)weryfikacje przeprowadzone zgodnie z art. 17 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008; g)weryfikacje przeprowadzone zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008. 3. Na podstawie tych sprawozdań oraz własnych obserwacji Komisja dokonuje oceny i ewentualnej zmiany kryteriów unijnych.”;	N			Obowiązuje bezpośrednio

Pkt 9	uchyla się art. 33 rozporządzenia;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 10	art. 36 otrzymuje brzmienie: <i>„Artykuł 36</i> Ochrona i przetwarzanie danych osobowych 1. Rozporządzenia (UE) 2016/679 i (UE) 2018/1725 oraz przepisy krajowe transponujące dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680(*) mają zastosowanie do przetwarzania danych osobowych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 i niniejszego rozporządzenia przez państwa członkowskie, Komisję lub organ przez nią wyznaczony. 2. Prawa osób w odniesieniu do ich danych osobowych przetwarzanych w systemach krajowych są wykonywane zgodnie z prawem państwa członkowskiego, które przechowywało ich dane osobowe, a w szczególności z przepisami wykonującymi rozporządzenie (UE) 2016/679, a w odniesieniu do ich danych osobowych przetwarzanych w systemach unijnych – zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725. 3. Komisja lub wyznaczony przez nią organ oraz państwa członkowskie mogą przetwarzać dane osobowe osób fizycznych w celu wypełniania obowiązków wynikających z przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności w celu przeprowadzania weryfikacji i badań zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1005/2008 lub zgodnie z postanowieniami umów z krajami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi. 4. Komisja może ograniczyć niektóre prawa osób, których dane dotyczą, w kontekście przetwarzania danych osobowych przez Komisję w unijnym systemie zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zgodnie z decyzją Komisji (UE) 2019/1862 z dnia 6 listopada 2019 r.”	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 11	art. 37 otrzymuje brzmienie: <i>„Artykuł 37</i> Wykorzystanie informacji a ochrona tajemnicy zawodowej i handlowej	N			Obowiązuje bezpośrednio

	1. Państwa członkowskie i Komisja podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby dane objęte tajemnicą zawodową i handlową, gromadzone, otrzymywane i przesyłane w ramach niniejszego rozporządzenia, były traktowane zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami dotyczącymi tajemnicy zawodowej i handlowej. 2. Dane, o których mowa w ust. 1, wymieniane między państwami członkowskimi a Komisją mogą być przesyłane osobom innym niż osoby z państw członkowskich lub z Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, jeżeli ich funkcje wymagają dostępu do takich danych, za zgodą państwa członkowskiego lub Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, który przekazał te dane. W przypadku odmowy państwo członkowskie, Komisja lub organ przez nią wyznaczony podaje powody odmowy przesłania danych. Brak odpowiedzi na wniosek o wyrażenie zgody w terminie jednego miesiąca uznaje się za zgodę. 3. Dane, o których mowa w ust. 1, nie są wykorzystywane w żadnym innym celu niż cel przewidziany w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem za zgodą państwa członkowskiego, Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, który przekazał te dane, i pod warunkiem że przepisy obowiązujące w państwie członkowskim organu otrzymującego dane nie zabraniają takiego wykorzystania. W przypadku odmowy państwo członkowskie, Komisja lub organ przez nią wyznaczony podaje powody odmowy.”;				
Pkt 12	odesłanie do art. 42 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w całym tekście rozporządzenia (WE) nr 1010/2009 zastępuje się odesłaniem do art. 42 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 13	załączniki IIA i IIB zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 14	załącznik IV zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;	N			Obowiązuje bezpośrednio
Pkt 15	załącznik V zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;	N			Obowiązuje bezpośrednio

Pkt 16	uchyla się załącznik IX.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 2	Przepisy przejściowe Art. 6 i załącznik II do niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie od dnia 10 stycznia 2027 r. Do dnia 10 stycznia 2028 r. importer może stosować uproszczone świadectwa połowowe zatwierdzone przed dniem 10 stycznia 2027 r. zgodnie z załącznikiem IV do rozporządzenia (WE) nr 1010/2009 w brzmieniu obowiązującym w momencie ich zatwierdzenia.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 3	Wejście w życie Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> . Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 10 stycznia 2026 r.	N			Obowiązuje bezpośrednio
ZAŁĄCZNIK I	Załącznik I otrzymuje brzmienie: „ <i>ZAŁĄCZNIK II</i> Formularz uprzedniego powiadomienia dla statków rybackich z krajów trzecich, o którym mowa w art. 2 ”	N			Obowiązuje bezpośrednio
ZAŁĄCZNIK II	Załącznik II otrzymuje brzmienie: „ <i>ZAŁĄCZNIK IV</i> ŚWIADECTWO POŁOWOWE UNII EUROPEJSKIEJ Uproszczony formularz dla produktów rybołówstwa spełniających wymogi określone w art. 6 i 6a niniejszego rozporządzenia ”	N			Obowiązuje bezpośrednio
ZAŁĄCZNIK III	Załącznik III otrzymuje brzmienie: „ <i>ZAŁĄCZNIK V</i> Systemy dokumentacji połowowej przyjęte przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem i uznane za zgodne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 ”	N			Obowiązuje bezpośrednio

TYTUŁ WDRAŻAJĄCEGO AKTU PRAWNEGO:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego			
TYTUŁ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2025/1766 z dnia 27 sierpnia 2025 r. uzupełniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 przez ustanowienie przepisów dotyczących kontroli połowów oraz nadzoru nad działalnością połowową i inspekcji działalności połowowej oraz egzekwowania i przestrzegania przepisów (Dz. Urz. UE L 2025/1766 z 12.11.2025)			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uwagi
ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2025/1766 Z DNIA 27 SIERPNIA 2025 R. UZUPEŁNIAJĄCE ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1224/2009 PRZEZ USTANOWIENIE PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH KONTROLI POŁOWÓW ORAZ NADZORU NAD DZIAŁALNOŚCIĄ POŁOWOWĄ I INSPEKCJI DZIAŁALNOŚCI POŁOWOWEJ ORAZ EGZEKWOWANIA I PRZESTRZEGANIA PRZEPISÓW					
TYTUŁ I	PRZEPISY OGÓLNE	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art.1	Artykuł 1 Przedmiot W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się szczegółowe przepisy dotyczące stosowania unijnego systemu kontroli rybołówstwa ustanowionego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, w szczególności w odniesieniu do kontroli połowów, nadzoru i inspekcji działalności połowowej, a także egzekwowania i przestrzegania przepisów.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 2	Artykuł 2 Definicje	N			Obowiązuje bezpośrednio

	Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) „właściciel licencji połowowej” oznacza osobę fizyczną lub prawną, której wydano licencję połowową; 2) „urządzenie do monitorowania statków” oznacza urządzenie lokacyjne, w tym niesatelitarne mobilne urządzenie lokacyjne, o którym mowa w art. 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.				
TYTUŁ II	KONTROLA POŁOWÓW	N			Obowiązuje bezpośrednio
ROZDZIAŁ I	Monitorowanie działalności połowowej przez ośrodki monitorowania rybołówstwa	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art.3	Artykuł 3 Monitorowanie wejść na określone obszary oraz wyjść z nich Każde państwo członkowskie zapewnia, aby za pośrednictwem systemu monitorowania statków (VMS), o którym mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, jego ośrodek monitorowania rybołówstwa (CMR) skutecznie monitorował w sposób ciągły i systematyczny, w odniesieniu do jego statków rybackich oraz wszystkich statków rybackich upoważnionych do prowadzenia działalności połowowej na wodach podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, prędkość, ruch, lokalizację oraz datę i godzinę wejść na wszystkie poniżej określone obszary oraz wyjść z nich: a) wszelkie obszary morskie, w przypadku których stosuje się przepisy szczegółowe dotyczące dostępu do wód i zasobów; b) obszary ograniczonych połowów zdefiniowane w art. 4 pkt 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; c) obszary podlegające regulacji i objęte konwencjami regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, które są wiążące dla Unii; oraz d) wody podlegające zwierzchnictwu lub jurysdykcji państwa trzeciego.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art.4	Artykuł 4 Środki, które należy przyjąć w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności urządzenia do monitorowania statków	W zakresie ust. 3 i 4: T W pozostałym zakresie: N	Art. 1 pkt 41	41) art. 105 otrzymuje brzmienie: art. 105 otrzymuje brzmienie: „Art. 105. Minister właściwy do spraw rybołówstwa: (...) 6) za pośrednictwem CMR:	Art. 4 ust. 1-2 oraz 5-7 obowiązuje bezpośrednio

1. W przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statków na unijnym statku rybackim kapitan przekazuje CMR państwa członkowskiego bandery aktualne dane dotyczące pozycji statku co najmniej raz na 4 godziny, począwszy od momentu wykrycia zdarzenia lub od momentu otrzymania powiadomienia o błędzie systemu, lub zgodnie z art. 5 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej. W tym celu kapitan wykorzystuje wszelkie dostępne środki telekomunikacyjne zapewniające przekazywanie kompletnych i dokładnych danych. Państwa członkowskie podejmują decyzję o środkach telekomunikacyjnych, jakie należy stosować, i publikują je na oficjalnej stronie internetowej, o której mowa w art. 115 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. 2. CMR państwa członkowskiego bandery wprowadza dane dotyczące pozycji statku, o których mowa w ust. 1, do elektronicznej bazy danych, w której są one rejestrowane po ich otrzymaniu. Ręcznie wprowadzane dane dotyczące pozycji statku muszą wyraźnie odróżniać się od komunikatów automatycznych w elektronicznej bazie danych. W stosownych przypadkach te ręcznie wprowadzane dane dotyczące pozycji statku są niezwłocznie przekazywane zgodnie z art. 60 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/2196(4). 3. W przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statków unijny statek rybacki może opuścić port dopiero wtedy, gdy urządzenie do monitorowania statków będzie w pełni operacyjne, co musi zostać potwierdzone przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery. Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego właściwe organy państwa członkowskiego bandery mogą zezwolić statkowi rybackiemu na opuszczenie portu z niedziałającym urządzeniem do monitorowania statków w celu naprawy lub wymiany oraz, w wyjątkowych przypadkach uzasadnionych opóźnieniami w takiej naprawie lub wymianie, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 1 i 5 niniejszego artykułu. 4. Jeżeli urządzenie do monitorowania statków jest zainstalowane na pokładzie, jego zdemontowanie w celu			(...) g) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 4 ust. 3 i 4 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia 2025/1766;	
--	--	--	---	--

	przeprowadzenia czynności kontrolnych, naprawy lub wymiany wymaga zatwierdzenia przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery. 5. W przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statków kapitan unijnego statku rybackiego, który nie przekazuje danych dotyczących pozycji statku zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1, niezwłocznie przekazuje dane albo zwraca statek do portu w celu przeprowadzenia niezbędnych czynności kontrolnych, napraw lub wymiany urządzenia do monitorowania statków. 6. Kapitanowie statków rybackich państw trzecich prowadzących działania na wodach Unii powiadamiają, bezpośrednio albo za pośrednictwem ich państwa bandery, o wszelkich awariach technicznych lub awariach systemu łączności lub o niedziałaniu urządzenia do monitorowania statków oraz przekazują informacje określone w ust. 1 CMR nadbrzeżnego państwa członkowskiego, w którym prowadzona była działalność połowowa, co najmniej raz na 4 godziny. Nadbrzeżne państwo członkowskie rejestruje te informacje w elektronicznej bazie danych przeznaczonej do przechowywania takich informacji po ich otrzymaniu. Kapitanowie, którzy nie przekazują danych dotyczących pozycji statku co najmniej raz na 4 godziny, niezwłocznie przekazują dane albo opuszczają wody Unii do czasu zakończenia niezbędnych czynności kontrolnych, napraw lub wymiany urządzenia do monitorowania statków. 7. W przypadku unijnych statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów przebywania poza zasięgiem sieci nie uznaje się za awarię techniczną, awarię systemu łączności ani niedziałanie urządzenia do monitorowania statków.				
Art.5	Artykuł 5 Środki, które należy przyjąć w przypadku nieotrzymania danych dotyczących pozycji i ruchu statków rybackich. 1. W przypadku gdy CMR państwa członkowskiego bandery nie otrzymał transmisji danych zgodnie z art. 23 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/2196 przez co najmniej 12 kolejnych godzin lub nie otrzymał transmisji danych zgodnie z art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia,	N			Obowiązuje bezpośrednio

niezwłocznie powiadamia o tym kapitana lub, jeżeli nie jest to możliwe, operatora unijnego statku rybackiego. 2. W przypadku gdy brak odbioru transmisji danych, o których mowa w ust. 1, wystąpi częściej niż trzy razy w ciągu jednego roku kalendarzowego w odniesieniu do danego unijnego statku rybackiego, państwo członkowskie bandery dopilnowuje przeprowadzenia dokładnej kontroli urządzenia do monitorowania statków rybackich w celu weryfikacji jego pełnej operacyjności. Państwo członkowskie bandery przeprowadza również postępowanie wyjaśniające w celu sprawdzenia, czy urządzenie do monitorowania statków nie zostało naruszone. Postępowanie to może wiązać się z koniecznością zdemontowania takiego urządzenia w celu jego zbadania. 3. W przypadku gdy CMR państwa członkowskiego bandery nie otrzymało transmisji danych, o których mowa w ust. 1, a ostatnie otrzymane dane dotyczące pozycji pochodziły z wód podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji i innego państwa członkowskiego, powiadamia o tym CMR tego nadbrzeżnego państwa członkowskiego tak szybko, jak to możliwe. 4. W przypadku gdy właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego wykryją statek rybacki pływający pod banderą innego państwa członkowskiego działający na wodach podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, w odniesieniu do którego nie otrzymano odpowiednich danych dotyczących pozycji statku, w miarę możliwości powiadamiają o tym kapitana statku rybackiego oraz CMR państwa członkowskiego bandery. 5. W przypadku gdy właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego wykryją statek rybacki pływający pod banderą państwa trzeciego działający na wodach podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, w odniesieniu do którego nie otrzymano odpowiednich danych dotyczących pozycji statku, w miarę możliwości powiadamiają o tym kapitana statku rybackiego oraz CMR państwa bandery lub jakiegokolwiek inny właściwy organ danego państwa trzeciego w przypadku statków rybackich				
--	--	--	--	--

	podlegających wymogowi przekazywania danych dotyczących pozycji statku zgodnie z art. 9 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.				
Art.6	Artykuł 6 Monitorowanie i zapis działalności połowowej z wykorzystaniem danych dotyczących pozycji statku 1. Państwa członkowskie wykorzystują dane otrzymane zgodnie z art. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia oraz art. 23 i 24 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/2196 do skutecznego monitorowania działalności połowowej prowadzonej przez ich statki rybackie i wszystkie statki rybackie upoważnione do prowadzenia działalności połowowej na wodach podlegających ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji. 2. Państwa członkowskie bandery: a)zapewniają, aby dane, o których mowa w ust. 1, były zapisywane w postaci cyfrowej i bezpieczne przechowywane w skomputeryzowanych bazach danych przez co najmniej trzy lata; b)podejmują wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić ich wykorzystywanie wyłącznie do celów urzędowych, w tym, w stosownych przypadkach, do celów naukowych; oraz c)podejmują wszystkie niezbędne środki, aby chronić te dane przed przypadkowym lub zamierzonym usunięciem, przypadkową utratą, uszkodzeniem, rozpowszechnieniem lub udostępnieniem nieupoważnionym osobom.	N			Obowiązuje bezpośrednio
ROZDZIAŁ II	Dziennik połowowy, uprzednie powiadomienia, deklaracje przeładunkowe i deklaracja wyładunkowa	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art.7	Artykuł 7 Awaria techniczna lub awaria systemu łączności w systemach elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania 1. Bez uszczerbku dla obowiązków kapitana wynikających z art. 15, 17, 19a, 22 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania kapitan lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciel, od momentu wykrycia zdarzenia lub po otrzymaniu powiadomienia o błędzie z	T	Art. 1 pkt 18 i 41	Art. 1 pkt 18 projektu ustawy: 18) w art. 69: a) uchyla się ust. 1–5, b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Dane z elektronicznego dziennika połowowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, zwanego dalej „elektronicznym dziennikiem połowowym”, przekazuje się do Centrum Monitorowania Rybołówstwa stanowiącego ośrodek monitorowania rybołówstwa, o którym mowa w art. 9a ust. 1 tego rozporządzenia, zwanego dalej „CMR”.”, c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6c w brzmieniu:	

systemu lub zgodnie z art. 8 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej, przekazuje CMR państwa członkowskiego bandery dane z dzienników połowowych, uprzednich powiadomień, deklaracji przeładunkowych i deklaracji wyładunkowych co najmniej raz na 24 godziny, chyba że wymagany jest krótszy odstęp czasu. Komunikacja ta odbywa się przy użyciu wszelkich dostępnych środków telekomunikacyjnych, które zapewniają przekazywanie kompletnych i dokładnych danych, nawet w przypadku braku połowów na pokładzie. Państwa członkowskie podejmują decyzję o środkach telekomunikacyjnych, jakie należy stosować, i publikują je na oficjalnej stronie internetowej, o której mowa w art. 115 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. 2. CMR państwa członkowskiego bandery rejestruje dane, o których mowa w ust. 1, w elektronicznej bazie danych przeznaczonej do przechowywania takich danych po ich otrzymaniu. W stosownych przypadkach zarejestrowane dane są niezwłocznie przekazywane zgodnie z art. 61 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/2196. 3. W przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania unijny statek rybacki może opuścić port dopiero wtedy, gdy system będzie w pełni operacyjny, co musi zostać potwierdzone przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery. Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego właściwe organy państwa członkowskiego bandery mogą zezwolić statkowi rybackiemu na opuszczenie portu z niedziałającym systemem elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania w celu naprawy lub wymiany oraz, w wyjątkowych przypadkach uzasadnionych opóźnieniami w takiej naprawie lub wymianie, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 1 i 4 niniejszego artykułu. 4. W przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania kapitan unijnego statku rybackiego lub, w stosownych przypadkach, jego			„6a. W przypadku awarii elektronicznego systemu raportowania połowów CMR niezwłocznie informuje na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rybołówstwa o niedziałaniu tego systemu. 6b. CMR niezwłocznie informuje na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rybołówstwa o wznowieniu działania elektronicznego systemu raportowania połowów. 6c. Po wznowieniu działania elektronicznego systemu raportowania połowów lub po usunięciu awarii urządzenia służącego do raportowania połowów znajdującego się na statku rybackim kapitan statku rybackiego wznowia przekazywanie danych z połowów przez elektroniczny dziennik połowowy.”, d) uchyla się ust. 7, e) uchyla się ust. 8–14; Art. 1 pkt 41 projektu ustawy: art. 105 otrzymuje brzmienie: „Art. 105. Minister właściwy do spraw rybołówstwa: 6) za pośrednictwem CMR: g) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 4 ust. 3 i 4 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia 2025/1766;	
---	--	--	--	--

przedstawiciel, który nie przekazuje danych z dzienników połowowych, deklaracji przeładunkowych, uprzednich powiadomień lub deklaracji wyładunkowych zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1, niezwłocznie przekazuje dane albo zwraca statek do portu w celu przeprowadzenia niezbędnych czynności kontrolnych, naprawy lub wymiany systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania. 5. Kapitanowie statków rybackich państw trzecich prowadzących działania na wodach Unii powiadamiają, bezpośrednio albo za pośrednictwem ich państwa bandery, o wszelkich awariach technicznych lub awariach systemu łączności lub o niedziałaniu systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania oraz przekazują informacje, o których mowa w ust. 1, CMR nadbrzeżnego państwa członkowskiego, w którym prowadzona była działalność połowowa. Nadbrzeżne państwo członkowskie rejestruje te informacje w elektronicznej bazie danych przeznaczonej do przechowywania takich informacji po ich otrzymaniu. Kapitanowie, którzy nie przekazują danych w odstępach czasu, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazują takie dane albo opuszczają wody Unii do czasu zakończenia niezbędnych czynności kontrolnych, napraw lub wymiany systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania. 6. W przypadku unijnych statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów przebywania poza zasięgiem sieci nie uznaje się za awarię techniczną, awarię systemu łączności ani niedziałanie. Artykuł 8 Środki, które należy przyjąć w przypadku nieotrzymania danych dotyczących systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania 1. W przypadku gdy CMR państwa członkowskiego bandery nie otrzymał transmisji danych zgodnie z art. 15, 17, 19a, 22 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 przez co najmniej 12 kolejnych godzin po planowanym terminie transmisji lub nie otrzymał transmisji danych zgodnie z art. 7 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, niezwłocznie				
---	--	--	--	--

powiadamia o tym kapitana lub, jeżeli nie jest to możliwe, operatora unijnego statku rybackiego. 2. W przypadku gdy brak odbioru transmisji danych, o których mowa w ust. 1, wystąpi częściej niż trzy razy w ciągu jednego roku kalendarzowego w odniesieniu do danego unijnego statku rybackiego, państwo członkowskie bandery dopilnowuje przeprowadzenia dokładnej kontroli systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania statku rybackiego w celu weryfikacji jego pełnej operacyjności, chyba że właściwe organy państwa członkowskiego bandery mogą ostatecznie wykluczyć, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego i wdrożeniu odpowiednich środków, że nieotrzymanie danych jest spowodowane niedziałaniem systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania ze względów technicznych. Postępowanie to może wiązać się ze zdemontowaniem wszelkich urządzeń takiego systemu w celu ich zbadania, w tym, w stosownych przypadkach, w celu ustalenia, czy doszło do nieuprawnionej ingerencji w system. 3. W przypadku gdy CMR państwa członkowskiego bandery nie otrzymało transmisji danych, o których mowa w ust. 1, a ostatnie otrzymane dane dotyczące pozycji tego statku pochodziły z wód podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji innego państwa członkowskiego, niezwłocznie powiadamia o tym CMR tego nadbrzeżnego państwa członkowskiego. 4. Kapitan lub operator unijnego statku rybackiego przesyła CMR państwa członkowskiego bandery wszystkie dane, których jeszcze nie przekazano i co do których otrzymano powiadomienia zgodnie z ust. 1, niezwłocznie po odbiorze takiego powiadomienia. 5. W przypadku gdy właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego wykryją statek łowczy pływający pod banderą innego państwa członkowskiego działający na wodach podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, w odniesieniu do którego nie otrzymano danych z dziennika połowowego, w miarę możliwości				
--	--	--	--	--

	powiadamiają o tym kapitana statku łowczego oraz CMR państwa członkowskiego bandery. 6. W przypadku gdy właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego wykryją statek łowczy pływający pod banderą państwa trzeciego działający na wodach podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, w odniesieniu do którego nie otrzymano danych z dziennika połowowego, w miarę możliwości powiadamiają o tym kapitana statku łowczego oraz CMR państwa bandery lub jakiegokolwiek inny właściwy organ danego państwa trzeciego w przypadku statków łowczych podlegających wymogowi przekazania takich danych zgodnie z art. 15 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.				
Art. 8	Artykuł 8 Środki, które należy przyjąć w przypadku nieotrzymania danych dotyczących systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania 1. W przypadku gdy CMR państwa członkowskiego bandery nie otrzymał transmisji danych zgodnie z art. 15, 17, 19a, 22 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 przez co najmniej 12 kolejnych godzin po planowanym terminie transmisji lub nie otrzymał transmisji danych zgodnie z art. 7 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, niezwłocznie powiadamia o tym kapitana lub, jeżeli nie jest to możliwe, operatora unijnego statku rybackiego. 2. W przypadku gdy brak odbioru transmisji danych, o których mowa w ust. 1, wystąpi częściej niż trzy razy w ciągu jednego roku kalendarzowego w odniesieniu do danego unijnego statku rybackiego, państwo członkowskie bandery dopilnowuje przeprowadzenia dokładnej kontroli systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania statku rybackiego w celu weryfikacji jego pełnej operacyjności, chyba że właściwe organy państwa członkowskiego bandery mogą ostatecznie wykluczyć, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego i wdrożeniu odpowiednich środków, że nieotrzymanie danych jest spowodowane niedziałaniem systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania ze	N			Obowiązuje bezpośrednio

	względów technicznych. Postępowanie to może wiązać się ze zdemontowaniem wszelkich urządzeń takiego systemu w celu ich zbadania, w tym, w stosownych przypadkach, w celu ustalenia, czy doszło do nieuprawnionej ingerencji w system. 3. W przypadku gdy CMR państwa członkowskiego bandery nie otrzymało transmisji danych, o których mowa w ust. 1, a ostatnie otrzymane dane dotyczące pozycji tego statku pochodziły z wód podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji innego państwa członkowskiego, niezwłocznie powiadamia o tym CMR tego nadbrzeżnego państwa członkowskiego. 4. Kapitan lub operator unijnego statku rybackiego przesyła CMR państwa członkowskiego bandery wszystkie dane, których jeszcze nie przekazano i co do których otrzymano powiadomienia zgodnie z ust. 1, niezwłocznie po odbiorze takiego powiadomienia. 5. W przypadku gdy właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego wykryją statek łowczy pływający pod banderą innego państwa członkowskiego działający na wodach podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, w odniesieniu do którego nie otrzymano danych z dziennika połowowego, w miarę możliwości powiadamiają o tym kapitana statku łowczego oraz CMR państwa członkowskiego bandery. 6. W przypadku gdy właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego wykryją statek łowczy pływający pod banderą państwa trzeciego działający na wodach podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, w odniesieniu do którego nie otrzymano danych z dziennika połowowego, w miarę możliwości powiadamiają o tym kapitana statku łowczego oraz CMR państwa bandery lub jakiegokolwiek inny właściwy organ danego państwa trzeciego w przypadku statków łowczych podlegających wymogowi przekazania takich danych zgodnie z art. 15 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.				
Art.9	Artykuł 9 Środki, które należy przyjąć w przypadku braku dostępu do danych	N			Obowiązuje bezpośrednio

	1. W przypadku gdy właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego wykryją na swoich wodach unijny statek rybacki innego państwa członkowskiego i nie mają dostępu do danych z systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania, o którym mowa w art. 14, 17, 19a, 21 i 23 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, które to dane mają być wymieniane zgodnie z art. 111 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, organy te zwracają się do właściwych organów państwa członkowskiego bandery o zapewnienie dostępu do tych danych. 2. Jeżeli nadbrzeżne państwo członkowskie nie otrzyma danych, o których mowa w ust. 1 w ciągu czterech godzin od otrzymania wniosku w tej sprawie, kapitan lub operator unijnego statku rybackiego lub ich przedstawiciel przesyła dane oraz kopię komunikatu zwrotnego, o którym mowa w art. 26 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/2196, właściwym organom nadbrzeżnego państwa członkowskiego na ich wniosek i środkami elektronicznymi. 3. Jeżeli państwo członkowskie bandery lub kapitan lub operator unijnego statku rybackiego nie dostarczy właściwym organom nadbrzeżnego państwa członkowskiego kopii komunikatu zwrotnego, działalność połowowa na wodach nadbrzeżnego państwa członkowskiego prowadzona przez dany statek rybacki zostaje zakazana do czasu dostarczenia przez państwo członkowskie bandery lub kapitana lub operatora statku rybackiego kopii komunikatu zwrotnego lub informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.				
Art. 10	Artykuł 10 Dane dotyczące działania systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania Państwa członkowskie bandery prowadzą bazy danych dotyczące działania ich systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania. Te bazy danych zawierają co najmniej następujące informacje, które mogą automatycznie wygenerować: a) wykaz statków rybackich pływających pod ich banderą, których systemy elektronicznej rejestracji i elektronicznego	N			Obowiązuje bezpośrednio

	raportowania uległy awarii technicznej lub przestały działać; oraz b) wykaz statków rybackich pływających pod ich banderą, które nie dokonały dziennych transmisji danych z elektronicznego dziennika połowowego, zgodnie z wymogami określonymi w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.				
TYTUŁ III	NADZÓR I INSPEKCJA	N			Obowiązuje bezpośrednio
ROZDZIAŁ I	Obserwatorzy kontroli	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 11	Artykuł 11 Środki zapewniające niezależność obserwatorów kontroli Aby zachować niezależność od właściciela, właściciela licencji, kapitana unijnego statku rybackiego i jakiegokolwiek członka załogi, zgodnie z wymogami określonymi w art. 73 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, obserwator kontroli nie może być: a) krewnym ani pracownikiem właściciela licencji lub kapitana unijnego statku rybackiego ani żadnego innego członka załogi, przedstawiciela kapitana ani właściciela ani operatora unijnego statku rybackiego, do którego dany obserwator kontroli jest przydzielony; b) pracownikiem przedsiębiorstwa kontrolowanego przez właściciela licencji lub kapitana, członka załogi, przedstawiciela kapitana lub właściciela unijnego statku rybackiego, do którego dany obserwator kontroli jest przydzielony.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 12	Artykuł 12 Obowiązki obserwatorów kontroli 1. W odpowiednich przypadkach obserwatorzy kontroli na unijnym statku rybackim zdają sprawozdanie urzędnikom, którzy mają przeprowadzić inspekcję tego statku rybackiego, po ich wejściu na statek. Jeżeli pozwala na to wyposażenie unijnego statku rybackiego i w odpowiednich przypadkach sprawozdanie to odbywa się podczas zamkniętego spotkania. 2. Obserwatorzy kontroli sporządzają sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, rejestrując działalność połowową i inne istotne informacje	N			Obowiązuje bezpośrednio

	wymienione w załączniku I oraz stosując format określony w załączniku II. Przekazują oni to sprawozdanie po zakończeniu zadania swoim organom oraz właściwym organom państwa członkowskiego bandery. Właściwe organy, którym podlegają, udostępniają sprawozdanie na wniosek nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu, Komisji lub EFCA. Kopie sprawozdań udostępniane innym państwom członkowskim nie mogą obejmować miejsc, w których dokonano połowów, w odniesieniu do pozycji początkowej i końcowej każdej operacji połowowej, ale mogą obejmować dzienne łączne połowy w kilogramach ekwiwalentu wagi w relacji pełnej w podziale na gatunki oraz odpowiedni obszar geograficzny. 3. Ust. 1 i 2 nie wpływają na uprawnienia kapitana statku rybackiego jako jedyne podmiotu decydującego o operacjach statku.				
Art. 13	Artykuł 13 Bezpieczeństwo obserwatorów kontroli na statkach rybackich 1. Państwa członkowskie odpowiedzialne za wyznaczanie lub rozmieszczanie obserwatorów kontroli na statkach rybackich pływających pod ich banderą: a)zapewniają, aby obserwatorzy kontroli byli wyposażeni we w pełni działające, dwukierunkowe urządzenie komunikacyjne nadające się do użytku na morzu, które jest niezależne od statku, zgodnie z wymogami określonymi w art. 73 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; b)zapewniają, aby obserwatorzy kontroli byli wyposażeni w wodoodporny, osobisty nadajnik ratunkowy z funkcją lokalizacji; c)zapewniają, aby obserwatorzy kontroli posiadali wyznaczony punkt kontaktowy, aby można było zapewnić skuteczną i terminową komunikację w sytuacjach nadzwyczajnych oraz aby istniały procedury zapewniające regularną, zaplanowaną komunikację między obserwatorem kontroli a jego punktem kontaktowym; d)zapewniają, aby obserwatorzy kontroli posiadali odpowiednie uprawnienia do wykonywania swoich zadań; e)zapewniają, aby obserwatorzy kontroli zostali odpowiednio przeszkoleni w zakresie bezpieczeństwa przed ich pierwszym rozmieszczeniem na statku, a	N			Obowiązuje bezpośrednio

	następnie byli szkoleni w odpowiednich odstępach czasu. W stosownych przypadkach program szkolenia musi spełniać co najmniej odpowiednie normy szkolenia w zakresie bezpieczeństwa Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO); oraz f)zapewniają kapitanowi i członkom załogi swoich statków rybackich wytyczne i szkolenia w zakresie interakcji z obserwatorami kontroli i obowiązków wobec nich oraz w zakresie konsekwencji wynikających z niewłaściwego ich traktowania i utrudniania im wykonywania ich obowiązków. 2. Kapitanowie unijnych statków rybackich i kapitanowie statków rybackich państw trzecich upoważnionych do prowadzenia działalności na wodach Unii: a)dokładają wszelkich starań, aby zapewnić obserwatorom bezpieczeństwo fizyczne i dobrostan na pokładzie; b)przekazują drogą elektroniczną właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery istotne informacje dotyczące bezpieczeństwa obserwatorów kontroli na pokładzie, w tym obrażeń fizycznych, wszelkich innych znanych im przypadków niezdolności do pracy lub zaginięcia; c)zapewniają prywatność w obszarach osobistych obserwatora; d)zapewniają, aby obserwatorzy kontroli byli traktowani jak urzędnicy podczas pobytu na pokładzie; oraz e)zapewniają nieograniczony dostęp do odpowiedniej żywności, zakwaterowania oraz infrastruktury sanitarnej i sprzętu na pokładzie.				
	ROZDZIAŁ II Inspekcja				
	Sekcja 1 Przeprowadzanie inspekcji				
Art. 14	Artykuł 14 Urzędnicy upoważnieni do przeprowadzania inspekcji na morzu 1. Urzędnicy odpowiedzialni za przeprowadzanie inspekcji, o których mowa w art. 74 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, są upoważnieni przez właściwe organy państwa	T	Art. 1 pkt. 43 i 44 (zmiany w art. 108 ust.	43) w art. 108 w ust. 3 wyrazy „art. 97 rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „art. 14 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia 2025/1766”; 44) w art. 109: a) w ust. 1:	Co do zasady , przepis już obecnie wdrożony w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim

	członkowskiego. W tym celu dane państwo członkowskie wydaje swoim urzędnikom legitymację służbową, potwierdzającą ich tożsamość i uprawnienia. Każdy urzędnik pełniący służbę przedstawia ją podczas inspekcji na żądanie. 2. Państwa członkowskie nadają swoim urzędnikom odpowiednie uprawnienia niezbędne do przeprowadzania kontroli i inspekcji oraz egzekwowania przepisów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.		3 i art. 109) – w pkt 1 wyrazy „dziennika połowowego” zastępuje się wyrazami „elektronicznego dziennika połowowego”; – w pkt 4 wyrazy „dokumentów pierwszej sprzedaży” zastępuje się wyrazami „dokumentu sprzedaży, o którym mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, deklaracji przejęcia, o której mowa w art. 66 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009” – pkt 5b otrzymuje brzmienie: „5b) kontroli urządzenia wagowego, w tym sprawdzania, czy jest zalegalizowane i zaplombowane;”; – po pkt 5b dodaje się pkt 5c–5p w brzmieniu: „5c) kontroli urządzeń innych niż urządzenie wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa; 5d) kontroli rejestrów ważenia; 5e) kontroli miejsc lub pomieszczeń, w których produkty rybołówstwa są ważone, lub próby wagowe wyładowywanych produktów rybołówstwa są pobierane, dzielone na gatunki tych produktów lub przechowywane; 5f) kontroli zgodności przeprowadzania ważenia, w tym pobierania prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa, z obowiązującymi przepisami WPR, przepisami ustawy lub przepisami wydanymi na jej podstawie; 5g) kontroli elementów systemu monitoringu wizyjnego, w tym sprawdzania, czy ich rozmieszczenie i zasięg są zgodne z dokumentem, o którym mowa w art. 74f ust. 4 pkt 5, oraz zapisów nagrań z tego systemu; 5h) pobierania prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa lub kontroli pobranych prób wagowych tych produktów; 5i) zakładania plomb na pomieszczeniach statków rybackich i innych pomieszczeniach służących do przechowywania produktów rybołówstwa lub na środkach transportu służących do przewozu tych produktów; 5j) wykonywania zdjęć i nagrań audio-wideo, w tym przy użyciu dronów; 5k) sprawdzania, czy jest zainstalowany system VMS, oraz danych z tego systemu; 5l) sprawdzania, czy jest zainstalowane urządzenie z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1224/2009, oraz danych z tego urządzenia;	
--	---	--	--	--

			5m) sprawdzania dokumentów oraz danych dotyczących pojemności statku rybackiego; 5n) sprawdzania systemu REM oraz danych z tego systemu; 5o) sprawdzania aplikacji do monitorowania ruchu statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m oraz danych z tej aplikacji; 5p) sprawdzania dokumentów, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2025/2196;”, b) w ust. 2 wyrazy „art. 103 rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „art. 18 rozporządzenia 2025/1766”, c) dodaje się ust. 3–11 w brzmieniu: „3. Zdjęcia i nagrania audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, wykorzystuje się do realizacji zadań, o których mowa w art. 107 ust. 1 pkt 1, 5–7 i 9. 4. Do zdjęć i nagrań audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, mają dostęp Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego oraz inspektorzy rybołówstwa morskiego na podstawie imiennego upoważnienia udzielonego przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w zakresie określonym w tym upoważnieniu i niezbędnym do realizacji przez nich zadań. 5. Zdjęcia i nagrania audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, udostępnia się: 1) ministrowi właściwemu do spraw rybołówstwa w celu rozpatrzenia odwołania od decyzji w sprawie naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim lub o organizacji rynku rybnego zarejestrowanego na tych zdjęciach i nagraniach audio-wideo, 2) sądom administracyjnym w celu rozpatrzenia skargi na decyzję ministra właściwego do spraw rybołówstwa wydaną w wyniku rozpatrzenia odwołania, o którym mowa w pkt 1. 6. W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa statku rybackiego lub osób na nim przebywających, zanieczyszczenia lub zagrożenia zanieczyszczeniem polskich obszarów morskich lub innego zdarzenia stwarzającego zagrożenie bezpieczeństwa publicznego lub stanowiącego czyn zabroniony, zdjęcia i nagrania audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, mogą być udostępniane dyrektorowi Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektorowi urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku	
--	--	--	---	--

				rybackiego, Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich oraz izbie morskiej, badającym przyczyny wypadku morskiego, Komendantowi Morskiego Oddziału Straży Granicznej oraz jednostkom organizacyjnym Policji i prokuraturom zgodnie z ich kompetencjami i w zakresie niezbędnym do wykonywania przez nich zadań. 7. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego usuwa zdjęcia i nagrania audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, po zakończeniu postępowania administracyjnego i sądownoadministracyjnego, a w przypadku gdy nie wszczyna się postępowania administracyjnego – niezwłocznie po zakończeniu czynności kontrolnych. 8. Zdjęcia i nagrania audio-wideo, o których mowa w ust. 1 pkt 5j, zabezpiecza się przed dostępem osób trzecich. 9. Jeżeli w wyniku analizy wskaźników określonych w załączniku V do rozporządzenia 2025/1766 zachodzi uzasadnione podejrzenie wykonywania rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej, inspektor rybołówstwa morskiego zawiadamia o tym fakcie Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, który niezwłocznie przekazuje tę informację: 1) Komendantowi Morskiego Oddziału Straży Granicznej w celu przeprowadzenia kontroli na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821 i 864); 2) Głównemu Inspektorowi Pracy w celu przeprowadzenia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów prawa pracy; 3) dyrektorowi urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku rybackiego w celu przeprowadzenia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów prawa pracy. 10. Jeżeli w wyniku kontroli, o których mowa w ust. 9, stwierdzono wykonywanie rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przyznaje punkty za poważne naruszenie. 11. Nie wymierza się kar pieniężnych, o których mowa w art. 126, jeżeli w wyniku kontroli, o których mowa w ust. 9, stwierdzono wykonywanie rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej oraz została wymierzona kara na podstawie innych przepisów.”;	
--	--	--	--	---	--

Art. 15	Artykuł 15 Obowiązki urzędników na etapie przedinspekcyjnym Na etapie przedinspekcyjnym urzędnicy zbierają, jeżeli to możliwe, wszystkie odpowiednie informacje, w tym: a)licencje połowowe i upoważnienia do połowów; b)dane z VMS i dane z AIS; c)sprawozdania z nadzoru i sprawozdania z poprzednich inspekcji; oraz d)inne dostępne informacje na temat statku rybackiego i kapitana, które mogą być istotne z punktu widzenia inspekcji.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 16	Artykuł 16 Obowiązki urzędników podczas przeprowadzania inspekcji 1. Urzędnicy przeprowadzający inspekcje sprawdzają i uzupełniają wszystkie właściwe pozycje wymienione w odpowiednim module sprawozdania z inspekcji zamieszczonym w załączniku VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/2196. W tym celu mogą wykonywać zdjęcia, nagrania wideo i nagrania audio zgodnie z prawem krajowym oraz – w odpowiednich przypadkach – pobierać próbki. 2. Urzędnicy nie ingerują w prawo każdego operatora do komunikacji z właściwymi organami państwa bandery podczas inspekcji. 3. Urzędnicy uwzględniają wszelkie informacje podane zgodnie z art. 12 przez obserwatora kontroli na pokładzie statku rybackiego, który ma zostać poddany inspekcji. 4. Po zakończeniu inspekcji urzędnicy informują kapitana lub operatora statku rybackiego poddanego inspekcji o przeprowadzonej inspekcji. 5. Jeżeli nie wykryto żadnego naruszenia przepisów, po zakończeniu inspekcji urzędnicy niezwłocznie opuszczają statek rybacki lub miejsce poddane inspekcji.	N			Obowiązuje bezpośrednio
	Sekcja 2 Inspekcje na morzu	N (z wyjątkiem art. 20)			Obowiązuje bezpośrednio

Art. 17	Artykuł 17 Przepisy ogólne 1. Na każdym statku wykorzystywanym do celów kontroli, w tym nadzoru, umieszcza się w dobrze widoczny sposób chorągiewkę lub symbol określone w załączniku III. Wymóg ten nie ma zastosowania do operacji pod przykryciem prowadzonych przez statki upoważnione do takich celów na mocy przepisów krajowych państw członkowskich. 2. Zawsze gdy do przewiezienia urzędników przeprowadzających inspekcje wykorzystuje się statek pomocniczy lub jednostkę pomocniczą, oznakowuje się je podobną flagą lub chorągiewką o wielkości odpowiedniej do wielkości statku pomocniczego lub jednostki pomocniczej, aby wskazać, że służy do zadań związanych z inspekcją rybołówstwa. 3. Osoby odpowiadające za statki inspekcyjne przestrzegają zasad dobrej praktyki morskiej i dokonują manewrów w bezpiecznej odległości od statku rybackiego zgodnie z międzynarodowymi przepisami w zakresie zapobiegania zderzeniom na morzu.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 18	Artykuł 18 Wchodzenie na statki rybackie na morzu 1. Urzędnicy odpowiedzialni za przeprowadzenie inspekcji dopilnowują, aby nie podejmowano żadnych działań, które mogłyby zagrozić bezpieczeństwu statku rybackiego i jego załogi. 2. Urzędnicy nie wymagają, aby kapitan statku rybackiego, na który wchodzi lub z którego schodzą, zatrzymywał statek lub manewrował podczas łowienia lub wstrzymywał wydawanie lub wybieranie narzędzi połowowych. Urzędnicy mogą jednak wymagać przerwania lub opóźnienia wydania narzędzi połowowych, aby umożliwić bezpieczne wejście na statek lub zejście ze statku rybackiego, do czasu zakończenia wejścia na statek rybacki lub zejścia z niego. W przypadku wejścia na pokład opóźnienie to nie przekracza 30 minut od momentu wejścia urzędników na statek rybacki, chyba że stwierdzono	N			Obowiązuje bezpośrednio

	naruszenie przepisów. Niniejszy przepis nie wpływa na fakt, że urzędnicy mogą wymagać wybrania narzędzi w celu przeprowadzenia inspekcji.				
Art. 19	Artykuł 19 Czynności wykonywane na statku 1. Przeprowadzając inspekcję, urzędnicy sprawdzają i uzupełniają wszystkie właściwe pozycje wymienione w odpowiednim module sprawozdania z inspekcji zamieszczonym w załączniku VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/2196. 2. Urzędnicy mogą wymagać od kapitana, aby wybrano narzędzie połowowe w celu inspekcji. W takich przypadkach kapitan musi niezwłocznie zastosować się do żądania i odholować sprzęt zgodnie z żądaniem. 3. Zespoły inspekcyjne składają się normalnie z dwóch urzędników. W razie potrzeby do zespołów inspekcyjnych mogą dołączyć dodatkowi urzędnicy. 4. Czas trwania inspekcji nie może przekraczać czasu wymaganego do zakończenia kontroli dokumentacji, wciągnięcia sieci i przeprowadzenia inspekcji sieci, jej odpowiedniego wyposażenia i połowów. To ograniczenie czasu trwania nie ma zastosowania w przypadku wykrycia domniemanego naruszenia przepisów lub konieczności uzyskania przez urzędników dodatkowych informacji. 5. W przypadku wykrycia domniemanego naruszenia znaki identyfikacyjne i plomby mogą być bezpiecznie umieszczane na każdej części narzędzia połowowego lub statku rybackiego, w tym na odpowiednim wyposażeniu, takim jak automatyczne urządzenia sortujące, oraz na pojemnikach z produktami rybołówstwa i komorach, w których mogą być zasztautowane.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 20	Artykuł 20 Inspekcje dotyczące działalności połowowej prowadzonej z wykorzystaniem pracy przymusowej 1. Aby ustalić, czy na statku rybackim miała miejsce działalność połowowa z wykorzystaniem pracy	T	Art.1 pkt 44 lit. c	44) w art. 109: (...) c) dodaje się ust. 3–11 w brzmieniu: (...) 9. Jeżeli w wyniku analizy wskaźników określonych w załączniku V do rozporządzenia 2025/1766 zachodzi	

	przymusowej, urzędnicy odpowiedzialni za przeprowadzanie inspekcji mogą wziąć pod uwagę co najmniej jeden ze wskaźników wymienionych w załączniku V oraz wszelkie inne dostępne informacje. Komisja może, na wniosek co najmniej jednego państwa członkowskiego, opracować wytyczne techniczne wspierające pracę urzędników. 2. Jeżeli wskaźniki lub wszelkie inne istotne informacje, o których mowa w ust. 1, wskazują, że działalność połowowa była prowadzona z wykorzystaniem pracy przymusowej, urzędnicy: a) informują dowolny inny organ krajowy, który może być właściwy w tej sprawie, w tym organy odpowiedzialne za przestępstwa związane z naruszeniem prawa pracy; oraz b) podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia natychmiastowego wprowadzenia środków wykonawczych zgodnie z art. 91 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby urzędnicy odbyli niezbędne szkolenie w zakresie rozpoznawania przypadków podejrzenia wykorzystywania pracy przymusowej do prowadzenia działalności połowowej. 4. Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie i skuteczne procedury, zgodnie z art. 74 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, w celu zapewnienia koordynacji i współpracy między służbami, aby ułatwić wykrywanie i, w stosownych przypadkach, prowadzić dalsze postępowania wyjaśniające w sprawie działalności połowowej prowadzonej z wykorzystaniem pracy przymusowej, w tym gdy statki rybackie przebywają w porcie.			uzasadnione podejrzenie wykonywania rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej, inspektor rybołówstwa morskiego zawiadamia o tym fakcie Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, który niezwłocznie przekazuje tę informację: 1) Komendantowi Morskiego Oddziału Straży Granicznej w celu przeprowadzenia kontroli na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821 i 864); 2) Głównemu Inspektorowi Pracy w celu przeprowadzenia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów prawa pracy; 3) dyrektorowi urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku rybackiego w celu przeprowadzenia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów prawa pracy. 10. Jeżeli w wyniku kontroli, o których mowa w ust. 9, stwierdzono wykonywanie rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przyznaje punkty za poważne naruszenie. 11. Nie wymierza się kar pieniężnych, o których mowa w art. 126, jeżeli w wyniku kontroli, o których mowa w ust. 9, stwierdzono wykonywanie rybołówstwa komercyjnego z wykorzystaniem pracy przymusowej oraz została wymierzona kara na podstawie innych przepisów.”;	
	Sekcja 3 Inspekcje w portach lub miejscach wylądunku	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 21	Artykuł 21 Przygotowanie inspekcji 1. Bez uszczerbku dla poziomów referencyjnych określonych w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa, z uwzględnieniem indywidualnych programów kontroli i	N			Obowiązuje bezpośrednio

	inspekcji, oraz o których mowa w art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008(5), inspekcja statku rybackiego odbywa się w porcie lub przy wylądunku w następujących przypadkach: a) rutynowo lub na podstawie zarządzania ryzykiem; lub b) jeżeli podejrzewa się, że statek nie przestrzega przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. b), i nie naruszając przepisów ostatniego zdania art. 22 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, właściwe organy państw członkowskich dopilnowują, aby na statek rybacki poddawany inspekcji w porcie czekali po przybyciu do portu ich urzędnicy. 3. Ust. 1 nie uniemożliwia państwom członkowskim przeprowadzania, w stosownych przypadkach, inspekcji losowych.				
Art. 22	Artykuł 22 Inspekcje w portach i miejscach wylądunku 1. Prowadząc inspekcje, urzędnicy sprawdzają i uzupełniają wszystkie właściwe pozycje wymienione w odpowiednim module sprawozdania z inspekcji zamieszczonym w załączniku VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/2196. Urzędnicy przestrzegają wszelkich wymogów szczegółowych, które mają zastosowanie do statku rybackiego poddanego inspekcji, w tym odpowiednich przepisów w planach wieloletnich. 2. Prowadząc inspekcję wylądunku, urzędnicy monitorują cały proces wylądunku produktów rybołówstwa od początku do końca odnośnej operacji. Przeprowadza się kontrolę krzyżową, aby porównać ilości w podziale na gatunki odnotowane w uprzednim powiadomieniu, ilości w podziale na gatunki odnotowane w dzienniku połowowym oraz ilości w podziale na gatunki wylądowane lub przeładowane, w zależności od przypadku. Niniejszy przepis nie wyklucza możliwości przeprowadzenia inspekcji po rozpoczęciu wylądunku. 3.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	Państwa członkowskie zapewniają, aby inspekcje w portach i miejscach wylądunku na ich terytorium były przeprowadzane bez przeszkód.				
	Sekcja 4 Inspekcje dotyczące przewozu	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 23	Artykuł 23 Ogólne zasady 1. Inspekcje dotyczące przewozu mogą odbywać się w dowolnym miejscu i czasie między punktem wylądunku a przybyciem produktów rybołówstwa do miejsca sprzedaży lub przetworzenia. Podczas przeprowadzania inspekcji podejmuje się konieczne środki, aby zapewnić zachowanie łańcucha chłodniczego produktów rybołówstwa poddanych inspekcji. 2. Nie naruszając przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich, krajowych programach kontroli, indywidualnych programach kontroli i inspekcji lub prawie żywnościowym Unii inspekcje dotyczące przewozu obejmują, jeżeli to możliwe, bezpośrednią kontrolę przewożonych produktów. 3. Bezpośrednia kontrola przewożonych produktów rybołówstwa może obejmować pobranie próbek reprezentatywnych dla różnych części przewożonych partii. 4. Przeprowadzając inspekcję dotyczącą przewozu, urzędnicy sprawdzają i uzupełniają wszystkie pozycje, o których mowa w art. 68 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, i wszystkie właściwe pozycje wymienione w odpowiednim module sprawozdania z inspekcji zamieszczonym w załączniku VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/2196. Obejmuje to sprawdzenie, czy ilości przewożonych produktów rybołówstwa odpowiadają informacjom szczegółowym podanym w dokumencie przewozowym oraz czy można zapewnić identyfikowalność partii.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 24	Artykuł 24 Zaplombowane pojazdy 1.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	Jeżeli urzędnicy zaplombowali pojazd lub kontener, aby uniknąć manipulowania przy ładunku, właściwe organy państw członkowskich dopilnowują, aby w dokumencie przewozowym odnotowano numery seryjne plomb. Operatorom zabrania się usuwania plomb podczas transportu lub w miejscu przeznaczenia bez zgody urzędnika właściwego organu. Podczas inspekcji urzędnicy sprawdzają, czy plomby są nienaruszone i czy numery seryjne odpowiadają informacjom w dokumencie przewozowym. 2. Jeżeli usuwa się plomby, aby umożliwić inspekcję ładunku przed jego przybyciem na miejsce przeznaczenia, urzędnicy zastępują oryginalną plombę nową plombą, odnotowując informacje dotyczące plomby w sprawozdaniu z inspekcji wraz z przyczyną usunięcia oryginalnej plomby.				
	Sekcja 5 Inspekcje wprowadzania do obrotu i inspekcje obiektów	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 25	Artykuł 25 Ogólne zasady W trakcie wizytacji chłodni, rynków hurtowych i detalicznych, restauracji lub wszelkich innych obiektów, w których przechowuje się lub sprzedaje produkty rybactwa po wylądunku lub w których produkty akwakultury są przetwarzane po zbiorach, urzędnicy sprawdzają i uzupełniają wszystkie właściwe pozycje wymienione w odpowiednim module sprawozdania z inspekcji zamieszczonym w załączniku VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/2196.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 26	Artykuł 26 Dodatkowe metody i technologie stosowane do przeprowadzania inspekcji Oprócz pozycji wymienionych w załączniku VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/2196 państwa członkowskie mogą wykorzystywać dostępne metody i technologie, w tym, w stosownych przypadkach, system sztucznej inteligencji zdefiniowany w art. 3 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689(6), do identyfikacji produktów rybactwa lub akwakultury, ich źródła lub pochodzenia oraz dostawców i	N			Obowiązuje bezpośrednio

	statków łowczych lub jednostek produkcyjnych, a także zatwierdzania odpowiednich danych.				
	Sekcja 6 Inne inspekcje	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 27	Artykuł 27 Inspekcja narzędzi połowowych na morzu Przeprowadzając inspekcje narzędzi połowowych na morzu, urzędnicy sprawdzają i uzupełniają wszystkie właściwe pozycje wymienione w odpowiednim module sprawozdania z inspekcji zamieszczonym w załączniku VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/2196.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 28	Artykuł 28 Inspekcja operatora prowadzącego połowy bez statku Urzędnicy sprawdzają i uzupełniają wszystkie właściwe pozycje wymienione w odpowiednim module sprawozdania z inspekcji zamieszczonym w załączniku VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/2196 podczas poddawania inspekcji operatora prowadzącego połowy bez statku, o którym mowa w art. 54d rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 29	Artykuł 29 Inspekcja miejsc hodowli tuńczyka błękitnopłetwego Przeprowadzając inspekcje miejsca hodowli tuńczyka błękitnopłetwego, urzędnicy sprawdzają i uzupełniają wszystkie właściwe pozycje wymienione w odpowiednim module sprawozdania z inspekcji zamieszczonym w załączniku VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/2196.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 30	Artykuł 30 Inspekcja połowów rekreacyjnych 1. Bez uszczerbku dla obowiązku przeprowadzania przez urzędników inspekcji innych połowów rekreacyjnych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009 w przypadku inspekcji połowów rekreacyjnych objętych art. 55 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 urzędnicy sprawdzają i uzupełniają wszystkie właściwe pozycje wymienione w odpowiednim module sprawozdania z inspekcji zamieszczonym w załączniku VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/2196. 2.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	Osoby fizyczne poddawane inspekcji na podstawie niniejszego artykułu: a)ułatwiają inspekcję poprzez dostarczanie urzędnikom, na ich wniosek, niezbędnych informacji i dokumentów dotyczących ich działalności, w tym, w miarę możliwości, kopii takich informacji lub dokumentów, a także zapewnienie dostępu do odpowiednich baz danych dotyczących ich działalności; oraz b)powstrzymują się od utrudniania działań urzędników przeprowadzających inspekcję, ingerowania w nie oraz zastraszania urzędników, a także zapobiegają takiemu utrudnianiu, ingerowaniu lub zastraszaniu ze strony osób trzecich.				
Sekcja 7	Sekcja 7 Obowiązki operatorów i kapitanów związane z inspekcjami	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 31	Artykuł 31 Ogólne obowiązki operatorów Oprócz obowiązków operatora przewidzianych w art. 75 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 wszyscy operatorzy podlegający inspekcji: a)udostępniają urzędnikom na żądanie niezbędne informacje i dokumenty, w tym – jeżeli to możliwe – ich kopie lub odpowiednie bazy danych, dotyczące działań połowowych, które należy wypełniać i przechowywać w formie elektronicznej lub, w stosownych przypadkach, papierowej zgodnie z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa; b)uniemożliwiają osobom trzecim utrudnianie działań urzędników przeprowadzających inspekcję, ingerowanie w nie lub zastraszanie urzędników; oraz c)zapewniają – jeżeli to możliwe – odosobnione miejsce spotkań w celu przekazywania informacji urzędnikom przez obserwatora kontroli, o czym mowa w art. 12 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 32	Artykuł 32 Obowiązki operatorów odpowiedzialnych za ważenie podczas inspekcji 1. Podczas inspekcji ważenia operatorzy, o których mowa w art. 60 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, zapewniają urzędnikom:	N			Obowiązuje bezpośrednio

	a)szczegółowe informacje dotyczące systemu ważenia, w tym, w stosownych przypadkach, podają jego typ, model, numer seryjny, najnowsze świadectwo wzorcowania (wraz z datą wygaśnięcia), numer plomby, przechowywane informacje pochodzące z narzędzi wykorzystywanych do obliczania łącznej masy oraz kopię technicznego schematu przewodów; b)dostęp do wszelkich dostępnych nagrań wideo procedur ważenia do celów kontroli; c)dostęp do wszystkich obiektów, w których pobiera się próbki, sortuje, przechowuje, przetwarza, sprzedaje i przewozi produkty rybactwa; oraz d)w stosownych przypadkach, dowód akredytacji niezależnego zewnętrznego podmiotu dokonującego ważenia. 2. Na wniosek urzędników operatorzy przekazują urzędnikom dane dotyczące pobierania próbek i informacje niezbędne do przeprowadzenia kontroli, zebrane w ramach planu kontroli wrywkowych, planu kontroli lub wspólnego programu kontroli ustanowionego zgodnie z art. 60 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, w tym rejestry ważenia, dane dotyczące pobierania próbek, etykiety oraz wszelkie inne istotne informacje.				
Art. 33	Artykuł 33 Ogólne obowiązki kapitanów 1. Oprócz obowiązków kapitana przewidzianych w art. 75 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 kapitan statku rybackiego, który jest poddawany inspekcji: a)umożliwia urzędnikom bezpieczne i skuteczne wejście na statek zgodnie z zasadami dobrej praktyki morskiej po wysłaniu statkowi rybackiemu odpowiedniego sygnału przy użyciu międzynarodowego kodu sygnałów lub po określeniu zamiaru wejścia na statek drogą komunikacji radiowej przez statek lub śmigłowiec przewożący urzędnika; b)zapewnia trap spełniający wymogi załącznika IV, aby umożliwić bezpieczny i dogodny dostęp do dowolnego statku, który wymaga wspięcia się na wysokość co najmniej 1,5 metra;	N			Obowiązuje bezpośrednio

	c)umożliwia urzędnikom komunikowanie się z organami państwa bandery, państwa nadbrzeżnego i państwa dokonującego inspekcji; d)ostrzega urzędników przed szczególnymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa występującymi na statkach rybackich; oraz e)umożliwia urzędnikom bezpieczne zejście ze statku po zakończeniu inspekcji. 2. Kapitanów nie obowiązuje wymóg ujawniania wrażliwych informacji handlowych przez otwarte kanały radiowe.				
Tytuł IV	TYTUŁ IV EGZEKOWANIE	Częściowo T			
Rozdział I	ROZDZIAŁ I Zawieszenie i cofnięcie na stałe licencji połowowej oraz prawa do dowodzenia	T (z wyjątkiem art. 34)			
Art. 34	Artykuł 34 Działania następcze w związku z zawieszeniem i cofnięciem na stałe licencji połowowej 1. Jeżeli licencję połowową zawieszono lub cofnięto na stałe zgodnie z art. 92 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, właściwe organy państwa członkowskiego bandery bezzwłocznie oficjalnie powiadamiają właściciela licencji połowowej, że licencję połowową zawieszono lub cofnięto na stałe. 2. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, właściciel licencji połowowej: a)zapewnia natychmiastowe zaprzestanie działalności połowowej danego statku łowczego; b)dostarcza właściwym organom państwa członkowskiego bandery wszystkie dokumenty wymagane na mocy prawa krajowego; c)dopilnowuje, aby dany statek łowczy natychmiast udał się do portu macierzystego lub portu wskazanego przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery. Podczas tego rejsu narzędzia połowowe są przymocowane i zasztatowane zgodnie z art. 47 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;	N			art. 34 ust. 1, który jest obecnie wdrożony w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim

	d) dopilnowuje, aby z wszelkim połowem na statku łowczym postąpiono zgodnie z instrukcjami właściwych organów państwa członkowskiego bandery.				
Art. 35	Artykuł 35 Działania następcze w związku z zawieszeniem i cofnięciem na stałe prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan 1. W przypadku zawieszenia lub cofnięcia na stałe prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan zgodnie z art. 92 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 właściwe organy państwa członkowskiego bandery statku, na którym kapitan prowadzi działalność: a) nakazują zawieszenie lub cofnięcie prawa kapitana do dowodzenia unijnym statkiem rybackim i podejmują niezbędne procedury administracyjne w celu wykonania tej decyzji; oraz b) oficjalnie powiadamiają kapitana i właściwe organy państwa członkowskiego obywatelstwa kapitana o zawieszeniu lub cofnięciu. 2. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 lit. b), kapitan natychmiast zaprzestaje dowodzenia jakimkolwiek unijnym statkiem rybackim, pod warunkiem że takie działanie nie zagraża bezpieczeństwu żeglugi, i postępuje zgodnie z instrukcjami właściwych organów państwa członkowskiego bandery. Jeżeli żaden członek załogi na pokładzie nie jest upoważniony do zastąpienia kapitana, właściwe organy państwa członkowskiego bandery nakazują kapitanowi natychmiastowe udanie się do odpowiedniego portu lub zawieszenie wszelkiej działalności połowowej do czasu wejścia na pokład nowego upoważnionego kapitana.	T	Art. 1 pkt 32 i 33	32) po art. 81 dodaje się art. 81a w brzmieniu: „Art. 81a. 1. Tworzy się rejestr kapitanów statków rybackich, którym przyznano punkty za poważne naruszenia, zwany dalej „rejestrem kapitanów”. 2. Rejestr kapitanów prowadzi, w formie elektronicznej, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego. 3. Rejestr kapitanów zawiera informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe. 4. Wpisów do rejestru kapitanów oraz ich aktualizacji dokonuje Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego niezwłocznie po wystąpieniu okoliczności uzasadniającej dokonanie wpisu lub jego aktualizacji. 5. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów wykorzystuje się do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 83a i art. 92 ust. 4 i 6–9 rozporządzenia nr 1224/2009 oraz art. 37 ust. 1–3 i 5 rozporządzenia 2025/1766. 6. Do informacji, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym danych osobowych, zawartych w rejestrze kapitanów mają dostęp Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego oraz inspektorzy rybołówstwa morskiego na podstawie imiennego upoważnienia udzielonego przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w zakresie określonym w tym upoważnieniu i niezbędnym do realizacji przez nich zadań. 7. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów udostępnia się: 1) organom administracji rybołówstwa morskiego państwa, którego obywatelem jest kapitan statku rybackiego, którego dotyczą te informacje, w tym dane osobowe – w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2 lit. a ppkt (i) lub ust. 3 rozporządzenia 2025/1766; 2) Komisji Europejskiej – w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2 lit. b ppkt (i) lub ust. 3 rozporządzenia 2025/1766; 3) kapitanowi statku rybackiego, którego dotyczą te informacje, w tym dane osobowe, na jego wniosek.	

			8. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów usuwa się po upływie okresu, o którym mowa w art. 37 ust. 5 rozporządzenia 2025/1766. 9. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego: 1) ustala, co najmniej raz na 3 lata, czy informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów są niezbędne do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 83a i art. 92 ust. 4 i 6–9 rozporządzenia nr 1224/2009 oraz art. 37 ust. 1–3 i 5 rozporządzenia 2025/1766; 2) wykreśla informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, z rejestru kapitanów, w przypadku gdy nie są konieczne do realizacji obowiązków określonych w pkt 1. 10. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów zabezpiecza się przed dostępem osób trzecich.”; 33) art. 82 otrzymuje brzmienie: „Art. 82. 1. W przypadku zgromadzenia przez armatora statku rybackiego liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego niezwłocznie informuje o tym fakcie ministra właściwego do spraw rybołówstwa. 2. W przypadku zgromadzenia przez kapitana statku rybackiego liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6 zdanie pierwsze i drugie rozporządzenia nr 1224/2009, nie może on dowodzić statkiem rybackim jako kapitan przez odpowiednie okresy wskazane w tych przepisach, liczone od dnia doręczenia temu kapitanowi decyzji, o której mowa w art. 79 ust. 3, na skutek której doszło do zgromadzenia przez tego kapitana tej liczby punktów. 3. Okres zawieszenia po raz pierwszy prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan wynosi 2 miesiące. 4. W przypadku zgromadzenia przez kapitana statku rybackiego co najmniej 90 punktów za poważne naruszenia, cofnięcie prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan rozpoczyna się od dnia doręczenia temu kapitanowi decyzji, o której mowa w art. 79 ust. 3, na skutek której doszło do zgromadzenia przez tego kapitana tych punktów.	
--	--	--	--	--

				5. W decyzji, o której mowa w art. 79 ust. 3, na skutek której doszło do zgromadzenia przez kapitana statku rybackiego liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wskazuje termin, do którego zawiesza się prawo do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan, albo informuje o cofnięciu prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan. 6. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego niezwłocznie informuje dyrektora urzędu morskiego, który wydał kapitanowi statku rybackiego dokument kwalifikacyjny uprawniający do zajmowania stanowiska kapitana statku rybackiego, o wydaniu decyzji, o której mowa w art. 79 ust. 3, na skutek której doszło do zgromadzenia przez tego kapitana liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009, zwraca się o umieszczenie tego kapitana na liście, o której mowa w art. 72 ust. 8 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, oraz wskazuje termin, do którego zawieszono prawo do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan, albo informuje o cofnięciu prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan. 7. W przypadku gdy kapitan statku rybackiego jest obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego informuje to państwo członkowskie o zgromadzeniu przez tego kapitana liczby punktów, o której mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009. 8. W przypadku gdy kapitan statku rybackiego jest obywatelem państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego informuje Komisję Europejską o zgromadzeniu przez tego kapitana liczby punktów, o której mowa art. 92 ust. 6 rozporządzenia nr 1224/2009.”;	
Art. 36	Artykuł 36 Warunki uzasadniające anulowanie punktów 1. Bez uszczerbku dla art. 92 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i pod warunkiem że całkowita liczba punktów przypisanych właścicielowi licencji połowowej dla danego statku łowczego wynosi co najmniej dwa, właściwe organy państwa członkowskiego bandery mogą anulować	T	Art. 1 pkt 35	35) w rozdziale 9 po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu: „Art. 83a. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 92 ust. 8 rozporządzenia nr 1224/2009, lub art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2025/1766, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego, w drodze decyzji, anuluje odpowiednio w całości lub w części punkty za poważne naruszenia przyznane	

	maksymalnie dwa punkty, jeżeli właściciel licencji połowowej, po przypisaniu punktów, dobrowolnie uczestniczy: a) w kampanii naukowej mającej na celu poprawę selektywności narzędzi połowowych w celu zwiększenia zgodności z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa dotyczącymi kontroli rybołówstwa; lub b) w połowie objętym systemem oznakowania ekologicznego ustanowionym zgodnie z minimalnymi zasadami i kryteriami oznakowania ekologicznego UE określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010(7), pod warunkiem że certyfikuje on i propaguje produkty pochodzące z dobrze zarządzanych połowów morskich, koncentrując się na zrównoważonym wykorzystaniu zasobów rybnych, w celu zwiększenia zgodności z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa dotyczącymi kontroli rybołówstwa. 2. Jeżeli punkty anulowano zgodnie z ust. 1, właściciela licencji połowowej informuje się o tym anulowaniu. Właściciela licencji połowowej informuje się również o pozostałej liczbie punktów.			armatorowi statku rybackiego lub kapitanowi statku rybackiego. 2. W przypadku anulowania punktów za poważne naruszenia przyznanych armatorowi statku rybackiego lub kapitanowi statku rybackiego Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wykreśla odpowiednią liczbę punktów z rejestru naruszeń lub rejestru kapitanów. 3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wskazuje liczbę punktów za poważne naruszenia, które pozostały w rejestrze naruszeń lub rejestrze kapitanów po anulowaniu odpowiedniej liczby punktów zgodnie z ust. 2. 4. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”;	
Rozdział II	ROZDZIAŁ II Rejestracja kapitanów	T			
Art. 37	Artykuł 37 Zapis punktów przypisanych kapitanom 1. Państwa członkowskie, działające jako państwa członkowskie bandery albo państwa członkowskie obywatelstwa, ustanawiają i prowadzą aktualny rejestr kapitanów, którym przypisano punkty za poważne naruszenia przepisów, zgodnie z art. 92 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Rejestr zawiera minimalne informacje określone w załączniku VI. 2. W przypadku gdy państwo członkowskie bandery przypisuje punkty na podstawie art. 92 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 kapitanowi statku rybackiego, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego bandery przypisującego punkty zgodnie z art. 92 ust. 4, państwo członkowskie bandery: a) w przypadku obywateli innych państw członkowskich:	T	Art. 1 pkt 32 Art. 1 pkt 42 lit. a	32) po art. 81 dodaje się art. 81a w brzmieniu: „Art. 81a. 1. Tworzy się rejestr kapitanów statków rybackich, którym przyznano punkty za poważne naruszenia, zwany dalej „rejestrem kapitanów”. 2. Rejestr kapitanów prowadzi, w formie elektronicznej, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego. 3. Rejestr kapitanów zawiera informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe. 4. Wpisów do rejestru kapitanów oraz ich aktualizacji dokonuje Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego niezwłocznie po wystąpieniu okoliczności uzasadniających dokonanie wpisu lub jego aktualizacji. 5. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów wykorzystuje się do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 83a i art. 92 ust. 4 i 6–9	

(i)powiadamia właściwe organy państw członkowskich, których kapitan jest obywatelem, o punktach przypisanych kapitanowi, zgodnie z art. 92 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; oraz (ii)zwraca się do właściwych organów państw członkowskich obywatelstwa o informacje dotyczące całkowitej liczby punktów, o ile takie istnieją, obecnie zarejestrowanych w odniesieniu do tego kapitana. Informacje te zapisuje się w rejestrze kapitanów, o którym mowa w ust. 1, aby ustalić, czy konieczne jest zawieszenie lub cofnięcie prawa do dowodzenia, zgodnie z art. 92 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; b)w przypadku obywateli państw trzecich: (i)przekazuje Komisji wszystkie istotne informacje dotyczące kapitana, zgodnie z wymogami określonymi w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia; oraz (ii)zwraca się do Komisji o wszelkie dodatkowe informacje na temat punktów przypisanych temu samemu kapitanowi przez inne państwa członkowskie w ciągu ostatnich trzech lat. Informacje te zapisuje się również w rejestrze kapitanów, o którym mowa w ust. 1, aby ocenić, czy konieczne jest zawieszenie lub cofnięcie prawa do dowodzenia, zgodnie z art. 92 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. 3. W przypadku anulowania punktów zgodnie z art. 36 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub art. 92 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwo członkowskie odpowiedzialne za anulowanie punktów powiadamia państwo członkowskie lub państwa członkowskie obywatelstwa kapitana lub, w przypadku obywateli państw trzecich, Komisję, umożliwiając zainteresowanemu państwu członkowskiemu lub zainteresowanym państwom członkowskim odpowiednią aktualizację rejestru. 4. Komisja przechowuje wszystkie informacje na temat punktów przypisanych lub anulowanych przez państwa członkowskie obywatelom państw trzecich, zgodnie z, odpowiednio, ust. 2 lit. b) i ust. 3, oraz udostępnia je zainteresowanym państwom członkowskim na ich wniosek. 5. Dane zarejestrowane na podstawie niniejszego artykułu przechowuje się przez co najmniej trzy lata, chyba że			rozporządzenia nr 1224/2009 oraz art. 37 ust. 1–3 i 5 rozporządzenia 2025/1766. 6. Do informacji, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym danych osobowych, zawartych w rejestrze kapitanów mają dostęp Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego oraz inspektorzy rybołówstwa morskiego na podstawie imiennego upoważnienia udzielonego przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w zakresie określonym w tym upoważnieniu i niezbędnym do realizacji przez nich zadań. 7. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów udostępnia się: 1) organom administracji rybołówstwa morskiego państwa, którego obywatelem jest kapitan statku rybackiego, którego dotyczą te informacje, w tym dane osobowe – w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2 lit. a ppkt (i) lub ust. 3 rozporządzenia 2025/1766; 2) Komisji Europejskiej – w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2 lit. b ppkt (i) lub ust. 3 rozporządzenia 2025/1766; 3) kapitanowi statku rybackiego, którego dotyczą te informacje, w tym dane osobowe, na jego wniosek. 8. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów usuwa się po upływie okresu, o którym mowa w art. 37 ust. 5 rozporządzenia 2025/1766. 9. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego: 1) ustala, co najmniej raz na 3 lata, czy informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów są niezbędne do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 83a i art. 92 ust. 4 i 6–9 rozporządzenia nr 1224/2009 oraz art. 37 ust. 1–3 i 5 rozporządzenia 2025/1766; 2) wykreśla informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, z rejestru kapitanów, w przypadku gdy nie są konieczne do realizacji obowiązków określonych w pkt 1. 10. Informacje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia 2025/1766, w tym dane osobowe, zawarte w rejestrze kapitanów zabezpiecza się przed dostępem osób trzecich.”;	
--	--	--	--	--

	przepisy wspólnej polityki rybołówstwa stanowią inaczej lub jeżeli przechowywanie uznaje się za niezbędne do celów inspekcji, weryfikacji, audytów lub postępowań wyjaśniających, w tym dotyczących skarg, naruszeń bądź postępowań sądowych lub administracyjnych.			42) w art. 107: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego: (...) 10) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie: (...) d) o którym mowa w art. 37 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2025/1766;	
Tytuł V	TYTUŁ V ŚRODKI ZAPEWNIĄCE PRZESTRZEGANIE PRZEPISÓW	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 38	Artykuł 38 Termin i wymogi dotyczące odpowiedzi państw członkowskich na ustalenia Komisji w zakresie odliczania kwot z tytułu nieprzestrzegania celów wspólnej polityki rybołówstwa 1. Termin, w którym państwa członkowskie muszą wykazać, że łowisko może być bezpiecznie eksploatowane, o którym mowa w art. 107 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, biegnie od daty otrzymania przez państwo członkowskie pisma Komisji. 2. W odpowiedzi na mocy art. 107 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie przedstawiają dowody materialne, dzięki którym można wykazać Komisji, iż łowisko może być bezpiecznie eksploatowane.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 39	Artykuł 39 Określenie odliczanych ilości 1. Wszelkie ustalenia dotyczące ilości podlegających odliczeniu od kwot zgodnie z art. 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 są proporcjonalne do zakresu i charakteru nieprzestrzegania przepisów dotyczących stad objętych planami wieloletnimi oraz wagi zagrożenia dla zachowania tych stad. Uwzględnia ono szkodę, którą spowodowało w tych stadach nieprzestrzeganie przepisów dotyczących stad objętych planami wieloletnimi. 2.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	Jeżeli ilości ustalonych do odliczenia zgodnie z ust. 1 nie można odjąć z kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad, których dotyczy nieprzestrzeganie przepisów, ponieważ kwota, przydział lub udział w tymże stadzie lub grupie stad nie jest przyznany danemu państwu członkowskiemu lub nie jest wystarczający, wówczas Komisja po konsultacji z danym państwem członkowskim może w następnym roku lub w następnych latach dokonać odliczeń od kwot dotyczących innych stad lub grup stad przyznanych temu państwu członkowskiemu w tym samym obszarze geograficznym lub o tej samej wartości handlowej zgodnie z ust. 1.				
Tytuł VI	TYTUŁ VI PRZEPISY KOŃCOWE	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 40	Artykuł 40 Ochrona i przetwarzanie danych osobowych Państwa członkowskie zapewniają, aby dane osobowe gromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia mogły być przetwarzane wyłącznie zgodnie z przepisami określonymi w art. 112 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 41	Artykuł 41 Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 10 stycznia 2026 r.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik I	ZAŁĄCZNIK I ZADANIA OBSERWATORÓW KONTROLI	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik II	ZAŁĄCZNIK II FORMAT SPRAWOZDANIA OBSERWATORA KONTROLI	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik III	ZAŁĄCZNIK III SPOSOBY OZNAKOWANIA ŚRODKÓW INSPEKCJI RYBOŁÓWSTWA	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik IV	ZAŁĄCZNIK IV KONSTRUKCJA I STOSOWANIE DRABINEK WEJŚCIOWYCH	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik V	ZAŁĄCZNIK V OTWARTY WYKAZ WSKAŹNIKÓW SŁUŻĄCYCH DO IDENTYFIKACJI DZIAŁALNOŚCI POŁOWOWEJ	N			Obowiązuje bezpośrednio

	PROWADZONEJ Z WYKORZYSTANIEM PRACY PRZYMUSOWEJ				
Załącznik VI	ZAŁĄCZNIK VI MINIMALNY ZAKRES INFORMACJI, KTÓRE NALEŻY ZAMIEŚCIĆ W REJESTRZE KAPITAŃ	N			Obowiązuje bezpośrednio

TYTUŁ WDRAŻAJĄCEGO AKTU PRAWNEGO:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego			
TYTUŁ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/2196 z dnia 17 października 2025 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 w odniesieniu do dostępu do wód i zasobów, kontroli połowów, nadzoru, inspekcji i egzekwowania, odliczania kwot i nakładu połowowego, danych i informacji oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 (Dz. Urz. UE L 2025/2196 z 12.11.2025, z późn. zm.)			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uwagi
ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/2196 Z DNIA 17 PAŹDZIERNIKA 2025 R. USTANAWIAJĄCE SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY WYKONAWCZE DO ROZPORZĄDZENIA RADY (WE) NR 1224/2009 W ODNIESIENIU DO DOSTĘPU DO WÓD I ZASOBÓW, KONTROLI POŁOWÓW, NADZORU, INSPEKCJI I EGZEKWOWANIA, ODLICZANIA KWOT I NAKŁADU POŁOWOWEGO, DANYCH I INFORMACJI ORAZ UCHYLAJĄCE ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 404/2011					
TYTUŁ I	POSTANOWIENIA OGÓLNE	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 1	Artykuł 1 Przedmiot Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące wdrażania unijnego systemu kontroli rybołówstwa ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 2	Artykuł 2 Definicje Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:	N			Obowiązuje bezpośrednio

1), „włók rozprzowy” oznacza narzędzie zdefiniowane w art. 6 pkt 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241(5); 2), „postać” oznacza formę obróbki, jakiej została poddana ryba na statku rybackim i przed wyładunkiem, zgodnie z opisem zawartym w tabeli 1 załącznika I; 3), „postać wieloczęściowa” oznacza postać składającą się z co najmniej dwóch części pochodzących z tej samej ryby; 4), „urządzenie do sztucznej koncentracji ryb” lub „FAD” oznacza obiekt, konstrukcję lub urządzenie o stałym, półstałym lub tymczasowym charakterze z dowolnego materiału, wytworzone przez człowieka lub naturalne, rozmieszczone lub monitorowane, które wykorzystuje się do sztucznej koncentracji ryb; 5), „właściciel licencji połowowej” oznacza osobę fizyczną lub prawną, której wydano licencję połowową; 6), „operator poddany inspekcji” oznacza osobę fizyczną odpowiedzialną za statek rybacki, pojazd, statek powietrzny, pojazd na poduszce powietrznej lub obiekt poddany inspekcji bądź osobę prowadzącą połowy bez statku i podlegającą inspekcji; 7), „inne upoważnienia” oznaczają upoważnienia do połowów dla unijnych statków rybackich innych niż statki łowcze, o których to upoważnieniach mowa w art. 7a rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; 8), „narzędzie bierne” oznacza każde narzędzie połowowe, które nie jest ciągnięte ani w inny sposób przemieszczane przez wodę energią ludzką, zwierzęcą lub mechaniczną, takie jak sieci skrzelowe, sieci oplątujące, drygawice, sieci pułapkowe, pławnice, liny, w tym takle, oraz narzędzia pułapkowe, w tym wężowce i kosze; 9), „zatwierdzenie” oznacza przeprowadzanie kontroli krzyżowych, analiz i weryfikacji w celu zapewnienia, aby dane były dokładne, kompletne, spójne i przekazywane w przewidzianych prawem ramach czasowych; 10), „reguły biznesowe” oznaczają zbiór wcześniej określonych reguł stosowanych do celów zatwierdzenia; 11), „kontrola krzyżowa” oznacza porównanie danych z różnych źródeł lub zbiorów danych w celu zidentyfikowania i zbadania niespójności, błędów i brakujących informacji w danych;				
---	--	--	--	--

	12), „analiza” oznacza badanie i modelowanie danych w celu zidentyfikowania i zbadania wzorców, tendencji lub nieprawidłowości; 13), „weryfikacja” oznacza sprawdzenie i potwierdzenie, że dane spełniają normy dotyczące formatu, ilości i jakości; 14), „system zatwierdzania danych” oznacza system elektroniczny, w tym elektroniczną bazę danych, służący do zatwierdzania danych; 15), „wniosek o pomoc” oznacza wniosek skierowany przez jedno państwo członkowskie do drugiego państwa członkowskiego bądź przez Komisję lub EFCA do państwa członkowskiego dotyczący wykonania rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i niniejszego rozporządzenia, zgodnie z zasadą współpracy administracyjnej określonej w art. 117 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; 16), „urządzenie do monitorowania statku” oznacza urządzenie lokacyjne, w tym niesatelitarne mobilne urządzenie lokacyjne, o którym mowa w art. 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.				
TYTUŁ II	OGÓLNE WARUNKI DOSTĘPU DO WÓD I ZASOBÓW	W niewielkim zakresie T			Co do zasady, już obecnie wdrożone w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim
ROZDZIAŁ I	Licencje połowowe, upoważnienia do połowów i inne upoważnienia	Częściowo T			Co do zasady, już obecnie wdrożone w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim
Art. 3	Artykuł 3 Przepisy ogólne 1. Każde państwo członkowskie bandery zapewnia, aby informacje zawarte w licencji połowowej, upoważnieniu do połowów i innych upoważnieniach wydanych, zarządzanych i cofniętych przez nie były dokładne i zgodne z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa. 2. Każde państwo członkowskie bandery zapewnia, aby dane dotyczące licencji połowowych, upoważnień do połowów i innych upoważnień wydanych, zarządzanych i cofniętych przez to państwo były przechowywane w formie elektronicznej i regularnie aktualizowane. 3. Licencje połowowe, upoważnienia do połowów i inne upoważnienia mogą być zawarte w tym samym dokumencie.	N			Co do zasady, już obecnie wdrożone w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim

Art. 4	Artykuł 4 Warunki ważności licencji połowowych 1. Licencja połowowa jest ważna wyłącznie dla jednego unijnego statku łowczego i zawiera co najmniej informacje określone w załączniku II. 2. Zgodnie z art. 38 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 całkowita zdolność połowowa odpowiadająca wydanym przez państwo członkowskie licencjom połowowym, wyrażona w pojemności brutto (GT) i w kilowatach (kW), nie może być nigdy wyższa niż maksymalne poziomy zdolności połowowych dla tego państwa członkowskiego ustalone zgodnie z art. 22 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013(6). 3. Licencja połowowa jest ważna wyłącznie jeżeli: a) warunki jej wydania, w tym pojemność w GT, moc silnika w kW oraz inne kryteria, o których mowa w załączniku II, są nadal spełnione; oraz b) danemu unijnemu statkowi łowczemu wydano nie więcej niż jedną licencję połowową.	T	Art. 1 pkt 14	14) w art. 39 w ust. 1 wyrazy „załączniku II do rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „załączniku II do rozporządzenia 2025/2196”;	Co do zasady, już obecnie wdrożone w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, wymagana aktualizacja odesłań zawartych w przepisach ww. ustawy
Art. 5	Artykuł 5 Warunki ważności upoważnień do połowów dla unijnych statków łowczych 1. Upoważnienie do połowów jest ważne wyłącznie dla jednego unijnego statku łowczego i zawiera co najmniej informacje określone w załączniku III. 2. Upoważnienie do połowów jest ważne wyłącznie, jeżeli warunki, na podstawie których je wydano, są nadal spełniane.	T	Art. 1 pkt 15	15) w art. 42 w ust. 1 wyrazy „załączniku III do rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „załączniku III lub IV do rozporządzenia 2025/2196”;	Co do zasady, już obecnie wdrożone w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, wymagana aktualizacja odesłań zawartych w przepisach ww. ustawy
Art. 6	Artykuł 6 Warunki ważności innych upoważnień 1. Inne upoważnienia są ważne tylko dla jednego unijnego statku rybackiego i zawierają co najmniej informacje określone w załączniku IV. 2. Inne upoważnienia są ważne wyłącznie, jeżeli warunki, na podstawie których je wydano, są nadal spełniane.	T	Art. 1 pkt 15	15) w art. 42 w ust. 1 wyrazy „załączniku III do rozporządzenia nr 404/2011” zastępuje się wyrazami „załączniku III lub IV do rozporządzenia 2025/2196”;	Co do zasady, już obecnie wdrożone w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, wymagana aktualizacja odesłań zawartych w przepisach ww. ustawy
ROZDZIAŁ II	Oznakowanie i identyfikacja unijnych statków rybackich, narzędzi połowowych, narzędzi i jednostek	N (z wyjątkiem art. 8 ust. 5)			Obowiązuje bezpośrednio
Sekcja 1	Oznakowanie i identyfikacja unijnych statków rybackich	N (z wyjątkiem art. 8 ust. 5)			Obowiązuje bezpośrednio

Art. 7	Artykuł 7 Warunki dotyczące oznakowania unijnych statków rybackich 1. Unijny statek rybacki oznakowuje się nazwą statku, jeżeli jest dostępna, oraz niepowtarzalnym identyfikatorem statku (UVI) w następujący sposób: a) litera(-y) portu lub okręgu, w którym unijny statek rybacki jest zarejestrowany, w stosownych przypadkach, i numer(-y) rejestracyjny(-e) są namalowane lub umieszczone z obydwu stron dziobu statku lub z jednej strony dziobu i z drugiej strony rufy możliwie jak najwyżej nad poziomem wody w taki sposób, aby były dobrze widoczne z morza i z powietrza, w kolorach kontrastujących z tłem, na którym są namalowane; b) w przypadku unijnych statków rybackich o długości całkowitej powyżej 10 metrów i do 17 metrów wysokość liter i cyfr musi wynosić co najmniej 25 centymetrów przy grubości linii wynoszącej co najmniej 4 centymetry. W przypadku unijnych statków rybackich, których długość całkowita wynosi co najmniej 17 metrów, wysokość liter i cyfr nie może być mniejsza niż 45 centymetrów przy grubości linii wynoszącej co najmniej 6 centymetrów; c) państwo członkowskie bandery może nałożyć wymóg, aby międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy (IRCS) lub oznaka rybacka były namalowane na dachu sterówki oraz aby były dobrze widoczne z powietrza, w kolorze kontrastującym z tłem, na którym są namalowane; d) kolory kontrastujące to biały i czarny; e) oznaka rybacka namalowana lub umieszczona na kadłubie unijnego statku rybackiego nie jest usuwalna, zamazywana, zmieniana, nieczytelna, przykrywana ani zasłaniana. 2. System numerów identyfikacyjnych statków Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), przyjęty rezolucją A.1117 (30) w dniu 6 grudnia 2017 r. oraz określony w rozdziale XI-1 prawidło 3 konwencji SOLAS 1974, ma zastosowanie do: a) unijnych statków rybackich lub statków rybackich kontrolowanych przez unijne podmioty na podstawie umów czarterowych o pojemności brutto 100 ton lub 100 ton rejestrowych brutto i powyżej bądź o długości całkowitej 24 metrów i powyżej, działających wyłącznie w obrębie wód Unii;	N			Obowiązuje bezpośrednio
--------	--	---	--	--	-------------------------

	b)unijnych statków rybackich lub statków rybackich kontrolowanych przez unijne podmioty na podstawie umów czarterowych o długości całkowitej co najmniej 12 metrów, działających poza wodami Unii; c)statków rybackich państw trzecich upoważnionych do prowadzenia działalności połowowej na wodach Unii.				
Art. 8	Artykuł 8 Dokumenty identyfikacyjne statku, które mają być przechowywane na unijnym statku rybackim 1. Kapitan unijnego statku rybackiego przechowuje na statku lub ma cyfrowy dostęp do dokumentów wydanych przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym statek jest zarejestrowany, i zawierających przynajmniej następujące elementy dotyczące statku: a)nazwę statku rybackiego, jeżeli jest dostępna; b)litery portu lub okręgu, w którym statek jest zarejestrowany, i numer(-y) rejestracyjny(-e); c)numer w unijnym rejestrze floty rybackiej (numer CFR) lub, jeżeli nie ma zastosowania, numer IMO lub inny niepowtarzalny identyfikator statku rybackiego; d)międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy, jeżeli jest dostępny; e)imię i nazwisko oraz adres właściciela(-i) i w odpowiednim przypadku osoby czarterującej; f)długość całkowitą w metrach, moc silnika w kW, pojemność brutto w GT oraz, w przypadku unijnych statków rybackich, które wprowadzono do użytku po dniu 1 stycznia 1987 r. – datę wprowadzenia do użytku, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1130(7). 2. Kapitanowie unijnych statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 17 metrów i posiadających co najmniej jedną ładownię przeznaczoną do przechowywania produktów rybołówstwa przechowują dokładne plany z opisem wszystkich ładowni przeznaczonych do przechowywania produktów rybołówstwa i miejsc przechowywania produktów rybołówstwa, włącznie ze wskazaniem wszystkich możliwości dostępu do nich oraz ich pojemności magazynowej w metrach sześciennych, lub mają cyfrowy dostęp do takich planów. 3. Kapitanowie unijnych statków rybackich posiadających zbiorniki z wodą morską, w tym zbiorniki ze schłodzoną	T (w zakresie art. 8 ust. 5)	Art. 1 pkt 8 Art. 1 pkt 45 lit. a tiret trzecie	8) w rozdziale 2 po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu: „Art. 21a. Dokumenty, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2025/2196, wydaje lub zatwierdza uznana organizacja klasyfikacyjna.”; 45) w art. 111 w ust. 1: (...) – po pkt 5 dodaje się pkt 5a–5g w brzmieniu: „5a) umożliwić obejrzenie elementów systemu VMS; 5b) umożliwić obejrzenie urządzenia z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1224/2009, oraz przedstawić do wglądu dane z tego urządzenia; 5c) umożliwić obejrzenie elementów systemu REM oraz przedstawić do wglądu dane z tego systemu; 5d) udostępnić urządzenie z aplikacją do monitorowania ruchu statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m oraz przedstawić do wglądu dane z tej aplikacji; 5e) przedstawić do wglądu dokumenty, o których mowa w art. 8 ust. 2 lub 3 rozporządzenia 2025/2196; 5f) przedstawić do wglądu dokumenty dotyczące pojemności statku rybackiego; 5g) przedstawić do wglądu dokumenty dotyczące mocy silnika statku rybackiego;”;	

	wodą morską, przechowują aktualny dokument określający wymiary tych zbiorników w metrach sześciennych zaokrąglane do 10 cm lub mają do niego dostęp cyfrowy. 4. W stosownych przypadkach kapitanowie unijnych statków łowczych upoważnionych do przeprowadzania ważenia na pokładzie na podstawie art. 60 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 przechowują odpowiednie upoważnienia, wraz z dokumentami poświadczającymi dotyczącymi systemów ważenia stosowanych do ważenia produktów rybołówstwa na pokładzie, lub mają do nich dostęp cyfrowy. 5. Dokumenty, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, są wydawane lub poświadczane przez właściwy organ państwa członkowskiego bandery. Wszelkie zmiany danych zawartych w dokumentach, o których mowa w ust. 1–4, są poświadczane przez właściwy organ państwa członkowskiego bandery. 6. Dokumenty, o których mowa w niniejszym artykule, są okazywane w celu kontroli i inspekcji na wniosek urzędników.				
Sekcja 2	Sekcja 2 Oznakowanie i identyfikacja narzędzi połowowych, boi, urządzeń do sztucznej koncentracji ryb i jednostek	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 9	Artykuł 9 Warunki dotyczące oznakowania jednostek i FAD 1. Wszelkie jednostki pływające lub FAD znajdujące się na pokładzie unijnych statków łowczych muszą być oznakowane: a) oznaką rybacką unijnych statków łowczych, które je stosują, lub innym identyfikatorem wymaganym zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO); oraz b) niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym, jeżeli jest dostępny. 2. Zakazuje się prowadzenia działalności połowowej przy użyciu jednostek pływających lub FAD, których nie można zidentyfikować i które nie są oznakowane zgodnie z ust. 1.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 10	Artykuł 10 Przepisy ogólne dotyczące oznakowania włoków, narzędzi biernych, boi znakowych i linek 1. Przepisy zawarte w art. 10–13 dotyczące oznakowania narzędzi mają zastosowanie do narzędzi stosowanych przez unijne statki łowcze we wszystkich wodach Unii.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	2. Przepisy zawarte w art. 14–18 dotyczące boi znakowych i linek mają zastosowanie do unijnych statków łowczych prowadzących operacje połowowe na wodach poza 12 milami morskimi mierzonymi od linii podstawowej morza terytorialnego nadbrzeżnego państwa członkowskiego. O ile przepisy wspólnej polityki rybołówstwa nie stanowią inaczej, nadbrzeżne państwa członkowskie mogą rozszerzyć odpowiednie wymogi na wody w obrębie 12 mil morskich od ich linii podstawowej morza terytorialnego. 3. O ile przepisy Unii nie stanowią inaczej, zakazuje się: a) prowadzenia działalności połowowej przy użyciu biernych narzędzi połowowych, boi znakowych lub włoków, które nie są oznakowane i możliwe do zidentyfikowania zgodnie z przepisami art. 11–18; oraz b) posiadania na statku: (i) włoków niespełniających warunków określonych w art. 11; (ii) narzędzi biernych, które nie spełniają warunków określonych w art. 12 ust. 2; oraz (iii) boi i linek łączących boje z narzędziami biernymi, które nie są oznakowane zgodnie z art. 14 i art. 15 ust. 3.				
Art. 11	Artykuł 11 Przepisy dotyczące oznakowania włoków Kapitan unijnego statku łowczego lub jego przedstawiciel zapewnia, aby każdy włok, w tym wyposażenie włoka, znajdujący się na statku lub wykorzystywany do prowadzenia operacji połowowych, był wyraźnie oznakowany oznaką rybacką tego statku łowczego na wszystkich wymienionych częściach: a) rozprze każdego zestawu włoka rozprzowego, jeżeli występuje; b) rozpornica, jeżeli występuje; c) każdy nat górnej części worka włoka.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 12	Artykuł 12 Przepisy dotyczące oznakowania narzędzi biernych 1. Kapitan unijnego statku łowczego lub jego przedstawiciel dopilnowuje, aby każde narzędzie bierne znajdujące się na statku lub wykorzystywane do połowów było wyraźnie oznakowane i identyfikowalne zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	2. Na każdym narzędziu biernym wykorzystywanym do połowów umieszcza się w trwały sposób oznakę rybacką widniejącą na kadłubie statku łowczego, do którego należy: a) w przypadku sieci – w formie tabliczki przymocowanej do najwyższego rzędu oczek i na percie; b) w przypadku lin – w formie tabliczki na głównej linie i na każdym pływaku; c) w przypadku pułapek – w formie tabliczki przymocowanej do samej pułapki i do liny (lin), w szczególności w przypadku więcierzy, w formie tabliczki przymocowanej do podbory i na każdym więcierzu; oraz d) w przypadku narzędzia biernego o długości przekraczającej jedną milę morską – w formie tabliczek przymocowanych zgodnie z lit. a), b) oraz c) w regularnych odstępach nie dłuższych niż jedna mila morska, tak aby każda część narzędzia biernego o długości przekraczającej jedną milę morską była oznakowana. 3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 w przypadku statków łowczych o długości całkowitej do 15 metrów, poławiających wyłącznie na wodach ich państwa członkowskiego bandery i prowadzących działalność w obrębie czterech mil morskich od linii podstawowej, od której mierzy się szerokość morza terytorialnego, to państwo członkowskie bandery może ustanowić alternatywny system oznakowania w celu identyfikacji danego statku łowczego.				
Art. 13	Artykuł 13 Przepisy dotyczące tabliczek do oznakowania narzędzi połowowych 1. Tabliczki służące do oznakowania narzędzi połowowych spełniają następujące warunki: a) są wykonane z materiału o dużej trwałości; b) są solidnie przymocowane do narzędzia; c) są czytelne i możliwe do zidentyfikowania oraz d) są przymocowane na stałe i nie są zamazywane, zmieniane, nieczytelne, przykrywane ani zasłanianie. 2. Na wodach podlegających ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji nadbrzeżne państwa członkowskie mogą zezwolić na oznakowanie narzędzi połowowych tabliczkami, które można odczytać za pomocą urządzeń elektronicznych lub innych równoważnych środków, pod warunkiem że ich właściwe organy są wyposażone w narzędzia i technologie niezbędne do identyfikacji i	N			Obowiązuje bezpośrednio

	odczytywania tych tabliczek oraz że spełnione są warunki określone w ust. 1.				
Art. 14	Artykuł 14 Przepisy dotyczące oznakowania boi 1. Kapitan unijnego statku łowczego lub jego przedstawiciel dopilnowuje, aby dwie końcowe boje znakowe oraz pośrednie boje znakowe, wyposażone zgodnie z załącznikiem V, były przymocowane do każdego narzędzia biernego wykorzystywanego do połowów i rozmieszczone zgodnie z przepisami niniejszej sekcji, w stosownych przypadkach. 2. Każda końcowa boja znakowa i pośrednia boja znakowa jest trwale oznakowana oznaką rybacką widniejącą na kadłubie unijnego statku łowczego, do którego należy lub przez który została rozmieszczona, w następujący sposób: a) litery i cyfry są umieszczone jak najwyżej nad poziomem wody, tak aby były wyraźnie widoczne; oraz b) litery i cyfry kontrastują kolorem z tłem, na którym są umieszczone. 3. Litery i cyfry umieszczone na boi znakowej nie są zamazywane, zmieniane ani nieczytelne.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 15	Artykuł 15 Przepisy dotyczące rozstawienia i oznakowania linek 1. Linki łączące boje z narzędziem biernym są wykonane z materiału samotonącego lub są obciążone w taki sposób, aby żadna część linki nie sięgała powierzchni wody. 2. Linki łączące końcowe boje znakowe z narzędziem biernym są przymocowane do końców tego narzędzia. 3. Linki łączące boje z narzędziem biernym są oznakowane tabliczką zgodnie z art. 13, która zawiera informacje, o których mowa w art. 14 ust. 2.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 16	Artykuł 16 Przepisy dotyczące rozmieszczania końcowych boi znakowych 1. Końcowe boje znakowe są rozmieszczane w taki sposób, aby w każdej chwili możliwe było ustalenie położenia każdego końca narzędzia biernego. 2. Wysokość masztu każdej końcowej boi znakowej wynosi co najmniej 1 metr nad poziomem wody, mierząc od górnej krawędzi boi do dolnej krawędzi najniższej położonej chorągiewki.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	3. Końcowe boje znakowe są kolorowe, ale nie mogą być czerwone ani zielone. 4. Każda końcowa boja znakowa jest wyposażona w: a) jedną chorągiewkę prostokątną lub dwie chorągiewki prostokątne; jeżeli na tej samej boi wymagane są dwie chorągiewki, to odległość pomiędzy nimi wynosi co najmniej 20 centymetrów; chorągiewki wskazujące krańce tego samego narzędzia są takiego samego koloru, przy czym nie może to być kolor biały, i mają taką samą wielkość; b) jedną latarnię, emitującą jeden błysk światła koloru żółtego co pięć sekund (F1 Y 5s) i widoczną z odległości co najmniej dwóch mil morskich, lub dwie takie latarnie. 5. Każda końcowa boja znakowa może obejmować znak topowy umieszczony na czubku boi, na którym umieszczono jeden pas taśmy odbłaskowej o kolorze innym niż czerwony i zielony oraz o szerokości nie mniejszej niż 6 centymetrów lub dwa takie pasy.				
At. 17	Artykuł 17 Przepisy dotyczące mocowania końcowych boi znakowych Końcowe boje znakowe są mocowane do narzędzia biernego w następujący sposób: a) boja w sektorze zachodnim (rozumianym jako połowa okręgu kompasowego od południa przez zachód do północy włącznie) jest wyposażona w dwie chorągiewki, dwa pasy taśmy odbłaskowej, dwie latarnie oraz tabliczkę zgodną z art. 13; b) boja w sektorze wschodnim (rozumianym jako połowa okręgu kompasowego od północy przez wschód do południa włącznie) jest wyposażona w jedną chorągiewkę, jeden pas taśmy odbłaskowej, jedną latarnię oraz tabliczkę, o której mowa w art. 13.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 18	Artykuł 18 Przepisy dotyczące mocowania pośrednich boi znakowych 1. Do narzędzia biernego o długości przekraczającej pięć mil morskich mocuje się pośrednie boje znakowe w następujący sposób: a) pośrednie boje znakowe rozmieszczane są w odstępach nie dłuższych niż pięć mil morskich, tak aby każda część narzędzia biernego o długości przekraczającej pięć mil morskich była oznakowana;	N			Obowiązuje bezpośrednio

	b)pośrednie boje znakowe są wyposażone w latarnię, emitującą jeden błysk światła koloru żółtego co pięć sekund (F1 Y 5s) i widoczną z odległości co najmniej dwóch mil morskich. 2. Pośrednie boje znakowe mają takie same cechy jak końcowe boje znakowe w sektorze wschodnim, z wyjątkiem tego, że chorągiewka jest biała. 3. W drodze odstępstwa od ust. 1 na Morzu Bałtyckim do narzędzia biernego o długości przekraczającej jedną milę morską przymocowuje się pośrednie boje znakowe. Pośrednie boje znakowe rozmieszczane są w odstępach nie dłuższych niż jedna mila morską, tak aby każda część narzędzia biernego o długości przekraczającej jedną milę morską była oznakowana. Co piąta pośrednia boja znakowa jest wyposażona w reflektor radarowy wysyłający echo o zasięgu co najmniej dwóch mil morskich.				
Tytuł III	TYTUŁ III KONTROLA POŁOWÓW	N			Obowiązuje bezpośrednio
Rozdział I	ROZDZIAŁ I Systemy monitorowania statków	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 19	Artykuł 19 Przepisy ogólne Wszystkie statki rybackie podlegające wymogom systemu monitorowania statków (VMS) zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 lub bardziej rygorystycznym przepisom określonym w innych przepisach wspólnej polityki rybołówstwa są wyposażone w urządzenie do monitorowania statku spełniające minimalne warunki techniczne określone w niniejszym rozdziale.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 20	Artykuł 20 Minimalne wymogi dotyczące urządzeń do monitorowania statku i specyfikacji technicznych tych urządzeń 1. Bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów określonych w innych przepisach wspólnej polityki rybołówstwa, państwa członkowskie zapewniają, aby używane urządzenia do monitorowania statku: a)były w stanie monitorować i rejestrować dane dotyczące pozycji statku z częstotliwością co najmniej raz na 10 minut;	N			Obowiązuje bezpośrednio

b)umożliwiały przekazywanie zapisanych danych z częstotliwością i na warunkach określonych w art. 23; c)umożliwiały przechowywanie zapisanych danych w okresach, w których przekazanie może nie być możliwe, przy czym przechowywane dane są przesyłane, gdy przekazanie staje się ponownie możliwe; d)były wodoodporne co najmniej w stopniu ochrony IP67; e)posiadały niepowtarzalny numer seryjny umożliwiający odróżnienie ich od innych urządzeń; f)były zamocowane na stałe i zabezpieczone na statku rybackim; oraz g)posiadały funkcję umożliwiającą kapitanowi monitorowanie statusu operacyjnego i wykrywanie wszelkich przypadków nieprawidłowego działania, w tym za pomocą powiadomień o błędach lub ostrzeżeń o błędach. 2. Ust. 1 lit. a) można nie stosować do statków rybackich, na których w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia już zainstalowano i wykorzystuje się urządzenie do monitorowania statku, które nie umożliwia monitorowania i rejestrowania danych dotyczących pozycji statku z częstotliwością co najmniej raz na 10 minut, pod warunkiem że urządzenie to umożliwia przekazywanie zapisanych danych z częstotliwością i na warunkach określonych w art. 23. 3. Ust. 1 lit. d) i f) można nie stosować do statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów, które korzystają z mobilnego urządzenia do monitorowania statku. 4. Dane dotyczące pozycji statku, które mają być rejestrowane i przesyłane przez urządzenie do monitorowania statku, obejmują: a)niepowtarzalny numer identyfikacyjny umożliwiający ośrodkowi monitorowania rybołówstwa (CMR) państwa członkowskiego bandery powiązanie danych dotyczących pozycji statku ze statkiem rybackim; b)ostatnią pozycję geograficzną statku rybackiego podaną przy użyciu współrzędnych szerokości i długości geograficznej zgodnie ze Światowym Systemem Geodezyjnym 1984, wyrażonych w stopniach dziesiętnych z dokładnością do 4 miejsc po przecinku, z marginesem błędu pozycji poniżej 50 metrów i przedziałem ufności 99 %;				
--	--	--	--	--

	c) datę i godzinę każdej pozycji geograficznej zarejestrowanej dla statku rybackiego, wyrażonej w uniwersalnym czasie koordynowanym oraz d) prędkość (w węzłach, z dokładnością do 2 miejsc po przecinku) i kurs (w stopniach, w przedziale 0–359,99 z dokładnością do 2 miejsc po przecinku) statku rybackiego.				
Art. 21	Artykuł 21 Treść danych dotyczących pozycji statku Dane dotyczące pozycji statku wymieniane przez państwo członkowskie bandery zgodnie z art. 111 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zawierają co najmniej następujące informacje: a) numer CFR dla unijnych statków rybackich, jeżeli jest to wymagane rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/218(8); b) numer IMO, jeżeli statek posiada taki identyfikator; c) IRCS, jeżeli statek posiada taki identyfikator; d) oznakę rybacką statku rybackiego; e) nazwę statku rybackiego, jeżeli jest dostępna; f) dane dotyczące pozycji statku, w tym informacje wymienione w art. 20 ust. 4; oraz g) typ pozycji, z zastrzeżeniem następujących warunków: (i) automatycznie uzyskaną pozycję oznacza się jako POS; (ii) pozycję zarejestrowaną ręcznie oznacza się jako MANUAL; (iii) w stosownych przypadkach dane dotyczące pierwszej pozycji statku na obszarze wód państwa trzeciego oznacza się jako ENTRY; oraz (iv) w stosownych przypadkach dane dotyczące pierwszej pozycji statku poza obszarem wód państwa trzeciego oznacza się jako EXIT.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 22	Artykuł 22 Obowiązki kapitanów statków rybackich w zakresie eksploatacji urządzeń do monitorowania statku 1. Kapitan unijnego statku rybackiego jest odpowiedzialny za skuteczne i prawidłowe użytkowanie urządzeń do monitorowania statku oraz zapewnia, aby: a) urządzenie do monitorowania statku było włączone przed rozpoczęciem rejsu i na czas jego trwania; b) funkcjonalność urządzenia do monitorowania statku była ściśle monitorowana i podejmowane były szybkie działania	N			Obowiązuje bezpośrednio

w celu usunięcia wszelkich powiadomień o błędach lub nieprawidłowości; c) urządzenie do monitorowania statku nie było ręcznie przełączane; d) urządzenie do monitorowania statku nie było wykorzystywane do przekazywania fałszywych danych; e) urządzenie do monitorowania statku nie zostało zniszczone, uszkodzone, unieruchomione, zakłócone lub usunięte ze statku rybackiego, z wyjątkiem statków o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów wyposażonych w przenośne urządzenia lokacyjne, w przypadku których urządzenie można usunąć po zakończeniu rejsu połowowego; f) odpowiednie dane zawarte w urządzeniu do monitorowania statku nie zostały usunięte ani w inny sposób zmienione; g) urządzenie do monitorowania statku i żadna podłączona antena (anten) nie były zasłonięte ani w żaden inny sposób zakłócone, aby nie osłabić lub nie uniemożliwić skutecznego przekazywania danych lub ich dokładności; h) dane dotyczące pozycji statku były przekazywane z częstotliwością określoną w art. 23; i) zasilanie urządzenia do monitorowania statku nie zostało przerwane; oraz j) pierwsza pozycja geograficzna unijnego statku rybackiego podana jako część danych dotyczących pozycji statku po ponownym włączeniu urządzenia była identyczna z ostatnią pozycją geograficzną zarejestrowaną przed wyłączeniem urządzenia, z marginesem błędu pozycji poniżej 500 metrów i wyłącznie w obrębie obszaru portowego, chyba że na mocy prawa krajowego wymagany jest niższy margines błędu. 2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a) kapitan unijnego statku rybackiego może wyłączyć urządzenie do monitorowania statku, gdy statek znajduje się w porcie lub w miejscu wyładunku, pod warunkiem że powiadomienie zostanie przekazane właściwym organom CMR państwa członkowskiego bandery przed wyłączeniem urządzenia. Powiadomienie to może być wygenerowane automatycznie lub ręcznie przez kapitana i musi wskazywać, że statek rybacki znajduje się w obrębie obszaru portowego lub w miejscu wyładunku.				
--	--	--	--	--

	3. O ile prawo krajowe nie stanowi inaczej, ust. 1 lit. j) nie ma zastosowania do unijnych statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów wyposażonych w mobilne urządzenia do monitorowania statku, które są transportowane na łodzi na inny obszar przybrzeżny po wyłączeniu urządzenia.				
Art. 23	Artykuł 23 Częstotliwość przekazywania danych dotyczących pozycji statku 1. Bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów określonych w innych przepisach wspólnej polityki rybołówstwa urządzenia do monitorowania statku przekazują dane dotyczące pozycji statku, w tym informacje wymienione w art. 20 ust. 4, do CMR państwa członkowskiego bandery: a) od dnia 10 stycznia 2026 r. do dnia 10 lipca 2027 r. co najmniej raz na 2 godziny, z wyjątkiem sytuacji, gdy działalność połowowa prowadzona jest na obszarach ograniczonych połowów zdefiniowanych w art. 4 ust. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, w tym w promieniu 5 mil morskich od tych obszarów, gdzie częstotliwość transmisji wynosi co najmniej raz na 30 minut; b) od dnia 10 lipca 2027 r. co najmniej raz na 30 minut. 2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie bandery mogą: a) wymagać od unijnych statków rybackich pływających pod ich banderą przesyłania danych dotyczących pozycji statku, o których mowa w ust. 1, w krótszych odstępach czasu; b) od dnia 10 lipca 2027 r. zezwolić statkom rybackim na przekazywanie danych dotyczących pozycji statku, o których mowa w ust. 1, co najmniej raz na 60 minut, w czasie gdy statek rybacki: a) prowadzi operacje połowowe poza zewnętrznymi granicami morza terytorialnego oraz b) nie prowadzi działalności połowowej w obrębie obszarów ograniczonych połowów zdefiniowanych w art. 4 ust. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, w tym w promieniu 5 mil morskich od tych obszarów. 3. Przekazywanie danych dotyczących pozycji statku odbywa się:	N			Obowiązuje bezpośrednio

	a)poprzez połączenie satelitarne lub, w miarę możliwości, za pośrednictwem naziemnej sieci ruchomej lub innej równoważnej technologii; oraz b)przy zapewnieniu poufności, integralności, dostępności, autentyczności i niezaprzeczalności wszystkich przekazanych danych. 4. W przypadku unijnych statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów, które korzystają z ruchomych urządzeń do monitorowania statku i nie są objęte zasięgiem sieci, dane dotyczące pozycji statku zapisuje się w odstępach czasu określonych w ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu i przekazuje zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.				
Art. 24	Artykuł 24 Przekazywanie danych dotyczących pozycji statku do nadbrzeżnego państwa członkowskiego 1. CMR każdego państwa członkowskiego bandery natychmiast po otrzymaniu zapewnia automatyczne przekazywanie do ośrodka monitorowania rybołówstwa nadbrzeżnego państwa członkowskiego danych o pozycji statku dostarczonych zgodnie z art. 21, dotyczących statków rybackich pływających pod jego banderą w czasie, gdy znajdują się one na wodach nadbrzeżnego państwa członkowskiego. 2. Państwo członkowskie bandery udziela nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu, na jego wniosek, dostępu do wszystkich danych o pozycji statków, jak określono w art. 21 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do statków rybackich pływających pod jego banderą, gdy statki te znajdują się na wodach Unii nadbrzeżnego państwa członkowskiego. Dostęp ten zapewnia się przez co najmniej trzy lata od daty zarejestrowania każdej pozycji.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Rozdział II	ROZDZIAŁ II Dziennik połowowy, uprzednie powiadomienie, deklaracja przeładunkowa i deklaracja wyładunkowa	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 25	Artykuł 25 Minimalne wymogi dotyczące dziennika połowowego 1. Bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów określonych w innych przepisach wspólnej polityki rybołówstwa państwa członkowskie zapewniają, aby stosowany elektroniczny dziennik połowowy umożliwiał: a)zapisywanie minimalnych danych z dziennika połowowego, o których mowa w art. 14 rozporządzenia	N			Obowiązuje bezpośrednio

	(WE) nr 1224/2009, oraz innych istotnych informacji, o których mowa w załączniku XV do niniejszego rozporządzenia; b)przechowywanie zapisanych danych w okresach, w których przekazanie może nie być możliwe, przy czym przechowywane dane są przesyłane, gdy przekazanie stanie się ponownie możliwe; c)odbieranie i przechowywanie komunikatów zwrotnych, o których mowa w art. 26 niniejszego rozporządzenia, oraz udostępnianie ich kapitanowi statku łowczego oraz d)posiadał funkcję umożliwiającą użytkownikowi monitorowanie statusu operacyjnego i wykrywanie wszelkich przypadków nieprawidłowego działania, w tym za pomocą powiadomień o błędach lub ostrzeżeń o błędach. 2. Przekazywanie danych z dziennika połowowego, o których mowa w ust. 1, odbywa się: a)za pośrednictwem naziemnej sieci ruchomej lub systemu łączności satelitarnej oraz b)przy zapewnieniu poufności, integralności, dostępności, autentyczności i niezaprzeczalności wszystkich przekazanych danych.				
Art. 26	Artykuł 26 Komunikaty zwrotne od organów państwa członkowskiego bandery 1. Państwa członkowskie bandery przekazują komunikat zwrotny do systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania znajdującego się na statku w odniesieniu do danych dotyczących działalności połowowej, o których mowa w art. 14, 21 i 23 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Komunikat zwrotny zawiera potwierdzenie odbioru oraz, w miarę możliwości, informację o przyjęciu lub odrzuceniu komunikatu, w tym powody odrzucenia. 2. System elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania znajdujący się na unijnym statku rybackim zachowuje komunikaty zwrotne dotyczące wszystkich przekazywanych raportów z rejsu połowowego co najmniej do czasu rozpoczęcia nowego rejsu połowowego. 3. Jeżeli wymagają tego przepisy przyjęte przez RFMO, które są wiążące dla Unii, lub przepisy przyjęte w kontekście umów o partnerstwie w sprawie	N			Obowiązuje bezpośrednio

	zrównoważonych połowów lub innych umów w sprawie połowów zawartych przez Unię z państwem trzecim, system elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania na unijnym statku rybackim zachowuje wszystkie dodatkowe komunikaty zwrotne na potrzeby przekazywanych raportów z rejsu połowowego wydanych przez RFMO lub stronę trzecią do czasu rozpoczęcia nowego rejsu połowowego.				
Art. 27	Artykuł 27 Wypełnianie i elektroniczne przekazywanie dziennika połowowego 1. Kapitan unijnego statku łowczego wypełnia i przekazuje w formie elektronicznej dane z dziennika połowowego zgodnie z wymogami określonymi w art. 14 i 15 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz instrukcjami określonymi w załączniku XV. Ponadto w przypadku statków łowczych o długości całkowitej co najmniej 12 metrów zgłasza się datę i godzinę przekazania informacji ze statku do CMR. 2. Kapitan unijnego statku łowczego przesyła raport z wyjścia z portu do CMR państwa członkowskiego bandery przed opuszczeniem portu lub miejsca wyładunku. Raport ten jest pierwszym raportem z rozpoczętego rejsu. 3. Przed przybyciem do portu lub miejsca wyładunku kapitan unijnego statku łowczego przesyła komunikat o powrocie do portu do CMR państwa członkowskiego bandery. 4. Przed wejściem do portu lub miejsca wyładunku kapitan może przekazać korekty danych z dziennika połowowego aż do ostatniego przekazania. Kapitanowie zapewniają, aby korekty były łatwe do zidentyfikowania przez właściwe organy. Wszelkie oryginalne dane z elektronicznego dziennika połowowego oraz korekty tych danych są przechowywane przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery. 5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i 3 kapitanowie unijnych statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów przekazują odpowiednie dane i komunikat o wyjściu z portu najpóźniej po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed rozpoczęciem wyładunku. 6.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	Do wskazywania wykorzystywanych narzędzi połowowych w odpowiednich pozycjach dziennika połowowego stosuje się kody podane w załączniku XVI.				
Rozdział III	ROZDZIAŁ III Wspólne przepisy dotyczące określania masy w relacji pełnej	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 28	Artykuł 28 Stosowanie współczynników przeliczeniowych 1. Do celów wypełnienia dziennika połowowego, deklaracji przeładunkowej i deklaracji wyładunkowej do przeliczenia masy ryb przechowywanych lub przetworzonych na masę ryb w relacji pełnej stosuje się unijne współczynniki przeliczeniowe określone w załącznikach XII, XIII i XIV zgodnie z art. 14 ust. 10, art. 21 ust. 5 i art. 23 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Mają one zastosowanie do produktów rybołówstwa znajdujących się na unijnych statkach rybackich lub przeładowywanych lub wyładowywanych przez unijne statki rybackie. 2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 współczynniki przeliczeniowe inne niż ustanowione w załącznikach XII, XIII i XIV stosuje się w przypadku gdy: a) w przepisach przyjętych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, które są wiążące dla Unii, lub w przepisach przyjętych w kontekście umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów zawartych przez Unię z państwami trzecimi ustanowiono współczynniki przeliczeniowe; b) dla danego gatunku lub postaci nie istnieją współczynniki przeliczeniowe, o których mowa w ust. 1 lub lit. a) niniejszego ustępu – w takim przypadku stosuje się współczynnik przeliczeniowy przyjęty przez państwo członkowskie bandery. 3. Nie naruszając przepisów ust. 2, właściwe organy państw członkowskich stosują unijne współczynniki przeliczeniowe, o których mowa w ust. 1, przy obliczaniu masy przeładunków i wyładunków w relacji pełnej w celu monitorowania wykorzystania kwoty.	T	Art. 1 pkt 20	20) w art. 71 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Do elektronicznego dziennika połowowego wpisuje się współczynniki przeliczeniowe służące do przeliczania masy organizmów morskich przechowywanych lub przetworzonych na ich wagę w relacji pełnej, o których mowa w załącznikach XII–XIV do rozporządzenia 2025/2196.”;	Co do zasady, już obecnie wdrożone w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, wymagana aktualizacja odesłań zawartych w przepisach ww. ustawy
Art. 29	Artykuł 29 Metoda obliczeniowa 1. Masę ryb w relacji pełnej otrzymuje się, mnożąc masę ryb przetworzonych przez współczynnik przeliczeniowy określony w art. 28 dla każdego gatunku i postaci.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	2. W przypadku postaci wieloczęściowej stosuje się tylko jeden współczynnik przeliczeniowy, odnoszący się do jednej części składowej postaci wieloczęściowej ryby.				
Art. 30	Artykuł 30 Przepisy ogólne dotyczące stosowania marginesu tolerancji w wartościach szacunkowych zapisanych w dzienniku połowowym 1. Marginesy tolerancji, o których mowa w art. 14 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, wyraża się jako odsetek wartości wykazanych w dzienniku połowowym. 2. W przypadku połowów wyladowywanych bez sortowania margines tolerancji można obliczyć na podstawie reprezentatywnych próbek lub przy użyciu technologii umożliwiających dokładniejsze oszacowanie całkowitych ilości zatrzymanych na statku. 3. Do celów stosowania art. 14 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 gatunki złowione w celu wykorzystania jako żywa przynęta uznaje się za gatunki złowione i zatrzymane na statku.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 31	Artykuł 31 Margines tolerancji w deklaracji przeładunkowej W celu oszacowania ilości w kilogramach masy w relacji pełnej dla każdego gatunku przeładowywanego lub przyjętego margines tolerancji, o którym mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, wyraża się jako odsetek danych liczbowych z deklaracji przeładunkowej.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 32	Artykuł 32 Zakończenie wyladunku produktów rybołówstwa po transporcie w ramach planów kontroli i wspólnych programów kontroli Jeżeli produkty rybołówstwa są transportowane z miejsca wyladunku przed ich zważeniem zgodnie z planem kontroli lub wspólnym programem kontroli na podstawie, odpowiednio, art. 60 ust. 3 lit. c) i d) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, wyladunek uznaje się za zakończony do celów stosowania art. 23 ust. 2 lit. f) i g), art. 24 ust. 1 i 2 oraz art. 66 ust. 1, 3 i 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 wyłącznie w przypadku, gdy produkty rybołówstwa zostały zważone.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 33	Artykuł 33 Operacje połowowe z udziałem co najmniej dwóch unijnych statków łowczych	N			Obowiązuje bezpośrednio

	Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych w przypadku operacji połowowych z udziałem co najmniej dwóch unijnych statków łowczych wyladowany połów z takich operacji połowowych przypisuje się unijnemu statkowi łowczemu, który wyladowuje produkty rybołówstwa: — z różnych państw członkowskich lub — z tego samego państwa członkowskiego, gdy połowy wyladowywane są w państwie członkowskim niebędącym państwem bandery tych statków.				
Rozdział IV	ROZDZIAŁ IV Dokumenty sprzedaży	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 34	Artykuł 34 Przepisy ogólne 1. Bez uszczerbku dla wyłączeń ustanowionych na mocy art. 65 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i o ile przepisy wspólnej polityki rybołówstwa nie stanowią inaczej, zarejestrowani nabywcy, zarejestrowane ośrodki aukcyjne lub organizacje producentów wypełniają i przedkładają drogą elektroniczną dokument sprzedaży zgodnie z wymogami określonymi w art. 62 i 64 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz instrukcjami określonymi w załączniku XIX. 2. Rodzaj prezentacji, o którym mowa w art. 64 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, obejmuje stan przetwarzania określony w tabeli 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia. 3. Cenę, o której mowa w art. 64 ust. 1 lit. n) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, podaje się w walucie stosowanej w państwie członkowskim, w którym dokonuje się sprzedaży.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Tytuł IV	TYTUŁ IV NADZÓR, INSPEKCJA I EGZEKWOWANIE	N			Obowiązuje bezpośrednio
Rozdział I	ROZDZIAŁ I Sprawozdania z nadzoru i sprawozdania z inspekcji	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 35	Artykuł 35 Treść i format sprawozdań z nadzoru i sprawozdań z inspekcji 1. Sprawozdania z nadzoru, o których mowa w art. 71 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, sporządza się i	N			Obowiązuje bezpośrednio

	przedkłada, w miarę możliwości drogą elektroniczną, zgodnie z instrukcjami i przepisami określonymi w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia. 2. Sprawozdania z inspekcji, o których mowa w art. 76 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, sporządza się i przedkłada drogą elektroniczną zgodnie z instrukcjami i przepisami określonymi w odpowiednim module ustanowionym w załączniku VII do niniejszego rozporządzenia. 3. Jeżeli w trakcie nadzoru lub inspekcji stwierdzi się domniemane naruszenie przepisów, w odpowiednim sprawozdaniu z nadzoru lub w sprawozdaniu z inspekcji uwzględnia się jego elementy prawne i materialne wraz z wszelkimi innymi informacjami dotyczącymi naruszenia przepisów. Jeżeli podczas nadzoru lub inspekcji wykryto kilka domniemanych naruszeń, w odpowiednim sprawozdaniu z nadzoru lub sprawozdaniu z inspekcji odnotowuje się odpowiednie elementy każdego naruszenia. 4. Dane ze sprawozdań z nadzoru lub sprawozdań z inspekcji przechowuje się w bazie danych przez co najmniej trzy lata.				
Art. 36	Artykuł 36 Przepisy dotyczące elektronicznej bazy danych Państwa członkowskie wprowadzają dane zawarte w swoich sprawozdaniach z nadzoru i sprawozdaniach z inspekcji do elektronicznej bazy danych, o której mowa w art. 78 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, która umożliwia co najmniej sporządzanie wykazów, sortowanie, filtrowanie i przeglądanie danych oraz tworzenie statystyk w oparciu o sprawozdania z inspekcji i z nadzoru. Minimum informacji odnotowywanych w powyższej bazie danych stanowią informacje określone odpowiednio w załączniku VI i załączniku VII.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 37	Artykuł 37 Wypełnianie sprawozdań z inspekcji 1. Sprawozdanie z inspekcji jest wypełniane w sposób czytelny i wyraźny. Nie wymazuje się ani nie zmienia żadnego wpisu. Jeżeli w sprawozdaniu popełniono błąd, odpowiedni urzędnik wyraźnie odnotowuje i rejestruje błędny wpis. 2. Urzędnik odpowiedzialny za inspekcję podpisuje lub wydaje sprawozdanie. Poddanemu inspekcji operatorowi umożliwia się podpisanie lub przyjęcie sprawozdania. W	N			Obowiązuje bezpośrednio

	przypadku gdy operator poddany inspekcji nie jest w stanie przyjąć lub podpisać sprawozdania z inspekcji lub odmawia jego przyjęcia lub podpisania, inspektor odnotowuje to w sekcji sprawozdania dotyczącej uwag. Jeżeli urzędnicy nie posługują się tym samym językiem co operator podany inspekcji, podejmują odpowiednie działania, aby ich ustalenia były dla niego zrozumiałe. 3. Bez uszczerbku dla prawa krajowego, podpis lub akceptacja operatora poddanego inspekcji stanowią potwierdzenie sporządzenia sprawozdania i nie są traktowane jako akceptacja jego treści. 4. Na żądanie operator poddany inspekcji ma prawo skontaktować się ze swoim przedstawicielem lub właściwymi organami swojego państwa członkowskiego bandery.				
Rozdział II	ROZDZIAŁ II Inspektorzy unijni	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 38	Artykuł 38 Zgłaszanie EFCA wykazu inspektorów unijnych W ciągu trzech miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie oraz Komisja zgłaszają EFCA drogą elektroniczną wykaz urzędników, których należy ująć w wykazie inspektorów unijnych, o którym mowa w art. 79 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 39	Artykuł 39 Przyjęcie i utrzymanie wykazu inspektorów unijnych 1. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie i Komisję na podstawie art. 38 niniejszego rozporządzenia EFCA sporządza wykaz inspektorów unijnych, w tym urzędników EFCA, który ma zostać przedłożony Komisji do przyjęcia w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. 2. Urzędnicy ujęci w wykazie inspektorów unijnych, o którym mowa w art. 38: a) mają duże doświadczenie w dziedzinie kontroli i inspekcji rybołówstwa; b) posiadają dogłębną wiedzę na temat prawodawstwa Unii Europejskiej dotyczącego rybołówstwa;	N			Obowiązuje bezpośrednio

	c)doskonale władają jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej, a drugim z tych języków w sposób zadowalający; d)są odpowiednio sprawni fizycznie, by wykonywać swoje obowiązki oraz e)w stosownych przypadkach przeszli odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa na morzu. 3. Po przyjęciu wstępnego wykazu, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie i Komisja powiadamiają EFCA o wszelkich zmianach w wykazie, które zamierzają wprowadzić na następny rok kalendarzowy, do dnia 30 września każdego roku. EFCA powiadamia o tych zmianach Komisję, która odpowiednio aktualizuje wykaz do dnia 31 grudnia każdego roku. W zależności od liczby otrzymanych zmian Komisja może aktualizować wykaz w krótszych odstępach czasu. 4. Wykaz i wszelkie zmiany do niego publikuje się na oficjalnej stronie internetowej EFCA.				
Art. 40	Artykuł 40 Przekazywanie wykazu inspektorów unijnych regionalnym organizacjom ds. rybołówstwa EFCA przekazuje sekretariatowi regionalnej organizacji ds. rybołówstwa, której Unia lub jej państwa członkowskie są stroną, wykaz inspektorów unijnych, którzy mają przeprowadzać inspekcje w ramach tej organizacji.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 41	Artykuł 41 Uprawnienia i obowiązki inspektorów unijnych 1. Wypełniając swoje zadania, inspektorzy unijni przestrzegają prawa Unii Europejskiej oraz – w takim zakresie, w jakim ma ono zastosowanie – prawa krajowego państwa członkowskiego, w którym przeprowadza się inspekcję, lub – jeżeli inspekcję przeprowadza się poza wodami Unii – prawa krajowego państwa członkowskiego bandery statku rybackiego poddanego inspekcji oraz odpowiednich przepisów międzynarodowych. 2. Inspektorzy unijni okazują legitymację służbową, potwierdzającą ich tożsamość i uprawnienia w momencie inspekcji każdej zainteresowanej osobie, która wymaga ich identyfikacji. W tym celu EFCA wydaje im dokument potwierdzający ich tożsamość i uprawnienia. 3. Państwa członkowskie ułatwiają inspektorom unijnym wykonywanie obowiązków i udzielają im pomocy potrzebnej do wypełniania ich zadań.	N			Obowiązuje bezpośrednio

Art. 42	Artykuł 42 Sprawozdania inspektorów unijnych 1. Inspektorzy unijni przedkładają dzienne podsumowanie działań inspekcyjnych, obejmujące rodzaj przeprowadzonej inspekcji oraz nazwę i numer identyfikacyjny każdego statku rybackiego lub jednostki poddanych inspekcji, właściwym organom państwa członkowskiego, na którego wodach lub terytorium przeprowadzono inspekcję, lub – jeżeli inspekcję przeprowadzono poza wodami Unii – państwu członkowskiemu bandery unijnego statku rybackiego poddanego inspekcji oraz Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa. 2. Jeżeli w trakcie inspekcji inspektorzy unijni stwierdzą naruszenie przepisów, niezwłocznie przedkładają skrócone sprawozdanie z inspekcji właściwym organom nadbrzeżnego państwa członkowskiego lub – jeżeli inspekcję przeprowadzono poza wodami Unii – właściwym organom państwa bandery statku rybackiego poddanego inspekcji oraz Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa. Takie skrócone sprawozdanie z inspekcji zawiera co najmniej datę i miejsce inspekcji, dane identyfikacyjne jednostki inspekcyjnej, dane identyfikacyjne przedmiotu inspekcji oraz rodzaj stwierdzonego naruszenia przepisów. 3. Inspektorzy unijni przedkładają kopię pełnego sprawozdania z inspekcji, zgodnie z art. 76 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, w którym uzupełniono właściwe pozycje określone w odpowiednim module inspekcji w sprawozdaniu z inspekcji w załączniku VII, właściwym organom państwa członkowskiego bandery statku rybackiego lub jednostki poddanych inspekcji oraz właściwym organom państwa członkowskiego, na którego wodach przeprowadzono inspekcję, w ciągu siedmiu dni od daty inspekcji.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 43	Artykuł 43 Działania następcze w związku ze sprawozdaniami 1. Państwa członkowskie podejmują działania w związku ze sprawozdaniami przedłożonymi przez inspektorów unijnych zgodnie z art. 42 niniejszego rozporządzenia w taki sam sposób, w jaki podejmują działania w związku ze sprawozdaniami własnych urzędników. 2. Państwo członkowskie, które wyznaczyło inspektora unijnego, lub, w stosownych przypadkach, Komisja lub Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa współpracują z	N			Obowiązuje bezpośrednio

	państwem członkowskim, które podejmuje działania w związku ze sprawozdaniem przedłożonym przez inspektora unijnego, w celu ułatwienia postępowania sądowego i administracyjnego. 3. Na żądanie inspektor unijny uczestniczy i przedstawia dowody w postępowaniu w sprawie naruszenia przepisów wszczętym przez dowolne państwo członkowskie.				
Rozdział III	ROZDZIAŁ III System punktów za poważne naruszenia przepisów	Częściowo T			
Art. 44	Artykuł 44 Powiadomienia o decyzjach dotyczących przyznania punktów 1. Jeżeli właściwe organy krajowe wyznaczone zgodnie z art. 92 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 nie są tożsame z jednym organem, o którym mowa w art. 5 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, państwa członkowskie zapewniają, aby ten ostatni był informowany o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie niniejszego rozdziału. 2. Właściciel licencji połowowej i kapitan są informowani przez zainteresowane państwo członkowskie bandery o wszelkich punktach przyznanych im zgodnie z art. 92 ust. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. 3. Państwa członkowskie ustanawiają procedury na mocy prawa krajowego w celu zapewnienia szybkiego powiadamiania o odpowiednich decyzjach właściciela licencji połowowej i kapitana.	N			Już obecnie wdrożone w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim
Art. 45	Artykuł 45 Przeniesienie punktów W przypadku sprzedaży, przeniesienia lub innej zmiany własności statku łowczego lub licencji połowowej właściciel statku lub właściciel licencji połowowej informuje potencjalnego przyszłego właściciela lub posiadacza licencji o liczbie punktów, które są nadal przypisane. Informacje te przekazuje się za pomocą poświadczonej kopii uzyskanej od właściwych organów.	T	Art. 1 pkt 10	10) w art. 33 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Jeżeli licencja jest wydawana na wniosek armatora statku rybackiego, na który zostały przyznane punkty za poważne naruszenia, o których mowa w art. 90 ust. 2 lub 3 rozporządzenia nr 1224/2009, zwane dalej „poważnymi naruszeniami”, minister właściwy do spraw rybołówstwa niezwłocznie informuje Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego o wydaniu tej licencji.”;	
Art. 46	Artykuł 46 Wykreślanie licencji połowowych z odpowiednich wykazów 1. Jeżeli licencję połowową zawieszono lub cofnięto na stałe zgodnie z art. 92 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, statek łowczy, którego dotyczy zawieszona lub cofnięta na stałe licencja połowowa, określa się w	N			Obowiązuje bezpośrednio

	krajowym rejestrze floty rybackiej, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, jako statek bez licencji połowowej. Taki statek łowczy określa się również w podobny sposób w unijnym rejestrze floty rybackiej UE, o którym mowa w art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. 2. Wykreślenie licencji połowowej z odpowiedniego wykazu zgodnie z art. 92 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 nie wpływa na limity zdolności połowowej państwa członkowskiego wydającego licencję połowową, o których mowa w art. 22 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.				
Tytuł V	TYTUŁ V ODLICZANIE KWOT I NAKŁADÓW POŁOWOWYCH	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 47	Artykuł 47 Przepisy ogólne dotyczące odliczania kwot i nakładów połowowych z powodu ich przekroczenia Obliczenia dotyczące wielkości przekroczenia uprawnień do połowów opierają się na uprawnieniach do połowów dostępnych państwu członkowskiemu na koniec każdego odpowiedniego okresu. W ocenie uwzględnia się wymianę uprawnień do połowów zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, przeniesienia kwot zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96 lub art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, a także przeniesienia i wymiany kwot z państwami trzecimi lub regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa. Ponadto w obliczeniach uwzględnia się również ponowny przydział dostępnych uprawnień do połowów zgodnie z art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz odliczenie uprawnień do połowów zgodnie z art. 105, 106 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 48	Artykuł 48 Konsultacje dotyczące odliczenia uprawnień do połowów W przypadku odliczeń uprawnień do połowów zgodnie z art. 105 ust. 2, 2a, 4 i 5 oraz art. 106 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 Komisja konsultuje się z odnośnym państwem członkowskim w związku z proponowanymi środkami. Odnośne państwo członkowskie odpowiada na konsultację Komisji w ciągu 10 dni roboczych.	N			Obowiązuje bezpośrednio

Tytuł VI	TYTUŁ VI DANE I INFORMACJE	N			Obowiązuje bezpośrednio
Rozdział I	ROZDZIAŁ I Zatwierdzanie danych	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 49	Artykuł 49 Definicje Do celów niniejszego rozdziału „elektroniczna baza danych” oznacza co najmniej jedną bazę danych utworzoną przez państwa członkowskie na potrzeby zatwierdzania danych na podstawie art. 109 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 50	Artykuł 50 Zatwierdzanie danych 1. Każde państwo członkowskie posiada i wdraża system zatwierdzania danych umożliwiający jego właściwym organom przestrzeganie art. 109 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. 2. System zatwierdzania danych, o którym mowa w ust. 1, spełnia następujące minimalne wymogi: a) obejmuje elektroniczną bazę danych służącą do przechowywania wszystkich zatwierdzonych danych i danych, które mają zostać zatwierdzone; b) przewiduje procedury zatwierdzania, o których mowa w art. 52; c) przewiduje procedury dostępu do danych, o których mowa w art. 53 oraz d) zapewnia, aby wszystkie dane przechowywane w elektronicznej bazie danych, o której mowa w art. 51 niniejszego rozporządzenia, spełniały normy dotyczące formatu, ilości i jakości wymagane na mocy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, w tym normy dotyczące dokładności, kompletności, spójności i terminowego przekazywania danych. 3. System zatwierdzania, o którym mowa w ust. 1, jest w pełni zautomatyzowany i wykorzystuje algorytmy i inne automatyczne mechanizmy, w tym funkcje ostrzegania, które umożliwiają właściwym organom szybkie wykrywanie i badanie niespójności, błędów i brakujących informacji, zgodnie z art. 109 ust. 3 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.	N			Obowiązuje bezpośrednio

Art. 51	Artykuł 51 Elektroniczna baza danych do celów zatwierdzania danych 1. Elektroniczna baza danych obejmuje funkcje niezbędne do zatwierdzania. Ponadto elektroniczna baza danych umożliwia sporządzanie wykazów, sortowanie, filtrowanie i przeglądanie następujących danych: a) data otrzymania danych przez właściwe organy; b) data wprowadzenia danych do elektronicznej bazy danych, jeżeli jest inna niż data określona w lit. a); c) data kontroli krzyżowych, analiz i weryfikacji, jeżeli różni się ona od daty określonej w lit. a) lub b), zgodnie z art. 109 ust. 1 i 2a rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; d) data stwierdzenia niespójności danych, błędów i brakujących informacji oraz podjętych działań następczych, jeżeli różni się ona od daty określonej w lit. c), zgodnie z art. 109 ust. 3 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; e) data i powód korekty zapisanych danych, jeżeli różni się ona od daty określonej w lit. d), zgodnie z art. 109 ust. 4 i 9 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz f) data zatwierdzenia danych zgodnie z art. 109 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby elektroniczna baza danych była bezpieczna, regularnie aktualizowana, zdolna do skalowania w celu uwzględnienia rosnących ilości danych oraz, w miarę możliwości, interoperacyjna z innymi systemami w celu ułatwienia wymiany i integracji danych. 3. Państwa członkowskie zapewniają niezbędne szkolenie i wsparcie techniczne ich właściwych organów odpowiedzialnych za obsługę elektronicznej bazy danych, w celu skutecznego wykonywania ich zadań. 4. Dane zawarte w elektronicznej bazie danych są przechowywane przez co najmniej trzy lata, chyba że przepisy wspólnej polityki rybołówstwa stanowią inaczej lub gdy przechowywanie jest niezbędne do celów inspekcji, weryfikacji, audytów i postępowań wyjaśniających, w tym dotyczących skarg i naruszeń, lub postępowań sądowych lub administracyjnych. 5. W przypadku gdy dane nie są automatycznie przechowywane w bazie danych zgodnie z art. 109 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, państwa członkowskie zapewniają ręczne wprowadzanie lub digitalizację w ciągu 20 dni od ich otrzymania.	N			Obowiązuje bezpośrednio
---------	---	---	--	--	-------------------------

Art. 52	Artykuł 52 Procedury zatwierdzania 1. Państwa członkowskie stosują, utrzymują i poddają przeglądowi procedury zatwierdzania ustanowione na mocy prawa krajowego oraz zapewniają zgodność z tymi procedurami. Te procedury zatwierdzania obejmują co najmniej reguły biznesowe wymienione w ust. 2, które mają zostać uzupełnione dodatkowymi regułami biznesowymi opartymi na zarządzaniu ryzykiem, zawartymi w krajowym planie wdrożenia systemu zatwierdzania, zgodnie z art. 109 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. 2. Przy zatwierdzaniu danych zapisanych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 wszystkie państwa członkowskie wdrażają następujące reguły biznesowe: a) dokonują automatycznej weryfikacji wszystkich terminów przekazywania danych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009 i w niniejszym rozporządzeniu; b) zatwierdzanie danych przeprowadza się w celu zapewnienia przekazywania danych dotyczących pozycji statku do CMR z częstotliwością określoną w art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/1766(9) i w art. 23 niniejszego rozporządzenia; c) dane dotyczące pozycji statku podlegają kontroli krzyżowej przez porównanie z: 1) danymi z dziennika połowowego w celu sprawdzenia, czy dla każdego dnia kalendarzowego, kiedy statek znajduje się poza portem, dziennik połowowy zawiera co najmniej jeden wpis; 2) danymi AIS w celu wykrycia wszelkich rozbieżności w lokalizacji lub działalności statku; d) dane dotyczące pozycji statku poddaje się analizie w celu określenia, kiedy statki wchodzą na obszary nakładu połowowego lub obszary ograniczonych połowów, oraz w celu identyfikacji statków, których prędkość i ruch wskazują, że mogą prowadzić niedozwoloną działalność połowową w obszarze ograniczonych połowów; e) dane z dziennika połowowego dotyczące obszarów połowowych, nakładu połowowego, narzędzi połowowych i połowów poddaje się kontroli krzyżowej przez porównanie z obowiązującymi licencjami połowowymi i upoważnieniami do połowów, w tym upoważnieniami	N			Obowiązuje bezpośrednio
---------	---	---	--	--	-------------------------

wydanymi na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403(10) i innymi upoważnieniami do połowów, o których mowa w art. 7a rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, w celu wykrycia i zbadania wszelkich niezgodności; f) deklarację powrotu do portu poddaje się kontroli krzyżowej przez porównanie z uprzednimi powiadomieniami o przybyciu w celu zapewnienia, aby w przypadkach, w których jest to prawnie wymagane, istniało odpowiednie uprzednie powiadomienie dla każdego zadeklarowanego powrotu do portu; g) czas przekazania informacji z dziennika połowowego, w tym wszelkie ich korekty, poddaje się kontroli krzyżowej przez porównanie z danymi dotyczącymi pozycji statku w celu sprawdzenia, czy kapitan przekazał dane przed wejściem do portu lub, w przypadku statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów, najpóźniej w czasie przebywania w porcie i przed rozpoczęciem wylądunku; h) dane dotyczące połowów w odniesieniu do każdego gatunku, w tym odpowiedniego obszaru geograficznego, na którym dokonano połowów, zapisane w dziennikach połowowych i deklaracjach wylądunkowych, poddaje się kontroli krzyżowej w celu zidentyfikowania i zbadania potencjalnych niespójności danych; do celów tej kontroli krzyżowej odpowiednim obszarem geograficznym jest obszar połowu, szczegółowo opisany co najmniej w stopniu wymaganym do monitorowania wykorzystania kwot i nakładu połowowego; i) dane dotyczące połowów w odniesieniu do każdego gatunku, w tym odpowiedniego obszaru geograficznego, na którym dokonano połowów, zapisane w deklaracjach wylądunkowych, dokumentach sprzedaży oraz, w stosownych przypadkach, w deklaracjach przejęcia i dokumentach przewozowych, poddaje się kontroli krzyżowej w celu zidentyfikowania i zbadania potencjalnych niespójności danych; do celów tej kontroli krzyżowej odpowiednim obszarem geograficznym jest obszar połowu, szczegółowo opisany co najmniej w stopniu wymaganym przez przepisy dotyczące identyfikowalności określone w art. 58 ust. 5 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; w przypadku gdy państwa członkowskie stosują dokumenty sprzedaży do celów sprawozdawczości połowowej zgodnie z art. 33 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE)				
--	--	--	--	--

	nr 1224/2009, obszar połowu spełnia minimalny poziom szczegółowości niezbędny do monitorowania wykorzystania kwot i nakładu połowowego; j) dane dotyczące połowów każdego gatunku zarejestrowanego w dziennikach połowowych, deklaracjach wyladunkowych i deklaracjach przeładunkowych poddaje się kontroli krzyżowej w celu zidentyfikowania i zbadania potencjalnych niespójności danych i naruszeń dozwolonych marginesów tolerancji, o których mowa w art. 14 i 21 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz k) deklaracje przeładunkowe poddaje się kontroli krzyżowej przez porównanie z obowiązującymi upoważnieniami do połowów, aby sprawdzić, czy statki są upoważnione do prowadzenia działalności przeładunkowej. 3. W przypadku gdy ilości produktów rybołówstwa z jednego rejsu połowowego są zgłaszane w wielu deklaracjach wyladunkowych lub deklaracjach przeładunkowych lub gdy ilości produktów rybołówstwa z pojedynczego wyladunku są zgłaszane w wielu dokumentach sprzedaży, dokumentach przewozowych lub deklaracjach przejęcia, w procedurach zatwierdzania, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się to poprzez użycie dowolnego dostępnego niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego rejsu połowowego. 4. Komisja może, na wniosek co najmniej jednego państwa członkowskiego, opracować wytyczne techniczne dotyczące zatwierdzania danych.				
Art. 53	Artykuł 53 Dostęp Komisji i EFCA do danych Państwa członkowskie zapewniają, aby Komisja i EFCA miały, na wniosek, dostęp do: a) wszystkich reguł biznesowych, z uwzględnieniem sposobu ich określania, odpowiednich przepisów oraz miejsc przechowywania wyników zatwierdzania oraz b) wszystkich wyników zatwierdzania oraz działań następczych, z zaznaczeniem, czy pozycje danych poprawiano, oraz z powiązaniem z postępowaniami w związku z naruszeniem przepisów, jeżeli dotyczy.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Rozdział II	ROZDZIAŁ II Przepisy dotyczące wymiany danych między państwami członkowskimi, Komisją i EFCA	N			Obowiązuje bezpośrednio

Art. 54	Artykuł 54 Zakres W niniejszym rozdziale ustanawia się szczegółowe przepisy dotyczące wymiany danych między państwami członkowskimi, a także między państwami członkowskimi a Komisją lub EFCA, o których mowa w art. 111 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Zawiera on również przepisy dotyczące przekazywania Komisji zagregowanych danych dotyczących połowów i nakładu połowowego, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 55	Artykuł 55 Definicje Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje: a) „warstwa transportowa” oznacza elektroniczną sieć służącą do wymiany danych dotyczących rybołówstwa, udostępnioną przez Komisję wszystkim państwom członkowskich i EFCA do wymiany danych w sposób znormalizowany; b) „raport” oznacza informacje zapisane w formie elektronicznej; c) „komunikat” oznacza raport w formacie jego transmisji; d) „wniosek” oznacza wiadomość elektroniczną zawierającą żądanie dotyczące zestawu raportów; e) „dokument wykonawczy” oznacza dokument opisujący szczegółowe zasady wdrażania poszczególnych domen normy UN/FLUX (wymiana danych na temat rybołówstwa) na potrzeby elektronicznej wymiany danych, w tym procedury przekazywania i zatwierdzania danych, zgodnie z ustaleniami Komisji po konsultacjach z państwami członkowskimi.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 56	Artykuł 56 Przepisy ogólne 1. Wymiana wszystkich komunikatów opiera się na normie UN/FLUX Centrum Narodów Zjednoczonych ds. Ułatwiania Handlu i Elektronicznego Biznesu (UN/CEFACT). Formaty raportów, które mają być stosowane w odniesieniu do każdej domeny danych, opierają się na odpowiednich normach domeny UN/FLUX, o których mowa w załączniku XVII.	N			Obowiązuje bezpośrednio

2. Przy wymianie komunikatów dla każdej domeny danych państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, Komisja i EFCA stosują formaty raportów oparte na odpowiednich normach domeny UN/FLUX, o których mowa w załączniku XVII. W odniesieniu do wszystkich komunikatów korzystają one z odpowiednich plików XSD (standard XSD), a także z wykazów kodów i kodów dostępnych na stronie rejestru danych referencyjnych w portalu Komisji Europejskiej poświęconej rybołówstwu. 3. Do wymiany komunikatów państwa członkowskie, Komisja i EFCA wykorzystują najnowsze dokumenty wykonawcze dostępne na stronie internetowej Komisji Europejskiej poświęconej rybołówstwu. 4. Państwa członkowskie, Komisja i EFCA zapewniają, aby wszystkie przekazywane raporty i komunikaty były opatrzone niepowtarzalnym identyfikatorem. Wszystkie daty i godziny przekazuje się w formacie uniwersalnego czasu koordynowanego (UTC). 5. W przypadku gdy raporty zawierają informacje na temat unijnych statków rybackich, numer CFR należy umieszczać każdorazowo przy przekazywaniu danych dotyczących danego statku rybackiego między państwem członkowskim a Komisją, zgodnie z wymogami art. 8 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/218. 6. Bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z innych aktów prawnych Unii państwa członkowskie: a)zapewniają, aby dane otrzymane zgodnie z niniejszym rozdziałem były rejestrowane w formie nadającej się do odczytu elektronicznego i bezpiecznie przechowywane w elektronicznych bazach danych przez co najmniej trzy lata, chyba że przepisy wspólnej polityki rybołówstwa stanowią inaczej lub gdy przechowywanie jest niezbędne do celów inspekcji, weryfikacji, audytów i postępowań wyjaśniających, w tym dotyczących skarg i naruszeń, lub postępowań sądowych lub administracyjnych; b)podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, aby dane były wykorzystywane tylko do celów określonych w niniejszym rozporządzeniu; oraz c)stosują wszelkie niezbędne środki techniczne w celu ochrony takich danych przed ich przypadkowym lub nielegalnym zniszczeniem, przypadkową utratą, pogorszeniem jakości, rozpowszechnieniem lub nieuprawnionym dostępem.				
---	--	--	--	--

	7. Komisja zapewnia EFCA dostęp, w stosownych przypadkach, do wszystkich danych przekazywanych przez państwa członkowskie na podstawie niniejszego rozdziału. Przepis ten pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich w zakresie elektronicznej wymiany danych z EFCA, jeżeli jest to wymagane na mocy innych aktów prawnych Unii.				
Art. 57	Artykuł 57 Jeden organ 1. W każdym państwie członkowskim jeden organ, o którym mowa w art. 5 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, jest odpowiedzialny za przekazywanie i otrzymywanie wszystkich danych z dziennika połowowego oraz, w miarę możliwości, wszelkich innych danych objętych niniejszym rozdziałem, zarządzanie nimi i ich przetwarzanie, zgodnie z art. 27 niniejszego rozporządzenia. 2. Państwa członkowskie dokonują wymiany danych kontaktowych jednego organu, a także informują Komisję i EFCA o tych danych kontaktowych. 3. Wszelkie zmiany danych i danych kontaktowych, o których mowa odpowiednio w ust. 1 i 2, są przekazywane Komisji, EFCA i innym państwom członkowskim zanim staną się one skuteczne.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 58	Artykuł 58 Przekazywanie komunikatów 1. Wszystkie przekazy są w pełni automatyczne i bezpośrednie i odbywają się za pośrednictwem warstwy transportowej. 2. Przed przekazaniem komunikatu nadawca przeprowadza automatyczną kontrolę, aby sprawdzić, czy komunikat jest prawidłowy zgodnie z minimalnymi zasadami zatwierdzania opisanymi w odpowiednich dokumentach wykonawczych. 3. Odbiorca informuje nadawcę o odbiorze komunikatu, przekazując komunikat zrotny oparty na UN/FLUX P1000-1: Zasady ogólne. Komunikat zrotny musi być zgodny ze specyfikacjami opisanymi w odpowiednich dokumentach wykonawczych i musi wskazywać co najmniej, czy komunikat został przyjęty, czy odrzucony. Jeżeli odbiorca odrzuci komunikat, nadawca bada przyczyny odrzucenia i, w razie potrzeby, niezwłocznie koryguje dane. Następnie nadawca wysyła nowy	N			Obowiązuje bezpośrednio

	komunikat zawierający skorygowane dane, zgodnie z procedurami opisanymi w dokumentach wykonawczych. Komunikaty zwrotne nie wymagają dalszej odpowiedzi. 4. W przypadku usterki technicznej po stronie nadawcy i braku możliwości dalszej wymiany komunikatów, nadawca powiadamia wszystkich odbiorców o problemie i niezwłocznie podejmuje odpowiednie działania w celu jego rozwiązania. Wszystkie komunikaty, które muszą być dostarczone do odbiorców, są przechowywane do momentu usunięcia problemu. Po naprawie takiej usterki technicznej nadawca możliwie najszybciej przekazuje niewysłane komunikaty. 5. W przypadku wystąpienia usterki technicznej po stronie odbiorcy i braku możliwości dalszego odbierania przez niego komunikatów, odbiorca powiadamia wszystkie strony związane z warstwą transportową o problemie i niezwłocznie podejmuje odpowiednie działania w celu jego rozwiązania. Po naprawie takiej usterki technicznej nadawca udostępnia na żądanie wszystkie brakujące komunikaty. 6. W przypadku awarii warstwy transportowej uniemożliwiającej wymianę danych Komisja powiadamia o tym wszystkie zainteresowane strony. Nadawcy przechowują wszystkie niedostarczone komunikaty do czasu rozwiązania problemu. Po naprawie awarii Komisja informuje wszystkie połączone strony, a nadawcy możliwie najszybciej przekazują wszelkie oczekujące na wysłanie komunikaty. 7. Państwa członkowskie i Komisja ustanawiają procedury przejmowania funkcji w celu zapewnienia ciągłości działania.				
Art. 59	Artykuł 59 Korekty Państwa członkowskie przesyłają korekty do raportów zgodnie z art. 58 oraz specyfikacjami i procedurami opisanymi w odpowiednich dokumentach wykonawczych. Raporty korygujące muszą być wyraźnie oznaczone i możliwe do zidentyfikowania, tak aby można je było powiązać z oryginalnym raportem, który korygują lub zastępują.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 60	Artykuł 60 Wymiana danych dotyczących pozycji statku	N			Obowiązuje bezpośrednio

	1. Państwa członkowskie ustanawiają i stosują systemy umożliwiające wymianę danych zgodnie z niniejszym artykułem. 2. Państwo członkowskie bandery stosuje format pozycji statku w standardzie XSD opartym na normie UN/FLUX P1000-7 jako format przekazywania danych dotyczących pozycji statku innym państwom członkowskim, Komisji lub EFCA. 3. Niezwłocznie po otrzymaniu państwa członkowskie bandery zapewniają automatyczne przekazywanie Komisji danych dotyczących pozycji statku przekazanych zgodnie z art. 21 niniejszego rozporządzenia. Nadbrzeżne państwa członkowskie wspólnie monitorujące dany obszar mogą określić wspólne miejsce przeznaczenia do celów przekazywania danych, które należy zapewniać zgodnie z art. 21 niniejszego rozporządzenia. Powiadamiają o tym Komisję i pozostałe zainteresowane państwa członkowskie. 4. Państwa członkowskie przekazują Komisji dane dotyczące pozycji statków rybackich pływających pod ich banderą, o których mowa w art. 111 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Dostęp jest utrzymywany przez co najmniej trzy lata od daty zarejestrowania każdej pozycji, chyba że przepisy wspólnej polityki rybołówstwa stanowią inaczej lub gdy dane są niezbędne do celów inspekcji, weryfikacji, audytów i postępowań wyjaśniających, w tym dotyczących skarg i naruszeń, lub postępowań sądowych lub administracyjnych.				
Art. 61	Artykuł 61 Wymiana danych dotyczących działalności połowowej 1. Państwa członkowskie ustanawiają i stosują systemy umożliwiające wymianę danych zgodnie z niniejszym artykułem. 2. Państwo członkowskie bandery stosuje format działalności połowowej w standardzie XSD opartym na normie UN/FLUX P1000-3 jako format przekazywania danych z dzienników połowowych, uprzednich powiadomień, deklaracji przeładunkowych i deklaracji wyładunkowych innym państwom członkowskim, Komisji lub EFCA, o których mowa w art. 14, 17, 19a, 21 i 23 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, zgodnie z załącznikiem XV do niniejszego rozporządzenia. 3. Po ich otrzymaniu państwa członkowskie bandery niezwłocznie przekazują dane z dzienników połowowych i	N			Obowiązuje bezpośrednio

	wszelkie ich korekty ze statków rybackich pływających pod ich banderą za każdy rejs połowowy, poczynając od ostatniego wyjścia z portu, do nadbrzeżnego państwa członkowskiego, na którego wodach prowadzona jest działalność połowowa, oraz do Komisji. 4. Po ich otrzymaniu państwa członkowskie bandery niezwłocznie przekazują dane z deklaracji wyładunkowych lub przeładunkowych oraz wszelkie ich korekty ze statków rybackich pływających pod ich banderą, nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu, w którego porcie dokonano odpowiednich wyładunków lub przeładunków, oraz Komisji. 5. Po ich otrzymaniu państwa członkowskie bandery niezwłocznie przekazują uprzednie powiadomienia i wszelkie korekty tych powiadomień ze statków rybackich pływających pod ich banderą do nadbrzeżnego państwa członkowskiego, do którego portu te statki rybackie zamierzają wpłynąć, oraz do Komisji. 6. Po ich otrzymaniu państwa członkowskie bandery niezwłocznie przekazują Komisji dane z dzienników połowowych i wszelkie ich korekty ze statków rybackich pływających pod ich banderą za każdy rejs połowowy, poczynając od ostatniego wyjścia z portu, które działają na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji ich państw członkowskich bandery lub poza wodami Unii. 7. Po ich otrzymaniu państwa członkowskie bandery niezwłocznie przekazują Komisji dane z deklaracji wyładunkowych lub przeładunkowych oraz wszelkie ich korekty ze statków rybackich pływających pod ich banderą, niezależnie od tego, czy wyładunek lub przeładunek nastąpił w porcie państwa członkowskiego bandery czy państwa trzeciego. 8. Po ich otrzymaniu państwa członkowskie bandery niezwłocznie przekazują Komisji uprzednie powiadomienia i wszelkie korekty tych powiadomień ze statków rybackich pływających pod ich banderą, które wpływają do ich portów lub do portu państwa trzeciego. 9. W przypadku gdy statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego wpływa na wody Unii innego nadbrzeżnego państwa członkowskiego podczas rejsu połowowego, państwo członkowskie bandery udziela nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu dostępu do wszystkich danych dotyczących działalności połowowej i				
--	---	--	--	--	--

wymienia je, zgodnie z art. 110 i art. 111 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, w odniesieniu do całego rejsu połowowego od wyjścia z portu do wyładunku. Dostęp ten jest utrzymywany przez co najmniej trzy lata od rozpoczęcia rejsu połowowego, chyba że przepisy wspólnej polityki rybołówstwa stanowią inaczej lub jeżeli dane są niezbędne do celów inspekcji, weryfikacji, audytów i postępowań wyjaśniających, w tym dotyczących skarg i naruszeń, lub postępowań sądowych lub administracyjnych. 10. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszystkie dane dotyczące działalności połowowej statków rybackich pływających pod ich banderą, zgodnie z art. 111 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, obejmujące cały rejs połowowy od wyjścia z portu do zakończenia wyładunku. Dostęp ten jest utrzymywany przez co najmniej trzy lata od rozpoczęcia rejsu połowowego, chyba że przepisy wspólnej polityki rybołówstwa stanowią inaczej lub jeżeli dane są niezbędne do celów inspekcji, weryfikacji, audytów i postępowań wyjaśniających, w tym dotyczących skarg i naruszeń, lub postępowań sądowych lub administracyjnych. 11. Państwo członkowskie bandery statku rybackiego, kontrolowanego przez inne państwo członkowskie zgodnie z art. 80 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, przekazuje na wniosek państwa członkowskiego dokonującego kontroli elektroniczne dane dotyczące działalności połowowej, o których mowa w art. 110 i art. 111 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, w odniesieniu do bieżącego rejsu połowowego danego statku od wyjścia z portu do momentu wystąpienia z wnioskiem. 12. Wnioski, o których mowa w niniejszym artykule, muszą wskazywać, czy należy dostarczyć oryginalne dane z korektami, czy jedynie dane skonsolidowane. Odpowiedź na wniosek zostanie wygenerowana automatycznie i przekazana bezzwłocznie przez wezwane państwo członkowskie. 13. Kapitanowie unijnych statków rybackich mają zawsze bezpieczny dostęp do informacji z własnego dziennika połowowego, danych z deklaracji przeładunkowych, danych z uprzednich powiadomień i danych z deklaracji wyładunkowych przechowywanych w bazie danych państwa członkowskiego bandery.				
---	--	--	--	--

Art. 62	Artykuł 62 Wymiana danych dotyczących sprzedaży 1. Państwa członkowskie ustanawiają i stosują systemy zapewniające wymianę danych zgodnie z niniejszym artykułem. 2. Państwa członkowskie stosują format sprzedaży w standardzie XSD opartym na normie UN/FLUX P1000-5 jako format przekazywania danych z dokumentów sprzedaży i danych z deklaracji przejęcia, o których mowa w art. 62 i 66 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, innym państwom członkowskim, Komisji lub EFCA. 3. Jeżeli pierwsza sprzedaż lub przejęcie ma miejsce na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie bandery, państwo członkowskie, na którego terytorium miała miejsce pierwsza sprzedaż lub przejęcie, niezwłocznie po otrzymaniu przekazuje państwu członkowskiemu bandery i Komisji dane z dokumentów sprzedaży i deklaracji przejęcia, o których mowa w art. 64 i 66 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Dokumenty sprzedaży są również przekazywane państwu członkowskiemu, na którego terytorium produkty rybołówstwa zostały wylądowane. 4. Jeżeli pierwsza sprzedaż ma miejsce na terytorium państwa członkowskiego bandery, państwo członkowskie bandery niezwłocznie po otrzymaniu przekazuje dane z dokumentów sprzedaży państwu członkowskiemu, na którego terytorium wylądowano produkty rybołówstwa, oraz Komisji. 5. Jeżeli pierwsza sprzedaż ma miejsce poza Unią, państwo członkowskie bandery niezwłocznie po otrzymaniu przekazuje Komisji dane z dokumentów sprzedaży. 6. W przypadku gdy przejęcie ma miejsce na terytorium państwa członkowskiego bandery lub poza Unią, państwo członkowskie bandery niezwłocznie po otrzymaniu przekazuje Komisji dane z deklaracji przejęcia. 7. Dokumenty sprzedaży i dane z deklaracji przejęcia, o których mowa w ust. 3 i 4, są udostępniane, na wniosek, przez państwo członkowskie, na którego terytorium miała miejsce pierwsza sprzedaż lub przejęcie, państwu członkowskiemu bandery, państwu członkowskiemu, na którego terytorium wylądowano produkty rybołówstwa, oraz Komisji. Dostęp ten jest utrzymywany przez co najmniej trzy lata po pierwszej sprzedaży lub przejęciu,	N			Obowiązuje bezpośrednio
---------	--	---	--	--	-------------------------

	chyba że przepisy wspólnej polityki rybołówstwa stanowią inaczej lub gdy dane są niezbędne do celów inspekcji, weryfikacji, audytów i postępowań wyjaśniających, w tym dotyczących skarg i naruszeń, lub postępowań sądowych lub administracyjnych. 8. Dokumenty sprzedaży i dane z deklaracji przejęcia, o których mowa w ust. 5 i 6, są udostępniane Komisji przez państwo członkowskie bandery. Dostęp ten jest utrzymywany przez co najmniej trzy lata po pierwszej sprzedaży lub przejęciu, chyba że przepisy wspólnej polityki rybołówstwa stanowią inaczej lub gdy dane są niezbędne do celów inspekcji, weryfikacji, audytów i postępowań wyjaśniających, w tym dotyczących skarg i naruszeń, lub postępowań sądowych lub administracyjnych. 9. Wniosek, o którym mowa w niniejszym artykule zostanie wygenerowany automatycznie i przekazany bezzwłocznie przez wezwane państwo członkowskie.				
Art. 63	Artykuł 63 Wymiana danych dotyczących dokumentów przewozowych 1. Państwa członkowskie ustanawiają i stosują systemy, które umożliwiają: a)przekazywanie komunikatów dotyczących dokumentów przewozowych; b)odbieranie komunikatów o dokumentach przewozowych dotyczących produktów rybołówstwa: (i)pochodzących ze statków pływających pod ich banderą lub działających na wodach podlegających ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji; (ii)transportowanych z ich terytoriów lub na ich terytoria; (iii)przewożonych tranzytem przez ich terytoria; c)odpowiadanie na wnioski Komisji lub EFCA; d)odpowiadanie na wnioski innych państw członkowskich. 2. Państwa członkowskie stosują format sprzedaży w standardzie XSD opartym na normie UN/FLUX P1000-5 do przekazywania danych dotyczących dokumentów przewozowych, o których mowa w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, innym państwom członkowskim, Komisji lub EFCA.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 64	Artykuł 64 Wymiana danych dotyczących inspekcji i nadzoru	N			Obowiązuje bezpośrednio

1. Państwa członkowskie ustanawiają i stosują systemy umożliwiające wymianę danych zgodnie z niniejszym artykułem. 2. Państwa członkowskie stosują format inspekcji i nadzoru w standardzie XSD opartym na normie UN/FLUX P1000-8 jako format przekazywania danych ze sprawozdań z inspekcji i z nadzoru, o których mowa w art. 71, 76, 78, 83, 110 i 111 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, innym państwom członkowskim, Komisji lub EFCA. 3. W przypadku gdy inspekcje lub nadzór są przeprowadzane przez państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie bandery, państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję niezwłocznie przekazuje odnośne dane ze sprawozdań z inspekcji i z nadzoru państwu członkowskiemu bandery, nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu (jeżeli nie jest to państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję) oraz Komisji, po ich otrzymaniu. 4. W przypadku przeprowadzenia inspekcji dotyczącej połowów operatora dokonującego połowów bez statku, zgodnie z załącznikiem VII moduł 7, lub inspekcji miejsca hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego, zgodnie z załącznikiem VII moduł 8, państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję niezwłocznie przekazuje Komisji dane ze sprawozdania z inspekcji po jego otrzymaniu. 5. W przypadku gdy inspekcja dotycząca rynku, przeprowadzana zgodnie z załącznikiem VII moduł 4, odbywa się w pomieszczeniach, w których przetwarza się produkty rybołówstwa z państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie bandery, państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję niezwłocznie przekazuje dane ze sprawozdania z inspekcji państwu członkowskiemu bandery, nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu, państwu członkowskiemu wyładunku (jeżeli nie jest to nadbrzeżne państwo członkowskie) oraz Komisji, po jego otrzymaniu. 6. Jeżeli inspekcja dotycząca transportu, zgodnie z załącznikiem VII moduł 5, przeprowadzana jest w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję niezwłocznie przekazuje dane ze sprawozdania z inspekcji państwu członkowskiemu bandery, państwu członkowskiemu wyładunku, nadbrzeżnemu państwu				
---	--	--	--	--

członkowskiemu (jeżeli nie jest to państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję), państwu członkowskiemu (państwom członkowskim) tranzytu, państwu członkowskiemu przeznaczenia produktów rybołówstwa oraz Komisji, po jego otrzymaniu. 7. W przypadku gdy państwo członkowskie bandery przeprowadza inspekcję lub nadzór, to państwo członkowskie niezwłocznie przekazuje Komisji dane ze sprawozdania z inspekcji i z nadzoru po ich otrzymaniu. 8. Dane ze sprawozdań z inspekcji i z nadzoru są udostępniane: a)przez państwo członkowskie bandery i państwo lub państwa członkowskie przeprowadzające inspekcję, na wniosek, każdemu państwu członkowskiemu zaangażowanemu w inspekcję i nadzór; b)przez państwo członkowskie bandery, na wniosek, państwu członkowskiemu zamierzającemu przeprowadzić inspekcję; c)przez państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję i państwo członkowskie bandery, na wniosek, Komisji lub EFCA; oraz d)jeżeli są przeprowadzane w ramach wspólnego planu rozmieszczenia– przez EFCA, na wniosek, odpowiedniemu państwu członkowskiemu uczestniczącemu w tym wspólnym planie rozmieszczenia. Dostęp do tych danych jest utrzymywany przez co najmniej trzy lata po przeprowadzeniu inspekcji lub nadzoru, chyba że przepisy wspólnej polityki rybołówstwa stanowią inaczej lub gdy dane są niezbędne do celów inspekcji, weryfikacji, audytów i postępowań wyjaśniających, w tym dotyczących skarg i naruszeń, lub postępowań sądowych lub administracyjnych. 9. Bez uszczerbku dla umów międzynarodowych, które są wiążące dla Unii: a)w przypadku gdy inspekcję lub nadzór statku państwa trzeciego prowadzi państwo członkowskie, to państwo członkowskie niezwłocznie przekazuje dane ze sprawozdania z inspekcji i z nadzoru zainteresowanemu państwu trzeciemu, państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu, w którym przeprowadzono inspekcję lub nadzór (jeżeli jest to inne państwo), oraz Komisji, po ich otrzymaniu;				
---	--	--	--	--

	b) dane ze sprawozdań z inspekcji i z nadzoru dotyczące statków państw trzecich poddanych inspekcji lub zaobserwowanych przez państwo członkowskie są udostępniane przez okres co najmniej trzech lat od inspekcji lub obserwacji przez to państwo członkowskie, na wniosek, nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu (jeżeli jest to inne państwo), każdemu państwu członkowskiemu zamierzającemu przeprowadzić inspekcję, Komisji lub EFCA; c) dane ze sprawozdań z inspekcji i z nadzoru dotyczące statków rybackich państwa członkowskiego bandery, które zostały poddane inspekcji lub zaobserwowane przez państwo trzecie, są udostępniane przez okres co najmniej trzech lat od inspekcji lub obserwacji przez państwo członkowskie bandery, na wniosek, nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu (jeżeli jest to inne państwo), każdemu państwu członkowskiemu zamierzającemu przeprowadzić inspekcję, Komisji lub EFCA. 10. Odpowiedzi na wszelkie wnioski złożone na podstawie niniejszego artykułu są generowane automatycznie i niezwłocznie przekazywane przez państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek.				
Art. 65	Artykuł 65 Przekazywanie zagregowanych danych dotyczących połowów i nakładu połowowego 1. Państwa członkowskie stosują standard XSD oparty na normie UN/FLUX P1000-12 w celu przekazywania Komisji zagregowanych danych dotyczących połowów i nakładu połowowego, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. 2. Uwzględniony w raportach połów oparty jest na wylądowanych ilościach. Jeżeli połowy nie zostały jeszcze wylądowane, należy podać szacunkową ilość połowu, ze wskazaniem „zatrzymano na statku” lub ze wskazaniem „przeładowano”, w odniesieniu do połowów przeładowanych i zatrzymanych na statku po przeładunku. Korektę z dokładnym wskazaniem masy i państwa wylądunku przekazuje się przed 15. dniem miesiąca następującego po wylądunku. 3. Jeśli przepisy unijne nakładają wymóg wykazywania stad lub gatunków w raportach z połowów wielogatunkowych na różnych poziomach agregacji, stada	N			Obowiązuje bezpośrednio

	te i gatunki zgłasza się w najbardziej szczegółowym z wymaganych sprawozdań.				
Tytuł VII	TYTUŁ VII WDROŻENIE	T (w zakresie art. 68)			
Rozdział I	ROZDZIAŁ I Wzajemna pomoc	T (w zakresie art. 68)			
Sekcja 1	Sekcja 1 Przepisy ogólne	T (w zakresie art. 68)			
Art. 66	Artykuł 66 Zakres 1. W niniejszym rozdziale ustanawia się warunki wzajemnej współpracy na szczeblu administracyjnym między państwami członkowskimi, państwami trzecimi, Komisją i EFCA, służącej zapewnieniu skutecznego stosowania rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz niniejszego rozporządzenia. Niniejszy rozdział nie stanowi przeszkody dla wprowadzania innych form współpracy administracyjnej przez państwa członkowskie, w stosownych przypadkach. 2. W ramach niniejszego rozdziału nie zobowiązuje się państw członkowskich do udzielania wzajemnej pomocy w przypadkach, w których mogłoby to narazić ich krajowe systemy prawne, porządek publiczny, bezpieczeństwo lub inne fundamentalne interesy na szkodę. Przed odrzuceniem wniosku o pomoc państwo członkowskie, do którego zwrócono się o pomoc, konsultuje się z wnioskującym o pomoc państwem członkowskim w celu ustalenia, czy możliwe jest częściowe udzielenie pomocy przy zachowaniu pewnych warunków. W przypadku braku możliwości udzielenia pomocy zgodnie z wnioskiem, o fakcie tym i o przyczynach jego zaistnienia niezwłocznie informowane są wnioskujące o pomoc państwo członkowskie oraz Komisja lub EFCA. 3. Niniejszy rozdział nie wpływa na stosowanie w państwach członkowskich przepisów dotyczących postępowań karnych i pomocy prawnej w sprawach karnych, w tym na przepisy dotyczące tajemnicy dochodzenia sądowego.	N			Obowiązuje bezpośrednio

Art. 67	Artykuł 67 Koszty Państwa członkowskie same ponoszą koszty realizacji wniosku o pomoc i zrzekają się wszelkich roszczeń z tytułu zwrotu kosztów poniesionych w wyniku stosowania niniejszego rozdziału.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 68	Artykuł 68 Jeden organ państw członkowskich Jeden organ, o którym mowa w art. 5 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, stanowi centralny urząd koordynacyjny odpowiedzialny za stosowanie niniejszego rozdziału.	T	Art. 1 pkt 41	„Art. 105. Minister właściwy do spraw rybołówstwa: (...) 4) pełni funkcję organu, o którym mowa w art. 5 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009;	
Art. 69	Artykuł 69 Informowanie o działaniach następczych 1. Jeżeli organy krajowe podejmą decyzję, w odpowiedzi na wniosek o pomoc wystosowany na podstawie niniejszego rozdziału lub w wyniku spontanicznej wymiany informacji, o podjęciu działań następczych, których wdrożenie możliwe jest jedynie za zgodą lub na wniosek organu administracyjnego lub sądowego, przekazują one zainteresowanemu państwu członkowskiemu i Komisji lub EFCA wszelkie informacje na temat tych działań, które mają związek z nieprzestrzeganiem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. 2. Wszelka komunikacja, o której mowa w ust. 1, wymaga uprzedniego zezwolenia organu administracyjnego lub sądowego, jeżeli wymaga tego prawo krajowe.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Sekcja 2	Sekcja 2 Wnioski o pomoc	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 70	Artykuł 70 Przekazywanie wniosków i odpowiedzi 1. Wnioski przesyłane są jedynie przez jeden organ państwa członkowskiego wnioskującego o pomoc, przez Komisję lub EFCA, jednemu organowi państwa członkowskiego proszonego o pomoc. Wszystkie odpowiedzi na wniosek przesyłane są w ten sam sposób. 2. Wnioski o wzajemną pomoc i odpowiedzi na nie przekazywane są na piśmie i, jeśli to możliwe, drogą elektroniczną. 3. Odpowiednie jedne organy uzgadniają, w jakim języku przesyłane są wnioski i odpowiedzi jeszcze przed wystosowaniem wniosku. W przypadku braku	N			Obowiązuje bezpośrednio

	porozumienia wnioski przekazywane są w języku urzędowym (językach urzędowych) państwa członkowskiego wnioskującego o pomoc, a odpowiedzi w języku urzędowym (językach urzędowych) państwa członkowskiego proszonego o pomoc.				
Art. 71	Artykuł 71 Wnioski o udzielenie informacji 1. Na wniosek państwa członkowskiego wnioskującego o pomoc, na wniosek Komisji lub EFCA państwo członkowskie dostarcza wszelkich istotnych informacji niezbędnych do ustalenia, czy doszło do naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub czy istnieje uzasadnione podejrzenie, że może ono zostać popełnione. Informacje te przekazywane są za pośrednictwem jednego organu, o którym mowa w art. 68. 2. Na wniosek państwa członkowskiego wnioskującego o pomoc, wniosek Komisji lub wniosek EFCA państwo członkowskie proszone o pomoc przeprowadza odpowiednie dochodzenie administracyjne dotyczące operacji, które stanowią lub wydają się stanowić naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności poważne naruszenia przepisów, o których to naruszeniach mowa w art. 90 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Państwo członkowskie proszone o pomoc powiadamia państwo członkowskie wnioskujące o pomoc i Komisję lub EFCA o wynikach przedmiotowego dochodzenia administracyjnego. 3. Na wniosek państwa członkowskiego wnioskującego o pomoc, na wniosek Komisji lub EFCA państwo członkowskie proszone o pomoc może zezwolić właściwemu urzędnikowi państwa członkowskiego wnioskującego o pomoc na towarzyszenie urzędnikom państwa członkowskiego proszonego o pomoc, Komisji lub EFCA w trakcie dochodzenia administracyjnego, o którym mowa w ust. 2. W przypadku gdy możliwość realizacji określonych czynności została w ramach krajowych przepisów dotyczących postępowania karnego ograniczona do urzędników specjalnie wyznaczonych przez prawo krajowe, urzędnicy organu wnioskującego o pomoc nie uczestniczą w takich czynnościach. Zabrania się im również uczestniczenia w przeszukiwaniu pomieszczeń oraz formalnym przesłuchiowaniu osób przeprowadzanym zgodnie z prawem karnym. Urzędnicy państwa	N			Obowiązuje bezpośrednio

	członkowskiego wnioskującego o pomoc, przebywający w państwie członkowskim proszonym o pomoc, zobowiązani są każdorazowo do przedstawiania pisemnego upoważnienia określającego ich tożsamość oraz oficjalną funkcję. 4. Na wniosek państwa członkowskiego wnioskującego o pomoc państwo członkowskie proszone o pomoc przekazuje wszelkie dokumenty lub kopie poświadczone za zgodność z oryginałem, znajdujące się w jego posiadaniu i mające związek z nieprzestrzeganiem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. 5. Wnioski o udzielenie informacji oraz odpowiedzi na nie sporządza się przy użyciu standardowego formularza określonego w załączniku VIII.				
Art. 71	Artykuł 72 Informacje przekazywane bez uprzedniego wniosku Każde nadbrzeżne państwo członkowskie przekazuje pozostałym państwom członkowskim i Komisji, w formie elektronicznej (ustrukturyzowany plik wartości rozdzielanych przecinkami lub inny znormalizowany format pliku do wymiany danych przestrzennych umożliwiający automatyczne przetwarzanie przez systemy innych państw członkowskich i Komisję), wyczerpujący wykaz współrzędnych geograficznych (szerokość i długość geograficzną, wyrażone w stopniach dziesiętnych przy użyciu Światowego Systemu Geodezyjnego 1984), które wyznaczają jego wyłączną strefę ekonomiczną lub inną strefę połowową podlegającą jego suwerennym prawom i jurysdykcji. Powiadamia również w odpowiednim czasie pozostałe państwa członkowskie i Komisję o wszelkich zmianach w tych współrzędnych, zanim zmiana stanie się skuteczna.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 73	Artykuł 73 Termin udzielenia odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji 1. Państwo członkowskie proszone o pomoc przekazuje informacje, o których mowa w art. 71 ust. 1, niezwłocznie, przy czym nie później niż 4 tygodnie od dnia otrzymania wniosku. Państwo członkowskie proszone o pomoc i wnioskujące o pomoc oraz Komisja lub EFCA mogą uzgodnić różne terminy. 2. Jeżeli państwo członkowskie proszone o pomoc nie jest w stanie udzielić odpowiedzi w terminie, informuje ono	N			Obowiązuje bezpośrednio

	państwo członkowskie wnioskujące o pomoc, Komisję lub EFCA na piśmie o przyczynach niemożności dotrzymania terminu oraz o możliwym terminie udzielenia odpowiedzi.				
Art. 74	Artykuł 74 Wnioski o powiadomienie administracyjne 1. Na wniosek państwa członkowskiego wnioskującego o pomoc oraz zgodnie z przepisami krajowymi regulującymi kwestię powiadamiania o podobnych instrumentach i decyzjach państwo członkowskie proszone o pomoc powiadamia osobę fizyczną lub prawną wskazaną przez państwo członkowskie wnioskujące o pomoc o wszelkich instrumentach i decyzjach związanych z rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009, które pochodzą od organów administracyjnych państwa członkowskiego wnioskującego o pomoc i mają zastosowanie na terytorium państwa członkowskiego proszonego o pomoc. 2. Państwo członkowskie proszone o pomoc przekazuje swoją odpowiedź państwu członkowskiemu wnioskującemu o pomoc niezwłocznie po dokonaniu powiadomienia za pośrednictwem jednego organu, o którym mowa w art. 68 niniejszego rozporządzenia. 3. Wnioski o powiadomienie i odpowiedzi na nie sporządza się przy użyciu standardowych formularzy określonych w załączniku IX i załączniku X.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Sekcja 3	Sekcja 3 Stosunki państw członkowskich z Komisją i EFCA	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 75	Artykuł 75 Wymiana informacji między państwami członkowskimi i Komisją lub EFCA 1. Każde państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję, a w miarę możliwości EFCA, o wszelkich informacjach, które uzna za istotne, a które dotyczą metod, praktyk lub pojawiających się tendencji mających zastosowanie lub przypuszczalnie mających zastosowanie w przypadkach nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności w przypadku poważnych naruszeń przepisów, o których to naruszeniach mowa w art. 90 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. 2. Komisja i, w stosownych przypadkach, EFCA niezwłocznie przekazują państwom członkowskim wszelkie informacje, które mogą być pomocne w	N			Obowiązuje bezpośrednio

	skuteczniejszym wdrażaniu i egzekwowaniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 lub niniejszego rozporządzenia.				
Art. 76	Artykuł 76 Koordinacja ze strony Komisji lub EFCA 1. W przypadku gdy państwo członkowskie dowiaduje się o działaniach stanowiących lub wydających się stanowić nieprzestrzeganie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności poważne naruszenia przepisów, o których to naruszeniach mowa w art. 90 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, i mających znaczenie na szczeblu unijnym, niezwłocznie powiadamia ono Komisję lub EFCA o wszelkich stosownych informacjach niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego. Komisja lub EFCA przekazuje te informacje pozostałym zainteresowanym państwom członkowskim. 2. Do celów ust. 1 działania stanowiące naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności poważne naruszenia przepisów, o których mowa w art. 90 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, uznaje się za działania istotne na szczeblu Unii, w szczególności jeżeli: a) działania te są lub mogą być powiązane z działaniami w przynajmniej dwóch państwach członkowskich; lub b) zdaniem państwa członkowskiego możliwe jest, że podobne działania podjęte zostały również w innych państwach członkowskich. 3. Jeżeli Komisja lub EFCA uzna, że działania stanowiące naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności poważne naruszenia przepisów, o których to naruszeniach mowa w art. 90 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, zostały podjęte w przynajmniej dwóch państwach członkowskich, powiadamia o tym fakcie zainteresowane państwa członkowskie, które możliwie najszybciej przeprowadzają dochodzenia. Zainteresowane państwa członkowskie bezzwłocznie powiadamiają Komisję lub EFCA o ustaleniach poczynionych w ramach tych dochodzeń.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Sekcja 4	Sekcja 4 Stosunki państw członkowskich z państwami trzecimi	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 77	Artykuł 77 Wymiana informacji z państwami trzecimi	N			Obowiązuje bezpośrednio

	1. Jeżeli państwo członkowskie otrzyma od państwa trzeciego lub regionalnej organizacji ds. rybołówstwa informacje istotne dla zapewnienia skutecznego wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i niniejszego rozporządzenia, państwo to przekazuje te informacje pozostałym zainteresowanym państwom członkowskim, Komisji i, w stosownych przypadkach, EFCA za pośrednictwem jednego organu, o którym mowa w art. 68 niniejszego rozporządzenia w granicach dopuszczalnych na mocy umów dwustronnych zawartych z danym państwem trzecim lub przepisów regionalnej organizacji ds. rybołówstwa. 2. Państwa członkowskie mogą przekazywać informacje otrzymane na mocy niniejszego rozdziału państwu trzeciemu lub regionalnej organizacji ds. rybołówstwa za pośrednictwem jednego organu na mocy umowy dwustronnej zawartej z tym państwem trzecim lub zgodnie z przepisami tej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa. Przekazanie to następuje po wcześniejszej konsultacji z państwem członkowskim, które udostępniło te informacje jako pierwsze, oraz zgodnie z prawodawstwem unijnym i krajowym dotyczącym ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych. 3. Komisja lub EFCA może, w ramach umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów zawieranych między Unią a państwami trzecimi lub w ramach regionalnych organizacji ds. rybołówstwa lub podobnych porozumień, w których Unia jest umawiającą się stroną lub współpracującym podmiotem niebędącym stroną, przekazywać pozostałym stronom przedmiotowych umów, organizacji lub porozumień istotne informacje dotyczące naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, pod warunkiem udzielenia zgody przez państwo członkowskie, które dostarczyło tych informacji i zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725.				
Rozdział II	ROZDZIAŁ II Obowiązki w zakresie sprawozdawczości	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 78	Artykuł 78 Treść i format sprawozdań państw członkowskich 1. Do celów sprawozdania rocznego z kontroli i inspekcji, o którym mowa w art. 93b rozporządzenia (WE) nr	N			Obowiązuje bezpośrednio

	1224/2009 państwa członkowskie wykorzystują minimalne informacje określone w załączniku XVIII. 2. Do celów sprawozdania za okres pięcioletni, o którym mowa w art. 118 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie wykorzystują minimalne informacje określone w załączniku XI.				
Tytuł VIII	TYTUŁ VIII PRZEPISY KOŃCOWE	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 79	Artykuł 79 Uchylenie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011 1. Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 traci moc. 2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1: a) art. 10 i art. 71–77 nadal stosuje się do dnia 10 stycznia 2027 r.; b) art. 61, 62 i 63 nadal stosuje się do dnia 10 stycznia 2028 r.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 80	Artykuł 80 Środki przejściowe W przypadku gdy przepisy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zaczną mieć zastosowanie do statków o długości całkowitej poniżej 12 metrów w terminie późniejszym niż w dniu 10 stycznia 2026 r., przepisy rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011, które mają zastosowanie do takich statków, mają nadal do nich zastosowanie do dnia rozpoczęcia stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia do tych statków.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 81	Artykuł 81 Ochrona i przetwarzanie danych osobowych Państwa członkowskie zapewniają, aby dane osobowe gromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia przetwarzano wyłącznie zgodnie z art. 112 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.	N			Obowiązuje bezpośrednio
Art. 82	Artykuł 82 Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 10 stycznia 2026 r.	N			Obowiązuje bezpośrednio

	Jednak: a)art. 11, 49, 50, 51, 52, 53 i 63 stosuje się od dnia 10 stycznia 2027 r.; b)art. 20 ust. 1 stosuje się od dnia 10 stycznia 2028 r.				
Załącznik I	ZAŁĄCZNIK I Tabela 1 Postać produktu w formie kodu alfa-3 Tabela 2 Stan przetworzenia	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik II	ZAŁĄCZNIK II MINIMALNY ZAKRES INFORMACJI WYMAGANYCH NA POTRZEBY LICENCJI POŁOWOWYCH	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik III	ZAŁĄCZNIK III MINIMALNY ZAKRES INFORMACJI WYMAGANYCH NA POTRZEBY UPOWAŻNIEŃ DO POŁOWÓW	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik IV	ZAŁĄCZNIK IV MINIMALNY ZAKRES INFORMACJI WYMAGANYCH NA POTRZEBY UPOWAŻNIEŃ DLA UNIJNYCH STATKÓW RYBACKICH INNYCH NIŻ STATKI ŁOWCZE	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik V	ZAŁĄCZNIK V CECHY BOI ZNAKOWYCH BOJE ZNAKOWE NA SKRAJU ZACHODNIM BOJE ZNAKOWE NA SKRAJU WSCHODNIM POŚREDNIE BOJE ZNAKOWE	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik VI	ZAŁĄCZNIK VI WYKAZ INFORMACJI WYMAGANYCH PRZY WYPEŁNIANIU SPRAWOZDAŃ Z NADZORU DOTYCZĄCYCH OBSERWACJI NA MORZU I WYKRYWANIA STATKÓW RYBACKICH	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik VII	ZAŁĄCZNIK VII SPRAWOZDANIA Z INSPEKCJI MINIMUM INFORMACJI WYMAGANYCH PRZY WYPEŁNIANIU SPRAWOZDANIA Z INSPEKCJI	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik VIII	ZAŁĄCZNIK VIII STANDARDOWY FORMULARZ SŁUŻĄCY DO WYMIANY INFORMACJI W ODPOWIEDZI NA WNIOSEK, ZGODNIE Z ART. 71 UST. 5 NINIEJSZEGO ROZPORZĄDZENIA	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik IX	ZAŁĄCZNIK IX STANDARDOWY FORMULARZ WNIOSKU O POWIADOMIENIE ADMINISTRACYJNE ZGODNIE Z ART. 74 UST. 3 NINIEJSZEGO ROZPORZĄDZENIA	N			Obowiązuje bezpośrednio

Załącznik X	ZAŁĄCZNIK X STANDARDOWY FORMULARZ ODPOWIEDZI NA WNIOSEK O POWIADOMIENIE ADMINISTRACYJNE ZGODNIE Z ART. 74 UST. 3 NINIEJSZEGO ROZPORZĄDZENIA	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik XI	ZAŁĄCZNIK XI WYKAZ NIEZBĘDNEGO MINIMUM INFORMACJI, NA PODSTAWIE KTÓRYCH SPORZĄDZA SIĘ PIĘCIOLETNIE SPRAWOZDANIA DOTYCZĄCE STOSOWANIA ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1224/2009	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik XII	ZAŁĄCZNIK XII UNIJNE WSPÓŁCZYNNIKI PRZELICZENIOWE DLA RYB ŚWIEŻYCH	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik XIII	ZAŁĄCZNIK XIII UNIJNE WSPÓŁCZYNNIKI PRZELICZENIOWE DLA ŚWIEŻYCH RYB SOLONYCH	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik XIV	ZAŁĄCZNIK XIV UNIJNE WSPÓŁCZYNNIKI PRZELICZENIOWE DLA RYB MROŻONYCH	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik XV	ZAŁĄCZNIK XV INSTRUKCJE DOTYCZĄCE DZIENNIKA POŁOWOWEGO, DEKLARACJI WYŁADUNKOWEJ I DEKLARACJI PRZEŁADUNKOWEJ	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik XVI	ZAŁĄCZNIK XVI KODY NARZĘDZI I OPERACJI POŁOWOWYCH	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik XVII	ZAŁĄCZNIK XVII STANDARDY ELEKTRONICZNEJ WYMIANY DANYCH	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik XVIII	ZAŁĄCZNIK XVIII WYKAZ NIEZBĘDNEGO MINIMUM INFORMACJI, NA PODSTAWIE KTÓRYCH SPORZĄDZA SIĘ SPRAWOZDANIA ROCZNE Z KONTROLI I INSPEKCJI NA PODSTAWIE ART. 93b ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1224/2009	N			Obowiązuje bezpośrednio
Załącznik XIX	ZAŁĄCZNIK XIX INSTRUKCJE WYPEŁNIANIA I PRZEDKŁADANIA DOKUMENTU SPRZEDAŻY	N			Obowiązuje bezpośrednio

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego (UC119)
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2842 z dnia 22 listopada 2023 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009, a także zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 i (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139, (UE) 2017/2403 i (UE) 2019/473, w odniesieniu do kontroli rybołówstwa (Dz. Urz. UE L 2023/2842 z 20.12.2023)

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
1.	Art. 1 pkt 25	Rozdział 7b Ważenie produktów rybołówstwa pochodzących z wykonywania rybołówstwa komercyjnego Art. 74f. 1. Produkty rybołówstwa pochodzące z wykonywania rybołówstwa komercyjnego podlegają ważeniu przeprowadzanemu na podstawie upoważnienia do ważenia: 1) przy wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów rybołówstwa; 2) przy wyładunku z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa; 3) na pokładzie statku rybackiego. 2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, wydaje się, jeżeli Komisja Europejska zatwierdziła plan, o którym mowa odpowiednio w art. 60 ust. 3 lit. a i b rozporządzenia nr 1224/2009.	Przepisy projektowanego rozdziału 7b dotyczące ważenia przy wyładunku z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa (tj. na podstawie upoważnienia, o którym mowa w projektowanym art. 74f ust. 1 pkt 2) oraz ważenia na pokładzie statku rybackiego (tj. na podstawie upoważnienia, o którym mowa w projektowanym art. 74f ust. 1 pkt 3) mają na celu umożliwienie stosowania przyjętych przez Polskę, a zatwierdzonych przez Komisję Europejską planów kontroli wyrywkowych dotyczących ważenia produktów rybołówstwa zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009. Zgodnie z art. 60 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie muszą zapewniać, aby wszystkie produkty rybołówstwa były ważone przy wyładunku, przed przechowywaniem, przewozem lub sprzedażą produktów rybołówstwa, z wykorzystaniem systemów zatwierdzonych przez organy kontrolne, chyba że dane państwo członkowskie przyjęło plan kontroli wyrywkowych zatwierdzony przez Komisję. Taki plan kontroli wyrywkowych dotyczący ważenia przy wyładunku musi być zgodny z

	3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest wydawane: 1) armatorowi statku rybackiego na statek rybacki wpisany do rejestru inny niż statek, o którym mowa w ust. 8, który: a) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa, b) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w lit. a, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności; 2) przedsiębiorcy, z wyłączeniem przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 9, który: a) jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2045 oraz z 2026 r. poz. ...), b) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa, c) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w lit. b, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności. 4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest wydawane przedsiębiorcy, który: 1) jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego; 2) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu: a) zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa, oraz b) urządzeń innych niż urządzenie wagowe, o którym mowa w lit. a, zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa, oraz c) systemu monitoringu wizyjnego; 3) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 2 lit. a, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności;	metodą opartą na analizie ryzyka określoną w art. 76 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/20112 i w załączniku XIX do tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 60 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie mogą zezwolić, aby produkty rybołówstwa były ważone na statku rybackim, w drodze odstępstwa od ogólnego obowiązku ważenia przy wyładunku ustanowionego w art. 60 ust. 2 tego rozporządzenia, pod warunkiem że to dane państwo członkowskie przyjęło zatwierdzony przez Komisję plan kontroli wrywkowych, o którym mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Taki plan kontroli wrywkowych dotyczący ważenia na statku musi być zgodny z metodą opartą na analizie ryzyka określoną w art. 76 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 i w załączniku XX do tego rozporządzenia. 20 czerwca 2025 r. Polska przedłożyła Komisji Europejskiej do zatwierdzenia plany kontroli wrywkowych dotyczące ważenia produktów rybołówstwa na statkach rybackich i podczas wyładunku. Plany te zostały uzgodnione z Komisją Europejską i zatwierdzone przez Komisję Europejską decyzją wykonawczą Komisji z dnia 26 listopada 2025 r. zatwierdzającą plany kontroli wrywkowych przedłożone przez Polskę dotyczące ważenia produktów rybołówstwa zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009 (C(2025) 8080 final). Wymogi wynikające z ww. planów zatwierdzonych przez Komisję Europejską wymagają wdrożenia do prawa krajowego w celu zapewnienia ich stosowania.
--	---	---

	4) posiada zatwierdzoną przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w protokole, o którym mowa w art. 74h ust. 4, procedurę pobierania prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa; 5) posiada zatwierdzony przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w protokole, o którym mowa w art. 74h ust. 4, schemat rozmieszczenia elementów systemu monitoringu wizyjnego oraz ich zasięgu. 5. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest wydawane armatorowi statku rybackiego: 1) na statek rybacki wpisany do rejestru wyposażony w zalegalizowane i zaplombowane urządzenie wagowe, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa na pokładzie tego statku będącego w morzu; 2) który posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 1, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności. 6. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na wniosek armatora statku rybackiego, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 albo ust. 5, albo przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 albo ust. 4, przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 74h ust. 1, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa odpowiednio w ust. 3 pkt 1, ust. 5, ust. 3 pkt 2 albo ust. 4. 7. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres nie dłuższy niż 2 lata. 8. Kapitan statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 12 m, przy użyciu którego jest wykonywane rybołówstwo komercyjne z użyciem biernych narzędzi połowowych, oraz kapitan statku rybackiego o długości całkowitej równej albo większej niż 12 m, przy użyciu którego jest wykonywane rybołówstwo komercyjne i którym w okresie 2 lat przed dniem przeprowadzania ważenia nie popełniono poważnego naruszenia, jest upoważniony do ważenia przy wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów rybołówstwa pochodzących z wykonywania rybołówstwa komercyjnego prowadzonego przy użyciu tego statku, jeżeli: 1) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa; 2) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 1, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności.	
--	---	--

	9. Przedsiębiorca, który jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, i który w okresie roku przed dniem przeprowadzania ważenia wystawił dokument sprzedaży, o którym mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, albo deklarację przejęcia, o której mowa w art. 66 ust. 1 tego rozporządzenia, jest upoważniony do ważenia przy wyładunku w podziale na gatunki wyładowywanych produktów rybołówstwa, jeżeli: 1) zapewnia przeprowadzanie ważenia produktów rybołówstwa przy użyciu zalegalizowanego i zaplombowanego urządzenia wagowego, które ma oznakowanie oceny zgodności i wskazuje właściwą wagę produktów rybołówstwa; 2) posiada dowód legalizacji urządzenia, o którym mowa w pkt 1, w przypadku gdy dla tego urządzenia minął termin zgłoszenia po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności. Art. 74g. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, zawiera następujące dane: 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy; 2) numer, pod którym przedsiębiorca jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, w przypadku gdy wnioskodawcą jest przedsiębiorca wpisany do tego rejestru; 3) numer CFR i oznakę rybacką statku rybackiego oraz jego nazwę, jeżeli ta nazwa została nadana, w przypadku gdy wnioskodawcą jest armator statku rybackiego; 4) imię i nazwisko kapitana statku rybackiego, który będzie przeprowadzał ważenie produktów rybołówstwa pochodzących z wykonywania rybołówstwa komercyjnego prowadzonego przy użyciu tego statku, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 3; 5) model i numer seryjny urządzenia wagowego, przy użyciu którego będą ważone produkty rybołówstwa, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 3; 6) datę ważności legalizacji urządzenia wagowego; 7) wykaz zawierający informacje dotyczące urządzeń innych niż urządzenie wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2; 8) informacje dotyczące systemu monitoringu wizyjnego, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2.	
--	--	--

	2. Wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego. 3. We wniosku, o którym mowa w art. 74f ust. 6, wnioskodawca wyraża zgodę na udostępnienie w rejestrze, o którym mowa w art. 74n ust. 1, informacji zawartych w wydanym upoważnieniu, o którym mowa w art. 74f ust. 1, w zakresie, o którym mowa w art. 74n ust. 2. 4. Do wniosku, o którym mowa w art. 74f ust. 6, dołącza się: 1) zgodę właściciela urządzeń wagowych, urządzeń innych niż urządzenia wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa i systemu monitoringu wizyjnego na ich użytkowanie, w przypadku gdy wnioskodawca nie jest właścicielem tych urządzeń i tego systemu; 2) procedurę pobierania prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2; 3) schemat rozmieszczenia elementów systemu monitoringu wizyjnego oraz ich zasięgu, w przypadku upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2; 5. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, nie zawiera wszystkich wymaganych danych, o których mowa w ust. 1, lub nie dołączono do niego wszystkich wymaganych załączników, o których mowa w ust. 4, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia tego wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. 6. W przypadku nieuzupełnienia wniosku, o którym mowa w art. 74f ust. 6, w terminie, o którym mowa w ust. 5, ten wniosek pozostawia się bez rozpoznania. Art. 74h. 1. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 74f ust. 6, zawiera wszystkie wymagane dane, o których mowa w art. 74g ust. 1, oraz dołączono do niego wszystkie wymagane załączniki, o których mowa w art. 74g ust. 4, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przeprowadza kontrolę w miejscu, w którym wnioskodawca zamierza przeprowadzać ważenie produktów rybołówstwa. 2. W trakcie czynności kontrolnych inspektor rybołówstwa morskiego jest uprawniony do sprawdzenia: 1) miejsc lub pomieszczeń, w których: a) produkty rybołówstwa będą ważone, lub	
--	---	--

	b) próby wagowe wyładowywanych produktów rybołówstwa będą pobierane, dzielone na gatunki tych produktów lub przechowywane; 2) urządzenia wagowego lub urządzeń innych niż urządzenie wagowe zapewniających prawidłowe ważenie produktów rybołówstwa; 3) dowodu legalizacji urządzenia wagowego; 4) systemu monitoringu wizyjnego, w tym rozmieszczenia elementów tego systemu oraz ich zasięgu. 3. Wnioskodawca jest obowiązany umożliwić inspektorowi rybołówstwa morskiego wykonanie czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2. 4. Po przeprowadzeniu czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2, inspektor rybołówstwa morskiego sporządza protokół. 5. W przypadku gdy ważenie będzie przeprowadzane z wykorzystaniem prób wagowych wyładowywanych produktów rybołówstwa inspektor rybołówstwa morskiego zamieszcza w protokole, o którym mowa w ust. 4, informację o zatwierdzeniu treści dokumentów, o których mowa w art. 74g ust. 4 pkt 2 i 3, albo uwagi do tych dokumentów. 6. W przypadku zgłoszenia w protokole, o którym mowa w ust. 4, uwag, o których mowa w ust. 5, wnioskodawca przekazuje Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego dokumenty, o których mowa w art. 74g ust. 4 pkt 2 i 3, poprawione zgodnie z tymi uwagami, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu. 7. Po otrzymaniu poprawionych zgodnie z uwagami, o których mowa w ust. 5, dokumentów, o których mowa w art. 74g ust. 4 pkt 2 i 3, Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego ponownie przeprowadza kontrolę, o której mowa w ust. 1. Przepisy ust. 2–6 stosuje się. Art. 74i. 1. Upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1, zawiera odpowiednio dane, o których mowa w art. 74g ust. 1. 2. Dokumenty, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 i 5, stanowią załączniki do upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2. 3. Wzory upoważnień, o których mowa w art. 74f ust. 1, zamieszcza się na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego. Art. 74j. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego informuje wnioskodawcę, w formie pisemnej, o odmowie wydania upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, w przypadku gdy nie są spełnione warunki, o których mowa odpowiednio w art. 74f ust. 3, 4 albo 5, podając przyczyny tej odmowy. 2. Do doręczenia informacji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące doręczeń.	
--	---	--

		Art. 74k. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego informuje przedsiębiorcę albo armatora statku rybackiego, którym wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1, w formie pisemnej, o cofnięciu tego upoważnienia, w przypadku gdy warunki, o których mowa odpowiednio w art. 74f ust. 3, 4 albo 5, przestały być spełnione, podając przyczyny cofnięcia tego upoważnienia. 2. Do doręczenia informacji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące doręczeń. 3. Cofnięcie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, następuje z dniem doręczenia informacji, o której mowa w ust. 1. Art. 74l. Na informacje, o których mowa w art. 74j ust. 1 i art. 74k ust. 1, przysługuje prawo wniesienia do sądu administracyjnego skargi na zasadach i w trybie określonych dla aktów lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846). Art. 74m. 1. Zmiana upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, w zakresie danych, o których mowa w art. 74g ust. 1, lub w zakresie dokumentów, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 lub 5, następuje na wniosek armatora statku rybackiego albo przedsiębiorcy, którym wydano to upoważnienie. 2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego na formularzu udostępnionym na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego. 3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające zmienione dane, o których mowa w art. 74g ust. 1, lub zmienione dokumenty, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 lub 5. 4. Zmiana dokumentów, o których mowa w art. 74f ust. 4 pkt 4 lub 5, wymaga przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 74h ust. 1. 5. Do zmiany upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, przepisy art. 74g, art. 74i, art. 74j i art. 74l stosuje się odpowiednio. Art. 74n. 1. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego prowadzi rejestr wydanych upoważnień, o których mowa w art. 74f ust. 1. 2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje: 1) numer, rodzaj i okres ważności wydanego upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1; 2) imię i nazwisko lub nazwę armatora statku rybackiego albo przedsiębiorcy, którym wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1;	
--	--	---	--

	3) oznakę rybacką statku rybackiego, na który armatorowi statku rybackiego wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 i 3. 3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego. Art. 74o. 1. Ważenie produktów rybołówstwa przeprowadza się w sposób: 1) zapewniający dokładne ustalenie wagi wyładowywanych produktów rybołówstwa poszczególnych gatunków; 2) określony w planie, o którym mowa odpowiednio w art. 60 ust. 3 lit. a lub b rozporządzenia nr 1224/2009, w przypadku ważenia przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2 lub 3. 2. Podczas ważenia przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2, wyładowywane produkty rybołówstwa, których gatunek nie jest możliwy do ustalenia, zalicza się do gatunków produktów rybołówstwa złowionych w trakcie połowów zgodnie z procentowym składem połowów określonym na podstawie prób wagowych tych produktów z gatunków możliwych do ustalenia. Art. 74p. 1. System monitoringu wizyjnego rejestruje cały proces wyładunku i ważenia produktów rybołówstwa w celu zapewnienia przestrzegania przepisów WPR, przepisów ustawy i przepisów wydanych na jej podstawie dotyczących ważenia produktów rybołówstwa. 2. Elementy systemu monitoringu wizyjnego rozmieszcza się w sposób zapewniający pełny, wyraźny i niezakłócony obraz całego procesu wyładunku i ważenia produktów rybołówstwa oraz zapobiegający w możliwie największym stopniu identyfikacji osób fizycznych. 3. Przedsiębiorca, któremu wydano upoważnienie, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 2, przechowuje nagrania z systemu monitoringu wizyjnego przez 31 dni w celu: 1) umożliwienia inspektorowi rybołówstwa morskiego wykonania czynności kontrolnych, o których mowa w art. 111 ust. 1a; 2) wykonania przez tego przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w art. 111 ust. 1b. 4. Nagrania z systemu monitoringu wizyjnego zabezpiecza się przed dostępem osób trzecich. Art. 74q. 1. Przedsiębiorca oraz kapitan statku rybackiego, którzy przeprowadzają ważenie produktów rybołówstwa, prowadzą rejestr ważenia, o którym mowa w art. 60 ust. 5 zdanie trzecie rozporządzenia nr 1224/2009, w postaci elektronicznej, zwany dalej „rejestrem ważenia”. 2. Rejestr ważenia zawiera następujące dane:	
--	--	--

	1) imię i nazwisko lub nazwę przedsiębiorcy oraz kapitana statku rybackiego, którzy przeprowadzili ważenie produktów rybołówstwa; 2) kody alfa-3 FAO zważonych gatunków produktów rybołówstwa; 3) wynik ważenia każdego wyładowanego gatunku produktów rybołówstwa; 4) oznakę rybacką statku rybackiego, z którego pochodzą zważone produkty rybołówstwa, oraz numer CFR tego statku, jeżeli został nadany; 5) postać zważonych gatunków produktów rybołówstwa; 6) datę ważenia; 7) inne niż wymienione w pkt 1–6 dane istotne dla prawidłowego ustalenia wagi każdego gatunku wyładowanych produktów rybołówstwa lub określone w przepisach wydanych na podstawie art. 60a rozporządzenia nr 1224/2009. 3. Przedsiębiorca oraz kapitan statku rybackiego, którzy przeprowadzają ważenie produktów rybołówstwa na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1, oraz na podstawie art. 74f ust. 8 i 9, dokonują zmiany danych zawartych w rejestrze ważenia w obecności inspektora rybołówstwa morskiego do czasu zakończenia ważenia. 4. Przedsiębiorca oraz kapitan statku rybackiego, którzy przeprowadzili ważenie produktów rybołówstwa, przekazują dane z rejestru ważenia do CMR: 1) niezwłocznie po zakończeniu ważenia – w przypadku ważenia produktów rybołówstwa przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 1 i 2, oraz na podstawie art. 74f ust. 8 i 9; 2) przed rozpoczęciem wyładunku – w przypadku ważenia produktów rybołówstwa przeprowadzanego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 74f ust. 1 pkt 3. 5. W przypadku przeprowadzenia ważenia produktów rybołówstwa przez przedsiębiorcę dane z rejestru ważenia, niezwłocznie po zakończeniu tego ważenia, są przekazywane przez tego przedsiębiorcę kapitanowi statku rybackiego, z którego pochodzą zważone produkty rybołówstwa, w celu wypełnienia przez tego kapitana deklaracji wyładunkowej, o której mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009. Art. 74r. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób lub szczegółowe warunki przeprowadzania ważenia produktów rybołówstwa lub szczegółowy zakres danych wpisywanych do rejestru ważenia, mając na względzie konieczność zapewnienia prawidłowego raportowania połowów i wyładunków produktów rybołówstwa.”;	
--	--	--

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie wskazania instytutu realizującego programy zbierania danych niezbędnych
do realizacji wspólnej polityki rybołówstwa Unii Europejskiej**

Na podstawie art. 73 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590 oraz ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyznacza się Morski Instytut Rybacki – Państwowy Instytut Badawczy w Gdyni jako instytut realizujący:

- 1) krajowy plan prac, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2017, str. 1, z późn. zm.), oraz
- 2) monitorowanie przyłowu walení w ramach systemu, o którym mowa w załączniku XIII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 105, z późn. zm.).

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rybołówstwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1000).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem²⁾

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 czerwca 2015 r. w sprawie wskazania instytutu realizującego programy zbierania danych niezbędnych do realizacji wspólnej polityki rybołówstwa Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 883), które traci moc z dniem ..., w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 73 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590 oraz ...), zgodnie z którym minister właściwy do spraw rybołówstwa wskaże, w drodze rozporządzenia, instytut, któremu powierza realizację krajowego planu prac, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2017, str. 1, z późn. zm.), oraz monitorowania przyłowu walenii w ramach systemu, o którym mowa w załączniku XIII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 105, z późn. zm.), biorąc pod uwagę warunki techniczno-organizacyjne niezbędne do zbierania i zarządzania danymi w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa (WPR).

Projektowane rozporządzenie, co do zasady, powiela przepisy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 czerwca 2015 r. w sprawie wskazania instytutu realizującego programy zbierania danych niezbędnych do realizacji wspólnej polityki rybołówstwa Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 883), a konieczność jego wydania wynika ze zmiany art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim wprowadzonej ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego (Dz. U. poz. ...). Przedmiotowa zmiana w art. 73 w ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim miała na celu zastąpienie zawartych w tym przepisie odesłań do uchylonych rozporządzeń Unii Europejskiej (UE) odesłaniami do przepisów aktualnie obowiązujących. Nastąpiła tym samym pośrednia zmiana upoważnienia ustawowego zawartego w art. 73 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim powodująca konieczność wydania nowego rozporządzenia.

Mając powyższe na uwadze, w projektowanym rozporządzeniu wskazuje się (tak jak w analogicznym rozporządzeniu z dnia 10 czerwca 2015 r.) Morski Instytut Rybacki – Państwowy Instytut Badawczy w Gdyni jako instytut realizujący:

- 1) krajowy plan prac, o którym mowa w art. 6 ww. rozporządzenia 2017/1004, oraz
- 2) monitorowanie przyłowu walenii w ramach systemu, o którym mowa w załączniku XIII do ww. rozporządzenia 2019/1241.

Morski Instytut Rybacki – Państwowy Instytut Badawczy w Gdyni posiada odpowiednie doświadczenie oraz warunki organizacyjno-techniczne do realizacji ww. zadań.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Rozporządzenie nie zawiera norm krajowych, przepisów technicznych oraz przepisów dotyczących usług, w związku z tym jego projekt nie podlegał procedurze notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Rozporządzenie nie zawiera regulacji wykraczających poza minimalne regulacje wymagane do realizacji obowiązków, które wynikają z prawa UE.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a także w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404).

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniające rozporządzenie w sprawie wskazania instytutu realizującego programy zbierania danych niezbędnych do realizacji wspólnej polityki rybołówstwa Unii Europejskiej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jacek Czerniak – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Pan Filip Podgórski – Zastępca Dyrektora Departamentu Rybołówstwa w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, e-mail: , tel.: 22 623 2980	Data sporządzenia Źródło: Ustawa z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590 oraz ...) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi:
OCENA SKUTKÓW REGULACJI	
1. Jaki problem jest rozwiązywany?	
Projektowane rozporządzenie, co do zasady, powiela przepisy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 czerwca 2015 r. w sprawie wskazania instytutu realizującego programy zbierania danych niezbędnych do realizacji wspólnej polityki rybołówstwa Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 883), a konieczność jego wydania wynika ze zmiany art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim wprowadzonej ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego (Dz. U. poz. ...). Przedmiotowa zmiana w art. 73 w ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim miała na celu zastąpienie zawartych w tym przepisie odesłań do uchylonych rozporządzeń UE odesłaniami do przepisów aktualnie	

obowiązujących. Nastąpiła tym samym pośrednia zmiana upoważnienia ustawowego zawartego w art. 73 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim powodująca konieczność wydania nowego rozporządzenia, w którym wskazany zostanie instytut realizujący krajowy plan prac, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2017, str. 1, z późn. zm.), oraz monitorowanie przyłowu walen w ramach systemu, o którym mowa w załączniku XIII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 105, z późn. zm.).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane rozwiązanie to działania legislacyjne – wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 73 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim. Oczekiwany efekt to wskazanie przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa Morskiego Instytutu Rybackiego – Państwowego Instytutu Badawczego w Gdyni jako instytutu, któremu zostanie powierzona realizacja krajowego planu prac, o którym mowa w art. 6 ww. rozporządzenia 2017/1004, oraz realizacja monitorowania przyłowu walen w ramach systemu, o którym mowa w załączniku XIII do ww. rozporządzenia 2019/1241. Projektowane rozporządzenie nie wprowadza zmian w stosunku do stanu obecnego, ponieważ już obecnie ww. zadania są realizowane przez Morski Instytut Rybacki – Państwowy Instytut Badawczy w Gdyni.

Cel rozporządzenia może zostać osiągnięty jedynie za pomocą środków o charakterze legislacyjnym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Obowiązek realizacji Programu dotyczy wszystkich państw członkowskich UE, które również muszą posiadać jednostkę realizującą Program.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rybołówstwa	1	Ministerstwo Rolnictwo i Rozwoju Wsi (MRiRW)	Rozporządzenie oddziałuje na MRiRW w zakresie legislacyjnym.
Morski Instytut Rybacki – PIB	1	Ministerstwo Rolnictwo i Rozwoju Wsi (MRiRW)	Rozporządzenie oddziałuje na MIR-PIB w zakresie przedmiotowym i podmiotowym.

Z uwagi na wyżej opisane zmiany, rozporządzenie może oddziaływać na wszystkie grupy podmiotów wymienionych powyżej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Z uwagi na charakter rozporządzenia, projekt nie będzie podlegał konsultacjom.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a także w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

	gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	Nie zidentyfikowano							
	Nie zidentyfikowano							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców, gdyż nie wprowadza nowych obowiązków dla przedsiębiorców.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy				

☐ inne:	☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na ww. obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przepisy rozporządzenia wejdą w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Efekty wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie określenia, które statki rybackie stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika

Na podstawie art. 74b ust. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590 oraz ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Statki rybackie stwarzające wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rybołówstwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1000).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia ...
(Dz. U. poz. ...)

**STATKI RYBACKIE, KTÓRE STWARZAJĄ WYSOKIE RYZYKO
NIEPRZESTRZEGANIA PRZEPISÓW WSPÓLNEJ POLITYKI RYBOŁÓWSTWA
DOTYCZĄCYCH MOCY SILNIKA**

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie realizuje upoważnienie ustawowe zawarte w art. 74b ust. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590 oraz ...), zgodnie z którym minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, które statki rybackie stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika, mając na względzie wyniki przeprowadzonej oceny ryzyka, o której mowa w art. 39a ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1224/2009, oraz racjonalną i zrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza.

Stosownie do powyższego upoważnienia ustawowego projektowane rozporządzenie określa statki rybackie, które stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika, i ma na celu zapewnienie stosowania przepisu art. 39a rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2842 z dnia 22 listopada 2023 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009, a także zmieniającym rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 i (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139, (UE) 2017/2403 i (UE) 2019/473, w odniesieniu do kontroli rybołówstwa (Dz. Urz. UE L z 20.12.2023). Zgodnie z art. 39a ust. 1 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, państwa członkowskie Unii Europejskiej (UE), w oparciu o ocenę ryzyka, określają, które statki wyposażone w stacjonarny silnik napędowy o certyfikowanej mocy silnika przekraczającej 221 kilowatów i stosujące narzędzia ciągnięte w rozumieniu art. 6 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2019/1241, stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika. Zapewniają one, by statki te zostały wyposażone w zainstalowane na stałe systemy do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika. W celu zapewnienia stosowania ww. przepisu UE, w art. 74b ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim wprowadzono obowiązek dla armatora statku rybackiego:

- 1) wyposażonego w silnik o nominalnej mocy przekraczającej 221 kW i
- 2) dla którego w licencji wydanej na ten statek zostały określone narzędzia połowowe ciągnięte lub włączane, i
- 3) który stwarza wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika

– do zainstalowania na pokładzie tego statku urządzenia z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika, o którym mowa w art. 39a ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1224/2009.

Zgodnie z art. 39a ust. 7 znowelizowanego rozporządzenia nr 1224/2009, ocena ryzyka jest przeprowadzana wspólnie przez państwa członkowskie UE we współpracy z Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa (EFCA). Przedmiotowa ocena ryzyka nie została dotychczas przeprowadzona, tym samym na chwilę obecną nie są znane kategorie statków rybackich, które będą podlegały obowiązkowi zainstalowania ww. urządzenia do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika. Z powyższych względów w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. zaprojektowano, że jeżeli ww. ocena ryzyka zostanie przeprowadzona, minister właściwy do spraw rybołówstwa ogłosi na stronie internetowej informację o przeprowadzeniu tej oceny i jej wynikach, a następnie określi, w drodze rozporządzenia, kategorie statków rybackich, które stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów WPR dotyczących mocy silnika, mając na względzie wyniki przeprowadzonej oceny ryzyka. Należy również wskazać, że armatorzy zobowiązani do zainstalowania systemu do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika będą mogli ubiegać się o dofinansowanie kosztów takiej instalacji ze środków Programu Fundusze Europejskie dla Rybactwa 2021–2027.

Zaproponowano, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Zapewni to armatorom statków rybackich wystarczający czas na dostosowanie się do obowiązku wynikającego z art. 74b ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, tj. obowiązku zainstalowania na pokładzie statku urządzenia z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika. Zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją na przeszkodzie, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie w proponowanym terminie.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega obowiązkowi notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, stosownie do

§ 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404).

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936), oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi pod numerem

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie statków rybackich, które stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Czerniak – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Filip Podgórski, Z-ca Dyrektora Departamentu Rybołówstwa tel. +48 22 623 29 37, sekretariat.dr@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 2026-02-11 Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 74b ust. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590 oraz ...) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi: ...
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Brak określenia w prawie krajowym kategorii statków rybackich, które stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika i tym samym, które zobowiązane są do realizacji obowiązku wynikającego z art. 74b ust. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim oraz art. 39a rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2842 z dnia 22 listopada 2023 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009, a także zmieniającym rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 i (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139, (UE) 2017/2403 i (UE) 2019/473, w odniesieniu do kontroli rybołówstwa (Dz. Urz. UE L z 20.12.2023).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wydanie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie statków rybackich, które stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dotyczących mocy silnika. Oczekiwany efekt projektowanej regulacji będzie zapewnienie właściwego stosowania art. 39a rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2842 z dnia 22 listopada 2023 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009, a także zmieniającym rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 i (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139, (UE) 2017/2403 i (UE) 2019/473, w odniesieniu do kontroli rybołówstwa (Dz. Urz. UE L z 20.12.2023) poprzez wskazanie kategorii statków rybackich, które podlegają obowiązkowi przewidzianemu w ww.

przepisie UE, tj. obowiązkowi instalacji urządzenia z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika. Cel projektowanego rozporządzenia może zostać osiągnięty jedynie za pomocą środków o charakterze legislacyjnym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie Unii Europejskiej na morskich wodach wewnętrznych i wodach terytorialnych regulują sposób i warunki wykonywania rybołówstwa komercyjnego w drodze aktów prawa krajowego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Armatorzy i kapitanowie statków rybackich o polskiej przynależności	...	Rejestr Statków Rybackich, o którym mowa w art. 13 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim.	Projektowane rozporządzenie wprowadza obowiązek instalacji na pokładzie statku rybackiego urządzenia z systemem do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika.
(dodaj/usuń)			
(dodaj/usuń)			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zaproponowane rozwiązania będą podlegały konsultacjom z Głównym Inspektorem Rybołówstwa Morskiego oraz następującymi podmiotami, w tym organizacjami społeczno-zawodowymi rybaków:

1. Kołobrzeska Grupa Producentów Ryb Sp. z o.o.;
2. Krajowa Izba Producentów Ryb w Ustce;
3. Organizacja Producentów Rybnych Władysławowo Sp. z o.o.;
4. Zrzeszenie Rybaków Morskich – Organizacja Producentów;
5. Darłowska Grupa Producentów Ryb i Armatorów Łodzi Rybackich Sp. z o.o.;
6. Organizacja Rybaków Łódziowych – Producentów Rybnych Sp. z o.o.;
7. Organizacja Producentów Ryb Bałtyk Sp. z o.o.;
8. Zachodniopomorska Grupa Producentów Ryb Sp. z o. o.;
9. Pomorska Organizacja Producentów – Arka Sp. z o.o.;
10. Darłowska Izba Producentów Ryb Sp. z o.o.;
11. Związek Rybaków Polskich w Ustce;
12. Stowarzyszenie Armatorów Łódziowych;
13. Stowarzyszenie Rybaków Zalewu Wiślanego;
14. Zrzeszenie Rybaków Zalewów Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie;
15. Stowarzyszenie Rybak w Tolkmicku;
16. Wolińskie Stowarzyszenie Rybaków;
17. Północnoatlantycka Organizacja Producentów;
18. Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Ryb;
19. Środkowopomorska Grupa Rybacka;
20. Stowarzyszenie Importerów Ryb;
21. Stowarzyszenie Polskich Rybaków Przybrzeżnych;
22. Związek Polskich Producentów Ryb;
23. Zrzeszenie Rybaków Zalewu Wiślanego;

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

budżet państwa												0
JST												0
pozostałe jednostki (oddzielnie)												0
Wydatki ogółem												0
budżet państwa												0
JST												0
pozostałe jednostki (oddzielnie)												0
Saldo ogółem												0
budżet państwa												0
JST												0
pozostałe jednostki (oddzielnie)												0
Źródła finansowania	Brak konieczności zapewnienia odrębnego finansowania.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Brak. Wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na dochody i wydatki budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
		Skutki										
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łączni e (0- 10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa								Brak			
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								Brak			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								Brak			
	(dodaj/usuń)											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak.										

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe (dodaj/usuń)	Brak.
Niemierzalne	(dodaj/usuń) (dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie określa statki rybackie, które stwarzają wysokie ryzyko nieprzestrzegania przepisów Wspólnej Polityki Rybołówstwa dotyczących mocy silnika. Stosownie do art. 74 ustawy o rybołówstwie morskim i art. 39a rozporządzenia nr 1224/2009 armatorzy tych statków będą zobowiązani zainstalować system do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika statku rybackiego. Obowiązek instalacji ww. systemu wejdzie w życie w dniu 10 stycznia 2028 r., a więc po przyjęciu przez Komisję szczegółowych przepisów dotyczących specyfikacji technicznej przedmiotowych systemów. Z uwagi na brak pełnej informacji w zakresie wymogów technicznych, jakim powinien odpowiadać wymagany system (na chwilę obecną Komisja nie przyjęła aktu wykonawczego do rozporządzenia nr 1224/2009 określającego szczegółowe przepisy w zakresie systemu do ciągłego pomiaru i rejestracji mocy silnika), obecnie nie jest możliwe określenie kosztów instalacji tego systemu. Należy jednak wskazać, że w ramach Priorytetu 1 objętego programem Fundusze Europejskie dla Rybactwa na lata 2021-2027 przewidziana została możliwość przyznania pomocy dla armatora statku rybackiego, przy użyciu którego jest wykonywane rybołówstwo komercyjne, na zakup, instalację lub modernizację na statkach rybackich urządzeń do pomiaru ciągłego i rejestracji mocy napędowej silnika. Pomoc na realizację ww. operacji przyznawana jest w formie zwrotu poniesionych kosztów kwalifikowalnych w wysokości do 85% tych kosztów.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: projekt rozporządzenia nie dotyczy obciążeń regulacyjnych

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia przyczyni się do poprawy skuteczności sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów UE dotyczących mocy silnika statku rybackiego, co pośrednio przełoży się na skuteczniejszą ochronę środowiska naturalnego (ryby morskie).	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przepisy projektowanego rozporządzenia wejdą w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Brak konieczności ewaluacji projektu rozporządzenia.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie wzoru legitymacji służbowej i wzoru oznaki służbowej inspektora
rybołówstwa morskiego**

Na podstawie art. 108 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590 oraz) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wzór legitymacji służbowej inspektora rybołówstwa morskiego jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. Wzór oznaki służbowej inspektora rybołówstwa morskiego jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2028 r.²⁾

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rybołówstwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1000).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 21 grudnia 2018 r. w sprawie wzoru legitymacji służbowej i wzoru oznaki służbowej inspektora rybołówstwa morskiego (Dz. U. poz. 2461), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego (Dz. U. poz. ...).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(Dz. U. poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR

LEGITYMACJA SŁUŻBOWA INSPEKTORA RYBOŁÓWSTWA MORSKIEGO

Awers

RZECZPOSPOLITA POLSKA Republic of Poland		
Legitymacja służbowa nr ... Professional identity card No.		
FOTOGRAFIA 22 x 28 mm	Imię / Name	Nazwisko / Surname
		

Rewers

Administracja Rybołówstwa Morskiego Sea Fisheries Administration	
GŁÓWNY INSPEKTORAT RYBOŁÓWSTWA MORSKIEGO w ... GENERAL SEA FISHERIES INSPECTORATE	
Na podstawie ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z ... r. poz.) inspektor rybołówstwa morskiego jest uprawniony do wykonywania czynności określonych w art. 109-112 ustawy.	
On the basis of the Act of 19 December 2014 on sea fisheries (Journal of Laws, item ...) inspector of sea fisheries has the right to perform duties defined in art. 109-112.	
Data wydania:	Data ważności:
Date of issue	Date of validity

Awers legitymacji:

- orzeł w koronie w kolorze białym według wzoru określonego dla godła Rzeczypospolitej Polskiej na tle w kolorze czerwonym,

- miejsce na fotografię o wymiarach 22 x 28 mm,
- napisy w kolorze białym na tle w kolorze niebieskim (RAL 5005 - Signal blue):
 - „RZECZPOSPOLITA POLSKA / Republic of Poland”,
 - „Legitymacja służbowa nr / Professional identity card No”, obok linia kropek,
 - „Imię / Name”, poniżej linia kropek,
 - „Nazwisko / Surname”, poniżej linia kropek.

Rewers legitymacji:

- napisy w kolorze białym na tle w kolorze niebieskim (RAL 5005 – Signal blue):
 - Administracja Rybołówstwa Morskiego / Sea Fisheries Administration,
 - GŁÓWNY INSPEKTORAT RYBOŁÓWSTWA MORSKIEGO / GENERAL SEA FISHERIES INSPECTORATE,
 - „Na podstawie ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z r. poz., z późn. zm.) inspektor rybołówstwa morskiego jest uprawniony do wykonywania czynności określonych w art. 109–112 ustawy. / On the basis of the Act of 19 December 2014 on sea fisheries (Journal of Laws, item, as amended) inspector of sea fisheries has the right to perform duties defined in art. 109–112.”,
 - „Data wydania / Date of issue”, obok linia kropek (w formacie dd.mm.rrrr),
 - „Data ważności / Valid till”, obok linia kropek (w formacie dd.mm.rrrr).

Wymiary legitymacji:

- format CR80:
 - wysokość: 54 mm,
 - szerokość: 86 mm.

Rodzaj materiału i zabezpieczeń:

- legitymacja wydrukowana na PVC bez możliwości naniesienia jakichkolwiek zmian.

Załącznik 2

Opis:

Oznaka służbowa inspektora rybołówstwa morskiego jest wykonana z blachy stalowej nierdzewnej i posiada zapinkę. Pośrodku oznaki służbowej umieszczone jest godło Rzeczypospolitej Polskiej. Godło otacza napis „ADMINISTRACJA RYBOŁÓWSTWA MORSKIEGO”. Poniżej godła znajduje się ramka w kształcie prostokąta, w której jest wytłoczony numer legitymacji służbowej inspektora rybołówstwa morskiego.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie wzoru legitymacji służbowej i wzoru oznaki służbowej inspektora rybołówstwa morskiego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 108 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590 oraz ...). Projektowane rozporządzenie w całości powiela przepisy rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 21 grudnia 2018 r. w sprawie wzoru legitymacji służbowej i wzoru oznaki służbowej inspektora rybołówstwa morskiego (Dz. U. poz. 2461), a konieczność jego wydania wynika ze zmiany art. 108 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim wprowadzonej ustawą z dnia o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego (Dz. U. poz. ...).

Stosownie do art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim czynności kontrolne i inspekcje podejmowane przez okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego wykonuje się po okazaniu legitymacji służbowej. Dotyczy to każdego rodzaju kontroli, a także inspekcji związanych ze sprawowaniem nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim i o organizacji rynku rybnego, o którym mowa w art. 107 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.

Okazanie legitymacji służbowej jest zatem obligatoryjną czynnością przed przystąpieniem do kontroli lub inspekcji.

Projekt rozporządzenia określa wzór legitymacji służbowej i wzór oznaki służbowej inspektora rybołówstwa morskiego.

Większość z obecnie posiadanych przez inspektorów rybołówstwa morskiego legitymacji służbowych jest ważna do końca 2027 r., stąd proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2028 r. W 2027 r. niezbędne zatem będzie wydrukowanie nowych legitymacji dla ok. 60 inspektorów rybołówstwa morskiego zaangażowanych w przeprowadzanie czynności kontrolnych i inspekcyjnych. W odniesieniu do wzoru oznaki służbowej inspektora rybołówstwa morskiego, proponuje się, aby zachować jej dotychczasowy wzór, co za tym idzie nie będzie potrzeby ponoszenia dodatkowych kosztów na wytworzenie nowych oznak służbowych.

Przyjęto, że szacunkowy koszt wydrukowania jednego blankietu legitymacji oscyluje wokół ... zł, zatem łączne wydatki związane z wydaniem legitymacji dla inspektorów wyniosą

ok. ... zł i zostaną sfinansowane z budżetu państwa (Głównego Inspektoratu Rybołówstwa Morskiego).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega obowiązkowi notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, stosownie do § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404).

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936), oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi pod numerem

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Koszty wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będą ponoszone w ramach przyznanych środków w ustawie budżetowej na rok 2027 i lata kolejne (część 62 – Rybołówstwo, dział 050 – Rybołówstwo i rybactwo, rozdział 05004 –).											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało znaczącego wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet jednostek samorządu terytorialnego. Koszt wprowadzenia legitymacji służbowej inspektora rybołówstwa morskiego szacuje się na kwotę ok. ... zł i będzie sfinansowany z budżetu państwa. Wydatki te zostaną poniesione głównie w 2027 r. oraz w niewielkim stopniu w latach następnych, w zależności od fluktuacji kadr inspekcji rybołówstwa morskiego. Trudno jest zatem oszacować w latach następnych koszty wejścia w życie niniejszej regulacji. Zakłada się jednak, że będą one nieznaczne.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											

Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację na rynku pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na pozostałe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie projektowanego rozporządzenia nastąpi przez wdrożenie rozwiązań w nim przyjętych.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na przedmiot regulacji nie jest planowana ewaluacja efektów projektu rozporządzenia, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników dla tej ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów o rybołówstwie
morskim**

Na podstawie art. 129 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590 oraz) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w art. 120, art. 124 pkt 3 lit. a, art. 125–125e, art. 127 ust. 1 i 1a oraz art. 128 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w art. 120 ustawy, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3. 1. Wysokość kar pieniężnych za naruszenie, o którym mowa w art. 124 pkt 3 lit. a ustawy, polegające na niewprowadzeniu na pokład statku rybackiego lub na wyrzuceniu za burtę statku rybackiego określonych gatunków organizmów morskich, wbrew obowiązkowi wprowadzenia i zatrzymania ich na pokładzie statku rybackiego, określonego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 22, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1380/2013”, w przypadku niewprowadzenia na pokład lub wyrzucenia za burtę statku rybackiego:

1) dorsza w ilości:

- a) do 200 kg wynosi 2000 zł,
- b) powyżej 200 kg do 1000 kg wynosi od 2500 zł do 6500 zł,
- c) powyżej 1000 kg do 3000 kg wynosi od 7000 zł do 15 000 zł,

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rybołówstwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1000).

- d) powyżej 3000 kg wynosi od 15 500 zł do 37 000 zł;
- 2) łososa w ilości:
- a) do 5 sztuk wynosi 2000 zł,
 - b) powyżej 5 sztuk do 25 sztuk wynosi od 2500 zł do 4500 zł,
 - c) powyżej 25 sztuk do 50 sztuk wynosi od 5000 zł do 10 000 zł,
 - d) powyżej 50 sztuk wynosi od 10 500 zł do 37 000 zł;
- 3) śledzia w ilości:
- a) do 500 kg wynosi 2000 zł,
 - b) powyżej 500 kg do 3000 kg wynosi od 2500 zł do 8500 zł,
 - c) powyżej 3000 kg do 7000 kg wynosi od 9000 zł do 15 000 zł,
 - d) powyżej 7000 kg wynosi od 15 500 zł do 37 000 zł;
- 4) szprota w ilości:
- a) do 500 kg wynosi 2000 zł,
 - b) powyżej 500 kg do 3000 kg wynosi od 2500 zł do 8000 zł,
 - c) powyżej 3000 kg do 7000 kg wynosi od 8500 zł do 13 000 zł,
 - d) powyżej 7000 kg wynosi od 13 500 zł do 37 000 zł.
2. Ilość dorsza, śledzia i szprota, o której mowa w ust. 1, jest ustalana w przeliczeniu na masę danego gatunku w relacji pełnej (żywą wagę).
- § 4. Wysokość kar pieniężnych za naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, przepisów ustawy lub aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie przez armatora wykonującego rybołówstwo komercyjne przy użyciu statku rybackiego o długości całkowitej równej albo większej niż 10 m wynosi:
- 1) od 500 zł do 5000 zł - za przekroczenie, podczas wykonywania rybołówstwa komercyjnego, liczby narzędzi połowowych określonej w specjalnym zezwoleniu połowowym;
 - 2) za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego przy użyciu narzędzi połowowych, które nie są wpisane w specjalnym zezwoleniu połowowym, w przypadku narzędzi:
 - a) pułapkowych - od 500 zł do 4000 zł,
 - b) usidlających, oplątujących lub zahaczających - od 800 zł do 8000 zł,
 - c) ciągnionych albo niewodów - od 1200 zł do 10 000 zł;
 - 3) za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego przy użyciu narzędzi połowowych, których używanie jest w danym okresie lub na określonym obszarze zabronione, w przypadku narzędzi:

- a) pułapkowych - od 500 zł do 4000 zł,
 - b) usidlających, oplątujących lub zahaczających - od 800 zł do 8000 zł,
 - c) ciągnionych albo niewodów - od 1200 zł do 10 000 zł;
- 4) za niezgodne z art. 15 ust. 11 rozporządzenia nr 1380/2013 przeznaczenie niewymiarowych organizmów morskich na cele konsumpcyjne, w ilości:
- a) od 50 kg do 200 kg - od 500 zł do 2000 zł,
 - b) powyżej 200 kg - od 2500 zł do 15 000 zł;
- 5) od 500 zł do 15 000 zł - za niezgodne z art. 7 ust. 2 lit. c lub ust. 4 lit. c rozporządzenia Rady (UE) 2025/2454 z dnia 1 grudnia 2025 r. ustalającego uprawnienia do połowów na 2027 rok w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2025/202 w odniesieniu do uprawnień do połowów w innych wodach (Dz. Urz. UE L 2025/2454 z 2.12.2025), zwanego dalej „rozporządzeniem 2025/2454”, przeznaczenie organizmów morskich złowionych ze stad pelagicznych na cele inne niż bezpośrednie spożycie przez ludzi;
- 6) za przekroczenie kwot połowowych określonych gatunków organizmów morskich wpisanych w specjalnym zezwoleniu połowowym, w przypadku:
- a) dorsza w ilości:
 - do 200 kg - od 500 zł do 2000 zł,
 - powyżej 200 kg - od 2500 zł do 40 000 zł,
 - b) łososa w ilości:
 - do 5 sztuk - od 500 zł do 2000 zł,
 - powyżej 5 sztuk - od 2500 zł do 20 000 zł,
 - c) śledzia w ilości:
 - do 500 kg - od 500 zł do 2000 zł,
 - powyżej 500 kg - od 2500 zł do 20 000 zł,
 - d) szprota w ilości:
 - do 500 kg - od 500 zł do 2000 zł,
 - powyżej 500 kg - od 2500 zł do 20 000 zł,
 - e) gatunku innego niż wymieniony w lit. a-d - od 1000 zł do 20 000 zł;
- 7) od 800 zł do 5000 zł - za niezabezpieczenie na statku rybackim narzędzi połowowych, których używanie jest niedozwolone na danym obszarze lub w określonym czasie, w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie;

- 8) od 800 zł do 7000 zł - za posiadanie na statku rybackim niedozwolonych narzędzi połowowych lub niedozwolonego sprzętu rybackiego;
- 9) od 1000 zł do 30 000 zł - za nieprzekazywanie, podczas wykonywania rybołówstwa komercyjnego, informacji, o których mowa w art. 21 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/2196 dnia 17 października 2025 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 w odniesieniu do dostępu do wód i zasobów, kontroli połowów, nadzoru, inspekcji i egzekwowania, odliczania kwot i nakładu połowowego, danych i informacji oraz uchylającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 (Dz. Urz. UE L 2025/2196 z 12.11.2025), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2025/2196”, za pomocą urządzenia umożliwiającego satelitarne monitorowanie lokalizacji statku rybackiego;
- 10) 2000 zł - za oznakowanie narzędzi połowowych niezgodnie z warunkami określonymi w art. 10–18 rozporządzenia nr 2025/2196;
- 11) od 2000 zł do 5000 zł - za utrudnianie inspektorom rybołówstwa morskiego wykonywania czynności kontrolnych lub inspekcji podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań wynikających z przepisów o rybołówstwie morskim;
- 12) od 2000 zł do 10 000 zł - za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego na obszarach, o których mowa w art. 4 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1125, z 2025 r. poz. 409, 1535 i 1668 oraz z 2026 r. poz. 252), oraz na obszarach na północ od granicy między wodamiorskimi a wodami śródlądowymi wyznaczonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ustawy, statkiem rybackim o długości całkowitej przekraczającej 12 m;
- 13) za prowadzenie połowów gatunków organizmów morskich, które znajdują się w ustanowionych dla nich okresach ochronnych, w przypadku:
 - a) gatunków objętych ogólną kwotą połowową - od 2000 zł do 20 000 zł,
 - b) gatunków innych niż wymienione w lit. a - od 500 zł do 10 000 zł;
- 14) za prowadzenie połowów gatunków organizmów morskich, które nie przekroczyły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych, w przypadku:
 - a) gatunków objętych ogólną kwotą połowową - od 2000 zł do 20 000 zł,
 - b) gatunków innych niż wymienione w lit. a - od 500 zł do 10 000 zł;

- 15) od 2000 zł do 20 000 zł - za utrudnianie pracy obserwatorom kontroli, o których mowa w art. 73 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz. Urz. UE L 343 z 22.12.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1224/2009”, podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań;
- 16) od 2000 zł do 30 000 zł - za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego przy użyciu statku rybackiego, którego zdolność połowowa, wyrażona jako moc silnika głównego lub pojemność brutto, jest niezgodna ze zdolnością połowową wpisaną w licencji połowowej wydanej na ten statek rybacki;
- 17) od 8000 zł do 40 000 zł - za naruszenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. g albo w art. 42 ust. 1 lit. c rozporządzenia Rady (WE) 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylającego rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz. Urz. UE L 286 z 29.10.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1005/2008”;
- 18) za prowadzenie ukierunkowanych połowów gatunku organizmów morskich, dla którego obowiązuje zakaz takich połowów, w przypadku:
 - a) dorsza - od 12 000 zł do 50 000 zł,
 - b) łososia - od 12 000 zł do 50 000 zł,
 - c) śledzia - od 8000 zł do 30 000 zł,
 - d) szprota - od 4000 zł do 20 000 zł,
 - e) gatunku innego niż wymienione w lit. a–d - od 1600 zł do 20 000 zł;
- 19) za prowadzenie ukierunkowanych połowów gatunku organizmów morskich, który nie został wpisany w specjalnym zezwoleniu połowowym, w przypadku:
 - a) dorsza - od 12 000 zł do 50 000 zł,

- b) łososia - od 12 000 zł do 50 000 zł,
 - c) śledzia - od 8000 zł do 30 000 zł,
 - d) szprota - od 6000 zł do 25 000 zł,
 - e) gatunku innego niż wymienione w lit. a-d - od 2000 zł do 20 000 zł;
- 20) za prowadzenie połowów gatunku organizmów morskich, którego ogólna kwota połowowa została wyczerpana lub dla którego obowiązuje zakaz połowów, w przypadku:
- a) dorsza - od 12 000 zł do 50 000 zł,
 - b) łososia - od 12 000 zł do 50 000 zł,
 - c) śledzia - od 8000 zł do 30 000 zł,
 - d) szprota - od 6000 zł do 25 000 zł,
 - e) gatunku innego niż wymienione w lit. a-d - od 2000 zł do 20 000 zł;
- 21) od 12 000 zł do 50 000 zł - za prowadzenie połowów, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b lub c lub ust. 4 lit. b lub c rozporządzenia 2025/2454, niezgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach;
- 22) od 22 500 zł do 50 000 zł - za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego bez urządzenia umożliwiającego satelitarne monitorowanie lokalizacji statku rybackiego, wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia nr 1224/2009;
- 23) 5000 zł - za nieprzechowywanie na statku rybackim, podczas wykonywania rybołówstwa komercyjnego, dziennika połowowego w postaci papierowej albo elektronicznej;
- 24) 5000 zł - za nieprzyjęcie na pokład statku rybackiego obserwatora, wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 74 ust. 1 ustawy;
- 25) 50 000 zł - za uniemożliwienie inspektorom rybołówstwa morskiego wykonania czynności kontrolnych lub inspekcji podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań wynikających z przepisów o rybołówstwie morskim;
- 26) 80 000 zł - za uniemożliwienie pracy obserwatorom kontroli, o których mowa w art. 73 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań.

§ 5. Wysokość kar pieniężnych za naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, przepisów ustawy lub aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie

przez kapitana wykonującego rybołówstwo komercyjne przy użyciu statku rybackiego o długości całkowitej równej albo większej niż 10 m wynosi:

- 1) od 500 zł do 1000 zł - za nieprzekazywanie w terminie, o którym mowa w:
 - a) art. 15 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 1224/2009 - dziennika połowowego albo informacji zawartych w tym dzienniku lub
 - b) art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009 - deklaracji przeładunkowej albo informacji zawartych w tej deklaracji, lub
 - c) art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009 - deklaracji wyładunkowej albo informacji zawartych w tej deklaracji;
- 2) od 500 zł do 2000 zł - za dokonanie powiadomienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, niezgodnie ze sposobem lub warunkami określonymi w tym przepisie;
- 3) od 500 zł do 2000 zł - za wpisywanie nieprawdziwych danych do dziennika połowowego, deklaracji przeładunkowej lub deklaracji wyładunkowej;
- 4) od 500 zł do 2250 zł - za nieprzechowywanie na statku rybackim dziennika połowowego w postaci papierowej albo elektronicznej w sposób zapewniający ochronę tego dziennika przed zniszczeniem lub uszkodzeniem, co spowodowało jego zniszczenie lub uszkodzenie;
- 5) od 500 zł do 3000 zł - za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego bez posiadania na statku rybackim któregośkolwiek z dokumentów, o których mowa w art. 8 rozporządzenia nr 2025/2196, do posiadania których jest obowiązany;
- 6) za przekroczenie dopuszczalnego przyłowu danego gatunku organizmów morskich, w przypadku przekroczenia:
 - a) do 25% dopuszczalnego przyłowu - 500 zł,
 - b) powyżej 25% i nie więcej niż 50% dopuszczalnego przyłowu - od 600 zł do 1500 zł,
 - c) powyżej 50% dopuszczalnego przyłowu - od 1000 zł do 3750 zł;
- 7) od 500 zł do 3750 zł - za przekroczenie, podczas wykonywania rybołówstwa komercyjnego, liczby narzędzi połowowych określonej w specjalnym zezwoleniu połowowym;
- 8) od 1000 zł do 5000 zł - za niedopełnienie obowiązku posiadania na statku jednego rodzaju narzędzi połowowych w przypadku, o którym mowa w § 19a ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 21

- sierpnia 2019 r. w sprawie wymiarów i okresów ochronnych organizmów morskich oraz szczegółowych warunków wykonywania rybołówstwa komercyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1556, z 2023 r. poz. 362 i 1037, z 2024 r. poz. 244 i 1697, z 2025 r. poz. 168 oraz z 2026 r. poz. 580), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie rybołówstwa komercyjnego”;
- 9) od 500 zł do 7500 zł – za dokonanie wyładunku dorszy w ilości przekraczającej dozwoloną ilość określoną w art. 14 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiającego wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz. Urz. UE L 191 z 15.07.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2016/1139”, poza portami wyznaczonymi do dokonania takiego wyładunku;
 - 10) od 1000 zł do 20 000 zł - za dokonanie wyładunku ryb niesortowanych poza portami wyznaczonymi do dokonania takiego wyładunku;
 - 10) od 1000 zł do 20 000 zł - za dokonanie wyładunku ryb pelagicznych w ilości przekraczającej dozwoloną ilość określoną w § 23 ust. 2 rozporządzenia w sprawie rybołówstwa komercyjnego, poza portami wyznaczonymi do dokonania takiego wyładunku;
 - 12) za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego przy użyciu narzędzi połowowych, które nie są wpisane w specjalnym zezwoleniu połowowym, w przypadku narzędzi:
 - a) pułapkowych - od 500 zł do 3000 zł,
 - b) usidlających, oplątujących lub zahaczających - od 800 zł do 6000 zł,
 - c) ciągnionych albo niewodów - od 1200 zł do 7500 zł;
 - 13) za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego przy użyciu narzędzi połowowych, których używanie jest w danym okresie lub na określonym obszarze zabronione, w przypadku narzędzi:
 - a) pułapkowych - od 500 zł do 3000 zł,
 - b) usidlających, oplątujących lub zahaczających - od 800 zł do 6000 zł,
 - c) ciągnionych albo niewodów - od 1200 zł do 7500 zł;
 - 14) od 500 zł do 10 000 zł - za dokonanie uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia nr 2016/1139, niezgodnie ze sposobem lub warunkami określonymi w tych przepisach;

- 15) od 500 zł do 10 000 zł - za dokonanie powiadomienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, bez co najmniej jednej z informacji, o których mowa w tym przepisie, lub niezgodnie ze sposobem lub warunkami określonymi w art. 17 tego rozporządzenia;
- 16) od 500 zł do 10 000 zł - za niedokonanie uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia nr 2016/1139;
- 17) od 500 zł do 3000 zł - za niezgłoszenie zamiaru wyładunku ryb niesortowanych w terminie, o którym mowa w § 23 ust. 3 rozporządzenia w sprawie rybołówstwa komercyjnego;
- 18) od 500 zł do 4000 zł - za dokonanie zgłoszenia, o którym mowa w § 23 ust. 3 rozporządzenia w sprawie rybołówstwa komercyjnego, bez podania co najmniej jednej z informacji, o których mowa w tym przepisie;
- 19) od 500 zł do 5000 zł - za niezgłoszenie zamiaru wyładunku ryb niesortowanych, o którym mowa w § 23 ust. 3 rozporządzenia w sprawie rybołówstwa komercyjnego;
- 20) za przekroczenie kwot połowowych określonych gatunków organizmów morskich wpisanych w specjalnym zezwoleniu połowowym, w przypadku:
 - a) dorsza w ilości:
 - do 200 kg - od 500 zł do 2000 zł,
 - powyżej 200 kg - od 2500 zł do 30 000 zł,
 - b) łososa w ilości:
 - do 5 sztuk - od 500 zł do 2000 zł,
 - powyżej 5 sztuk - od 2500 zł do 15 000 zł,
 - c) śledzia w ilości:
 - do 500 kg - od 500 zł do 2000 zł,
 - powyżej 500 kg - od 2500 zł do 15 000 zł,
 - d) szprota w ilości:
 - do 500 kg - od 500 zł do 2000 zł,
 - powyżej 500 kg - od 2500 zł do 15 000 zł,
 - e) gatunku innego niż wymienione w lit. a-d - od 1000 zł do 15 000 zł;
- 21) od 800 zł do 3750 zł - za niezabezpieczenie na statku rybackim narzędzi połowowych, których używanie jest niedozwolone na danym obszarze lub w określonym czasie, w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie;

- 22) od 800 zł do 5250 zł - za posiadanie na statku rybackim niedozwolonych narzędzi połowowych lub niedozwolonego sprzętu rybackiego;
- 23) od 1000 zł do 5000 zł - za umieszczanie i przechowywanie na statku rybackim gatunków dennych organizmów morskich objętych planem wieloletnim niezgodnie z art. 44 rozporządzenia nr 1224/2009;
- 24) od 1000 zł do 15 000 zł - za nieprzekazanie dziennika połowowego lub deklaracji przeładunkowej, lub deklaracji wyładunkowej Głównemu Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego albo za nieprzekazanie danych z dziennika połowowego lub deklaracji przeładunkowej, lub deklaracji wyładunkowej do Centrum Monitorowania Rybołówstwa - w przypadku prowadzenia dziennika połowowego lub deklaracji przeładunkowej, lub deklaracji wyładunkowej w postaci elektronicznej;
- 25) od 1000 zł do 50 000 zł - za niewpisanie danych do dziennika połowowego lub deklaracji przeładunkowej, lub deklaracji wyładunkowej;
- 26) od 2000 zł do 5000 zł - za utrudnianie inspektorom rybołówstwa morskiego wykonywania czynności kontrolnych lub inspekcji podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań wynikających z przepisów o rybołówstwie morskim;
- 27) od 2000 zł do 7500 zł - za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego na obszarach, o których mowa w art. 4 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, oraz na obszarach na północ od granicy między wodamiorskimi a wodami śródlądowymi wyznaczonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ustawy, statkiem rybackim o długości całkowitej przekraczającej 12 m;
- 28) za prowadzenie połowów gatunków organizmów morskich, które znajdują się w ustanowionych dla nich okresach ochronnych, w przypadku:
 - a) gatunków objętych ogólną kwotą połowową - od 2000 zł do 15 000 zł,
 - b) gatunków innych niż wymienione w lit. a - od 500 zł do 7500 zł;
- 29) za prowadzenie połowów gatunków organizmów morskich, które nie przekroczyły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych, w przypadku:
 - a) gatunków objętych ogólną kwotą połowową - od 2000 zł do 15 000 zł,
 - b) gatunków innych niż wymienione w lit. a - od 500 zł do 7500 zł;

- 30) od 2000 zł do 20 000 zł - za utrudnianie pracy obserwatorom kontroli, o których mowa w art. 73 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań;
- 31) od 2000 zł do 22 500 zł - za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego przy użyciu statku rybackiego, którego zdolność połowowa, wyrażona jako moc silnika głównego lub pojemność brutto, jest niezgodna ze zdolnością połowową wpisaną w licencji połowowej wydanej na ten statek rybacki;
- 32) od 2500 zł do 10 000 zł - za niedokonanie powiadomienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009;
- 33) od 8000 zł do 30 000 zł - za naruszenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. g albo w art. 42 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1005/2008;
- 34) za prowadzenie ukierunkowanych połowów gatunku organizmów morskich, dla którego obowiązuje zakaz takich połowów, w przypadku:
 - a) dorsza - od 12 000 zł do 37 500 zł,
 - b) łososa - od 12 000 zł do 37 500 zł,
 - c) śledzia - od 8000 zł do 22 500 zł,
 - d) szprota - od 4000 zł do 15 000 zł,
 - e) gatunku innego niż wymienione w lit. a-d - od 1600 zł do 15 000 zł;
- 35) za prowadzenie ukierunkowanych połowów gatunku organizmów morskich, który nie został wpisany w specjalnym zezwoleniu połowowym, w przypadku:
 - a) dorsza - od 12 000 zł do 37 500 zł,
 - b) łososa - od 12 000 zł do 37 500 zł,
 - c) śledzia - od 8000 zł do 22 500 zł,
 - d) szprota - od 6000 zł do 18 750 zł,
 - e) gatunku innego niż wymienione w lit. a-d - od 2000 zł do 15 000 zł;
- 36) za prowadzenie połowów gatunku organizmów morskich, którego ogólna kwota połowowa została wyczerpana lub dla którego obowiązuje zakaz połowów, w przypadku:
 - a) dorsza - od 12 000 zł do 37 500 zł,
 - b) łososa - od 12 000 zł do 37 500 zł,
 - c) śledzia - od 8000 zł do 22 500 zł,
 - d) szprota - od 6000 zł do 18 750 zł,
 - e) gatunku innego niż wymienione w lit. a-d - od 2000 zł do 15 000 zł;

- 37) od 12 000 zł do 37 500 zł - za prowadzenie połowów, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b lub c lub ust. 4 lit. b lub c rozporządzenia 2025/2454, niezgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach;
- 38) od 22 500 zł do 37 500 zł - za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego bez urządzenia umożliwiającego satelitarne monitorowanie lokalizacji statku rybackiego, wbrew obowiązkom, o którym mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia nr 1224/2009;
- 39) 2500 zł - za niedokonanie powiadomienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009;
- 40) 3750 zł - za nieprzechowywanie na statku rybackim, podczas wykonywania rybołówstwa komercyjnego, dziennika połowowego w postaci papierowej albo elektronicznej;
- 41) od 500 zł do 10 000 zł – za zaniechanie zmiany łowiska lub za niezaprzestanie połowów, wbrew obowiązkom, o których mowa w § 18a ust. 1 i 3 rozporządzenia w sprawie rybołówstwa komercyjnego;
- 42) od 500 zł do 10 000 zł - za zaniechanie zmiany łowiska lub za niezaprzestanie połowów, wbrew obowiązkom, o których mowa w § 19 ust. 3 i 5 oraz § 19a ust. 3 rozporządzenia w sprawie rybołówstwa komercyjnego;
- 43) 10 000 zł - za wyjście statku rybackiego z portu w celu wykonywania rybołówstwa komercyjnego bez zgody, o której mowa w art. 69 ust. 9 ustawy;
- 44) 37 500 zł - za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego bez zgody ministra właściwego do spraw rybołówstwa, o której mowa w art. 69 ust. 9 ustawy;
- 45) 37 500 zł - za uniemożliwienie inspektorom rybołówstwa morskiego wykonania czynności kontrolnych lub inspekcji podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań wynikających z przepisów o rybołówstwie morskim;
- 46) 60 000 zł - za uniemożliwienie pracy obserwatorom kontroli, o których mowa w art. 73 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań;
- 47) od 500 zł do 15 000 zł - za przekroczenie dopuszczalnego marginesu tolerancji, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia nr 1224/2009 lub w art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 2016/1139.

§ 6. Wysokość kar pieniężnych za naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, przepisów ustawy lub aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie

przez armatora wykonującego rybołówstwo komercyjne przy użyciu statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 10 m wynosi:

- 1) od 500 zł do 3000 zł - za przekroczenie, podczas wykonywania rybołówstwa komercyjnego, liczby narzędzi połowowych określonej w specjalnym zezwoleniu połowowym;
- 2) za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego przy użyciu narzędzi połowowych, które nie są wpisane w specjalnym zezwoleniu połowowym, w przypadku narzędzi:
 - a) pułapkowych - od 500 zł do 2400 zł,
 - b) usidlających, oplątujących lub zahaczających - od 800 zł do 4800 zł,
 - c) ciągnionych albo niewodów - od 1200 zł do 6000 zł;
- 3) za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego przy użyciu narzędzi połowowych, których używanie jest w danym okresie lub na określonym obszarze zabronione, w przypadku narzędzi:
 - a) pułapkowych - od 500 zł do 2400 zł,
 - b) usidlających, oplątujących lub zahaczających - od 800 zł do 4800 zł,
 - c) ciągnionych albo niewodów - od 1200 zł do 6000 zł;
- 4) za niezgodne z art. 15 ust. 11 rozporządzenia nr 1380/2013 przeznaczenie niewymiarowych organizmów morskich na cele konsumpcyjne, w ilości:
 - a) od 50 kg do 200 kg - od 500 zł do 2000 zł,
 - b) powyżej 200 kg - od 2500 zł do 9000 zł;
- 5) od 500 zł do 9000 zł - za niezgodne z art. 7 ust. 2 lit. c lub ust. 4 lit. c rozporządzenia 2025/2454 przeznaczenie organizmów morskich złowionych ze stad pelagicznych na cele inne niż bezpośrednie spożycie przez ludzi;
- 6) za przekroczenie kwot połowowych określonych gatunków organizmów morskich wpisanych w specjalnym zezwoleniu połowowym, w przypadku:
 - a) dorsza w ilości:
 - do 200 kg - od 500 zł do 2000 zł,
 - powyżej 200 kg - od 2500 zł do 24 000 zł,
 - b) łososa w ilości:
 - do 5 sztuk - od 500 zł do 2000 zł,
 - powyżej 5 sztuk - od 2500 zł do 12 000 zł,
 - c) śledzia w ilości:
 - do 500 kg - od 500 zł do 2000 zł,

- powyżej 500 kg - od 2500 zł do 12 000 zł,
- d) szprota w ilości:
 - do 500 kg - od 500 zł do 2000 zł,
 - powyżej 500 kg - od 2500 zł do 12 000 zł,
- e) gatunku innego niż wymienione w lit. a-d - od 1000 zł do 12 000 zł;
- 7) od 800 zł do 3000 zł - za niezabezpieczenie na statku rybackim narzędzi połowowych, których używanie jest niedozwolone na danym obszarze lub w określonym czasie, w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie;
- 8) od 800 zł do 4200 zł - za posiadanie na statku rybackim niedozwolonych narzędzi połowowych lub niedozwolonego sprzętu rybackiego;
- 9) 1500 zł - za oznakowanie narzędzi połowowych niezgodnie z warunkami określonymi w art. 8–17 rozporządzenia nr 404/2011;
- 10) od 2000 zł do 5000 zł - za utrudnianie inspektorom rybołówstwa morskiego wykonywania czynności kontrolnych lub inspekcji podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań wynikających z przepisów o rybołówstwie morskim;
- 11) za prowadzenie połowów gatunków organizmów morskich, które znajdują się w ustanowionych dla nich okresach ochronnych, w przypadku:
 - a) gatunków objętych ogólną kwotą połowową - od 2000 zł do 12 000 zł,
 - b) gatunków innych niż wymienione w lit. a - od 500 zł do 6000 zł;
- 12) za prowadzenie połowów gatunków organizmów morskich, które nie przekroczyły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych, w przypadku:
 - a) gatunków objętych ogólną kwotą połowową - od 2000 zł do 12 000 zł,
 - b) gatunków innych niż wymienione w lit. a - od 500 zł do 6000 zł;
- 13) od 2000 zł do 20 000 zł - za utrudnianie pracy obserwatorom kontroli, o których mowa w art. 73 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań;
- 14) od 2000 zł do 18 000 zł - za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego przy użyciu statku rybackiego, którego zdolność połowowa, wyrażona jako moc silnika głównego lub pojemność brutto, jest niezgodna ze zdolnością połowową wpisaną w licencji połowowej wydanej na ten statek rybacki;
- 15) od 8000 zł do 24 000 zł - za naruszenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. g albo w art. 42 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1005/2008;

- 16) za prowadzenie ukierunkowanych połowów gatunku organizmów morskich, dla którego obowiązuje zakaz takich połowów, w przypadku:
 - a) dorsza - od 12 000 zł do 30 000 zł,
 - b) łososa - od 12 000 zł do 30 000 zł,
 - c) śledzia - od 8000 zł do 18 000 zł,
 - d) szprota - od 4000 zł do 12 000 zł,
 - e) gatunku innego niż wymienione w lit. a–d - od 1600 zł do 12 000 zł;
- 17) za prowadzenie ukierunkowanych połowów gatunku organizmów morskich, który nie został wpisany w specjalnym zezwoleniu połowowym, w przypadku:
 - a) dorsza - od 12 000 zł do 30 000 zł,
 - b) łososa - od 12 000 zł do 30 000 zł,
 - c) śledzia - od 8000 zł do 18 000 zł,
 - d) szprota - od 6000 zł do 15 000 zł,
 - e) gatunku innego niż wymienione w lit. a–d - od 2000 zł do 12 000 zł;
- 18) za prowadzenie połowów gatunku organizmów morskich, którego ogólna kwota połowowa została wyczerpana lub dla którego obowiązuje zakaz połowów, w przypadku:
 - a) dorsza - od 12 000 zł do 30 000 zł,
 - b) łososa - od 12 000 zł do 30 000 zł,
 - c) śledzia - od 8000 zł do 18 000 zł,
 - d) szprota - od 6000 zł do 15 000 zł,
 - e) gatunku innego niż wymienione w lit. a–d - od 2000 zł do 12 000 zł;
- 19) od 12 000 zł do 30 000 zł - za prowadzenie połowów, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b lub c lub ust. 4 lit. b lub c rozporządzenia 2025/2454, niezgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach;
- 20) 3000 zł - za nieprzechowywanie na statku rybackim, podczas wykonywania rybołówstwa komercyjnego, dziennika połowowego w postaci papierowej;
- 21) 3000 zł - za nieprzyjęcie na pokład statku rybackiego obserwatora, wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 74 ust. 1 ustawy;
- 22) 30 000 zł - za uniemożliwianie inspektorom rybołówstwa morskiego wykonania czynności kontrolnych lub inspekcji podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań wynikających z przepisów o rybołówstwie morskim;

- 23) 48 000 zł - za uniemożliwienie pracy obserwatorom kontroli, o których mowa w art. 73 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań.

§ 7. Wysokość kar pieniężnych za naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, przepisów ustawy lub aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie przez kapitana wykonującego rybołówstwo komercyjne przy użyciu statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 10 m wynosi:

- 1) od 500 zł do 1000 zł - za wpisywanie nieprawdziwych danych do dziennika połowowego lub miesięcznego raportu połowowego;
- 2) od 500 zł do 1200 zł - za nieprzechowywanie na statku rybackim dziennika połowowego w postaci papierowej w sposób zapewniający ochronę tego dziennika przed zniszczeniem lub uszkodzeniem, co spowodowało jego zniszczenie lub uszkodzenie;
- 3) od 500 zł do 2000 zł - za przekroczenie, podczas wykonywania rybołówstwa komercyjnego, liczby narzędzi połowowych określonej w specjalnym zezwoleniu połowowym;
- 4) od 500 zł do 2500 zł - za niedopełnienie obowiązku posiadania na statku jednego rodzaju narzędzi połowowych w przypadku, o którym mowa w § 19a ust. 1 rozporządzenia w sprawie rybołówstwa komercyjnego;
- 5) za przekroczenie dopuszczalnego przyłowu danego gatunku organizmów morskich, w przypadku przekroczenia:
 - a) do 25% dopuszczalnego przyłowu - 500 zł,
 - b) powyżej 25% i nie więcej niż 50% dopuszczalnego przyłowu - od 600 zł do 800 zł,
 - c) powyżej 50% dopuszczalnego przyłowu - od 1000 zł do 2000 zł;
- 6) od 500 zł do 4000 zł - za dokonanie wyładunku dorszy w ilości przekraczającej dozwoloną ilość określoną w art. 14 lit. a rozporządzenia nr 2016/1139, poza portami wyznaczonymi do dokonania takiego wyładunku;
- 7) od 500 zł do 10 000 zł - za dokonanie wyładunku ryb niesortowanych poza portami wyznaczonymi do dokonania takiego wyładunku;
- 8) od 500 zł do 10 000 zł - za dokonanie wyładunku ryb pelagicznych w ilości przekraczającej dozwoloną ilość określoną w § 23 ust. 2 rozporządzenia w sprawie

- rybołówstwa komercyjnego, poza portami wyznaczonymi do dokonania takiego wyładunku;
- 9) za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego przy użyciu narzędzi połowowych, które nie są wpisane w specjalnym zezwoleniu połowowym, w przypadku narzędzi:
 - a) pułapkowych - od 500 zł do 1600 zł,
 - b) usidlających, oplątujących lub zahaczających - od 800 zł do 3200 zł,
 - c) ciągnionych albo niewodów - od 1200 zł do 4000 zł;
 - 10) za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego przy użyciu narzędzi połowowych, których używanie jest w danym okresie lub na określonym obszarze zabronione, w przypadku narzędzi:
 - a) pułapkowych - od 500 zł do 1600 zł,
 - b) usidlających, oplątujących lub zahaczających - od 800 zł do 3200 zł,
 - c) ciągnionych albo niewodów - od 1200 zł do 4000 zł;
 - 11) od 500 zł do 5000 zł - za dokonanie uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia nr 2016/1139, niezgodnie ze sposobem lub warunkami określonymi w tych przepisach;
 - 12) od 500 zł do 5000 zł - za niedokonanie uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia nr 2016/1139;
 - 13) od 500 zł do 1500 zł - za niezgłoszenie zamiaru wyładunku ryb niesortowanych w terminie, o którym mowa w § 23 ust. 3 rozporządzenia w sprawie rybołówstwa komercyjnego;
 - 14) od 500 zł do 2000 zł - za dokonanie zgłoszenia, o którym mowa w § 23 ust. 3 rozporządzenia w sprawie rybołówstwa komercyjnego, bez podania co najmniej jednej z informacji, o których mowa w tym przepisie;
 - 15) od 500 zł do 2500 zł - za niezgłoszenie zamiaru wyładunku ryb niesortowanych, o którym mowa w § 23 ust. 3 rozporządzenia w sprawie rybołówstwa komercyjnego;
 - 16) za przekroczenie kwot połowowych określonych gatunków organizmów morskich wpisanych w specjalnym zezwoleniu połowowym, w przypadku:
 - a) dorsza w ilości:
 - do 200 kg - od 500 zł do 2000 zł,
 - powyżej 200 kg - od 2500 zł do 10 000 zł,
 - b) łososia w ilości:

- do 5 sztuk - od 500 zł do 2000 zł,
 - powyżej 5 sztuk - od 2500 zł do 8000 zł,
- c) śledzia w ilości:
- do 500 kg - od 500 zł do 2000 zł,
 - powyżej 500 kg - od 2500 zł do 8000 zł,
- d) szprota w ilości:
- do 500 kg - od 500 zł do 2000 zł,
 - powyżej 500 kg - od 2500 zł do 8000 zł,
- e) gatunku innego niż wymienione w lit. a–d - od 1000 zł do 8000 zł;
- 17) od 800 zł do 2000 zł - za niezabezpieczenie na statku rybackim narzędzi połowowych, których używanie jest niedozwolone na danym obszarze lub w określonym czasie, w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie;
- 18) od 800 zł do 2800 zł - za posiadanie na statku rybackim niedozwolonych narzędzi połowowych lub niedozwolonego sprzętu rybackiego;
- 19) od 1000 zł do 3000 zł - za umieszczanie i przechowywanie na statku rybackim gatunków dennych organizmów morskich objętych planem wieloletnim niezgodnie z art. 44 rozporządzenia nr 1224/2009;
- 20) od 1000 zł do 8000 zł – za nieprzekazanie miesięcznego raportu połowowego do Centrum Monitorowania Rybołówstwa;
- 21) od 1000 zł do 25 000 zł - za niewpisanie danych do dziennika połowowego lub miesięcznego raportu połowowego;
- 22) od 2000 zł do 5000 zł - za utrudnianie inspektorom rybołówstwa morskiego wykonywania czynności kontrolnych lub inspekcji podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań wynikających z przepisów o rybołówstwie morskim;
- 23) za prowadzenie połowów gatunków organizmów morskich, które znajdują się w ustanowionych dla nich okresach ochronnych, w przypadku:
- a) gatunków objętych ogólną kwotą połowową - od 2000 zł do 8000 zł,
 - b) gatunków innych niż wymienione w lit. a - od 500 zł do 4000 zł;
- 24) za prowadzenie połowów gatunków organizmów morskich, które nie przekroczyły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych, w przypadku:
- a) gatunków objętych ogólną kwotą połowową - od 2000 zł do 8000 zł,
 - b) gatunków innych niż wymienione w lit. a - od 500 zł do 4000 zł;

- 25) od 2000 zł do 20 000 zł - za utrudnianie pracy obserwatorom kontroli, o których mowa w art. 73 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań;
- 26) od 2000 zł do 12 000 zł - za wykonywanie rybołówstwa komercyjnego przy użyciu statku rybackiego, którego zdolność połowowa, wyrażona jako moc silnika głównego lub pojemność brutto, jest niezgodna ze zdolnością połowową wpisaną w licencji połowowej wydanej na ten statek rybacki;
- 27) od 8000 zł do 16 000 zł - za naruszenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. g albo w art. 42 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1005/2008;
- 28) za prowadzenie ukierunkowanych połowów gatunku organizmów morskich, dla którego obowiązuje zakaz takich połowów, w przypadku:
 - a) dorsza - od 12 000 zł do 20 000 zł,
 - b) łososia - od 12 000 zł do 20 000 zł,
 - c) śledzia - od 8 000 zł do 12 000 zł,
 - d) szprota - od 4 000 zł do 8 000 zł,
 - e) gatunku innego niż wymienione w lit. a–d - od 1600 zł do 8000 zł;
- 29) za prowadzenie ukierunkowanych połowów gatunku organizmów morskich, który nie został wpisany w specjalnym zezwoleniu połowowym, w przypadku:
 - a) dorsza - od 12 000 zł do 20 000 zł,
 - b) łososia - od 12 000 zł do 20 000 zł,
 - c) śledzia - od 8000 zł do 12 000 zł,
 - d) szprota - od 6000 zł do 10 000 zł,
 - e) gatunku innego niż wymienione w lit. a–d - od 2000 zł do 8000 zł;
- 30) za prowadzenie połowów gatunku organizmów morskich, którego ogólna kwota połowowa została wyczerpana lub dla którego obowiązuje zakaz połowów, w przypadku:
 - a) dorsza - od 12 000 zł do 20 000 zł,
 - b) łososia - od 12 000 zł do 20 000 zł,
 - c) śledzia - od 8 000 zł do 12 000 zł,
 - d) szprota - od 6 000 zł do 10 000 zł,
 - e) gatunku innego niż wymienione w lit. a–d - od 2000 zł do 8000 zł;

- 31) od 12 000 zł do 20 000 zł - za prowadzenie połowów, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b lub c lub ust. 4 lit. b lub c rozporządzenia 2025/2454, niezgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach;
- 32) 1250 zł - za niedokonanie powiadomienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009;
- 33) 2000 zł - za nieprzechowywanie na statku rybackim, podczas wykonywania rybołówstwa komercyjnego, dziennika połowowego w postaci papierowej;
- 34) od 500 zł do 5000 zł – za zaniechanie zmiany łowiska lub za niezaprzestanie połowów, wbrew obowiązkowi, o których mowa w § 18a ust. 1 i 3 rozporządzenia w sprawie rybołówstwa komercyjnego;
- 35) od 500 zł do 5000 zł - za zaniechanie zmiany łowiska lub za niezaprzestanie połowów, wbrew obowiązkowi, o których mowa w § 19 ust. 3 i 5 oraz § 19a ust. 3 rozporządzenia w sprawie rybołówstwa komercyjnego;
- 36) 20 000 zł - za uniemożliwienie inspektorom rybołówstwa morskiego wykonania czynności kontrolnych lub inspekcji podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań wynikających z przepisów o rybołówstwie morskim;
- 37) 32 000 zł - za uniemożliwienie pracy obserwatorom kontroli, o których mowa w art. 73 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań;
- 38) od 500 zł do 8000 zł - za przekroczenie dopuszczalnego marginesu tolerancji, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia nr 1224/2009 lub w art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 2016/1139.

§ 8. Wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w art. 127 ust. 1 ustawy, wynosi:

- 1) od 100 zł do 400 zł - za niezachowanie, przy zajmowaniu miejsc na łowisku, minimalnej odległości między osobami prowadzącymi połowy z brzegu;
- 2) od 100 zł do 500 zł - za prowadzenie połowów ze znaków nawigacyjnych, mostów albo pomostów pływających;
- 3) od 100 zł do 500 zł - za stosowanie sztucznego światła do lokalizacji i wabienia ryb podczas połowów wędką prowadzonych z brzegu;
- 4) od 100 zł do 500 zł - za prowadzenie połowów ze statku lub innego niż statek urządzenia pływającego wcześniej niż godzinę przed wschodem słońca i później niż godzinę po zachodzie słońca;

- 5) od 100 zł do 500 zł - za rozdysponowanie wyłowionych ryb przed zakończeniem połowów w danym dniu;
- 6) od 100 zł do 500 zł - za prowadzenie połowów wędką w odległości mniejszej niż 100 m od oznakowanego kąpieliska;
- 7) od 100 zł do 1000 zł - za wykonywanie rybołówstwa rekreacyjnego niezgodnie z warunkami lub sposobem prowadzenia połowów przy użyciu wędki lub kuszy, określonymi w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 95 ust. 1 ustawy;
- 8) od 100 zł do 2000 zł - za niewypuszczenie niezwłocznie do łowiska ryb niewymiarowych, ryb gatunków objętych ochroną ścisłą, o której mowa w art. 5 pkt 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2026 r. poz. 13, 426, 737 i 912), lub wyłowionych w ustanowionych dla nich okresach ochronnych, lub w obszarach wyłączonych z wykonywania rybołówstwa komercyjnego;
- 9) od 100 zł do 3000 zł - za wyłowienie większej ilości ryb niż ta, którą może wyłowić i zatrzymać osoba fizyczna prowadząca połowy w ciągu doby;
- 10) od 100 zł do 4400 zł - za prowadzenie połowów, w ramach wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego niedozwoloną metodą połowów;
- 11) od 200 zł do 500 zł - za nieprawidłowe sporządzenie raportu z połowów rekreacyjnych, o którym mowa w art. 91 ust. 3 ustawy;
- 12) od 200 zł do 1000 zł - za prowadzenie połowów kuszą w porze nocnej - wcześniej niż po upływie godziny od wschodu słońca i później niż na godzinę przed zachodem słońca;
- 13) od 200 zł do 1000 zł - za niezachowanie, przy zajmowaniu miejsc na łowisku, minimalnej odległości między statkami lub innymi niż statek urządzeniami pływającymi;
- 14) od 200 zł do 1000 zł - za stosowanie sztucznego światła do lokalizacji i wabienia ryb podczas połowów wędką prowadzonych z innego niż statek urządzenia pływającego;
- 15) od 200 zł do 2000 zł - za stosowanie sztucznego światła do lokalizacji i wabienia ryb podczas połowów wędką prowadzonych ze statku;
- 16) od 200 zł do 2000 zł - za prowadzenie połowów wędką w odległości mniejszej niż 100 m od granic obszaru, na którym obowiązuje zakaz wykonywania rybołówstwa komercyjnego;

- 17) od 250 zł do 1000 zł - za holowanie przynęt, przy prowadzeniu połowów ze statku lub innego niż statek urządzenia pływającego, przy użyciu więcej niż 12 wędek, niezależnie od liczby osób prowadzących połowy z tego statku lub z innego niż statek urządzenia pływającego;
- 18) od 300 zł do 500 zł - za cumowanie statku lub innego niż statek urządzenia pływającego do znaków nawigacyjnych, narzędzi połowowych, bojek, tyczek lub pływaków;
- 19) od 300 zł do 500 zł - za utrudnianie inspektorom rybołówstwa morskiego wykonywania czynności kontrolnych lub inspekcji podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań wynikających z przepisów o rybołówstwie morskim;
- 20) od 300 zł do 2000 zł - za prowadzenie połowów kuszą w odległości mniejszej niż 100 m od granic obszaru, na którym obowiązuje zakaz wykonywania rybołówstwa komercyjnego;
- 21) od 400 zł do 3000 zł - za prowadzenie połowów ze statku lub innego niż statek urządzenia pływającego w odległości mniejszej niż 100 m od narzędzi połowowych wystawionych w wodzie;
- 22) od 500 zł do 1000 zł - za niezachowanie, przy zajmowaniu miejsc na łowisku, minimalnej odległości między osobami prowadzącymi połowy kuszą;
- 23) od 500 zł do 1500 zł - za prowadzenie połowów kuszą w odległości mniejszej niż 100 m od narzędzi połowowych wystawionych w wodzie;
- 24) od 500 zł do 2000 zł - za prowadzenie połowów organizmów morskich, które nie przekroczyły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych;
- 25) od 500 zł do 2000 zł - za prowadzenie połowów organizmów morskich, które znajdują się w ustanowionych dla nich okresach ochronnych;
- 26) od 500 zł do 2000 zł - za stosowanie, podczas połowów wędką, metod kaleczących zewnętrzne powłoki ciała ryb;
- 27) od 500 zł do 2000 zł - za prowadzenie połowów ze statku lub innego niż statek urządzenia pływającego na torach wodnych lub kotwiczowiskach;
- 28) od 500 zł do 2000 zł - za holowanie żywej ryby przy prowadzeniu połowów ze statku lub innego niż statek urządzenia pływającego;
- 29) od 500 zł do 2000 zł - za prowadzenie połowów kuszą w promieniu większym niż 50 m od pływaka zakotwiczzonego i wystawionego na powierzchni wody na czas połowów przez osobę prowadzącą połowy kuszą;

- 30) od 500 zł do 2000 zł - za uniemożliwienie inspektorom rybołówstwa morskiego wykonania czynności kontrolnych lub inspekcji podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań wynikających z przepisów o rybołówstwie morskim;
- 31) od 500 zł do 3000 zł - za prowadzenie połowów ze statku lub innego niż statek urządzenia pływającego w odległości mniejszej niż 100 m od wraku statku, którego pozycja jest naniesiona na mapie morskiej lub żeglarskiej;
- 32) od 500 zł do 5000 zł - za prowadzenie połowów kuszą w odległości mniejszej niż 100 m od oznakowanego kąpieliska;
- 33) od 500 zł do 5000 zł - za używanie do wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego narzędzi połowowych wykorzystywanych do wykonywania rybołówstwa komercyjnego;
- 34) od 500 zł do 4000 zł – za prowadzenie połowów organizmów morskich, w ramach wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego, na obszarach wyłączonych z wykonywania rybołówstwa komercyjnego;
- 35) od 3000 zł do 5000 zł - za wykonywanie rybołówstwa rekreacyjnego bez wydanego pozwolenia na wykonywanie rybołówstwa rekreacyjnego albo wbrew warunkom w nim określonym;
- 36) 100 zł - za pozostawienie narzędzi połowowych bez nadzoru osoby fizycznej prowadzącej połowy;
- 37) 300 zł – za nieposiadanie, podczas wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego, dokumentu tożsamości lub dowodu uiszczenia opłaty za wykonywanie rybołówstwa rekreacyjnego lub – gdy ma to zastosowanie – za nieprzedstawienie do wglądu dokumentu potwierdzającego uprawnienie do uiszczenia niższej opłaty za wykonywanie tego rybołówstwa;
- 38) 500 zł - za prowadzenie połowów w miejscach niedozwolonych określonych w przepisach dotyczących sposobu i warunków wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego;
- 39) 800 zł – za wykonywanie rybołówstwa rekreacyjnego bez wniesienia opłaty uprawniającej osobę fizyczną do jego wykonywania;
- 40) 500 zł - za nieposiadanie pozwolenia na wykonywanie rybołówstwa rekreacyjnego podczas jego wykonywania;
- 41) 500 zł - za uniemożliwienie obejrzenia użytych narzędzi połowowych, przynęt lub wyłowionych ryb w stanie umożliwiającym pomiar ich długości całkowitej;

- 42) 1500 zł - za brak wystawienia na powierzchni wody zakotwiczonego pływaka koloru pomarańczowego o objętości co najmniej 5 litrów na czas połowów przez osobę prowadzącą połowy kuszą;
- 43) od 500 zł do 4000 zł – za prowadzenie połowów organizmów morskich, w ramach wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego, na obszarze, na którym jest prowadzone zarybianie na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy, w terminie, w którym jest ono prowadzone.

§ 9. Wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w art. 128 ust. 1 ustawy, wynosi:

- 1) od 1000 zł do 3000 zł - za prowadzenie na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej połowów organizmów morskich w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych albo w celu kształcenia, w zakresie rybołówstwa morskiego, wbrew warunkom określonym w pozwoleniu wydanym na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy;
- 2) od 1000 zł do 5000 zł - za utrudnianie na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, podczas prowadzenia chowu lub hodowli organizmów morskich albo zarybiania, inspektorom rybołówstwa morskiego wykonywania czynności kontrolnych lub inspekcji podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań wynikających z przepisów o rybołówstwie morskim;
- 3) od 1000 zł do 5000 zł - za utrudnianie, podczas prowadzenia połowów organizmów morskich w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych albo w celu kształcenia, w zakresie rybołówstwa morskiego, inspektorom rybołówstwa morskiego wykonywania czynności kontrolnych lub inspekcji podczas wykonywania ich obowiązków lub zadań wynikających z przepisów o rybołówstwie morskim;
- 4) od 1000 zł do 30 000 zł - za prowadzenie na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej chowu lub hodowli organizmów morskich albo zarybiania wbrew warunkom określonym w zezwoleniu wydanym na podstawie art. 97 ust. 1 ustawy;
- 5) od 3000 zł do 30 000 zł - za wprowadzanie do obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej organizmów morskich gatunków obcych lub przenoszenie na te obszary organizmów morskich gatunków niewystępujących miejscowo bez wydanego zezwolenia, o którym mowa w art. 99 ust. 1 ustawy, lub wbrew warunkom w nim określonym;

- 6) od 7000 zł do 30 000 zł - za prowadzenie na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej chowu lub hodowli organizmów morskich albo zarybiania, bez wydanego zezwolenia, o którym mowa w art. 97 ust. 1 ustawy;
- 7) 5000 zł - za prowadzenie na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej połowów organizmów morskich w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych albo w celu kształcenia, w zakresie rybołówstwa morskiego, bez wydanego pozwolenia, o którym mowa w art. 84 ust. 1 ustawy.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 września 2015 r. w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim (Dz. U. poz. 1661, z 2018 r. poz. 2454, z 2023 r. poz. 1498 oraz z 2025 r. poz. 1561), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego (Dz. U. poz. ...).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia ...
(Dz. U. poz. ...)

WYSOKOŚĆ KAR PIENIĘŻNYCH ZA NARUSZENIA, O KTÓRYCH MOWA W ART.
120 USTAWY Z DNIA 19 GRUDNIA 2014 R. O RYBOŁÓWSTWIE MORSKIM

Lp.	Rodzaj naruszenia	Wartość produktów pozyskanych w wyniku naruszenia	Osiągnięte korzyści w wyniku naruszenia	Wysokość kary pieniężnej
1	wyładowywanie na ląd gatunków organizmów morskich złowionych z naruszeniem przepisów o rybołówstwie	do 500 zł		1000 zł
		powyżej 500 zł do 3000 zł		od 1100 zł do 6000 zł
		powyżej 3000 zł do 7000 zł		od 6100 zł do 14 000 zł
		powyżej 7000 zł do 15 000 zł		od 14 100 zł do 30 000 zł
		powyżej 15 000 zł		37 000 zł
2	wprowadzanie do obrotu organizmów morskich złowionych z naruszeniem przepisów o rybołówstwie morskim		do 2000 zł	od 2000 zł do 4000 zł
			powyżej 2000 zł do 5000 zł	od 4100 zł do 10 000 zł
			powyżej 5000 zł do 15 000 zł	od 10 100 zł do 30 000 zł
			powyżej 15 000 zł	37 000 zł
3		do 2000 zł		od 1500 zł

	magazynowanie, transport lub przeładowywanie organizmów morskich złowionych z naruszeniem przepisów o rybołówstwie morskim			do 2500 zł
		powyżej 2000 zł do 5000 zł		od 3000 zł do 6000 zł
		powyżej 5000 zł do 10 000 zł		od 6100 zł do 12 000 zł
		powyżej 10 000 zł do 30 000 zł		od 12 100 zł do 35 000 zł
		powyżej 30 000 zł		37 000 zł

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 129 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590 oraz), zwanej dalej „ustawą”, zgodnie z którym minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 120, art. 124 pkt 3 lit. a, art. 125–125e, art. 127 ust. 1 i 1a oraz art. 128 ust. 1 tej ustawy, różnicując je w zależności od rodzaju dokonanych naruszeń, ich społecznej szkodliwości, wpływu na stan żywych zasobów morza i ekosystemu morskiego oraz w zależności od osiągniętych korzyści finansowych wynikających z danego naruszenia lub od wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku tego naruszenia.

Biorąc pod uwagę art. 120, art. 124 pkt 3 lit a, art. 125–125e, art. 127 ust. 1 i 1a oraz art. 128 ust. 1 ww. ustawy, wskazać należy, że konstrukcja projektowanych przepisów w głównej mierze opiera się o zróżnicowanie w odniesieniu do podmiotu dokonującego danego naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim oraz długość całkowitą statków rybackich przy użyciu których naruszenia zostały dokonane.

W oddzielnej jednostce redakcyjnej (§ 8 projektowanego rozporządzenia) umieszczono przepisy dotyczące wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów w ramach wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego.

W projektowanym rozporządzeniu określone zostały wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów zarówno ustawy, aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie jak również przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, a ich wysokość została zróżnicowana w zależności od rodzaju dokonanych naruszeń, ich społecznej szkodliwości, wpływu na stan żywych zasobów morza i ekosystemu morskiego oraz w zależności od osiągniętych korzyści finansowych wynikających z danego naruszenia lub od wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku tego naruszenia.

Dodatkowo wysokość kar pieniężnych została zróżnicowana w zależności od podmiotu popełniającego naruszenie, długości statku rybackiego, przy użyciu którego dokonano naruszenia, oraz od rodzaju naruszenia. Część wysokości kar pieniężnych została utrzymana na poziomie niezmiennym w stosunku do wcześniej obowiązujących przepisów w tej mierze, jednakże mając na względzie możliwość i zakres szkód, jakie w wyniku popełnienia naruszenia mogą zostać wyrządzone, wysokość kar należało odpowiednio uaktualnić, uwzględniając wpływ naruszenia na stan żywych zasobów morza i ekosystemu morskiego.

Zaproponowano w projektowanej regulacji takie wysokości kar pieniężnych za poszczególne naruszenia, aby sprawca takiego naruszenia przede wszystkim zwrócił Skarbowi Państwa wartość nielegalnie złowionych i sprzedanych ryb. Kara pieniężna ma tym przypadku nie tylko działanie prewencyjne na potencjalnych sprawców naruszeń, ale eliminuje zagrożenie dokonywania takich naruszeń w przyszłości.

Administracyjne kary pieniężne są to kary, których wymierzenie nie jest zależne od stopnia zawinienia, ale od samego faktu naruszenia przepisów o rybołówstwie przez dany podmiot. Wysokość ustalonej kary administracyjnej uzależniona jest od podmiotu, który dopuścił się naruszenia, długości całkowitej statku rybackiego, przy użyciu którego dokonano naruszenia, oraz od jego społecznej szkodliwości i wysokości nielegalnie osiągniętych korzyści.

Kary pieniężne będą wymierzane przez Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, w drodze decyzji, za obiektywny fakt naruszenia prawa, czyli konkretne zachowanie sprawcy czynu zabronionego, naganne z punktu widzenia treści normy prawnej. Podstawową przesłanką odpowiedzialności będzie w takim układzie odniesienia bezprawność czynu rozumiana jako zachowanie sprawcy niezgodne z przepisami prawa i zasadami współżycia społecznego. W przypadku naruszeń przepisów o rybołówstwie morskim (zarówno UE, jak i krajowych) wysokość kary pieniężnej uzależniona będzie od długości statku rybackiego, przy użyciu którego doszło do naruszenia przepisów, od podmiotu, który naruszył te przepisy (armator lub kapitan statku), oraz od rodzaju, społecznej szkodliwości czynu zabronionego oraz osiągniętych korzyści lub wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku naruszenia.

Z uwagi na ochronę środowiska, głównie stanu żywych zasobów morza, wysokość kar pieniężnych jest w pełni uzasadniona, gdyż Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, jako minister właściwy do spraw rybołówstwa jest zobowiązany na podstawie art. 74 Konstytucji RP do ochrony środowiska. Istotny jest również obowiązek wyrażony w art. 86 Konstytucji RP stanowiący, że każdy jest obowiązany do dbałości o stan środowiska i ponosi odpowiedzialność za spowodowane przez siebie jego pogorszenie. W związku z tym nie tylko Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ale także użytkownicy morza, są odpowiedzialni za ochronę żywych zasobów stanowiących nieodłączny element ekosystemu, dlatego też zaproponowane wysokości kar pieniężnych realizują powyższy obowiązek.

Wysokości kar pieniężnych określonych w projektowanym rozporządzeniu w głównej mierze obejmują wartość rynkową produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku naruszeń. Wartość ta będzie ustalana na podstawie średniej ceny rynkowej danego gatunku organizmów morskich w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę), wynikającej z elektronicznego systemu raportowania połowów na dzień popełnienia naruszenia, a jeżeli w tym systemie brak jest średniej ceny rynkowej na dzień popełnienia naruszenia, bierze się pod uwagę średnią cenę rynkową wynikającą z tego systemu na dzień najbliższy przed dniem, w którym popełniono naruszenie.

Wysokość wynagrodzenia określono na podstawie art. 69 ust. 3 ustawy, zgodnie z którym pod pojęciem wynagrodzenie należy rozumieć wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przesłanki stosowania administracyjnych kar pieniężnych oraz ich wysokość powinny być ukształtowane w sposób odpowiadający zasadzie adekwatności ingerencji państwa w chronioną konstytucyjnie sferę jednostki (art. 2 Konstytucji). Zatem, w przypadku gdy nie przewidziano wysokości kary w oparciu o wartość rynkową produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku naruszenia lub osiągniętą z nich korzyść finansową, określono wysokość kary w zależności od rodzaju dokonanego naruszenia, jego społecznej szkodliwości oraz wpływu na stan żywych zasobów morza i ekosystemu morskiego, wprowadzono jedną wskazaną wprost w przepisie karę pieniężną, bez wskazywania dolnej i górnej granicy tej kary. Przyjęto, że armator statku rybackiego o długości całkowitej równej albo większej niż 10 m ponosi najwyższą odpowiedzialność finansową za wykonywanie działalności połowowej, następnie określono stawki dla kapitana takiego statku wynoszące 75% wysokości kary przewidzianej dla armatora. Natomiast armator statku o długości mniejszej niż 10 m będzie odpowiadał do 60% wysokości kary określonej dla armatora większego statku, a kapitan małego statku będzie odpowiadał do 40% wysokości kary przewidzianej dla armatora dużego statku.

Zaproponowano, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega obowiązkowi notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, stosownie do § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404).

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936), oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi pod numerem

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 129 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590 oraz) Nr w wykazie prac: ...
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Określenie wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, w którym określone zostaną wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów o rybołówstwie. Wysokości kar pieniężnych zróżnicowane zostaną w zależności od rodzaju dokonanych naruszeń, ich społecznej szkodliwości, wpływu na stan żywych zasobów morza i ekosystemu morskiego oraz w zależności od osiągniętych korzyści finansowych wynikających z danego naruszenia lub od wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku tego naruszenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie UE określają wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów Wspólnej Polityki Rybackiej w drodze aktów prawa krajowego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Armatorzy i kapitanowie statków rybackich o polskiej przynależności	ok. 620	Rejestr Statków Rybackich	Projekt wprowadza wysokości kar pieniężnych za nieprzestrzeganie przepisów o rybołówstwie nakładanych na armatorów statków rybackich.
Podmioty prowadzące połowy w celu badań naukowych i prac rozwojowych oraz w celu kształcenia	ok. 20	Akta administracyjne - decyzje wydane w indywidualnych sprawach	Projekt wprowadza wysokości kar pieniężnych za nieprzestrzeganie przepisów o rybołówstwie w zakresie połowów organizmów morskich w celach

			naukowo-badawczych albo szkoleniowych
Podmioty prowadzące połowy rekreacyjne, w tym osoby fizyczne, armatorzy statków oraz organizatorzy zawodów sportowych	ok. 20 000	GIRM	Projekt wprowadza wysokości kar pieniężnych za nieprzestrzeganie przepisów o rybołówstwie w zakresie połowów rekreacyjnych
Podmioty prowadzące chów lub hodowlę ryb i innych organizmów morskich	b.d.	b.d.	Projekt wprowadza wysokości kar pieniężnych za nieprzestrzeganie przepisów o rybołówstwie w zakresie chowu lub hodowli ryb i innych organizmów morskich
Podmioty prowadzące zarybianie	ok. 10	Akta administracyjne - decyzje wydane w indywidualnych sprawach	Projekt wprowadza wysokości kar pieniężnych za nieprzestrzeganie przepisów o rybołówstwie w zakresie zarybiania
Podmioty dokonujące wprowadzenia w polskich obszarach morskich gatunku obcego lub przenoszenia gatunku niewystępującego miejscowo	b.d.	b.d.	Projekt wprowadza wysokości kar pieniężnych za nieprzestrzeganie przepisów o rybołówstwie w zakresie wprowadzania w polskich obszarach morskich gatunku obcego lub przenoszenia gatunku niewystępującego miejscowo
Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego (GIRM)	1	Ustawa o rybołówstwie morskim	Przedmiotowe rozporządzenie ułatwi inspektorom rybołówstwa

			morskiego wykonywanie swoich obowiązków									
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji												
Projektowana regulacja jest realizacją ustawowego upoważnienia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do określenia, w drodze rozporządzenia wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 120, art. 124 pkt 3 lit. a, art. 125–125e, art. 127 ust. 1 i 1a oraz art. 128 ust. 1, różnicując je w zależności od rodzaju dokonanych naruszeń, ich społecznej szkodliwości, wpływu na stan żywych zasobów morza i ekosystemu morskiego oraz w zależności od osiągniętych korzyści finansowych wynikających z danego naruszenia lub od wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku tego naruszenia.												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z 2015 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Zgodnie z art. 130 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, kary pieniężne, których wysokości ustalone zostały w przedmiotowym projekcie rozporządzenia, wymierza, w drodze decyzji, GIRM. Są one wpłacane na rachunek bankowy wskazany w decyzji w sprawie wymierzenia kary pieniężnej i stanowią dochód budżetu państwa.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		

Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na środowisko naturalne, ponieważ minimalizowane będą naruszenia stanu żywych zasobów morza i ekosystemu morskiego związane z połowem ryb, co w konsekwencji będzie korzystnie wpływało na sytuację i rozwój regionalny.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Rozwiązanie problemu wskazanego w pkt 1 nastąpi po upływie 14 dni od dnia wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Przy założeniu, że efektem projektu miałyby być określenie wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim, miernikiem będzie liczba wydanych przez GIRM decyzji w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów o organizacji rynku
rybnego**

Na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2045 oraz ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy, wynosi dla tego, kto:

- 1) skupuje produkty rybne, o których mowa w art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy, nie będąc wpisanym do rejestru skupujących, w przypadku nakładania kary po raz:
 - a) pierwszy, przy skupie:
 - łososia albo troci z połowów w Morzu Bałtyckim – 75 zł za każdy kilogram skupionych ryb w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
 - dorsza z połowów w Morzu Bałtyckim – 30 zł za każdy kilogram skupionych ryb w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
 - śledzia z połowów w Morzu Bałtyckim – 10 zł za każdy kilogram skupionych ryb w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
 - szprota z połowów w Morzu Bałtyckim – 5 zł za każdy kilogram skupionych ryb w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
 - pozostałych gatunków ryb – 20 zł za każdy kilogram skupionych ryb w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
 - b) kolejny, przy skupie:

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rybołówstwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1000).

- łososia albo troci z połowów w Morzu Bałtyckim – 150 zł za każdy kilogram skupionych ryb w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
 - dorsza z połowów w Morzu Bałtyckim – 60 zł za każdy kilogram skupionych ryb w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
 - śledzia z połowów w Morzu Bałtyckim – 20 zł za każdy kilogram skupionych ryb w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
 - szprota z połowów w Morzu Bałtyckim – 10 zł za każdy kilogram skupionych ryb w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
 - pozostałych gatunków ryb – 40 zł za każdy kilogram skupionych ryb w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę);
- 2) posługuje się zaświadczeniem o wpisie do rejestru przedsiębiorców skupujących produkty rybne, zwanego dalej „rejestrem skupujących”, zawierającym dane niezgodne ze stanem faktycznym, w przypadku nakładania kary po raz:
- a) pierwszy – równowartość przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zwanego dalej „wynagrodzeniem”,
 - b) kolejny – dziesięciokrotność wynagrodzenia;
- 3) będąc do tego obowiązany jako przedsiębiorca wpisany do rejestru skupujących, nie dokonuje zgłoszenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy, w przypadku nakładania kary po raz:
- a) pierwszy – równowartość wynagrodzenia,
 - b) kolejny – dziesięciokrotność wynagrodzenia;
- 4) sprzedaje produkty rybne podmiotom niewpisanym do rejestru skupujących w ilości przekraczającej dopuszczoną do sprzedaży bezpośredniej, w przypadku nakładania kary po raz:
- a) pierwszy – równowartość wynagrodzenia,
 - b) kolejny – dziesięciokrotność wynagrodzenia;
- 5) wbrew obowiązkowi, o których mowa w art. 18a ustawy, nie zapisuje lub nie przekazuje dokumentów lub deklaracji, o których mowa w art. 18a ustawy, w przypadku nakładania kary po raz:
- a) pierwszy – w wysokości:

- 75 zł za każdy kilogram łososia lub troci z połowów w Morzu Bałtyckim w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
- 30 zł za każdy kilogram dorsza z połowów w Morzu Bałtyckim w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
- 10 zł za każdy kilogram śledzia z połowów w Morzu Bałtyckim w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
- 5 zł za każdy kilogram szprota z połowów w Morzu Bałtyckim w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
- 20 zł za każdy kilogram pozostałych gatunków ryb w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),

b) kolejny – w wysokości:

- 150 zł za każdy kilogram łososia lub troci z połowów w Morzu Bałtyckim w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
- 60 zł za każdy kilogram dorsza z połowów w Morzu Bałtyckim w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
- 20 zł za każdy kilogram śledzia z połowów w Morzu Bałtyckim w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
- 10 zł za każdy kilogram szprota z połowów w Morzu Bałtyckim w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę),
- 40 zł za każdy kilogram pozostałych gatunków ryb w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę);

6) zapisuje lub przekazuje dokumenty lub deklarację, o których mowa w art. 18a ustawy, z naruszeniem art. 18a ustawy lub art. 62, art. 64, art. 66 i art. 68 rozporządzenia nr 1224/2009, w przypadku nakładania kary po raz:

a) pierwszy – równowartość przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w „Monitorze Polskim”,

b) kolejny – dziesięciokrotność tej równowartości.

7) wprowadza do obrotu produkty rybne niezaopatrzone w dokument potwierdzający ich pochodzenie wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 62 ust. 5 ustawy, w przypadku nakładania kary po raz:

a) pierwszy za wprowadzenie:

- do 50 kg w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę) – równowartość wynagrodzenia,
 - powyżej 50 kg do 100 kg w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę) – pięciokrotność wynagrodzenia,
 - powyżej 100 kg w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę) – dziesięciokrotność wynagrodzenia,
- b) kolejny za wprowadzenie:
- do 50 kg w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę) – pięciokrotność wynagrodzenia,
 - powyżej 50 do 100 kg w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę) – dziesięciokrotność wynagrodzenia,
 - powyżej 100 kg w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę) – dwudziestokrotność wynagrodzenia;
- 8) wbrew obowiązkom określonym w art. 58 rozporządzenia nr 1224/2009, w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury, z wyłączeniem produktów objętych pozycjami 1604 i 1605 działu 16 Nomenklatury scalonej oraz objętych podpozycją 1212 21 działu 12 Nomenklatury scalonej:
- a) nie stosuje oznakowania zgodnie z art. 58 ust. 2 rozporządzenia nr 1224/2009, w przypadku nakładania kary po raz:
- pierwszy – równowartość przeciętnego wynagrodzenia,
 - kolejny – pięciokrotność równowartości przeciętnego wynagrodzenia;
- b) nie udostępnia informacji, o których mowa w art. 58 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009, w przypadku nakładania kary po raz:
- pierwszy – równowartość przeciętnego wynagrodzenia,
 - kolejny – pięciokrotność równowartości przeciętnego wynagrodzenia;
- c) udostępnia informacje z art. 58 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009 w sposób niespełniający wymogów, o których mowa w art. 58 ust. 6 lit. b tego rozporządzenia, w przypadku nakładania kary po raz:
- pierwszy – równowartość przeciętnego wynagrodzenia,
 - kolejny – pięciokrotność równowartości przeciętnego wynagrodzenia;
- 9) wbrew obowiązkom określonym w art. 58 rozporządzenia nr 1224/2009 w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury:

- a) nie stosuje oznakowania zgodnie z art. 58 ust. 2 rozporządzenia nr 1224/2009 – w przypadku nakładania kary po raz:
 - pierwszy – równowartość przeciętnego wynagrodzenia,
 - kolejny – pięciokrotność równowartości przeciętnego wynagrodzenia;
 - b) nie udostępnia informacji, o których mowa w art. 58 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009 – w przypadku nakładania kary po raz:
 - pierwszy – równowartość przeciętnego wynagrodzenia,
 - kolejny – pięciokrotność równowartości przeciętnego wynagrodzenia;
 - c) udostępnia informacje z art. 58 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009 w sposób niespełniający wymogów, o których mowa w art. 58 ust. 6 lit. b tego rozporządzenia – w przypadku nakładania kary po raz:
 - pierwszy – równowartość przeciętnego wynagrodzenia,
 - kolejny – pięciokrotność równowartości przeciętnego wynagrodzenia;
- 10) będąc do tego obowiązany, nie posiada dokumentacji połowów dla *Dissostichus spp.* w rozumieniu art. 3 lit. b rozporządzenia Rady (WE) nr 1035/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego system dokumentacji połowów dla *Dissostichus spp.* (Dz. Urz. WE L 145 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 11, t. 37, str. 299, z późn. zm.), w przypadku nakładania kary po raz:
- a) pierwszy – dwukrotność wynagrodzenia,
 - b) kolejny – dziesięciokrotność wynagrodzenia;
- 11) będąc do tego obowiązany, nienależycie wypełnia dokumentację połowów dla *Dissostichus spp.* w rozumieniu art. 3 lit. b rozporządzenia wymienionego w pkt 11, w przypadku nakładania kary po raz:
- a) pierwszy – równowartość wynagrodzenia,
 - b) kolejny – pięciokrotność wynagrodzenia;
- 12) wprowadza do obrotu produkty rybołówstwa o wymiarach mniejszych od minimalnych wielkości określonych dla poszczególnych gatunków tych produktów w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2406/96 z dnia 26 listopada 1996 r. ustanawiającym wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa (Dz. Urz. WE L 334 z 23.12.1996, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 4, t. 2, str. 331), w przypadku nakładania kary po raz:
- a) pierwszy za wprowadzenie:

- do 50 kg tych produktów w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę) – równowartość wynagrodzenia,
- powyżej 50 kg do 100 kg tych produktów w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę) – pięciokrotność wynagrodzenia,
- powyżej 100 kg tych produktów w przeliczeniu na masę w relacji pełnej (żywą wagę) – dziesięciokrotność wynagrodzenia,

b) kolejny za wprowadzenie tych produktów – dziesięciokrotność wynagrodzenia.

§ 3. Wysokość kary pieniężnej nie może przekroczyć:

- 1) dziesięciokrotności wynagrodzenia – w przypadkach określonych w § 2 pkt 1 lit. a oraz pkt 5 lit. a;
- 2) dwudziestokrotności wynagrodzenia – w przypadkach określonych w § 2 pkt 1 lit. b oraz pkt 5 lit. b.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 lipca 2013 r. w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów o organizacji rynku rybnego (Dz. U. poz. 997 oraz z 2016 r. poz. 726), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 15 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego (Dz. U. ...).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów o rynku rybnym stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2045 oraz ...) , zwanej dalej „ustawą o organizacji rynku”

Zgodnie z ww. przepisem minister właściwy do spraw rybołówstwa ma określić, w drodze rozporządzenia, wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy o organizacji rynku. Ustalając wysokość kar, należało uwzględnić rodzaj naruszenia, jego wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku rybnego, oddziaływanie na stan żywych zasobów wód oraz możliwą do osiągnięcia korzyść finansową wynikającą z naruszenia.

Należy również wskazać, że art. 63 ust. 1 ustawy o organizacji rynku przewiduje, iż kara pieniężna może wynosić do dwudziestokrotności przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Monitorze Polskim. Oznacza to konieczność określenia wysokości sankcji w granicach ustawowych, w sposób proporcjonalny i adekwatny do ciężaru naruszenia. Projekt rozporządzenia realizuje powyższe ograniczenie, wskazując szczegółowe kwoty kar oraz ich maksymalny poziom, który nie może przekroczyć limitu ustawowego.

Rozporządzenie doprecyzowuje wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów ustawy oraz przepisów unijnych, do których ustawa o organizacji rynku odsyła. Ustalone stawki mają charakter zróżnicowany, zależny m.in. od rodzaju naruszenia, ilości produktów rybnych oraz od tego, czy naruszenie jest pierwsze, czy kolejne. Kary te dotyczą obrotu produktami rybnymi, ich dokumentowania, oznakowania oraz przestrzegania wymogów dotyczących identyfikowalności. Zgodnie z projektem za poniższe naruszenia przewidziano kary:

- 1) skup produktów rybnych bez wpisu do rejestru skupujących;
- 2) posługiwanie się zaświadczeniem o wpisie do rejestru zawierającym nieprawdziwe dane;
- 3) niedokonanie obowiązkowego zgłoszenia przez przedsiębiorcę wpisanego do rejestru;
- 4) sprzedaż produktów rybnych podmiotom niewpisanym do rejestru w ilości przekraczającej sprzedaż bezpośrednią;
- 5) niezapisanie lub nieprzekazanie wymaganych dokumentów lub deklaracji dotyczących produktów rybołówstwa;

- 6) przekazywanie dokumentów lub deklaracji w sposób naruszający przepisy ustawy lub rozporządzenia 1224/2009;
- 7) wprowadzanie do obrotu produktów rybnych bez dokumentu potwierdzającego ich pochodzenie;
- 8) naruszenia obowiązków oznakowania i informowania o produktach rybołówstwa zgodnie z art. 58 rozporządzenia 1224/2009;
- 9) naruszenia obowiązków oznakowania dotyczące pozostałych produktów rybołówstwa i akwakultury;
- 10) brak obowiązkowej dokumentacji połowów dla *Dissostichus spp*;
- 11) nienależyte wypełnianie dokumentacji połowów dla *Dissostichus spp*;
- 12) wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa poniżej minimalnych rozmiarów określonych w rozporządzeniu 2406/96.

W porównaniu z dotychczasowym stanem prawnym projekt rozporządzenia obejmuje również zagadnienia, które wcześniej nie były szczegółowo uregulowane w polskim prawie. Konieczność ich doprecyzowania wynika z obowiązku prawidłowego wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2842, które zmieniło rozporządzenie nr 1224/2009 ustanawiające unijny system kontroli w zakresie rybołówstwa. W związku z tym ustawodawca wprowadził istotne zmiany do ustawy o organizacji rynku rybnego, obejmujące m.in. regulacje dotyczące przedkładania dokumentów pierwszej sprzedaży, dokumentów przewozowych lub deklaracji przejęcia, a także wprowadzenie obowiązku elektronicznego raportowania operacji sprzedaży lub przejęcia przez wszystkich przedsiębiorców wpisanych do rejestru skupujących, niezależnie od wysokości uzyskiwanego obrotu. Nowelizacja rozszerzyła również krajowe przepisy w zakresie oznakowania partii produktów rybołówstwa i akwakultury udostępnianych na rynku oraz zasad zapewnienia identyfikowalności tych produktów na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, co również wynikało z konieczności wdrożenia unijnych przepisów. Wcześniej obowiązująca ustawa o organizacji rynku rybnego nie przewidywała sankcji za naruszenia w powyższych obszarach, co wymagało określenia szczegółowych kar w przepisach wykonawczych. W projektowanym rozporządzeniu zachowano dotychczasową metodologię ustalania wysokości kar. Stawki, w zależności od charakteru naruszenia, zostały określone proporcjonalnie do masy i gatunku produktów rybołówstwa albo przez odniesienie do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, co odpowiada dotychczasowej logice

sankcji i zapewnia ich proporcjonalność w stosunku do wagi oraz częstotliwości popełnianych naruszeń.

Mając na uwadze powyższe, projektowane rozporządzenie określa wysokość kar pieniężnych za różne typy naruszeń wskazane w katalogu naruszeń w art. 63 ust. 1 ustawy o organizacji rynku. Wprowadzenie tych sankcji ma na celu zapewnienie skuteczności nowych regulacji oraz legalności obrotu produktami rybołówstwa, stabilności rynku, a także ochrony konsumentów poprzez zagwarantowanie, że informacje udostępniane na etapie sprzedaży detalicznej są rzetelne i zgodne z wymogami prawa unijnego.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) w związku z czym nie podlega notyfikacji, stosownie do trybu przewidzianego w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a ponadto na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy proces legislacyjny.

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów o organizacji rynku rybnego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia 2026-03-19 Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2045 oraz ...) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi:
OCENA SKUTKÓW REGULACJI	
1. Jaki problem jest rozwiązywany?	
W wyniku projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów o organizacji rynku rybnego, została określona wysokość kar pieniężnych za różnego typu naruszenia wskazane w katalogu naruszeń w art. 63 ust. 1 ustawy o organizacji rynku, w tym naruszenia związane z konieczności dostosowania krajowych regulacji do zmian wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2842, które zmieniło rozporządzenie nr 1224/2009 ustanawiające unijny system kontroli w zakresie rybołówstwa. Nowe sankcje obejmują m.in. regulacje dotyczące przedkładania dokumentów pierwszej sprzedaży, dokumentów przewozowych lub deklaracji przejęcia, elektronicznego raportowania operacji sprzedaży lub przejęcia, oznakowania udostępnianych na rynku partii produktów rybołówstwa i akwakultury, identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji – od złowienia lub zebrania do etapu handlu detalicznego. Ustanowienie sankcji za nieprzestrzeganie przepisów jest niezbędne do realizacji celów, dla których te rozwiązania zostały wprowadzone.	
2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt	
Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów o organizacji rynku polega na wprowadzeniu kar pieniężnych za naruszenia, które obejmują m.in. 1) skup produktów rybnych bez wpisu do rejestru skupujących; 2) posługiwanie się zaświadczeniem o wpisie do rejestru zawierającym nieprawdziwe dane; 3) niedokonanie obowiązkowego zgłoszenia przez przedsiębiorcę wpisanego do rejestru; 4) sprzedaż produktów rybnych podmiotom niewpisanym do rejestru w ilości przekraczającej sprzedaż bezpośrednią; 5) niezapisanie lub nieprzekazanie wymaganych dokumentów lub deklaracji dotyczących produktów rybołówstwa;	

- 6) przekazywanie dokumentów lub deklaracji w sposób naruszający przepisy ustawy lub rozporządzenia 1224/2009;
- 7) wprowadzanie do obrotu produktów rybnych bez dokumentu potwierdzającego ich pochodzenie;
- 8) naruszenia obowiązków oznakowania i informowania o produktach rybołówstwa zgodnie z art. 58 rozporządzenia 1224/2009;
- 9) naruszenia obowiązków oznakowania dotyczące pozostałych produktów rybołówstwa i akwakultury;
- 10) brak obowiązkowej dokumentacji połowów dla *Dissostichus spp*;
- 11) nienależyte wypełnianie dokumentacji połowów dla *Dissostichus spp*;
- 12) wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa poniżej minimalnych rozmiarów określonych w rozporządzeniu 2406/96.

Zaproponowana w projekcie rozporządzenia wysokość kar pieniężnych została dostosowana do dotychczasowej metodologii określania stawek dla naruszeń, tj. proporcjonalnie do masy i gatunku lub stałe wielkości oparte na przeciętnym wynagrodzeniu. To odpowiada dotychczasowej logice sankcji i zapewnia proporcjonalność do wagi naruszeń. Projekt rozporządzenia uwzględnia również ograniczenie, wskazując szczegółowe kwoty kar oraz ich maksymalny poziom, który nie może przekroczyć limitu ustawowego.

Oczekiwanym efektem proponowanego rozwiązania będzie przestrzeganie przepisów przez przedsiębiorców związanych z wprowadzaniem do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji – od złowienia lub zebrania do etapu handlu detalicznego, gdyż wprowadzone sankcje mają za zadanie skutecznie odstraszać od popełniania naruszeń. Ponadto sankcje wpłyną na legalności obrotu produktami, stabilności rynku, a także ochronę konsumentów przez zagwarantowanie, że informacje udostępniane na etapie sprzedaży detalicznej są rzetelne i zgodne z wymogami prawa unijnego.

Cel projektowanego rozporządzenia może zostać osiągnięty jedynie za pomocą środków o charakterze legislacyjnym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Każde państwo członkowskie samodzielnie reguluje kwestie dotyczące wysokości kar pieniężnych wymierzanych za naruszenie przepisów o organizacji rynku rybnego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister właściwy do spraw rybołówstwa	1	Ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego	Projektowane rozporządzenie wprowadza kary pieniężne za naruszenia przepisów o organizacji rynku rybnego, w tym dotychczas nieokreślone rodzaje kar m.in. za naruszenie wymogów elektronicznego obiegu dokumentów pierwszej sprzedaży, deklaracji przejęcia, dokumentów przewozowych oraz obowiązków

			informacyjnych wynikających z przepisów unijnych o identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury.
Przedsiębiorcy skupujący produkty rybołówstwa	ok. 300	Rejestr Skupujących, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego	Projektowane rozporządzenie wprowadza m.in. wysokość kar pieniężnych za naruszenie regulacji dotyczących elektronicznego przedkładania i dokumentów pierwszej sprzedaży, dokumentów przewozowych lub deklaracji przejęcia przez wszystkich przedsiębiorców, niezależnie od wysokości uzyskiwanego obrotu oraz elektronicznego przekazywania informacji w łańcuchu dostaw.
Zakłady przetwórstwa rybnego przetwarzające produkty rybołówstwa i uprawnione do wprowadzania do obrotu na rynek UE	226	Wykaz zakładów zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 – zakłady przetwórcze (Strony internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii)	Projektowane rozporządzenie wprowadza m.in. wysokość kar pieniężnych za naruszenie przepisów związanych z identyfikowalnością produktów rybołówstwa i akwakultury na każdym etapie produkcji, wprowadzania do obrotu, przetwarzania oraz dystrybucji. Podmioty będą musiały w sposób elektroniczny

			przekazywać odpowiednie informacje związane z identyfikowalnością, w tym odpowiednio znakować partie w łańcuchu dostaw (dotychczas wymóg elektronicznego przekazywania przedmiotowych informacji nie był obligatoryjny).
Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego	1	Ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego	Projektowane rozporządzenie wprowadza wysokość kar pieniężnych za naruszenia przepisów o organizacji rynku rybnego przez co umożliwi sprawowanie skuteczniejszego nadzoru nad przestrzeganiem przepisów Wspólnej Polityki Rybołówstwa.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

JST												0
pozostałe jednostki (oddzielnie)												0
Źródła finansowania	Brak konieczności zapewnienia odrębnego finansowania.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektu rozporządzenia będzie miało wpływ na sektor finansów publicznych, tj. możliwe są dochody po stronie budżetu państwa z tytułu wymierzonych kar pieniężnych. Jednakże, ze względu na trudną do przewidzenia ilość spraw, które mogą być wszczęte za naruszenie przepisów o organizacji rynku rybnego, a tym samym ilość i wysokość kar pieniężnych, które mogą zostać wymierzone, z tytułu obowiązków, które zostały nałożone na podmioty działające na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury (i przewidziane zostały kary w projektowanym rozporządzeniu), nie jest możliwe oszacowanie wysokości wpływów do budżetu państwa. Wejście w życie projektu rozporządzenia nie pociąga za sobą wydatków budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa								Brak			
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								Brak			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								Brak			
	(dodaj/usuń)											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Ze względu na niewielką wysokość kar pieniężnych przewidzianą w projekcie rozporządzenia, ewentualne naruszenia nie powinny mieć wpływu na prowadzoną przez przedsiębiorców działalność gospodarczą. W projekcie rozporządzenia na podmioty nie zostały nałożone żadne nowe obowiązki, które pociągałyby za sobą poniesienie kosztów na nowe wyposażenie/ urządzenia elektroniczne, od których uzależnione byłoby spełnienie wymogów. Elektroniczne raportowanie operacji sprzedaży lub przejęcia skupujący produkty rybołówstwa realizują od 2023 r. Ponadto, w odniesieniu do wymogów identyfikowalności, należy wskazać, że zgodnie ze stanowiskiem KE za formę cyfrową należy uznać każdą formę przekazania wymaganych informacji drogą elektroniczną jaka jest dostępna dla przedsiębiorcy.										

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne, osoby starsze	Brak
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: projekt rozporządzenia nie dotyczy obciążeń regulacyjnych.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe ☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: ☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia przyczyni się do poprawy przestrzegania przepisów regulujących organizację rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, a w szczególności przełoży się na legalności obrotu produktami rybołówstwa (w tym przestrzeganie przepisów związanych z nielegalnymi, nieuregulowanymi i nieraportowanymi połowami), stabilność rynku, a także ochronę	

	konsumentów, przez zagwarantowanie, że informacje udostępniane na etapie sprzedaży detalicznej są rzetelne i zgodne z wymogami prawa unijnego.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Brak konieczności ewaluacji projektu rozporządzenia.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE.950.138.2025 / 20

JF

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Dot.: RM-0610-95-26 z 24.06.2026 r.

Pan Joanna Knapińska
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o rybołówstwie morskim oraz ustawy o organizacji rynku rybnego, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

z up. Ignacy Niemczycki
Sekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Stefan Krajewski
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi